

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2010
VI. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 5. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 65/ - první čtení
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 70/ - první čtení
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 81/ - první čtení
4. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 45 ve výborech Poslanecké sněmovny
5. Návrh poslanců Petra Nečase, Karla Schwarzenberga, Radka Johna, Miroslavy Němcové, Miroslava Kalouska, Kristýny Kočí, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 11/ - první čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití, ve znění zákona č. 281/2009 Sb., a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 74/ - první čtení podle § 90 odst. 2
7. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jaroslava Krákory, Davida Ratha, Lubomíra Zaorálka, Zdeňka Škromacha, Milana Urbana a dalších na

vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, a některé další zákony /sněmovní tisk 9/ - první čtení podle § 90 odst. 2

8. Návrh poslanců Pavla Hojdy, Karla Šidla, Marie Rusové, Vojtěcha Filipa, Vojtěcha Adama a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 30/ - první čtení podle § 90 odst. 2
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 82/ - první čtení podle § 90 odst. 2
10. Vládní návrh zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 84/ - první čtení podle § 90 odst. 2
11. Vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 85/ - první čtení podle § 90 odst. 2
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 17/ - první čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o kr-mivech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - první čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - první čtení
15. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 7/ - první čtení
16. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky,

ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 8/ - první čtení

17. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona o zrušení listinných akcií na majitele a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 22/ - první čtení
18. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - první čtení
19. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury /sněmovní tisk 24/ - první čtení
20. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ - první čtení podle § 90 odst. 2
21. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 26/ - první čtení
22. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 27/ - první čtení
23. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o

odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 28/ - první čtení podle § 90 odst. 2

24. Návrh zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 29/ - první čtení podle § 90 odst. 2
25. Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - první čtení podle § 90 odst. 2
26. Návrh zastupitelstva kraje Vysočina na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb. /sněmovní tisk 38/ - první čtení
27. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 8. června 2010 v Praze /sněmovní tisk 14/ - první čtení
28. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Austrálií o sociálním zabezpečení, podepsaná v Canbeře 16. září 2009 /sněmovní tisk 18/ - první čtení
29. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o změně Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 3. června 2010 v Podgorice /sněmovní tisk 19/ - první čtení
30. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k

vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Libanonskou republikou pozměňující Dohodu mezi Českou republikou a Libanonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. března 2010 v Bejrútu /sněmovní tisk 20/ - první čtení

31. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o změnách Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 4. června 2010 v Bělehradě /sněmovní tisk 34/ - první čtení
32. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko ke Smlouvě mezi vládou České republiky a radou ministrů Srbska a Černé Hory o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 8. září 2009 /sněmovní tisk 35/ - první čtení
33. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabrazení daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Pekingu dne 28. srpna 2009 /sněmovní tisk 36/ - první čtení
34. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 18. listopadu 2009 v Rijádu /sněmovní tisk 39/ - první čtení
35. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Uzbeckou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Uzbeckou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 24. srpna 2009 v Taškentu /sněmovní tisk 40/ - první čtení
36. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou

a Guatemalskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. srpna 2009 v Praze /sněmovní tisk 41/ - prvé čtení

37. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Estonskou republikou o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Estonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 24. října 1994 v Tallinnu, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 42/ - prvé čtení
38. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Gruzii o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 29. srpna 2009 v Tbilisi /sněmovní tisk 43/ - prvé čtení
39. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 81, o inspekci práce v průmyslu a v obchodě, a Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 129, o inspekci práce v zemědělství /sněmovní tisk 44/ - prvé čtení
40. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, kterým se mění Protokol o přechodných ustanoveních, připojený ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii, podepsaný dne 23. června 2010 v Bruselu /sněmovní tisk 48/ - prvé čtení
41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bulharské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti a při ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti, podepsaná dne 30. listopadu 2009 v Bruselu /sněmovní tisk 49/ - prvé čtení
42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Švýcarskou konfederací o předávání a přebírání osob pobývajících neoprávněně na jejich území, podepsaná dne 17. září 2009 v Praze /sněmovní tisk 50/ - prvé čtení
43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ukončení platnosti Úmluvy vypracová-

vané na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o používání informační technologie pro celní účely a souvisejících protokolů /sněmovní tisk 52/ - prvé čtení

44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 54/ - prvé čtení
45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o údržbě a opravách silničních mostních objektů a úseků silnic na česko - slovenských státních hranicích /sněmovní tisk 55/ - prvé čtení
46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 56/ - prvé čtení
47. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Návrh na přístup České republiky k Dodatkovému protokolu k Úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR) týkajícímu se elektronického nákladního listu /sněmovní tisk 57/ - prvé čtení
48. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingů ve sportu /sněmovní tisk 58/ - prvé čtení
49. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, kterou se mění a doplňuje Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o společných státních hranicích ze dne 4. ledna 1996, podepsaná dne 13. května 2010 v Bratislavě /sněmovní tisk 59/ - prvé čtení
50. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Makedonie o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 9. února 2010 v Praze /sněmovní tisk 60/ - prvé čtení

51. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Arménskou republikou o předávání a přebírání protiprávně pobývajících osob, podepsaná dne 17. května 2010 v Jerevanu /sněmovní tisk 61/ - první čtení
52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Statut Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie /sněmovní tisk 62/ - první čtení
53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé, podepsaná v Lucemburku dne 29. dubna 2008 /sněmovní tisk 63/ - první čtení
54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol mezi Českou republikou a Marockým královstvím o změně Dohody mezi Českou republikou a Marockým královstvím o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 19. března 2010 v Rabatu /sněmovní tisk 71/ - první čtení
55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Indickou republikou, podepsaná v Praze 8. června 2010 /sněmovní tisk 72/ - první čtení
56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Sýrskou arabskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 25. března 2010 /sněmovní tisk 73/ - první čtení
57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o centralizovaném celním řízení týkající se přerozdělení ponechaných vnitrostátních nákladů na výběr při uvolňování tradičních vlastních zdrojů do rozpočtu Evropské unie /sněmovní tisk 86/ - první čtení
58. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
59. Návrh na volbu poslanců do stálých delegací Parlamentu do meziparlamentních organizací
60. Návrh na volbu předsedů stálých komisí Poslanecké sněmovny
61. Návrh na volbu vedoucích stálých delegací Parlamentu do meziparlamentních organizací
62. Návrh na odvolání členů a náhradníků Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
63. Návrh na odvolání člena a náhradníka Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
64. Návrh na volbu členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
65. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
66. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu
67. Návrh usnesení organizačního výboru pro Poslaneckou sněmovnu ke zřizování podvýborů v 6. volebním období
68. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech
69. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 1/
70. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2009 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 68/
71. Informace o podpořeném financování za rok 2009 /sněmovní tisk 2/
72. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou (období leden - prosinec 2009) /sněmovní tisk 3/
73. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2009 /sněmovní tisk 4/

74. Strategie boje proti extremismu v roce 2009 /sněmovní tisk 5/
75. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 21/
76. Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2009 /sněmovní tisk 6/
77. Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 31/
78. Výroční zpráva o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2009 a Roční účetní závěrka Pozemkového fondu České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 32/
79. 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2010 /sněmovní tisk 10/
80. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2009 /sněmovní tisk 13/
81. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2009 /sněmovní tisk 12/
82. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2009 /sněmovní tisk 15/
83. Zpráva o finanční stabilitě 2009/2010 /sněmovní tisk 16/
84. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2010 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2010) /sněmovní tisk 51/
85. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2009 /sněmovní tisk 37/
86. Roční účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2008 a Výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2008 /sněmovní tisk 76/
87. Roční účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2009 a Výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2009 /sněmovní tisk 77/
88. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
89. Ústní interpelace
90. Návrh poslankyň Kristýny Kočí a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 76/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 110/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., a zákona č. 179/2010 Sb. /sněmovní tisk 45/ - druhé čtení
91. Návrh poslankyň Kristýny Kočí a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 76/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 110/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., a zákona č. 179/2010 Sb. /sněmovní tisk 45/ - třetí čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2010
VI. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 5. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 21. až 24. září 2010

Obsah:

Strana:

21. září 2010

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 39).

Řeč poslance Jana Vidíma	42
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	42
Řeč poslance Pavla Kováčika	45
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	46
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	48
Řeč poslance Michala Haška	48
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	52
Řeč poslance Petra Tluchoře	53
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	53
Řeč poslance Michala Haška	58
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	59
Řeč poslance Pavla Kováčika	61
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	61
Řeč poslance Petra Tluchoře	62
Řeč poslance Pavla Kováčika	63
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	63

Schválen pořad schůze.

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 65/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna 64

Řeč poslance Václava Klučky	65
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	67
Řeč poslance Václava Klučky	68
Řeč poslance Davida Ratha	68
Řeč poslance Rudolfa Chláda	72
Řeč poslance Davida Ratha	72
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	72
Řeč poslance Davida Ratha	73

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Usnesení schváleno (č. 40).

Řeč poslance Jana Vidíma 75

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 70/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna 76

Řeč poslankyně Ivany Řápkové 77

Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové 79

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 80

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Františka Bublana 82

Řeč poslankyně Ivany Řápkové 83

Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové 83

Usnesení schváleno (č. 41).

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základ-

ních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 81/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	85
Řeč poslance Jaroslava Krupky	86
Řeč poslance Petra Braného	87
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	88

Usnesení schváleno (č. 42).

4. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 45 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč poslankyně Kristýny Kočí	89
Řeč poslance Václava Klučky	89
Řeč poslance Miroslava Opálky	90
Řeč poslance Stanislava Polčáka	90

Usnesení schváleno (č. 43).

5. Návrh poslanců Petra Nečase, Karla Schwarzenberga, Radka Johna, Miroslavy Němcové, Miroslava Kalouska, Kristýny Kočí, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 11/ - první čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	91
Řeč poslance Jeronýma Tejce	94
Řeč poslance Antonína Sedi	94
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	95

Usnesení schváleno (č. 44).

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití, ve znění zákona č. 281/2009 Sb., a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 74/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	97
Řeč poslance Martina Peciny	98

Usnesení schváleno (č. 45).

7. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jaroslava Krákory, Davida Ratha, Lubomíra Zaorálka, Zdeňka Škromacha, Milana Urbana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, a některé další zákony /sněmovní tisk 9/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	100
Řeč poslance Borise Štastného	101
Řeč poslankyně Soni Markové	103
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	106
Řeč poslance Marka Šnajdra	108
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	109
Řeč poslance Davida Ratha	109

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

22. září 2010

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslankyně Kristýny Kočí	112
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	113
Řeč poslance Miroslava Opálky	114
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	114

10. Vládní návrh zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 84/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	115
Řeč poslance Michala Doktora	116

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

11. Vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 85/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	117
Řeč poslance Michala Doktora	117

Sloučená rozprava k bodům 10 a 11.

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

10. Vládní návrh zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 84/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Michala Doktora	118
Řeč poslance Václava Votavy	119
Řeč poslance Michala Doktora	119

Usnesení schváleno (č. 46).

Pokračování v projednávání bodu

11. Vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 85/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Michala Doktora	120
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 47 – 1. část).

Řeč poslance Vladimíra Konička	120
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	120
Řeč poslance Michala Doktora	120
Řeč poslance Pavla Kováčka	121
Řeč poslance Michala Doktora	121

Usnesení schváleno (č. 47 – 2. část).

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 17/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	122
Řeč poslance Josefa Smýkala	123

Usnesení schváleno (č. 48).

43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ukončení platnosti Úmluvy vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o používání informační technologie pro celní účely a souvisejících protokolů /sněmovní tisk 52/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	125
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	125

Usnesení schváleno (č. 49).

57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o centralizovaném celním řízení týkající se přerozdělení ponechaných vnitrostátních nákladů na výběr při uvolňování tradičních vlastních zdrojů do rozpočtu Evropské unie /sněmovní tisk 86/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	126
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	127

Usnesení schváleno (č. 50).

40. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, kterým se mění Protokol o přechodných ustanoveních, připojený ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii, podepsaný dne 23. června 2010 v Bruselu /sněmovní tisk 48/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	128
Řeč poslance Tomáše Chalupy	129

Usnesení schváleno (č. 51).

53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vysovení souhlasu s ratifikací Dohoda o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé, podepsaná v Lucemburku dne 29. dubna 2008 /sněmovní tisk 63/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	130
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	131
Řeč poslance Davida Šeicha	132
Řeč poslance Zdeňka Škromacha	132
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	133
Řeč poslance Davida Šeicha	133
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	134
Řeč poslance Zdeňka Škromacha	134

Usnesení schváleno (č. 52).

Pokračování v projednávání bodu

7. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jaroslava Krákory, Davida Ratha, Lubomíra Zaorálka, Zdeňka Škromacha, Milana Urbana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, a některé další zákony /sněmovní tisk 9/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jeronýma Tejce	135
Řeč poslankyně Soni Markové	136
Řeč poslance Zdeňka Škromacha	136
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	139
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	139
Řeč poslance Borise Štátného	141
Řeč poslance Petra Gazdíka	142
Řeč poslankyně Soni Markové	142
Řeč poslance Davida Ratha	142
Řeč poslance Antonína Sedi	143

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Borise Štátného	143
Řeč poslance Davida Ratha	143
Řeč poslance Zdeňka Škromacha	144
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	145
Řeč poslance Václava Votavy	146
Řeč poslankyně Karolíny Peake	147
Řeč poslance Jeronýma Tejce	147
Řeč poslance Pavla Kováčika	148
Řeč poslance Davida Ratha	148

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	151
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	151

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Davida Ratha	152
Řeč poslance Alfréda Michalíka	153
Řeč poslance Michala Babáka	153
Řeč poslance Borise Štátného	154
Řeč poslankyně Soni Markové	154
Řeč poslance Adama Rykaly	155
Řeč poslance Davida Ratha	155
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	156
Řeč poslance Alfréda Michalíka	156
Řeč poslance Jiřího Štětiny	156
Řeč poslance Zdeňka Škromacha	157
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	158
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	159

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

90. Návrh poslankyň Kristýny Kočí a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 76/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 110/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., a zákona č. 179/2010 Sb. /sněmovní tisk 45/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Karolíny Peake	163
-------------------------------------	-----

Řeč poslance Jaroslava Krupky	163
Řeč poslance Jeronýma Tejce	164
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	165
Řeč poslance Miroslava Opálky	165
Řeč poslance Jaroslava Krupky	166
Řeč poslance Miroslava Opálky	166
Řeč poslance Martina Peciny	167
Řeč poslankyně Karolíny Peake	167

Usnesení schváleno (č. 53).

Pokračování v projednávání bodu

7. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jaroslava Krákory, Davida Ratha, Lubomíra Zaoraláka, Zdeňka Škromacha, Milana Urbana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, a některé další zákony /sněmovní tisk 9/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Petra Hulinského	168
Řeč poslance Davida Ratha	169
Řeč poslankyně Soni Markové	169
Řeč poslance Petra Skokana	170
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	171
Řeč poslance Václava Klučky	171
Řeč poslance Davida Ratha	171
Řeč poslance Borise Šťastného	172
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	172
Řeč poslance Pavla Kováčika	174
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	174
Řeč poslance Petra Tluchoře	175
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	175

Usnesení schváleno (č. 54).

62. Návrh na odvolání členů a náhradníků Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
- Řeč poslance Jana Vidíma

Řeč poslance Jana Vidíma	176
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 55).

63. Návrh na odvolání člena a náhradníka Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Řeč poslance Jana Vidíma	177
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 56).

64. Návrh na volbu členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Řeč poslance Jana Vidíma	178
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 57).

65. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Řeč poslance Jana Vidíma	179
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 58).

Řeč poslance Jana Vidíma	180
--------------------------------	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 82/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	180
---	-----

Řeč poslance Františka Dědiče	181
-------------------------------------	-----

Řeč poslance Ladislava Skopala	182
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 59).

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	183
Řeč poslance Pavla Kováčíka	184

Usnesení schváleno (č. 60).

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	185
Řeč poslance Pavla Kováčíka	186

Usnesení schváleno (č. 61).

8. Návrh poslanců Pavla Hojdy, Karla Šidla, Marie Rusové, Vojtěcha Filipa, Vojtěcha Adama a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 30/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Pavla Hojdy	187
Řeč poslance Františka Laudáta	189
Řeč poslance Jana Klána	190
Řeč poslance Pavla Hojdy	190

Usnesení schváleno (č. 62).

15. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 7/ - první čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce	191
Řeč poslance Marka Bendy	195

Řeč poslankyně Karolína Peake	196
-------------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

23. září 2010

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Petra Tluchoře	199
Řeč poslance Jana Husáka	199

88. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Ivana Ohlídala	201
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	203
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	205
Řeč poslance Václava Klučky	207
Řeč poslance Ivana Ohlídala	209
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	209
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	211
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	213
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	214
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	215
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	217
Řeč poslance Miroslava Opálky	218
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	218
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	220
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	220
Řeč poslance Ivana Ohlídala	220
Řeč poslance Zdeňka Škromacha	221
Řeč poslance Ivana Ohlídala	222
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	225

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

89. Ústní interpelace

Řeč poslance Jana Látky	229
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	230
Řeč poslance Miroslava Opálky	232
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	233
Řeč poslance Ladislava Šincla	235
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	236
Řeč poslance Ladislava Šincla	236
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	237
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	237
Řeč poslance Jiřího Petrů	239
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	240
Řeč poslance Františka Dědiče	242
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	242
Řeč poslance Václava Votavy	244
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	244
Řeč poslance Václava Votavy	245
Řeč poslankyně Ivany Weberové	246
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	246
Řeč poslance Václava Klučky	248
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	248
Řeč poslance Ivana Ohlídala	251
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	252
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	253
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	254
Řeč poslance Petra Hulinského	256
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	257
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	258
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	259
Řeč poslankyně Jany Suché	260
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	260
Řeč poslance Václava Votavy	261
Řeč poslance Václava Klučky	262
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	262

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Václava Klučky	263
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	263
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	264

Řeč poslankyně Marty Semelové	265
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	266
Řeč poslance Vladimíra Konička	268
Řeč poslance Jiřího Petrů	269
Řeč poslance Antonína Sedi	270
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	271
Řeč poslankyně Marie Rusové	273
Řeč poslance Ladislava Skopala	273
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	274
Řeč poslance Miroslava Opálky	277
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	277
Řeč poslance Václava Klučky	280
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	280
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	282
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	283
Řeč poslance Václava Klučky	285
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	286
Řeč poslance Václava Klučky	286

28. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Austrálií o sociálním zabezpečení, podepsaná v Canbeře 16. září 2009 /sněmovní tisk 18/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	288
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	289

Usnesení schváleno (č. 64).

39. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 81, o inspekci práce v průmyslu a v obchodě, a Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 129, o inspekci práce v zemědělství /sněmovní tisk 44/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	290
---	-----

Usnesení schváleno (č. 65 – 1. část).

Řeč poslankyně Marty Semelové	291
Usnesení schváleno (č. 65 – 2. část).	
55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Indickou republikou, podepsaná v Praze 8. června 2010 /sněmovní tisk 72/ - první čtení	
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	292
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	292
Usnesení schváleno (č. 66).	
56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Syrskou arabskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 25. března 2010 /sněmovní tisk 73/ - první čtení	
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	294
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	294
Usnesení schváleno (č. 67).	
27. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 8. června 2010 v Praze /sněmovní tisk 14/ - první čtení	
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	295
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	295
Usnesení schváleno (č. 68).	
29. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o změně Dohody mezi vládou České republiky a	

federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a
ochraně investic, podepsané dne 3. června 2010 v Podgorice /sně-
movní tisk 19/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	296
Řeč poslance Davida Šeicha	297

Usnesení schváleno (č. 69).

30. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Libanonskou republikou pozměňující Dohodu mezi Českou republikou a Libanonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. března 2010 v Bejrútu /sněmovní tisk 20/ - první čtení	
---	--

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	297
Řeč poslance Robina Böhnische	298

Usnesení schváleno (č. 70).

31. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o změnách Dohody mezi vládou České re- publiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 4. června 2010 v Bělehradě /sněmovní tisk 34/ - první čtení	
--	--

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	299
---	-----

Usnesení schváleno (č. 71 – 1. část).

Řeč poslance Jana Hamáčka	300
---------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 71 – 2. část).

32. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České repub- liky a vládou Republiky Srbsko ke Smlouvě mezi vládou České re-	
--	--

publiky a radou ministrů Srbska a Černé Hory o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 8. září 2009 /sněmovní tisk 35/ - prvé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 301

Usnesení schváleno (č. 72 – 1. část).

Řeč poslance Jana Hamáčka 302

Usnesení schváleno (č. 72 – 2. část).

33. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Pekingu dne 28. srpna 2009 /sněmovní tisk 36/ - prvé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 302

Řeč poslankyně Květy Končické 303

Usnesení schváleno (č. 73).

34. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 18. listopadu 2009 v Rijádu /sněmovní tisk 39/ - prvé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 304

Usnesení schváleno (č. 74 – 1. část).

Řeč poslance Jana Hamáčka 304

Usnesení schváleno (č. 74 – 2. část).

35. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k

vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Uzbeckou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Uzbeckou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 24. srpna 2009 v Taškentu /sněmovní tisk 40/ - prvé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 305

Usnesení schváleno (č. 75 – 1. část).

Řeč poslance Roma Kostřici 306

Usnesení schváleno (č. 75 – 2. část).

36. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. srpna 2009 v Praze /sněmovní tisk 41/ - prvé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 306

Usnesení schváleno (č. 76. – 1. část).

Řeč poslance Jana Hamáčka 307

Usnesení schváleno (č. 76. – 2. část).

37. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Estonskou republikou o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Estonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 24. října 1994 v Tallinnu, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 42/ - prvé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 308

Řeč poslankyně Jany Fischerové 308

Usnesení schváleno (č. 77).

38. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Gruzii o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 29. srpna 2009 v Tbilisi /sněmovní tisk 43/ - prvé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 309
Řeč poslankyně Lenky Andryšové 309
Řeč poslance Petra Tluchoře 310

Usnesení schváleno (č. 78).

41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bulharské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti a při ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti, podepsaná dne 30. listopadu 2009 v Bruselu /sněmovní tisk 49/ - prvé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 310
Řeč poslance Františka Novosada 311

Usnesení schváleno (č. 79).

42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Švýcarskou konfederací o předávání a přebírání osob pobývajících neoprávněně na jejich území, podepsaná dne 17. září 2009 v Praze /sněmovní tisk 50/ - prvé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 312

Usnesení schváleno (č. 80 – 1. část).

Řeč poslance Roma Kostřici 312

Usnesení schváleno (č. 80 – 2. část).

44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a

vládou Ázerbájdžánské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 54/ - prvé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 313
Řeč poslance Jana Hamáčka 314

Usnesení schváleno (č. 81).

45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o údržbě a opravách silničních mostních objektů a úseků silnic na česko - slovenských státních hranicích /sněmovní tisk 55/ - prvé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 314
Řeč poslance Robina Böhnische 315

Usnesení schváleno (č. 82).

46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 56/ - prvé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 315
Řeč poslankyně Květy Končické 316

Usnesení schváleno (č. 83).

47. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Návrh na přístup České republiky k Dodatkovému protokolu k Úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR) týkajícímu se elektronického nákladního listu /sněmovní tisk 57/ - prvé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 316
Řeč poslance Františka Novosada 317

Usnesení schváleno (č. 84).

48. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 58/ - první čtení

Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera 318

Řeč poslance Roma Kostřiči 318

Usnesení schváleno (č. 85).

49. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, kterou se mění a doplňuje Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o společných státních hranicích ze dne 4. ledna 1996, podepsaná dne 13. května 2010 v Bratislavě /sněmovní tisk 59/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 320

Řeč poslankyně Lenky Andrýsové 320

Usnesení schváleno (č. 86).

50. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Makedonie o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 9. února 2010 v Praze /sněmovní tisk 60/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 321

Usnesení schváleno (č. 87 – 1. část).

Řeč poslance Jana Hamáčka 322

Usnesení schváleno (č. 87 – 2. část).

51. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Arménskou republikou o předávání a přebírání protiprávně pobývajících osob, podepsaná dne 17. května 2010 v Jerevanu /sněmovní tisk 61/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 322

Řeč poslance Františka Novosada 322

Usnesení schváleno (č. 88).

52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Statut Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie /sněmovní tisk 62/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 323

Řeč poslance Robina Böhnišče 324

Řeč poslance Václava Klučky 324

Usnesení schváleno (č. 89).

54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol mezi Českou republikou a Marockým královstvím o změně Dohody mezi Českou republikou a Marockým královstvím o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 19. března 2010 v Rabatu /sněmovní tisk 71/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 325

Řeč poslankyně Jany Fischerové 326

Usnesení schváleno (č. 90).

24. září 2010

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jana Vidíma 328

Řeč poslankyně Karolíny Peake 328

Řeč poslance Pavla Suchánka 328

58. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Vidíma	330
Usnesení schváleno (č. 91).	
59. Návrh na volbu poslanců do stálých delegací Parlamentu do mezi- parlamentních organizací	
Řeč poslance Jana Vidíma	331
Řeč poslance Pavla Staňka	335
Řeč poslance Jana Vidíma	335
Řeč poslance Pavla Kováčika	339
Řeč poslance Jana Vidíma	340
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	340
Řeč poslance Jana Vidíma	340
Řeč poslance Davida Šeicha	340
Řeč poslance Jana Vidíma	341
Usnesení schváleno (č. 92).	
60. Návrh na volbu předsedů stálých komisí Poslanecké sněmovny	
Řeč poslance Jana Vidíma	341
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
61. Návrh na volbu vedoucích stálých delegací Parlamentu do mezipar- lamentních organizací	
Řeč poslance Jana Vidíma	342
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
66. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu	
Řeč poslance Jana Vidíma	343
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

68. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 a středně- dobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech	
Řeč poslance Pavla Suchánka	345
Usnesení schváleno (č. 93).	
19. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury /sněmovní tisk 24/ - prvě čtení	
Řeč senátora Jiřího Nedomy	347
Řeč poslance Františka Sivery	349
Řeč poslance Marka Bendy	349
Řeč poslance Stanislava Křečka	350
Řeč ministra životního prostředí ČR Pavla Drobila	351
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.	
Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	351
Řeč poslance Václava Mencla	352
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.	
Řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové	353
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	353
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
Řeč poslance Jana Vidíma	353
Pokračování v projednávání bodu	
60. Návrh na volbu předsedů stálých komisí Poslanecké sněmovny	
Řeč poslance Jana Vidíma	353

Usnesení schváleno (č. 94).	
Pokračování v projednávání bodu	
61. Návrh na volbu vedoucích stálých delegací Parlamentu do meziparlamentních organizací	
Řeč poslance Jana Vidíma	354
Usnesení schváleno (č. 95).	
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
Pokračování v projednávání bodu	
19. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury /sněmovní tisk 24/ - první čtení	
Řeč poslance Tomáše Úlehly	355
Řeč senátora Jiřího Nedomy	355
Řeč poslance Františka Sivery	356
Řeč poslance Jaroslava Krupky	356
Řeč poslance Václava Mencla	356
Usnesení schváleno (č. 96).	
20. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění	

pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč senátora Jiřího Nedomy	358
Řeč poslance Aleše Rádla	360
Řeč poslance Pavla Hojdy	361
Řeč poslance Aleše Rádla	361

Usnesení schváleno (č. 97).

Řeč senátora Jiřího Nedomy	362
----------------------------------	-----

21. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 26/ - první čtení

Řeč senátora Jiřího Žáka	363
Řeč poslance Karla Šidla	367
Řeč poslance Petra Bendla	372
Řeč poslance Jeronýma Tejce	374
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	375
Řeč poslance Stanislava Humla	375
Řeč senátora Jiřího Žáka	376

Usnesení schváleno (č. 98).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

91. Návrh poslankyň Kristýny Kočí a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 76/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 110/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., a zákona č. 179/2010 Sb. /sněmovní tisk 45/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Karolíny Peake	377
Řeč poslance Jaroslava Krupky	377

Usnesení schváleno (č. 99).

22. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 27/ - první čtení

Řeč senátora Jiřího Oberfalzera	380
Řeč poslance Waltera Bartoše	381
Řeč poslankyně Marty Semelové	383
Řeč poslance Waltera Bartoše	384
Řeč poslance Pavla Kováčika	384
Řeč poslance Václava Mencia	385
Řeč senátora Jiřího Oberfalzera	385
Řeč poslance Waltera Bartoše	385

Usnesení schváleno (č. 100).

Pokračování v projednávání bodu

66. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Řeč poslance Jana Vidíma	386
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

61. Návrh na volbu vedoucích stálých delegací Parlamentu do meziparlamentních organizací

Řeč poslance Jana Vidíma	387
--------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

66. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Řeč poslance Jana Vidíma	388
--------------------------------	-----

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
21. září 2010 ve 14.04 hodin
Přítomno: 185 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji vám, abych vás přivítala a zahájila 5. schůzi Poslanecké sněmovny. Prosím, abyste předtím, než opravdu začneme jednat, zasedli do svých lavic, abychom zvládli úvodní část povinných oznámení.

Nejprve řeknu, že organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 5. schůze dne 9. září 2010. Pozvánka vám byla odeslána v pátek 10. září tohoto roku.

Požádám vás všechny, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a oznámili mi, kdo má kartu náhradní. Zatím vám oznamuji, že o náhradní kartu požádali tyto kolegové: pan kolega Boris Šťastný má náhradní kartu číslo 3, pan poslanec Petr Tluchoř má náhradní kartu číslo 7, pan poslanec David Vodrážka má náhradní kartu číslo 8 a pan kolega Hamáček má náhradní kartu číslo 2. To jsou zatím dosud nahlášené náhradní karty, s nimiž budou naši kolegové disponovat v průběhu této schůze.

Nyní bych vás chtěla požádat o pozornost, protože přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili pana poslance Václava Klučku a paní poslankyni Gabrielu Peckovou. Má někdo, prosím, jiný návrh na ověřovatele této schůze? Nikdo se nehlásí, čili budeme moci hlasovat o dvou jménech, s nimiž jsem vás seznámila.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 1 a táži se vás, kdo souhlasí s tím, aby se našimi ověřovateli stali pan poslanec Václav Klučka a paní poslankyně Gabriela Pecková. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu? Děkuji vám.

V hlasování s pořadovým číslem 1 z přítomných 124 pro bylo 100, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 5. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Václava Klučku a paní poslankyni Gabrielu Peckovou.

Nyní prosím... (Hluk v sále.) Pan kolega Urban má náhradní kartu číslo 1.

A nyní vás chci seznámit s omluvami. Z dnešního jednání se omlouvají z poslanců pan kolega Robin Böhmsch z pracovních důvodů, z rodinných důvodů Václav Cempírek, zdravotní důvody Jan Farský, pracovní důvody Václav Horáček, pracovní důvody Kateřina Klasnová, totéž Hana Orgoníková, Karolína Peake, z rodinných důvodů se omlouvá Aleš Roztočil, pracovní důvody Pavel Staněk, zahraniční cesta Pavel Suchánek, zdravotní důvody Ladislav Velebný, osobní důvody Renáta Witoszová. Z členů vlády

se omlouvají ze zdravotních důvodů pan ministr Josef Dobeš, na zahraniční cestě je pan ministr Ivan Fuksa a taktéž pan ministr Karel Schwarzenberg. Tolik omluvy, které mi byly doručeny až v této chvíli.

Nyní můžeme po těchto omluvách přistoupit ke stanovení pořadu 5. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Dovolte mi několik upozornění.

Pokud jde o celkový průběh projednání návrhu pořadu schůze, chtěla bych vás informovat o tom, že dnešní grémium se rozhodlo vyhovět žádostem ministrů o pevně zařazení bodů. Požádali:

Nejprve pan ministr financí Miroslav Kalousek žádá, aby sněmovní tisky 84, 85, 17, 52 a 86, což jsou body 10, 11, 12, 43 a 57 návrhu pořadu, byly pevně zařazeny na středu 22. 9. jako první až pátý bod dopoledne. To za prvé.

Za druhé místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg žádá, aby sněmovní tisky 48 a 63, což jsou body 40 a 53 návrhu pořadu schůze, byly zařazeny na středu 22. 9. jako šestý a sedmý bod dopoledne, tedy po bodech ministra financí Miroslava Kalouska.

A za třetí místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John žádá, aby sněmovní tisky 65, 70, 81, tedy body 14, 21 a 22 návrhu pořadu, byly zařazeny na dnešek, tedy na úterý 21. 9., jako první až třetí bod.

Dále grémium navrhuje, abychom vyhověli poslaneckému klubu strany Věci veřejné, kteří chtějí zařadit jeden nový bod, a to do bloku voleb Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny.

Dále vás chci informovat o tom, že na pátek 24. září je domluva o tom, že budeme navrhovat jako prvních osm bodů zařazení návrhů zákonů, které předkládá Senát a zastupitelstva krajů. A v případě, že 6. schůze Poslanecké sněmovny bude ukončena ve čtvrtek 23. září, tak budou na 12.45 hodin zařazeny volební body a případná druhá kola voleb by proběhla v pátek 24. září před závěrem schůze.

Ještě bych měla jedno nebo dvě upozornění. To první je, že ve středu 22. září bude náš jednací den ukončen v 16 hodin, a dále avizuji, že není vyloučeno jednání ve čtvrtek 23. září i po ukončení bodu Ústní interpelace. Pokud k tomu přikročíme, projednávali bychom body z bloku „smlouvy v prvním čtení“ a z bloku „zprávy, návrhy a další body“, ale tento záměr, tedy záměr, že bychom jednali ve čtvrtek po ústních interpelacích, si upřesníme ještě ve čtvrtek ráno, a to poté, až uvidíme, jaký byl dosavadní průběh této schůze.

To je všechno z mé strany a nyní vás prosím, paní kolegyně a páni poslanci, abyste se k návrhu pořadu vyjádřili i vy. Mám zde zatím čtyři přihlášky – první pan kolega Jan Vidím, poté pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, paní předsedkyně uvedla návrh, který vzešel z její porady s místopředsedy Poslanecké sněmovny, kterým navrhuje zařadit volební body do jednoho bloku, který by byl zahájen ve čtvrtek ve 12.30 hodin. Já si dovoluji tento návrh modifikovat.

Poslanecké sněmovně zítra uplynule 60denní lhůta, do které měla po ukončení ustavující schůze zvolit novou správní a dozorčí radu Všeobecné zdravotní pojišťovny. Proto je nezbytné, abychom se těmito body zabývali nikoliv až ve čtvrtek, ale již zítra. Chci tedy požádat, aby body návrhu pořadu 61 až 64, což je Návrh na odvolání členů a náhradníků správní rady VZP, Návrh na odvolání člena a náhradníka dozorčí rady VZP, Návrh na volbu členů správní rady VZP a Návrh na volbu členů dozorčí rady VZP, zařadili na zítřek na 12.45 hodin přesně. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, to byl pan poslanec Jan Vidím. Nyní prosím pana kolegu Bohuslava Sobotku.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, hezké odpoledne vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych navrhl zařazení nového bodu do dnešní schůze Poslanecké sněmovny. Navrhl bych, aby to byl bod číslo jedna dnešního jednání Poslanecké sněmovny. Název tohoto bodu je Informace předsedy vlády Petra Nečase o situaci ve financování platů zaměstnanců veřejného sektoru s ohledem na zajištění bezpečnosti občanů a dostupnosti zdravotní péče.

Dnes se scházíme na řádné schůzi Poslanecké sněmovny, ale ona to není tak obyčejná schůze Poslanecké sněmovny. Je to vlastně naposledy, kdy má vláda možnost slyšet názory poslanců předtím, než bude definitivně rozhodovat o podobě státního rozpočtu na příští rok. Zítra má vláda naplánované jednání, na kterém bude hlasovat nejenom o podobě státního rozpočtu, ale také o celé řadě zákonů, které výslednou podobu rozpočtu předurčují a podmiňují. Dnes tedy máme poslední příležitost, abychom se vyjádřili k problémům, které jsou s rozpočtem spojeny, předtím, než ho vláda schválí.

Chci upozornit na to, že tato Poslanecká sněmovna už rozpočet nemůže podstatným způsobem změnit, je limitována příjmy, které vláda rozhodne, je limitována výdaji, které vláda definuje, a jakmile tedy bude schválen rozpočet v prvním čtení, tak změny, které schválí Sněmovna, už mohou být pouze kosmetického rázu. Jsem přesvědčen o tom, že situace je velmi vážná, zejména pokud se jedná o otázku platů zaměstnanců našeho veřejného sektoru. Podle mého názoru nelze s diskusí rozhodně čekat až na projednávání zákona o státním

rozpočtu. Myslím si, že vláda by měla nepříjemné pravdy slyšet předtím, než bude o rozpočtu jako takovém jednat.

Vláda podle mého názoru zachází se zaměstnanci veřejného sektoru ponižujícím způsobem. S hasiči, zdravotními sestrami, lékaři, policisty, lidmi pracujícími v sociálních službách, ve školství, v justici, na finančních úřadech, ve státní a veřejné správě.

Pane premiére, vy jste postavili zaměstnance veřejného sektoru v zásadě před hotovou věc. Jednání s nimi byla zcela formální. Jednání byla spojena s výsměchem. V zásadě jste jim neustále vzkazovali: je nám úplně jedno, co říkáte, můžete si demonstrovat, jak chcete, stejně si prosadíme svůj původní plán. Nedošlo k žádné dohodě, nedošlo k žádnému kompromisu. To není rozumné. A není to ani dobrý signál do budoucna. Každý se totiž může zeptat, jestliže dnes vláda takovýmto způsobem zachází se zaměstnanci veřejného sektoru, jak bude zítra jednat s ostatními občany. Jak bude zacházet s důchodci, jak bude zacházet s lidmi zdravotně postiženými, jak bude zacházet s rodinami s dětmi, pacienty nebo třeba klienty stavebního spoření. Arogantně, bez trochy empatie? Pěkně děkuji za takovou vládu. Pěkně děkuji za takové reformy!

Dnes probíhá – ještě v tuto chvíli stále probíhá – velká demonstrace zaměstnanců veřejného sektoru. Je to po řadě let opravdu velký protest. Nevím, kdo z vás se tam byl podívat. Já jsem se tam podívat byl. Ti lidé, kteří přišli na tuto demonstraci, a není jich málo, mají pocit, že se s nimi nejedná jako s plnoprávními občany. Po řadě let služby státu, služby spravedlnosti, boje s daňovými úniky, pomoci lidem, po řadě zachraňování lidských životů nebo majetku občanů jim vláda plošně snížila příjmy o deset procent bez ohledu na jejich potřebnost, pracovní nasazení, vzdělání či profesionalitu. Vláda zaměstnance veřejného sektoru plošně prohlásila za nepotřebné sádlo. To není můj citát, to je citát jednoho z představitelů vládní koalice. To je urážející a je to hloupé.

Asi řada z vás jako poslanci dostáváte dopisy. Dostáváte dopisy, ve kterých se občané vyjadřují, ať již souhlasně či nesouhlasně, k tomu, co děláte. Já, když jsem dnes přišel do své kanceláře, tak jsem tam našel mimo jiné dopis, který mi poslal zaměstnanec veřejného sektoru. Když tady vidím pana ministra financí, mohu snad prozradit, že je to člověk, který dělá v oblasti, kterou spravuje Ministerstvo financí. Je to muž, kterému je 46 let, a jeho žena rovněž pracuje ve veřejném sektoru. On mi tady napsal: Oba jsme frustrovaní, vyděšení tím, co přijde, a ve 46 letech bez perspektivy a v existenčním ohrožení. Mám snad litovat, že jsem si před lety nezařídil život jinak, čistě k osobnímu prospěchu, začít lumpačit a dnešní starosti nemít? Toto vládnutí je útokem na instituce i samu existenci demokratického a sociálního právního státu. Zpochybňuje smysl všech společenských změn po roce 1989. Za této situace – píše onen zaměstnanec státu – za té

to situace začínám postrádat smysl služby takovému státu, který se stává nedemokratickou diktaturou egoistů, veksláků a mafie. To je názor státního úředníka, 47 let, v resortu Ministerstva financí.

Jsem přesvědčen o tom, že takovýmto způsobem vláda působí plošně na všechny zaměstnance veřejného sektoru. Je to absolutně demoralizující vůči všem těmto lidem. Je to stejně demoralizující jako plošné propouštění. Vláda tím ztrácí respekt u velké části vlastních zaměstnanců. Tito lidé nyní pohrdají vládou stejným způsobem, jakým se premiér Nečas a ministr financí Kalousek chovají k nim.

Vláda volí celkově chybnou strategii. Při rozpočtové konsolidaci zapoměla na příjmovou stranu státního rozpočtu. Kdyby zvolila vyšší daňovou progresi, více zapojila firmy, zdanila hazard, bojovala s daňovými úniky, mohla řešit otázku platů zaměstnanců veřejného sektoru mnohem citlivěji a spravedlivě. Nemuselo dojít k plošnému krácení o 10 %.

Zdá se, že vládní strany mají dostatek peněz pro své bohaté sponzory a obchodní partnery. Těm jejich daňové úlevy v žádném případě nezruší. Přísně se ale staví ke zdravotním sestřím, hasičům nebo policistům. Není pravda, že vláda nemá jinou možnost postupu. Vláda si tuto jinou možnost postupu sama vzala. Sama si ji tato vláda vzala a rozhodla se po zralém uvážení sebrat 7,5 miliardy Kč zaměstnancům veřejného sektoru.

Velkou chybou je také realizovat zásadní reformu platových tarifů současně se snížením celkového objemu mezd. Tato reforma platových tarifů se realizuje bez jakékoli předchozí odborné diskuse, bez potřebné argumentace, bez dohody se sociálními partnery, bez dohody s odbory. Takovýmto způsobem, jakým ministr Drábek realizuje reformu tarifního systému, se reformy provádějí ve vojenských diktaturách nebo ve střední Africe – bez dohody, bez vyjednávání, bez sociálního dialogu. To je to, co se tady připravuje. Je to tak. Vláda, když se podíváte na program vlády tuto středu, tak tam má změnu tarifního systému. Má tam reformu platového systému bez toho, aniž by zde existovala shoda a dohoda se sociálními partnery. Postavili jste zaměstnance před hotovou věc a všechna jednání byla pouze formální.

Pokles platů zaměstnanců veřejného sektoru sníží i příjmy státu. Vyberete méně na dani ze závislé činnosti. Vyberete méně na sociální pojištění. Sníží se příjmy v oblasti zdravotního pojištění. Navíc snížíte spotřebu domácností a zpomalíte tím i hospodářský růst v příštím roce.

Pokles platů zaměstnanců veřejného sektoru se přelije rychle do soukromé sféry. Když jsem odcházel z demonstrace sem na jednání Poslanecké sněmovny, tak o tom právě mluvil předseda policejních odborů. Říkal jasně: Dnes se toto snížení platů dotýká vás, státních zaměstnanců, zítra se bude týkat i všech ostatních. Je přece evidentní, že už dnes řada kolektivních vyjednání v privátních firmách končí s odkazem

na to, jakým způsobem se stát chová k zaměstnancům veřejného sektoru. A jednoduchá otázka – proč by se k vám měl chovat jinak. Proč by se k vám měl chovat jinak, než se chová stát k zaměstnancům státu.

Ale nejde jen o platy. Ohrožena je kvalita veřejných služeb, bezpečnost občanů. Ohrožena je dostupnost kvalitní zdravotní péče.

Toto vše sociální demokracii velmi znepokojuje. Proto chceme na půdě Poslanecké sněmovny o této věci jednat hned teď, než bude pozdě. Státní rozpočet ještě vláda neschválila. Ještě stále je možné přijmout nějakou jinou cestu, přijmout jinou alternativu. I proto se dnes sjely tisíce zaměstnanců veřejného sektoru do Prahy, aby vládu vyzvaly, aby ještě využila ten čas, který zbývá do jejího zítřejšího jednání, aby vláda našla jinou alternativu řešení. My bychom ji rádi tady na půdě Poslanecké sněmovny podpořili a jsme přesvědčeni o tom, že diskuse na toto téma může vládě ke kompromisu otevřít také prostor.

Vážení kolegové, vážené kolegyně, zejména ze stran vládní koalice, prosím, jednejte podle svého svědomí. Cesta, kterou prosazuje současný ministr financí, pravděpodobně i stínový premiér Miroslav Kalousek, je chybná a povede naši zemi ke stagnaci a povede naši zemi bohužel k poklesu životní úrovně. Nenechme zničit veřejný sektor. Jednejme jako zodpovědní poslanci a poslankyně. Chtěl bych vás jménem poslaneckého klubu České strany sociálně demokratické požádat o podporu mého návrhu. Zařadme, prosím, tento bod jako první bod našeho dnešního jednání a požádejme předsedu vlády pana Petra Nečase, aby nás informoval o tom, jak bude vláda aktuálně řešit situaci zaměstnanců veřejného sektoru.

Děkuji. (Potlesk z řad ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl návrh pana poslance Sobotky. Nyní je přihlášen k návrhu pořadu pan poslanec Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní a pánové, dobrý den. Děkuji za slovo. Dovolte mi přednést rovněž jeden návrh k návrhu pořadu této schůze. Ten návrh do značné míry souvisí s aktuální situací, ale i s minulými týdny, kdy ono vyvrcholení, které – to první vyvrcholení, které dnes přišlo v podobě demonstrace, ještě mohlo být řešeno jinak.

Navrhují, kolegyně a kolegové, a ucházím se o podporu tomuto návrhu, bod s názvem Zpráva vlády o výsledcích jednání tripartity ve věci předpokládaných dopadů snižování platů v rozpočtové sféře s důrazem na zdravotnictví, školství, sociální služby, hasičský záchranný sbor a Policii České republiky.

Česká republika se totiž v poslední době stala jakousi laboratoří provádějící pokusy na lidech. Vláda České republiky se zdá být v pozici

malého paličatého chlapce, který si surově hraje s mravenci na pískovišti a zkoumá, co ti mravenci všechno snesou. Občané však nejsou mravenci. Na hasičích, sestřičkách, učitelích a učitelkách, sociálních pracovnících, policistech a dalších profesích veřejné sféry nelze dělat pokusy, nelze hazardovat s jejich loajalitou. Nelze počítat pouze s jejich srdíčkem a s jejich pochopením tam, kde tito lidé nasazují začasťe zdraví a životy v zájmu nás všech. Rád bych, kolegyně a kolegové, aby pan předseda vlády Poslanecké sněmovně sdělil, jaké učinili na tripartitě kroky a také co nabídli sociálním partnerům v tripartitě k řešení takto vzniklé situace.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To byl pan poslanec Pavel Kováčik. Nyní je přihlášen pan místopředseda Lubomír Zaorálek s návrhem k pořadu schůze. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové, dovoluji mi, abych také navrhl rozšíření pořadu schůze o nový bod, který bych chtěl zařadit pevně za dnes pevně zařazené body. Byla by to Zpráva předsedy vlády z jednání Evropské rady.

Dovolte mi, abych stručně zdůvodnil, proč jsem přesvědčen, že bychom o tomto bodu měli jednat.

My máme poměrně kusé informace z médií. Vybavuji si v České televizi výrok ministra zahraničí Karla Schwarzenberga, že to byla velká sranda. Údajně mu tuto informaci poskytl premiér z jednání nejvyšších představitelů států Evropské unie na Evropské radě. Nicméně já se domnívám, že kromě té velké srandy, čímž se pravděpodobně míní především ten spor, který proběhl na Evropské radě za zavřenými dveřmi mezi předsedou Evropské komise a francouzským prezidentem, tak kromě toho bohužel v jiných zahraničních médiích se dočteme, že to jednání Rady bylo přelomové především proto, že došlo k posílení role Evropské rady docela zásadnímu, protože předseda Evropské rady pan Rompuy pod svá křídla si vzal vnější vztahy Evropské unie. Znamená to jednak, jak jsem řekl, posílení Evropské rady, ale samozřejmě také velké zvýznamnění a zvýraznění role premiérů, kteří se těch evropských rad budou v budoucnosti účastnit.

V závěrečné deklaraci Evropské rady se uvádějí summity, které se budou konat – summit s Čínou, Indií, Ruskem a dalším – s tím, že je známo, že Evropská unie je připravena, nebo je odhodlána se daleko důkladněji připravit na jednání těch summitů s tím, že každá země má stanovit své priority na jednáních, která budou probíhat ještě před těmi summity. A pak s připravenou pozicí se mají ty summity stát daleko konkrétnějšími, než tomu bylo v minulosti.

Je evidentní, že na premiéra bude klást ta budoucí Evropská rada velké nároky. A bude klást velké nároky také na koordinaci české zahraniční politiky.

Přiznám se, že si dnes nedovedu představit – tady zaznělo třeba, že se dohodlo, že na summitu věnované vnějším vztahům bude jezdit prezident. Myslím si, že to je otázka, jak to bude fungovat, pokud premiér, jeho tým bude připravovat pozici České republiky na summitu, když potom na ten závěr pojedou prezident. Nevím, jestli prezident bude předstupovat před výbory parlamentu, jakým způsobem se to bude koordinovat a jakým způsobem se bude informovat parlament o těchto pozicích. Domnívám se, že na to, abychom splnili ty úkoly, které se v oblasti vnějších vztahů Evropské unie před námi rýsují, tak je třeba, aby existovalo něco jako politika státu v oblasti zahraniční politiky a koncepce zahraniční politiky. Bez toho si nedovedu představit, že bychom dostali těm úkolům, které z Evropské rady plynou.

A přiznám se, že mě znepokojuje, když vidím, co se píše v zahraničním tisku, kde vám zkusím jenom kousek ocitovat: Čekali byste, když v České republice se zahraniční služba krátí o deset procent, tak byste čekali, že česká vláda bude hledat nějaké zkušené státní úředníky, kteří by plnili seniorní funkce v zahraniční politice. A nicméně v České republice se vede spor o to, že by se státním tajemníkem pro evropské záležitosti stal dánský občan, jak se uvádí tedy v European Voice, dánský občan, lobbista automobilového průmyslu.

Ten článek v European Voice je psán viditelně velice ironicky s tím, že je pozoruhodné, že Česká republika nemá vyjasněné kompetence mezi základními představiteli státu vůči Evropské unii. Píše se tedy, že schůzka mezi ministrem zahraničí Schwarzenbergem a Nečasem se odkládá a že jak ty kompetence skutečně vypadají, je tajemství.

Jestli to tedy je takto dnes činěno předmětem veřejné debaty v Evropě, tak si myslím, že tím spíš by zajímalo, mělo zajímat poslance české Poslanecké sněmovny, jak vlastně bude Česká republika reprezentována, jak se vlastně budeme snažit stát se součástí celé její politiky v oblasti vnějších vztahů, o které jsem na začátku řekl, že má být výrazně posílena její role, že se má stát daleko přesnější, konkrétnější, s daleko větším tahem za výsledky. Snad nemusím říkat, že ty země, o které se bude jednat na těch summitech, ty takzvané emerging countries, jako jsou Čína, Indie a podobně, jsou dneska docela významnými partnery Evropy právě z hlediska i hledání cesty z hospodářské krize. Tak to vůbec nejsou nějaké marginální věci, ale jsou to vlastně docela podstatné otázky, které jsou zásadní i pro Českou republiku. To snad není třeba rozvádět.

Já se domnívám, že je povinností Sněmovny, aby se těmi úkoly, které z

Evropské rady vyplývají, zabývala. Já si dokonce myslím, že bychom dokonce měli chtít, aby vláda si v těch kompetencích udělala jasno, abychom se nestávali předmětem ironických poznámek evropského tisku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi Zaorálkovi. Další přihlášenou k návrhu pořadu dnešní schůze paní kolegyně Kristýna Kočí. Prosím tedy o slovo.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji si vás požádat o zařazení bodu, nového bodu Žádost o zkrácení lhůty pro projednávání návrhu novely zákona o veřejných zakázkách, sněmovní tisk číslo 45, ve výboru. Tento tisk byl projednáván na schůzi Poslanecké sněmovny dne 7. září 2010 a Sněmovna mu svým usnesením číslo 38 zkrátila lhůtu na projednávání ve výboru o 30 dní.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal tento sněmovní tisk dnes na svém jednání a vydal usnesení doručené poslancům jako tisk 45/2. Proto se Sněmovně nabízí možnost projednání sněmovního tisku již na této schůzi. Proto vás žádám o dodatečné zařazení bodu, ve kterém by Sněmovna zkrátila lhůtu třicetidenní na 13 dní, tedy o 18 dní.

Zařazení bodu žádost o zkrácení lhůty navrhuji na dnes po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní kolegyně. Prosím nyní o slovo pana poslance Michala Haška.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vládo, kolegyně, kolegové, já rovněž přicházím s návrhem na zařazení nového bodu do programu schůze Poslanecké sněmovny, a sice bodu s názvem Informace vlády České republiky o důvodech zrušení kofinancování regionálních operačních programů ze státního rozpočtu a o možných dopadech tohoto rozhodnutí na veřejný a soukromý sektor.

Návrh na zařazení tohoto bodu, dámy a pánové, odůvodňuji následovně. Už druhý den po tom, co Poslanecká sněmovna vyslovila této vládě důvěru, předložil ministr financí zásadní změnu ve financování rozvoje regionů a vláda přijala usnesení číslo 563 z 11. srpna 2010, kterým stanovuje spolufinancování státního rozpočtu České republiky na regionálních operačních programech ve výši nula procent od roku 2011. Tato změna je velmi zásadní. Vláda nelogicky, bez jakéhokoliv avíza krajům, městům, obcím, neziskovým organizacím, ale také soukromým podnikatelům navrhla zcela zásadní změnu pravidel pro zajištění spolufinancování prostředků Evropské unie. A jistě je pro všechny

překvapením, že se týká všech krajů České republiky mimo hlavního města Prahy.

Odůvodnění tohoto návrhu u vlády, která si dala do vínku rozpočtovou odpovědnost, je však, dámy a pánové, více než kocourkovské. Dovolím si citovat z příslušného vládního materiálu: Po čtyřech letech implementace operačních programů už mají regionální rady dostatečné zkušenosti s řízením programů a pominul důvod pro účast státního rozpočtu na jejich spolufinancování. Z tohoto důvodu a na základě usnesení vlády číslo 563 již nebudou poskytovány prostředky státního rozpočtu.

Slyšeli jste dobře, kolegyně a kolegové: Důvod změny pravidel spolufinancování spočívá v tom, že ROPy mají dostatek zkušeností. Zjednodušeně řečeno, pokud by byly ROPy řízeny špatně, spolufinancování zůstane zachováno. Nebo – a to hůře – ten, kdo nečerpá, špatně řídí své operační programy a promarňuje jedinečnou příležitost využít vyjednaného finančního rámce pro toto období, bude odměněn tím, že spolufinancování ze státního rozpočtu bude zachováno.

Domníváte se stejně jako já, že to nemá žádnou logiku? Skutečně nemá, pokud cílem nemá být škodit regionům za každou cenu. Já nevím, jak jinak si vysvětlit, že předkladatel vůbec – a to myslím zcela vážně – při návrhu zapomněl na jakoukoliv elementární analýzu tohoto problému a na elementární slušnost sdělit, že vláda chce k takto zásadnímu kroku ve financování projektů z regionálních operačních programů přistoupit. V usnesení vlády, kde se standardně uvádějí také adresáti příslušného vládního usnesení – dámy a pánové, mezi nimi nebyli ani kraje, ani hejtmani, ani regionální rady, ani jejich předsedové, což považuji za lapsus vlády.

Protože předkladatel návrhu nevážil a nezohlednil všechny negativní dopady tohoto rozhodnutí, dovoluji si vás ještě upozornit před rozhodnutím o zařazení bodu na základní aspekty tohoto návrhu a dopady, které z něj vyplývají. V rámci regionálních operačních programů jsou s příjemci na realizaci příslušných projektů uzavírány smlouvy na základě obchodního zákoníku na rozdíl od přidělování dotací na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace v tematických operačních programech. Z tohoto důvodu jsou podle mě nemyslitelné takto zásadní změny ve financování realizované v průběhu smluvního vztahu. Ano. Dámy a pánové, po celé České republice jsou uzavřeny tisíce smluv s příjemci z regionálních operačních programů. A nejsou jimi pouze kraje, jak se možná domníval předkladatel na schůzi vlády, jsou jimi z jedné třetiny města a obce České republiky a z jedné třetiny je jím neziskový sektor a také soukromí podnikatelé.

Vláda rozhodla fakticky retroaktivně, to znamená zasáhla do již uzavřených smluvních vztahů se závazkem financování ze státního rozpočtu. Já jsem přesvědčen, dámy a pánové, že toto rozhodnutí vlády přináší riziko. Riziko soudních sporů v první řadě s úřady regionálních rad,

ale samozřejmě ve druhé řadě soudních sporů se státem, protože je jasné, že tady vznikne škoda a z titulu odpovědnosti za škodu budou pak muset regionální rady, které byly zřízeny zákonem, jako veřejné právnické osoby uplatňovat vzniklou škodu po České republice. Takových případů, opakují, mohou být stovky, možná i tisíce.

Navrhované úpravy nedopadají pouze na řídicí orgány regionálních operačních programů, ale zejména na jejich příjemce, kteří jsou dlouhodobě vázáni dalšími podmínkami, mají například dlouhodobé úvěrové smlouvy na spolufinancování projektů, kde jsou jasná pravidla a podmínky jejich plnění.

Programy je nezbytné řídit v prostředí jasných pravidel při zachování právní jistoty, směrem k příjemcům příslušných podpor z regionálních operačních programů. Zásadní změny by měly být prováděny se zohledněním lhůt nutných pro jejich bezproblémovou implementaci a zejména s vyloučením možných retroaktivních dopadů.

Vláda České republiky příslušným návrhem neguje závazek zakotvený v jednom z dokumentů zásadních pro řízení všech programů mezi lety 2007 až 2013. Byla vydána rámcová rozhodnutí o poskytnutí dotace ministrem pro místní rozvoj podle zákona č. 218/2000 Sb. na spolufinancování regionálních operačních programů, byla vydána pro každý regionální operační program zvlášť v roce 2007, a to na dobu šesti let, tedy do roku 2013.

Změna už nastavené struktury kofinancování u projektů, které jsou součástí informačních monitorovacích systémů, bude časově a finančně velmi náročná. V souvislosti s úpravou struktury kofinancování na úrovni těchto monitorovacích systémů tak velmi pravděpodobně dojde k pozastavení proplácení finančních prostředků, přičemž dopředu nelze odhadnout délku tohoto přerušení, ale ve složitějších případech se může jednat i o měsíce.

Implementace regionálních operačních programů bude ze strany kontrolních orgánů, zejména Evropské unie, vnímána jako netransparentní, pokud se uprostřed programového období změní takto zásadním způsobem struktura financování. Regionální operační programy stejně jako tematické operační programy navazují na národní strategický referenční rámec a jeho státem stanovené priority. Regiony mohou pouze modifikovat některá specifika v rámci státem stanovených priorit. Upozorňuji proto, že stát nese plnou odpovědnost za splnění národního strategického referenčního rámce jako celku, tedy i za splnění prioritní osy vyvážený rozvoj území.

Výše uvedená fakta podtrhuje i fakt, že regionální rady vznikly zákonem, konkrétně zákonem č. 248/2000 Sb., podobně jako třeba ministerstva, a za jejich závazky je odpovědný stát.

Návrh vlády na to, aby bylo úplně zrušeno kofinancování regionálních operačních programů, je návrh, který bohužel ve svém celku, dámy a pánové, významně destabilizuje celý systém čerpání evropských prostředků prostřednictvím regionálních operačních programů, které byly doposud v rámci čerpání alokace Evropské unie v rámci České republiky nejspěšnější.

Jenom pro informaci pro ty z vás, kdo to nevíte, z více než dvaceti existujících operačních programů v České republice patřily ROPy do první pětky, čili mezi pěti nejspěšnějšími operačními programy byly čtyři regionální operační programy, bohužel pouze do tohoto rozhodnutí vlády.

Tvrdý dopad má samozřejmě takovéto rozhodnutí na projekty obcí a měst, a to v situaci, kdy se prokazatelně snižuje příjmová část rozpočtu obcí. V neposlední řadě tento škrť bude mít dopady na projekty v oblasti neziskové sféry a organizací, které nemají bezprostřední vztah k veřejným rozpočtům. Ty nemají šanci své projekty kofinancovat. Fakticky takové projekty vládní rozhodnutí zastavuje.

Současně však rozhodnutí vlády vystavuje ROPy vysokému riziku soudních sporů, které tyto organizace nepochybně budou následně vést proti státu. Ono totiž nelze tento vámi provedený škrť nahradit ani možností financovat rozdíl 7,5 % z úvěrových nebo jiných externích zdrojů, které by si chtěl třeba žadatel zajistit. Důvod je prostý. V rámci jednání s Evropskou komisí o národním kofinancování ve výši 15 % totiž nebyla vyjednána možnost, aby se do těchto 15 % počítaly i soukromé zdroje. ROPy tedy postupně s ohledem na rizika soudních sporů a chaos ve financování, které usnesení vlády z 11. srpna vyvolalo, pozastavily vyhlášených nových výzev, pozastavily vyhlášených již vyhlášených výzev a pozastavily také uzavírání smluv na nové projekty. Postupně jsou analyzována i další možná rizika, která toto rozhodnutí vlády může generovat.

Takovéto kroky děláme s vědomím, že odpovědnost nese stát. Nechceme přes chybné rozhodnutí vlády generovat další a další problémy, které by musel ve finále převzít stát a musel sanovat po prohraných soudních sporech státní rozpočet. Naivní je představa těch, kteří si myslí, že povinnost dofinancování tohoto škrťu mají krajské rozpočty, nicméně ta představa jistě není náhodná. Totiž asi ne náhodou z tohoto hloupého návrhu vypadl operační program hlavního města Prahy.

Vážení pánové ministři, dovolím si vás opakovaně z tohoto názoru vyvést. Úřady regionálních rad byly založeny na základě právního předpisu a plnou odpovědnost za jejich hospodaření a případné závazky nenesou kraje, ale nese stát, tedy konkrétně ústřední státní správa. Nechci věřit, že by skutečným programovým cílem této vlády, ve které jsou účastní i Starostové, zástupci komunální sféry, by bylo škodit krajům, obcím, neziskovým organizacím, ale naopak se podílet odpovědně a konstruktivně na

rozvoji regionů. Musím se však ptát, proč je opakovaně zvýhodňováno hlavní město Praha, když spolufinancování příslušného operačního programu zůstává ze státního rozpočtu zachováno, na rozdíl od ostatních regionálních operačních programů, které zahrnují zbytek území České republiky. Kde jsou zástupci nezávislých a Starostů v této Sněmovně, kteří v předvolebním boji slibovali, jak se změní nespravedlnosti vztahu státního rozpočtu k financování regionů, potažmo obcí? To jste, kolegové z TOP 09 a zejména Starostů, necelé tři měsíce od voleb už zapomněli na své kolegy v obcích? Nebo mnozí z vás už nejsou starostové?

Důvod, proč vystupuji a navrhuji tuto informaci vlády, je jasný. Bojujeme proti uvažovanému hloupému škrtu, který ve svém nezpochybnitelném důsledku znamená, že za každých ušetřených 7,5 mil. prostředků ze státního rozpočtu ohrozíme získání dalších 85 mil. Kč z rozpočtu Evropské unie ve prospěch měst, obcí, neziskového sektoru i soukromých podnikatelů.

Omlouvám se, že jsem byl ve zdůvodnění tohoto návrhu poněkud delší, ale mám za to, dámy a pánové, že rozhodování by mělo být činěno na základě komplexní informace. Tu jsem vám, aspoň doufám, prostřednictvím svého návrhu předložil.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Haškovi. Nyní je přihlášen s návrhem pořadu schůze pan kolega Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, pane premiére, členové vlády, paní a pánové, dovolím si navrhnout Poslanecké sněmovně rozšíření našeho programu schůze, a to o informaci ministra zdravotnictví o jednání ve věci hromadných výpovědí lékařů. Navrhuji tento bod zařadit jako první bod v bloku zpráv, a to z tohoto důvodu.

Již podruhé jsme v České republice svědky výhrůžky zaměstnanců ve zdravotnictví, nyní zejména lékařů, že hromadně odejdou. Tentokrát je situace mnohem vážnější než v minulosti. Jednak byla zveřejněna zpráva o řekl bych „náborářích“ pro zdravotnická zařízení v sousední Spolkové republice Německo, jednak zde skutečně operují některé řekl bych personální agentury. Jde jistě o velmi výnosný obchod vzhledem k tomu, že atestování, případně dvouatestování lékařů jsou vítaným zvýšením kvalifikačního potenciálu jednotlivých nemocnic ve Spolkové republice Německo, a to nejen za hranicemi České republiky, ale na celém území Evropské unie, zejména když nemuselo německé školství, případně zdravotnictví, vydat žádné prostředky za jejich univerzitní studia a zvýšení kvalifikace, oněch dvou atestací, případně doškolování lékařů.

Vzhledem k tomu, že je mi znám rozpočet v této oblasti ve Spolkové republice Německo, mám zásadní otázku, kterou nemíním řešit v rámci interpelací. Vzhledem k tomu, že jde o hromadné výpovědi a hromadné odchody a hromadné náborů, rád bych, aby to bylo předmětem jednání Poslanecké sněmovny a mohla k tomu být vedena diskuse. Proto to navrhuji jako bod.

A žádal bych pana ministra, aby se připravil na odpovědi – buď tedy ministra zdravotnictví, toho zejména, případně ministra školství, zda již jednali s příslušnými ministry vlády Spolkové republiky Německo, pro které je tento obchod velmi výhodný. Navrhuji tedy toto jednání – znovu opakuji – jako první bod bloku zpráv.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. A zatím posledním přihlášeným je pan kolega Petr Tluchoř. Prosím, pane poslanče, slovo je vaše nyní.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedo vlády, členové vlády, dámy a pánové, já nebudu zneužívat bod změny pořadu schůze k dlouhým vystoupením. Vidím, že se vracíme do té staré praxe, kdy sociální demokraté a komunisté hodinu navrhuji změny programu schůze. Čtyři lidé hodinu zdržovali hodinu program této schůze. (Nesouhlasný šum z lavic KSČM.)

Krátce navrhuji několik změn pořadu této schůze. Za prvé si dovolím vzhledem k dnešní účasti ministra zemědělství v Bruselu navrhnout pevně zařazení jeho bodů, které má uvádět – jedná se o body číslo 9, 13 a 15 – na zítřek jako první body odpoledního jednání.

Dále si dovolím na dnešní odpoledne po pevně zařazených bodech navrhnout zařadit body 18 a 8.

A dále si dovolím navrhnout vyřazení bodu číslo 2, který vzhledem k probíhajícímu volbám je v tuto chvíli irrelevantní.

Zároveň prosím kolegy ze sociální demokracie, aby nepokřikovali na mě a netykali mi. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tluchořovi. Pan kolega Sobotka se ještě hlásí o slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegové, kolegyně, já se musím zastat pana předsedy Tluchoře. Skutečně bych rád požádal členy našeho poslaneckého klubu, kteří panu Tluchořovi netykají, aby mu netykali ani tady na plénu Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Každopádně bych ale rád ujistil prostřednictvím paní předsedající pana předsedu Tluchoře, že my jako sociální demokraté tady klidně budeme mluvit hodinu, dvě, čtyři, pět nebo třeba i celý den, pokud to pomůže tomu, abychom zabránili špatným návrhům zákonů, které tato vláda do Poslanecké sněmovny bude předkládat. Prostě s tím, pane předsedo prostřednictvím paní předsedkyně, se bude muset vládní koalice nějakým způsobem vyrovnat. Ještě stále zde máme parlamentní demokracii, ještě stále zde poslanci mají svá práva, mají i právo vystupovat na půdě Poslanecké sněmovny. A my jako sociální demokraté nebudeme dělat nic víc než to, co nám umožňuje platná Ústava České republiky.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Jestli se nehlásí nikdo další s pozměňujícími nebo doplňujícími návrhy k pořadu schůze – ptám se a nevidím, že by se někdo hlásil – přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích, a to v pořadí tak, jak bývá zvykem, v jakém byly tyto návrhy podány.

Nejprve tedy budeme hlasovat o návrzích z grémia. Přednesla jsem je, ale zopakují. Nejprve tedy je návrh na zařazení sněmovních tisků... (Poslanci upozorňují, že se hlásí poslanec Sobotka.)

Pan kolega Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, paní předsedkyně. Já se omlouvám, já jsem se hlásil a běžel jsem sem, k tomuto místu. Já bych přece jenom ještě rád požádal o přestávku na jednání našeho poslaneckého klubu.

Vzhledem k tomu, že byla přednesena celá řada návrhů na změnu programu, my bychom rádi o nich na našem klubu hovořili. Rád bych tedy požádal o přestávku na jednání klubu v rozsahu 45 minut. A myslím si, že je to také vhodná příležitost i pro poslance vládní koalice, aby projednali všechny návrhy na změnu programu, včetně těch nově zařazovaných bodů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Vyhlašuji přestávku do 15 hodin 40 minut na jednání poslaneckého klubu ČSSD.

(Jednání přerušeno ve 14.54 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.40 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní kolegyně, váže-

ní kolegové, prosím vás, kteří mě teď posloucháte v kuloárech, abyste se dostavili do jednacího sálu, abychom mohli pokračovat. Je před námi schválení návrhů, které zazněly v rozpravě k návrhu pořadu 5. schůze Sněmovny. Jak jsem před přestávkou pro jednání klubu ČSSD oznámila, budeme hlasovat o těchto návrzích tradičně v tom pořadí tak, jak byly předneseny. Nejprve budeme hlasovat o návrzích grémia a poté o návrzích, které přednesli jednotliví kolegové v průběhu rozpravy.

Já zatím oznámím, že náhradní kartu číslo 11 má pan poslanec Zdeněk Škromach, náhradní kartu číslo 14 pan kolega Váňa. To byly náhradní karty.

Nyní budeme hlasovat o prvním z návrhů z grémia a ten návrh zní takto: sněmovní tisky 84, 85, 17, 52 a 86, což jsou body 10, 11, 12, 43 a 57 návrhu pořadu, zařadit na středu 22. 9. jako první až pátý bod dopoledne, tedy zítra, ve středu dvacátého druhého ráno, první až pátý bod.

O tomto návrhu rozhodneme hlasováním pořadové číslo 2. Zahajují toto hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 2, přítomno 178, pro 101, proti 10. Tento návrh byl přijat.

Dalším návrhem je zařazení sněmovních tisků 48 a 63, tedy body číslo 40 a 53 návrhu schůze, na středu 22. 9., tedy zítra, jako šestý a sedmý bod dopoledne.

Zahajují hlasování pořadové číslo 3. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 3, přítomno 183, pro 123, proti 6. Také tento návrh byl přijat.

Třetím návrhem je návrh na zařazení sněmovních tisků 65, 70 a 81, jsou to body 14, 21 a 22 návrhu pořadu, zařadit tyto body na úterý – dnes – 21. 9. jako první až třetí bod.

Zahajují hlasování pořadové číslo 4. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 4, přítomno 185, pro 105, proti 20. Také tento návrh byl schválen.

Nyní je zde návrh na zařazení nového bodu do bloku voleb a je to Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny.

Zahajují hlasování pořadové číslo 5 a prosím – kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování s číslem 5, přítomno 185, pro 176, proti nikdo. Tento návrh jsme schválili.

Dále rozhodneme o návrhu na zařazení zákonů předkládaných Senátem a zastupitelstvy krajů na pátek 24. září, jako první až osmý bod.

Zahajují hlasování pořadové číslo 6. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 6, přítomno 185, pro 146, proti 3. Tento návrh jsme schválili.

To byly návrhy z grémia tak, jak jsem je přednesla. Ještě jeden návrh z grémia podrobíme hlasování, a to je návrh na to, aby volební body byly zařazené na středu tak, jak upřesnil tento návrh předseda volební komise, na středu 22. září na 12.45 hodin. Týká se to bodů 61 až 64.

Zahajují hlasování pořadové číslo 7. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 7, přítomno 185, pro 162, proti 4. Tento návrh jsme schválili.

A nyní jsou před námi návrhy tak, jak byly předkládány během rozpravy. Nejprve je zde návrh pana poslance Bohuslava Sobotky, který navrhuje zařadit nový bod a tento bod má název Informace předsedy vlády o situaci ve financování platů zaměstnanců ve veřejném sektoru. Pan kolega Sobotka navrhoval tento bod zařadit jako první bod dnes. Zařadili jsme na dnešek tři jiné body, můžu dát návrh na modifikaci – prosím, pane kolego.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji vážená paní předsedkyně. Já se omlouvám, já bych přeče jenom pro jistotu přečetl plný název tohoto bodu tak, jak jsem ho navrhoval, aby bylo zřejmé (Ano.), o čem za chvíli bude Poslanecká sněmovna hlasovat. Název toho bodu zněl: Informace předsedy vlády Petra Nečase o situaci ve financování platů zaměstnanců veřejného sektoru s ohledem na zajištění bezpečnosti občanů a dostupnosti zdravotní péče. To je tedy název tohoto bodu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano a teď se musíme domluvit na to zařazení, pane kolego. Vy jste navrhoval jako první bod dnes, první tři body jsme již obsadili. Souhlasíte, prosím, aby to byl čtvrtý bod dnes?

Poslanec Bohuslav Sobotka: Ano, já se domnívám, že lze zvolit i tuto variantu tak, aby tento bod byl zařazen jako čtvrtý bod, alespoň pan premiér si bude moci připravit informaci, kterou podá Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajují hlasování

pořadové číslo 8 o zařazení nového bodu do našeho pořadu schůze s názvem tak, jak ho předestřel pan kolega Sobotka.

Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti? (Zleva ironický potlesk.)

Hlasování pořadové číslo 8, přítomno 185, pro 74, proti 102. Tento návrh přijat nebyl.

Pan kolega Kováčik navrhuje zařazení... Pardon, probíhá kontrola hlasování? (Ano.) Je nějaká námitka? Neení.

Takže pan kolega Pavel Kováčik navrhuje zařazení nového bodu. Prosím, aby též kontroloval, zda je ten název přesný: Zpráva vlády o výsledcích jednání tripartity. Může to takto znít? (Ano.) A přeje si zařadit tento bod jako první ve středu odpoledne, tedy zítra odpoledne.

Zahajují hlasování pořadové číslo 9. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 9 přítomno 184, pro 79, proti 96. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Lubomír Zaorálek požaduje zařazení nového bodu s názvem Zpráva předsedy vlády z jednání Evropské rady. Navrhuje, aby tento bod byl zařazen dnes za pevně zařazené body.

Zahajují hlasování pořadové číslo 10. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 10 přítomno 183, pro 73, proti 94. Návrh přijat nebyl.

Pátým návrhem je návrh paní poslankyně Kristýny Kočí, která chce zařadit nový bod. Tento bod se jmenuje zkrácení lhůty u zákona, zjednodušeně řečeno, veřejné zakázky, a chce zařadit tento bod na úterý, tedy dnes 21. 9., po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování pořadové číslo 11. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 11 přítomno 183, pro 115, proti 27. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Michala Haška, který chce zařadit nový bod do pořadu schůze a tento bod by měl nést název Informace vlády České republiky o důvodech zrušení kofinancování regionálních operačních programů ze státního rozpočtu. Je to takhle dobře, pane kolego? Prosím. Bude dobré, když mi, prosím, vždycky ty své návrhy dáte písemně, abych je mohla přesně potom uvést.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji, paní předsedkyně za slovo. Dámy a pánové, přesný název toho bodu by byl Informace vlády o důvodech zrušení kofinancování regionálních operačních programů ze státního rozpočtu České republiky a o dopadech tohoto rozhodnutí na veřejný a soukromý sektor. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O návrhu tohoto bodu... Ještě jsme si neřekli, kam chcete tento bod zařadit, pane kolego.

Poslanec Michal Hašek: Předpokládal jsem, vážená paní předsedkyně, že se zařazují obvykle informace do bloku zpráv, takže pro-sím do bloku zpráv bez pevného zařazení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže do bloku zpráv. Zahajují hlasování pořadové číslo 12. Táži se, kdo souhlasí se zařazením tohoto nového bodu do pořadu schůze. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 12 přítomno 183, pro 76, proti 75. Tento návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Vojtěcha Filipa, který chce též zařadit nový bod, a to jako první bod v bloku zpráv, a tento bod má nést název Informace ministra zdravotnictví ve věci hromadných odchodů, výpovědi lékařů.

Zahajují hlasování pořadové číslo 13. Táži se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 13 přítomno 184, pro 79, proti 101. Návrh přijat nebyl.

A poslední z návrhů – jsou zde tři návrhy pana poslance Petra Tluchoře. Budeme hlasovat odděleně o každém z nich, domnívám se.

První návrh zní: pevné zařazení bodů číslo 9, 13 a 15 na středu 22. 9. jako první body odpoledne, ale já si nejsem jistá, jestli už jsme na tu středu... Dopoledne, takže pardon. (Poslanec Tluchoř hovoří z místa.) Takže znělo to, že odpoledne. Tak pevné zařazení bodů 9, 13, 15 na středu 22. 9. odpoledne.

Zahajují hlasování pořadové číslo 14. Kdo souhlasí s tímto pevným zařazením? Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 14 přítomno 184, pro 143, proti 8. Návrh jsme schválili.

Druhým návrhem pana poslance Tluchoře je dnes, v úterý 22. 9., po

pevně zařazených bodech zařadit body číslo 18 a 8. Je to tak, pane kolego – 18 a 8? (Ano.)

Zahajují hlasování pořadové číslo 15. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 15 přítomno 184, pro 111, proti 22. Návrh byl přijat.

A poslední návrh pana kolegy Tluchoře zní: vyřadit bod číslo 2 z našeho pořadu schůze.

Zahajují hlasování pořadové číslo 16. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 16 přítomno 184, pro 108, proti 40. Také tento návrh byl přijat.

Dámy a pánové, tím jsme se, alespoň podle mých poznámek, vypořádali se všemi návrhy, které zazněly, a budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 5. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen a se schválenými pozměňovacími návrhy. Ale ještě předtím se o slovo hlásí předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegové, kolegyně, chtěl bych vás informovat o tom, že za této situace poslanecký klub sociální demokracie nemůže hlasovat pro program schůze této Poslanecké sněmovny. My jsme pro to byli připraveni, nicméně navrhli jsme zařazení tří nových bodů, které pokládáme za velmi důležité, a velmi nás mrzí, že vládní většina svým hlasováním před malou chvílí znemožnila jakoukoli debatu na toto téma v rámci řádných bodů, kde by mohli vystoupit všichni členové Poslanecké sněmovny, nejen lidé, kteří mají přednostní právo.

My jsme navrhli, aby se tato Sněmovna zabývala v tuto chvíli obrovským sociálním napětím, které existuje kolem návrhu vlády na desetiprocentní snížení tarifních platů ve veřejném sektoru. Navrhli jsme, abychom řešili nepřipravenou, zpackanou reformu tarifního systému, která je současně s tímto desetiprocentním poklesem navrhována. Chtěli jsme, aby se Poslanecká sněmovna zabývala situací, kritickou situací, která vzniká u všech subjektů, které počítaly s poskytnutím finančních prostředků v rámci regionálních operačních programů, a nyní vláda krátí předem přislíbenou spoluúčast.

A za třetí, požadovali jsme, aby na této poslanecké sněmovně proběhla seriózní debata k tomu, jaké pozice, s jakým mandátem přichází vláda České republiky na jednání klíčových orgánů instituce, jejímiž jsme členy,

tedy Evropské unie. Ani jeden z těchto bodů nezískal podporu vládní většiny.

Já se obávám, že vláda pokračuje ve své praxi, kterou zahájila na jednání Poslanecké sněmovny, kde Sněmovna vyjádřila důvěru této vládě Petra Nečase. Je to velmi zajímavá praxe. Já bych ji rád popsal, aby bylo zřetelné, do jakého prostředí, do jaké politické kultury velmi rychle tato Poslanecká sněmovna míří.

Když jsme tady projednávali otázku důvěry vládě, vystupovali poslanci opozice a kladli otázky členům vlády, panu premiérovi, jednotlivým ministrům. Neobdrželi jsme žádné odpovědi, jen krátké formální vystoupení premiéra na úvod a krátké formální vystoupení předsedy vlády v závěru. To se tady ještě nikdy nestalo, když se projednávalo programové prohlášení vlády. Teď máme další schůzi Poslanecké sněmovny, představitelé opozice tady jasně poukazují na vážné problémy, které vznikají při činnosti této vlády Petra Nečase, a opět odpovědí je – mlčení.

Mně připadá velmi zvláštní, že na této veřejné půdě vláda rezignuje na jakoukoli obhajobu své politiky. Ale kdyby šlo jenom o obhajobu. Vláda rezignuje na vysvětlování své politiky. Vždyť přece každé vystoupení člena vlády na půdě této Poslanecké sněmovny může přispět k tomu, aby se vláda snažila srozumitelně vysvětlit občanům skrze tuto Poslaneckou sněmovnu, a koneckonců i skrze média, co vlastně zamýšlí, k čemu její reformy směřují. I na toto vláda rezignuje. Mně to připadá velmi zvláštní, když dnes demonstranti, kteří byli u Ministerstva vnitra, chtěli hovořit s ministrem vnitra, ten nepřišel. Když dnes demonstranti u Ministerstva školství chtěli hovořit s ministrem školství, nepřišel. Já si myslím, že vláda by se neměla chovat jako nemá barikáda, která něco prosazuje, ale odmítá absolutně komunikovat, odmítá absolutně cokoliv lidem vysvětlovat. Já si myslím, že tento styl nepomáhá politické kultuře. Může se do budoucna vymstít v situaci, kdy bude potřeba hledat shodu, širší shodu mezi vládou a opozicí.

Já bych rád vyzval pana premiéra, aby nešel touto cestou. Aby šel cestou veřejné obhajoby politiky této vlády. Pokud touto cestou veřejné obhajoby politiky vlády nepůjde, pak je zřejmé, že nemá dostatek argumentů, že není schopen ve skutečnosti obhájit nesmyslné návrhy ministra Drábka na reformu tarifního systému. Že není schopen ve skutečnosti obhájit, co se stane s rozpočtem policie, jestliže dojde k takto dramatickým škrtům. Že není schopen zdůvodnit, jak budou léčit naše nemocnice pacienti bez toho, aniž by tam byli kvalifikovaní lékaři a zdravotní sestry. Prostě nemá argumenty, a proto mlčí.

Tato Poslanecká sněmovna by měla být místem, kde se vede politická debata. Nemělo by to být místo, kde se vede politický monolog.

Dříve nebo později, pane premiére, budete potřebovat dohodu s opo-

zicí. Já myslím, že bude dobré s touto debatou začít dříve nežli později. Děkuji. (Potlesk z opozičních lavic.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se ještě o slovo hlásí předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosim.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, vážená vládo, paní a pánové, Poslanecká sněmovna právě hlasy vládní většiny odmítla zabývat se problémy, které skutečně trápí občany České republiky. Alespoň většinu občanů České republiky. Většinu, to znamená ty, kteří se živí prací jako zaměstnanci, ale odvozeně i rodiny s dětmi, odvozeně i seniory, odvozeně jde i o mladé lidi, kteří se připravují na budoucí zaměstnání.

Jestliže dnes jsou to státní zaměstnanci, zítra to může být kdokoli jiný a pozítří už nebude nikoho, kdo by ten zbytek práv, která zde zůstala, ještě obhajoval nebo na koho by ta tvrdá ruka vládní většiny nedopadla.

Přístup, který vládní většina zvolila, nelze nazvat jinak než arogance momentálně vedoucího mužstva. Tato neskutečná arogance a vysmívání se občanům je pro klub KSČM velmi dostatečným signálem, aby nepodpořil program, který jde mimo zájmy lidí této země, a my proto tedy budeme hlasovat proti schválení programu této schůze Poslanecké sněmovny. My chceme pracovat na věcech, které jsou pro lidi, nikoli na věcech, které jsou proti lidem. Děkuji. (Potlesk z opozičních lavic.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl předseda poslaneckého klubu KSČM. Ještě se o slovo hlásil místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek, poté předseda poslaneckého klubu ODS Petr Tluchoř.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěl informovat především nové poslance vládní koalice, že v členských státech Evropské unie je zcela standardní, že premiér jak před jednáním Evropské rady, tak po ní informuje sněmovnu. To není žádný zběsilý nápad opozice. To je zcela běžná věc. A dokonce i v české Poslanecké sněmovně v minulosti premiéři, a to nejrůznější, informace podávali – před, a když to Sněmovna žádala, tak po, a dokonce v tom byl určitý rytmus. Premiér Topolánek se tady zavázal, že bude podávat informace pravidelně.

Teď se vytváří nový úzus. Zajímavé je, že v této chvíli ani nebyla reakce. Prostě jsem se ani nedověděl, proč se zasedáním Evropské rady zabývat nemůžeme. Protože ta praxe teď tady je, že opozice něco žádá a na to žádná odpověď ani žádná reakce nepřichází. (Hlas z koaličních lavic: To je život.) To je život, to jako říkáte? Je to život – prostě o tom mluvit nebudeme. (Smích z koaličních lavic.) Budiž. Já rozumím tomu, že vaše koalice

dnes je přesvědčena, že má na některé otázky zásadně jiný názor, prostě se s námi o tom nehodláte bavit, a tak bych vám chtěl připomenout, že ale i politici vládní koalice mluvili před volbami i po nich opakovaně o tom, že jsou věci, které by neměly být věcí pouze koaliční debaty. Například konsensus zahraniční politiky, otázky bezpečnosti. Že prostě jsou to otázky – a poměrně snadno bych doložil, že to byli politici vašich stran, kteří řekli, že o těchto věcech by se v Parlamentu mělo jednat bez ohledu na to, jestli to jsou lavice koalice, nebo opozice. A opravdu, kde jinde než v zahraniční politice hledat dohodu o prioritách? Protože zahraniční politika by se neměla dělat na čtyři roky jako nějaká jednorázová koaliční záležitost, ale jako něco, co má dlouhodobou platnost, aby se prostě v Evropě vědělo, že toto jsou priority České republiky, které vlády drží, bez ohledu na to, jak dopadnou volby.

Takže před volbami – připomínám – byla shoda, že na tom budeme mít všichni zájem. Dneska volby dopadly tak, jak dopadly, a vy říkáte: To je život, ani o tomhle se s vámi bavit nepotřebujeme.

Já bych jenom byl rád, kdybyste si vy všichni, poslanci vládní koalice, uvědomili, mnozí z vás jste říkali, že přicházíte s novým stylem, novou kulturou do Sněmovny, a že dokonce s vámi přijde určitá vstřícnost a dialog, který tady nebyl. A já vám říkám, že takovéto arogantní „tohle je život“ tady možná v minulosti nezaznělo. (Potlesk z opozičních lavic.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana předsedu poslaneckého klubu ODS kolegu Petra Tluchoře.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní předsedkyně, pane předsedo vlády, členové vlády, dámy a pánové, já tady rozhodně nebudu zdržovat, jenom chci říci, že návrh programu této schůze, o kterém teď budeme hlasovat, je téměř totožný s návrhem, který předložil organizační výbor, na kterém samozřejmě zástupci sociální demokracie a komunistické strany tento návrh v této podobě podpořili. Já myslím, že opozici samozřejmě nikdo neupírá právo zde vystupovat, nikdo neupírá právo klást otázky členům vlády, od toho jsou interpelace a další záležitosti. Nikdo jim neupírá ani navrhnout různé nové body. (Smích z opozičních lavic.) Nicméně já si myslím, že hlavním posláním Poslanecké sněmovny je přijímat zákony. Já bych byl velmi rád, abychom se v tomto volebním období nedostali do podobného skluzu jako v tom uplynulém volebním období. Byl bych rád, abychom k tomuto přijímání zákonů konečně přistoupili. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Ještě jednou se hlásí o slovo předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik, poté předseda ČSSD Bohuslav Sobotka.

Poslanec Pavel Kováčik: Nejen přijímat zákony, pane kolego prostřednictvím předsedající, je posláním Poslanecké sněmovny. Je to také debata, je to také diskuse, je to také politická diskuse o tom, co trápí lidi, tak jak o tom tady hovořili zástupci opozice, ať už sociálně demokratické nebo komunistické.

Ale – a teď oslovím pana místopředsedu Zaorálka, pana kolegu Sobotku: jenom jestli, prostřednictvím předsedající, pánové, nejsou naše řeči, naše snahy úplně zbytečné v okamžiku, kdy vládní většina se chová podle hesla „jen ať si psi štěkají, karavana potáhne dál“.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda klubu ČSSD Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, vážená vládo, pan kolega Kováčik se zeptal, zdali to není zbytečné. Já si myslím, že nic není zbytečné. Ani ta dnešní demonstrace nebyla zbytečná. I když třeba vláda nebude schopná ustoupit a neustoupí, ani ta dnešní demonstrace nebyla zbytečná. Jestliže my tady požadujeme, aby se seriózně hovořilo o vážných problémech této země, já si myslím, že to také není zbytečné. Je to naše práce.

Já odmítám za celý poslanecký klub sociální demokracie to, abychom redukovali Poslaneckou sněmovnu na jakousi továrnu na zákony, na jakýsi automat, do kterého hodíte zákon, on vám ho vyhodí, pokud možno stejný, pokud možno hodně rychle. To není celá naše role. To není celé naše poslání. To není smysl Poslanecké sněmovny, tak jak je definován v Ústavě České republiky. Vláda je odpovědná Poslanecké sněmovně, ne naopak. Vláda je odpovědná Poslanecké sněmovně. Jestliže Poslanecká sněmovna je platformou pro řešení a diskutování vážných otázek, pak by se do této diskuse vláda měla také zapojit. Není možné, aby vláda takovýmto způsobem již na druhé schůzi zcela ignorovala jakékoliv otázky opozice, jakékoliv podněty opozice.

Tohle si myslím, že poškozují politickou kulturu v naší zemi a v budoucnu to k ničemu dobrému nepovede. Ale nic není zbytečné a ani ta dnešní demonstrace nebyla zbytečná.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane předsedo.

Budeme nyní hlasovat o celém návrhu pořadu 5. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajují hlasování pořadové číslo 17. Táhne se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 17. Přítomno 184, pro 107, proti 70. Návrh byl přijat.

Pořad schůze jsme tedy schválili a můžeme se věnovat prvnímu schválenému bodu. Bodem číslo jedna je

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 65/ - první čtení

Z pověření vlády, prosím, aby tento návrh uvedl místopředseda vlády a ministr vnitra pan Radek John. Prosím, pane místopředsedo, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, a bych na základě pověření vlády uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů /krizový zákon/, ve znění pozdějších předpisů.

Hlavním důvodem pro zpracování návrhu zákona je nutnost zpracovat do právního řádu České republiky směrnici Rady Evropské unie číslo 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008, o určování a označování evropských kritických infrastruktur a posuzování potřeby zvýšit jejich ochranu. Lhůta pro transpozici směrnice uplyne dne 12. ledna roku 2011.

Pro zpracování směrnice byla jako nejefektivnější řešení zvolena transpozice do krizového zákona. Důvodem pro toto rozhodnutí byl fakt, že kritická infrastruktura včetně její ochrany svou povahou jednoznačně patří do oblasti zachování základních funkcí státu a ochrany obyvatelstva a v případě narušení kritické infrastruktury je nezbytné zabezpečit její funkčnost pomocí přijetí krizových opatření.

Navrhované řešení znamená optimální skloubení nástrojů daných krizovým zákonem s potřebami kritické infrastruktury. Veškeré povinnosti a kompetence tak budou uvedeny v jednom právním předpisu na rozdíl od vytvoření samostatného právního předpisu pro problematiku kritické infrastruktury. Pokud by například došlo k narušení kritické infrastruktury v oblasti energetiky z důvodu přerušení dodávky energetických surovin, pak přicházejí na řadu opatření podle energetického zákona. V případě, že by tato opatření nedostačovala a byla vyvolána krizová situace, pak mohou být přijata opatření podle krizového zákona, a to v souladu s vyhlášeným

krizovým stavem. Obdobně by bylo postupováno i v ostatních odvětvích kritické infrastruktury.

Dalším podstatným důvodem ke zpracování návrhu zákona je potřeba zvláštní právní úpravy, která by vytvořila podmínky pro řešení problematiky kritické infrastruktury na národní úrovni. Definování kritické infrastruktury na národní úrovni se totiž jeví jako nezbytný předpoklad pro vymezení evropské kritické infrastruktury, a tedy i pro splnění požadavků vyplývajících ze směrnice. Problematika kritické infrastruktury není v právním řádu České republiky v současné době žádným způsobem upravena.

Cílem tohoto návrhu zákona je rovněž upravit nejasné vztahy a kompetence v oblasti krizového řízení na krajské a obecní úrovni. Návrh zákona jasně definuje odpovědnost za zpracování krizových plánů krajů a vymezuje dále zpracovatele krizového plánu, obce s rozšířenou působností.

Do návrhu zákona jsou také nově zpracována práva a povinnosti obcí s rozšířenou působností. Návrh zákona předpokládá vydání dvou prováděcích právních předpisů, a to nařízení vlády k provedení paragraf(u) 4 odstavec 1 písmeno d) návrhu zákona, kterým by měla být stanovena průřezová a odvětvová kritéria, a nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády číslo 462/2000 Sb., k provedení paragraf(u) 27 odstavec 8 a paragraf(u) 28 odstavec 4 krizového zákona. Oba návrhy prováděcích právních předpisů jsou součástí materiálu předloženého vládou Poslanecké sněmovně.

Navrhuje se, aby zákon nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2011, a to z důvodu nutnosti zajištění transpozice směrnice, kterou je potřeba provést nejpozději do 12. ledna roku 2011.

Vzhledem ke zpoždění legislativního procesu v důsledku změny vlády a nutnosti implementovat evropské právo včas si vás, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, dovoluji požádat o propuštění tohoto návrhu zákona do dalšího čtení a současně žádám o zkrácení lhůty pro projednání návrhu ve výborech na 30 dnů.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane místopředsedo. Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Václav Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedající, vážený zbytek vlády, kolegové a kolegyně, to není jednoduchá situace. Hasiči a policisté jsou na ulicích, demonstrují za své platy a my řešíme věc, která je nesmírně závažná. Řešíme věc krizového plánu a kritické infrastruktury. Já bych chtěl jenom říci, že pojem kritické infrastruktury se v této Sněmovně – a vím o tom

– snažilo hodně lidí dostat do své působnosti v zákonodárství, ale nikdy se to nepovedlo. Tady je zákon, který toto zavádí.

Hlavním důvodem pro zpracování návrhu zákona je skutečně nutnost zapracovat do právního řádu České republiky požadavky směrnice Rady Evropské unie ze dne 8. prosince 2008, o určování a označování evropských kritických infrastruktur a posuzování potřeby zvýšit jejich ochranu.

Transpoziční datum směrnice bylo stanoveno, jak už říkal pan ministr, na 12. ledna 2011, je to tedy velmi krátká doba nejen pro Parlament, ale i pro Senát (?) a pro prezidenta, jak se s tímto zákonem vypořádat.

V této souvislosti se chci jenom odvolat na to, že jsem na minulém jednání Poslanecké sněmovny říkal panu ministru, ať se nevěnuje veřejným zakázkám, že přijde věc krizového zákona, která bude v podstatě stejně důležitá na to, aby Evropská komise nedávala České republice sankce za neplnění ustanovení této směrnice. Z tohoto pohledu je potřeba zvláštní právní úprava, která by vytvořila podmínky pro řešení problematiky kritické infrastruktury na národní úrovni, tedy jedná se o zakotvení kritické infrastruktury na evropské i národní úrovni.

Dalším důvodem je upravit nejasné vztahy a kompetence v oblasti krizového řízení na krajské a obecní úrovni. Novela jasně definuje odpovědnost za zpracování krizových plánů krajů, ale dále také definuje zpracovatele krizového plánu obce s rozšířenou působností.

Dovolte mi krátké zamyšlení nad tímto problémem. V připomínkovém řízení meziresortním přišlo na Ministerstvo vnitra 581 zásadních připomínek, které se právě týkaly v mnohém těchto kompetencí. V současné době tím orgánem, tou organizací, která plní úkoly krizového plánu, je Hasičský záchranný sbor. Krajské úřady se snaží tuto kompetenci převést na sebe. Je na vás, vážení páni poslanci, jak tento rozpor – protože očekávám diskusi k tomuto zákonu – jak tento rozpor nakonec ve svém hlasování ovlivníte.

Zakotvení kritické infrastruktury je hlavní úpravou celého návrhu. Definování kritické infrastruktury na národní úrovni se totiž jeví jako nezbytný předpoklad pro vymezení evropské kritické infrastruktury, a tedy i pro splnění požadavků vyplývajících ze směrnice, která nám tento úkol dává. Problematika kritické infrastruktury není v právním řádu České republiky v současné době žádným způsobem, a to již opakuji po panu ministru, upravena.

Kritická infrastruktura je návrhem zákona definována jako prvek kritické infrastruktury nebo systém vlastních prvků kritické infrastruktury. Prvkem kritické infrastruktury je pak zejména stavba, zařízení, prostředek nebo veřejná infrastruktura.

Návrh zákona dále nově zakládá – a to považuji za nesmírně důležité – povinnost subjektům kritické infrastruktury, přičemž kritická infrastruktura je

vlastně provozována prvkem kritické infrastruktury. Jde-li o provozovatele prvku evropské kritické infrastruktury, považuje se tento subjekt za subjekt kritické infrastruktury evropské.

Cílem návrhu zákona je rovněž upravit nejasné vztahy a kompetence v oblasti krizového řízení na krajské a obecní úrovni.

Dámy a pánové, předložený návrh zákona je plně slučitelný s právem Evropské unie a obecními právními zásadami práva Evropské unie. Judikatura soudních orgánů Evropské unie se na danou oblast nevztahuje. Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Návrh zákona prošel klasickým legislativním procesem v rámci připomínkového řízení. Opakuji – bylo uplatněno 581 zásadních připomínek.

Tento návrh zákona tedy není návrhem této vlády. Tento návrh zákona se na Ministerstvu vnitra rodil velmi dlouhou dobu na to, aby v dnešní podobě byl takto Poslanecké sněmovně předložen.

Návrh zákona osobně navrhuji přikázat k dalšímu projednávání ve druhém čtení legislativního procesu, a to výboru pro obranu a bezpečnost. Zopakují to v konkrétní podrobné rozpravě.

Dále předpokládám, že dojde v této chvíli v podrobné rozpravě k návrhu na zkrácení lhůty ze 60 dnů na 30 dnů. Pokud ho nikdo nepřednese, přednesu ho sám.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Pro pana zpravodaje pouze upozornění, že není podrobná rozprava. Jsme v prvním čtení.

Prosím, aby mě pan zpravodaj chvíli poslouchal. Pane kolego, jsme v prvním čtení, nekoná se podrobná rozprava, pouze obecná. Tu jsem právě zahájila. Váš návrh na zkrácení lhůty je třeba přednést v obecné rozpravě. Návrh na projednání ve výboru tady je z organizačního výboru dán pro výbor pro obranu a bezpečnost. Pouze vás na to upozorňuji.

Otevírám tedy obecnou rozpravu. První přihlášku do ní mám od paní kolegyně Zuzky Bebarové-Rujbrové.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Přeji dobrý den, kolegyně a kolegové. Dovolte několik poznámek k projednávanému tisku 65, vládnímu návrhu zákona o krizovém řízení.

Je odůvodňován snahou zapracovat do právního řádu České republiky požadavky směrnice Rady Evropské unie. Je skutečností, že lhůta pro to uplyne v lednu příštího roku a že se týká ochrany kritické infrastruktury formou možných krizových opatření. To je jistě žádoucí,

stejně jako precizace pojmů a přesnější rozdělení kompetencí v řešení krizových situací.

Návrh je napsán natolik dobře, že mi dalo chvíli přemýšlení, kde je vlastně zakopaný pes. Našla jsem ho až v obecných ustanoveních. Návrh totiž počítá s tím, že nadále by nejenom Ministerstvo vnitra a správní úřady, ale i kraje a obce měly být povinny ve svých rozpočtech vyčleňovat objem finančních prostředků k zajištění přípravy na krizové situace a vytvářet účelovou rezervu pro jejich řešení, včetně odstraňování následků. To je při současném finančním zatížení obcí poněkud problematické a bráno například z pohledu letošních povodní by některé obce mohly rovnou celý rozpočet dát na tento účel.

Kromě zmíněného problému, který je k diskusi a lze jej řešit pozměňovacím návrhem, není ovšem důvod návrh do dalšího čtení nepustit, ale doporučovala bych, aby byl k projednání přikázán i výboru pro veřejnou správu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Bebarové-Rujbrové. Hlásí se, prosím, někdo dále do rozpravy? Zaznamenala jsem pana zpravodaje. Prosím, slovo má nyní pan zpravodaj.

Poslanec Václav Klučka: Dámy a pánové, já jenom zopakuji návrh na zkrácení lhůty ze 60 dnů na 30 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zkrácení lhůty ve výborech na 30 dnů. Pan kolega Rath se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, tento návrh zákona přináší jednu poměrně zásadní věc na rozhodnutí, a to jest dělbu kompetencí mezi kraje a určité další orgány integrovaného záchranného systému. Po mém soudu není možné ponechat stav, kdy kraje nesou plnou zodpovědnost za fungování IZS v době krize, a přitom ta odpovědnost není provázána příslušnými kompetencemi. To je asi největší chyba tohoto návrhu.

Současně tento návrh samozřejmě počítá s tím, že nám bude integrovaný záchranný systém dobře fungovat. Systém nemůže fungovat bez lidí. Ten systém je plně závislý na akceschopnosti a počtu hasičů, na jejich profesionalitě, je plně závislý na profesionalitě a stavech policistů, je plně závislý na záchranářích, zdravotnících. V určitých situacích je také závislý na pomoci Armády České republiky.

Jsme v době, kdy vláda přichází ale s přímým útokem na činnost těchto složek. Jak prosím chcete zajistit akceschopnost integrovaného

záchranného systému, tedy akceschopnost zdravotníků, policistů, hasičů, případně vybraných složek Armády České republiky, v situaci, kdy jednak tato vláda chce snižovat stavy těchto složek a jednak snižovat platy příslušníků těchto složek, které logicky s sebou přinesou odchody těch nejzkušenějších a přinesou menší profesionalitu těchto složek? To je prostě evidentní.

Čili dámy a pánové, součástí diskuse o tomto zákonu a jeho dopadech musí být diskuse o postavení jednotlivých složek integrovaného záchranného systému. Je hezké v situaci, kdy přijdou povodně nebo nějaká živelní katastrofa, kdy budeme potřebovat samozřejmě zásahy hasičů, když vláda mezitím zdecimuje Hasičský záchranný sbor. Já nevím, zda si uvědomujete, že příští rok poprvé je počítáno s tím, že nebude investováno do obnovy hasičské techniky. Někdo se tomu možná směje a přijde mu to jako velká legrace. To není prosím velká legrace. Protože hasiči bez příslušné techniky těžko asi mohou zasahovat anebo těžko mohou zasahovat tak efektivně, jak prostě očekáváme.

Jak chcete zajistit bezpečnost v rámci integrovaného záchranného systému, když pan ministr vnitra řekne, že bude rád, když odejdou policisté, a že bude výborné, když tam zůstanou jenom ti srdcaři? Tak začneme asi tady před Sněmovnou počítat, kolik těch srdcařů nám v té policii zbude.

Pokud já vím – a na mne se obracejí samozřejmě policisté třeba z našeho kraje a avizují odchody. Samozřejmě neodejdou ke konci roku ti, co tam přišli před půl rokem nebo ti nezkušení. Ale s těmi odchody přicházejí lidé, kteří jsou velmi kvalifikovaní, velmi zkušení. Zkušení kriminalisté, zkušení lidé právě potřební nezbytně, životně potřební pro chod integrovaného záchranného systému. Tito lidé si dobře spočítali, že pokud odejdou ke konci roku, tak dostanou zajímavé odstupné, respektive výsluhy, a že tyto peníze jsou pro ně zajímavější než příjem, který jim pan ministr připravuje na příští rok. Takže musíme počítat s masivními odchody, doslova s exodem zkušených a kvalifikovaných policistů z Policie České republiky.

Jak prosím vláda pak chce zachovat a udržet akceschopnost integrovaného záchranného systému? Na tuto otázku bych tady rád slyšel odpověď od pana ministra Johna, případně od pana premiéra. Když nechtěli zařadit tento bod jako samostatný bod, tak by měli umět argumentovat v tomto bodu. Jak prostě je možné, že destruuují tyto složky.

Já jsem svého času tady říkal – bylo to v situaci, kdy ministr Langer přišel s reformou policie, která byla provázána masivním exodem policistů. Dostali jsme se do velkých potíží. Já jsem s jistou nadsázkou říkal, že pan ministr Langer hubí policisty jako obtížný hmyz. Zdá se, že se to panu ministrovi Johnovi zalíbilo a v tomto hubení chce pokračovat. Prostě proč by policisté neměli odejít? Vždyť jich máme dost! Každý kvalifikovaný zkušený kriminalista, přece pan ministr John za něj zaskočí,

když bude potřeba. On všemu rozumí. Je něco jako brouk Pytlík, který dokáže tu zaskočit za vypadlou složku integrovaného záchranného systému v době povodní, veme rýč a začne zachraňovat a odhazovat bahno, jak jsme to viděli v přímém přenosu v televizi při povodních! Tu, když bude nějaká vražda, bude scházet kriminalista, protože odešel, zaskočí pan ministr John, vytáhne lupu a jako Sherlock Holmes vyřeší ten případ jistě daleko rychleji než nějaký zkušený kriminalista, který by to řešil velmi dlouho. To už jsme si zvykli.

Pan ministr John má svým způsobem štěstí, že dneska ti policisté, kteří přišli říct, že už jim dochází trpělivost a že s tím nesouhlasí a že mnoho z nich odejde z policie, tím bude velmi narušena akceschopnost této zásadní složky integrovaného záchranného systému, tak měl velké štěstí, že vlastně, a jak říkal dneska pan prezident Klaus, žijeme v Čechách a jsme takoví mírní. Oni mu vnikli jenom do vrátnice. Já jsem čekal, že možná vniknou do jeho pracovny a bude třetí pražská defenestrace. Tentokrát k tomu nedošlo. Pan prezident Klaus to kritizoval, protože říkal, že i ta demonstrace dnešní je taková polovičatá, to znamená, že někteří si dokonce na ni berou dovolenou nebo náhradní volno. A já jsem pochopil, že vyzývá demonstranty, aby příště trochu přitvrdili.

Takže já doufám, že pokud toto s panem ministrem Johnem trochu nezatřásko, možná si uvědomí zodpovědnost, kterou má, a přestane přicházet s takovými návrhy. Tedy s návrhy, které skutečně mohou způsobit totální paralýzu jak Hasičského záchranného sboru, tak policejního sboru.

Obdobnou otázku mám na ministra zdravotnictví. Součástí integrovaného záchranného systému je samozřejmě záchranná služba. Bez záchranné služby je tento systém prostě nefunkční. Víme, jaké jsou velké problémy při získávání kvalitních a kvalifikovaných lékařů právě třeba pro potřeby záchranné služby. Záchranná služba přitom jako příspěvková organizace krajů je přímo závislá na rozpočtu krajů, tedy státním rozpočtu, kolik státní rozpočet pošle peněz, a samozřejmě přímo závislá na tarifních tabulkách. A to jak v oblasti záchranářů, zdravotních sester, tak lékařů. V situaci, kdy tato vláda přichází s návrhem snížit platy záchranářům, tedy lékařům, záchranářům a zdravotním sestrám, opět výrazně zhoršuje schopnost záchranné služby působit jako plnohodnotná složka integrovaného záchranného systému.

Moje otázka na pana ministra zdravotnictví je, jak chce zajistit funkčnost tohoto systému v situaci, kdy máme čím dál tím míň zaměstnanců ochotných pracovat v těchto složkách. Čím dál tím víc jich upozorňuje na to, že nejsou spokojeni se svými stávajícími platy – a my to řešíme tím, že jim platy ještě snížíme. To skutečně chcete čekat na to, až tam nebude skoro nikdo? Až prostě sice budeme mít ty sanitky, ta auta, protože ty nám ještě

nějakou dobu vydrží, než se úplně rozpadnou, ale mezitím nám odejdou kvalifikovaní lékaři, kvalifikovaní záchranáři, po kterých rádi sáhnou v Německu, v Rakousku, v Anglii?

Myslím si, pane ministře, že vám asi neuniklo, že tady už německé zdravotnictví, německé nemocnice chystají masivní náborovou akci. Jistě, můžeme krčit nad tím rameny a říkat: Třeba nikdo neodejde. Můžeme si to říkat, jak to tady říkal svého času pan Kalousek, který říkal: Žádnou krizi nevidím. Krize sice zuří všude v zahraničí, ale naše Česká republika je vůči hospodářské krizi imunní. Ano, to jsme tady slyšeli, a ne jednou. My jako opozice, kteří jsme upozorňovali na to, že se krize sem dostává a že je potřeba, aby s tím vláda něco dělala, tak vláda bohorovně ústy premiéra Topolánka a ministra financí Kalouska nás tady zesměšňovala, že přece proč obtěžujeme s nějakou krizí. Copak tady někdo nějakou krizi viděl? Samozřejmě realita oba pány usvědčila ze lži. Já se obávám, protože to možná bude ještě nebezpečnější než nějaká debata o krizi, jestli sem jde, nebo nejde, to je možná trochu úsměvné, protože asi stejně česká vláda stoprocentně krizi nezabrání, byť neudělá nic. Ale samozřejmě můžeme zabránit odchodu kvalifikovaných pracovníků ze složek integrovaného záchranného systému. Můžeme zabránit, nebo minimálně zpomalit ten chystaný nebo hrozící exodus lékařů a zdravotníků ze záchranných složek.

Já bych proto žádal pana ministra zdravotnictví stejně tak jako pana ministra vnitra, aby odpověděli na otázku, jak chtějí stabilizovat kvalifikované a zkušené pracovníky těchto složek, jak chtějí zajistit funkčnost těchto složek.

Ono představa, že tady přijmeme zákon, a tím je to vyřešeno, který popisuje, co která složka má dělat a jaké jsou tam kompetence, tak to je jistě důležité, jistě potřebné, nicméně takový zákon máme, je vyzkoušen mnoha povodněmi a víme, že funguje docela dobře. Co si budeme povídat – když tuto novelu nepřijmeme, svět se nezboří, protože nikde se neukázalo v praxi, že by stávající zákon špatně fungoval. Naopak, mnohaletá praxe povodní ukázala, že ten zákon funguje víceméně dobře. Takže my ho můžeme buď trochu vylepšit, nebo trochu pokazit, ale zásadní věc tím asi nezměníme.

Ale skutečně, co je klíčové a zásadní: jak pánové ministři, jak tato vláda chce zajistit, že nám vůbec v těchto složkách zbudou kvalifikovaní a zkušení lidé. Sami, pánové, to neobeháte, byť pan ministr John je něco jako superman a všechno zvládne, tak asi celou republiku těžko zvládne. A pochybuji, že pan ministr zdravotnictví, který myslím, že je daleko soudnější než pan ministr John, ví, že sám svými silami ten integrovaný záchranný systém v oblasti záchranné služby prostě nezvládne, i kdyby sloužil 24 hodin denně.

Takže, dámy a pánové, já skutečně důrazně žádám tuto vládu, aby

jasně odpověděla na otázku, jak chce zabránit rozkladu těchto složek. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Kdo se dále hlásí do rozpravy? Určitě, prosím, pan kolega má nyní slovo.

Poslanec Rudolf Chlad: Vážení kolegové, vážený pane ministře, pane doktore, záchranář Chlad by se jenom krátce vyjádřil. Já si myslím, že pan zpravodaj řekl jasně a velice dobře, že zákon se připravuje hodně dlouho a že to není věcí současné vlády. Myslím si, že zákon je potřeba a je v návaznosti na Evropskou unii. Myslím si, že jsme měli mluvit o novele o krizovém řízení, o zákonu o krizovém řízení. Myslím si, že to, co tady bylo předneseno, je opravdu trošku mimo a ztratili jsme trošku času. Děkuji. (Potlesk poslanců koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Chlad. Zeptám se, kdo další se hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Faktická poznámka pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Bohužel se ukazuje, že vy jste nepochopili, co je nejdůležitější. (Potlesk poslance Babáka.) Není nejdůležitější to, co je napsáno v novele zákona, jak jsem říkal. Zákon je možné novelizovat, nemusí se novelizovat. Ale co je nejdůležitější – udržet kvalifikované a schopné lidi v těchto složkách. K čemu vám je sebelepší zákon, když vám ti lidi tam prostě nebudou a odejdou, když je tato vláda vyhání z těchto profesí a vyhání do zahraničí.

My jsme v situaci, kdy Česká republika nejprve z našich daní investuje do vzdělání těchto lidí, a to vzdělání trvá velmi dlouho. Já nevím, jestli si to uvědomujete, vzdělání lékaře trvá šest let fakulta a dalších minimálně pět šest let postgraduálního vzdělávání. Kvalifikovaný záchranář roste také velmi dlouho, kvalifikovaný kriminalista, aby byl fakt dobrý, tak není dřív dobrý než po nějakých šesti deseti letech. To jsou špičkoví odborníci, po kterých sáhne klidně soukromý sektor a zaplatí je daleko líp, po kterých sáhnou všude v zahraničí. A co vy děláte? Vám je to jedno! Vám je to úplně fuk! (Slabý potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda se ještě někdo další hlásí. Pan ministr zdravotnictví, prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, děkuji vám za slovo. Já se cítím povinen reagovat na slova pana poslance Ratha, který tu pronesl velké obavy na adresu zdravotnického systému a

zdravotnických záchranářů. Já bych chtěl jenom připomenout – přestože věc se projednávaného bodu týká opravdu jenom okrajově a naráží samozřejmě na velké demonstrace a protesty, které trvají delší dobu a dnešního dne vrcholí – já se cítím kompetentní reagovat na zdravotníky, na zdravotní personál a jejich vztah k tabulkovým platům, protože tabulkové platy jsou to, čím jsou zdravotníci placeni jenom částečně, a velká část zdravotníků má platy nadtarifní. Jestliže dnešní organizace, které působí ve zdravotnictví, jsou schopné platit nadtarifní platy, bude tato jejich schopnost zachována v případě, že budou hospodařit dobře, a v případě, že nedojde k dramatické krizi ve zdravotním pojištění.

Krizi očekáváme, ví se všeobecně, že bude asi 10 miliard minus ve zdravotnickém rozpočtu v objemu zhruba 200 miliard. Tato krize je to, co může ovlivnit platy zdravotníků a vůbec pracovníků v celém zdravotnickém systému, nikoliv tarifní tabulky. Já myslím, že toto je potřeba říci, a vzhledem k tomu, že záchranné služby, které jsou pod kraji, jsou jimi organizovány, platí je krajské úřady, je věcí krajů, jak budou své zdravotníky platit i nadále a jak budou alokovat své rozpočty, které aktuální škrtky ovlivní jenom z malé části.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. O slovo se hlásí pan poslanec David Rath. (Z pravé části sálu je slyšet smích.)

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, zprava se ozýval mužný smích. Já jsem se tam podíval, jestli tam náhodou nezavítal některý z ministrů, ale ne, je to některý z poslanců.

Dámy a pánové, myslím si, že s panem ministrem zdravotnictví jsme dostatečně dlouho ve zdravotnictví, abychom věděli, jak to tam chodí. Ví to pan ministr stejně jako já. Pan ministr stejně jako já ví, že v zařízeních, kde nejsou tarifní platy, neplatí tam tarifní tabulka, jsou platy sester zhruba o 3 tisíce v průměru nižší, u lékařů velmi podobně, asi o 2 až 4 tisíce v průměru nižší než v zařízeních, kde tarifní tabulka dlouhodobě platí. To je realita. Pan ministr je docent medicíny a stejně jako já je tedy vychován v určitém vědeckém přístupu a stejně jako já ví, že jedna věc je, v co věříme, v co bychom chtěli věřit, jak bychom to chtěli vysvětlit, a druhá věc, jaká je skutečná a uvěřitelná realita. To, co jsem říkal, je statistická realita. Čili vědou ověřená realita.

My můžeme tady tisíckrát říkat, že vlastně když zrušíme tarifní platy, že se nic neděje, že přece neklesnou. Já se vás ptám, pane ministře, jak vysvětlíte fakt, že dvě stejná zařízení, placená ze stejného zdravotního pojištění, placená stejným způsobem ze zdravotního pojištění, tak v jed-

nom mají sestry a lékaři podstatně méně než ve druhém a jediný rozdíl mezi nimi je, že jeden má tarifní tabulku a druhý nemá tarifní tabulku. Prostě to je realita. Pro to žádné vysvětlení nemáte, podle vaší logiky. Tím vysvětlením je skutečně existence tarifní tabulky a existence toho, že každý rok vláda tuto tarifní tabulku valorizovala, respektive vlády sociální demokracie. V okamžiku, jak přišly pravicové vlády, tak tato tarifní tabulka nebyla valorizována nikdy. A opět zde máme zajímavý důkaz. Soukromý sektor, který je bez tabulek, státní sektor s tabulkami nedohnal.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, promiňte. Projednáváme vládní návrh zákona o krizovém řízení. Já vás volám k odpovědnosti, abyste mluvil k věci. (Potlesk poslanců koalice.)

Poslanec David Rath: Dobře, jestli myslíte, paní předsedkyně. Tleskáte jen tomu, že souhlasíte s tím, že otázka toho, zda v integrovaném záchranném systému budou, či nebudou kvalifikovaní pracovníci, nesouvisí se zákonem o integrovaném záchranném systému. Zajímavá logika.

Takže další věc. K záchranné službě, pane ministře. Záchranná služba je skutečně hrazena z 50 procent z veřejného zdravotního pojištění. Vy chystáte snížení úhrad ze zdravotního pojištění. To je jeden bod. Z druhých 50 procent je hrazena z rozpočtu krajů. Tato vláda chystá samozřejmě snížení příjmů krajů. Čili obě příjmové složky záchranné služby jsou přímo atakovány vládními opatřeními, to znamená dostanou méně. V okamžiku, kdy jim ještě zrušíte tu tabulku nebo ji snížíte, logicky jednoznačně tam poklesnou platy.

Takže není pravda, co jste říkal – že existence či neexistence tarifní tabulky nemá vliv na platy v příslušné organizaci. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, jestli někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, můžeme obecnou rozpravu ukončit. Zeptám se, jestli nějaké závěrečné slovo by přednesl zpravodaj nebo návrhováte. Není tomu tak.

V tom případě se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nebylo nic jiného navrženo. Tady je pouze organizační výbor, který navrhl přikázat projednání výboru pro obranu a bezpečnost. Ptám se, jestli je nějaký jiný návrh. Je. Paní kolegyně Bebarová-Rujbrová navrhla výbor pro veřejnou správu. Přistoupíme k hlasování.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro obranu a bezpečnost, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 18. Přihlášeno 181, pro hlasovalo 137, proti žádný. Bylo to přijato.

Teď je tu druhý návrh, návrh poslankyně Bebarové-Rujbrové, aby to bylo přikázáno také výboru pro veřejnou správu.

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh přikázání, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 19. Přihlášeno 180, pro hlasovalo 60, proti 63, takže to bylo zamítnuto.

A pak tady tedy byl návrh na zkrácení lhůt pro projednání ve výborech na 30 dnů. Ano? Je to tak? Ano. Teď ke zkrácení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůt pro jednání na 30 dnů, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 20. Přihlášeno 180, pro hlasovalo 117, proti 6.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání tak, jak jsme to odhlasovali. A můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Hlásí se pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, paní a pánové, protože Poslanecká sněmovna zařadila do pořadu své schůze bod změny v orgánech Poslanecké sněmovny, vyhlašuji lhůtu pro podávání návrhů na změny v orgánech Poslanecké sněmovny do dnešního dne do 19.30 hodin, stejně tak prodlužuji lhůtu pro podávání návrhů na předsedy stálých delegací taktéž do dnešního dne do 19.30 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já ještě sdělím – omlouvám se – než budeme projednávat nový bod, že jsem zjistil, že ve sjetině hlasování jsem měl hlasování ano při hlasování o návrhu programu schůze, nicméně jsem hlasoval ne. Pouze to sděluji do stenozáznamu. Samozřejmě hlasování už nezpochybňuji.

A nyní, prosím, dalším bodem jednání je

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 70/ - první čtení

Z pověření vlády by nám tento sněmovní tisk 70 měl uvést místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda mě pověřila odůvodnit vám předložení návrhu zákona, kterým se mění zákon o pobytu cizinců na území České republiky, zákon o azylu a další související zákony.

Návrh zákona odpovídá vůli koaličních stran vyjádřené v koaliční smlouvě dohodou nadále prosazovat odpovědnou migrační politiku založenou na vyváženosti úspěšné integrace a potřebné imigrace. V programovém prohlášení vlády je obsažen mimo jiné i závazek předložit novou právní úpravu podmínek vstupu a pobytu cizinců na území České republiky. Tento závazek je vláda připravena splnit.

Vzhledem k tomu, že předloženým návrhem zákona jsou zejména plněny závazky vyplývající z členství České republiky v Evropské unii k implementaci práva Evropské unie do našeho právního řádu a že dotčené evropské právní předpisy je třeba implementovat včas, není možné posečkat na nový zákon. Z tohoto důvodu si vás, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, dovoluji požádat o schválení tohoto předloženého návrhu zákona.

Návrh zákona sleduje tyto čtyři cíle.

Za první. Hlavním cílem je implementovat nové cizinecké právo Evropských společenství a Evropské unie do právního řádu České republiky, konkrétně transponovat tři směrnice a adaptovat právní řád České republiky na dvě přímo použitelná nařízení.

Za druhé. Návrhem zákona se také plní úkoly vyplývající ze dvou usnesení vlády, a to a) usnesení vlády č. 171 ze dne 9. února 2009, k zajištění bezpečnostní situace České republiky v souvislosti s propouštěním zahraničních pracovníků v důsledku hospodářské krize, b) usnesení vlády č. 450 ze dne 20. dubna 2009, kterým byla schválena koncepce budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek.

Za třetí. Navrhovaný zákon dále reaguje na soudní judikaturu, a to jak národní, tak mezinárodní, tedy na rozhodnutí Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu na straně jedné a Evropského soudu pro lidská práva na straně druhé.

Za čtvrté. Návrh zákona reaguje i na poznatky, které se objevily v aplikační praxi. Například se jedná o zpřesnění úpravy převodu agendy trvalých pobytů z Policie České republiky na Ministerstvo vnitra.

Reflexe předpisů Evropského společenství i Evropské unie vyžaduje i úpravu některých dalších právních předpisů, které spadají do působnosti jiných resortů. Konkrétně se jedná zejména o změnu zákona o zaměstnanosti, zákona o státní sociální podpoře, zákona o sociálních službách, zákona o pomoci v hmotné nouzi, živnostenského zákona, školského zákona, zákona o veřejném ochránci práv nebo zákona o správních poplatcích. Tyto změny byly zapracovány v součinnosti s věcně příslušnými resorty.

Účinnost návrhu zákona je dělená. Podstatná většina novelizačních bodů by měla nabýt účinnosti 1. prosince 2010. Tento termín je odvozován od lhůty nezbytné pro zajištění transpozice takzvané návratové směrnice. Pozdější účinnost je navrhována v případě ustanovení, kterým se zavádí průkaz o povolení k pobytu s biometrickými údaji. To je 1. květen 2011.

Odloženou účinnost k 1. lednu 2013 mají ta ustanovení, jejichž cílem je pouze zpřesnění úpravy převodu agendy dlouhodobých pobytů z Policie České republiky na Ministerstvo vnitra, ke které dojde právě dnem 1. ledna 2013 na základě zákona číslo 274/2008 Sb., tedy takzvaného změnového zákona k zákonu o Policii České republiky.

Vzhledem ke zpoždění legislativního procesu v důsledku změny vlády a nutnosti implementovat evropské právo včas si vás, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, dovoluji požádat o zkrácení lhůty pro projednání návrhu zákona ve výborech na 30 dnů.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď bych požádal, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Ivana Řápková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, vláda předložila Sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů /zákon o azylu/, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a to dne 1. 9. 2010. Návrh

zákonu byl poslancům rozeslán dne 3. září 2010 jako sněmovní tisk č. 70. Organizační výbor po projednání tohoto návrhu zákon doporučil dne 9. září 2010. Dále určil mne jako zpravodaje a navrhl přikázat jej k projednání výboru pro obranu a bezpečnost.

Hlavním cílem zákona je implementovat právo Evropských společenství, Evropské unie do právních předpisů České republiky. Je nutné transponovat tři směrnice: sankční, návratovou – zde je transpoziční lhůta do 24. prosince 2010 – a směrnici o modrých kartách. Cílem navrhované úpravy je zároveň splnit úkoly vyplývající z usnesení vlády České republiky č. 171 ze dne 2. února 2009 k zajištění bezpečnostní situace ČR v souvislosti s propouštěním zahraničních pracovníků v důsledku hospodářské krize. Současně je cílem prováděné regulace provedení úprav souvisejících se zajištěním úkolů vyplývajících z usnesení vlády č. 450 ze dne 20. dubna 2009.

Vládní návrh zákona je plně v souladu s právním pořádkem ČR, právem Evropského společenství a koaliční smlouvou.

Důsledky neprovedení transpozice směrnic: Neimplementování směrnic znamená porušení práva EU členským státem. V případě, že by nedošlo k transponování směrnic, může Evropská komise vyzvat členský stát, tedy Českou republiku, aby se k věci vyjádřil, a poté vydá odůvodněné stanovisko. Pokud členský stát stanovisku nevyhoví ve stanovené lhůtě, může Evropská komise celou věc předložit soudnímu dvoru EU a k tomu může navrhnout paušální částku nebo penále.

Mé stanovisko je propustit tento vládní návrh zákona do druhého čtení, nicméně jsem přesvědčena, že je potřeba se shodnout, a to již tady bylo řečeno, na dalších změnách předložené novelizace, která jednak prohloubí hlavní cíle koaliční vlády a také zohlední některé následující body.

Je nutné provést změny v organizační struktuře a působnosti policie při plnění úkolů v oblasti vstupu a pobytu cizinců na území ČR, konkrétně pak ty, které souvisejí s reorganizací služby cizinecké policie. To bude jednoznačně opatřením, které bude v konečném důsledku znamenat významnou úsporu v řádu stovek milionů ze státního rozpočtu.

Dále přenesení působnosti z cizinecké policie na Ministerstvo vnitra již k 1. 1. 2011, pokud jde o vydávání povolení k dlouhodobému pobytu, k níž má podle zákona č. 274/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Policii ČR, dojít až k 1. 1. 2013. To také již bylo zmíněno.

Dále, v neposlední řadě je nutné pokračovat v důsledném zcivilňování agend souvisejících se vstupem cizinců na území ČR, a to přenesením působnosti z policie na Ministerstvo vnitra ve věci udělování dlouhodobých víz – také již k 1. 1. 2011. Tento krok je nejenom úsporný, ale i významný pro boj proti korupci.

Vládní návrh zákona zároveň předpokládá, že v souvislosti se zaváděním biometrických údajů do průkazů o povolení k pobytu s účinností od 1. 5. 2011 budou pořizováním těchto údajů pověřeny obecní úřady s rozšířenou působností. V návaznosti na mnou představené úvahy a možné návrhy na změny předloženého zákona je nutné navržený systém změnit tak, aby zejména tyto údaje pořizoval správný orgán, který o žádostech cizinců o vydání povolení k dlouhodobému pobytu či k trvalému pobytu bude rozhodovat. Tyto změny by měly být realizovány co nejdříve. Budu je navrhovat též ke dni 1. 1. 2011.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To jsme slyšeli zpravodaje a teď bychom mohli otevřít obecnou rozpravu, do které se hlásí písemně paní poslankyně Bebarová-Rujbrová. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji, pane místopředsedo. Tisk 70 představuje velmi rozsáhlou předlohu na to, že k posledním změnám došlo v průběhu posledních dvou let, a připomínám, že diskuse o nich nebyla ani trochu jednoduchá. Střetává se zde národní zájem preferující vlastní občany, jimž jsou postaveni na roveň občané ze zemí EU, s lidskoprávním požadavkem ochrany občanů třetích zemí, které bída a někdy i pronásledování v zemi původu vede k migraci do vyspělejších zemí. U nás jde hlavně o cizince ze zemí, s nimiž bylo bývalé Československo v užších vztazích, ať už jde o Slovensko, země bývalého Sovětského svazu, ale třeba i Vietnam, Mongolsko a další. Problém je v současné době umocněn probíhající ekonomickou krizí, kdy nedostatek pracovních míst je mnohdy stavěn do světla ujídnání pracovního koláče ze strany cizinců, aniž by bylo řečeno, že již podle stávající legislativy může být cizinec zaměstnán, není-li o pracovní místo zájem ze strany našich občanů.

Návrh je odůvodňován potřebou implementovat některé evropské směrnice, ale je skutečností, že jde o nové předpisy, na které nemohly předcházející novely zákonů z časových důvodů reagovat. Jde zejména o chválehodný požadavek sankcí vůči zaměstnavatelům, kteří zaměstnávají neoprávněně pobývajících cizince, jde o sladění postupu při navracení neoprávněně pobývajících cizinců a sjednocení postupu při umožňování pobytu a zaměstnání cizincům s vysokou kvalifikací.

Dále je jako důvod uváděno bezpečnostní hledisko v době ekonomické krize, kde z doporučených opatření lze vítat preferování přímého pracovního poměru cizinců před umožněním živnostenského podnikání, zpřísnění dozoru nad zprostředkovatelskými agenturami a spolupovědnost zaměstnavatele za řešení situace propouštěného cizince.

Návrh také zpřísňuje podmínky podávání žádostí o některé druhy pobytu s cílem zabránit jejich účelovosti.

Jak už jsem řekla, jde o velmi rozsáhlou novelu, a jak už to bývá, kromě pozitiv přináší i témata, která si zaslouží hlubší diskusi. Mohu zmínit například výrazně komplikující proces povolování a prodlužování pobytu, a teď pokud říkám komplikující, tak nejen pro cizince samotné, ale i pro cizineckou policii. Mohu zmínit například otázku tzv. státního zájmu, na který se odvolává nová úprava, která nejenom u cizinců, u nichž je zvažováno, zda jim bude povolení k pobytu naším státem poskytnuto, ale i u těch, kteří žádají o prodloužení pobytu, dává možnost zrušení tohoto povolení právě v onom tzv. státním zájmu. To jsou všechno témata k diskusi a tato diskuse s ohledem na objem tisku, když pomínu skutečnost, že kromě zákona o pobytu cizinců se dotýká zákona o azylu, zákona o policii, mění živnostenský zákon, obchodní zákoník, zákoník práce, školský zákon, zákon o soudních poplatcích, zákon o rozpočtových pravidlech, zákon o veřejném ochránci práv a zejména sociální zákony: o státní sociální podpoře, o sociálních službách, o pomoci v hmotné nouzi, o sociálním zabezpečení – je tedy nutné poskytnout určitý prostor k tomu, aby tato diskuse na půdě výborů, a opět se nedomnívám, že by tímto výborem měl být pouze výbor pro obranu a bezpečnost, proběhla.

Velmi se přimlouvám za to, aby lhůta zkracována nebyla. Je skuteností, že by v daném případě pravděpodobně nebyla naplněna lhůta vyžadovaná orgány Evropské unie, ale pokud bychom zákony přijali s několikátýdenním, případně několikaměsíčním zpožděním, nelze evropské sankce očekávat a lze očekávat, že předloha, kterou schválíme, bude mít tu kvalitu, která zaručí, že se k ní po velmi krátké době nebudeme muset znovu vracet.

Doporučuji tedy propustit tisk číslo 70 prvním čtením, rozhodnout o jeho přikázání výboru pro obranu a bezpečnost, ale velmi bych uvítala, kdyby byl tento tisk přikázán i výboru sociálnímu a výboru hospodářskému. Apeluji na to, aby lhůta k projednávání tohoto tisku nebyla zkracována, abychom si mohli na půdě Sněmovny uspořádat, tak jako jsme činili v minulosti, i seminář, který by nám tuto problematiku, těm, kteří se jí nevěnují průběžně, více přiblížil. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a uděluji slovo panu poslanci Zaorálkovi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Vážení kolegové, já také v zásadě podporuji to, abychom se důkladně věnovali této novele a vlastně harmonizaci zákona vůči právu Evropské unie, nicméně mi dovoluete, abych využil té příležitosti a obrátil se tedy nepřímo na pana ministra

se zkušeností, kterou jsem dnes udělal na manifestaci, které jsem se také zúčastnil. Rád bych panu ministrovi řekl, že jsem se zrovna nachomýtl ve skupině zaměstnanců právě cizinecké policie a že bych mu rád zde jenom transponoval nebo nějakým způsobem předal tu zkušenost a poměrně velmi ponurou atmosféru, která tam panovala.

Mluvil jsem tam se ženou, která má právní vzdělání, pracuje jako koordinátorka v tomto oboru. Řekla mi, že má plat 34000, nicméně už v průběhu těch změn, ke kterým teď došlo, kvůli tomu, že přišli o výhody, kvůli tomu, že přišli o směnnost, tak jí plat klesl o 7000, a to ještě předtím, než nastupují ty změny, které vy avizujete, takže už v této chvíli je jasné, že bude na svém účtě na nule, nebo spíš v minusu, že nebude schopna splácet hypotéku, a protože žije s dětmi sama, tak mi řekla, že v této chvíli vlastně neví, co si má počít, jestli po třiceti letech práce jako odborník má z toho oboru cizinecké policie odejít, protože není schopna a nebude schopna se tam uživit. A mohu říci, že i od ostatních zaměstnanců jsem slyšel podobné historie, jejichž podstata byla jednoduchá: lidé, kteří dvacet třicet let pracují v tomto oboru, nevědí, jestli si mají hledat jiné zaměstnání, a vzhledem k tomu, že to je poměrně významná oblast – v této zemi je zhruba, pokud se nepletu, asi 400000 cizinců v současné době – tak to, jestli se podaří udržet tyto odborníky v tom oboru, je stejně důležité jako dobrá implementace práva Evropské unie. Já jsem přesvědčen, že pokud neučiníte kroky a nezabráníte tomu, aby nedošlo k tomu, že ti odborníci odejdou, tak se může stát, že tito lidé dneska odejdou na ten druhý břeh, budou spolupracovat s těmi cizinci, protože ti jim už dneska nabízejí poměrně značné prostředky, a to se významným způsobem projeví na tom, jakým způsobem budeme zvládat tuhle otázku, příliv cizinců do České republiky.

Takže já jsem pro důkladnou debatu o implementaci těchto nástrojů, nicméně kvalita těch lidí, kteří to budou dělat, je podle mě stejně důležitá jako diskuse o těchto zákonech. Proto si bohužel myslím, že k debatě o zákonu o cizinecké policii byla stejně důležitá dneska ta debata, kterou my jsme navrhovali a která se týkala platů lidí a podmínek, které lidi na tomto odboru na Ministerstvu vnitra mají. A rád bych řekl, že je mi líto, že do té debaty jsme se neměli možnost tady dnes pustit. Myslím si, že to je chyba, a obávám se, že důsledky toho můžeme v budoucnosti nést všichni.

Takže se omlouvám za tohle zdržení, ale připadá mi důležité to připomenout. Od toho, co se bude dál dít na cizinecké policii, se budou odvíjet i poměry v této zemi a zvládání otázky přílivu cizinců.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a zase předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, kdo dál se hlásí do obecné rozpravy. Aha, pan poslanec Bublan.

Poslanec František Bublan: Dámy a pánové, možná jste obdrželi do svých mailových schránek mail od tří nevládních organizací, které se zabývají problematikou cizinců, udělováním azylů, udělováním víz a celou tou oblastí. Je to Organizace pro pomoc uprchlíkům, Sdružení pro migraci a integraci a Multikulturní centrum Praha. Já bych nepodceňoval tuto zprávu, protože už v minulosti jsme s těmito organizacemi spolupracovali. Dokonce při tvorbě novely tohoto zákona bylo přihlédnuto k jejich připomínkám. To by mohl pan ministr vnitra potvrdit, že některé připomínky byly akceptovány. A vzhledem k tomu, že každé volební období se schvalují minimálně dvě novely tohoto zákona, tak si myslím, že i do budoucna bychom měli s nimi spolupracovat.

Oni mají k této novele takové čtyři zásadní výhrady, já si je zde dovolím připomenout.

Tu první už trochu zmínila paní poslankyně Bebarová-Rujbrová a je to skutečně velké zkomplikování procesu povolování a prodloužení pobytu. Jestliže se v dnešní době, kdy si můžeme všechno vyřídit buď mailem, nebo nějakým jiným způsobem, váže na osobní přítomnost toho cizince, tak to značně zkomplikuje situaci. A já už zase vidím znovu ty velké fronty před cizineckou policií, anebo potom v roce 2013 před Ministerstvem vnitra, až tato agenda připadne tam, ty velké fronty cizinců, kteří budou žádat o prodloužení pobytu nebo nějaký jiný podobný úkon. Takže tady možná by stálo za to zvolit nějakou jinou formu a možná se i těším na jednání výboru pro obranu a bezpečnost, aby nám tam cizinecká policie řekla, proč se zavádí tato forma přihlášení se cizince o pobyt, případně o prodloužení již získaného pobytu.

Potom druhá taková věc, která je možná z mého pohledu ještě závažnější, to je prodloužení doby detence cizinců ze 6 měsíců na 18 měsíců. Připomínám, že ta detence není závěr nějakého soudního řízení, ten cizinec není odsouzen, ten je pouze uvězněn na dobu 6 měsíců, kdy cizinecká policie zjišťuje, zda jeho doklady jsou v pořádku. Většinou vychází z nějakých nesrovnalostí, z jeho písemností, a během těch 6 měsíců vlastně si určí, zda ten cizinec ji chtěl podvést, či nikoli a zda ho má vyhostit, anebo postoupit dál k dalšímu řízení. A my zde prodlužujeme tuto dobu ze 6 měsíců na 18 měsíců, to je rok a půl. Rok a půl by ten cizinec byl uvězněn bez rozhodnutí soudu, jenom na základě toho, že má nějaké nesrovnalosti v písemnostech. Připomínám, že prohlášení Rady Evropy při schvalování této návratové směrnice, kterým se Rada vůči Evropskému parlamentu zavázala, že implementace směrnice nemá být sama o sobě použita jako důvod k přijetí méně příznivých opatření pro o-

soby, kterých se týká. Tady jdeme opačně. Místo abychom buď zůstali na těch 6 měsících, anebo dokonce se snažili tu dobu zkrátit na 3 měsíce detence, tak jdeme na 18 měsíců. Takže s tím osobně mám dost velký problém.

A potom v této novele je nedostatečná implementace tzv. sankční směrnice pro zaměstnavatele cizinců. Víte, že v minulém období byl největší problém právě s těmi zaměstnavateli, kteří sem dostávali cizince nelegálně, kteří je v podstatě vydírali, zotročovali apod. Chybí zde přísnější sankční směrnice uplatnění práva právě vůči těmto zaměstnavatelům.

A poslední důvod, který nevládní organizace uvádějí, je ten zájem státu. Já si dovedu představit, že v zájmu státu nebude někomu uděleno vízum, že o tom rozhodne příslušná ambasáda, ale pokud ten cizinec tady pobývá třeba už dva roky a teď se někdo rozhodne, nějaký úředník, že to není v zájmu státu, tak to vytváří velkou právní nejistotu pro všechny cizince. Protože ten pojem je velmi vágní a dá se pod to skrýt cokoli.

Takže to jsou moje připomínky k tomu, a pokud budete mít ještě zájem, tak si to najdete ve svých mailových schránkách a přečtete si to. Také bych se přimlouval za to, aby ta lhůta pro projednání nebyla zkrácena na 30 dnů, protože si umím představit, že v našem výboru s tím budeme mít velmi mnoho práce. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže to bylo také ještě v obecné rozpravě. Ptám se, kdo dál se hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit.

Zeptám se, jestli ještě je zájem přednést závěrečné slovo zpravodaje nebo navrhovatele. Pokud ne, můžeme se rovnou zabývat návrhy na příkázání a zkrácení. Prosím, můžete to možná zopakovat, jestli tam byly ještě nějaké další návrhy na příkázání a zkrácení.

Poslankyně Ivana Řápková: Ne, jenom připomínám zkrácení lhůty.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zkrácení lhůty na 30 dnů. To budeme hlasovat na konec. Ještě paní poslankyně Rujbrová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Pane místopředsedo, ve svém vystoupení jsem navrhla, aby kromě výboru pro obranu a bezpečnost byl tisk přikázán výboru hospodářskému a výboru pro sociální politiku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. To je moje chyba, že jsem to nezaregistroval. Takže to budeme hlasovat také. Čili také výbor pro veřejnou správu. (Poznámka poslankyně Bebarové-Rujbrové z místa:

Hospodářského a sociálního.) Hospodářský a sociální. Takže hospodářský a sociální budeme hlasovat zvlášť. Doufám, že všichni, kdo mají zájem hlasovat, jsou v sále. Je zájem vás odhlásit, všechny vás odhlašuji. Prosím, znovu se přihlaste, pokud chcete hlasovat. Budeme hlasovat – snad už jsme všichni.

Budeme hlasovat nejdřív návrh organizačního výboru přikázat předložený návrh k projednání výboru pro obranu a bezpečnost.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro obranu a bezpečnost, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 21, přihlášených 149, pro hlasovalo 149, proti žádný.

Teď tady byly návrhy paní poslankyně Rujbrové. První výbor byl hospodářský, pak se ještě zeptám, jestli bylo míněno, že i sociální. Bylo. Takže oba dva.

Budeme hlasovat nejdřív hospodářský.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, dát to k projednání ještě hospodářskému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 22, přihlášeno 152, pro 61, proti 56. To bylo zamítnuto.

Teď budeme hlasovat poslední návrh – přikázat k projednání výboru sociálnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat výboru sociálnímu, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 23, přihlášeno 152, pro hlasovalo 55, proti 70, takže tento návrh byl také zamítnut a přikázáno sociálnímu to nebude.

To je přikázání. A nyní je tady návrh, zkrátit lhůtu k projednávání ve výborech na 30 dnů. To je to, co hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty k projednávání na 30 dnů, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 24, přihlášeno 154, pro hlasovalo 95, proti 23. To bylo přijato.

Takže zkrácení lhůty bylo přijato a já mohu konstatovat, že návrh byl přikázán výboru pro obranu a bezpečnost. To je tak všechno, co můžeme v prvním čtení udělat, takže končím projednávání tohoto tisku v prvním čtení, končím projednávání bodu č. 2.

Další je bod číslo

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 81/ - první čtení

Já bych požádal opět místopředsedu vlády a ministra vnitra Radka Johna, aby uvedl tento nový tisk. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony.

Zákonem č. 111/2009 Sb. a k němu přijatým změnovým zákonem byl vytvořen právní základ pro systém takzvaných základních registrů. Tento systém zahrnuje čtyři základní registry veřejné správy, ve kterých se budou evidovat základní údaje o fyzických a právnických osobách i orgánech veřejné moci. Tyto registry budou propojeny se všemi ostatními informačními systémy veřejné správy a budou umožňovat sdílení údajů bez nutnosti tyto údaje dále evidovat nebo vyžadovat jejich další ověřování. Se souhlasem subjektů údajů bude systém umožňovat uvedené sdílení údajů i s informačními systémy v soukromé sféře.

Předmětem navrhovaného zákona je v návaznosti na aktuální stav přípravy spuštění ostrého provozu základních registrů upravit některé technické podrobnosti zápisu údajů a jejich poskytování oprávněným subjektům. Navrhované změny by měly přispět k vyšší míře efektivity celého systému v souladu s obecným cílem zajistit sdílení údajů v informačních systémech veřejné správy a snížit tak významně administrativní zátěž jak pro fyzické a právnické osoby, tak pro orgány veřejné moci.

Předložený návrh obsahuje rovněž novelu zákona o občanských průkazech, podle které by se do občanského průkazu neměly nadále zapisovat údaje o rodném čísle, rodinném stavu a adrese místa trvalého pobytu. Tato změna souvisí se zavedením nového typu elektronicky čitelného občanského průkazu, který bude umožňovat přístup ke všem potřebným údajům o občanovi přímo z informačního systému, ve kterém se tyto údaje vedou. Samotný občanský průkaz bude obsahovat jen základní identifikační údaje.

Úprava by měla přispět k vyšší míře bezpečnosti z hlediska ochrany o-

sobních údajů, neohrožuje přitom dostupnost údajů o občanovi jak pro veřejnou, tak soukromou sféru a neomezuje používání těchto údajů, zejména rodného čísla, pro identifikaci fyzické osoby ve stávajících informačních systémech.

Kromě toho návrh počítá s relativně dlouhým přechodným obdobím, po které se budou údaje do občanského průkazu ještě zapisovat. V případě údaje o rodinném stavu to je až do 1. ledna 2012, v případě údaje o trvalém pobytu až do 1. ledna 2017 a v případě údaje o rodném čísle až do 1. ledna 2020.

S ohledem na technickou náročnost celého systému základních registrů žádám o zkrácení lhůty pro projednání návrhu zákona ve výborech Sněmovny na 30 dnů. Bude tak získán větší časový prostor pro realizaci navrhovaných změn v jednotlivých technických projektech.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to bylo úvodní slovo ministra. Teď bych požádal poslance Jaroslava Krupku, který je zpravodajem pro prvé čtení. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, pan ministr jako předřečník mi vydatným způsobem usnadnil moji činnost zpravodaje, protože podstatné informace, co se týká novely zákona o základních registrech, tady sdělil. Já bych si proto dovolil shrnout základní fakta.

Zákon o základních registrech ve své původní podobě, tak jak byl přijat v minulém volebním období, je v podstatě stěžejním zákonem elektronizace veřejné správy. Smyslem jeho bylo a je a bude to, co bylo řečeno – sdílet informace z jednotlivých agendových registrů. Pro laickou veřejnost by v podstatě ten přínos měl být naprosto zjevný tím, že by konečně měla odpadnout klasická byrokracie a mělo by se naplnit to, co bývá mnohdy používáno jako klišé: mají obíhat doklady, papíry, a nikoliv občané. Proto, aby tato myšlenka byla naplněna, tak tento zákon se v podstatě musí zrealizovat. Musí vzniknout čtyři fyzické registry a samozřejmě – a tady bych zdůraznil – díky spolupráci napříč politickým spektrem bylo toto umožněno přijetím zákona v minulém volebním období.

Nicméně změnou vlády došlo i k tomu, že došlo k určitému posunu vnímání a realizace těchto registrů, takže byla upravena malou novelou jejich lhůta, kdy začnou být účinné. Proto je tam zmínka o novele zákona z roku 2010. A současně s tím se dospělo k potřebě provést určité technické a řekněme legislativní úpravy ve znění tohoto zákona. Tak jak už tady bylo řečeno, tento zákon se týká poměrně rozsáhlé činnosti a agend veřejné správy, a proto se není čemu divit, že součástí tohoto materiálu, který máte

před sebou, je poměrně velký výčet zákonů, které se tímto zákonem budou měnit. Je to dáno tím, že s těmito informacemi pracuje v podstatě celá veřejná správa. Proto i tento zákon, přestože je relativně jednoduchý, relativně technického charakteru, je svým způsobem obsáhlý.

Protože – a bylo to tady již řečeno – tento zákon ještě není realizovatelný tím, že existují tyto základní registry, je třeba v této době provést tyto úpravy, které pan ministr v podstatě tady vyjmenoval. Vedle těch technických jsou to úpravy týkající se zejména občanského průkazu, což bych řekl, je asi mediálně zajímavá záležitost, která by vnesla informaci pro občany, jakým způsobem by nadále měli mít tento základní doklad k dispozici. Jsou tam uvedeny údaje, které byly předmětem projednávání v minulém volebním období, jaké údaje na něm budou uvedeny. Čili jak už padlo tady, rodinný stav by už vypadl hned s přijetím tohoto zákona. Nicméně údaje o rodném čísle a o trvalém pobytu by byly postupně z těchto údajů z těchto dokladů odstraňovány. V konečné fázi jsou to už drobné úpravy, které doplňují to, co jsem řekl úvodem.

Tady na závěr bych se tedy ztotožnil, že jedná se skutečně o zákon, který v dané chvíli pouze opravuje přípravu těchto zákonných registrů, proto jej doporučuji k propuštění do dalšího čtení.

A omlouvám se, jestli jsem přeslechl, pokud pan ministr požadoval – takže potvrzuje to – i já bych se připojil k požadavku na zkrácení lhůty pro projednávání ve výborech na 30 dnů. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to bylo vystoupení zpravodaje. Zazněl požadavek na zkrácení lhůty ve výborech na 30 dnů opět.

Já bych teď otevřel obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pan poslanec Braný.

Poslanec Petr Braný: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo.

Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, já bych jenom položil jednu otázku na pana ministra. Určitě chce ještě promluvit.

Když jsme řešili tento bohužel čin – registry – v minulosti, tak jestli mě paměť neklame, tak jsme počítali asi pět miliard z evropských fondů, které by mohly přijít na zavedení tohoto zákona v život, a zároveň asi necelou miliardu z našeho rozpočtu. A protože v podvýboru pro územní rozpočty jsme řešili, že vlastně to s sebou nese i nárůst počtu úředníků, aspoň v té první etapě to neslo, tady slyším, že to bude vlastně opačný trend, chci tomu věřit. Ale přesto, jestli pan ministr má čísla, jaké to má dopady na státní rozpočet z hlediska zavedení toho, co zde bylo už uvedeno předkladateli.

Takže moje otázka: Co to bude stát a jestli na to máme, nebo si na to půjčíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: My v této chvíli přehodnocujeme všechny projekty eGovernmentu Smart Administration. Všechny tyto velké projekty, které podle nás byly příliš megalomansky zadány, a dokonce bez toho, že se kalkulovalo, kolik pak budou stát provozy. Takže v rámci tohoto přehodnocení dojde ke zlevnění. Půjde o evropské peníze, ale přiznám se, že vám nejsem schopen teď dát čísla nárůstu úředníků, i když si nemyslím, že k němu dojde. Pokud by vám to stačilo, mohu udělat zprávu nebo v rámci druhého čtení říknu přesnou statistiku. Ale nemělo by tam dojít k nárůstům. Naopak věc se zlevní a evropské fondy budou využity.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tak kdo dál do rozpravy? Nevidím už žádnou ruku, takže obecnou rozpravu můžeme ukončit.

Myslím, že můžeme rovnou asi přikročit k hlasování o přikázání výborům k projednání. A na konci samozřejmě registruji, že byl přednesen návrh na zkrácení té lhůty na 30 dnů, takže to budeme hlasovat až úplně na závěr.

Tak prosím, budeme tedy hlasovat o tom návrhu organizačního výboru, který navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 25. Přihlášeno je 157, pro hlasovalo 135, proti žádný, takže to bylo přijato.

Žádný jiný návrh na nějaký jiný výbor nezazněl, takže se ptám, jestli někdo ještě nenavrhuje jiný výbor. Myslím, že tomu tak není.

Můžeme rovnou přikročit k návrhu na zkrácení lhůty k projednávání na 30 dní.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, zkrátit lhůtu k projednávání na 30 dní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 26. Přihlášeno je 158, pro hlasovalo 95, proti 19, takže to zkrácení bylo přijato. To znamená, že lhůta je zkrácena na 30 dní a to je asi vše.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou

správu a regionální rozvoj, lhůta zkrácena a můžeme ukončit projednávání tohoto bodu. To je bod třetí.

Před námi je bod čtvrtý. Jak už jsme v tom zkracování lhůt, tak bod čtvrtý je tedy pouze zkrácení lhůty.

4.

Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 45 ve výborech Poslanecké sněmovny

Prosím, aby paní poslankyně Kočí uvedla tento návrh. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, chci vás požádat o zkrácení lhůty pro projednávání návrhu ve výboru, a to u novely zákona o veřejných zakázkách, sněmovní tisk číslo 45. Tento tisk byl v prvním čtení projednán na schůzi Poslanecké sněmovny dne 7. září 2010 a Sněmovna mu svým usnesením číslo 38 zkrátila lhůtu na projednání ve výboru o 30 dnů. Vzhledem k tomu, že výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj tento návrh projednal již dnes na svém dnešním projednávání a vydal usnesení doručené poslancům jako tisk 45/2, Sněmovna může projednat zmíněný tisk již na této schůzi.

Navrhuji proto usnesení: Poslanecká sněmovna zkracuje lhůtu pro projednání návrhu novely zákona o veřejných zakázkách, sněmovní tisk 45, na 12 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl návrh. Zahajují všeobecnou rozpravu k tomuto návrhu a ptám se, kdo se do ní hlásí. Pan poslanec Klučka se hlásí do rozpravy. (Hluk v sále se zvyšuje.)

Poslanec Václav Klučka: Dámy a pánové, já nebudu hovořit dlouho, nebojte. Ani jsem neoslovil pana předsedajícího, takže tímto to dodatečně činím.

Prošlo hlasování na zkrácení lhůty na 30 dnů. Do 30 dnů bylo dáno věto dvou poslaneckých klubů. Víte, v čem je problém? To je docela vážná věc, ten zákon o veřejných zakázkách. A mě jenom mrzí, ale skutečně mrzí, a není v tom nic politického, že takovýto návrh podává pouze jedna koaliční strana, nenajdu tam podpisy druhé, třetí koaliční strany, aby byla jednota v pochopení důležitosti tohoto zákona. Nechtějte v tomto případě po opozici, abychom hlasovali pro.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Opálka se hlásí o slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vážená vládo, já bych vyzval předsedajícího, ať se poradí s legislativou, protože nevím, jestli je toto hlasovatelný návrh. Tady už jednou na tento zákon bylo veto uplatněno a vlastně se jakoby na to veto překládá znovu novým návrhem. Nejsem si zcela jistý, jestli je to možné. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já jsem to už konzultoval, takže si myslím, že to už mám za sebou. Stále probíhá obecná rozprava. Ptám se, kdo ještě chce vystoupit s nějakým návrhem. (Výkřiky ze sálu: A co zpravodaj?) To je vlastně pravda, jako první vystoupil poslanec Klučka. Požádám pana poslance Klučku, protože vystoupil jako první, takže by bylo docela vhodné, kdyby zaujal místo zpravodaje vedle navrhovatele.

Protože se nikdo nehlásí do obecné rozpravy, tak obecnou rozpravu ukončím.

Mám tady ovšem v prezidiálce také rozpravu podrobnou, zřejmě tedy v ní mohou zaznít ještě nějaké jiné návrhy, takže přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy k tomuto návrhu na zkrácení lhůty. Prosím, pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené paní a pánové, vzhledem k tomu, že pan kolega poslanec Klučka navrhl, aby opozice hlasovala proti, tak já bych se cítil povinen odůvodnit, jak dnes tuto záležitost programového tisku 45 projednal náš výbor.

My opravdu řešíme zákon, který je špatný, špatně dopadá na stávající situaci. Řešíme to ve stavu de facto legislativní nouze, i když legislativní nouze vyhlášena nebyla. Pokud ten návrh zákona neprojde tak, jak je navrhováno, na této schůzi Sněmovny, je skutečností, že zadavatelé veřejných zakázek budou postaveni před velmi složitou a vlastně zcela až neřešitelnou situací. Problém je ten – jestli se mám vyjádřit v rámci podrobné rozpravy –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se vám omlouvám. Já tedy jsem tolerantní, zvláště proto, že vím, že tady nejste dlouho, ale to je skutečně téma pro obecnou rozpravu. Podrobná rozprava má jiný účel. Pokud jste měl v úmyslu provést obhajobu, měl jste prostor v obecné rozpravě předtím.

Poslanec Stanislav Polčák: Já se teď dostávám k jednotlivým písmenům toho tisku, takže teď bych chtěl hovořit o těch písmenech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To ale opravdu není účelem podrobné rozpravy.

Poslanec Stanislav Polčák: V tom případě tedy – pardon, já se omlouvám – žádám opozici o podporu tohoto návrhu, to znamená, aby byla lhůta zkrácena.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, já jsem tolerantní. Ptám se, jestli má někdo nějaký návrh do podrobné rozpravy. Zdá se, že spíše ne tedy, takže podrobnou rozpravu ukončím a budeme gongovat a zároveň vás všechny odhlásím, protože tu mám žádost vás odhlásit, tak vás všechny odhlašuji.

Máme tady návrh, který vám přečtu a o kterém budeme hlasovat. Byl tady přednesen návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 45 ve výborech Poslanecké sněmovny na 12 dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 27, přihlášeno 154, pro hlasovalo 96, proti 23. Návrh byl přijat. Můžeme ukončit projednávání bodu číslo 4.

Dalším bodem je bod

5.

Návrh poslanců Petra Nečase, Karla Schwarzenberga, Radka Johna, Miroslavy Němcové, Miroslava Kalouska, Kristýny Kočí, Petra Tluchoře, Petra Gazdika a Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 11/ - první čtení

Prosím, aby předseda vlády poslanec Petr Nečas předložil tento návrh.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vám jménem skupiny poslanců Občanské demokratické strany, strany TOP 09 a strany Věci veřejné předložil a

odůvodnil návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve věci omezení imunity.

Předkládaný návrh novely ústavy reaguje na dlouhodobě pocítovaný nedostatek platné ústavní úpravy, kterým je neúměrný rozsah imunity poslanců a senátorů, věc, která je velmi negativně vnímána širší veřejností v České republice a je z tohoto pohledu i faktorem, který do značné míry snižuje důvěryhodnost politiky, Parlamentu i politického demokratického systému jako takového v očích veřejnosti.

Imunita, tak jak byla ustavena, má chránit poslance a senátory zákonodárského sboru, nebo příslušníky zákonodárského sboru, především v konfliktech s mocí výkonnou. Má bránit tomu, aby svévolnými zásahy moci výkonné nemohla být ovlivňována činnost zákonodárského sboru, resp. jeho jednotlivých členů.

Podle platné ústavy, přijaté na podzim roku 1992, je skutečně z hlediska mezinárodního srovnání a z hlediska komparace s jinými ústavními systémy tento rozsah imunity v ústavním pořádku České republiky velmi nadprůměrný a z tohoto pohledu pocit české veřejnosti ve vztahu k tomuto institutu je naprosto oprávněný.

Musím zmínit především dva faktory, které z tohoto pohledu hrají základní roli, a sice otázku, kdy Poslanecká sněmovna, respektive Senát, vyjádří nesouhlas s trestním stíháním poslance nebo senátora, tak na základě stávajícího znění Ústavy České republiky je podle článku 27 odst. 4 ústavy vyloučeno trestní stíhání navždy. Což znamená, že vlastně Poslanecká sněmovna, respektive Senát, v tomto případě fakticky zastavují navždy trestní stíhání, a tím zamezí důsledné přešetření případného trestného činu, kterého se případně může dopustit poslanec či senátor.

Dalším problémem, který je negativně vnímán českou veřejností, je otázka přestupkové imunity. Tady musím říci, že v mnoha ohledech bychom neměli zapomínat na jeden faktor, a tady si neodpustím ho zmínit, a sice že v této zemi je, dámy a pánové, téměř 80 tisíc občanů a občanek České republiky s přestupkovou imunitou. Protože se jedná o všechny příslušníky ozbrojených a bezpečnostních sborů, příslušníky, kteří pracují podle služebního zákona, v ozbrojených silách a v dalších složkách, všechny soudce, státní zástupce a podobně. Čili z tohoto pohledu je tato přestupková imunita poměrně široce zastoupeným privilegiem pro poměrně značné skupiny občanů České republiky. Čili ten omyl, ve kterém žije část médií i část české veřejnosti, že se to týká 200 poslanců, 81 senátorů, případně ústavních soudců a soudců obecných soudů, je věc, která je ve skutečnosti trošku jiná, trošku složitější.

Nicméně tak jako je tomu u platů ústavních činitelů, tak podobně u přestupkové imunity je tady českou veřejností nastaveno jiné měřítko ve

vztahu k příslušníkům zákonodárského sboru než k těm zbývajícím skupinám, čítajícím řádově desítky tisíc občanů. A já jsem přesvědčený, že je správný krok zrušit tuto přestupkovou imunitu. Mimochodem, jsem hluboce přesvědčen o tom, že každý rozumný poslanec, každá rozumná paní poslankyně i ve stavu, který je v současné době podle ústavy, stejně dá přednost standardnímu přestupkovému řízení u příslušného orgánu jako kdokoli jiný, než aby dopustil nebo dopustila převedení tohoto řízení před mandátový a imunitní výbor Sněmovny.

Já považuji za správné, že tyto dvě věci v našem ústavním systému budou řešeny. Samozřejmě musíme i náležitým způsobem vyřešit otázku ústavních soudců. Toho se týká další ustanovení tohoto návrhu. A musíme také vzít v potaz i otázku, na kterou upozornila Legislativní rada vlády, respektive vláda, ve svém stanovisku, a sice že je nezbytná delší legisvakance z hlediska nutnosti úpravy některých podzákonných norem včetně jednacích řádů komor Parlamentu České republiky, zákona o Ústavním soudu a podobně.

Dámy a pánové, já bych si vás dovolil požádat o to, abychom propustili tento návrh ústavního zákona do druhého čtení, abychom ho pak případně upravili některými případnými kompromisními návrhy, protože je to ústavní návrh zákona, který vyžaduje širší shodu v obou komorách Parlamentu. Jsem přesvědčen, že jeho přijetí přispěje k politické kultuře v České republice a jeho přijetí, po kterém volá veřejnost, by mohlo pomoci alespoň v částečném, možná drobečkovém, ale přesto posunu pozitivním ve smyslu vnímání obou komor Parlamentu České republiky i politické reprezentace jako takové.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost a ještě jednou vás chci požádat o podporu tohoto návrhu. (Potlesk v části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Stanislav Křeček. Jenomže poslance Stanislava Křečka tu nevidím, tak zřejmě požádám předsedu mandátového a imunitního výboru, aby nějakým způsobem navrhl... (Hlasy z pléna.) Ústavněprávní? Takže prosím pana poslance Bendu, omlouvám se panu poslanci Tejcovi... (Hlasy z lavic.) Taky nic s tím nechce...? Ještě paní poslankyně... Omlouvám se velice tedy, ještě jsem se neorientoval v novém volebním období. Prosím paní poslankyni, jestli by navrhla řešení, o kterém bychom ale my museli hlasovat jako Sněmovna. Protože o změně zpravodaje v prvním čtení musí Sněmovna rozhodnout hlasováním.

Pan poslanec Tejc. Ovšem, to bychom s vámi museli souhlasit, pane poslanče. Takže mi dovoluňte, abych o tom nechal hlasovat. Tedy budeme hlasovat o té změně, že zpravodajem pro první čtení bude Jeroným Tejc.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby poslanec Jeroným Tejc se stal zpravodajem pro prvé čtení tohoto návrhu zákona? Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 28, přihlášeno 158, pro hlasovalo 139, proti žádný. Takže návrh byl přijat.

Prosím pana poslance Tejce, aby se tedy ujal své role. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, děkuji za důvěru, věřím, že ji nezklamou. Budu velmi krátký. Pan premiér Nečas tady již uvedl tento návrh zákona. Rolí zpravodaje je, aby provedl procedurou. Já bych si dovilil ještě nad rámec toho, co tady bylo řečeno, poukázat na možné komplikace, které by mohly přijít po schválení této novely ústavy.

Je například potřeba vypořádat se s tím rozhodnutím Ústavního soudu například právě ve věci zrušení voleb, a tedy to, jestli je možné měnit podmínky výkonu mandátu poslance a senátora v průběhu onoho volebního období. Tedy je otázkou, jaká by měla být účinnost tohoto návrhu zákona, tak aby nebylo možné jej napadnout úspěšně u Ústavního soudu, a zda by měla platit pro toto období, tedy začít platit v průběhu tohoto období, nebo by měla být účinná až pro období příští. To je věc, se kterou se legitimně musíme vypořádat na půdě ústavněprávního výboru. Musíme mít jistotu, že nebude tato věc zpochybněna, a myslím, že také bude dobré diskutovat o tom, jakým způsobem případně onu přestupkovou imunitu, pokud už ji Sněmovna chce zrušit, zrušit skutečně u všech typů povolání a u všech typů funkcí, tak jak o nich tady bylo hovořeno.

Pokud se týká procedury, tak v tomto případě jedná se sice o ústavní změnu, která vyžaduje souhlas 120 poslanců, nicméně protože se jedná zatím o přikázání výborům, tedy o to, aby tento návrh postoupil z prvního do druhého čtení, bude zde vyžadována většina prostá, tedy většina přítomných. Pokud padne návrh na zamítnutí, takový návrh jsem zatím nezaznamenal, samozřejmě uvidíme, jak bude probíhat rozprava. V případě, že takový návrh nebude, budeme hlasovat o přikázání výborům.

Já bych navrhoval, aby tento návrh byl poukázán výboru ústavněprávnímu a také výboru mandátovému a imunitnímu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, takže také mandátový a imunitní. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto návrhu. Pan poslanec Antonín Seďa se přihlásil už písemně do obecné. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh ústavního

zákona, který je nám předkládán a kterým chce současná vládní koalice omezit imunitu zákonodárců a soudců Ústavního soudu, je v této podobě právním paskvilem. Opravdu se divím, že návrh podepsalo pět členů vlády, která sice dala svůj souhlas, ale zároveň tak jak zdůvodnil nebo zdůraznil pan premiér, upozornila na kolizi s právními předpisy České republiky.

Návrh ústavního zákona má nabýt účinnosti dnem vyhlášení, přitom neřeší novelizaci návazných právních norem. Vláda sice šalamounsky návrh nezamítla a doporučila prodloužit lhůtu účinnosti zákona tak, aby byla dána přiměřená lhůta pro přípravu nezbytných novel právních předpisů, ale sama vláda si musí být vědoma, že existují pouze dvě legislativní cesty, jak toho docílit: buď připravit nový návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím tohoto ústavního zákona a navrhovanou novelu pozdržet v Poslanecké sněmovně, například prodloužením lhůty při projednávání, nebo připravit komplexní pozměňovací návrh a ten vpašovat přímo do návrhu současného zákona.

Proto bych se rád dozvěděl od současné vlády, jak dlouhá je ta přiměřená legisvakanční lhůta pro přípravu nezbytných norem, a od předkladatelů návrhu zákona bych chtěl sdělení, jaký způsob zvolí, aby šalamounské vyjádření vlády nabylo účinku.

Předem děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Zazněly dotazy v obecné rozpravě. Ptám se, jestli ještě někdo přijde s dalšími. Nicméně, moc se toho nehlásí do rozpravy. Pravděpodobně mi nezbude, než rozpravu ukončit. A zeptám se, jestli někdo bude reagovat.

Prosím, pan premiér se ujme slova a odpoví. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, chtěl bych poděkovat panu poslanci Tejcovi za věcné vystoupení i za podněty, které by podle mého názoru určitě měly být zapracovány do tohoto návrhu.

Jsem přesvědčen, že vzhledem k tomu, že tento návrh vyžaduje širší podporu – a tady nemluvím o dvou nebo třech chybějících hlasech do ústavní většiny, tady si myslím, že by měla být dosažena skutečně institucionální shoda poslaneckých klubů nad tímto krokem, který je nutný z hlediska vnímání české veřejnosti – jsem přesvědčen, že problémy, které tady objektivně jsou a na které já jsem upozornil v otázce změny jednacího řádu obou komor Parlamentu, úpravy zákona o Ústavním soudu na základě vzájemné dohody, a ptal se na to tady pan poslanec Seďa, jsme schopni vyřešit v následujícím období v průběhu druhého čtení po dohodě, po politické dohodě jednotlivých poslaneckých klubů.

Nepochybuji tedy o tom, že se v této věci dohodneme i o způsobu, jak tyto další problémy vyřešit. Ale to, co je klíčové, podle mého názoru, a co bude jakýmsi testovacím hlasováním v těch následujících krocích při projednávání tohoto návrhu, je, že kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody. A my chceme omezit imunitu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. To bylo slovo na závěr. Pan poslanec Tejc je tuším zpravodajem. Ano? A nechce už nic říci. (Ne.) Ne.

Budeme se tedy zabývat návrhy na příkázání. Tady zazněl rozšířit to také... Tedy, jednak je tady také ústavněprávní. A byl návrh, aby se to rozšířilo na mandátový a imunitní. Takže takhle. Myslím, že další návrhy nejsou. Pouze ty dva. Budeme tedy hlasovat o těchto dvou návrzích. Kdo chce hlasovat, může hlasovat.

Nejdřív tedy předložený návrh příkázat k projednání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro ústavněprávní výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 29, přihlášeno 162, pro 153, proti žádný. Ústavněprávní výbor byl schválen.

Další návrh byl mandátový a imunitní výbor.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro projednání i ve výboru mandátovém a imunitním, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 30. Přihlášeno 163, pro 143. (Podle světelné tabule 3 proti.) Takže tento návrh byl také přijat.

No a to by asi tak bylo všechno. Návrh jsme tedy příkázali oběma výborům a můžeme ukončit projednávání tohoto bodu. Děkuji tedy předsedovi vlády a zpravodaji. Končím bod 5.

Další bod je bod

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití, ve znění zákona č. 281/2009 Sb., a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 74/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Prosím pana ministra Martina Kocourka, aby nám sdělil, o co se jedná v prvním čtení. Prosím. Prosím o klid. Pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití, ve znění zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, tisk číslo 74.

Navrhovaná novela zákona je adaptačním předpisem k novému nařízení Rady č. 428/2009 ze dne 5. května 2009, který rozšiřuje předmět úpravy o kontrolu tranzitu zboží dvojího užití přes území Evropské unie a poskytování zprostředkovatelských služeb souvisejících se zbožím dvojího užití ve třetích zemích. S tímto rozšířením souvisí i většina navrhovaných úprav a doplnění zákona, které umožňují účinnou kontrolu v těchto nově upravených oblastech. Do novely zákona byly zapracovány i změny zohledňující zkušenosti získané dosavadní praxí uplatňování kontroly zboží a technologií dvojího užití. Upřesňují se důvody pro neudělení povolení dle závažnosti prokázaných správních deliktů za porušení režimu kontrol podle zákona a rovněž se zefektivňuje správní trestání, které se nově rozšiřuje i na postih jednotlivců nepodnikatelů.

Všechny úpravy a doplnění stávajícího zákona jsou plně v souladu s ustanovením citovaným nařízením Rady, zajišťují řádné provádění kontrol spojených se zbožím dvojího užití a nejdou nad rámec toho, co nařízení ponechává členským státům k řešení na národní úrovni. Zajištění kontroly nakládání se zbožím dvojího užití je přitom důležité nejen z hlediska nutnosti dodržet mezinárodní závazky České republiky, které vyplývají z jejího členství v Evropské unii a v Severoatlantické alianci, ale i z hlediska zahraničněpolitických a bezpečnostních zájmů České republiky.

Uvedený návrh zákona byl již schválen předchozí vládou 3. května 2010 a následně 7. května 2010 předložen v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky jako tisk číslo 1089 s návrhem na vyslovení souhlasu v prvním čtení. Poslanecká sněmovna v minulém volebním období tento návrh však již nestihla projednat. Z tohoto důvodu byl v nezměněné podobě návrh zákona projednán a schválen vládou dne 18. srpna 2010.

Je tedy zřejmé, že je nanejvýš nutné implementační proces urychlit vzhledem k nezbytnosti zajistit soulad vnitrostátního právního řádu s uvedeným nařízením Rady Evropské unie. Proto se i nyní navrhuje Poslanecké sněmovně, aby s tímto návrhem vyslovila souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji, pane ministře, za uvedení. A teď bych požádal o slovo zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Martina Pecinu.

Poslanec Martin Pecina: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, k projednání máme před sebou návrh zákona, který byl již dvakrát schválen vládou, a to jak vládou před tímto volebním obdobím 3. května 2010, tak nynější vládou 18. srpna, to znamená, že má, alespoň doufám, v této Sněmovně širokou podporu. Tento návrh byl již také předložen Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR.

Nebudu tady číst svoji poměrně obsáhlou zpravodajskou zprávu, neboť většinu z toho, co jsem chtěl říci, již řekl pan ministr. Možná k obsahové stránce.

Stávající právní úprava se rozšiřuje o kontrolu tranzitu zboží dvojího užití přes území EU a poskytování zprostředkovatelských služeb souvisejících se zbožím dvojího užití ve třetích zemích. S tímto rozšířením souvisí i další navrhované úpravy a doplnění zákona. Novela zcela správně také zohledňuje zkušenosti získané v rámci dosavadní praxe, protože upřesňuje důvody pro neudělení povolení podle závažnosti prokázaných správních deliktů. Předkládaná právní úprava tedy zpřesní nyní prováděný systém kontrol obchodu se zbožím dvojího užití a zároveň zajistí plnění mezinárodních závazků. Proto podporuji její projednání v jednom čtení, ať se urychlí implementační proces i praktická potřeba vzniklá v praxi při navázání stejných režimů se zahraničím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku paní poslankyně Soni Markové. (Omyl.) Ne, ne, to je až k dalšímu. Tak tedy tady nemám písemnou přihlášku žádnou v tom případě. Pokud tedy se nikdo nehlásí do obecné rozpravy, tak ji prostě ukončíme a rozhodneme tedy podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení. Doufám, že je nás tady na hlasování dost.

Budeme hlasovat o návrhu, abychom o tom mohli vyslovit souhlas už v

prvém čtení. To je to, co teď přečtu. Budeme hlasovat o návrhu usnesení, že Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 74 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 31, přihlášeno 161, pro hlasovalo 110, proti 2, takže toto usnesení bylo přijato.

Z toho pak plyne, že můžeme zahájit podrobnou rozpravu. Tedy zahajuji podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí, takže podrobnou rozpravu ukončím a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Dovolte mi, abych přednesl návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití, ve znění zákona č. 281/2009 Sb., a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 74, ve znění schválených úprav.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 32, přihlášeno 162, pro hlasovalo 120, proti nula. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím pádem jsme hotovi definitivně s bodem číslo 6 i se sněmovním tiskem 74. Děkuji.

Kolegové, máme tady bod číslo

7.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jaroslava Krákory, Davida Ratha, Lubomíra Zaorálka, Zdeňka Škromacha, Milana Urbana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, a některé další zákony /sněmovní tisk 9/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 9/1.

Ted' prosím, aby nás do toho uvedl poslanec a jeden z navrhovatelů Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, tento návrh skupiny poslanců sociální demokracie, kterým se mění zákon o veřejném zdravotním pojištění, byl jeden z prvních návrhů, který jsme předložili do této Poslanecké sněmovny v novém funkčním období. Navazuje na předcházející úsilí poslanců sociální demokracie, ale také jiných poslanců zrušit regulační poplatky ve zdravotnictví, které byly zavedeny od 1. ledna 2008.

V minulém volebním období – připomenul bych krátce toto naše předcházející úsilí – na půdě Poslanecké sněmovny byl schválen návrh na úplné zrušení poplatků ve zdravotnictví. Nepodařilo se však velmi těsně, tuším o jeden hlas, přehlasovat odlišný názor Senátu Parlamentu ČR. V minulém volebním období tak na základě rozhodnutí Senátu a většiny pravicových stran v Senátu nebyly poplatky ve zdravotnictví zrušeny. Tento návrh předkládáme zejména proto, že sociální demokracie nebyla jediná politická strana, která měla zrušení poplatků ve svém volebním programu, se kterým kandidovala v letošním roce ve volbách do Poslanecké sněmovny. Na půdě této Sněmovny jsou minimálně další dvě politické strany, a to Věci veřejné a KSČM, které rovněž před volbami deklarovaly snahu ať už částečného, nebo úplného zrušení poplatků ve zdravotnictví. Jsme proto přesvědčeni, že je zcela legitimní, aby toto téma bylo na půdě Poslanecké sněmovny otevřeno, zejména proto, že vláda zatím neučinila v tomto směru žádné konkrétní legislativní kroky, nenavrhl zatím žádné zrušení či omezení ani jednoho z poplatků, které jsou v tuto chvíli předepisovány pojištěncům v rámci systému naší zdravotní péče. Naopak v souvislosti s vládním programem, s koaliční smlouvou se hovoří o tom, že by některé z těchto poplatků měly být zvýšeny, například se hovoří o zvýšení poplatku za pobyt v nemocnici a hovoří se také o zvýšení poplatku za návštěvu u ambulantního lékaře.

Tato novela, kterou nyní předkládáme, tedy reaguje na zavedení poplatků ve zdravotnictví, které v našem systému fungují od 1. ledna 2008. Jsme přesvědčeni, že zavedení regulačních poplatků, tak jak k němu došlo, je v kolizi s Listinou základních práv a svobod, podle níž občané ČR mají na základě veřejného zdravotního pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky, a to za podmínek, které stanoví zákon. Plošná konstrukce regulačních poplatků ve zdravotnictví naopak vychází z principu, že veškerá zdravotní péče, a to včetně péče neodkladné, má být občanem neboli pojištěncem přímo placena. Jsou-li však prakticky všechny formy zdravotní péče, tj. péče ambulantní, ústav-

ní, jakož i předepsání léčiva, zatíženy poplatky, nejde již podle našeho názoru o bezplatnou zdravotní péči, kterou pro občany účastníci se systémem zdravotního pojištění požaduje Listina základních práv a svobod. Na této situaci nezměnily nic ani dosavadní dvě novely tohoto zákona o veřejném zdravotním pojištění, kterými zčásti dopady zavedení regulačních poplatků byly zmírněny, zejména zavedením tzv. limitu pro některé nejvíce ohrožené kategorie pacientů.

Co tedy navrhujeme? Navrhujeme legislativní cestou ukončit poplatky ve zdravotnictví, které podle našeho názoru neplní účel, působí asociálním způsobem, zhoršují dostupnost zdravotní péče, poškozují poměrně široké vrstvy pacientů v naší zemi. Navrhujeme tedy tyto poplatky zrušit tak, aby dále nezatěžovaly pacienty, kteří mají podle našeho názoru nárok na bezplatnou zdravotní péči v rámci systému zdravotního pojištění.

Chtěl bych jasně deklarovat, že jsme připraveni v situaci, kdyby tento návrh zákona prošel do dalšího projednávání na půdě Poslanecké sněmovny, hledat kompromis tak, abychom dosáhli většinové podpory tohoto návrhu zákona v Poslanecké sněmovně, a domnívám se, že pokud jsou zde politické strany kromě sociální demokracie, které před volbami slibovaly zrušení některých poplatků, nebo dokonce zrušení všech poplatků za určité situace, tak zde existuje šance na to, aby projednávání tohoto návrhu zákona na půdě Poslanecké sněmovny skončilo změnou ve stávajícím nepřijatelném systému poplatků ve zdravotnictví.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já ještě, než dám slovo zpravodaji nebo než rozhodneme o zpravodaji, tak jen budu informovat, že jsem obdržel veto tří poslaneckých klubů na projednávání podle § 90 odst. 2. Jenom tím sděluji, že tímto vetem je znemožněno ono okamžité projednání.

Ted' se dostavil zpravodaj Boris Šťastný, takže nebudeme měnit zpravodaje. Dobře, já jsem tady měl původně změnu. Takže prosím pana poslance, který je určeným zpravodajem pro prvé čtení, aby se ujal slova.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, mým úkolem je přednést zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku 9, tedy k navržené novele zákona o veřejném zdravotním pojištění, rozeslané poslancům dne 15. 6. 2010. Analogie s předkládanými tisky je již v předchozím pátém volebním období – tehdy šlo o čísla tisků 916 a 942, které jsem taktéž měl tu čest zpravodajovat.

Navrhovatelé navrhli Sněmovně projednávání návrhu zákona tak, aby Sněmovna s tím mohla vyslovit souhlas již v prvním čtení. Základní fakta, v

zásadě stejná, jako zde na půdě Poslanecké sněmovny byla již několikrát diskutována, nyní uvedu.

Za prvé, předkladatelé návrhu zákona jsou přesvědčeni, že zavedení regulačních poplatků je v rozporu zejména s druhou větou čl. 31 Listiny. Toto přesvědčení je však mylné. Ústavní soud svým náleznem číslo 1/08 ze dne 20. května 2008 konstatoval, že regulační poplatky nejsou v rozporu s Ústavou. Regulační poplatky tedy jsou v souladu s Ústavou České republiky i dalšími zákony.

Za druhé, poplatky přinášejí a mají schopnost přinášet do systému nezanedbatelné finanční prostředky. Za regulační poplatky bylo v roce 2008 vybráno 7,154 mld. korun, v roce 2009 již více než 7,4 mld. korun, za první čtvrtletí roku 2010 pak téměř 2 mld. korun. Za rok 2009, vezmu-li to postupně, co se dat týče poslední uzavřený rok jako celek, činily regulační poplatky za návštěvu u lékaře 1,639 mld. korun, za den ústavní péče 1,254 mld. korun, za využití pohotovostní služby pak 200 mil., za výběr na položku na receptu 2,645 mld. a za započitatelné poplatky na léčivé přípravky to bylo 1,670 mld. korun.

Za třetí, návrh neobsahuje rozbor účinnosti a efektivnosti stávajícího systému regulačních poplatků a stejně tak neobsahuje vyčíslení ekonomických a dalších dopadů v souvislosti s jejich navrhovaným rušením.

Za čtvrté, výběr regulačních poplatků bezproblémově funguje po organizačně technické stránce.

Za páté, zdravotnické poplatky jsou exemplárním příkladem skutečné solidarity banálně nemocných s vážně nemocnými.

Za šesté pak, poplatky v řádu desetikorun nepředstavují a ani nemohou představovat zásadní zátěž pro pacienty nebo bariéru v dostupnosti a kvalitě poskytované zdravotní péče. Předkladatelé odůvodňují svůj návrh zejména asociálností regulačních poplatků.

Za sedmé, systém spoluúčasti je nastaven citlivě tak, aby nebyl nikomu znemožněn přístup k základní zdravotní péči, která by měla být a je státem garantována. Limit chrání především chronicky nemocné pacienty a pacienty trpící více chorobami.

Za osmé, za celou dobu fungování regulačních poplatků nejsou známy závažné případy, kdy by poplatky zabránily poskytnutí zdravotní péče nemocnému člověku, který by takovou péči potřeboval.

Závěrem tedy, díky regulačním poplatkům mohou zdravotní pojišťovny zaplatit více drahých léků a zákroků pro vážně nemocné, čímž došlo ke zvýšení dostupnosti nákladné péče a drahých léků pro pacienty. Došlo také k regulaci nadužívání zdravotní péče a regulaci plýtvání s léčivými. Jejich zrušení by vedlo k zásadním ekonomickým problémům v systému úhrady zdravotní péče, k jejímu zhoršení a zvýšení jejího nadužívání. To samé platí i o léčivých přípravcích. Zrušení zdravotnických poplatků by taktéž

vedlo k růstu nutnosti nahradit tento výpadek v systému jiným způsobem, přičemž předkladatelé ve svých návrzích žádný takový způsob ani slovem nezmiňují.

Tolik, vážené kolegyně a kolegové, má zpravodajská zpráva. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to je slovo zpravodaje. (Nesmělý potlesk zprava. Z lavic ČSSD výkřiky několika poslanců: Ještě, ještě!) Ano, zdá se, že je konec. Můžeme přikročit k obecné rozpravě.

Do obecné rozpravy se mi přihlásila paní poslankyně Soňa Marková a hlásí se pan ministr. Může okamžitě, kdyby chtěl. Ale prosím, paní poslankyně Soňa Marková řádně přihlášená písemnou přihláškou dostane slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, Komunistická strana Čech a Moravy se plně staví za zájmy pacientů, a proto opakovaně předkládala a také předkládá návrhy zákona na úplné zrušení tzv. regulačních poplatků a podporovala všechny návrhy, které by vedly k jejich zmírnění. Dovolte mi nyní, abych uvedla některé konkrétní důvody, proč poslanecký klub KSČM podporuje i tento návrh, a zároveň abych odpověděla i na některé otázky, které tady byly kladeny panem zpravodajem.

Za prvé, Ústavní soud rozhodl dne 20. května 2008 o ústavnosti zavedení těchto poplatků i přesto, že byly zavedeny bezprecedentním způsobem, přijetím rozsáhlého pozměňovacího návrhu předloženého v průběhu druhého čtení zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů jako typický přílepek, tedy bez možnosti dostatečného posouzení a projednání v řádném legislativním procesu. Senátem dokonce prošel bez projednání. Ústavní soud při svém rozhodování využil odůvodnění tehdejšího ministra Julínka, že jediným důvodem k zavedení poplatků je jejich regulační účinek proti nadužívání zdravotní péče. Soud na základě toho se vyhnul námitce, že za péči se při jejím poskytování neplatí, tím, že poplatky nepovažoval za placení péče, ale za jakousi legitimní regulaci. Jako důležitou podmínku legitimitnosti poplatků uvedl také to, že nesmí být pro nikoho rdousící překážkou v přístupu k péči. Lze však na mnohých příkladech dokázat, že ani jedna z uvedených podmínek legitimitnosti vybírání poplatků není splňována. Sám Ústavní soud vybízí dále exekutivu, aby zjistila, zda neexistuje nějaký případ rdoušení – v uvozovkách – a v takovém případě píše, že by měl zákonodárce sám poplatky zrušit.

U pacientů, kteří zdravotní péči doopravdy potřebují, jsou poplatky bezdůvodnou překážkou přístupu k této péči. Tato překážka má potom i

diskriminační charakter, protože pro některé pacienty se jeví jako nepatrná, ale vždy existuje určitý počet pacientů trvale nebo momentálně neschopných platit a u nich má tato překážka právě ten rdousící účinek, jak to nazval Ústavní soud.

Za druhé, regulační poplatky neregulují, ruší se však nebudou, protože zdravotnictví vybrané peníze potřebuje. To je citát z aktuálně.cz z 10. července 2010. Takže regulační účinek v případě nadužívání zdravotní péče zpochybňuje fakta, která uvedl i Český statistický úřad, zase opět údaj z 10. 7. 2010. Regulační poplatky snížily v roce 2008 počet návštěv u ambulantních specialistů a je otázka, jestli je to dobře, že to byly právě návštěvy například u gynekologů nebo u stomatologů. A také samozřejmě na pohotovostech. Ovšem už nemáme informace o tom, o kolik se navýšily výjezdy zdravotnické záchranné služby a kolik nás to stálo. Zde ale v roce 2009 opět narostly o 12 %, stejně tak proti roku 2008 narostl počet předepsaných receptů o 6 %. Poplatky však paradoxně, a to je velmi zajímavé, navýšily návštěvy u praktických lékařů, tedy nesnížily, ale navýšily. Ti tak přímo od pacientů získali 2 miliardy korun, pojišťovny jim k tomu přidaly další 3,5 miliardy. Od zavedení poplatků se tedy příjmy praktických lékařů zvýšily o polovinu. Stále tedy zůstává, a tato čísla to dokazují, pouze na zodpovědnosti lékaře, aby pacientu poskytl patřičnou péči.

Lze se tedy důvodně domnívat, že případný pokles frekvence návštěv u lékaře není důsledek zmenšeného nadužívání, ale tím, že sociálně nejslabší pacienti od návštěvy kvůli poplatku upustili. Nejde tedy o regulaci nadužívání, ale o zdravotně nežádoucí, asociální, diskriminační opatření.

O nesmyslnosti regulačních poplatků při výdeji léků již pochybovat vůbec nelze.

I tvrzení, že každý, kdo není v nemocnici, si stejně musí platit hotelové služby, je nespravedlivé. Pacienti nemohou ovlivnit to, zda je budou léčit v nemocnici a jak dlouho je tam budou léčit. Někteří na to totiž nemají, i když nekouří, nepijí, nehrají na automatech a neposílají SMS zprávy, jak to dokola opakují někteří zastánci poplatků a jejich navyšování.

Jinak doporučuji všem, kteří o tom pochybují, aby si přečetli dopis, který jsme všichni dostali do našich mailových adres od paní Sedlákové, která ani nepije, ani nekouří, ani neposílá SMS, a přesto jí zbývá 140 korun na měsíc. Všichni jsme dostali tento a podobné dopisy do svých mailových adres.

Za třetí, podle posledních informací dali loni lidé za zdraví 46 miliard korun kromě toho, co zaplatili na zdravotním pojištění. Z toho necelých 6 miliard vydali za poplatky u lékaře, v lékárně a v nemocnici. Soukromé výdaje, tedy například přímé platby pacientů za léky, nadstandardní péči a regulační poplatky, tvořily podle údajů Ústavu zdravotnických informací a statistiky 16,6 % peněz spotřebovaných v českém zdravotnictví. V roce

2007, kdy pacienti ještě neplatili regulační poplatky, tvořily tyto soukromé výdaje obyvatel za zdraví pouze 14,8 %, zatímco podíl veřejných výdajů na celkových penězích zdravotnictví klesá.

Neustále také stoupají doplatky pacientů za léky na recept a situace se výrazně zhoršila po zavedení takzvaného Janotova balíčku. Na to jsme při jeho projednávání upozorňovali a byl to také důvod, proč KSČM tento Janotův balíček nepodpořila.

Spoluúčast pacientů se tak u mnohých skupin obyvatelstva, především u seniorů, ocitla na hranici únosnosti. Situace se navíc zhoršuje s narůstajícími důsledky hospodářské a finanční krize pro obyvatelstvo. Spolu s poplatky byl sice zaveden sociální limit, ten ale ve své původní výši 5 tisíc korun svůj úkol nesplnil. Teprve po jeho snížení dětem do 18 let a důchodcům došlo k tomu, že roční strop skutečně v roce 2009 ochránil více než 300 tisíc pojištěnců. A to se do tohoto limitu nepočítají poplatky za den v nemocnici a za pohotovost ani za zbytečně drahé léky.

Nicméně tato fakta nesvědčí o nutnosti zachovat regulační poplatky, ale pouze o špatně nastaveném systému financování zdravotnictví, a to nejen v oblasti úhrad ze strany zdravotních pojišťoven. Znovu připomínám, že regulační funkce poplatků je zvláště pochybná u chronicky nemocných, zdravotně postižených, u lidí s úrazy, u dobrovolných dárců krve a kostní dřeně a také u hospitalizovaných, kteří ve zdravotnickém zařízení zemřou, a celkově v situaci, kdy o četnosti návštěv u lékaře a předepsaných lécích nerozhoduje pacient, ale lékař.

Za čtvrté, ani jedna informace o úsporách nebyla a doposud není podložena žádnou seriózní analýzou. Zřejmě záměrně, protože není vůbec jasné, nakolik lidé, kteří péči potřebovali, k lékaři nešli či nebrali předepsané nutné léky a nakolik tak ohrozili své zdraví, nebo dokonce život. Nevíme, o kolik méně bylo uskutečněno preventivních vyšetření a jak se to následně odrazí na zvýšených výdajích na léčbu, když byla podceňena prevence. Stále totiž platí, že jedna koruna vložená do prevence znamená 3 koruny úspor.

Za páté, zavedením poplatků na straně jedné a stanovením stropů pojištění na straně druhé tak bohatí mají zajištěnu zdravotní péči, na kterou jim solidárně přispívají ti chudší. Tím došlo k obrácení principu solidarity, který by měl být určující v případě zdravotnictví jako veřejné služby. To, že je zdravotnictví veřejnou službou, nespochybňuje v tuto chvíli žádná politická strana.

Za šesté, pokud se chceme bavit o nutnosti dodat finanční prostředky do systému zdravotnictví, jsou jiné cesty, které nebudou představovat zásah do peněženek občanů. Zvláště v situaci, kdy podle kvalifikovaných odhadů každoročně unikají ze zdravotnictví finanční prostředky ve výši 20 miliard korun. Poplatky regulují jen poptávku, nikoli nabídku zdravotních

služeb. Pokud existuje vazba mezi poplatkem a zdravotnickým zařízením, které ho vybralo, a zákon to explicitně prikazuje, vzniká poptávka lékařů, aby jejich pacienti platili tyto platby co nejvyšší. Tato poptávka je tím silnější, čím více jsou ohroženy jiné zdroje příjmů. A to se, dámy a pánové, právě v českém zdravotnictví nyní děje.

Komunistická strana Čech a Moravy místo regulačních poplatků navrhuje například tato opatření: Zrušení stropu pojistného zavedeného stejným zákonem jako poplatky – úspora 4 miliardy korun. Navýšení plateb za státní pojištění – před volbami to slibovaly téměř všechny politické strany, včetně některých těch dnes vládnoucích. Stanovení pravidel pro marketingové pobídky farmaceutických firem; ty se totiž promítají do cen léků a stoupá nutnost vyššího hrazení z veřejného zdravotního pojištění, lze to nazvat korupcí z veřejných peněz – tady je náš odhad úspor kolem 6 až 10 miliard korun. No a třeba také kontrola nad předraženými stavebními zázkami a zbytečnými drahými přístroji.

Z výše uvedených důvodů poslanecký klub KSČM podporuje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, a žádá i o podporu vás všechny, kterým záleží na tom, aby občané České republiky měli přístup ke kvalitní zdravotní péči.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. A teď se mi tady vyrojily další přihlášky. První byl přihlášený pan ministr, takže ho požádám, aby se ujal slova jako první. A pak pan poslanec Šnajdr.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Pane předsedající, děkuji za slovo.

Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vyslovil k předloženému návrhu stanovisko, které reprezentuje stanovisko vlády. Já budu velmi stručný, protože se v podstatě mohu přihlásit k tomu, co v zásadě zde odreferoval pan zpravodaj poslanec Boris Šťastný. Ve všech bodech, které tady probíral, odpovídá jeho stanovisko stanovisku vládnímu, ať se to týká otázek Ústavy a Listiny, ať se to týká regulačního efektu, poplatků, které byly zavedeny, a ať se to finančního dopadu poplatků do veřejného zdravotního pojištění.

Já bych si dovilil to stanovisko rozšířit jenom o jedno hledisko, které zde ještě nezaznělo. My jsme slyšeli během celého dnešního dne řadu argumentů opozičních poslanců o tom, jak budou ohroženy platy lékařů a zdravotníků a jaké riziko tím zdravotnickému systému a systému integrované záchranné služby hrozí. Já musím říci, že jediná cesta, jakým způsobem dále navyšovat mzdy pracovníků ve zdravotnictví, je vedle zvýšení efektivity zdravotnictví, která je velmi obtížná, a zápolily s ní dosud

všechny stávající vlády, tak druhým způsobem je navyšování rozpočtu veřejného zdravotního pojištění, do kterého léta přispívaly vlády navyšováním poplatku za státního pojištění, který se v posledních letech nerealizoval.

Z hlediska reality je nemožné počítat s tím, že státní rozpočet, který je deficitní a který má být snížen alespoň na mez, která bude považována dlouhodobě za udržitelnou, tak není reálné si představovat, že z tohoto rozpočtu v nejbližším roce dvou dostane zdravotnictví nějaké peníze. Zdravotnictví je hledá v podstatě v drobných a musím konstatovat, že ten podíl, který dnes regulační poplatky znamenají, je velmi podstatný a dosahuje částku zde již zmiňovanou přes 5 miliard. Jestliže v příštím roce očekáváme deficit ve zdravotním pojištění přes 10 nebo okolo 10 miliard, je to částka, kterou nelze pominout a kterou opravdu si nemůžeme dovolit ze zdravotnictví vypustit. Ta částka by byla mnohonásobně vyšší, protože zdravotnické poplatky svůj regulační efekt prokázaly. A pokud by byly odstraněny, tak spotřeba péče znovu stoupne.

Máme-li náš systém vést k tomu, aby byl více efektivní, je k tomu samozřejmě potřeba více opatření a já myslím, že na některých opatřeních bychom se shodli i s opozicí, a některá tu zazněla. Ale regulace čerpání péče v každém systému zdravotnictví na světě existuje a existuje v daleko větší míře než u nás. Já uznávám, že ta míra spoluúčasti nebo regulačních poplatků je omezená, protože se koncentruje na pacienty, kteří jsou nemocní, zatímco jestliže se daří plošně zvyšovat sazbu pojistného nebo jiným způsobem navyšovat peníze do systému veřejného zdravotního pojištění, je v tom zahrnuto mnohem více lidí.

A o solidaritě není potřeba vůbec pochybovat. V tomto případě je solidaritu potřeba hlídat a vláda si je velmi vědoma toho, že souhlas Ústavního soudu byl podmíněčný a že je potřeba další kultivací hlídat sociální stránku věci tak, aby ty případy, o kterých občas slyšíme, byly eliminovány. Je to však potřeba dělat především kultivací systému sociálního zabezpečení, který se musí soustředit na ty nejpotřebnější a vyloučit lidi, kteří tento systém zneužívají. Já vás mohu ujistit jménem Ministerstva zdravotnictví, že v případech, kde se bude se spoluúčastí obecně a s regulačními poplatky rovněž hýbat, bude sociální aspekt velmi opatrně posuzován.

Uvědomte si však, jaké argumenty jsme dneska slyšeli. Po obědě jsme poslouchali velmi těžké stížnosti na to, jak jsou ohroženy platy zdravotníků. Jestliže dnes posloucháme argumenty z druhé strany, tak slyšíme, že platy zdravotníků, konkrétně platy praktických lékařů, se díky poplatkům zvýšily. Já musím konstatovat, že je to správně, protože praktičtí lékaři musí být vrstvou poskytovatelů, která musí být poskytována. A to, že se jim zvýšily příjmy do jejich zdravotnických ambulancí o třicetikorunové poplatky, bylo

velmi podstatně kompenzováno pojišťovny, které by jinak musely příjmy navýšovat podstatně razantněji.

Poslední argument, který bych zde rád uvedl, je, že se neustále naříká nad tím, jak podíl HDP, podíl financí plynoucích do zdravotnictví vyjádřený v podílu HDP, jak je u nás menší. Ve vyspělé Evropě je opravdu o jeden, dva i více procentních bodů vyšší, ale pokud se na strukturu peněz plynoucích do zdravotnictví v těchto zemích podíváme, je jednoznačně spoluúčast pacientů podstatně vyšší nežli u nás. Je nám jasno, že touto cestou máme-li pokračovat, musíme být sociálně velmi opatrní. Ale zrušit opatření, která začala fungovat v této chvíli, a v této chvíli, kdy zdravotnictví by mohlo být kriticky ohroženo nedostatkem finančních zdrojů, by bylo velmi nezodpovědné.

Děkuji vám. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych prosil pana poslance Šnajdra, který se přihlásil o slovo.

Poslanec Marek Šnajdr: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, já nechci dlouze obhajovat to, co zde na půdě Poslanecké sněmovny již bylo probíráno tolikrát, že to může aspirovat na řekněme určitou konkurenci mexickým telenovelám. Jedná se o určitý předvolební evergreen našich kolegů z levice. Argumenty, fakta, odborné důvody zde padly tolikrát, že ten, kdo je chce slyšet, kdo si v nich chce najít konkrétní odpověď, si ji nalezne. Nicméně jsem přesvědčen, že kdo ji slyšet nechce, ani po dalších deseti vystoupeních ji nenalezne.

Dovolte mi přesto, abych se vyjádřil k několika bodům a trošičku se inspiroval dnešními návrhy kolegů z levice, které zde v úvodu při projednávání programu padly, a s tímto návrhem je konfrontoval.

Ten první byl návrh na zařazení řekněme zprávy vlády o odměňování ve zdravotnictví. Je zřejmé, že kolegové pravděpodobně tento návrh předkládali s cílem ukázat veřejnosti, že oni se o odměňování zdravotníků zajímají, že oni mají zájem je vylepšit. Tak já se ptám, pokud bychom prosadili nebo pokud by tento váš návrh prošel a české zdravotnictví by v době krize přišlo o dalších 10 miliard, jestli si skutečně myslíme, že by na tom zdravotníci byli lépe, a jestli si skutečně myslíme, že by zdravotníci měli větší prostor pro lepší odměňování.

Ten druhý příklad si vezmu z iniciativy pana kolegy Haška, který zde navrhoval zprávu o kofinancování regionálních operačních programů. Já si dovoluji Sněmovně připomenout, že sociální demokracii spravované kraje utratily více než jednu miliardu korun na nezákonné proplácení regulačních poplatků. Jestli dovolíte, prostým přepočtem za tuto jednu miliardu by bylo lze kofinancovat projekty z regionálních operačních

programů ve výši více než 14 mld. Kč. I zde jsme schopni si odpovědět, jestli se jedná o předvolební evergreen, či vážně míněný zájem.

Já myslím, že fakta padla. Dovolte mi proto, abych procedurálně navrhl zamítnutí tohoto návrhu zákona. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tu teď mám faktickou. První pan poslanec Vojtěch Filip, pak David Rath a Soňa Marková. Takto jsem viděl pořadí, takže nyní Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, já jen technickou. Vaším prostřednictvím panu kolegovi Šnajdrovi – jeho soustraní z ODS, takto velký ředitel soukromého podniku v Českých Budějovicích, mi řekl, že to je pěkná ptákovina – cituji –, ty poplatky, protože on by snadno unesl, kdyby se systém řešil systémem, to znamená, že se zvýší o nějaké procento, resp. desetinu procenta, zdravotní pojištění, a nikoliv že bude platit dvakrát, jednou zdravotní pojištění – a jeho plat ředitele a manažera není malý – a potom bude platit ještě u lékaře a bude si tam připadat dvakrát trapně.

Takže prosím, neříkejte, že jsme tady udělali jakýsi populistický návrh dnes. Já si myslím, jestliže chcete nesystematicky zrušit systém, který tady je ústavně zaveden, tak to řekněte rovnou a nezabalujte to do takových trapných slov!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec David Rath je další přihlášený, zřejmě s reakcí. Řádná přihláška?

Poslanec David Rath: S řádnou přihláškou na osm minut. Dámy a pánové, poplatky už řešíme poněkolkáté. Stále tady řešíme totéž, to znamená zda regulují, neregulují a zda přinášejí nějaký pozitivní efekt.

První otázka, která tady zazněla i z úst pana poslance Šnajdra, se týkala ekonomického dopadu zrušení poplatků. Ale když řeknu B, musím říci A. To znamená vláda Mirka Topolánka, ve které pan Šnajdr také byl účasten jako náměstek ministra, snížila platby státu právě zhruba asi o 8 miliard za státní pojištěnce. Kdybychom ponechali v platnosti ten zákon před nástupem Topolánkovi vlády, tak dnes jsme měli ve zdravotnictví zhruba o 10 miliard více. Vy jste udělali to, že jste státnímu rozpočtu ulevili a toto břemeno jste převedli na jednotlivé nemocné lidi. To považujete za správné. My to za správné nepovažujeme.

Stejně tak nepovažujeme za správné, když dneska uvažujete o navýšení těchto poplatků. Prosím, vzpomeňme si na úvodní diskuse zhruba před třemi lety, které tady byly vedeny. Vy jste říkali: ty poplatky neznamenají a nemají přinést do zdravotnictví více peněz. To jsou vaše

slova! Dnes už říkáte, že ty peníze jsou tam docela fajn, ale tehdy jste jasně říkali, že mají regulovat, zabránit tomu nadužívání péče, zabránit těm simultánním, aby obtěžovali lékaře, aby naplňovali čekárny. Dnes vidíte, že ty čekárny jsou naplněné úplně stejně jako před zavedením poplatků, tak už tolik nemluvíte o regulaci, protože ta čísla samozřejmě nemluví ve váš prospěch. Například náklady na léky rostou enormně, čekárny jsou stále plné. Kde se splnilo to, co tady říkal Julínek, váš tehdejší šéf, pane Šnajdře, že se zlepší přístup pacientů – prostřednictvím předsedajícího? (Předsedající: Mně to říkal, mně to říkal.) Kde je to zlepšení služeb pro ty pacienty? Vždyť jsme to tady všichni slyšeli! Doufám, že to slyšel i pan kolega Vidím, kterého vidím, že se směje. Doufám, že to slyšel i tehdy, kdy tady jeho ministr Julínek říkal: pánové, to je potřeba zavést proto, aby se zlepšil přístup lékařů k pacientům. Přístup lékařů k pacientům je stále stejný! Je prostě stále stejný.

Takže dámy a pánové, nesplnila se podmínka regulace, nesplnila se podmínka zlepšení přístupu k pacientům, a ejhle – jsou to finanční zdroje!

Tehdy jsme my říkali: Prosim vás, vy za pár let, měsíců přijdete a budete říkat třicet korun nestačí. Teď říkáte: Třicet korun nikoho nezabije. To jste říkali tehdy přece. Vždyť si vzpomeňme na ty dojemné výstupy tady pana náměstka tehdejšího Šnajdra a jeho šéfa Julínka, který říkal: Přece třicet korun má každý, to má každý. Jak tady pan Julínek vyprávěl o tom, jak důchodci pijí nezřízeně alkohol a nezřízeně kouří a nezřízeně se přejídají, a když prostě nebudou kouřit a nebudou nezřízeně pít čeští důchodci, že těch třicet korun budou bez problémů mít. To jsou slova, která jsme tady opakovaně slyšeli z úst politiků z Občanské demokratické strany. Najednou dnes přicházíte s tím, že říkáte: Třicet korun je vážně málo u specialistů, no mělo by to být aspoň šedesát. Nebo rovnou dejte stovku! Vždyť přece co na tom je, učinit pro řadu lidí, kteří na to nemají, péči ambulantních specialistů a lékařů specialistů nedostupnou? Aspoň tam ti chudáci nebudou obtěžovat a na ty, kteří na to mají, tam zbude více místa! To je přece vaše filozofie. Co v nějaké čekárně čekat s někým, kdo na to nemá? Ten ať si čeká někde jinde, třeba na nádraží. Takže to je váš přístup k celé té věci.

Ale pojďme dál. Takže u ambulantních specialistů už se má platit dvakrát tolik, čili zdražení o 100 %. Současně za pobyt v nemocnici – vždyť jsme to tady slyšeli – přece každý 60 korun si rád přispěje na stravu. Tomu přece každý rozumí. Rozumím tomu i já. Příspěvek na stravu v nemocnici patří mezi ty řekněme rozumnější a zargumentovatelné poplatky, nicméně dnes už 60 korun nestačí, takže za nemocnici se má platit 100 korun.

No samozřejmě, těm lidem to pořádně osladíme, že musí ležet v nemocnici! Za měsíc zaplatí 3 tisíce. Uvědomujete si, co to je pro člověka, který má třeba důchod 6 tisíc nebo 7 tisíc korun? A prosím připomínám pro

ty, kdo by na to náhodou zapomněli – poplatek za pobyt v nemocnici se nepočítá do sociálního limitu. Čili tady nemůžete říct, že těm lidem to někdo vrátí, že těm nemajetným se to vrátí. Nevrátíte jim nic! Budou muset zaplatit 3 tisíce korun, i když mají třeba důchod šest a půl tisíce. Kde jim zbude na nájem jejich bytu? Kde jim zbude na elektriku, plyn? No samozřejmě že jim nezbude. Tak co jim poradíte? Poradíte jim, aby pak asi šli pod most. Dva měsíce v nemocnici, a pak rovnou návrat pod most. To je asi váš recept, protože jiné vysvětlení nemám.

Ale opět – vy dál přidáváte! To je ten geniální nápad s těmi plombami. To přece do toho zapadá. Zubařská péče. Proč hradit zubařskou péči? Přece když si všichni budeme čistit zuby, tak nebudeme mít žádné kazy. (Potlesk zleva.) Tak tomu věří možná děti v mateřské škole a možná někteří poslanci pravice. (Smích zleva.) Protože samozřejmě je ten problém složitější. Za prvé je tam genetická vazba. Spousta lidí si může čistit zuby od rána do večera a stejně se jim kazí. Máte tam spoustu chorob spojených s větší kazivostí zubů, například cukrovka. Máte tam i takový v uvozovkách hloupý problém, že kazy se zakládají v dětství, a když jsou rodiče trošku lajdáci, tak za deset dvacet let budete platit zubní kaz. A co to je, přece za zubní kaz nějakých 200, 300, 400 korun? Jak to bude? Tak teď to bude 200, za rok to bude 400, za další rok to bude třeba 800 korun za jednu obyčejnou plombu. To je vývoj, ke kterému dojde.

Čili dámy a pánové, vy činíte kroky, které skutečně povedou k naprosté nedostupnosti zdravotní péče pro desetitisíce, možná statisíce občanů. To není cesta do vyspělé a kulturní Evropy. To je cesta někam úplně jinam! Vemte rozum do hrsti, přehodnoťte své postoje a pojďme se racionálně bavit, co s tím udělat. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážený kolegove, vyčerpali jsme čas k jednání Sněmovny. Já se omlouvám paní poslankyni Markové, ale bude evidována jako další vystupující v obecné rozpravě, která bude pokračovat, až se tento bod dostane na program. Ale dnes přerušuji jednak projednávání tohoto bodu, ale přerušuji i jednání Sněmovny.

Jenom vám ještě sdělím, že zítra v 9 hodin Sněmovna začne projednáváním bodu finanční zajištění, pak účetnictví také, body v prvním čtení.

Přeji vám příjemný večer, zítra na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
22. září 2010 v 9.05 hodin
Přítomno: 179 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, prosím, usadte se do svých lavic. Zahajují druhý jednací den 5. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás na něm vítám.

Prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo si vyžádal vydání karty náhradní. První, kdo si tuto kartu vyžádal, je pan poslanec Tluchoř a má kartu číslo 7. Prosím, má ještě někdo náhradní kartu? Nemá.

Sdělují, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci. (V sále je velký hluk, mnozí poslanci se ještě neusadili do lavic.)

Páni poslanci a paní poslankyně, já budu pokračovat teprve tehdy, až zklidníte hladinu hluku na takovou míru, abychom se vůbec vzájemně slyšeli. (Hluk v sále trvá, předsedající chvíli čeká.)

Já bych poprosila hloučky jak v levé straně sálu, tak uprostřed, aby se rozhodly, zda potřebují diskutovat v sále, nebo nás poslouchat, nebo jít diskutovat do předsálí. Děkuji vám všem, kteří jste to respektovali.

Teď vám tedy sdělím, kdo se omlouvá z dnešní schůze. Jsou to páni poslanci Farský Jan ze zdravotních důvodů, Hubáčková Gabriela taktéž ze zdravotních důvodů, Jalowiczor Petr osobní důvody, Koskuba Jiří z odpoledního jednání z důvodů zdravotních, Krátký Jiří osobní důvody, Lukša Pavol pracovní důvody, Roztočil Aleš rodinné důvody, Šenfěld Josef pracovní důvody, Váhalová Dana osobní důvody, Váňa Roman dopolední jednání osobní důvody, Velebný Ladislav zdravotní důvody, Wenigerová Jaroslava bez udání důvodu a Zemánek Jiří pracovní důvody. Z členů vlády se omlouvají pan ministr Kocourek Martin z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Schwarzenberg Josef zahraniční cesta, Vondra Alexandr pracovní důvody.

Na dnešní dopolední jednání máme pevně zařazené body 10, 11, 12, 43, 57, 40 a 53. Připomínám, že volební body 62, 63, 64 a 65 jsme si zařadili na 12.45 hodin. Odpolední jednání zahájíme body v pořadí 9, 13, 14 a poté bychom pokračovali dalšími body podle schváleného pořadí.

V tuto chvíli zde mám jednu písemnou přihlášku paní poslankyně a předsedkyně poslaneckého klubu VV Kočí Kristýny k návrhu programu. Paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji si požádat o zařazení nového bodu pořadu schůze s názvem novela zákona o veřejných zakázkách,

sněmovní tisk číslo 45, druhé čtení, a to po pevně zařazených bodech dnešního jednání, nejdříve však ve 12 hodin, kdy uplyne lhůta od rozslání usnesení výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji také. Hlásí se ještě někdo k návrhu programu? Pan předseda Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážení kolegové, kolegyně, vzhledem k tomu, že poslanecký klub sociální demokracie v minulosti předložil veto k rychlému projednávání novely zákona o zadávání veřejných zakázek, rád bych vás informoval o našem postoji k této věci.

My jsme absolvovali v uplynulých dnech jednání, kterého se účastnil i ministr pro místní rozvoj jako odborný garant této problematiky, a dospěli jsme k možnému kompromisu, který spočívá v tom, že místo toho, aby se z uvedené části zákona o zadávání veřejných zakázek vypustila všechna ustanovení, která do něj byla včleněna na sklonku minulého volebního období, a tím pádem by tam vůbec nebyla řešena problematika možného střetu zájmů a také problematika zveřejňování informací o akciových společnostech, tak se podařilo najít jinou cestu. Ta jiná cesta, tak jak budeme v této věci za malou chvíli informováni, spočívá v tom, že v příslušném zákoně zůstanou zachovány části, které nám umožní zvýšit transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek. Zejména poslanci sociální demokracie uvítali, že v zákonu bude uvedeno příslušné ustanovení, které založí povinnost podat při tom procesu ucházení se o veřejné zakázky informaci o aktuálním seznamu akcionářů s podílem vyšším než 10 %, a to u všech typů akciových společností.

To si myslím, že je významný pokrok oproti stávajícímu stavu. To znamená, že ten, kdo se bude ucházet o veřejnou zakázku, jestliže bude mít formu akciové společnosti, ať už s akciemi na jméno, nebo akciemi na doručitele, bude muset podat informaci o akcionářské struktuře, to znamená o všech akcionářích s podílem vyšším než 10 %.

Současně by v zákoně mělo zůstat ustanovení, které hovoří o tom, že uchazeč o veřejnou zakázku bude muset předložit seznam statutárních orgánů nebo členů statutárních orgánů, kteří v posledních třech letech pracovali u zadavatele. Rovněž tady bude poskytnuta tato informace tak, aby bylo pod veřejnou kontrolou, zda nedochází k nějakému možnému střetu zájmů.

Na základě dosažení tohoto kompromisu bych vás rád informoval o tom, že my jako poslanecký klub nebudeme vetovat další zrychlené projednávání této novely a přijetí takovéto novely umožníme.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ještě se hlásí pan poslanec Opálka. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, nejdůležitější návrh, ale k tomuto bodu se chci vyjádřit. Konečně rozumím tomu, proč mě tak včera místopředseda Zaorálek odbyl svou námitkou, když jsem namítal, že by se k tomu měl vyjádřit legislativní odbor. Zavedli jsme totiž precedent.

Uvědomme si to, že tato lhůta byla vetována. Neexistuje žádné písemné vyjádření legislativního odboru Kanceláře Poslanecké sněmovny. Je to tedy dohoda. Já bojovat proti větrným mlýnům nehodlám. Jen vám chci říci, až se dostaneme příště do stejné situace, abychom si připomenuli tento fakt. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěl navrhnout vyřazení jednoho bodu z našeho programu, a to je bod číslo 70 – Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2009 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, který byl přidělen kontrolnímu výboru, a tento jej ještě neprojednal. Takže navrhuji vyřazení ze schůze.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Koníček navrhuje vyřazení bodu číslo 70 – Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2009. Ano.

Kdo další se, prosím, hlásí? Pokud nikdo, tak budeme hlasovat v pořadí, v jakém byly návrhy podány.

Jako první byl podán návrh paní předsedkyně Kristýny Kočí o zařazení návrhu novely zákona o veřejných zakázkách, a to na dnešní dopolední jednání za pevně zařazené body, a to nejdříve ve 12 hodin.

Zahajují hlasování (pořadové číslo 33) a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Z přihlášených 160 pro 125, proti 8. Návrh byl přijat.

Druhé hlasování je o návrhu pana poslance Koníčka na vypuštění bodu číslo 70 z našeho programu schůze.

Zahajují hlasování (pořadové číslo 34). Kdo je pro? Kdo je proti?

Z přihlášených 169 pro 161, proti 1. Taktéž byl návrh přijat.

Můžeme přistoupit k prvnímu dnešnímu pevně zařazenému bodu na dopolední jednání. Je to

10.

Vládní návrh zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 84/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Je zde návrh na první čtení podle § 90 odstavce druhého, ale současně je zde veto poslanců klubu sociální demokracie.

Prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl pan ministr financí Miroslav Kalousek. Máte slovo, pane ministře. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, dobré ráno. Děkuji za slovo, paní předsedající.

V roce 2009 schválila Evropská rada směrnici číslo 44, která ukládá promítnout členským zemím do právního řádu směrnici o dohodách o finančním zajištění a která do značné míry upravuje a činí bezpečnějším zajištění typických obchodů uzavíraných na finančních trzích a jejich pohledávek tzv. finančním kolaterálem.

V souvislosti se zapracováním novelizační směrnice bylo přistoupeno k přesnější transpozici směrnice o finančním zajištění a k vyčlenění této materie do samostatného zákona. Dovoluji si připomenout, že zatím je tento institut obsažen v obchodním zákoníku, nicméně ne zcela dostatečným a bezpečným způsobem. Tím se finančnímu zajištění poskytuje plná míra ochrany, kterou evropské právo požaduje.

Úprava se doplňuje o novinky, které přináší novelizační směrnice, především o možnost využití úvěrových pohledávek jakožto předmětu finančního zajištění.

Návrh zpracovalo Ministerstvo financí ve spolupráci s Českou národní bankou a rovněž ho podrobně projednávalo s účastníky kapitálového trhu, kteří tento zajišťovací institut při své činnosti nejčastěji používají. Vzhledem k tomu, že je to norma čistě transpoziční, kde je ukládáno členským zemím implementovat ji do svého právního řádu k 30. prosinci 2010, a vzhledem k tomu, že tato norma byla projednána zcela bezrozporově, dovoluje si vláda navrhnout projednání již v prvním čtení. Nicméně respektuji veto klubu sociální demokracie. Přesto se domnívám, že bychom se s tím alespoň mohli vypořádat ve zkrácené lhůtě.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. A prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj pro první čtení poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte, abych splnil před Sněmovnou svou roli zpravodaje k tomuto sněmovnímu tisku.

Za prvé bych považoval za vcelku praktické, aby po úvodním slově bylo přerušeno projednávání tohoto bodu a byl otevřen bod následující, který souvisí s projednáváním sněmovního tisku 84, a byla vedena společná rozprava u tisku 84 a 85, neb ji nelze od sebe oddělovat. To je tedy procedurální návrh.

Za druhé bych rád reagoval na závěrečná slova pana ministra financí a ujistil jej, že sleduji ochotu všech poslaneckých klubů v Poslanecké sněmovně dohodnout se, resp. shodnout se na lhůtě k projednávání ve výborech v délce 30 dnů, což je limit zaručující projednání této věci do konce roku, tedy i vyhovění žádosti vlády k tomu, aby nový zákon, nová definice finančního zajištění v souladu s evropským právem byla provedena na našem území a v našem právu aplikována k 1. 1. 2011. Tolik snad technické věci související s projednávanou věcí.

Dovolte, abych řekl několik drobných poznámek. Cílem zákona je zajistit transpozici, tedy zavedení nových ustanovení evropského práva v oblasti finančního zajištění. Já osobně bych byl spíše pro to, abychom se vydali cestou úpravy obchodního zákoníku a příslušných ustanovení. Nicméně cesta, kterou se vydala vláda, je pochopitelná v rozsahu těch změn, které v zákoně uvedeny jsou, a chápu, jakkoli by bylo obtížné projednávat změnu obchodního zákoníku v souvislosti s touto věcí.

Pan ministr ve svém vystoupení řekl, že to je novela reagující vysloveně na změnu prostředí evropského práva. Ale změn v zákoně je celá řada. Já bych řekl, že základním rysem – a to je to, co kvituji ze všeho nejvíce – je vcelku důsledná liberalizace prostředí. Vláda mohla ve svém rozhodování variantně posuzovat vždy nejméně čtyři různé varianty změny kvality, resp. provedených úprav, a vždy se vláda po poradě s Českou národní bankou rozhodla pro ta nejvíce liberálně, nejvíce rozšiřující ustanovení v zákoně, což je myslím správné.

Spatřuji zde jeden jediný rozpor, a sice mezi § 8. Nevím, jestli teď trápit pana ministra příslušným ustanovením, nicméně § 8 odst. 1 říká, že smlouva mezi poskytovatelem a příjemcem, kterou se sjednává finanční zajištění, nevyžaduje písemnou ani jinou zvláštní formu. A na druhé straně už následující § 9 Vznik finančního zajištění v odstavci 2 vysloveně příkazuje, aby skutečnost že došlo ke vzniku finančního zajištění, byla prokázána písemně. To je myslím snad jediná věc, kterou já budu chtít projednat a vydiskutovat v průběhu projednávání na rozpočtovém výboru. Sám nenavrhují projednání před jiným výborem.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Pan zpravo-

daj dal procedurální návrh o sloučení rozpravy tohoto tisku s tiskem č. 85, který má bezprostředně následovat. Já o tom dám hlasovat. Dříve než zahájíme hlasování, pro vaši informaci chci sdělit, že taktéž u tohoto druhého tisku je uplatněno veto poslanců ČSSD.

Zahájím hlasování o tom, kdo souhlasí se společnou rozpravou k těmto dvěma bodům. (Hlasování pořadové číslo 35.) Kdo je pro? Kdo je proti?
Z přihlášených 171 pro 138, proti žádný. Návrh byl přijat.

Přerušuji tedy projednávání tohoto bodu a otevírám bod

11. Vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 85/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Jak jsem již řekla, bylo zavetováno poslanci ČSSD.

Prosím, aby pan ministr Kalousek z pověření vlády předložený návrh uvedl.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět děkuji. Dámy a pánové, jak již jsem řekl, finanční zajištění je dosud v našem právním řádu zakotveno v obchodním zákoníku, nyní se navrhuje změna, aby bylo upraveno samostatným zákonem, což se samozřejmě dotýká celé řady souvisejících právních norem. Týká se to zejména občanského soudního řádu, obchodního zákoníku, zákona o bankách, zákona o cenných papírech, zákona o kolektivním investování, změna exekučního řádu, zákona o penzijním připojištění, zákona o spořitelních a úvěrových družstvech a zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Samozřejmě, že touto rozpravou všechny tyto zákony otevřeme, nicméně velmi prosím, aby to bylo omezeno skutečně pouze na transpozici směrnice Evropské unie, nikoliv na rozsáhlejší novelizační diskuse. Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan zpravodaj Michal Doktor má slovo. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Já myslím, že mým úkolem před Poslaneckou sněmovnou není nic jiného než osvědčit, že sněmovní tisk 85 svým obsahem odpovídá změnám navrženým ve sněmovním tisku 84. Není zde opravdu žádný jiný záměr, žádná ambice vlády, resp. předkladatele, zpracovávat změny v oněch zákonech, které vyjmenoval pan ministr

financí. Těch zákonů je celkem 12 a já bych stejně jako on spatřoval za velmi nešťastné, kdyby ambicí Poslanecké sněmovny bylo v souvislosti s otevřením projednávání těchto 12 zákonů extendovat navržené změny nad navržený rámec.

V souladu s navrženým postupem projednávání ke sněmovnímu tisku 84 navrhuji i zde ve světle uplatněného veta zkrácení lhůty na projednávání tohoto zákona ve výborech na 30 dnů.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Než otevřu obecnou rozpravu, sdělím vám, že pan poslanec Škromach má náhradní kartu č. 8.

Sloučená rozprava k bodům 10 a 11

Nyní otevírám společnou obecnou rozpravu k oběma tiskům a ptám se, kdo si přeje vystoupit. Písemnou přihlášku žádnou nemám. Pokud se ani z místa nikdo nehlásí, obecnou rozpravu uzavírám a vracíme se do tisku 84.

Bod 10

Prosím pana zpravodaje o závěrečné slovo.

Poslanec Michal Doktor: Ve smyslu uplatněného veta a navržené zkrácené lhůty k projednání je jediným hlasovatelným návrhem návrh na zkrácení lhůty projednávání na 30 dnů a příkázání rozpočtovému výboru k projednání.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Žádný jiný návrh nezazněl? (Zpravodaj: Nikoliv.) Budeme tedy hlasovat o návrhu tak, jak jej pan zpravodaj přednesl – v případě, že si pan navrhovatel nepřeje ještě vystoupit se závěrečným slovem. (Nepřeje.)

Budeme tedy hlasovat podle návrhu pana zpravodaje.

Zahajuji hlasování. (Hlasování pořadové číslo 36.) Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Z přihlášených 175 pro 115, proti 6. Návrh byl přijat. Pane zpravodaji, máte další návrh?

Poslanec Michal Doktor: Já myslím, že v tuto chvíli končí projednávání sněmovního tisku 84.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Protože v průběhu hlasování se mi objevilo na displeji přihlášení pana poslance Jiřího

Koskuby k faktické poznámce, chci se jej zeptat, jak tento svůj požadavek míní. – Neplatí to, byl to omyl. Děkuji... (Dohady u stolku zpravodajů.)

Poslanec Václav Votava: Paní předsedající, moje připomínka byla k tomu, že se podle mého hlasovalo o dvou věcech najednou – o zkrácení a o příkázání.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Uplatňujete tedy námitku?

Poslanec Václav Votava: Ano, jasně bychom měli hlasovat o zkrácení a teď o příkázání. (Z pléna: Nebo naopak.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Michal Doktor: Já myslím, že jsme hlasovali pouze o příkázání, ale samozřejmě hlasování lze i zpochybnit, pakliže si to pan kolega přeje.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pro čistotu rozhodování budeme tedy hlasovat znovu. Nejdříve o příkázání. Pane navrhovateli, zopakujte prosím návrh, ať je všem srozumitelný.

Poslanec Michal Doktor: V prezidiálce není nic jiného a v průběhu projednávání nezazněl jiný návrh než projednání na půdě rozpočtového výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Budeme tedy hlasovat o tom, kdo souhlasí s příkázáním tohoto tisku rozpočtovému výboru. Kdo je pro? Ještě jednou, prosím. Kdo je proti?

Z přihlášených 175 pro 135, proti jeden. (Hlasování číslo 37.) Návrh byl přijat.

Pane zpravodaji, další návrh je o té zkrácené lhůtě. Prosím, zopakujte jej.

Poslanec Michal Doktor: Návrh na projednávání ve výborech na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Z přihlášených 176 pro 123, proti 2. (Hlasování číslo 38.) Návrh byl přijat. Končím projednávání tisku 84.

Bod 11

A teď, pane zpravodaji, prosím, předložte návrhy pro hlasování k tisku 85.

Poslanec Michal Doktor: Stejný návrh, resp. hlasování o projednávání na půdě rozpočtového výboru, resp. příkázání k projednání.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O tomto návrhu dávám hlasovat. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Z přihlášených 176 pro 147 poslanců, proti 2. (Hlasování číslo 39.) Návrh byl přijat.

Poslední návrh na zkrácení lhůty, pane zpravodaji. Prosím. Pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já bych se chtěl zeptat, kdy ten návrh na zkrácení lhůty byl přednesen, když jste sama konstatovala, že v rozpravě nikdo nevystoupil.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ten návrh přednesl pan zpravodaj ve svém vystoupení.

Poslanec Vladimír Koníček: Já se domnívám, že ten návrh musí padnout v rozpravě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pane poslanče Koníčku, dobré ráno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane zpravodaji, prosím, jděte přednést svůj návrh mimo svoji zpravodajskou zprávu.

Poslanec Michal Doktor: Tak dobrá. Pro pana poslance Koníčka ještě jednou zopakuji návrh na projednávání ve výběrech na 30 dnů. Obávám se však, paní předsedající, že pro tento účel by bylo potřeba znovu otevřít rozpravu, což učinil svým pozdravem panu poslanci Koníčkovu pan ministr financí – doufám, že pan poslanec Koníček shledává, že toto jest pravdou – a já opakuji návrh na lhůtu na projednání ve výběrech na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. V tomto případě je ale

otevřena rozprava a nemůžeme dát hlasovat, pokud se do ní hlásí – a hlásí se – pan předseda klubu KSČM.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, paní a pánové, dobrý den. To nebylo pro pana Koníčka, pane kolego prostřednictvím předsedající, to přece bylo proto, abychom tady dodržovali zákony, a jednací řád mezi zákony patří stejně jako každý jiný zákon. Já chci o to poprosit a chci rovněž poprosit o to, abychom si vyjasnili to úplně první hlasování v tomto kole, které nebylo prohlášeno za zmatečné, a přesto se hlasovalo znovu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já, pane poslanče Kováčiku, jsem přesvědčena o tom, že na procedurální pravidla je nutné klást velký důraz, nicméně minimálně oba jsme tady velmi dlouhou dobu, abychom věděli, že tento postup se zde uplatňoval. Samozřejmě, že je pravdou, že ten návrh neměl padnout ve zpravodajské zprávě, ale potom v rozpravě. Samozřejmě, že ta situace je již v tuto chvíli vyřešena. Pokud byste si přál, abychom dále se tomu věnovali, tak samozřejmě já vám bránit nebudu, ale myslím si, že ta situace vyřešena je a nejedná se o nic, čím by bylo třeba se dále zabývat.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, já samozřejmě taky považuji tu situaci za vyřešenou, ale upozorňuji na to proto, abychom se propříště podobných situací vyvarovali, protože můžeme přijít do složitějšího problému, kde potom ta trošku zastřená procedura může znamenat i třeba daleko vážnější spor. Jenom přátelsky upozorňuji, že bychom si měli na ty věci dávat pozor, a též ve shodě s vámi to považuji za vyřešené. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Já též přátelsky v tom s vámi plně souhlasím, že si na to musíme dát pozor.

Pan zpravodaj nám přednese svůj návrh. Moment, ještě nemáme ukončenou obecnou rozpravu. Musím se ujistit, jestli se do ní ještě někdo hlásí. Nehlásí. V tuto chvíli ukončuji obecnou rozpravu a dávám slovo zpravodaji.

Poslanec Michal Doktor: Poté co jsme splnili jeden z předpokladů Parkinsonových zákonů – čím menší podíl projednávané věci k HDP, tím delší rozprava – opravdu můžeme hlasovat o zkrácení lhůty na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dám o tomto návrhu hlasovat. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Z přihlášených 176 pro 123, proti 3. (Hlasování číslo 40.) Návrh byl přijat.

Pane zpravodaji, máte ještě další návrhy?

Poslanec Michal Doktor: Žádný další hlasovatelný. Všechny ostatní jsou nehlasovatelné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: V tomto případě končím projednávání tisku 85. Děkuji panu zpravodajovi a přistoupíme k projednávání dalšího tisku, kterým je

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 17/ - první čtení

Z pověření vlády se ujme slova pan ministr financí Miroslav Kalousek, který návrh uvede.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět děkuji za slovo, paní předsedající. Dovoluji si předložit novelu zákona o účetnictví, jejímž cílem je co možná nejvíce zjednodušit a snížit pracnost při uplatnění této právní úpravy.

Jaké jsou cíle, prosím pěkně, této právní úpravy. Je to zavedení směrnice Evropského parlamentu, jejímž záměrem je snižování administrativní zátěže např. i při konsolidaci, což je poměrně obtížná záležitost. Uplatněním této úpravy dojde k tomu, že mateřská společnost bude osvobozena od povinnosti konsolidovat, pokud ta společnost jako dceřiná společnost ovládá pouze účetní jednotky, které jsou jednotlivě i v souhrnu nevýznamné. Termín pro implementaci tohoto ustanovení je 1. leden 2011.

Dál se snažíme rozšířit možnost použití mezinárodních účetních standardů účetními jednotkami, které právě konsolidují, to znamená chceme umožnit dalším účetním jednotkám, které jsou součástí konsolidačního celku, používat pro účtování a sestavování individuální účetní závěrky mezinárodní účetní standardy.

Další důležitou součástí této novely jsou úpravy správního trestání, kde je snaha uvést je do souladu se zásadami právní úpravy přestupků a jiných správních deliktů a rozšířit možnost tohoto správního trestání i na účetní jednotky, které mají zásadním způsobem podhodnocena aktiva, ze kterých se tyto pokuty vypočítávají.

A poslední, nikoliv nejméně významnou úpravou jsou úpravy některých ustanovení zákona ve vztahu k vybraným účetním jednotkám, a to zejména k organizačním složkám státu, příspěvkovým organizacím a obcím a krajům, abychom ještě více eliminovali pracnost zavádění nových pravidel, a to zejména v případě malých vybraných účetních jednotek, zejména v případě malých příspěvkových organizací zřízených obcemi.

Tolik ve stručnosti obsah této novely, která má podle mého názoru ryze technický, nikoli politický charakter. Dovoluji si proto požádat o projednání a opět, bude-li pan zpravodaj souhlasit, i zde vzhledem k termínu implementace si ho dovolím požádat, aby v rozpravě předložil návrh na zkrácení lhůty pro projednání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Josef Smýkal. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, moje zpravodajská zpráva může být rovněž velmi stručná. Jednak si myslím, že pan ministr jako předkladatel objasnil základní cíle i záměry předkládané novely, za druhé důvodová zpráva, která je součástí toho návrhu, je poměrně rozsáhle vysvětlující v tom, jaké jsou cíle a záměry.

Já tedy zkrátím svoji zpravodajskou zprávu. Doporučuji, abychom postoupili tento materiál do druhého čtení, rovněž tak jej přikázali rozpočtovému výboru, a nemám námitky, abychom ty věci projednali tak, jak navrhoval pan ministr, ve lhůtě 30 dnů. Všechno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byla vaše zpravodajská zpráva. Otevírám obecnou rozpravu a ráda bych, kdybyste v ní znovu vystoupil a své návrhy zopakoval.

Poslanec Josef Smýkal: Takže já si tedy dovolím, abychom v duchu těch návrhů za první navrhl projednat materiál ve zkrácené lhůtě do 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nejdříve, prosím, zopakujte všechny návrhy v obecné rozpravě. Až bude skončena, o nich dám hlasovat. Ne teď a ne v tomto pořadí.

Poslanec Josef Smýkal: Dobře tedy. V diskusi neoznámil žádný návrh, pouze návrh předkladatele na zkrácení projednávání v době 30 dnů a za druhé, abychom přikázali materiál rozpočtovému výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Obecnou rozpravu uzavírám a budeme hlasovat. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. O tomto návrhu budeme hlasovat. Jiný návrh není na přikázání dalšímu výboru? Hlásí se pan ministr. Zvedá ruku. Ne, on chce hlasovat. Nechtěla jsem vás tak vyděsit, pane ministře. Hlásí se Jiří Paroubek k faktické poznámce? Nevidím, že se hlásí, přestože se tady objevil.

Tak skutečně se nikdo již vyjádřit nechce a znovu zopakují, že předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh rozpočtovému výboru.

Ujistila jsem se o tom, že žádný jiný návrh na přikázání jinému výboru z vaší strany nepadl, a budeme tedy hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby návrh projednal rozpočtový výbor.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Z přihlášených 174 poslanců pro 140, proti 1. (Hlasování číslo 41.)
Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí se zkrácením lhůty na 30 dní.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Z přihlášených 174 poslanců 121 pro, proti 5. (Hlasování číslo 42.)
Návrh byl taktéž přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru, a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu dnešního pořadu a tím je

43.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ukončení platnosti Úmluvy vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o používání informační technologie pro celní účely a souvisejících protokolů /sněmovní tisk 52/ - první čtení

Já vám chci nejdříve oznámit, že předseda vlády v průvodním dopise požádal o zkrácení lhůty pro projednání tohoto návrhu ve výborech o 30 dnů.

Nyní přednese své úvodní slovo pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jenom stručná chronologie tohoto problému. V roce 1995 podepsaly státy Evropské unie Úmluvu o používání informačních technologií a vzájemné výměně informací mezi celními orgány. Česká republika po svém vstupu do Evropské unie přistoupila k této dohodě 25. prosince 2005 a stalo se to smlouvami tzv. prezidentského typu, to znamená byly pak vyhlášeny sdělením Ministerstva zahraničních věcí ve Sbírce mezinárodních smluv. V roce 2009, již samozřejmě za našeho členství, Evropská unie přijala rozhodnutí č. 2009/917 o používání informačních technologií pro celní účely. Cíl je úplně stejný, to znamená podpora spolupráce celních správ jednotlivých členských států prostřednictvím rychlé vzájemné výměny informací. Toto rozhodnutí de facto nahrazuje ony úmluvy. Vstoupí v platnost 27. května 2011, a proto vláda navrhuje Poslanecké sněmovně tyto úmluvy, které již jsou nadbytečné, vypovědět.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Kristýna Kočí.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já si myslím, že pan ministr popsal tuto dohodu relativně obsáhle, stejně tak jako důvodová zpráva. Osobně považuji tuto dohodu za spíše technicistní typ, a jak už řekl pan ministr, platnost předmětných smluvních instrumentů se navrhuje ukončit v návaznosti na přijetí rozhodnutí Rady ze dne 30. listopadu 2009 o používání informačních technologií pro celní účely, které tyto smlouvy v budoucnu nahradí. Proto doporučuji danou dohodu odsouhlasit a pustit do druhého čtení. Souhlasím také se zkrácením lhůty o 30 dní.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Otevírám obecnou rozpravu a ptám se, kdo se do ní hlásí. Požádám paní zpravodajku, aby návrh přednesla v obecné rozpravě, aby bylo možné o něm řádně procedurálně poté hlasovat.

Poslankyně Kristýna Kočí: Takže žádám, prosím, o zkrácení lhůty pro projednávání ve výborech o 30 dní a o odsouhlasení, a tedy přesunutí do druhého čtení pro výbor pro zahraniční věci.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Ptám se, kdo si ještě přeje vystoupit v obecné rozpravě. (Nikdo.) Končím tedy obecnou rozpravu a ptám se, zda pan navrhovatel a paní zpravodajka chtějí

vystoupit se závěrečným slovem. Pravděpodobně to tak není. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru a já se ptám, zda někdo z vás navrhuje ještě další výbor, který by se tímto tiskem měl zabývat. Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování o tom, zda Sněmovna přikazuje zahraničnímu výboru, aby tento tisk projednal.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Z přihlášených 175 poslanců 133 pro, proti 1. (Hlasování číslo 43.) Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu tak, jak jej paní zpravodajka přednesla, to jest zkrácení lhůty pro projednávání tohoto návrhu ve výborech o 30 dní.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Z přihlášených 176 pro 116, proti 3. (Hlasování číslo 44.) Návrh byl přijat.

Můžu tedy konstatovat, že návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a lhůta byla zkrácena o 30 dní. Tím končím projednávání tohoto tisku.

Přistoupíme k projednávání tisku následujícího. Tím je

57.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o centralizovaném celním řízení týkající se přerozdělení ponechaných vnitrostátních nákladů na výběr při uvolňování tradičních vlastních zdrojů do rozpočtu Evropské unie /sněmovní tisk 86/ - první čtení

Prosím pana ministra Kalouska, aby znovu přednesl své úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já znovu děkuji za udělení slova. Dámy a pánové, já jsem 10. března 2009 na sklonku své první mise ve funkci ministra financí podepisoval na Radě ECOFIN úmluvu o centralizovaném celním řízení. Centralizované celní řízení má za úkol zjednodušit a snížit náklady dovozcům, a to takovým způsobem, aby měli možnost v jednom místě zboží vyskladnit z celního skladu a na úplně jiném místě, pokud jim to vyhovuje, kteréhokoliv členského státu

Evropské unie je předložit ke kontrole. Tím se jim výrazně sníží samozřejmě pracnost i náklady.

Dosavadní praxe je taková, že vybrané cca 25 % si ponechává členský stát vzhledem k nákladům, které s tím má, 75 % je odváděno do rozpočtu Evropské unie. V případě, že dojde k tomu, že na jednom místě dojde k vyskladnění a v úplně jiném státě dojde ke kontrole, vznikají náklady oběma dvěma státům, a tato úmluva říká, že si rozdělují náklady půl na půl. To je zhruba smysl této úmluvy, kterou již Senát schválil. Minulá Poslanecká sněmovna to již projednávala v prvním čtení, ale nestačila to definitivně schválit, to znamená je to Poslanecké sněmovně vládou předkládáno již podruhé.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. A prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Kateřina Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegyně, já vás nebudu dlouho zdržovat po tom, co nám velmi podrobně pan ministr vysvětlil, co je cílem předkládané úmluvy. Jenom bych dodala, jak již řekl na závěr, že my jsme tuto úmluvu už jednou v Poslanecké sněmovně měli. Senát ji odhlasoval. Úmluva nebude mít žádný dopad na státní rozpočet České republiky a je v souladu s Ústavou České republiky. Proto doporučuji tuto úmluvu postoupit dále k projednávání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy uzavírám. Závěrečná slova pana navrhovatele a paní zpravodajky vidím, že nejsou žádána. Budeme tedy hlasovat o návrhu na přikázání výboru k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Tento návrh z přihlášených 177 podpořilo 139 poslanců, proti byli 2. (Hlasování číslo 45.) Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Končím projednávání tohoto bodu. Následujícím bodem je

40.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, kterým se mění Protokol o přechodných ustanoveních, připojený ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii, podepsaný dne 23. června 2010 v Bruselu /sněmovní tisk 48/ - první čtení

Tento návrh odůvodní pan ministr Kalousek v zastoupení ministra zahraničních věcí. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a páne, dovoluji, abych v zastoupení pana ministra zahraničních věcí předložil návrh k vyslovení souhlasu s ratifikací zmíněného protokolu. Ten byl podepsán 23. června 2010 v Bruselu. Podepsala jej velvyslankyně paní doktorka Václavová.

Protokol reaguje na skutečnost, že Lisabonská smlouva vstoupila v platnost až po volbách do Evropského parlamentu, které se konaly v červnu 2009. Pokud by tyto volby proběhly již podle Lisabonské smlouvy, bylo by ve 12 členských státech Evropské unie zvoleno o 18 poslanců Evropského parlamentu více, než se stalo dle právní úpravy platné pro volby 2009. Pouze v Německu by bylo zvoleno o 3 poslance méně. Protokol provádí politický závazek členských států, podle kterého, pokud nevstoupí Lisabonská smlouva v platnost do voleb do Evropského parlamentu, bude přechodně upraven počet poslanců Evropského parlamentu. Podle tohoto závazku se měl navýšit počet poslanců o 18. Zároveň Německu bylo garantováno přechodné zachování stávajícího počtu, aby jim ti tři nemuse-li zase odcházet zpátky.

Cílem protokolu je proto pro zbytek volebního období 2009 až 2014 Evropský parlament o těchto 18 poslanců doplnit, aby tak odpovídal zmíněným politickým závazkům a poměrům poslanců z jednotlivých zemí. Německu se zároveň počet mandátů pro toto volební období nesníží. Výsledkem bude tedy přechodné navýšení celkového počtu poslanců Evropského parlamentu ze 736 na 754. České republiky se to netýká, tam počet mandátů zůstane nedotčen.

Protokolem nedochází k přenosu žádných nových pravomocí orgánů České republiky na Evropskou unii. Nicméně s ohledem na skutečnost, že se protokolem mění Lisabonská smlouva, kterou došlo k přenosu některých pravomocí na Evropskou unii a která byla ratifikována jako mezinárodní smlouva podle článku 10a Ústavy České republiky, byl zde učiněn závěr, že i protokol bude kvalifikován jako smlouva podle článku 10a Ústavy.

Protokol by měl vstoupit v platnost k 1. prosinci 2010, ovšem za podmínky, že do té doby budou uloženy ratifikační listiny všech členských států Unie v vlády Italské republiky, která je deponitářem protokolu.

S ohledem na tento obsah a s ohledem na dnešní datum si dovoluji zpravodaje požádat, aby rovněž požádal v rozpravě Poslaneckou sněmovnu o zkrácení lhůty o 30 dnů.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím pana poslance Tomáše Chalupu, který je zpravodajem k tomuto tisku.

Poslanec Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, jsem přesvědčen o tom, že pan ministr v zastoupení pana místopředsedy vlády přesně popsal obsah tohoto protokolu, který po přechodnou dobu upravuje dopady Lisabonské smlouvy a jednotlivý poměr hlasovacích práv s ohledem na aspekty ze smlouvy vyplývající, v kombinaci se situací, kdy Lisabonská smlouva byla všemi účastníky Evropské unie, tedy všemi státy, ratifikována později, než byl stanoven samotný počet členů Evropského parlamentu.

Z toho důvodu mám pocit, že zpráva pana ministra byla zcela vyčerpávající. Rovněž souhlasím se zkrácením této lhůty – je to pouze přechodné ustanovení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji za vaši zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Pana zpravodaje prosím, aby přednesl svůj návrh v obecné rozpravě ještě jednou.

Poslanec Tomáš Chalupa: Omlouvám se. Tedy opakuji návrh, aby byla zkrácena lhůta na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O 30 dnů. Ano? (Zpravodaj: O 30.) Děkuji pěkně.

Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Pokud ne, obecnou rozpravu končím. Ptám se, zda si navrhovatel a zpravodaj přejí vystoupit se závěrečným slovem. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru, taktéž zpravodaj toto doporučuje. Má někdo ještě jiný návrh, pokud se týče přikázání výborům k projednání? Žádný jiný návrh nevidím, přistoupíme k hlasování o tomto návrhu.

Toto hlasování zahajuji a ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Z přihlášených 175 pro 124, proti 2. Návrh byl přijat. (Světelná tabule: Hlasování pořadové číslo 46.)

Dalším návrhem, o kterém je třeba hlasovat, je návrh na zkrácení lhůty o 30 dní. I o tomto návrhu dávám hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Z přihlášených 175 poslanců pro 106, proti 1. Návrh byl přijat. (Světelná tabule: Hlasování pořadové číslo 47.)

Mohu tedy konstatovat, že i tento návrh byl řádně projednán, byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a zkrácena lhůta k projednání o 30 dní.

A konečně poslední pevně zařazený bod z tohoto dnešního dopoledního bloku. Je jím

53.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu ratifikací Dohoda o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé, podepsaná v Lucemburku dne 29. dubna 2008 /sněmovní tisk 63/ - první čtení

A opět požádám pana ministra Kalouska, aby v zastoupení ministra zahraničních věcí přednesl úvodní slovo. Máte slovo, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolte nejprve, paní předsedající, abych poděkoval Poslanecké sněmovně za vstřícnost, se kterou mi umožnila předložit mně určené body v jednom dnešním ranním bloku.

K tomuto poslednímu bodu jenom podotknu, že vzhledem k výsledku daviscupového utkání v Bělehradě tento víkend беру úkorně, že to mám být zrovna já, kdo jménem vlády předkládá tuto dohodu, nicméně povinnost je povinnost.

Vláda předkládá žádost o vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Republikou Srbsko na straně druhé. Dohoda byla podepsána dne 29. dubna 2008, ale kvůli nedostatečné spolupráci Srbska

s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii odložila Rada Evropské unie zahájení její ratifikace členskými státy.

Na základě pozitivních zpráv hlavního žalobce o spolupráci Srbska s tribunálem z prosince 2009 a června 2010 rozhodla Rada v červnu 2010 o zahájení ratifikace této dohody. Rada přitom zdůrazňuje, že plná spolupráce Srbska s trestním tribunálem je i nadále nezbytnou součástí této dohody.

Dohoda o stabilizaci a přidružení je podobná dohodám, které Evropská unie již uzavřela s Chorvatskem, Makedonií, Albánií, Bosnou a Hercegovinou a Černou Horou. Upravuje formy politického dialogu Evropské unie se Srbskem, včetně posílení regionální spolupráce. Předpokládá vznik zóny volného obchodu mezi Společenstvím a Srbskem do pěti let od vstupu dohody v platnost. Dále upravuje pohyb pracovníků, svobodu usazování, poskytování služeb a běžných plateb a pohyb kapitálu. Zakotvuje závazek Srbska sblížit právní předpisy s předpisy Evropského společenství, zejména v oblastech vnitřního trhu, a vymezuje rámec spolupráce se Srbskem v řadě oblastí, zejména v oblasti spravedlnosti, svobody a bezpečnosti.

Dohoda zřizuje radu, výbor a parlamentní výbor pro stabilizaci a přidružení, které dohlíží na uplatňování dohody.

Ve vztazích mezi Evropskou unií a Srbskem se od 1. února 2009 do doby, než dohoda vstoupí v platnost, uplatňuje prozatímní dohoda týkající se především obchodu, spolupráce a institucionálního rámce.

Z členských států tuto dohodu již ratifikovaly Španělsko, Bulharsko, Estonsko a Malta. Česká republika vždy plně podporovala integraci Srbska do Evropské unie a vzhledem k tomu rovněž zde si dovoluji požádat pana zpravodaje, aby, až přijde čas na rozpravu, předložil návrh na zkrácení lhůty o 30 dnů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Prosím pana zpravodaje o jeho vystoupení.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobrý den. Vážená paní předsedající, vážení kolegové, jedná se o moji premiéru, tak promiňte, kdybych se trochu zařekl, prořekl nebo podřekl.

Panu ministrovi jenom chci říci, že budeme muset věnovat více peněz na rozvoj mládežnického sportu a trochu posílit národní povědomí, abychom dokázali –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, promiňte, velmi se omlouvám, že vás musím přerušit, ale musím se zeptat. Já tady

mám v podkladech, že zpravodajem je určen pan poslanec David Šeich. Pokud tomu tak není, musíme hlasovat o tom, že Sněmovna souhlasí se změnou zpravodaje. Prosím, aby si to příslušní členové spolu vyjasnili.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Omlouvám se. Dostal jsem do ruky od paní tajemnice zahraničního výboru podklady k tomu, abych byl zpravodajem k tomuto čtení u těchto dvou smluv já. Nevím, jestli kolega Šeich...

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, pan poslanec David Šeich tady je. Tak jak to prosím s vámi je?

Poslanec Jaroslav Foldyna: Už je tady, už je to dobré.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče Foldyno, já vám děkuji. Případně vystoupíte potom v obecné rozpravě. Teď tedy prosím skutečného zpravodaje Davida Šeicha o vystoupení. (Ojedinělý potlesk s poznámkami směrem k poslanci Foldynovi: Tak to bylo krátké.)

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, tak jak jsem slyšel na chodbě, jak mě ujistil pan ministr, už tady řekl všechno zásadní, takže – držel bych se toho. (Ojedinělý potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane zpravodaji, jenom mám jeden problém. Prosím, poslouchejte mě, pane zpravodaji. Já jsem z vašeho vystoupení – nevím, jaká je zvuková akustika jinde – nerozuměla ani slovo. (Smích ze sálu.)

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já myslím, že všechno bylo řečeno. Ten návrh není nikterak kontroverzní. Potom v další rozpravě, podrobné, budou nějaké návrhy na zkrácení lhůty, ale to patří do rozpravy podrobné. Co se týče rozpravy obecné, já myslím, že všechno bylo řečeno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já bych si dovolila to trošku upřesnit. Toto byla vaše zpravodajská zpráva, ještě nebyla rozprava otevřena. Až bude, tak bude otevřena pouze rozprava obecná. Beru tedy vaše vystoupení za vaši zpravodajskou zprávu a otevírám teď obecnou rozpravu a ptám se, kdo se do ní hlásí. Pan poslanec Škromach.

Poslanec Zdeněk Škromach: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci. Já začínám nevycházet z údivu, protože mám pocit, že tady snad každý zákon, každá smlouva bude předkládána ve

zkráceném režimu. Už v minulosti jsme měli problémy i v normálním čase, aby skutečně normy byly kvalitní. A dneska vláda, která hovoří o tom, že chce napravovat některé nedostatky v zákonech, tak tady předkládá jak na běžícím pásu návrhy na projednávání okamžitě a téměř bez projednání a teď i mezinárodní smlouvy, které – nevidím důvod, proč by měly být projednávány ve zkrácené lhůtě – se navrhuje, jak jsem zaregistroval od pana zpravodaje, že chce navrhnout ve zkrácené lhůtě.

Já jsem přesvědčen o tom, že by mělo proběhnout skutečně jednání vedení Poslanecké sněmovny a mělo by se o této situaci skutečně jednat, protože mám obavu, že tady ti Stachanovci, kteří chtějí co nejrychleji všechny zákony projednat, ať už leží nebo běží jakkoli, tak je potřeba, aby se tady skutečně zase přešlo na normální režim, aby byl prostor k tomu skutečně řádně projednat jednotlivé návrhy zákonů, mezinárodních smluv i další tak, jak to prostě náleží. A myslím si, že tahle praxe, která tady začíná být zaváděna vládními poslanci, by měla skončit, protože to skutečně je cesta k dalším a dalším nespravedlnostem a nedostatkům, které samozřejmě nebude možné v těch zkrácených lhůtách projednávat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, pane poslanče, plně s vámi souhlasíme. Nicméně je třeba upozornit, že návrh je v souladu s jednacím řádem a jistě vás jiní kolegové přesvědčí v budoucnosti, že budou předkládat návrhy tak pečlivě, aby lhůty nebyly zkracovány. Je třeba k tomu přistupovat případ od případu.

Pan zpravodaj i pan navrhovatel se hlásil. Dohodněte se prosím o pořadí.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Vy jste to řekla za mne, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Pan zpravodaj má slovo.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já se omlouvám, já jsem tak nakvapno přiběhl a nechtěl jsem opakovat tu zpravodajskou zprávu, základní předkladatelskou zprávu pana ministra. Ale jenom chci říci větu, že rozšíření a ten proces hlubší integrace a vtažení zemí západního Balkánu do blíže Evropské unie, ať už v oblasti hospodářské nebo politické, byla jedna z velkých priorit české vlády napříč politickým spektrem. Já si myslím, že od levice řada kolegů, kteří mají k Balkánu vztah, po pravici, a je to dlouhodobá priorita české zahraniční politiky. Byla to priorita českého předsednictví,

hlubší integrace zemí jak v oblasti ekonomické a politické západního Balkánu blíže k Evropské unii. Takže já si myslím, že to není smlouva v tomto smyslu zásadně kontroverzní a i ve 30denní lhůtě se jistě dá velmi seriózně takový návrh projednat. Ale obecný postup to jistě není. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nicméně, pane zpravodaji, jsme pořád v obecné rozpravě a ten návrh ještě nepadl. Mohl byste tedy... nebo pan navrhovatel... Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já si dovoluji použít svého práva poslance Poslanecké sněmovny a navrhuji zkrátit lhůtu o 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Velmi pěkně děkuji za tento návrh. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Škromach.

Poslanec Zdeněk Škromach: Já jsem chtěl jen samozřejmě říci, že to není vázáno na tuto projednávanou normu. Samozřejmě, že pokud jde o Srbsko, tak bych očekával, že ta debata už začala uznáním Kosova, které samozřejmě je velmi kontroverzní, a myslím si, že to byl daleko závažnější krok, který jednostranně učinila vláda bez podpory například opozice v Poslanecké sněmovně v minulém volebním období. Ale šlo spíše o to, upozornit na obecný jev, protože musím říci, že jsem zatím nezaregistroval i v minulosti, že by každý zákon byl předkládán s návrhem na zkrácení, a samozřejmě s paní předsedající souhlasím, že to je v rámci jednacího řádu, ale nicméně musím konstatovat, že je to neobvyklé.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Ptám se, kdo další si přeje vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím. Závěrečná slova navrhovatele a zpravodaje nepředpokládám – ano, nejsou. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Já se vás ptám, má-li někdo jiný návrh přikázání dalšímu výboru. Není tomu tak.

Budeme hlasovat o přikázání výboru zahraničnímu.

Zahajují hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 48. Z přihlášených 170 poslanců 129 pro, žádný nebyl proti. Návrh byl přijat.

Další návrh, o kterém je třeba rozhodnout, je návrh na zkrácení lhůty o 30 dní.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 49. Z přihlášených 171 poslanců 105 bylo pro, proti jeden. Návrh byl přijat.

Můžu konstatovat, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu a lhůta byla zkrácena o 30 dní, a tím skončit projednávání tohoto bodu.

Pan poslanec Váňa má náhradní kartu číslo 9.

Nyní se vracíme do přerušného tisku ze včerejšího dne, kterým je

7.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jaroslava Krákory, Davida Ratha, Lubomíra Zaorálka, Zdeňka Škromacha, Milana Urbana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, a některé další zákony /sněmovní tisk 9/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, ale poslanecké kluby ODS, TOP 09 a Věci veřejné podaly námitku proti tomuto postupu.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Bohuslav Sobotka...

A teď se ukazuje problém v tom, že pan poslanec Sobotka zde není přítomen. Někdo jiný z navrhovatelů se prosím ujme této role, znamená to pánové Krákora, Rath, Zaorálek, Škromach, Urban. Prosím, aby někdo z jmenovaných navrhovatelů se v zastoupení pana Bohuslava Sobotky ujal role navrhovatele a zasedl u tohoto stolku.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, kolegyně kolegyně, dovoluji mi s ohledem na tuto situaci požádat o krátkou 15minutovou přestávku na jednání klubu, tak aby zde byl přítomen jeden z předkladatelů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tento návrh je zcela v souladu s jednacím řádem. Vyhovují tomuto návrhu a vyhláším 15 minut přestávku. Přestávka skončí v 10.35 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.20 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.35 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, čas určený k přestávce klubu ČSSD vypršel, budeme pokračovat. Pan zpravodaj Boris Šťastný zasedá ke stolku zpravodajů. Prosím, aby taktéž místo u tohoto stolku zaujal zástupce navrhovatele pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Návrh jsme projednávali v úterý 21. září, kdy byla přerušena obecná rozprava. V té budeme tedy v tuto chvíli pokračovat a jako první vystoupí paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Dámy a pánové, měla jsem pouze technickou připomínku a spíše reakci na to, co jsme slyšeli od pana ministra i od zástupců vládní koalice, kdy mluvili o tom, jak je velmi potřeba mít peníze ze zdravotnických poplatků, že skutečně by tím zdravotnický rozpočet byl velmi narušen, platy by zůstaly malé nebo by se musely ještě snižovat, takže kdybychom zrušili poplatky, tak bychom velmi významně ohrozili chod zdravotnictví. Chtěla jsem připomenout jenom to, že zdravotnictvím ročně protéká více než 230 mld. korun a v roce 2009 bylo přesně na poplatcích vybráno 5,741 mld. korun. Takže jestli někomu skutečně připadá, že by ve více než 230miliardovém rozpočtu 5 mld. bylo tak závažných, že bychom tím ohrozili celý chod českého zdravotnictví a uvedli bychom lékaře do hluboké bídy, to si myslím, že určitě si nikdo nemyslí z vás, co tady sedíte. Znamená to pouze jediné. Pro mě je to zpráva, kterou pan ministr zdravotnictví říká celé České republice, že samozřejmě tato částka je malá, ale poplatky se budou do budoucna velmi razantně zvyšovat a potom samozřejmě ta částka bude velká. Už jsme slyšeli, že teď už se bude platit téměř za všechno, takže poplatky se budou navyšovat. A tam potom už to bude zřejmě závažná částka.

To byla moje připomínka k tomu, co jsme tady slyšeli. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Jsme v obecné rozpravě a hlásí se pan poslanec Škromach.

Poslanec Zdeněk Škromach: Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, paní poslankyně, páni poslanci, chtěl bych upozornit ještě na další aspekt, který tady možná ne důrazně zazněl, a to je otázka sociální. Protože samozřejmě poplatky ve zdravotnictví, tak jak jsou koncipovány jako jakási rovná daň na hlavu, protože nerozlišují výši příjmů, ale jsou koncipovány tak, že každý platí stejnou částku, takže tady dochází vlastně k

dalšímu zdanění nemocných. Jak tady už zaznělo i v rozpravě, zřejmě vládní garnitura připravuje další zvýšení těchto poplatků, aby vybrala ještě další peníze do zdravotnictví, takže vlastně další zvýšení rovné daně na hlavu, která je naprosto nespravedlivá, protože samozřejmě výrazněji zatěžuje jednak nemocné lidi, kteří už sami o sobě tím, že jsou na nemocenské, mají výrazně snížené příjmy, a podle návrhů, které jsou připravovány na Ministerstvu práce, ještě u dlouhodobě nemocných dojde k dalšímu snížení nemocenské.

Hovořil jsem nedávno s některými seniory, ale nejenom seniory, a ti hovoří jasně: 30 korun sice je hezká věc, ale to není 30 korun! Během jednoho týdne navštíví třeba tři čtyři lékaře, protože musí jít k odborným lékařům apod., a už to jde do stokorun. A jestliže bereme do úvahy příjmy lidí, kteří i pracují, které se pohybují mnohdy na venkově mezi 8 až 10 tisíci korun hrubého, nebo důchody, které dneska ve svém průměru se zdaleka nedají počítat mezi elitu v rámci EU, pak myslím, že se mívá účinek poplatků s účelem regulace. Najednou hlavním argumentem se stávají příjmy ve zdravotnictví! Tady bych očekával, že jednak budou zhodnoceny další příjmy, které do zdravotnictví proudí, tj. solidární pojištění, které si myslím, že každý z nás platí na poměrně vysoké úrovni, a pakliže nestačí, tak je dodotováno ještě státním příspěvkem na pojištěnce, kteří nejsou aktivní, výdělečně činní a za které pojištění platí stát. Je to docela zajímavý systém, a tady vláda například má možnost zvýšit tento příspěvek, a tím kompenzovat příjmy ve zdravotnictví, pokud už tedy není schopna v rámci jednání zdravotních pojišťoven zajistit efektivnější správu finančních prostředků. Víme, že pokud jde například o léky, tam určitě jsou poměrně velké rezervy, které se dají hledat.

Často se hovoří o účelnosti těchto poplatků, vazbě na Ústavu apod. Je potřeba znovu a znovu opakovat – a já myslím, že vláda včetně poslanců a poslankyň, kteří podporují tyto návrhy, by měli jasně říci: je to naše politické rozhodnutí, není to dáno seshora od Boha, ale rozhodli jsme se takto a chceme v tomto systému pokračovat. Ostatně, to není jediná přímá a rovná daň, byť ta rovnost je velmi pofidérní právě ve vztahu k relativnosti výše příjmů, kdy pro mnohé lidi se už stává zdravotnictví téměř nedostupné.

Očekával bych, že tady bude snaha určitým způsobem řešit dopady těchto poplatků, ale místo toho se ozývají návrhy na další tahání peněz z kapses nemocných. Já vím, že tady samozřejmě existují smlouvy v rámci volebních programů s vysoce příjmovými skupinami obyvatel, že na jejich daně nesaháme, že jim se pojištění nezvýší, ale pak chápu zde téměř nepřítomnou vládu – a jsem rád, že pan ministr zdravotnictví tady je a že přistupuje k těmto věcem velmi věcně. Za této situace samozřejmě nezbyvá

nic jiného, než vytáhnout další daně formou poplatků od lidí, kteří si to mohou nejméně dovolit.

Podobné snahy už tady zazněly například v souvislosti s povodňovou daní. Opět – každý zaplatí 100 korun měsíčně. Fajn. Ale jinak se na to asi bude dívat člověk, který bere 8 tisíc hrubého a má z toho uživit rodinu, a jinak se na to bude dívat člověk, třeba poslanec, který bere 50, 60, 80 tisíc, podle toho, jaké má služební příplatky. A jsou samozřejmě i vyšší příjmové kategorie. Podobně je tomu i v jiných věcech, jako je školné a další.

Jsme přesvědčeni o tom, že by měla být v těchto věcech vyšší míra solidarity, a proto navrhujeme právě zrušení poplatků, o kterých jsme přesvědčeni, že se neosvědčily. U mnoha lidí způsobují výdaje, které už jen těžko jsou schopni financovat.

Jsme přesvědčeni, že alespoň některé změny by výrazně prospěly. Dívám se tady na kolegy a kolegyně, poslance a poslankyně z Věcí veřejných, kteří ve svých předvolebních projevech hovořili o zrušení některých poplatků ve zdravotnictví. Já chápu, že v rámci současné vládní koalice možná museli z těchto požadavků ustoupit. Je otázkou, zda jejich svědomí jako poslanců tady bude důležitější než koaliční závazky v rámci vládní koalice.

Ale realitou je, že například několikrát už touto Sněmovnou zamítnuté návrhy na zrušení těch nejvíce amorálních poplatků, to je poplatků za recept – protože na jedné straně už tak se doplácení poplatky na léky, které řekněme jsou, nebo nejsou přiměřené, ale to je věc spíše Ministerstva zdravotnictví, jak dokáže vyjednat ceny léků, které dnes v mnoha případech jsou v Česku dražší než v zemích, kde výdělková úroveň je výrazně vyšší, jako v Německu, Rakousku a dalších, kde zřejmě s farmaceutickými firmami umějí vyjednávat lépe. Poplatek za recept, to je něco, co je na-prosto amorální, protože – co má regulovat? Lékař mi předepíše recept a já se mám regulovat tím, že ho buď hodím do koše, řeknu si, že ušetřím za položku na receptu, anebo si lék vyzvednu a ještě kromě poplatku doplatím cenu mnohdy za léky.

Je to podobné, jako kdybych šel do samošky a prodavačka u pokladny mi řekla: no, máte tady rohlíčky, máte tady másličko, a teď ke každému ještě dáme přírážku 30 korun. Nezlobte se, ale co to reguluje? Vidím bývalého pana náměstka se usmívat. Nikdo to tady nevysvětlil! Regulace je tím, že ten recept hodím do koše? Že se nebudu se léčit? Nezlobte se, ale myslím si, že tohle je absurdum, které tady nikdo neobhájí.

Takže bych vyzval k tomu, abychom o tom aspoň vedli diskusi. Pokud chcete diskutovat, tohle je platforma. Máte hlasy na to, abyste to v dalších čteních neschválili. Ale je-li tady dobrá vůle tento problém řešit a napravit nedostatky, které byly dány nastavením systému, a netrvat za každou cenu i na tom, co je špatné – a já chápu, že třeba bývalý pan náměstek, dnes

poslanec Šnajdr, nebude svoji práci samozřejmě hanět – ale jsou tady mnozí noví poslanci a poslankyně, kteří nejsou vázáni návrhy, které byly v minulosti učiněny, a mají možnost do toho aspoň mluvit.

Pokud se trochu posloucháme, vážené kolegyně a kolegové, poslanci a poslankyně, umožněte aspoň, abychom o této problematice mohli vést diskusi i v dalších čteních. Máte sílu to zamítnout, ale tím uzavíráte prostor i možnosti k vedení rozumné diskuse. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dalšími přihlášenými jsou pan zpravodaj Boris Štastný, pan ministr Kalousek. Technická, pan ministr Kalousek? Faktická. Prosím. Potom je ještě přihlášen pan poslanec Václav Votava. Pan ministr má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom stručnou reakci na obsáhlý výstup, kde pan poslanec Škromach řekl, že úplně jinak bude takzvanou povodňovou daň sto korun měsíčně platit ten, kdo bere 8 tisíc a živí rodinu, a úplně jinak někdo s vysokými příjmy. Ona ta povodňová daň není nic jiného než snížení slevy na dani o 1200 Kč ročně ze stávajících 24 840 Kč. Každý v téhle zemi ví, že ten, kdo bere 8 tisíc měsíčně, fakticky žádnou daň neplatí, to znamená, že nebude platit ani tu stokorunu. Ten, kdo živí rodinu, tak bude-li brát ne 8, ale 19 tisíc korun měsíčně a má dvě děti, tak také žádnou daň platit nebude, protože ty vysoké slevy na dani ho fakticky zbavují povinnosti zaplatit jakoukoliv daň, natožpak tu takzvanou povodňovou.

To ví v téhle zemi díky obsáhlé diskusi úplně každý. Ví to i pan poslanec Škromach. A přestože to ví, tak říká nepravdy a straší.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan návrhovač.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Když už, vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, vážená vládo, pan ministr financí Kalousek porušil pravidlo, na kterém se tato koalice dohodla, že její členové nebudou vystupovat v této Poslanecké sněmovně a nebudou tedy dávat možnost opozici, aby na ně reagovala, zdá se, že pan ministr financí není schopen se plně koordinovat. V rámci této vlády to není asi jenom první případ.

Ale když už zde zmínil povodňovou daň, já myslím, že on zde předvedl klasický způsob, jakým se mate veřejnost. To přece není pravda, že ten, kdo má příjmy nižší, než je zákonné minimum, neplatí žádnou daň. On pouze neplatí daň z příjmů ze závislé činnosti nebo daň z příjmů fyzických osob. Ale to přece nejsou jediné daně na světě. To přece nejsou jediné daně v této České republice. Já myslím, že pan ministr financí Kalousek je ten

poslední, koho bych měl poučovat o tom, jaké daně platí lidé v této zemi. Při každém nákupu platí daň z přidané hodnoty. Když si pořídí cigarety, platí spotřební daně, když si koupí lihoviny, platí spotřební daně. Když natanoují, platí spotřební daně. Pokud mají nemovitost, platí daň z nemovitosti. Pokud tu nemovitost prodají, platí daň z převodu nemovitosti. Pokud odebírají elektrický proud, tak zprostředkovaně platí takzvané ekologické energetické daně. To přece není pravda, to, co zde řekl pan ministr financí, že lidé, kteří mají nižší příjem, než je nezdanitelné minimum, tak neplatí žádné daně.

V tom je právě problém. V tom je ten spor mezi sociální demokracií a touto vládou. Musíme se dívat na celkové daňové zatížení daňových poplatníků v naší zemi, nedívat se jenom na daň z příjmů fyzických osob nebo daň ze závislé činnosti. Potom to vypadá, když vláda chystá zvýšení DPH, jako by to byla jenom nějaká legrace, která se v daňovém zatížení poplatníků neprojeví.

A když jsme u té otázky slevy na dani na poplatníka – to přece není žádná povodňová daň! Pokud tomu budeme říkat povodňová daň, tak je to matení občana, je to matení nás navzájem. Přečtěte si prosím ten návrh zákona, který přichází do vlády. Vláda ho dnes večer koneckonců bude projednávat. Tam není v paragrafech jediné slovo o tom, že by výnos byl určen na odstraňování povodňových škod. Není tam o tom jediné slovo. Je to prostě zvýšení daně z příjmů. Není tam ani slovo o tom, že by tyto prostředky byly rozpočtově určeny na odstraňování povodní. Ty peníze prostě skončí ve státním rozpočtu jako jakékoliv jiné rozpočtově neurčené daňové příjmy. Tak to prostě je.

A pokud neříkám pravdu, ať mi pan ministr financí ukáže konkrétní ustanovení v zákoně, kterým se mění zákon o rozpočtovém určení daní a tyto finanční prostředky jsou vyčleněny na odstraňování povodňových škod. Nic takového tam není. Prostě není to povodňová daň. Je to navrženo jako trvalé faktické zvýšení daně z příjmů fyzických osob či daně ze závislé činnosti, chcete-li, a v žádném případě tyto prostředky nejsou účelově určeny na odstraňování povodňových škod. To, že oproti tomu vláda naplánuje na výdajové straně výdaje, které označí jako povodňové, tak to je věc, která může být a zítra už být nemusí. Na to stačí jedno usnesení vlády, které tyto výdaje zaváže, protože například vládě nebude vycházet příjmová strana státního rozpočtu, a místo odstraňování povodňových škod tady budeme láhat schodek státního rozpočtu.

Čili není to žádná povodňová daň. Je to prostě jednoduché zvýšení daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti. A platí také, že povodňovou daní to velmi chytře nazval pan ministr financí proto, aby zamaskoval fakt, že porušuje vlastní předvolební sliby. Ono totiž je mnohem horší říkat „zvýšuji daň z příjmů“ než říkat „zavádím povodňovou daň“. To

jistě všichni cítíme. Když řeknete „zavádím povodňovou daň“, tak to zní v zásadě jako něco, že se snažíte pomoci těm lidem, kteří byli vytopeni, a vy jste vlastně ten hodný, který pro ně shání finanční prostředky, abyste jim je distribuoval.

Když před volbami, jako to byl pan ministr financí Kalousek, sliboval, že vyřeší situaci státního rozpočtu, aniž by zvyšoval daně, zavazoval se, že on daně na rozdíl od těch zlých socialistů zvyšovat nikdy nebude, a na tyto volební sliby nakonec dostal poměrně velké množství hlasů, tak já absolutně rozumím tomu, že v tuto chvíli nechce přiznat barvu a nazývá toto zvýšení daně z příjmů povodňovou daní.

Děkuji. (Tleská část poslanců sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také, nicméně připomínám, že projednávané téma jsou zdravotnické poplatky.

Prosím pana zpravodaje Borise Šťastného o vystoupení. Poté – je to faktická poznámka? Tak až potom.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji, paní předsedající. Já bych chtěl využít autority zpravodaje a požádat všechny vystupující, abychom nevedli diskusi o daňové problematice. Nechme si to prosím na příslušný bod a držme se striktně zdravotnických poplatků. Ono to asi vzniklo tím, že pan poslanec Škromach začal srovnávat zdravotnické poplatky s rovnou daní, tedy s jednotnou daňovou sazbou pro fyzické osoby, právnické osoby a daň z přidané hodnoty, což opravdu je věc zcela nesrovnatelná.

Ale v jeho počátečním vystoupení zaznělo slovo sociální aspekt. Já bych chtěl jenom fakticky upozornit, že to byla právě vláda občanských demokratů a jejich koaličních partnerů, kteří přišli se zavedením institutu ochranného limitu. Nebyly to předchozí vlády sociální demokracie, které by jakýmkoliv způsobem regulovaly spotřebu nebo výdaje pacientů z hlediska jejich přímých plateb do systému. A byla to právě ODS, na jejíž návrh vznikl dvouapůltisícový, respektive pětitisícový limit.

Dále bych chtěl připomenout, aby nebyly slučovány oblasti sociální a zdravotní. Všichni víme, že sociální situaci jednotlivce má řešit systém sociální. I když v otázce regulačních poplatků všichni víme, že máme ochranný limit, všichni víme, že jsou osvobozeni pacienti v hmotné nouzi, tak přesto je to jen a jediné sociální systém, nikoliv zdravotní systém, který tuto věc má řešit. A proto já jsem velkým odpůrcem vždy byl a vždy budu všech osvobozování z hlediska věku pacienta. Je to věc, která je naprosto nekoncepční stejně tak, jako kdybychom omezovali nebo osvobozovali od placení poplatku naše spoluobčany různých barev pleti či barvy vlasů nebo náboženského vyznání.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. A mám zde čtyři faktické poznámky v pořadí pánové a paní Gazdík, Marková, Holík, Rath.

Poslanec Petr Gazdík: Dobrý den, paní předsedající. Dámy a pánové, já bych chtěl poděkovat panu předsedovi Sobotkovi, že nám tady ukázal, proč koalice nereaguje na nějaké polopravdy, výmysly a překrucování a demagogii ze strany opozice. Děkuji, i když na to nebudeme reagovat i nadále. Díky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych chtěla reagovat na pana zpravodaje, který tady hovořil o tom, jak byly zavedeny takzvané sociální limity. Jenom bych upozornila, že právě se zavedením zdravotnických poplatků stoupla spoluúčast pacientů minimálně o dvě procenta. A zároveň s tím právě v době pravicové vlády byly skutečně navýšeny i všechny možné poplatky, všechny možné výdaje občanů, lidí, kteří potřebují nejvíce zdravotní péči.

A také připomínám znovu to, co jsem říkala i včera, že sociální limit, tak jak byl původně nastaven, byl prakticky téměř neúčinný. Jenom za celý rok vlastně ho využilo kolem sedmnácti tisíc lidí. A to do něj nebyly započítávány poplatky za pobyt v nemocnici, za léky jenom v té nejlevnější podobě atd. Takže teprve poté, co opozice donutila vlastně vládu, aby byly ty limity sníženy, tak teprve potom začaly tak nějak plnit svoji funkci. Ale rozhodně bychom to tady neměli brát jako něco, co bylo tak výrazné.

Ten sociální limit sice trochu pomáhá, ale určitě ne všem. Zkuste se vy všichni, kteří bojujete za zdravotnické poplatky, opravdu podívat mezi ty lidi, kteří mají minimální příjmy, kteří potřebují zdravotní péči, a pro které ty zdravotnické poplatky jsou skutečně limitující. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická, pan poslanec Pavel Holík. (Stahuje.) Stahujete, takže poslední faktická pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, dobrý den. Pro osvěžení paměti pana zpravodaje: Sociální limit těžko mohl být zaveden před dobou, než byly zavedeny poplatky, protože pak by ten sociální limit chránil co? Vy jste zavedli poplatky, abyste otupili ostří kritiky, zavedli jste k tomu sociální limit – tady bylo správně připomenuto, že jeho první výše byla nastavena tak vysoko, že na něj prakticky nikdo nedosáhl, čili nebyl čerpán, a pak na návrh a tlak opozice, pod tlakem argumentů, že sociální limit ne-

funguje, jste přistoupili k jeho snížení. Ale neudělali jste to sami od sebe, udělali jste to na podkladě tlaku opozičních stran a výsledků špatně nastaveného sociálního limitu. Taková je prosím, pane zpravodaji, realita.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Poslední faktická přihlášená je ještě pan poslanec Sedša.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní předsedající. Já bych chtěl reagovat teď na nepřítomného kolegu Gazdíka vaším prostřednictvím a chtěl bych připomenout poslancům a poslankyním vládní koalice, že T. G. Masaryk kdysi řekl, že demokracie je diskuse. Jestli nechcete diskutovat, to je vaše věc. Ale chci upozornit, že vaše arogance moci do demokratické společnosti nepatří! (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ještě vidím faktickou – pan poslanec Boris Šťastný, potom bude pan poslanec Votava.

Poslanec Boris Šťastný: Já to zase zkusím vrátit do věcné roviny od arogance moci. Já úplně nesouhlasím, prostřednictvím předsedající pane kolego Rathe. Přece i vy dobře víte, že do ochranného limitu se započítávají doplatky za léky. Víme to všichni. Víme, že sice se započítávají vždy za nejlevnější lék ve skupině – a to je právě i odpověď panu kolegu Škromachovi – to je právě ten regulační nástroj pro racionální lékovou politiku, aby pacienti byli motivováni k tomu, v rámci tlaku na své lékaře žádat při preskripci předepisování léku, u kterého mají pokud možno nižší nebo co nejnižší doplatek, pokud si to tak přejí a jejich finanční situace neumožňuje, aby jim byl předepsán nebo aby si dopláceli více, tak aby si mohli svobodně vybrat stejně účinný lék, který následně bude mít nižší doplatek. Takže dobře víte, že limit mohl být zaveden i dříve a že jste to neudělali.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Registruju faktickou od pana poslance Ratha, potom se připraví pan poslanec Škromach s faktickou.

Poslanec David Rath: K panu kolegovi Šťastnému jen tolik. Pane kolego prostřednictvím předsedající, bylo by možná dobře, kdybyste se podíval, co udělaly doplatky za léky za poslední čtyři roky. Tak dramatický vývoj doplatků na léky, tzn. tak dramatické navyšování doplatků na léky, jsme tady nezažili nikdy. Nikdy od roku 1989. Troufám si říci, že nikdy v historii. Navíc, právě jste podotkl, že se do toho počítá jen ten nejlevnější lék, který je často iluzí, protože ten na trhu třeba není – to sám

jako lékař víte, že řada těch takzvaně nejlevnějších ekvivalentů vůbec není v lékárnách a vůbec nejsou běžně dostupné na českém farmaceutickém trhu. Čili tady je zase podvod na lidi. Tady bohužel jste zase spáchali podvod na lidi, kdy jste řekli „připočteme vám do toho limitu nejlevnější lék“, ale takový lék na českém trhu vůbec nejde sehnat. Takže lidem nezbyvá, než platit. Já vám tady můžu vyjmenovat desítky léků, které ještě před dvěma třemi lety měly nulový doplatek a dnes za ně platíte 100, 150, 200 korun. Těch léků jsou desítky, jsou to ty nejběžnější léky.

A pane doktore, když tak se za mnou stavte prostřednictvím předsedající (velký smích v sále) – děkuji, že jste si toho všimli, testoval jsem, zda dáváte pozor, takže je vidět, že aspoň někdo dává pozor – takže se za mnou stavte možná i sám, můžete i prostřednictvím předsedající, a já vám klidně ukážu, co dělala spotřeba některých léků, že se třeba vůbec nehýbala, nebo naopak stoupala, a přitom doplatky u těchto léků vzrostly skutečně z nuly na stovky korun, a nemáte žádný ekvivalent, který by byl např. bezdoplatkový.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Jen upozorním, že jednací řád tuto situaci neřeší, řeší obracení se v rámci diskuse prostřednictvím předsedající, ale tuto situaci opravdu neřeší. (Smích v sále, zejména ministra dopravy.)

Pan poslanec Škromach.

Poslanec Zdeněk Škromach: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, je dobře, že tady vládne dobrá nálada. Já jsem jen trošku zaskočen a překvapen vyjádřením pana zpravodaje, že vlastně ne lékař rozhoduje o tom, jaký léčebný proces a jaký lék je pro mě nejvhodnější, ale já jako pacient, jako člověk si budu rozhodovat, jaký lék si vyberu. Nezlobte se, ale to už tady zavání jakousi chudinskou zdravotní péčí pro ty nejpotřebnější a já mám pocit, že bych od lékaře takovýto názor vůbec neočekával. Já jsem předpokládal, že máme odborníky, že si platíme z drahého zdravotního pojištění skutečně odborníky na vysoké úrovni, a že když jako pacient přijdu k lékaři, tak mi předepíše to, co je pro mě vhodné na léčbu. A ne že já budu říkat – pane lékaři, co kdybyste mi předepsal nějaký jiný lék, já tady mám vybraný ten nejlevnější, ale on třeba není ani účinný, možná moje nemoc bude trvat dva tři měsíce déle, nebudu moci pracovat a budu placen z nemocenského pojištění, ale kdybyste tedy jaksi zvážil, jestli váš diplom je v pořádku, když mi předepisujete drahý lék.

Nezlobte se, pane zpravodaji prostřednictvím – a to už si můžu dovolit – řídicí, jak si představujete, že pacient rozhodne o tom, jaká léčebná procedura, příp. lék je vhodným? To je přece naprostý nesmysl, a má-li to

být sociální klauzule, která se používá v jiných zemích, tak ta je ohraničená většinou buď výší příjmů, nebo skutečně celkovou částkou čerpání prostředků. A vy jste to udělali tak kulišácky, že v zásadě to ty lidi skutečně ruinuje.

A možná jen poznámka k panu nepřítomnému ministru financí. Celkem jsem se nevyjadřoval k rovné dani formou poplatku ve zdravotnictví. Věřím tomu, že tady jsme argumentovali naprosto správně. Ale ta snaha určitým způsobem zavádět daň v absolutní částce na hlavu v různých formách už v minulé vládě, kde byl pan tenkrát ministr, dnes premiér Nečas a pan ministr Kalousek, prostě pokračuje –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já se omlouvám, pustila jsem si stopky, upozorňuji na čas.

Poslanec Zdeněk Škromach: Děkuji za pozornost, já se omlouvám, jestli jsem to protáhl.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan ministr Heger, potom se připraví pan poslanec Votava, jestli stále ještě chce vystoupit v diskusi.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, já musím konstatovat, že tato velmi vážná debata o tématu, které pro zdravotnictví je klíčové, se zvrhla v určitou slovní a politickou exhibici, kterou já tady nejsem schopen vůči mistrům, kteří se zde předvádějí, reprodukovat ani zde nechci mluvit o daních. Ale řekl bych dvě věci.

Jedna k panu poslanci Škromachovi. Já vám musím dát za pravdu v některých argumentech, že regulační účinek poplatků je někde jasně průkazný, někde je spekulativní a někde je lehce pochybný. Možná by bylo fajn, kdybyste přišli se speciálním návrhem – místo poplatky rušit, tak zrušit pouze slovíčko regulační. A kdyby v zákonu zůstalo poplatky, tak by to přinejmenším mělo skvělý efekt na to, že by se v Poslanecké sněmovně ušetřila spousta času na debatách, kde to je regulační a kde to není regulační.

Znovu musím opakovat, že výrok Ústavního soudu nespočíval v tom, že by se opřel o to, že to jsou regulační poplatky, a proto je povoluje, ale ten Ústavní soud dbal velmi na to, aby poplatky byly sociálně únosné. Už včera jsem říkal, že my máme velký zájem na tom, aby poplatky opravdu sociálně únosné byly. Já tady vnímám příklad, který zde byl dán, že člověk s osmi tisíčovým platem, který není ani dítětem, ani starším člověkem nad 65 let, se opravdu pohybuje na pětitisícovém limitu v roce a ten limit je pro něj relativně vysoký. Já budu dále mít příležitost v této oblasti se snažit ten sys-

tém zmírnit v tom slova smyslu, aby opravdu ti chudší nebyli vystavováni jakémukoliv riziku a já abych nebyl vystavován riziku těchto debat v dalším období. Ale je to technicky velmi obtížné, a jestli dneska zrušíme poplatky pod dojmem toho, že jsou sociálně neúnosné, tak pak si myslím, že bude potřeba zrušit i platbu za základní potraviny pro takovéto lidi, pro které to také musí být neúnosné. Já to téma nechci bagatelizovat, ale je to velmi podobné, a naší snahou bude sociální systém uzpůsobit tak, aby tyto debaty nebyly relevantní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já také děkuji. Dalším přihlášeným v rozpravě je pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, já jsem chtěl hovořit k tomu, co včera říkal pan ministr, když obhajoval tzv. regulační poplatky. On to dneska trošinku, tu jejich funkci, zpochybnil, aspoň tak jsem to pochopil, protože řekl, že tedy někde je to oprávněné, že to je regulační poplatek, jinde je to pochybné a někde je to neopodstatněné. Včera ještě pan ministr hovořil o tom, jak významný regulační poplatek tyto poplatky opravdu mají. Chtělo se mi říci, pane ministře, vždyť tomu asi možná ani sám nevěříte, že mají regulační cíl nebo že něco regulují. Ty poplatky. Anebo tomu bohužel musíte věřit, protože jste v té pozici, ve které jste.

Možná že by stálo za to připomenout, že i jedna politická strana měla ve svém programu, a už to tady padlo, ve svém programu zrušení částečné nebo úplné těchto regulačních poplatků. Věci veřejné. Já myslím, že i řada voličů na tento jejich program skočila a řada voličů jim také uvěřila. Tak možná, že by nebylo od věci, aby se teď nyní k tomuto našemu návrhu také přihlásili, aby jej podpořili.

Já si myslím, že ta absurdita regulačních poplatků se projevuje nejvíce u poplatků hrazených v lékárnách. Taky už to tady padlo. Hovořila o tom paní Soňa Marková, hovořil o tom i pan poslanec Škromach. Samozřejmě lékař, který mi předepíše lék na recept, tak si ho jdu vyzvednout a nepřemýšlím, jestli ten lékař lék předepsal správně, nebo ne, koneckonců já tomu nerozumím, rozumí tomu on. Takže jakou mám možnost. Jedině si ten lék vyzvednout, anebo vzít, roztrhat a zahodit. Ale to bych asi byl špatný pacient. Takže pokud lékař mi předepíše lék, tak mi nic jiného nezbývá. Co je tady předmětem nějaké regulace tedy? To, že si pacienti nenechávají předepisovat aspirin a podobně, tak to možná samozřejmě má nějaký efekt, ale není to jenom o tom aspirinu. Většina lidí chodí za lékařem s jinými nemocemi, než které léčí aspirin, a léky opravdu potřebují.

A je třeba také říci, že ten třicetikorunový poplatek zaplacený v lékárně je příjmem lékárníka, je příjmem lékárny. A kolega Šťastný zde včera uve-

dl, že jenom za loňský rok bylo vybráno za položku na recept 2,6 miliardy korun, za položku za léčivé přípravky 1,7 miliardy korun, a jestli tedy dobře počítám, tak je to zhruba 4,3 miliardy korun. Musím se zeptat – za co? Za to, že se snížily doplatky za léky? To bych neřekl. Já si myslím, že se nesnížily, ale naopak se zvýšily doplatky za léky. Mluvil o tom i pan kolega Rath. Nebo snad je to za tu námahu, že lékárník sáhne do regálu a dá mi na pult lék? Tak to je setsakramentsky dobře zapláceno.

Pan poslanec Šťastný tady včera také vypočítával, co poplatky přinesly pozitivního, a řekl: Zdravotnické poplatky jsou exemplárním příkladem skutečné solidarity nemocných s vážně nemocnými. Jak se ta solidarita projevuje v té lékárně? Jak to zlepšit kvalitu poskytované zdravotní péče, když je poplatek příjmem lékárny a ta ho do systému zdravotnictví zpátky nevrací? Já si myslím, a připadá mi to tak ve vší úctě a omlouvám se, že spíš je to solidarita nemocných s nedostatečnými příjmy lékárníků.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášenou je poslankyně Karolína Peake.

Poslankyně Karolína Peake: Já bych se zde ráda ohradila proti tomu, že Věci veřejné měly ve svém programu slib toho, že zrušíme regulační poplatky. Je vidět, že pan kolega poslanec četl pouze mediální interpretace našeho programu, nikoliv program samotný. My jsme zcela jasně deklarovali, že zdravotnické poplatky budou moci být zrušeny poté, co proběhne plnohodnotná zdravotnická reforma, a do této reformy musí být poplatky zachovány.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já tady mám přihlášenou faktické a pana poslance Tejce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Ano. Skutečně ten, kdo si pečlivě četl program Věcí veřejných na internetu, tak to tam zjistil. To zcela jistě. Škoda, že jste to neměli na billboardech, kde bylo pouze: Ano zrušení poplatků. Ale tam nebylo nic o tom, že by Věci veřejné chtěly nějakou diskuzi, že by poplatky chtěly zachovat. Tam bylo, pokud si dobře pamatují: Ano zrušení poplatků ve zdravotnictví. Ale to není to nejpodstatnější.

Když tedy chcete tu diskusi, chcete tu změnu, tak já prosím buď předsedu strany Věci veřejné, nebo zástupce této strany, aby nám řekli, jak se s koalicí dohodli, kdy diskuse bude ukončena, kdy bude ta změna a kdy konečně tedy koalice přijde k tomu, že se nebudou platit poplatky ve zdravotnictví.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným byl pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní a pánové, rád bych reagoval na ona slova o mediální interpretaci programu Věcí veřejných. Víte, právě na tu mediální interpretaci jste potom nacyhtali ty voliče. Takových mediálních interpretací – namátkou vzpomenu jedna zdravotní pojišťovna, když už jsme u tohoto tématu – bylo více. Takže vy vlastně chcete říci, že váš program byl naprosto jiný než to, co jste prostřednictvím televize nebo novin sdělovali občanům. Ale potom jde o podvod na voličích. (Potlesk z lavic poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Já bych navázal na své předřečníky. Ono to není asi moc s vizitkou serióznosti, když si dám na billboard s takovou tou komiksovou bublinou Ne poplatkům ve zdravotnictví – tu komiksovou bublinu viděl každý, protože to bylo na každém rohu – a pak do programu si dám, že to splním, až naprší a uschne, protože to je přesně ten případ.

Jak může něco voličům slibovat a podmiňovat to něčím, co je v podstatě nekontrolovatelné? Protože vy teď říkáte: až proběhne ta správná zásadní reforma zdravotnictví. No pokud já vím a dobře si pamatuji, ve zdravotnictví se pohybují zhruba dvacet pětadvacet let a neustále minimálně posledních dvacet let se furt mluví o tom, že už teď přijde ta pravá správná zásadní reforma zdravotnictví. A my na ni čekáme jako na Godota, protože když s ní někdo přijde, tak se zjistí, že je to takový paskvil, že by bylo lepší to nechat v tom stavu před reformou, protože by to tu situaci mohlo ještě daleko víc zhoršit, a že pokud jsme do té doby měli nějaké pochybnosti o fungování zdravotního systému, tak po aplikaci té reformy bychom už ty pochybnosti neměli, to už bychom měli jistotu, že to teda je v troskách.

Mimochodem, možná si Věci veřejné neuvědomují jednu zásadní věc. České zdravotnictví totiž patří skutečně k jednomu z těch nejefektivnějších na světě. Dámy a pánové, přes všechny ty výhrady, že se utrácí hodně za léky, že se řada léků ztrácí, že je nepochybně tam i určitá korupce, plýtvání, musíme konstatovat, že v obdobně složitých systémech to je víceméně všude na světě. Ale když vezmete měřitelné výsledky zdravotnictví, skutečně měřitelné, ne jenom dojmy, ale měřitelné výsledky – počty složitých operací, počty transplantací, počty pacientů léčených určitými moderními technologiemi, moderními metodami, např. počty pacientů léčených direktní angioplastikou nebo stentováním u akutního infarktu myokardu –, tak Česká republika a české zdravotnictví patří ke špičce. Máme

skutečně nejvíc nebo skoro nejvíc pacientů na světě, kteří profitují z těchto moderních a velmi drahých metod. To je realita, to je ověřitelná statistika. A když se podíváme, kolik do českého zdravotnictví dáváme, tak zjistíme, že do něj dáváme podprůměrně. To znamená výkonnost a kvalitu máme nad průměrem Evropské unie a peníze, které do toho dáváme jako podíl hrubého domácího produktu, máme pod průměrem Evropské unie. My tam dáváme zhruba 7 % HDP, Německo 10, Francie 11, Rakousko 9.

Čili dámy a pánové, české zdravotnictví je relativně z těch velkých makroekonomických a prokazatelných údajů jedno z nejefektivnějších široko daleko, přes všechny výhrady, které k němu mám, a přes všechnu kritiku, která je naprosto oprávněná.

Ale pozor! Já jsem tady tvrdil a vždycky jsem to říkal ministrovi Julínkovi – zdravotnictví je daleko složitější než ten nejsložitější hodinářský stroj. Každý ví, i to děcko, že opravovat hodinářský stroj kladivem, nebo dokonce dynamitem se nevyplácí. Je malá pravděpodobnost, že se při tom narázu ta kolečka poskládají lépe, než byla předtím poskládána zručným hodinářem. Zdravotnictví jako složitý systém se takto vyvíjí skutečně desetiletí. A všude ve vyspělém světě, když připravují a dělají reformu, tak říkají: to je běh na dlouhou trať. Někde to připravují deset let, někde dvacet, někde dokonce třicet let.

A tady se vracím k tomu zpátky. Takže třeba pokud se snad v České republice dobereme k tomu, že začneme používat metody ověřené v západní Evropě a měnit systém v horizontu pěti, deseti, patnácti let, tedy pozvolna, krok po kroku, kdy se udělá jeden krok, sleduje se, co to vyvolá, a pak se reaguje, tak jak to dělají třeba v Německu, Holandsku, Rakousku, prostě postupná kultivace tohoto systému, velmi složitého systému, tak musím konstatovat, že Věci veřejné budou čekat třicet let nebo dvacet, patnáct, než pak zvednou ruku pro zrušení poplatků. No dámy a pánové, je to jistě velký optimismus ze strany Věcí veřejných. Já se obávám, že možná už tady za pět let ani nebudete v této Poslanecké sněmovně. Zažili jsme to s mnoha čerstvými stranami mnohokrát. Já bych vám moc přál, abyste tentokrát měli větší štěstí, aby váš majitel pan Bárta to nemusel brát jako zmařenou investici, která nebyla jistě malá, a každého mrzí, když takový podnikatelský záměr skončí za čtyři roky neúspěchem. Takže já vám přeji a přeji vašemu majiteli, aby se mu ta investice vrátila a zmnohonásobila. Čili vůbec vám nepřeji to, že zmizíte z této Poslanecké sněmovny.

Takže dámy a pánové, je potřeba se tím zrušením poplatků zabývat skutečně nyní a neříkat, že až něco nastane, jak jsem použil ten přírám až naprší a uschne. Konečně to jste skutečně na těch svých billboardech ani neměli. Tam nebylo u té bubliny, co jste měli u úst, napsáno – ne poplatkům, až se celé zdravotnictví změní a zreformuje.

Ale teď skutečně k meritu věci. Já bych se pokusil pana ministra zeptat na několik otázek. Když těm poplatkům říkáme regulační, co nám tedy zregulovaly. Už máme dost času, dost času uplynulo od té doby, co se zavedly. Dámy a pánové, výsledky spíš dnes hovoří o opaku. To znamená náklady na léky každý rok od zavedení poplatků jednoznačně rostly. A poměrně rychle, daleko rychleji, než třeba rostly příjmy do zdravotního pojištění. Takže ani první rok po zavedení toho poplatku za položku na receptu a po zavedení poplatku za návštěvu lékaře nedošlo k poklesu nákladů na léky. Čili v oblasti lékové politiky nedošlo k žádné regulaci. V oblasti počtu výkonů, operací, vyšetřených pacientů, pokud já mám dostupné statistiky, tak minimálně letos i v loňském roce jsme na číslech dávno převyšujících dobu před zavedením poplatků. Čili neoperujeme méně, nevyšetřujeme méně pacientů, k ambulantním specialistům chodí více pacientů. Někdo může operovat s praktickými lékaři, ale tam je to složitější, protože před zavedením poplatků nikdo neevidoval, kolik pacientů denně ošetřili. To se začalo evidovat až v okamžiku, kdy se začaly vybírat regulační poplatky, čili nelze ani říci, že u praktických lékařů došlo k nějakému snížení počtu pacientů, že nemáme relevantní srovnávací období. Čili podle všech statistických dat, aspoň která já znám, v dnešní době jsme na číslech výrazně převyšujících dobu před zavedením poplatků. Tudíž regulace nefunguje.

Druhá zajímavá věc. Ústavní soud řekl, že třicet korun vlastně není poplatek za péči, ale ta regulace, to znamená, aby ten dusící se neobtěžoval lékaře, aby ten simulující mrtvici ji prostě přestal simulovat a začal chodit a mluvit normálně, takto to vysvětloval Ústavní soud, že tedy vůbec to nesouvisí se zdravotní péčí, ale je to jakási vstupenka do té ordinace. Mě by zajímalo, když teď zvýšíte poplatky třeba za návštěvu u specialisty, jestli Ústavní soud to stále bude brát jako bezplatnou zdravotní péči, jestli i těch šedesát korun bude jen jakási vstupenka do lékařské ordinace vůbec nesouvisějící s tím, co tam chcete pohledávat. Pravděpodobně Ústavní soud počítal, že vy tam jdete jenom očumovat, jak ten lékař to tam má zařízené, a je to poplatek v podstatě jako návštěva kulturního zařízení, prostě něco jako třeba návštěva zámku nebo muzea, která vůbec nesouvisí s tím, co se tam pak děje. Takže jsem zvědav, jestli za tuto vstupenku, když ji zdrazíte na šedesát korun, Ústavní soud zase konstatuje: to v podstatě není problém, protože to vůbec se zdravotní péčí nesouvisí. A jsem zvědav, kde bude ten strop pro Ústavní soud, jestli když pak to zase za rok nebo za dva roky zvednete na sto korun, na sto dvacet korun, na sto padesát korun, dvě stě korun, jestli stále to Ústavní soud bude brát jako bezplatnou péči, která je bohužel trochu limitována tím, že musíte mít těch šedesát, sto, dvě stě korun v peněžence, jinak vás prostě k tomu doktorovi nepustí. Jistě, doktor vás pak ošetří samozřejmě zdarma, ale vy se k němu bez peněz prostě nedostanete.

Čili pane ministře, já bych skutečně velmi prosil odpověď na otázku, a statistickou odpověď, zda a o kolik dnes máme méně výkonů, méně služeb než před zavedením regulačních poplatků, protože podle mých informací, které zveřejňuje státní ústav pro informace, případně statistický úřad, tak z žádné této informace nevyplývá, že bychom dnes něco poplatky vůbec regulovali.

Čili vraťme se na začátek. Já si myslím, že je potřeba čestně říci: poplatky nic neregulují, nic ani regulovat dlouhodobě nemohly a znamenaly jen další příjem pro zdravotnictví, protože vláda chtěla ušetřit. Přiznejte to čestně a pojďme spíš čestně začít hledat finanční zdroje, jak tyto chybějící peníze do zdravotnictví dát, aniž bychom je museli vytahat z kapes pacientů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se o slovo přihlásila místopředsedkyně Sněmovny paní kolegyně Klasnová. Prosím.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobrý den, dámy a pánové. Nechci si tady nabíhat na vidle populismu. Než pan poslanec Rath domluvil, tak jsem tady vystála údolí.

Jenom bych ráda uvedla na pravou míru jednu věc. Nikdy jsme na billboardech neměli zrušení zdravotnických poplatků. Měli jsme na billboardech Státem garantovaná zdravotní péče ano, divoká privatizace ne, eventuálně Konkurence ve zdravotnictví ano, divoká privatizace ne. Nikdy tam nebylo zrušení zdravotnických poplatků. Pouze abychom věděli, o čem tady mluvíme, a nepletli si pojmy s dojmy. Měli jsme zrušení koncesionářských poplatků. (Potlesk poslanců koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní místopředsedkyni. Nyní jsou zde dvě přihlášky. Pan ministr Heger má přednost před přihláškou pana poslance Zdeňka Škromacha.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já si dovolím odpovědět na otázky položené panem poslancem Rathem, aby mě nikdo nemohl napadnout, že jsem nemasarykovský nedemokrat. Já se toho nebojím.

To, s čím tady argumentuje pan poslanec Rath, nakonec tady ukázala paní místopředsedkyně Sněmovny. Já bych řekl, že jestli někdo směšuje pojmy s dojmy, tak by to neměl dělat na půdě Poslanecké sněmovny, protože jsou čísla, která ukázala poklesy. Pokud došlo k vzestupu v některých oblastech, jako jsou například náklady na léky, tak to pan poslanec Rath velmi dobře ví, že to nesouvisí s 30 korunami, ale že to souvisí s extrémním technologickým rozvojem naší medicíny a přílivem peněz do ob-

lasti onkologie, centralizací péče, zvýšení ekvity péče pro těžce nemocné pacienty. Já to naopak pokládám za velký výtěžek a za velký úspěch minulých vlád včetně vlády Občanské demokratické strany, která tuto centralizaci výrazně podpořila.

Jestli pan poslanec Rath mluví o 30korunovém poplatku posměšně jako o vstupence k lékaři za 30 korun, tak já musím připomenout, jak jeho následovníci v České lékařské komoře hovořili o tom, jak ten poplatek je směšně malý, jak by měl být podstatně větší, jak by měl být nejméně 3 eura. Jak říkali, 1 euro, 30 korun, to je poplatek pro dámu hlídající toaletu v Mnichově, něco takového my nepřijmeme. Takže snadno se argumenty obrací a používají se tak, jak se hodí v momentálním čase. (Potlesk poslanců koalice.)

Skončil bych tím, že jsme byli napadeni, že nechceme čestně přiznat příjmy. Já si myslím, že když si přečtete důvodovou zprávu pana poslance Šťastného, tak je to v ní jasné. My jsme toto řekli opakovaně. Příjmy jsou samozřejmě významné a my je přiznáváme. Pět miliard, které se za regulační poplatky dnes vyberou, by ve zdravotním systému chyběly a předpoklad, že sehrály své regulační opodstatnění, zde existuje a rozhodně není důvod je odstranit. Poplatky by se samozřejmě daly rozprostřít solidárněji zvýšením pojistného, na které dnes nemá nikdo chuť, ale ztratily by své regulační poplatky(?). A mimo jiné, pane poslanče, klesá hospitalizovanost obyvatelstva, takže i poplatek za hospitalizaci má svůj význam. Děkuji. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Fakticky je přihlášen pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Děkuji. K poslednímu argumentu, pane ministře. Vy víte, že hospitalizovanost obyvatelstva klesá posledních asi 20 let, proto také redukuje fond, takže myslím, že to není jenom věcí poplatků, ale je to trend jednodenní chirurgie, jednodenního ošetřování, ambulantní péče a tak dále.

Ale k něčemu, co tady zaznělo a bylo důležitější. Myslím, že tady ukážu za sebe paní předsedající, aby to viděla. (Čte z notebooku.) Ocituji jí, když tady tak hájila stranu Věci veřejné a že to nikdy neslibovala. Prosím, tady je z 11. dubna 2009: Věci veřejné chtějí zrušit poplatky, přidat učitelům a zeshlíst stát. Přímou citace Radka Johna: Strana navrhuje nejen zrušit poplatky v lékárnách a následně i u lékařů, chce aby nemocnice byly schopny poskytovat nejen kvalitní... atd., atd.

Čili tady o žádném dalším programu, nebo jak jsem tady říkal, co bude, až bude, jak bude, jestli reforma, nebude nereforma. Tady si to prosím najděte. Je to autentická citace. Prosím, aby paní předsedající si

doplnila znalosti toho, co říká a říkal jejich předseda. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Michalík. Už ho vidím, už jde.

Poslanec Alfréd Michalík: Dobrý den. Paní místopředsedkyně, nechtěl jsem, ale musím. (Veselost v sále.) To, co tady padlo, mě vyprovokovalo k tomu, že musím reagovat aspoň na některé věci, které tady byly řečeny.

Za prvé. Pojem regulační poplatky tady byl zpochybňován, zdůvodňován a opravdu si myslím, že regulační je špatný výraz, protože to jsou poplatky motivační. Jsou to motivační poplatky pro pány doktory, kteří se tím pádem samozřejmě zvyšují své příjmy počtem pozvaných pacientů. Je to motivační příplatek za to, že píše recepty a zvyšuje příjmy lékařem. Ano, jsou to poplatky motivační, které zvyšují zájem lékařů na tom, aby k nim pacienti chodili. Nereguluje to podle mě vůbec účast pacientů, protože pacient není schopen posoudit svůj zdravotní stav správně a odborně.

Další bod, který budeme diskutovat, je otázka záchrany těch 5 miliard, co představují pro naše zdravotnictví. Ve zdravotnictví se točí 250, možná víc miliard korun. 5 miliard jsou 2 %. Z 5 miliard, bylo tady citováno, zhruba 1,5 miliardy jde do kapes privátních doktorů, tedy praktických doktorů, 1,5 miliardy jde do kapes odborných doktorů, 1 miliarda do nemocnic a zbytek do lékáren. Řekněte mi, která část těchto příjmů jde zpět do systému. Možná u odborných lékařů, kde cena za diagnózu je nějak upravena v pojišťovně. Ale jinak všechny ostatní příjmy jdou do kapes doktorů, lékárníků, takže nic nejde do systému. Neříkejme, že těchto 5 miliard, ta 2 %, zachraňuje naše zdravotnictví. Přece najít tuto částku ve 250 miliardách je daleko snazší, když se podíváme na nákup přístrojů, když se podíváme na počty nemocnic, když se podíváme na počty licencí, které se povolují. Na některých úsecích v některých okresech máme 10 kardiologů na metr čtvereční, máme 10 gynekologů na kilometr čtvereční. To jsou, prosím vás, počty, které nikde na světě nejsou tak, jak jsou u nás. A toto nám nevádí? Hledejme zdroje tam, kde jsou zbytečně vynakládány. Nehledejme tam, kde budeme vytahovat od lidí prachy, které se stejně ztratí do kapes doktorů a lékárníků. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. K faktické poznámce je přihlášen poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den. Vážená paní předsedající, vládo, dámy a pánové, také jsem nechtěl, ale musím. Musím se ohradit tady oproti té demagogii. Nemrzí mě to ani na pana Ratha, protože to je nemocný

člověk, ale mrzí mě to na pana Tejce, který vědomě lže. V žádné bublině nebylo napsáno: Poplatky ne. V žádné bublině. Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: K faktické poznámce je nyní přihlášen pan poslanec Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Já bych chtěl jen stručně poopravit vystoupení pana kolegy Michalíka. Všichni dobře víme, že všechny ty prostředky, které přece jdou – a říkám to spíš pro veřejnost, nikoli pro kolegy v sále, protože ti to určitě za tu dobu, za ta léta, už také vědí – jdou z regulačních poplatků jako příjem zdravotnických zařízení, přece znamenají, že jsou ty prostředky navíc, které jsou následně kompenzovány v úhradách zdravotních pojišťoven. To znamená jestliže ty peníze přijdou od občanů, jejichž spoluúčast dnes je téměř nejnižší v zemích OECD v poměru k HDP, jsou kompenzovány potom v úhradách zdravotních pojišťoven. Zdravotní pojišťovny ušetří, dají méně peněz, protože více peněz přijde tímto způsobem po drobných částkách v rámci regulační spoluúčasti.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím paní poslankyni Markovou.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Chtěla bych se vyjádřit ke dvěma věcem, které tady zazněly. Ať už k diskusi ohledně toho, zda Věci veřejné měly ve svém programu, nebo neměly... Myslím, že to tady bylo jasně řečeno, že minimálně zrušení poplatků za recept ve svém programu, který byl veřejně přístupný, měli.

A druhá věc je: Já osobně jsem byla přítomna na několika kulatých stolech, kde se zúčastnili vrcholní zástupci Věcí veřejných, a všude deklarovali právě tuto snahu poplatky zrušit, nebo alespoň částečně. Takže skutečně to tak je. Myslím si, že je již zbytečné, abychom tady tuto diskusi dále asi rozvíjeli. Každý si udělá obrázek.

Druhá věc. Já bych chtěla upozornit ještě na jednu věc. Bavíme se tady o tom, zda zdravotnické poplatky jsou, nebo nejsou příjmem zdravotního pojištění. Samozřejmě, že zákona nejsou, protože v zákoně to není explicitně napsáno. To víme všichni, kteří jsme při schvalování toho přílepku k zákonu o stabilizaci veřejných rozpočtů byli. Víme to všichni velmi dobře a vědí to všichni, kteří si ten zákon četli. To je jasné. A také víme, že současně s tím byla přijata další věc – že došlo k zavedení stropu pojistného na zdravotní pojištění pro nejbohatší občany v této zemi. Tím se ze systému sebralo téměř 9 mld. korun, aby se vzápětí nahradilo těmi 5

mld. vytaženými z kapes občanů České republiky, těch, kteří zdravotní péči nejvíce potřebují. Takže o tom bychom se tady měli bavit. (Potlesk poslanců ČSSD a KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím pana poslance Rykalu.

Poslanec Adam Rykala: Dobrý den. Také jsem nechtěl vystupovat, ale arogance Věcí veřejných mě k tomu přinutila. Já jsem si našel na internetových stránkách informaci z 11. dubna 2010. Předpokládám, že Věci veřejné v Brně měly programovou konferenci, kde výstup z programové konference Věcí veřejných je, že chtějí okamžitě zrušit poplatky v lékárnách a následně u lékaře. Toto padlo na vaší konferenci před volbami. Hned po volbách pan John, předseda Věcí veřejných, v on-line rozhovoru na iDNES řekl: Navrhujeme zrušit okamžitě poplatky v lékárnách.

Já bych poprosil Věci veřejné: Když jste něco slíbili před volbami voličům, tak to prosím splňte. To od vás voliči očekávali a dnes jsou zklamáni. Bohužel. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím pana poslance Ratha.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, je vidět, že Věci veřejné nám tady předvádějí, co je nový politický styl. A zatímco my vedeme debatu k věci, případně volebnímu programu, heslům, tak jejich poslanec Babák ji začal vést k osobám a prohlásil mě tady za nemocného člověka.

Já se na vás, pane kolego, poslanče, nezlobím, protože vy jste si podle informací z médií místo na kandidátce koupil za několik milionů. (Mohutný potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, teď máte příležitost obracet se právě prostřednictvím předsedající. Tak prosím tak učiňte.

Poslanec David Rath: Děkuji. Takže – prostřednictvím předsedající – ještě jednou: Vy jste známý tým, že jste si místo na kandidátce Věcí veřejných koupil za několik milionů. Čili vy asi nejste zrovna ten reprezentant toho nového stylu a té slušnosti v politice.

Já bych to tedy zase vrátil od debaty o osobách, abychom se tady nepřestřelovali, k debatě čistě věcné, tedy o poplatcích, co kdo sliboval a jak to voličům případně říkal nebo neříkal.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Teď je k faktické přihlášen pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já bych chtěl členy strany Věci veřejné upozornit, že ještě stále visí na vašem webu v programu, že Věci veřejné usilují o zrušení poplatku za položku na receptu. Chtěl bych vás tedy jen poprosit, abyste ve druhém čtení předložili pozměňovací návrh v tomto směru a podpořili tento návrh zákona. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dále je k faktické přihlášen pan poslanec Michalík.

Poslanec Alfréd Michalík: Děkuji, paní místopředsedkyně. Bohužel se z toho stává poker, flek-re-tutti kalhoty, a budeme se tady flekovat s panem zpravodajem. Asi chodí do jiných pojišťoven, asi si ověřuje čísla jinde. Já jsem z Moravskoslezského kraje a ověřil jsem si, jak jsou propočítávány úhrady smluvní u praktických doktorů, u odborných lékařů, v nemocnicích.

Prosím vás, kapitační platby se nezměnily a smlouvy pojišťovny nadále dělají ze skutečnosti minulých let. Žádné slevy, žádné úpravy na základě poplatků jsem nikde neviděl.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným k faktické je pan poslanec Štětina. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, já jsem nechtěl, ale já musím také. (Smích v sále.) Já jsem si říkal, že do té doby, dokud to nebudou slova taková, která nejsou hodna, aby se na to lidé dívali, budu mlčet.

Já souhlasím s panem doktorem Rathem, že naše zdravotnictví je skutečně na vysoké úrovni. A to je hrozně dlouho. To bylo i za minulého režimu. A já se ptám: Jak je to možné? Samozřejmě. Protože vždycky ty platy... A teď ať se na mě nezlobí pan kolega Michalík. Já jsem se cítil trochu jako desperát, já jsem ještě do 25. května pracoval jako lékař. Za žádné horentní sumy, které byly z regulačních poplatků.

Když jsem si ověřoval, jestli skutečně ty peníze v lékárnách jdou jenom lékárníkům a jak je to s maržemi, bylo mi řečeno v několika lékárnách, že o to se snižuje marže. Ale prosím vás, já se domnívám, že o tom se tady bavit nebudeme. To bychom všichni, kteří děláme ve zdravotnictví, a pan kolega Rath jistě dělal, měli vědět.

Ale mně se opravdu nelíbí už takové ty osobní invectivy a některé i demagogické řeči. Já nevím, jestli ví pan dr. Rath, že jsem dělal záchran-

ku 22 let a že vím, co to je neodkladná péče. Někteří kolegové říkají, že se bude platit neodkladná péče. To nikdy nebylo a myslím si, že ani nová vláda nehodlá neodkladnou péči jakkoli zpoplatnit. Samozřejmě je zneužívána, to víme všichni. Za 22 let vám můžu říct stovky případů, kdy to bylo zneužito. Ale to zase nepatří na půdu Sněmovny, to spíš na výbor.

A jenom maličkost ještě. Když jsem si četl volební programy všech stran, tak se mi strašně líbil volební program z roku 1998, tuším, teď mě berte jako nováčka, kde se mi líbil skutečně program, který chtěl v té době prosazovat pan doktor Ivan David. Bohužel se to nepodařilo Pan doktor Rath byl taky ministrem. Já bych byl rád, kdyby i pan doktor Rath měl nějakou reformu, která by konečně tomu zdravotnictví pomohla.

Skutečně nechme už ty regulační poplatky. Ono máme zase před volbami. Ony totiž ty volby jsou pořád, každé dva roky a já zrovna si vzpomínám na náš východočeský kraj, a nebudu to teď personifikovat, ale –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já se omlouvám, ale musím vás upozornit na čas.

Poslanec Jiří Štětina: Já vím, tak mi promiňte, minule jste mi taky vzali slovo, tak už jenom čtvrt minutky.

Minule jste volby do krajských zastupitelství vyhráli jen díky poplatkům. Nechme to, řešme to věcně a řešme to na výboru a pak s tím jdeme do Sněmovny. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců strany Věci veřejné.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Škromach.

Poslanec Zdeněk Škromach: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy a pánové, tady proběhlo hodně poznámek, ale přesto mě zaujal výrok pana ministra, jak rychle pacienti opouštějí nemocnice.

Pane ministře prostřednictvím předsedající, někdy tak rychle, že v nich zapomínají lékaři i své nástroje. To si nemyslím, že je zcela ideální stav, a samozřejmě že tak jak jde věda kupředu, tak je dobré, aby obložnost lůžek v nemocnicích byla co nejnižší.

Tady na rozdíl i od svého kolegy si nemyslím, že by lékaři v Česku byli nějak moc dobře placeni, ale myslím si, že je nevhodná forma, kdy vlastně toto se řeší poplatky u lékaře. Protože myslím si, že lékaři by měli být placeni důstojně, tak, aby skutečně za svoji práci dostali řádně zaplacen, a to je věc samozřejmě i vlády. V této chvíli byly navrhovány změny tabulek, takže vlastně lékaři by šli naopak platově dolů, tak jak je to navrženo.

Ale to, co jsem hlavně chtěl, tak jsem chtěl poděkovat kolegyni poslankyni z Věcí veřejných z upřímné doznání toho, že vlastně nikdy

nechtěli poplatky ve zdravotnictví zrušit. Myslím si, že to se v politice často nestává, protože vidím tady postávajícího pana premiéra Nečase, který obdobně tvrdil v roce 2006, že ODS nikdy poplatky nezavede. To je dokument, je to na internetu, koluje to jako z nějaké myslím že debaty s Moravcem. A nikdy se od té doby neomluvil ani neupřesnil, jak to vlastně tenkrát myslel. To už nehovořím o tisícikoruně, kterou sliboval pan Nečas ještě v rámci důchodového přidání. Samozřejmě tam potom říká, byl tam nějaký dohled, důchodci těch tisíc korun nikdy neviděli. Stejně tak jako říkal pan Nečas před těmito volbami, že nikdy nehovořil a nepřipravoval výpověď bez uvedení důvodu do zákoníku práce. Zajímavé, že po volbách panu Drábkovi doporučoval, aby takový institut zavedl.

Takže já myslím, že je dobré, že politické strany jasně deklarují a chlapsky se postaví ke svým požadavkům, ale bylo by dobré, kdyby tyto své postoje deklarovaly jasně před volbami. A tady já myslím, že pokud jde o Věci veřejné, tak vznikl obecný dojem, který prezentovali i mnozí novináři a mnohé noviny a nikdo to z Věcí veřejných nedementoval, že zkrátka například minimálně poplatky za položku na receptu chtějí Věci veřejné zrušit. Ale upřímně se omlouvám, pokud jsem se takto mýlil, a beru chlapské, byť ženské vystoupení poslankyně za Věci veřejné, že v jejich programu žádné zrušení poplatků ve zdravotnictví není. Přesto by bylo asi možná dobré, kdybyste zvážili, jestli by nebylo dobré, aby na půdě Poslanecké sněmovny se vedla širší diskuse k otázce i koncepce zdravotnictví, a to zda pouze poplatky, a myslím si, že je to trošku chyba, že se to soustředí jenom na poplatky, jsou skutečně tou změnou koncepce.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď je přihlášeným pan ministr Bárta.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dámy a pánové, dobré poledne. Vážená veřejnosti, já chápu, že na tom bidýlku nahoře se v tuto chvíli nachází jenom velmi málo lidí, protože sledování Poslanecké sněmovny z tohoto hlediska pro normálního člověka musí být opravdu tristním a smutným zážitkem.

Já jsem reprezentantem nově zvolené politické strany, která, ať se to panu doktoru Rathovi líbí, nebo ne, má přinášet novou politickou kulturu do české kotliny. A já si myslím, že za prvé je zapotřebí se zamyslet nad tím, proč ministr Bárta – a opovažuji se tvrdit, že můžu mluvit i za ostatní kolegy ve vládě, proč včera nereagovali na řadu výzev k diskusím se sociální demokracií na téma, která bezesporu byly zásadní. (Od poslanců levice výkřiky: Byla!) Ty témata nemělo cenu tady diskutovat prostě proto, že tady vidíte, že když se necháme vyprovokovat k té diskusi, tak že to vůbec k ničemu nevede.

Vážený pane doktore Rathe! Já jsem připraven vám na všechny vaše otázky odpovídat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prostřednictvím předsedající – pane ministře.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Prosím? (Smích a potlesk v části sálu)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: K panu Rathovi, prosím, hovořte prostřednictvím mě.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dobře, já to zobecním. Mluvím k podprůměrně vysokým odborným asistentům v oblasti medicíny, kterých tady naštěstí ve Sněmovně tolik není, obecně to říkám, promiňte paní úřadující místopředsedkyně. A vyzývám každého takového odborného asistenta, abysme si všechny tyhle věci chlapsky vyříkali. Ale ideálně za přítomnosti médií, a nikoliv na místě, kde se má pracovat, kde se má hlasovat.

Když mě pozvete do své čtyřmilionové pracovny za účasti médií, já věřím, že všechny média přijmou vaše pozvání do vaší pracovny. Já se do té čtyřmilionové pracovny velmi rád dostavím a tam budu odpovídat na všechny vaše otázky, klidně až do rána. (Potlesk poslanců strany Věci veřejné) Ale tady vyzývám, dámy a pánové, pojďme pracovat a přestaňme intelektuálně onanovat na neaktuální témata. (Potlesk poslanců strany Věci veřejné.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím pana poslance Sobotku.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Člověk tady zažívá různé věci v Poslanecké sněmovně. Dostává i dopisy. Já jsem tady včera z jednoho cítoval. A musím říci, paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, že řada lidí žasne také nad tím, jací lidé dnes mohou být ministři a jací lidé dnes mohou být členy této vlády. (Potlesk z levé části sálu) Ale to je prostě výsledek voleb. To je demokracie, je to výsledek voleb, lidé o tom rozhodli, že se po volbách vytvořila koalice ODS, Věcí veřejných a strany TOP 09. A skutečně v této vládě jsou dvě úplně nové politické strany, nepolíbené tím, co se v této zemi v minulých letech dělo. Kdo chce, tak ten tomu určitě bude věřit.

Já myslím, že skutečně bychom měli pracovat. A my jsme jako sociální demokraté předložili návrhy zákonů, které jsou dnes předmětem jednání Poslanecké sněmovny, protože kdybychom je nepředložili, tak by dnes

Poslanecká sněmovna neměla o čem jednat, protože vláda zatím žádné návrhy zákonů, které by něco skutečného řešily, nenavrhla.

Podívejte se na to, co je na programu. Na programu je návrh zákona o veřejném zdravotním pojištění. Předkladatel: sociální demokracie. Obsah: zrušení poplatků ve zdravotnictví.

My nejsme tak naivní, kolegyně a kolegové, abychom tento návrh předkládali, aniž bychom věděli, že v této Poslanecké sněmovně jsou politické strany, které voličům slibovaly, že poplatky zruší! My jsme si to jednoduše spočítali. Počítejte se mnou. Klub sociální demokracie – slibovali jsme před volbami zrušení poplatků, máme tyto hlasy. Klub KSČM – sliboval před volbami zrušení poplatků a určitě tento zákon podpoří. Pak tady máme ODS – ta bude proti, protože ta poplatky zavedla. Pak tady máme TOP 09 – ta bude proti, protože ta chce poplatky ještě zvýšit. Logicky, jestliže chce nějaká strana poplatky zvyšovat, tak těžko bude hlasovat pro jejich zrušení. A pak tady máme stranu Věci veřejné, která říkala před volbami, že některé poplatky zruší. To jsme si tady ověřili, nakonec jsme si to tady všichni odsouhlasili, že to je pravda. Přinesli jsme několik důkazů, že některé poplatky zruší – a to je přece ta příležitost k dohodě! V minulém volebním období tady byli lidovci, kteří také říkali, že některé poplatky zruší, a pak si to na poslední chvíli rozmysleli. Ale přesto jsme se snažili najít kompromis.

Jak tedy můžeme pracovat? Tento návrh zákona prosím pošleme do dalšího čtení. Dohodněme se na pozměňovacím návrhu – zrušme alespoň ty poplatky, na jejichž zrušení tady bude shoda. To přece musí vycházet! Klub sociální demokracie, KSČM a Věcí veřejných, určitě najdeme společný průnik, protože i Věci veřejné navrhovaly okamžitě hned po volbách některé poplatky zrušit, minimálně poplatky, které se platí v lékárnách.

A co máme dále na programu? Máme tam novelu Ústavy ČR. Předkladatel: poslanecký klub sociální demokracie. Obsah: přímá volba prezidenta republiky. Tak se na to podívejme. Kdo podporoval před volbami přímou volbu prezidenta republiky? Překvapivě zjistíme, že všichni. Domnívám se, že pokud máme pracovat, jak k tomu vyzval majitel strany Věci veřejné, tak bychom měli pracovat! (Smích a potlesk poslanců ČSSD.) Tento zákon pošleme do dalšího projednávání. Udělejme komisi, kde budou zástupci všech politických stran, dohodněme se na kompromisu a můžeme mít přímou volbu prezidenta schválenou ještě do konce tohoto roku. Myslím, že každý občan v této zemi by takovouto práci Poslanecké sněmovny uvítal. Kolegové a kolegyně, všechny naše strany slibovaly, že podpoří přímou volbu prezidenta republiky. Bod 15 – novela ústavy, přímá volba prezidenta republiky!

Co tam máme dál? Bod 16 – zavedení celostátního referenda.

Předkladatel: poslanecký klub sociální demokracie. Kdo sliboval před volbami, že podpoří celostátní referendum? Klub sociální demokracie –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já vás musím volat k pořádku. Nemluvíte k věci. Prosím, hovořte k věci.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Velmi rád bych požádal, paní místopředsedkyně, abyste měřila všem stejným metrem! Předcházející vystoupení bylo obdobného charakteru, pokud jde o tematický záběr. (Poznámky mimo mikrofon, že ministr může vystoupit k čemukoliv.)

Máme zde zákon o referendu. Předkladatel: sociální demokracie. V této Sněmovně jsou minimálně tři politické strany, včetně strany Věci veřejné, která podporovala před volbami zákon o referendu. Takže pracujeme, schvalme tento zákon.

A konečně, já myslím, že zlatým hřebem dnešního programu je zrušení anonymních akcí. Kdo měl zrušení anonymních akcí jako klenot svého protikorupčního programu? Přece strana Věci veřejné! Tak se dohodněme a tento zákon schvalme! Jestliže my všichni tady nezapomeneme na to, co jsme slíbili voličům, a budeme plnit své volební programy, tak přece není možné, aby tato Poslanecká sněmovna měla nadále tak nízkou důvěru občanů, jakou má. Já myslím, že problém Poslanecké sněmovny je v tom, že řada lidí okamžikem, kdy na tomto místě složí poslanecký slib, zapomenou na to, co slíbila voličům před volbami. Tohle sociální demokraté nedělají a dělat nebudou. Je nám jedno, jestli to budou dělat Věci veřejné. To je jejich věc. Je to věc pana Bárty a jeho podnikatelského rozhodování. Pro nás je důležité to, co jsme slibovali občanům, a budeme i v této Poslanecké sněmovně v tomto směru pracovat.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dámy a pánové, v souladu s tím, co jsme si schválili dopoledne, ráno, na začátku schůze, tento bod přerušuji a v tuto chvíli budeme projednávat sněmovní tisk 45, o kterém jsme se dohodli, že bude následovat za pevně zařazenými body a po 12. hodině... (Námítky ze sálu, že formulace zněla „nejdříve po 12. hodině“.) Prosím, přistupme k tisku Návrh poslankyň Kristýny Kočí, Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb... (Námítky v sále a přihlášky k faktické poznámce.) Pardon, já jsem se radila s organizačním odborem. Bylo mi řečeno, že mám přerušit tento bod. Nebojte se, bude dost času dál vystoupit poté, co projednáme tento pevně zařazený bod. (Opětovné námítky.) Byl to pevně zařazený bod. (Námítky, že nešlo o pevně zařazený bod.) Prosím, bylo to po projednání pevně zařazených bodů. Myslím si, že tady bude dost prostoru

k diskusi k tomuto bodu, jestli vás můžu poprosit! (O slovo se hlásil B. Sobotka.)

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já se domnívám, že by bylo dobré zklidnit emoce. Vážená paní místopředsedkyně, navrhuji vám takovýto postup. Vyhlaste prosím krátkou přestávku na dobu pěti či deseti minut, ověřme ze stena, jaké rozhodnutí Sněmovna v této věci přijala, a pak si myslím, že můžeme v klidu pokračovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře, já souhlasím. Vyhláším přestávku na pět minut do 12.10 hodin. Prosím o svolání předsedů klubů, jestli byste sem mohli přijít, abychom se mohli poradit o postupu. Prosím předsedy klubů!

(Jednání přerušeno ve 12.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.10 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, přestávka uběhla. Je 12.10 hodin a já vás prosím, abyste zaujali svá místa. Požádala jsem o rozklad odboru organizačního. Postup byl skutečně správný, jak jsem jej navrhla, to znamená, tento bod týkající se zdravotnictví bude přerušen, protože to nebyl pevně zařazený bod, a teď budeme pokračovat pevně zařazeným bodem, což je sněmovní tisk 45, návrh poslankyň Kristýny Kočí a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách.

90.

Návrh poslankyň Kristýny Kočí a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 76/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 110/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., a zákona č. 179/2010 Sb. /sněmovní tisk 45/ - druhé čtení

Prosím, aby návrh za navrhovatele uvedla poslankyně Karolína Peake, a ještě znovu vás prosím, páni poslanci, milé dámy, prosím, sedněte si, zaujměte svá místa v lavicích, pokračujeme dále. Prosím, paní poslankyně Peake.

Poslankyně Karolína Peake: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, před dvěma týdny jsme tady s kolegyní Kristýnou Kočí podávaly návrh novely zákona o veřejných zakázkách, který měl napravit chybu, která se stala na konci minulého volebního období a která hrozila sankcemi ze strany Evropské unie a zásadními omezeními možností vypisovat veřejné zakázky. Za ty dva týdny nutnost navrhované změny všichni pochopili.

Opozice nám tedy dovolila zařadit bod na pořad dnešního jednání, za což sociální demokracii děkuji. Jsem ráda, že jsme našli způsob, jak povýšit hospodářský zájem státu nad mezistranické půtky, a doufám, že v podobně věcné diskusi budeme fungovat i nadále, ne tak, jak to bylo doteď.

Společnosti s akciemi na majitele již tedy nevyklučujeme z účasti na veřejných zakázkách. Nově v návrhu požadujeme, aby účastníci veřejných zakázek předložili seznam akcionářů s podílem akcií vyšším než 10 % a dále seznam členů statutárních orgánů za poslední tři roky.

Stále trváme na tom, že systémově tyto požadavky do základních kvalifikačních předpokladů nepatří. V plánované velké novele zákona o veřejných zakázkách tuto nesystemovost napravíme a předložíme taková opatření, která budou legislativně a systémově správná a přispějí k vyšší transparentnosti zadávání veřejných zakázek.

Já se tedy tímto přihlašuji k našemu pozměňovacímu návrhu, který leží na vašich lavicích, nebudu jej tady zdlouhavě číst. Dovolím si jej mírně upravit ve smyslu legislativních pravidel vlády. V bodě 11 našeho pozměňovacího návrhu, který se týká účinnosti, článek I. zní: Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení. Doplní se tedy slovo „jeho“.

Prosím zároveň o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji poslankyni Peake. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 45/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Jaroslav Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na svém jednání, které proběhlo 21. září, to je včera, na své 4. schůzi přijal usnesení, které jste dostali namnožené v tištěné podobě na své lavice. Nebudu vás tedy s jeho obsahem seznamovat.

Na druhé straně bych k tomu chtěl dodat pro upřesnění: Výbor schválil a doporučil k projednání text, který byl původní předlohou, to znamená tisk,

jak jsme jej dostali předložený, číslo 45, nicméně nyní z vystoupení předkladatelky jste zaslechli, že byl podán pozměňovací návrh, který vznikl po určité diskuzi a který bude, předpokládám, předmětem dalšího schvalování.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Pane poslanče, vy se ještě hlásíte? Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážené kolegyně a kolegové, já bych velice rád ještě doplnil jednu organizační věc. Když jsme projednávali návrh tohoto zákona na minulých schůzích, navrhovali jsme určitý zrychlený postup, který neprošel v důsledku veta. Jak uváděla kolegyně předkladatelka ve své úvodní řeči, v tomto druhém čtení došlo k určité dohodě a my jsme v současné době v situaci, kterou bych chtěl jako zpravodaj objasnit, že máme jedinou možnost, jak dosáhnout toho, že tento týden, na konci této schůzky, dosáhneme schvalovacího procesu ve třetím čtení.

V současné době je otevřena obecná rozprava, vy máte možnost dávat pozměňovací návrhy buď ústní, nebo písemné. Já předpokládám na základě výzvy, kterou jsem si dovolil dát, že toto omezení snad bude platit i tady a nebude přehřel návrhů. Po dohodě s legislativou se urychleně zpracuje výsledný materiál, který bude souhrnem všech pozměňovacích návrhů, a tento dostanete rozdaný tak, aby ve smyslu žádosti – které, doufám, bude vyhověno – na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin, tato procedura, to znamená, že třetí čtení může proběhnout v pátek rádomě po 13. hodině.

Uvádím to dopředu pro případ, kdyby vznikaly nějaké nejasnosti a dotazy. Tuto proceduru bude, jak předpokládám, jak předkladatelka, tak i já případně navrhopvat, a třetí čtení by mohlo proběhnout v pátek na konci této schůzky.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, k tomuto návrhu zákona, k proceduře, která byla popsána. My jsme jako sociální demokraté upozorňovali na to, že nechceme, aby bez náhrady vypadlo ustanovení, které bylo přijato na konci volebního období a které si za jeden z hlavních cílů vytklo zvýšení transparentnosti společností, které se ucházejí o výběrové řízení. Jsem rád a mohu potvrdit, že se včera podařilo dosáhnout určitého kompromisu. Já bych sice byl rád, kdyby už dnes byl na stole no-

vý návrh zákona o výběrových řízeních, případně jeho novela, která by toto řešila zcela a která by skutečně nikoho z nás nenechávala na pochybách o tom, že řešení přispěje k tomu, že do výběrového řízení budou moci vstupovat pouze společnosti, u nichž známe vlastníky. To se dnes neděje. Nicméně já považuji kompromis, kterého bylo možné dosáhnout v podstatě za několik dní, za užitečný a jsem rád, že se nakonec Sněmovna bude zabývat tím, abychom nevypouštěli zcela bez náhrady tato ustanovení a v rámci možností jsme je změnili, jak o tom hovořila paní poslankyně Peake.

My jsme jako sociální demokraté na základě tohoto kompromisu a uhažení alespoň části tohoto návrhu přistoupili k tomu, že nebudeme blokovat právem veta projednání tohoto návrhu zákona, byť bych si dovedl představit to, že by ten návrh byl jiný. Očekávám, že tak jak to avizoval při včerejším jednání pan ministr Jankovský, nejpozději ve druhém kvartále příštího roku se dočkáme návrhu zákona, který toto vyřeší komplexně.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Kdo další se hlásí do rozpravy? Vidím pana ministra Jankovského. Prosím.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já za Ministerstvo pro místní rozvoj bych chtěl vyjádřit uspokojení nad tím, že skutečně došlo k jednání, kterým se podařilo prolomit tu bariéru. Tímto se nám podaří odstranit, řekněme, tu problémovou věc v zákoně, o kterou jsme se všichni báli. Já z tohoto místa skutečně mohu potvrdit, že my na Ministerstvu pro místní rozvoj začínáme velmi usilovně pracovat na velké novele zákona o veřejných zakázkách. A potvrzuji, že ve druhém kvartále příštího roku bude tato velká novela předložena.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já nebudu dlouze hovořit o tom, co se tu odehrávalo v minulém volebním období, ale chtěl bych upozornit na výstup pana premiéra, tehdy lídra ODS ve volební kampani, a taky na to, že vyhlásil třicet pět bodů, které chce splnit nová vláda už v prvních sto dnech. A to je třicátý první bod – zavést maximální transparentnost veřejných zakázek, grantů a dotací, a třicátý druhý bod – zavést princip „donaha“ u zájemců o veřejné zakázky, granty a dotace.

Já chci konstatovat, že je to závazek, který už asi vláda do těch sto dnů svého působení nestihne. Proto mi není jasné, když ministerstvo

připravovalo tento poslanecký návrh pro poslankyně, proč nezpracovalo řešení už komplexněji, protože my se, ať chceme, nebo nechceme, dostaneme do určitého vakua a budeme v té situaci, která byla diskutovaná před přijetím této právní novely. Takže já musím konstatovat, že v tom vidím spíše záměr než neumětnost.

Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Někdo další se hlásí do rozpravy? Ano. Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, pan kolega Opálka je velmi zkušený politik, je řečník a myslím si, že vytrhování věcí z kontextu nepřísluší právě moc té jeho zkušenosti.

Pokud vím, tak pan premiér prohlásil, že tato záležitost bude jedna ze zásadních věcí nové vlády. Nicméně zcela jistě, a prostřednictvím paní předsedající se obracím na svého kolegu pana Opálku, příprava zákona samozřejmě předpokládá několik měsíců. A to budeme všichni spokojeni, když se to podaří. Jestliže tuto záležitost jsme teď řešili na minulé schůzi a po týdnů ji zvedáme na další schůzi, zcela jistě se nedá předpokládat, že komplexní formulace tak, aby byla politicky i fakticky odborně neutrální, se nedá v takto krátké době nalézt. Já jsem velice rád, že jsme udělali určitý kompromis, ale abychom se bavili o komplexním návrhu nového zákona – nedělejme si ambice větší, než jsme skutečně schopni, a dejme ten prostor vlastnímu ministerstvu.

Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má nyní k faktické poznámce pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji za vstřícnost. Já chci jenom konstatovat, že toto jsou věci, které před změnou a před vyhlášením mohli ti, kteří k tomu přispěli, vědět. Pokud nevěděli – nechci jim lézt do svědomí. Já mám spíš dojem, že šlo o předvolební taktiku a určité vyjednávání.

Evropská komise by určitě vzala v úvahu, že zůstává v platnosti to, co dneska platné je, a že se připravuje novela. Žádné sankce by nám určitě nehrozily. Víte, to je asi obdobné, jako když jsme se vymlouvali s regulací u bytů, že se budou hojně na soudní dvůr hromadit žaloby majitelů domů a bytů, ale nic takového nehrozilo. Ani teď nic takového nehrozí, ale je to samozřejmě pádný argument, který veřejnost těžko ověří.

Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se, prosím,

někdo další do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, takže končím obecnou rozpravu.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Prosím, pan poslanec Pecina.

Poslanec Martin Pecina: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych si dovolil – přestože jsme byli vyzváni, abychom pozměňovací návrhy šetřili – dovolil bych si přednést v podrobné rozpravě krátký pozměňovací návrh týkající se tohoto tisku.

V návrhu zákona se za část první vkládá nová část druhá, která včetně nadpisu zní: Část druhá – Změna zákona o ochraně hospodářské soutěže. Článek II. V § 22b zákona číslo 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, zákon o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona číslo 155/2009 Sb., v odstavci 2 se za slovo „spáchán“ vkládají slova: „dále se přihlédne k jednání právnické osoby v průběhu řízení před úřadem, zejména k její snaze odstranit škodlivé následky správného deliktu k míře, jakou přispěla k jeho objasnění, případně k uznání odpovědnosti za něj.“

Dosavadní část druhá návrhu zákona se označuje jako část třetí a dosavadní článek II se označuje jako článek III.

Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Kdo další se hlásí do rozpravy? Paní poslankyně Peake, prosím.

Poslankyně Karolína Peake: Abych učinila jednacímú řádu zadost, musím v podrobné rozpravě zopakovat to, co jsem již řekla při představování změny tisku.

Prosím o načtení té legislativně technické změny do bodu 11 pozměňovacího návrhu, který se týká účinnosti, kdy článek jedna nyní zní: „Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.“ Doplňuje se slovo „jeho“.

A zároveň znovu žádám o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, kdo se další hlásí do rozpravy? V tuto chvíli nikoho nevidím, takže končím podrobnou rozpravu.

Chci se zeptat, jestli chcete mít závěrečné slovo – paní poslankyně Peake nebo pan poslanec Krupka? (Neměli zájem.)

V tom případě tady padl jeden návrh, a to návrh na zkrácení lhůty mezi

druhým a třetím čtením nejvýše na 48 hodin, takže na těch 48 hodin, a já dám o tomto návrhu hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 50. Z přihlášených 179 bylo pro 91, proti 4, zdrželo se 29. Návrh byl přijat.

V tuto chvíli tedy můžeme přistoupit k projednávání dalšího tisku... (Hlasy z pléna.)

Ano, zpátky k poplatkům. Takže otevírám rozpravu zpátky k poplatkům. Mám tady přihlášené k faktickým poznámkám a je to paní poslankyně Bebarová... (Opět námitky z pléna.) Aha, takže pardon. Takže zahajují zpátky diskusi k novele o veřejném zdravotním pojištění.

7.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jaroslava Krákory, Davida Ratha, Lubomíra Zaorálka, Zdeňka Škromacha, Milana Urbana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, a některé další zákony /sněmovní tisk 9/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Kdo se, prosím, hlásí do diskuse? Vidím pana poslance Hulinského.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, byl jsem přihlášen i písemně, ale pro jistotu jsem zvedl ruku a to mě patrně upřednostnilo.

V té volné chvíli se mi podařilo přečíst si program Věcí veřejných. Dovolte, abych vám z něj ocitoval: „Věci veřejné ke zdravotnictví – regulační poplatky – díl pátý. S několika parametry Věci veřejné nesouhlasí. Poplatky ve zdravotnictví jsou dnes vlastně jediným odtrženým zbytkem původní Julínkovy reformy a jsou nastaveny velmi zvláště. My například v zásadě odmítáme poplatek za položku na receptu. Ten podle nás žádnou regulační úlohu neplní.“

Cituji z programu Věcí veřejných, který je volně dostupný na internetu komukoli z vás: „Změnili bychom nastavení ročního pětitisícového limitu za poplatky a doplatky za léky. Rozdělíme zdravotní pojištění na standardní a nadstandardní. Povinné základní zdravotní pojištění se bude týkat každého občana České republiky. Bude zajišťovat úhradu základní zdravotní péče v zákonem jasně definovaném rozsahu, jehož kvalitu a dostupnost bude garantovat Ministerstvo zdravotnictví. Komora požaduje, aby lidé v produktivním věku i za běžné plomby platili sami, od po-

jišťoven prý peníze nestačí. Věci veřejné s tím zásadně nesouhlasí.“ Já věřím, že s tím nebudete souhlasit, i když ministr zdravotnictví bude chtít 400 korun za běžnou plombu, kterou považujete za standard. A takhle bych mohl pokračovat ve vašem volebním programu, který je běžně dostupný jakémukoli občanovi, který vás vlastně možná i kvůli tomu volil.

„Standard zdravotních výkonů bude určen v diskusi zástupců odborných společností, lékařské komory a zástupce svazu pacientů. Podporujeme právo na důstojnou smrt ukončením lékařské péče v bezvýchodných zdravotních stavech, kdy pokračování terapie přináší jen utrpení nemocného.“ Bohužel tady chybí dovětek – a já bych rád věděl, jestli se jedná o zdravotnictví, či o pacienta.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášenou – vidím faktickou pana poslance Ratha.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, takové přerušované projednávání trochu ztrácí to tempo, jako jiné věci, které se někdy čas od času musí přerušit. Pokusím se navázat na to, co tady zaznělo.

Dámy a pánové, pan ministr Bárta tady tak trochu předváděl nový politický styl a dělal si legraci z nějakých odborných asistentů. Má pravdu, já jsem skutečně byl jen odborným asistentem na univerzitě, vyučoval jsem interní lékařství a vyučoval jsem ho na univerzitě a na lékařské fakultě, ze které pana Bárta pro neschopnost hned po prvním semestru vyhodil. Takže myslím si, že pokud se začne do někoho navážet tímto způsobem, měl by se vrátit ke své osobní historii. A pokud chce prosazovat nové trendy v politice, tak by je měl prosazovat poněkud jiným způsobem, než že chodí urážet jiné.

Já bych tady taky s jistou nadsázkou mohl říkat, že on si koupil stranu Věci veřejné, koupil si maserati, koupil si kufry od Louise Vuittona, koupil si krásný byt, a on mně bude vyčítat, že já jsem si koupil do pracovny stůl. Takhle to tady můžeme jako ping pong dělat! Myslím si, že to ale není dobře. Protože my se tady bavíme o důležité věci, kterou jsou regulační poplatky ve zdravotnictví, kterou je jejich dopad na občany a pacienty.

Čili prosím pana ministra, pokud chce kázat o novém politickém stylu, aby šel příkladem a nepředváděl tady to, co on tady předvedl!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Paní poslankyně Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, já jsem byla přihlášená k faktické poznámce už před přerušením bodu. Než jste přerušila bod, měla jste si asi zřejmě zapsat, kdo byl přihlášen k

faktické poznámce. Přihlásila jsem se podruhé a vy jste opět dala přednost někomu jinému. Mně je velmi líto, že tímto způsobem se tady ohýbá –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Paní poslankyně, před vámi byl přihlášen pan poslanec Rath.

Poslankyně Soňa Marková: ... ohýbá taková základní slušnost, která tady zřejmě chybí.

Nicméně moje poznámka byla k panu ministrovi Bártovi, který tady teď není. (Z pléna: Už je.) Už je. Já se omlouvám, ale ještě když jsem šla sem k pultu, tak tady nebyl.

Pane ministře Bárto, vy jste hovořil o tom, že máme pracovat a nemáme dělat to, co vy za práci nepovažujete. Nicméně já bych vás chtěla upozornit na to, že diskuse k předloženým návrhům zákonů jsou součástí práce poslankyň a poslanců Parlamentu České republiky. A když se podíváte do stenozáznamu, uvidíte, že poslanci a poslankyně za KSČM, kteří vystupovali při projednávání tohoto bodu, tedy zákona o zrušení regulačních poplatků, vystupovali velmi věcně a s argumenty. Já nevím, co vy považujete za práci poslanců a poslankyň, ale já si myslím, že věcná diskuse k zákonům touto prací skutečně je. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: K faktické poznámce byl ještě před přerušением této diskuse přihlášen pan poslanec Šnajdr. (Nemá zájem vystoupit.) Nechce. Dalším přihlášeným byl pan poslanec Skokan. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Skokan: Vážení kolegové, milé kolegyně, já jsem tiše doufal, že už nebude potřeba, abych vystupoval a prodlužoval tuto nezapnou diskusi. Já bych chtěl poprosit všechny dobré znalce programu Věcí veřejných – a když někdo něco umí, já se před ním skláním, před jeho vědomostmi – chtěl bych je poprosit, aby své znalosti použili k práci, o které se tady neustále mluví, ke které vyzýval ať už pan ministr Bárta nebo řada dalších. A pokud se někdo chce s něčím na něčem dohodnout a udělat nějaký kus práce, musí s ním o tom jednat. Exhibice, která se tady předvádí, ta možná slouží z nějakých nízkých pohnutek pokrytecky k tomu, aby se tady někdo prezentoval před médii nebo před námi nebo sám před sebou, nevím, ale jistě neslouží k tomu, abyste přesvědčili partnera k diskusi, kterou jste ani nezahájili.

Takže pokud někdo chce s námi, ať už s kýmkoli, třeba se mnou nebo s někým z Věcí veřejných nebo s věcmi veřejnými jako takovými jednat o něčem a na něčem se dohodnout, ať už na společných názorech nebo postupu, prosím vás, dejte nám to vědět. Ale ne tady od řečnického pultíku

sprškou osobních urážek a invektiv. Takto se slušní lidé k sobě nechovají. Těším se na spolupráci. (Potlesk od členů Věcí veřejných.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Mám tady další dvě faktické poznámky. První pan ministr Bárta a potom pan poslanec Klučka.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Já mám jen technickou. Za prvé mě mrzí, že výzva k setkání v pracovně za čtyři miliony se neuskuteční. A znovu opakuji, že na ni čekám. Do té doby přestávám reagovat na jakékoli osobní invektivy, jenom sděluju, že já jsem si maserati koupil za svoje peníze, někdo si tady koupil pracovnu za čtyři miliony za peníze Středočechů.

A jen technická na závěr. Připomínám, že já jsem odešel z medicíny ve třetím ročníku na vlastní žádost. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk Věcí veřejných.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. K první faktické poznámce pan poslanec Klučka, potom pan poslanec Rath.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedající, vašim prostřednictvím na pana kolegu Skokana. To je vynikající nápad. Pusťte nám tento zákon do druhého čtení a budeme diskutovat. Právě o těch společných věcech. (Potlesk ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Rath, prosím máte slovo.

Poslanec David Rath: Ono to už trochu připomíná kabaret. Ale pana ministra samozřejmě zvu, ale zjistí, že ta pracovna není za čtyři miliony, to podlehl dezinformaci, hluboké dezinformaci, konečně taky se může jít podívat k panu kolegu Johnovi, který má pracovnu od ministra Ivana Langera za dvacet milionů a můžou tam společně využít i tu vířivou vanu, kterou si tam nechal pan Langer dát, a dnes v ní víří nejspíš pan John. Takže každý jste zván se podívat do naší pracovny, máme den otevřených dveří, příští týden o státní svátek můžete přijít, doufám, že stejný den otevřených dveří udělají na Ministerstvu vnitra, abychom viděli, v jakém komplexu přebývá pan John.

A co říkal pan Bárta o těch penězích. No, jistě. Víte, jistý bonmot říká, že vepřové jsou brambory pasírované přes vepře. Takže peníze pana Bárty jsou veřejné peníze pasírované přes ABL k panu Bártovi. Třeba jeho zakázka u ČEZu a dalších veřejných zakázek, které získal, tak to je přesně ten případ, jak se to dělat nemá. To znamená, vezmu veřejné peníze, pro-

pasíruji je přes svoji soukromou firmu, a pak řeknu, do mých peněz vám nic není. Vy jste to jen zaplatili té firmě, která shodou okolností mně patří. Takhle to dovede skutečně dělat každý.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já bych jenom chtěla poprosit, abychom skutečně mluvili k věci, a už u pana Ratha jste poslední, komu dávám slovo o kancelářích. Prosím, bavíme se teď o poplatcích. Je někdo další přihlášen do rozpravy? Pokud nikdo nechce hovořit, tak končím obecnou rozpravu. Prosím, jestli zpravodaj se ujme slova.

Poslanec Boris Šťastný: Ano. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, po několika přerušeních a bouřlivé debatě, ve které vystoupily desítky řečníků v řádné rozpravě, a faktických připomínkách zaznělo to nejdůležitější: návrh pana poslance Šnajdra na zamítnutí. Čili o této věci prosím nechat hlasovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Budeme tedy hlasovat. Pardon, pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, já bych také rád požádal o možnost závěrečného vystoupení v rámci projednávání tohoto návrhu zákona v prvním čtení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím. Máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, vážená vládo, návrh zákona, který v tuto chvíli byl projednán v rámci prvního čtení a je před hlasováním, předložila sociální demokracie proto, že pokládá za důležité i v tomto volebním období otevřít téma existence stávajících zdravotnických poplatků.

Chtěl bych připomenout, že to byla vláda, koaliční vláda v čele s Mirkem Topolánkem, která tyto poplatky zavedla v minulém funkčním období. Byly účinné od 1. ledna 2008. Ministrem zdravotnictví, který tyto poplatky prosadil, byl Tomáš Julínek z Občanské demokratické strany. Chtěl bych také připomenout, že sociální demokracie poté, kdy neuspěla ve svém odporu proti zavedení, legislativnímu zavedení těchto poplatků v rámci tzv. Topolánkova batohu, podala několik ústavních stížností, z nichž jedna se týkala právě těchto poplatků ve zdravotnictví. Je pravdou, a to tady bylo zmíněno, že tato ústavní stížnost byla Ústavním soudem zamítnuta. Chtěl bych ale připomenout velmi těsný poměr, který byl při rozhodování ústavních soudců. Ten těsný poměr dává do značné míry za pravdu našim

pochybnostem o tom, do jaké míry je zavádění takovýchto poplatků skutečně v souladu s Listinou základních práv a svobod. Ten poměr byl 8:7. Jeden hlas jednoho soudce v této věci rozhodoval. Tento poměr 15 – 8:7.

My jsme jako sociální demokraté, když se schvalovala Ústava České republiky na konci roku 1992, trvali na tom, aby Listina základních práv a svobod byla součástí ústavního pořádku České republiky a byl tu také... Splnění této podmínky umožnilo tehdy sociálně demokratickým poslancům hlasovat pro přijetí ústavy naší dnešní České republiky. Tím důvodem, proč jsme podporovali Listinu základních práv a svobod a trvali na jejím ústavním zajištění, byla právě i sociální práva, která jsou v této listině obsažena. Jsme přesvědčeni o tom, že placení poplatků ve zdravotnictví je v kolizi se základními logickými sociálními právy.

V minulém volebním období sociální demokracie opakovaně předkládala návrhy na zrušení těchto poplatků i v legislativní podobě. V jednom případě Poslanecká sněmovna tento návrh schválila, ale posléze pravcová většina v Senátu neumožnila zrušení poplatků. Tento návrh jsme předložili v tomto volebním období v podobě maximalistické. Záměrně říkám – předložili jsme ho v maximalistické podobě; obsahuje návrh na zrušení všech poplatků, které zavedl kdysi Tomáš Julínek. Ale jsme připraveni hledat kompromis.

Zaznělo v rozpravě, kterou máme za sebou, zaznělo konstatování toho, že některé politické strany navrhovaly ve volbách úplně zrušení poplatků, jiné, jako např. Věci veřejné, navrhovaly zrušení částečné teď hned a zbylých poplatků až po dalších změnách v oblasti zdravotní péče. Já jsem přesvědčen o tom, že můžeme na bázi tohoto návrhu zákona dospět k rychlému kompromisu a tam, kde bude existovat shoda, můžeme část poplatků ve zdravotnictví zrušit. Není tady v této Poslanecké sněmovně předložen žádný jiný vládní návrh, který by k našemu návrhu představoval alternativu. Podle mého názoru tedy můžeme tento návrh poslaneckého klubu sociální demokracie využít jako platformu pro to, abychom poplatky změnili způsobem, který bude mít většinovou podporu na půdě Poslanecké sněmovny.

Konkrétně řečeno. Jestliže je součástí vládního programu návrh na to, aby se zrušil poplatek za položku na receptu, proč bychom neměli využít tento návrh zákona k tomu, abychom to provedli hned? Abychom to provedli hned bez nějakého odkládání. Tento návrh může být účinný již k 1. lednu příštího roku, a pokud ho využijeme, tak už k 1. lednu příštího roku můžeme zrušit onen nejvíce kritizovaný poplatek za položku na receptu.

Já bych rád požádal všechny poslance a poslankyně z opozičního tábora a také z vládního tábora: Zachovejme se racionálně a využijme tuto novelu k tomu, abychom alespoň část poplatků zrušili. Poplatky jsou

vlastně to jediné, co tady zbylo po minulém ministru zdravotnictví Tomáši Julínkovi. Nám se podařilo zabránit v těch uplynulých letech jeho některým absolutně šíleným návrhům, kterými se snažil rozbít systém veřejného zdravotnictví. Podařilo se nám zabránit privatizaci zdravotních pojišťoven, jejich převodu na akciové společnosti, podařilo se nám zabránit tomu, aby se na akciové společnosti převáděly fakultní nemocnice, podařilo se nám zabránit některým návrhům, které směřovaly k tomu, aby se dokonce akciové podíly v těchto zdravotních pojišťovnách prodávaly do soukromých rukou. Zavedení poplatků je vlastně jediná věc, kde sociální demokracie v tom tlaku proti tehdejší politice ministra Julínka neuspěla. Je to jeden z důvodů, proč se k tomuto tématu vracíme a znovu to téma předkládáme do Poslanecké sněmovny.

Kolegové, kolegyně, vážená vládo, byl bych rád, kdybychom o tomto návrhu zákona rozhodli na základě racionální rozvahy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V tuto chvíli nechám hlasovat o návrhu pana poslance Šnajdra, návrhu, kterým se zamítá předložený návrh.

Zahajují hlasování. Pardon, považuji jej za zmatečné. Poprosím vás o odhlášení. Přihlaste se prosím znovu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, paní a pánové, ve světle našeho nedávného sporu vám musím připomenout, že jste slíbila, že ve 12.45 přerušíte tento bod nebo přerušíte, jakýkoliv bod bude probíhat, protože je pevně zařazený bod volby.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře. Dokončíme tento bod, to znamená... (Smích v sále. Hlásí se poslanec Sobotka. Někdo z poslanců upozorňuje, že nemůže dostat slovo, že už se hlasuje.)

Prosím, pane Sobotko. Jsme těsně před hlasováním. Potom bychom se hned vrhli na body...

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já se domnívám, že nelze postupovat odlišným způsobem, než jsme se shodli v předcházejícím případě. Podle mého názoru jedinou možností je teď hned přerušit projednávání tohoto bodu před jeho ukončením a věnovat se bodu, který byl pevně zařazen na 12.45 hodin. V opačném případě podle mého názoru budeme muset využít jiné nástroje k tomu, aby nebyl porušován jednací řád Poslanecké sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, pan Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Já myslím, že je evidentní – pardon, vážená paní předsedající, pane předsedo vlády, členové vlády, dámy a pánové – že je zcela evidentní, že paní předsedající v minulém případě přerušila schůzi ve 12.06 hodin, když domluvil jeden z řečníků. Je zcela na volném uvážení předsedajícího v této Sněmovně, jestli dvě nebo tři minuty pokračuje v tom bodu. Myslím, že každý vidí, že tady jde pouze o politickou exhibici opozice a že nejde o věcné hlasování o zákonu o zdravotnických poplatcích. Já myslím, že pokud vám o něco jde, tak nechte dojít na hlasování a nezneužívejte prosím jednací řád a jeho svévolný výklad. Já myslím, že paní předsedající má nepochybně právo dát hlasovat o návrhu pana poslance Šnajdra. Pokud máte námitky proti takovému postupu, přestaňte o tom povídat a vzneste námitku. (Potlesk vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vzhledem k tomu, že jsme ještě stále před hlasováním o této věci, rád bych požádal o přestávku na poradu poslaneckého klubu v délce 20 minut. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, já bych trvala na svém postupu. Tento bod je pevně zařazený, a pokud chcete, budeme hlasovat o námitce proti tomuto postupu. Prosím, pan poslanec Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Pan předseda Sobotka se mýlí. Hlasování již bylo zahájeno, pouze jeho první pokus byl prohlášen za zmatečný. Hlasování bylo zahájeno, rozprava byla ukončena a hlasování tedy běží. Paní předsedající nepochybně má právo dát hlasovat o zamítnutí vašeho návrhu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já se domnívám, že v této Poslanecké sněmovně vždy platilo pravidlo o tom, že každý poslanecký klub má právo vzít si přestávku na jednání, pokud nepřekročí souhrn těchto časů během jednoho jednacího dne rozsah dvou hodin. V žádném případě požadavky sociální demokracie během dnešního dne k tomuto času, to znamená do 13 hodin, nepřekročily rozsah dvou hodin a já trvám na právu poslaneckého klubu sociální demokracie vzít si přestávku na naši poradu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře, vyhovuji, dávám přestávku do 13.22 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.52 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.21 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, jsme před závěrečným hlasováním. Já bych vás prosila, abyste se všichni odhlásili. Přihlaste se znovu. Prosím, posadte se do svých lavic.

Takže zahajuji závěrečné hlasování. Zazněl tady návrh pana poslance Šnajdra na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 52. Z přihlášených 173 se vyslovilo pro 106, proti 65, zdržel se 1. Tento návrh byl přijat. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Teď půjdeme na bod číslo 62.

62.

Návrh na odvolání členů a náhradníků správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedající, paní a pánové, podle zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně se do 90 kalendářních dní po ustavující schůzi Sněmovny konají volby všech 20 členů správní rady volených Poslaneckou sněmovnou podle principu poměrného zastoupení politických stran ve Sněmovně. Devadesátý den po ukončení ustavující schůze je dnes, čili dnes musíme provést tuto volbu.

Protože však dvěma členům té současné správní rady končí jejich volební období až 8. listopadu letošního roku, abychom mohli navolit všech dvacet nových, je nezbytné, abychom tyto členy a náhradníky členů správní rady VZP odvolali. To je tedy tématem tohoto bodu. Jedná se o pány Jozefa Kochana a Borise Šťastného a náhradníky členů rady paní Janu Rybínovou a pana Jana Schwippela.

Poprosím vás, vážená paní předsedající, abyste otevřela rozpravu k tomuto bodu s tím, že volební komise doporučuje, aby se odvolání provedlo veřejně hlasovacím zařízením.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já vám děkuji. Otevírám rozpravu. Nikdo se nehlásí, rozpravu ukončím.

Poslanec Jan Vidím: Paní předsedající, paní a pánové, nyní budeme hlasovat o tom, že Poslanecká sněmovna odvolává Jozefa Kochana a Borise Šťastného ze správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny a paní Janu Rybínovou a Jana Schwippela z pozice náhradníka členů správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 53. Z přihlášených 171 pro 167, proti 1, nikdo se nezdržel. Návrh byl přijat.

Přistoupíme k projednání bodu

63.

Návrh na odvolání člena a náhradníka dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Prosím pana poslance Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji.

Paní předsedající, paní a pánové, jsme v podobné situaci jako v předcházejícím bodu. Dnes máme poslední den, kdy Poslanecká sněmovna musí zvolit všech deset členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny, a protože v tuto chvíli jednomu z členů a jednomu z náhradníků dozorčí rady uplyne jeho volební období až dnem 8. listopadu, je nezbytné, aby Poslanecká sněmovna tohoto člena, kterým je pan Tomáš Ulehla, a náhradníka člena Dozorčí rady VZP pana Petra Fialu, aby je Sněmovna odvolala.

Máte před sebou usnesení volební komise k tomuto, které obsahuje i návrh na veřejné hlasování.

Prosím, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Otevírám rozpravu. Nikdo není přihlášený, a pokud se dál nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Poslanec Jan Vidím: Paní a pánové, budeme tedy hlasovat o tom, že Poslanecká sněmovna odvolává k dnešnímu dni člena dozorčí rady VZP Tomáše Ulehlu a náhradníka člena dozorčí rady VZP Petra Fialu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 54. Z přihlášených 172 pro 166, proti 1, zdržel se 1, nehlasovali 4. Tento návrh byl přijat.

Můžeme přejít k bodu

64.

Návrh na volbu členů správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Prosím pana poslance Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně.

Paní předsedající, paní a pánové, volební komise na své dnešní schůzi projednala návrhy jednotlivých poslaneckých klubů a přijala své usnesení číslo 18, které opět máte na stolech. Všechny návrhy, které byly jednotlivými poslaneckými kluby podány, byly také postoupeny všem ostatním poslaneckým klubům, čili jste informováni o tom, kdo je navržen za člena Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny. Poslanecká sněmovna volí dvacet členů této správní rady, a to podle systému poměrného zastoupení dle výsledku voleb, tak jak jsou jednotlivé politické strany zastoupeny zde v Poslanecké sněmovně.

Volební komise doporučuje, aby Poslanecká sněmovna zvolila svých dvacet zástupců do Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny jedním hlasováním, a to hlasováním veřejným.

Prosím o otevření rozpravy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Otevírám rozpravu. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím.

Poslanec Jan Vidím: Paní předsedající, paní a pánové, nyní vám přečtu návrhy na členy správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny volené Poslaneckou sněmovnou bez křestních jmen a titulů: Babák, Běhounek, Býček, Farský, Fassman, Kochan, Koskuba, Kotalíková, Krákora, Marková, Opálka, Patera, Plaček, Roztočil, Rusnok, Skalický, Sojka, Šnajdr, Šťastný, Tluchoř.

Nechte prosím, paní předsedající, hlasovat o tom, že Poslanecká sněmovna volí těchto dvacet členů správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dávám tedy hlasovat o tomto návrhu. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 55. Z přihlášených 172 pro 168, proti nula, zdržel se jeden, nehlasovali 3. Přijato.

Prosím, abychom přešli k bodu

65.

Návrh na volbu členů dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Na lavice vám byl rozdán seznam kandidátů. Prosím, aby se ujal slova pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedající, paní a pánové, na základě návrhů předložených jednotlivými poslaneckými kluby dnes na své 6. schůzi volební komise projednala tyto návrhy a máte je, jak již uvedla paní předsedající, na svých stolech před svými očima.

Konstatuje volební komise, že všechny návrhy jsou podány v souladu s principem poměrného zastoupení jednotlivých politických stran v této Sněmovně, a volební komise doporučuje, abychom hlasovali o návrhu jedním hlasováním, a hlasováním veřejným.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zahajuji rozpravu. Nikdo se nehlásí, končím rozpravu.

Poslanec Jan Vidím: Paní předsedající, paní a pánové, nyní vás seznámím se jmény navrženými do dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny, volené Poslaneckou sněmovnou, bez křestních jmen a titulů: Gregora, Janek, Kantůrek, Maršíček, Mazuchová, Molendová, Novotný, Řihák, Úlehla, Vysloužil. Navrhují, abychom hlasovali o těchto jménech jedním hlasováním.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ještě než zahájím hlasování, chci říci, že náhradní kartu číslo 11 dostala paní poslankyně Chalánková.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 56 ze 173 přihlášených pro 168, nikdo se nezdržel, nikdo nebyl proti. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: Paní předsedající, zvolili jsme správní radu i dozorčí radu, kterou volí Poslanecká sněmovna. Zvoleným blahopřeji a můžeme tuto část opustit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dámy a pánové, organizační výbor se sejde ve 13.40 hodin a v tuto chvíli vyhláším pauzu do 15 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.04 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní kolegyně, vážené paní kolegyně, dovoluji mi, abych vás přivítala po polední přestávce na odpolední části našeho dnešního jednání.

Dostávám avízo od pana kolegy, že tady není přítomen nikdo z vlády. Protože vím, že teď jedná někde tady v prostorách Poslanecké sněmovny, tak prosím aparát Poslanecké sněmovny, aby někoho ze zástupců vlády zavolal.

Pan kolega Stanjura oznamuje, že má náhradní kartu číslo 14.

Já si mezitím dovoluji zahájit projednávání bodu

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 82/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji tedy ještě jednou, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Poprosím samozřejmě nejprve, aby z pověření vlády tento návrh uvedl ministr zemědělství Ivan Fuksa. Zároveň upozorním, že zpravodajem pro první čtení je pan poslanec František Dědič, ale ještě předtím, než dostane slovo, patří samozřejmě úvodní slovo panu ministři. Pane ministře, prosím.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vážení poslanci, vážená poslankyně, dovoluji mi, abych uvedl

vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o oběhu osiv a sadeb, ve znění pozdějších předpisů.

Cílem předkládaného zákona je transpozice směrnice Evropské unie, která byla schválena v září 2008 v Evropském parlamentu a ve druhé šarži 26. listopadu 2009. Na základě této směrnice vládní návrh zákona upravuje a doplňuje některé definice týkající se rozmnožovacího materiálu, což se týká roubov, řízků a podnoží ovocných druhů a poddruhů. Upravují se podmínky pro uvádění materiálu do oběhu a stanovují se nové povinnosti jeho dodavatelům při rozmnožování a výrobě. Jde zejména o povinnosti sledovat kritické body, které ovlivňují jakost a zdravotní stav rostlin, a vést o nich evidenci. Týká se to různých obalů, povinnosti, jakou formou se má balit a jaké jsou další povinnosti evidenci a označování těchto šarží. Je to podrobně rozepsáno v jednotlivých položkách příslušného zákona.

Na základě směrnice Komise vládní návrh zákona také upravuje zvláštní podmínky právě o registraci a uvádění do oběhu osiva krajových odrůd zeleniny a odrůd zeleniny, které se tradičně pěstují v určitých místech a v oblastech a jsou ohroženy genetickou erozí, a odrůd zeleniny, které samy o sobě nemají hodnotu pro obchodní pěstování zeleniny, ale jsou vyšlechtěny pro pěstování za zvláštních agrotechnických, klimatických či půdních podmínek.

Kromě transpozice směrnice Evropské unie vládní návrh zákona obsahuje pouze související legislativně technické úpravy.

Technickou změnou, která ale bude mít praktický význam pro usnadnění stávající transpozice i budoucí transpozice evropských směrnic, je zrušení přílohy číslo 1, která obsahuje druhový seznam odrůd druhů pěstovaných rostlin. Tento seznam bude nadále upraven v prováděcím právním předpise.

Vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, navrhuji vám, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovila s vládním návrhem souhlas již v prvním čtení v souladu s § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, jelikož Poslanecká sněmovna tento návrh jako sněmovní tisk 1072 v pátém volebním období, to znamená v letech 2006 až 2010, neprojednala. Transpoziční lhůta směrnice uplynula 31. března 2010 a nyní probíhá řízení u Evropského soudního dvora, ve kterém Evropská komise namítá neprovedení některých transpozic do českého právního řádu.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Nyní bude mít slovo zpravodaj. Je jím pro první čtení určen pan poslanec František Dědič. Prosím, pane kolego.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne, vážená paní před-

sedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Předložený vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin, je předložen z důvodu transpozice právních předpisů, jak už uvedl pan ministr. Já myslím, že tady velmi precizně zdůvodnil, proč bychom v tomto volebním období měli tento návrh zákona schválit již v prvním čtení. I s ohledem na to, jak jsme ztratili čas dopoledne, bych chtěl, abyste to podpořili. Sám to podporuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Písemnou přihlášku nemám žádnou. Táži se, zda se někdo hlásí. První zvedl ruku pan poslanec Skopal. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ladislav Skopal: Vážená paní předsedkyně, poslankyně a poslanci, já jsem byl v minulém volebním období zpravodajem tohoto tisku. Nepodařilo se nám ho projednat z důvodu už trošku chaotického období ke konci volebního období. Proto bych vás chtěl požádat i já, aby tento zákon z důvodů, které tady již pan ministr řekl, byl projednán ve zrychleném čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Prosím o další přihlášku do otevřené obecné rozpravy. Není-li taková, končím obecnou rozpravu.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 2 jednacího řádu o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 82 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 57. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 57. Přítomno 156, pro 128, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení byl přijat.

Zahajuji podrobnou rozpravu, opět bez písemných přihlášek, opět vás vyzývám, pokud máte někdo nějaký návrh, abyste se nyní přihlásili. Ale nikdo se nehlásí, končím tedy podrobnou rozpravu a můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění

do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 82.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 58. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 58. Přítomno 158, pro 135, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministři, děkuji též panu zpravodaji a končím projednávání sněmovního tisku 82, bodu č. 9.

Nyní je před námi další bod. Tímto bodem je

13.
**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb.,
o krmivech, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 53/ - první čtení**

Opět požádám o úvodní slovo ministra zemědělství Ivana Fuksu, který z pověření vlády tento návrh uvede.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy poslankyně, páni poslanci, ještě jednou dobrý den.

Hlavním cílem navrhované právní úpravy je dosažení opět souladu s právními předpisy Evropské unie a zapracování patřičných pravidel do vnitrostátní právní úpravy. Jedná se tedy o implementaci nařízení Evropské rady, která byla projednána a týká se uvádění na trh a používání krmiv. Toto nařízení Evropské unie vstoupilo v platnost v září roku 2009 a nabylo účinnosti 1. října 2010. Toto nařízení nahrazuje dosavadní směrnice Evropské unie stanovující požadavky na výrobu a uvádění do oběhu a používání krmiv a doplnění látek a premixů, které jsou transponovány do zákona o krmivech, a proto jsou v předkládaném návrhu zákona odstraněna všechna ustanovení, jejichž problematiku řeší toto nové nařízení, které je přímo použitelné.

Dále jsou v předkládaném návrhu novely zákona obsaženy změny ve vymezení pojmů, které vycházejí z citovaného nařízení a dalších předpisů Evropské unie. Některé pojmy byly duplicitně definovány přímo nepoužitelnými předpisy Evropské unie o zákoně o krmivech, a proto byly ze zákona vypuštěny.

Návrh novely obsahuje sankce za porušení ustanovení nařízení, proto-

že stanovení sankcí je dáno do kompetence členských zemí Evropské unie. Problematika správních deliktů byla zpracována v souladu se zásadami regulačními správního trestání tak, aby stanovené sankce byly účinné, přiměřené a odrazující i samotnou svou výší.

Redukce si vyžádaly i formulace zmocňujících ustanovení, jejichž prostřednictvím ministerstvo transponovalo podrobnosti a technické údaje směrnic do prováděcího právního předpisu, neboť tyto podrobnosti jsou nyní zahrnuty do přílohy nového nařízení. Tím dojde k redukci prováděcích vyhlášek k zákonu o krmivech.

Přijetí navrhované právní úpravy si nevyžádá zvýšení nároků na finanční prostředky ze státního rozpočtu ani z ostatních veřejných prostředků.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím o slovo zpravodaje. Pro první čtení byl určen zpravodajem pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, máte slovo, pane kolego.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, paní a pánové, pane ministře, přeji hezké odpoledne. Myslím si, že není třeba, aby se u této normy, která je ryze technickou normou, vedla nějaká dlouhá diskuse a nějaké dlouhé zpravodajské zprávy. Čili já ve své zpravodajské zprávě odkazuji na slovo pana ministra, který postihl ty hlavní důvody a účely předložení této normy. Dodávám, že se jedná o klasickou implementaci nebo o klasické převzetí novinek z evropské legislativy. A v případě, že i v zemědělském výboru po konzultaci v praxi dojde ke shodě, potom je možné tento zákon přijmout bez problémů. Myslím si, že je v souladu se vším, s čím zákon má být, a proto doporučuji Poslanecké sněmovně v prvním čtení zákon poslat dál do projednávání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím, hlásí se někdo z místa? Písemné přihlášky mi žádné doručeny nebyly. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na příkazání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhuje příkazat předložený návrh k projednání výboru zemědělskému. Má někdo prosím jiný návrh na příkazání? Není to tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 59. Táže se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl příkazán k projednání zemědělskému výboru. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 59. Přítomno 158. Pro 129, proti nikdo.

Konstatuji tedy, že návrh byl příkazán k projednání zemědělskému výboru.

Tím končí první čtení sněmovního tisku 53 a končí tím projednávání bodu číslo 13. Končím s poděkováním jak panu ministrovi, tak panu zpravodajovi.

Zahajuji projednávání bodu

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - první čtení

Pane ministře, do třetice vás požádám o úvodní slovo, a to abyste z pověření vlády tento návrh uvedl.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Paní předsedkyně, moc děkuji za udělení slova. Ještě jednou, do třetice.

Cílem předkládaného vládního návrhu zákona je zachovat vedení plemenné knihy starokladrubského koně. Jedná se o jedinečné plemeno historicky spjaté s Národním hřebčínem Kladruby nad Labem. Jeho kmenové chovné stádo bylo prohlášeno podle zákona o státní památkové péči za součást národní kulturní památky hřebčín Kladruby nad Labem. Podle stávající právní úpravy plemennou knihu starokladrubského koně může vést pouze Národní hřebčín Kladruby, státní podnik, a vzhledem k tomu, že došlo k transformaci tohoto státního podniku na příspěvkovou organizaci, nyní je navrhována novela k převzetí této činnosti státní příspěvkovou organizací Národní hřebčín Kladruby nad Labem. První změna.

Dále se ve zmiňované novele zrušuje povinnost testování hybridních prasat.

Třetí záležitost je – v souladu s nařízením Komise Evropské unie se mění některé povinnosti při předávání průkazu koně. Technikálie, která souvisí právě s jakýmsi občanským průkazem těchto zvířat.

Dále v souladu se směrnicí Evropské unie Ministerstvo zemědělství vypracovává a aktualizuje seznam uznaných chovatelských sdružení a chovatelských podniků prasat a zveřejní jej způsobem umožňující dálkový přístup.

Třetí nová věc je, že se zrušuje příloha plemenářského zákona obsahující seznam neplemenných ryb, který již není aktuální. Dosavadní pojem

„neplemenné ryby“ se nahrazuje širším pojmem „živočichové pocházející z akvakultury“ v souladu s evropským právním předpisem a veterinárním zákonem. Plemenářský zákon nyní bude pouze odkazovat na prováděcí vyhlášky k veterinárnímu zákonu, který obsahuje úplný seznam těchto vodních živočichů. Jenom pro úplnost dodávám, nezakazuje se používat slovo ryba. Ryba stále platí. Pouze tento seznam se jmenuje Seznam živočichů akvakultury.

V oblasti odborné způsobilosti se pro testování a posuzování zvířat a pro provádění inseminace zohledňují principy, kdy dostatečně dlouhá praxe, například po dobu pěti let, je adekvátní náhradou za dosažené vzdělání.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře, za to, že jste nás obohatil teď o nový poznatek v úvodním slově. A nyní prosím pana zpravodaje Pavla Kováčika o slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající, paní a pánové, ten nový poznatek si dovoluji ještě rozšířit, protože vedle ryb jsou uměle chovány i jiné řády živočišné říše, například korýši nebo měkkýši, a proto byl Evropskou komisí zvolen onen krkolomný název „živočich pocházející z akvakultury“, což jest v podstatě nejobecnější možné vyjádření. My rybáři víme, že ryba stejně zůstane rybou, navzdory Evropské komisi.

A nyní k návrhu zákona. Ono to není jenom o živočišných pocházejících z akvakultury a o starokladrubském koni, ono je to i o dalších věcech, které jsou, tak jak běží legislativa v Evropě, v další Evropě mimo hranice České republiky, tak jsou i zabudovávány do našeho právního řádu. Pan ministr o jednotlivostech z tohoto velmi dobře informoval. Já se jako zpravodaj jenom zmíním o tom, že ten problém má tři varianty řešení.

Tou první variantou je nedělat vůbec nic a doufat, že si toho nikdo nevšimne. Tou druhou variantou je pouze převzít změny evropské legislativy do legislativy naší a tou třetí variantou je to, o čem mluvil pan ministr, to znamená zahrnout pod to i ty věci, které my tady potřebujeme doma, v České republice, udělat, zejména tedy tu změnu ve prospěch starokladrubáka.

Příznám se jako zpravodaj a jako celoživotní zootechnik, že i mně se třetí varianta líbí nejvíce, a proto doporučuji jako zpravodaj Poslanecké sněmovně, aby tento zákon poslala dál do zemědělského výboru k projednání, a pokud možno, ta třetí varianta nechť je přijata.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji.

Otevírám obecnou rozpravu. Přihlášku nemám. Ptám se, zda se někdo z vás hlásí. Nevidím nikoho, končím tedy obecnou rozpravu a můžeme se zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhuje předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Chce někdo z vás navrhnout nějaký jiný výbor? Ne. Budeme tedy hlasovat o tom jediném návrhu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 60. Táže se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání výboru zemědělskému. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 60, přítomno 160, pro 129, proti 3. Tento návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání zemědělskému výboru.

Tím končí první čtení sněmovního tisku 83. Končí tím projednávání bodu 14 na této schůzi. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 8. Je to

8.

Návrh poslanců Pavla Hojdy, Karla Šidla, Marie Rusové, Vojtěcha Filipa, Vojtěcha Adama a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 30/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Původně zde byl návrh na to, abychom tento zákon projednávali ve zrychleném čtení, tedy podle § 90 odst. 2. Sdělují Sněmovně, že jsem obdržela veto tří poslaneckých klubů, ODS, TOP 09 a Věcí veřejných, na to, abychom postupovali v tomto zrychleném čtení. Nyní tedy ještě dodám, že stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 30/1.

Slovo nyní bude patřit zástupci navrhovatelů panu poslanci Pavlovi Hojdovi. Prosím, pane kolego.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji. Paní předsedkyně, dámy a pánové, předkládám společně se skupinou navrhovatelů návrh novely zákona týkající se civilního letectví. Vzhledem k tomu, že samozřejmě všichni máte tisk, máte stanovisko vlády, máte i zdůvodnění, tak bych jenom krátce ještě zopakoval, co mě k tomu vedlo, abych tento návrh podal, a proč jsem vlastně podával a požadoval i projednání podle § 90.

Jak jistě víte, tak před rokem 1990 Česká republika měla velké množství letišť, celá řada z nich byla pod kuratelou a v majetku armády, resp. tehdy v majetku lidu. Těch letišť bylo poměrně velké množství a po roce 1990 se tato letiště postupně předávala do užívání zejména amatérským klubům, aeroklubům, Letecké amatérské asociaci. Některá letiště převzala kraje, obce nebo města a provozovala se. Bohužel ale při tomto předání, protože některá letiště byla v tzv. utajeném režimu, nastávala situace, že se restituovaly pozemky a přidělovaly se pozemky i pod těmito letišti a mnoha majitelům pozemků, byť ne třeba ani většinovým, nevyhovovalo to, že tam je letiště, a snažili se nějakým způsobem se v podstatě tohoto letiště zbavit a tyto plochy, někdy velice výhodné pro jakoukoliv jinou výstavbu, chtěli využívat jinak.

Ministerstvo dopravy společně s Ministerstvem pro místní rozvoj, ale i s Ministerstvem obrany se snažilo v minulém období tuto situaci řešit z jednoho prostého důvodu. Česká republika polohou uprostřed Evropy, velice jedinečnou polohou, by byla obrovská škoda, kdyby o tuto dopravní infrastrukturu přišla, a je v podstatě jisté, že v budoucnu už by se nepodařilo, abychom mohli umožnit, abychom tuto dopravní infrastrukturu nějak navrátili zpátky, protože těžko někdo bude likvidovat pole nebo kácet les v zájmu toho, aby se postavila nová letištní plocha. Proto se Ministerstvo dopravy angažovalo v tom smyslu, že letiště, která ještě nebyla nějakým způsobem ztracena, zařadila do seznamu dopravní infrastruktury a na tato letiště vznikl nárok u provozovatelů na vznik věcného břemene provozování letiště. Samozřejmě provozovatelé museli mít a musí mít, aby toto letiště provozovali, oprávnění, které uděluje Úřad civilního letectví.

No a nyní, proč předkládám tento návrh zákona. Nastává situace, že přestože zákon umožňuje, aby většinový vlastník pozemků pod těmito letištními plochami, pokud tedy existuje nějaký jiný vlastník, tak aby tento většinový vlastník, pokud chce sám provozovat letiště, tak může dát stávajícímu provozovateli výpověď. Získá automaticky, pokud splní podmínky, na provozování letiště od ÚCL oprávnění na provozování a může ho provozovat sám. Ale jedná se pořád o to, že letiště zůstává letištěm.

Někteří majitelé pozemků neměli a nemají zájem provozovat letiště, a přesto mají zájem, aby nějakým jiným způsobem než pronájemem pozemků pod letištěm tyto pozemky využívali. Proto zjistili určitou kličku v zákonech a využívali a využívají následující postup. Dají jakoukoliv výpověď z pronájmu tomu oprávněnému provozovateli, který má i od ÚCL oprávnění provozovat letiště. Tomu oprávněnému samozřejmě nezbývá nic jiného, než podat žalobu. Ale protože je možnost dle zákona požádat o takzvané předběžné opatření okamžité možnosti využívání těchto pozemků, tak provozovatel prakticky musí ze dne na den skončit toto provozování. To za prvé.

Za druhé. Majitel pozemku právě nemusí, respektive požádá si ÚCL o vydání zvláštního oprávnění na provozování letiště, ale nemusí splnit vůbec žádné podmínky. Provozovatel už nemůže provozovat letiště, ten oprávněný. Majitel pozemku, už mu vůbec nezáleží na tom, jak dopadne soudní řízení, protože okamžitě v podstatě může začít likvidovat letištní plochu a využívat pozemky jakýmkoliv jiným způsobem. Vůbec nemusí získat ani oprávnění na provozování tohoto letiště. A tím automaticky letiště vypadne z toho seznamu chráněné dopravní infrastruktury a není možno nějak vrátit tuto situaci zpět. A navíc provozovatel, který vyhraje soudní spor, tak už nemá možnost se vrátit, protože se nemá kam vrátit.

A tato novela zákona umožní, aby pokud majitel pozemku má zájem provozovat letiště a chce doopravdy ho provozovat, tak mu vůbec nic nebrání, aby dal výpověď, získal oprávnění letiště provozovat. To je naprosto v pořádku. To tenhle ten návrh řeší. Čili neomezuje vlastnická práva většinového vlastníka, naopak potvrzuje. Ale zabrání tomu, aby vlastník, který nechce dále letiště provozovat, chce ho zlikvidovat, tak aby mu v podstatě ten náš postup a právní postup, a umožňuje to právo, tak aby mu neumožňovalo, aby to letiště zlikvidoval bez jakéhokoliv důvodu. Jestliže jeho výpověď bude odůvodněná, tak samozřejmě může pronajmout toto letiště komukoliv jinému, ale hlavně nemá možnost, aby je během krátké doby zlikvidoval.

To by bylo asi všechno. Je to jediný důvod, pro který to podávám. Znova chci zopakovat: Není to útok na majitele většinové části pozemků, pokud tedy nějaký je, ale je to ochrana stávajících letišť, tak aby se nelikvidovala, jak bohužel k tomu docházelo prakticky do roku 2000, 2002 i následně, ale bychom udrželi dopravní infrastrukturu, která do budoucna bude nesmírně cenná a je nenahraditelná.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu navrhovateli. A nyní poprosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Františka Laudáta.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, budu velice stručný. Vy jste obdrželi tisk sněmovní, návrh poslanců Hojdy a spol., na tuto novelu zákona číslo 49/1995 Sb. A ještě tam dochází k úpravě živnostenského zákona číslo 455/1991 Sb.

Zásadní k tomu je stanovisko vlády, které jste obdrželi ve sněmovním tisku číslo 30/1, které je zamítavé. Máte tam uvedeny důvody, proč vláda s tímto návrhem, s touto novelou nesouhlasí, s tím, že za nejzávažnější považují majetkovou kolizi, to znamená případnou kolizi až s ústavními právy občanů.

Předkladatelé navrhnou vzhledem k jednoduchosti novely, aby byla schválena již v prvním čtení podle devadesátky.

Já se potom přihlásím v rozpravě a budu vám navrhovat, abychom tu to novelu zamítli v prvním čtení. Toť vše ode mne. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Veškeré návrhy – upozorňuji – musí zaznít ještě v obecné rozpravě, aby o nich potom mohlo být hlasováno.

Zahajuji tedy obecnou rozpravu. Nemám žádnou písemnou přihlášku. Prosím tedy, pan kolega Laudát se hlásí jako první.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já dávám návrh na zamítnutí této novely v prvním čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Hlásí se ještě někdo další do obecné rozpravy? Prosím, hlásí se pan kolega Jan Klán.

Poslanec Jan Klán: Dobrý den, dámy a pánové. Já navrhuji zkrátit lhůtu na projednávání ve výboru hospodářském na 30 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo další? Nehlásí. Končím obecnou rozpravu.

Jsou před námi závěrečná slova. Nejprve zástupce navrhovatelů pan poslanec Pavel Hojda.

Poslanec Pavel Hojda: Já děkuji. Je škoda, že nechce nikdo diskutovat. Velice by mě právě zajímalo, kdyby se třeba i diskutovalo ke stanovisku vlády, protože si myslím, že je nepřesné.

Chci znova zopakovat, že se nejedná o omezení vlastnického práva, protože bychom museli hovořit o tom, že omezení vlastnického práva už je nyní, kdy je věcné břemeno provozování letiště pro provozovatele, který má oprávnění Úřadu civilního letectví. Čili vůbec se nejedná o omezení vlastnického práva. Naopak je nadále umožněno, pokud vlastník a majitel většinové části pozemků pod letištěm, pod letištní plochou, chce toto letiště využívat, tak aby ho využíval a získal oprávnění u Úřadu civilního letectví. Jenom se má zabránit, aby nebylo zlikvidováno letiště, nenávratně zlikvidováno i přesto, že potom majitel má jiné záměry.

Takže já bych požádal a bylo by vhodné, aby se třeba i u tohoto návrhu diskutovalo na hospodářském výboru. Možná že by bylo dobré, kdyby třeba výbor ústavněprávní se pokusil tuto novelu projednat a případně zdokladovat, jak je tedy omezeno ústavní právo většinových majitelů pozemků.

A chtěl bych vás požádat, abyste se tedy pokusili a dali šanci tomuto

návrhu, protože na něj čekají zejména provozovatelé letišť, u kterých hrozí, že majitelé pozemků, ani ne majitelé letištních ploch nebo hangárů, ale většinové části pozemků pod letištní plochou, v podstatě takto můžou provozovatele zlikvidovat, aniž by byla zajištěna nějaká náhrada. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní, zda má zájem pan zpravodaj se závěrečným slovem vystoupit? Nemá.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, který zazněl. Ten návrh je na zamítnutí této normy.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 61. Táže se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 61. Přítomno 166, pro 92, proti 49. Tento návrh byl přijat. Poslanecká sněmovna tedy tento návrh zákona v prvním čtení zamítla.

Děkuji panu navrhovateli. Děkuji též panu zpravodaji. Končí tím projednávání bodu číslo 8.

Zahajuji nyní projednávání bodu číslo 15. Je to

15.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 7/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 7/1 a za navrhovatele vidím, že se ujme slova pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, vážená paní předsedkyně, dovoluji mi za předkladatele, za celou řadu předkladatelů ze sociální demokracie, prezentovat návrh zákona, kterým se snažíme o to, aby do českého právního řádu byla zavedena a umožněna přímá volba prezidenta České republiky. My jsme ten návrh podali hned vzápětí poté, co jsme byli zvoleni poslanci parlamentu, poté se na půdě organizačního výboru vznesla diskuse na popud kolegyně poslance Marka Bendy, zda tento návrh je vůbec hlasovatelný. Já jsem rád, že se nakonec sněmovní legislativa vyjádřila v tom smyslu, že tento návrh zákona byl podán v souladu s pravidly, která jsou pro toto jednání Poslanecké sněmovny, a že tedy

dnes tady můžeme začít diskusi o prvním návrhu zákona o přímé volbě prezidenta v tomto volebním období.

Já bych byl rád, aby tento návrh zákona, který krátce představím, postoupil do druhého čtení. Všechny politické strany, které jsou tady zastoupeny, ať už více či méně, podporovaly myšlenku zavedení přímé volby prezidenta ještě v tomto volebním období tak, aby ten příští prezident mohl být zvolen přímo již v roce 2013. Víím samozřejmě, že existují různé názory na podobu oné volby. Víím, že koalice teď ještě stále nedosáhla shody na tom, jakým způsobem by prezident v té přímé volbě měl být volen. My jsme jako sociální demokraté předložili jeden návrh, dvoukolovou volbu, která může být v jednom případě i tříkolová. V zásadě se jedná o volbu, kterou známe z voleb do Senátu, tedy že je dvoukolová, do druhého kola postupují kandidáti dva s nejvyšším počtem hlasů a pak se samozřejmě mezi nimi rozhodne. Ten případ hypoteticky třetího kola může nastat v případě, že by došlo k rovnosti hlasů, ale to asi nelze úplně předpokládat. Na druhé straně jsou dvě možnosti – buďto třetí kolo, nebo volba losem, což myslím, že přece jenom to hlasování lidí je vhodnější.

Návrh, který tady předkládáme, má samozřejmě kromě zavedení přímé volby snahu určitým způsobem i upřesnit a korigovat pravomoci prezidenta, někde je mírně zvýšit, jinde je mírně snížit, tedy snížit v tom smyslu, že budou vyžadovat kontrasignaci, tedy spolupodpis členů vlády.

Já bych si tedy dovilil postupně jednotlivé body, kterých se tento zákon týká, zmínit.

Prezident by byl volen tajným hlasováním na základě všeobecného rovného a přímého volebního práva, tedy tak, jak se konají volby v České republice. Navrhovat kandidáta by mohly v zásadě dvě skupiny kategorií – jednak poslanci, kterých by muselo být 40, nebo senátoři, kterých by muselo být 17, anebo jakýkoli občan, který dosáhl věku osmnácti let, pokud by pro toto získal petici s podpisy 50 000 obyvatel České republiky. Můžeme samozřejmě diskutovat nad tím, zda 50 000 podpisů je málo, nebo moc, ale to myslím, že by nám nemělo bránit v tom, abychom se na tomto principu shodli. My jsme přesvědčeni, že by bylo dobré, aby okruh navrhovatelů byl skutečně rozšířen všeobecně, aby to privilegium navrhovat nezůstalo jen na politicích a politických stranách.

O způsobu volby jsem již hovořil. Já bych se přimlouval skutečně za to, abychom se na úrovni ústavního zákona a na úrovni zákona o přímé volbě prezidenta již dohodli, abychom neexperimentovali s tím, že například, tak jak tady byly návrhy v minulém funkčním období od některých členů vlády, bychom navrhovali pouze zavedení změny Ústavy v tom smyslu, že prezident se volí přímo, a pak ponechávali a odkládali tu diskusi jak na

Poslanecké sněmovně a Senátu, protože pak by ke shodě nakonec dojít nemuselo. Myslím, že bude daleko jednodušší, když si to vydiskutujeme rovnou.

Prezident, který by byl takto volen, by mohl být podle našeho návrhu odvolán, a to lidem, ve stejném hlasování, v jakém je volen. K tomu, aby se takovéto hlasování mohlo uskutečnit, by bylo nutné, aby s tím souhlasila a aby to navrhla jak Poslanecká sněmovna, tak Senát. Pokud by však prezident odvolán v tomto hlasování lidem nebyl, tedy veřejnost by dala za pravdu prezidentovi, resp. podpořila by jeho setrvání ve funkci, pak by prezidentu jako určitá sankce náležela možnost rozpustit Poslaneckou sněmovnu, která toto hlasování navrhla. To by mělo být určitým způsobem vyrovnání rolí prezidenta a Poslanecké sněmovny.

My také navrhujeme, aby určitým způsobem byla omezena imunita prezidenta republiky pouze na funkční období, tak jak je to navrhováno i v návrhu, který se týká poslanců a senátorů. Domníváme se, že prezident by v této věci neměl být nějakou zásadní výjimkou.

Navrhujeme také, aby byla v případě abolice, tedy možnosti prezidenta přerušit nebo zastavit trestní stíhání konkrétního pachatele, vyžadována kontrasignace příslušného člena vlády, tedy ministra spravedlnosti. V těch ostatních případech udělení milosti nic neměníme, nicméně domníváme se, že v případě, kdy to trestní stíhání má být zastaveno nebo přerušeno ještě v době, kdy není dokončeno, tedy v době, kdy nemají možnost soud a další orgány jako státní zástupce rozhodnout o tom, zda ten člověk je vinen, či nevinen, by takovýto zásah měl být činěn pouze se souhlasem ministra spravedlnosti, tedy s garancí moci výkonné.

Navrhujeme, aby v případě předsedy a místopředsedů Nejvyššího správního soudu nadále nebyla nutná spoluúčasť podpisu členů vlády, tak jak je tomu nyní. Chceme, aby prezident v této věci měl určitým způsobem rozšířeny pravomoci a srovnali jsme tak situaci v případě soudců Nejvyššího správního soudu se soudci Nejvyššího soudu, kde tato kontrasignace není vyžadována.

Naopak jsme přesvědčeni, že bankovní rada České národní banky, která má poměrně velké pravomoci např. při zavedení nucené správy v bankách anebo určování měnové politiky v České republice, má povahu orgánu moci výkonné, jejímž vrcholem je vláda, a proto navrhujeme, aby v této věci naopak při jmenování členů bankovní rady prezident na rozdíl od současného stavu byl nucen vyžádat si souhlas předsedy vlády či pověřeného člena.

V případě dalších změn bychom rádi, aby bylo možné prezidenta žalovat u Ústavního soudu nejen pro velezradu, tedy na návrh Senátu, tak jak je to současně upraveno, ale aby také prezident byl odpovědný za do-

držování ústavního pořádku. V současné době jediná možnost je žalovat prezidenta pro velezradu a to je v zásadě možnost jen hypotetická a porušení ústavního pořádku postihnout není možné. My navrhuje, aby tak jako Senát může navrhopvat a žalovat prezidenta u Ústavního soudu pro velezradu, mohla Poslanecká sněmovna v případě hrubého porušení ústavního pořádku prezidentem žalovat jej u Ústavního soudu, a jsme přesvědčeni, že to, že by toto rozhodování probíhalo na půdě Ústavního soudu, kde jsou soudci navrhováni prezidentem, je dostatečná záruka nezávislosti tohoto rozhodnutí.

Stejně tak v případě, že by se Poslanecká sněmovna a Senát shodly na tom, že prezident není schopen vykonávat funkci prezidenta, například ze zdravotních důvodů, tak by uplynutím půlroční lhůty bylo jasné a bylo dáno, že funkční období prezidenta skončilo.

Tolik tedy k návrhu, který jsme předložili. My jsme ochotni jednat o jednotlivých ustanoveních tak, abychom skutečně dosáhli cíle, který tady je. Já věřím, že si ten cíl, tedy přímou volbu příštího prezidenta, vytkly všechny politické strany. Rád bych požádal, aby právě tento návrh byl vzat za základ projednávání pro další období.

My jsme jako sociální demokraté neposuzovali návrhy, které tady byly předkládány, podle toho, kdo je předkládá, ale co je jejich obsahem. Koneckonců tak jsme se postavili i k návrhu zákona a novely Ústavy, která omezuje imunitu. Já bych byl rád, kdybychom se byli schopni takto věcně shodnout i na postoupení tohoto návrhu do výborů, samozřejmě s tím, že bychom případně mohli prodloužit lhůty pro projednávání, protože ve chvíli, kdy nám zbývají dva, možná dva a půl roku do organizování příští volby, tak nemusíme tento návrh projednat ve 30 nebo v 60 dnech a diskuse by se mohla odehrát poměrně široká.

Tolik tedy k představení onoho návrhu zákona. Jak říkám, je možné o něm diskutovat. Je možné diskutovat o tom, jakým způsobem by pravomoci prezidenta měly být upraveny, ale myslím, že to základní, na čem bychom se mohli shodnout, je přímá volba jako taková – navrhování kandidátů nejen politiky a také způsob volby, který samozřejmě může být rozličný, ale věřím, že bychom měli dostát spíše tradici, která je pro Českou republiku zvykem, tedy dvoukolová volba a postup dvou kandidátů. Ale já osobně se nebráním diskusi ani o jiných variantách.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Nyní požádám o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Marka Bendu. Zároveň upozorním všechny, že podle předchozí dohody na politickém grémiu Poslanecké sněmovny dnešek končí v 16 hodin, čili v 16 hodin bychom, pokud nebude tento bod uzavřen, jej přerušili a pokračovali v

něm potom v řádné době, která pro jeho pokračování bude správná. Prosím tedy nyní pana zpravodaje Marka Bendu o slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážená paní předsedkyně, pardon, omlouvám se, vážení členové vlády, dámy a pánové, nebudu zneužívat svoji funkci zpravodaje a přihlásím se pak předsedkyni do obecné rozpravy, abych vyjádřil svůj názor na tento návrh zákona. Nyní jenom sdělím, že vláda k tomuto tisku přijala své stanovisko, které nám bylo zasláno pod tiskem 7/1 z 21. července 2010, kde doporučila Poslanecké sněmovně vyslovit nesouhlas s tímto návrhem zákona z řady převážně technických důvodů.

Jak všichni víme, tak přímá volba prezidenta je ten zvláštní institut, kde dábel je skryt v detailu, kde se všichni, a to už tři nebo čtyři volební období, shoduje většina Poslanecké sněmovny, že má proběhnout přímá volba prezidenta, přesto nikdy k dohodě nedojde, protože to tak bývá. Čímž jenom sdělují, že vláda doporučuje, abychom tento návrh zákona nepřijali. Já své stanovisko vyjádřím v obecné rozpravě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Pan kolega Marek Benda bude jako první. Žádnou jinou přihlášku jsem zatím neobdržela. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, paní předsedkyně. Já sám za sebe jsem velmi opatrný k představám o přímé volbě prezidenta. Řeknu proč a proč si myslím, že tento návrh je snad to nejhorší, co jsme tady v Poslanecké sněmovně kdy měli.

Já se velmi obávám, že v českém systému, který je prostě tradičně monarchistický, kde od první republiky, od masarykovského budování tatíčkovského syndromu je postavení hlavy státu neobyčejně silné, přestože tomu ústavně tak není, přestože pravomoci tomu v mnohém směru neodpovídají, tak postavení hlavy státu je neobyčejně silné. Dvěma extrémně silnými – a to nejenom svou politickou silou, ale i společenským významem – prezidenty, které jsme měli po roce 1989, Václavem Havlem a Václavem Klausem, se toto postavení jenom ještě posílilo.

Za takové situace jít do rizika přímé volby prezidenta, ve které nevíme, kdo může vyhrát, kdo nemůže vyhrát, kdy se ten (veselost v lavicích poslanců ČSSD), který vyhraje, začne odvolávat na svoji přímou legitimitu vzešlou z lidového hlasování a pustí se do střetnutí s Poslaneckou sněmovnou a Senátem, pustí se do střetnutí s politickou reprezentací, já si myslím, že toto je velké zahrávání si s ohněm. Abych nejmenoval žádného z blízkých nebo vzdálenějších východních sousedů, tak víme, jak

nebezpečné mohou být prezidentské systémy, kde prezident posléze uchvátí veškerou moc.

Abych se vrátil k tomuto návrhu. To, co zde předkládají sociální demokraté, je úplný omyl v tomto směru. Jestli někdo cítí podobná nebezpečí jako já, tak představa, kterou nám zde předkládá sociální demokracie, že budeme mít prezidenta, který v okamžiku, kdy dojde ke střetnutí s politickou reprezentací, on, který může být zvolen 25 % hlasů, na jeho odvolání v přímém odvolávacím mechanismu je zapotřebí nadpoloviční většiny všech voličů zaregistrovaných v zemi, to znamená 50 %, pod sankcí toho, že prezident ne může, ale rozpouští Poslaneckou sněmovnu, tak to si myslím, že je přímý návod k tomu, jak dojít k prezidentské diktatuře. Proto se tohoto návrhu obávám mnohem více než všech ostatních, které tady byly kdy předloženy.

Doporučuji Poslanecké sněmovně, aby byl zamítnut a aby Poslanecká sněmovna zahájila, stejně jako ji zahájí vládní koalice, a vládní koalice velmi dobře ví, že k prosazení přímé volby budou potřeba hlasy opozičních poslanců, debatu s vládní koalicí o tom, jak má vypadat přímá volba, která by nás vyvarovala rizik, která jsem se teď tady snažil naznačit. Navrhuji zamítnutí tohoto tisku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Já se zeptám, zda se ještě někdo hlásí nyní do rozpravy. Paní poslankyně Peake má slovo. Zároveň tedy upozorňuji, že po jejím vystoupení, pokud tedy bude další přihláška do rozpravy, tak přeruším bod. Pokud nebude další přihláška do rozpravy, pak bychom tento bod po vystoupení paní poslankyně dokončili. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Karolína Peake: Děkuji, paní předsedkyně. Přímá volba prezidenta je rozhodně na pořadu dne. Není tomu tak jenom díky návrhu, který tady podala sociální demokracie. Je tomu tak i díky programovému prohlášení vlády, do kterého Věci veřejné prosadily přímou volbu prezidenta.

Já myslím, že je jasné v programovém prohlášení řečeno, že přímá volba prezidenta, návrh na přímou volbu, bude vládou předložen a má se tak stát do konce tohoto roku. Vláda připravuje návrh zákona novely Ústavy, ve kterém bude nejen upravena přímá volba prezidenta, ale také rozšíření pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu a klouzavý mandát.

Domnívám se, že Ústava si zaslouží takto komplexní přístup, nezaslouží si tu takzvanou salámovou metodu. Zaslouží si skutečně zodpovědnou diskusi speciálně o pravomocích prezidenta tak, jak je hodláme měnit. Do konce tohoto roku bude zde ve Sněmovně ležet návrh novely Ústavy, jehož součástí bude i přímá volba prezidenta. Tak to stojí v programovém pro-

hlášení vlády. A tento návrh my i podpoříme. (V sále je velký hluk. Potlesk poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, paní poslankyně. Oznámila jsem před vaším vystoupením další postup s tím, že budou-li další přihlášky do rozpravy, přeruším tento bod projednávání.

V této chvíli tedy po vystoupení paní poslankyně Peake přerušuji projednávání bodu 15, sněmovního tisku 7. Přerušuji ve fázi obecné rozpravy.

Tím pádem končím, dámy a pánové, dnešní jednacím den. Děkuji vám za účast na něm. Přeji vám příjemný zbytek dne a dovoluji, abych vás upozornila, že zítra, ve čtvrtek 23. září, zahajujeme naši schůzi v 9 hodin ráno, a to písemnými interpelacemi neboli odpověďmi na písemné interpelace, a v 11 hodin bude zahájena mimořádná schůze Poslanecké sněmovny. Tolik má upozornění. Ještě jednou dovoluji, abych vám popřála příjemný den.

(Jednání skončilo v 15.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
23. září 2010 v 9.07 hodin
Přítomno: 180 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují třetí jednací den 5. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. V tuto chvíli ohlásil pan poslanec Tluchoř, že má náhradní kartu číslo 2, a pan poslanec Gazdík má náhradní kartu číslo 6.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: Braný Petr – osobní důvody, Čechlovský Jan – pracovní důvody, Farský Jan – zdravotní důvody, Fraňková Štěpánka bez udání důvodu, Hubáčková Gabriela – zdravotní důvody, Krátký Jiří – osobní důvody, Kubata Václav – pracovní důvody, Lesenská Vladimíra na odpolední jednání z pracovních důvodů, Novotný Josef mladší na dopolední jednání z pracovních důvodů, Jiří Paroubek od 11.30 bez udání důvodu, Roztočil Aleš – rodinné důvody, Smutný Jan od 13 hodin – pracovní důvody, Štětina Jiří – odpolední jednání, osobní důvody, Velebný Ladislav – zdravotní důvody, Vysloužil Radim – dopolední jednání, pracovní důvody, Janek Michal – pracovní důvody.

Pokud jde o členy vlády, omlouvají se pan ministr Jankovský Kamil ze zdravotních důvodů, John Radek na dopolední jednání z pracovních důvodů, Kalousek Miroslav na odpolední jednání z pracovních důvodů, Kocourek Martin z pracovních důvodů, Schwarzenberg Karel – zahraniční cesta, Vondra Alexandr – taktéž zahraniční cesta.

Pan poslanec Škromach má náhradní kartu číslo 8, pan poslanec Adam má náhradní kartu číslo 7. Paní poslankyně Orgoníková má náhradní kartu číslo 9.

Dnešní jednání zahájíme bodem 88, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace.

Navrhuji zařadit na 12 hodin 30 minut bod 67, který se týká zřizování podvýborů, a dále zbývající body z volebního bloku, to znamená body 58, 59, 60, 61 a 66. O tomto návrhu budeme hlasovat. Prosím, abyste se všichni přihlásili hlasovacími kartami.

V tuto chvíli zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 62. Z přihlášených 110 poslanců pro 89, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dále upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Tak jak jsme již avizovali při zahájení schůze v úterý 21. září, chci vás upozornit, že dnes po ústních interpelacích budeme projednávat body z bloku smlouvy, první čtení, a prosím vás, abyste s tím všichni počítali.

Hlásí se pan předseda poslaneckého klubu ODS.

Poslanec Petr Tluchoř: Dobré ráno, paní místopředsedkyně. Vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, dámy a pánové, dobré ráno přejí.

Dovolím si navrhnout jednu drobnou změnu programu, nebo přesněji pevného zařazení. Dovolím si navrhnout, aby po písemných interpelacích, zbude-li tam volný prostor do 11 hodin, abychom rovněž zařadili první body z toho bloku smluv. Stejně tak před blokem volebním, po případně skončené mimořádné schůzi, abychom v tom bloku smluv pokračovali. Čili tato dvě pevná zařazení bloku smluv do těch volných časů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Nicméně jsem ještě chtěla dokončit své úvodní slovo a potom dát prostor pro návrhy. Já ho tedy s dovolením dokončím ještě připomínkou, že v 11 hodin zahájíme 6. schůzi Poslanecké sněmovny.

Pan poslanec Tluchoř přednesl návrh na změnu pořadu. Já se ptám, kdo další chce navrhnout jinou změnu pořadu. Pan poslanec Husák avizoval jakýsi návrh, tak pokud na něm trvá, měl by ho přednést. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, členové vlády, vážení kolegové, dovoluji si požádat o pevné zařazení bodů, které následně přečtu, jako první čtyři body do bloku smluv.

Je to bod číslo 28, vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Austrálií o sociálním zabezpečení, sněmovní tisk 18.

Bod číslo 44, rovněž vládní návrh, Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 81 o inspekcii práce v průmyslu, sněmovní tisk 44. Vše první čtení.

Bod číslo 53, rovněž vládní návrh, Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Indickou republikou, sněmovní tisk 72, první čtení.

Bod číslo 56, rovněž vládní návrh, Smlouva mezi Českou republikou a Sýrskou arabskou republikou o sociálním zabezpečení, sněmovní tisk 73, první čtení.

Zařazení těchto bodů požaduji ve vztahu k programu pana ministra práce a sociálních věcí.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Teď bych byla ráda, kdybyste si, páni předsedové, ujasnili, zda – pane poslanče Husáku, mohl byste si s panem předsedou poslaneckého klubu Tluchořem ujasnit, zda nenavrhujete dva návrhy, které se týkají stejných bodů? (Výkřik ze sálu: To je jedno!) Já myslím, že to není jedno, protože zřejmě chcete šetřit čas jednoho konkrétního ministra. Pokud by prošel návrh pana předsedy Tluchoře, tak by se tento pan ministr dostal do obtížné situace.

Já zatím využiji této kratičké chvílky ke kontrole, abych vás seznámila s tím, že se ještě omlouvá paní poslankyně Alena Hanáková, taktéž z pracovních důvodů.

Jakmile bude ujasněno, zda tyto dva návrhy nejdou částečně proti sobě, tak o nich dám hlasovat, a to v pořadí, v jakém byly předneseny. (Poslanci Tluchoř a Husák se radí, předsedající čeká.)

Hlásí se pan poslanec Husák.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, omlouvám se. Opravím ještě čísla bodů. Dostal jsem materiál s čísly podle pozvánky, tak bych to rád opravil.

Bod číslo 28, tisk 18, zůstává tak, jak jsem přečetl.

Původně jsem přečetl bod 44, tisk 44. Opravuji na bod číslo 39 a dávám to písemně.

Sněmovní tisk 72 opravuji z původního 53 na 55.

Bod číslo 56, sněmovní tisk 73, zůstává.

Co se týče hlasování, dohodli jsme se s panem kolegou Tluchořem, že budeme hlasovat o těchto bodech a následně o jeho bodech.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Budeme tedy hlasovat.

Jako první návrh přednesl pan předseda Tluchoř svůj návrh víceméně obecný v tom smyslu, že zbude-li čas, který je vyhrazený na projednávání písemných interpelací, abychom zahájili první smlouvy z celého bloku smluv, a v případě, že zbude čas do polední přestávky po projednávání mimořádné schůze, aby taktéž byly projednávány smlouvy z bloku smluv. Souhlasíte s takto formulovaným návrhem? Je dostatečně srozumitelný? Pokud ano, zahájím hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 63, z přihlášených 123 poslanců pro 99, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Než přistoupíme k druhému hlasování, oznámím, že náhradní kartu číslo 11 má pan poslanec Sobotka.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Husáka, který navrhuje, abychom pevně zařadili níže uvedené body dnes v bloku smluv jako první čtyři body. Jedná se o body 28, 39, 55 a 56. O tomto návrhu dám hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 64, z přihlášených 128 poslanců pro 108, proti 2. Návrh byl přijat. Děkuji.

V tuto chvíli můžeme přistoupit k programu písemných interpelací.

88.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 5. schůze Poslanecké sněmovny byly předloženy celkem tři odpovědi na vznesené interpelace, s nimiž poslanec nebyl spokojen, a z toho důvodu požádal o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace. Předseda vlády Petr Nečas odpověděl na interpelaci poslance Ivana Ohlídala ve věci privatizace české politiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 91. Prosim pana předsedu vlády, aby se... Opravuji se. Prosim pana poslance Ohlídala, aby vystoupil jako první.

Poslanec Ivan Ohlídala: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážená kolegyně, vážení kolegové, ve své interpelaci, která, jak jste slyšeli, se nazývá privatizace české politiky, pan premiér odpověděl způsobem, se kterým nemohu zcela souhlasit. Jeho odpověď se skládá z několika vyjádření, která právě chci diskutovat.

Já jsem především vyjádřil obavu z toho, že někteří ministři politického subjektu Věci veřejné dosadili na svých ministerstvech do významných funkcí včetně náměstkovských funkcí lidi, kteří s nimi dříve pracovali ve firmě ABL, v soukromé bezpečnostní agentuře. Vyjadřuji v té souvislosti jisté pochybnosti a pan premiér bohužel ty mé pochybnosti nerozptýlil. On sice řekl nebo napsal, že dostal jednoznačné ujištění od vedoucích představitelů této strany a od jednotlivých ministrů za tuto stranu, že v žádném případě, ať už přímo nebo nepřímo, se firma ABL nebude podílet na žádných finančních transakcích s příslušnými resorty ne-

bo v resortech obecně ovládaných stranou Věcí veřejných, které by vyvolávaly pochybnosti o konfliktu zájmů. Já jsem nespokojen už s touto formulací, protože si myslím, že omezit tady ty finanční transakce jenom na ministerstva, kde jsou v čele ministři právě z této politické strany, je nedostatečné. Pan premiér by měl uvážit to, že tady ta nemožnost finančních transakcí mezi touto firmou by měla být brána v úvahu i vzhledem k jiným ministerstvům, kde v čele nefungují ministři z Věcí veřejných. Je to proto, že samozřejmě kdo může být lepší lobbista u firmy, polostátní firmy nebo firmy se státní majoritou než právě ministr, i když třeba ta firma přímo nespadá do jeho resortu. Takže už tento obecný přístup ze strany pana premiéra se mi nelíbil, zvláště když vezmu v úvahu konkrétní záležitost, která nastala v nedávné minulosti.

Jistě všichni víte, že švédská bezpečnostní agentura Securitas vyhrála zakázku na 632 milionů korun, která se týká ostrahy budov ČEZU vyjma jaderných elektráren. Subdodavatelem při této zakázce má být firma ABL. To potvrdili i čeští představitelé této bezpečnostní agentury Securitas. A já se ptám, nebo lépe řečeno, vtírá se mi otázka: nedostala tato firma Securitas tuto zakázku právě proto, že se vědělo, že subdodavatelem při výkonu této zakázky bude právě firma ABL? Představitel té české části firmy Securitas doslova řekl, že tato firma ABL je běžně subdodavatelem při činnosti Securitas v České republice. Takže rád bych znal odpověď pana premiéra, zda ví o této záležitosti, o této kauze, a zda se o tuto kauzu zajímá, či případně podnikl nějaké kroky. To je první otázka, na kterou bych rád slyšel odpověď od pana premiéra.

V další části své odpovědi pan premiér se vyjadřuje v tom, že po změně politické garnitury v čele státu dochází běžně k výměnám pracovníků na ministerstvech a že je také běžné v demokratické společnosti a v demokratickém systému, že do těch funkcí přicházejí lidé i ze soukromých firem. S tím samozřejmě souhlasím, ale myslím si, že není běžné, aby v tak velkém počtu přicházeli jako noví lidé do významných funkcí na ministerstvech lidí z bývalé firmy ministra. To už považuji za ne zcela běžné a ne zcela obvyklé.

Já jsem v závěru své písemné interpelace požádal pana premiéra o to, jestli má přehled právě o pracovnících ABL, kteří po instalování této vlády přišli do různých významných funkcí na ministerstvech. Bohužel pan premiér mi nedal konkrétní odpověď, odkázal mě na to, že se mám obrátit na jednotlivé ministry. Já si myslím, že situace je v tomto směru závažná už i z toho hlediska, že si vzpomínám, že minimálně jednou v televizi se pan premiér vyjádřil, že sám považuje tuto situaci za velmi závažnou a bude se jí věnovat. Bohužel ve velmi krátké době změnil názor a tuto situaci považuje za normální a obhajuje ji.

Takže jsou dvě možnosti: buď pan premiér nemá znalost o této situaci,

to znamená o počtu pracovníků z firmy ABL na jednotlivých ministerstvech, což by bylo velmi špatné podle mého názoru, anebo tu informaci má, ale nechce mi ji z nějakých důvodů sdělit. Já bych se chtěl ještě pana premiéra zeptat, která z těchto možností je správná.

V této chvíli bych ukončil svoje vystoupení a rád bych slyšel od pana premiéra některá vyjádření či odpovědi na mé dotazy, které jsem zde vyslovil.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také a otevírám rozpravu. Ptám se, kdo si v této rozpravě přeje vystoupit. Pan předseda vlády Petr Nečas. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, musím říci, že interpelace, která mi byla poslána panem poslancem Ohlídalem, neřeší banální téma. To bych lhal a předstíral. Myslím si, že je to věc, o které je dobré veřejně mluvit, a budu velmi rád, když o ní mluvit budeme a udržíme na druhou stranu kultivovanou rovinu této diskuse.

Musím říci, že pro mě by opravdu bylo těžko přijatelné, abych participoval na politickém projektu, který by vedl k tomu, že část exekutivy prorůstá jakoukoliv privátní podnikatelskou firmou nebo privátním podnikatelským subjektem bez ohledu na jeho zaměření, oblast působení a podobně. To platí pro jakýkoliv podnikatelský subjekt a jakoukoliv část vlády, pro kteréhokoliv z členů vlády z kterékoliv politické strany v rámci mnou vedené vlády. Proto samozřejmě jsem tuto situaci nepovažoval za banální a opravdu ji považuji za věc, které máme věnovat pozornost, a jsem přesvědčen, že i mí kolegové ve vládě ze strany Věcí veřejných jí pozornost věnují a jsou si vědomi dopadu, který může mít tato záležitost na pověst nejen vlády a jejich politické strany, ale obecně na pověst české politické reprezentace. Já ani na okamžik nemám důvod pochybovat o tom, že jsou si vědomi těchto kroků a těchto postojů.

Proto se mi dostalo, a o této věci jsme jednali, výslovného ujištění jednak od členů vlády za Věci veřejné, jednak od předsedy strany pana Radka Johna a koneckonců i od pana ministra Víta Bárty, který je bývalým majitelem této společnosti, jednoznačného ujištění v podobě čestného slova, že žádný takový potenciální konflikt zájmů nehrozí. Mohu říci, že za ty dny a měsíce spolupráce s panem Radkem Johnem a s panem Vítem Bártou nemám ani okamžik důvod pochybovat o tom, že by to nebyli čestní a poctiví lidé. Nemám tudíž ani na okamžik důvod pochybovat o tom, že by nedodrželi toto své slovo. To tady mohu říci naprosto jednoznačně.

Na druhé straně stejně jednoznačně musím říci, že kdyby tady došlo k

nějakému posunu, který by vyvracel tento postoj a tuto pozici, mohu vás ujistit, že bych reagoval velmi promptně a velmi rázně.

Mně není skutečně známo, jaký konkrétní počet lidí z konkrétní firmy nastoupil do exekutivy po těch nebo oněch volbách. A dokonce si troufám říci, že nepřísluší předsedovi vlády, aby zjišťoval tyto záležitosti standardních zaměstnaneckých poměrů. To by dokonce bylo v rozporu s několika zákony, například se zákonem na ochranu osobních údajů. Samozřejmě, pokud vám příslušní resortní ministři, kteří zodpovídají za personální politiku v daném resortu, se souhlasem daných osob tuto informaci sdělí, tak je to naprosto v pořádku. Ale předseda vlády opravdu nemá žádnou pravomoc v této věci, nechce-li porušit zákony. A já rozhodně nechci být předsedou vlády, který by ignoroval zákony České republiky.

Ano, pokud by došlo k masivnějšímu propojování části vlády České republiky, některých ministrů, s kterýmukoliv podnikatelským subjektem, považují to za nepřijatelné a reagoval bych. Ano, pokud by například došlo k markantnímu navýšování obrátu jakékoliv soukromé firmy spojené s kterýmukoliv členem vlády České republiky, například ve vazbě na podíl na obrátu, na veřejný sektor, k náhlému navýšení počtu zakázek, poté co se tento člověk stal členem vlády, opět bych reagoval velmi rázně a velmi promptně. V tuto chvíli neexistují žádné důvody domnívat se, že se něco podobného děje. A znovu opakuji: já čestnému slovu, které mi bylo dáno, věřím a nemám důvod a zatím jsem neměl důvod – to říkám velmi otevřeně – ani sekundu o něm pochybovat.

Musím také říci, že ve vazbě na konkrétní podnikatelský subjekt, a v tomto případě na konkrétní bezpečnostní agenturu, mohu vás, pane poslance prostřednictvím paní předsedající, i Poslaneckou sněmovnu i celou českou veřejnost jednoznačně ujistit, že ani omylem nehrozí jakýkoliv pokus o privatizaci bezpečnostního sektoru v České republice. Vláda, již já budu členem, neřkuli vláda, již jsem předsedou, nikdy neudělá žádné kroky k privatizaci bezpečnostního sektoru. Mimo jiné i proto, že já jsem dlouhodobým a zásadním odpůrcem privatizace bezpečnostního sektoru. Ti, kdo mě znají například z klubu České strany sociálně demokratické z období mého působení ve dvou obdobích jako předsedy výboru pro obranu a bezpečnost, tento můj názor mohou potvrdit – že ho mám dlouhodobý, konzistentní a nemám důvod ho měnit. Čili i tady nehrozí žádný problém, protože si nedovedu představit, že by vláda pod mým vedením přistoupila k jakýmkoli krokům, kde by například služby bezpečnostních složek v čele s Policií České republiky byly nahrazeny, byť jenom částečně, působením soukromých bezpečnostních služeb. Toto vláda pod mým vedením neudělá. Tady mohu každého ujistit. Čili ani tady nehrozí potenciální konflikt zájmů, který by v této věci byl.

Takže domnívám se, že té věci máme věnovat pozornost. Je to v

pořádku. Je to i otázka určité politické kultury. Já bych jenom byl velmi rád, aby tady nevznikl proces ostrakizace plynoucí z toho, že úspěšní podnikatelé nastupují do politiky a jdou i do exekutivních funkcí. Já to považuji za přirozené. Nejsou-li jaksi ostrakizováni zaměstnanci veřejného sektoru, když jdou do politiky, tak by neměli být ostrakizováni ani podnikatelé.

Na druhé straně – ano, je nezbytné tady zamezit jakémukoliv potenciálnímu konfliktu zájmů a jakémukoliv podezření, že tady dochází k propojování politiky a byznysu. Kdo mě zná, ví, že dlouhodobě na tuto věc mám velmi jednoznačný názor.

Budu se tedy té věci věnovat i nadále. Jak jsem již řekl, nepovažuji ji za banální právě proto, že by mohla podlomit důvěru veřejnosti ve vládu, již jsem předsedou, a dokonce i v politickou reprezentaci. Takže pokud by nastal jakýkoliv krok negativním směrem, budu reagovat. Buďte si, prostřednictvím paní předsedající pane poslance, naprosto jistý. Zatím je to tak. Doposud jsem neměl ani na okamžik důvod jakkoliv pochybovat, že by se dělo něco tímto negativním směrem. A znovu opakuji – naprosto mám důvěru v osobní čest pana Radka Johna a pana Víta Bárty. (Potlesk koaličních partnerů.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Hlásí se do rozpravy pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, pane premiére. Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji panu premiérovi za jeho slova. Myslím si, že kdyby situace nastala v době, kdy by tady byla vláda sociální demokracie, určitě by pan premiér Nečas byl první, kdo by jako opoziční poslanec interpeloval takovou vládu a kritizoval by ji za to, že dochází k prorůstání mezi soukromým byznysem a vládními oficiálními státními strukturami.

Já dokonce panu premiérovi věřím jeho prohlášení, které zde pronesl, že on osobně je nepřitelem toho, aby docházelo k propojování byznysu a politiky. Myslím si, že to, co v minulých letech v politice dělal a říkal, tomu do značné míry nasvědčuje.

Já také chápu pozici pana premiéra, protože on v tuto chvíli není úplně svobodný člověk. Nemůže o té věci úplně svobodně hovořit a říkat úplně svobodně, co si myslí, neboť je předsedou koaliční vlády. Tato koaliční vláda potřebuje většinu v této Poslanecké sněmovně. A pan premiér si nesmí pana Bárty a pana Johna příliš znepřátelit, protože by jeho vládu mohli opustit a tato vláda by se z většinové vlády stala vládou menšinovou. Já to říkám proto, abychom věděli, o čem hovoříme, abychom věděli o tom, jak je ve skutečnosti citlivé, jestliže je zde riziko střetu zájmů a současně je zde premiér, který je do značné míry v rukou

svého koaličního partnera, který je tomu střetu zájmů nejvíce vystaven, či dokonce je jeho nositelem.

Já se obávám, že tady už k tomu střetu zájmů ve skutečnosti došlo. Pan poslanec Ohlídala zde hovořil o jedné konkrétní zakázce, která se týká firmy ČEZ. Ve firmě ČEZ má tuším vláda 70 procent akcií a tato firma se chystá spolupracovat s firmou ABL. Otázka je, zdali by se s touto firmou chystala spolupracovat i za jiných podmínek, to znamená, že by například strana Věci veřejné nebyla součástí vládní koalice a nebyla takto těsně propojena s firmou ABL.

Jestliže pan premiér hovořil v minulosti o tom, že jakmile nastane střet zájmů, že velmi radikálně zasáhne, myslím si, že už ten střet zájmů nastal a nyní je příležitost pro pana premiéra, aby v této věci radikálně zasáhl. Já si už prostě větší konflikt zájmů představit nedokážu. Prostě není dobře, aby firmy spojené s představiteli vlády byly zapojeny do byznysu se státem.

My jsme to tady zažívali v minulých letech. Sociální demokracie byla v opozici a my jsme vždy kritizovali například postoje či chování bývalého ministra dopravy pana Řebíčka, který je shodou okolností předchůdcem pana Bárty na Ministerstvu dopravy. A my jsme tehdy soustavně kritizovali fakt, že pan Řebíček sice svoji firmu Viamont formálně prodal – ano, formálně ji prodal, myslím si, že pan Bárta firmu ABL také formálně prodal – ale přesto i poté, kdy pan Řebíček firmu Viamont formálně prodal či se zbavil majetkového podílu na této firmě, tato firma získávala od státu veřejné zakázky. A dokonce to bylo tak v těch minulých letech, že firma Viamont začala zejména prosperovat poté, kdy se pan Řebíček stal ministrem dopravy, a zdvojnásobila, zněkolikanásobila postupně svůj obrat. A je otázka, zdali to bylo díky schopnosti managementu firmy Viamont, nebo zdali to bylo tím, že to byla firma, která byla úzce spojena s tehdejšími několikaletými ministry dopravy za ODS panem Řebíčkem.

Pane premiére, nedivte se ostražitosti sociální demokracie. Jestliže máme takovouto zkušenost s pravicovou vládou – a vy jste byl také členem vlády spolu s panem Řebíčkem, vy jste zasedali v jedné vládě, potkávali jste se na chodbách, chodili jste na stejné ekonomické porady – tak se nedivte, že v tuto chvíli jsme velmi ostražití a pozorní a všímáme si možných rizik opakování cesty, kterou zde vytyčil pan Řebíček. A myslím si, že chování pana Řebíčka byla jedna z věcí, která skutečně občany velmi štvárala a motivovala je v těchto volbách, aby se snažili volit nějakou změnu. A je trošku absurdní, že strana Věci veřejné, která se vyvezla po vlně poptávky občanů České republiky po změně, tak je vlastně tou první, která je v tuto chvíli podezřelá z toho, že opakuje staré praktiky. Že zabředává do starých kolejí, do těch systémových vazeb, do prorůstání mezi zájmy

byznysu a zájmy státu a veřejnou správou. Nedivte se, pane premiére, že na tuto věc poukazujeme, a prosím, pane premiére, nedivte se, že na ni budeme poukazovat i kdykoli příště.

A poslední poznámka. Mě velmi mrzí, že ve vystoupení pana předsedy vlády chyběla jedna věc – jak systémově vláda do budoucna takovouto věcem zamezí. Já si myslím, že je chyba, jestliže po každých volbách dochází k výrazné obměně i nižších článků aparátů jednotlivých ministerstev. Já se domnívám, že by stálo za to, abychom se dohodli – a my jako sociální demokracie jsme připraveni takovouto dohodu podpořit – a přijali nový zákon o státní službě, kde bychom jasně definovali kritéria pro výkon státní služby včetně parametrů kvalifikačních, vzdělanostních a dalších, etických kodexů a podobně, tak aby se aparáty jednotlivých ministerstev neměnily po každých volbách, aby nedocházelo k riziku privatizace aparátů správních úřadů státu. To si myslím, že by bylo systémové řešení, a já bych rád vyzval pana premiéra, zdali by se na takovém systémovém řešení nechtěl se sociální demokracií podílet v příštím období. Já jsem si zatím nevšiml, že by vláda ve svém programovém prohlášení tuto věc chtěla definitivně řešit, a sociální demokracie nabízí tady svoji pomoc včetně svých legislativních odborníků. A jsme připraveni pomoci tomu, aby se tady stanovily civilizované parametry nároků na výkon ve státní správě.

Prostě není dobře, jestliže po volbách přicházejí do státní správy lidé, kteří nemají zkušenosti, nemají znalosti, mají různé podivné vazby z minulosti včetně vazeb podnikatelských. A ohrožuje to podle mého názoru nezávislosti a neutralitu státní správy. A my bychom v každém případě ať už jsme pravicoví nebo levicoví demokraté, měli trvat na tom, že státní správa by měla být kompetentní a měla by být především nezávislá. A to jak politicky, tak také komerčně. A o tu komerční nezávislost tady ve skutečnosti jde. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další z přihlášených je pan Václav Klučka. Jinou přihlášku zatím neeviduji.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedající, pane premiére, členové vlády, kolegyně a kolegové. Já jsem nesmírně pozorně poslouchal pana premiéra ve všech pasážích jeho vyjádření k písemné interpelaci kolegy Ohlídala. A musím říci, že jsem mu mnohokrát velmi rozuměl. Velmi jsem rozuměl taky tomu riziku, které tady naznačil a označil jako privatizace bezpečnostního sektoru, bezpečnostního prostředí. Že on tomu zabrání, on to nedovolí.

Pane premiére, to bude velmi vážná věc. V současné chvíli, kdy snižujeme rozpočty a snižujeme peníze, náklady a výdaje u Ministerstva vnitra, tedy jak u Hasičského záchranného sboru, tak u Policie České re-

publiky, kdy se to dotýká jednoznačně provozních nákladů těch základních služeb Policie České republiky, které s největší pravděpodobností budou snižovány ve svém počtu, dojezdové časy budou likvidovány, operační systém u Policie České republiky nefunguje tak jako u Hasičského záchranného sboru – to byl problém reformy policie, kdy ministr Langer nechtěl do věcí operačního systému vstupovat – tak v této chvíli se velmi uvolňuje prostor pro další subjekty, které mohou v oblasti bezpečnostních rizik působit.

Pane premiére, rok a půl v minulém volebním období jsem tady usiloval o diskusi o soukromých bezpečnostních službách. Měl jsem s tím docela zásadní problém. Nakonec se nám povedlo určitým způsobem dostat tyto věci do podvýboru pro městské policie a ten přívrastek soukromé bezpečnostní služby. Pracovali jsme na přípravě zásad zákona a dospěli jsme do určité fáze jakéhosi porozumění, a musím říci mezi koalicí i opozicí.

Já bohužel musím konstatovat, že už dneska z těchto zásad zbylo jenom pár, neboť samé nové nápady směřují k tomu, že vliv soukromých bezpečnostních služeb v prostředí bezpečnostním bude daleko, daleko vyšší.

Pane premiére, já vám chci věřit, že v momentě, kdy vláda projedná tento zákon, tak bude mít na paměti tuto skutečnost, že i při projednávání záměrů metropolitní policie bude mít na paměti tuto skutečnost, že i při projednání možné změny zákona o integrovaném záchranném systému bude mít na paměti tuto skutečnost.

Ochranu jaderných elektráren jako velmi kritické infrastruktury – to je teď věc, kterou budeme projednávat v krizovém zákonu – prostě dělají kupříkladu jasně bezpečnostní služby. Protože nikdo jiný, ani Policie České republiky, ani standardní práce Hasičského záchranného sboru, třeba na tohle to nestačí. Je už to začleněno do těch bezpečnostních rizik. Neříkejme, že není.

Pokud jde o firmu ABL, vy ji nevymažete z obchodního rejstříku, ona tady bude působit. Přece si nikdo nemyslí, že tím, že ministr Bárta, který byl majitelem této firmy, je ministrem, že někteří další pracovníci jsou třeba i na Ministerstvu vnitra – ono to nepůsobí jakoby takhle veřejně, že by zrovna korumpovali to prostředí nebo cokoli jiného, ale oni přece nemohou zapomenout na to, že pracovali ve firmě. Co se tomu divíme? Prostě nemáme v této zemi zákon, že v momentě, kdy zaměstnanci jakékoli firmy vstoupí do veřejné správy, zapomenou na to, že pracovali v příslušné firmě.

Máme kontrolní mechanismy na to, abychom kontrolovali, jestli tato firma náhodou není zvýhodňována? No, já nevím. Za doby Topolánkovy vlády bylo prostředí naprosto stejné, možná taky existovaly kontrolní me-

chanismy – a výsledek, to vám tedy povím, že až to se jednou zhodnotí úplně, je docela tragický. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě se hlásí pan poslanec Ohlídál, prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane premiére, já jsem bohužel ve vaší odpovědi neslyšel vyjádření, které se týká konkrétní kauzy, kauzy spojené s firmou Securitas a subdodavatelem firmou ABL. Já jsem se ptal, jestli o ní máte povědomost nebo znalosti, že skutečně nemůže zde dojít ke konfliktu zájmů. Prosím vás o tuto odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Teď vystoupí pan ministr Vít Bárta. Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dámy a pánové, dobré ráno. Já jsem pozorně poslouchal tuto diskusi a v první řadě mám potřebu poděkovat panu premiérovi za jeho slova, kterých si velmi vážím.

Myslím si, že je zapotřebí si tady nejdřív říct několik nepravd, ze kterých se vychází.

Za první. ABL neuzavřela se společností ČEZ ani se Securitas žádnou smlouvu. To je lež. To je lež, to není pravda. Jednoznačná pravda je pouze to, že společnost Securitas nabídla společnosti ABL, stejně jako dalším 37 bezpečnostním agenturám v České republice, možnost účasti na tomto kontraktu. Společnost ABL do dnešního dne neuzavřela se společností Securitas žádnou smlouvu na toto téma a opakovaně bylo mým bratrem jasně řečeno, že zvažuje, jestli tak učiní, nebo neučiní. Takže lež. To je první věc.

Druhá věc, a to je možná podstatnější. Tady zazněla slova pana Sobotky, že otázka je, zda by společnost ČEZ nabídla tuto aktivitu ABL v momentu, kdy by nebyla ve vládě. Na to si odpovíme rovnou. Výběrové řízení probíhalo od prosince loňského roku a bylo uzavřeno v únoru tohoto roku. A v té době společnost Securitas předložila ČEZu seznam potenciálních subdodavatelů, kterých je opětně, jak říkám, 37. Nejde o nic jiného než o to, že kontrakt, který společnost ČEZ vypsal, je bez nadsázky největším kontraktem pro soukromé bezpečnostní služby v České republice a je to natolik velká zakázka, že žádná, ani ta největší bezpečnostní služba na celém světě, kterou je společnost Securitas, není schopna na území České republiky takovou zakázku realizovat prostřednictvím jen vlastních sil. A z toho důvodu standardně, dokonce i ten podklad k výběrovému řízení, který vznikl během letních měsíců loňského roku, kdy

asi, předpokládám, nikdo nemohl predikovat situaci předčasných voleb, reálných voleb, a tak dále, tak už tehdy podmínky výběrového řízení od začátku umožňovaly filozofii toho, že kontrakt je natolik velký, že bude vyžadovat subdodavatele.

Jinými slovy řečeno, už tyto dvě proměnné, o kterých se tady bavíme a které jsou mávnutím proutku považovány za hotovou a rozhodnutou věc, že kontrakt vznikl nyní po volbách, když Věci veřejné jsou ve vládě, a že je rozhodnuto o tom, že ABL bude tuto zakázku realizovat, obě dvě tyto věci nejsou pravda. Je to jenom účelová manipulace a konstrukce.

Tady padá otázka, jak budeme bránit tomu, aby se ve veřejné správě neobjevovali zaměstnanci soukromé bezpečnostní služby ABL a aby se takové věci neděly, a nedej bože, aby nebyly zneužity. Nemáme prý kontrolní mechanismus. Dámy a pánové, máme jeden velmi prostý kontrolní mechanismus a to je právě ten naprosto transparentní dohled nad tím, co dělá pan Sýkora na Ministerstvu dopravy, co dělá pan Zahálka na Ministerstvu vnitra. Celkově lidí, o kterých se bavíme, že jsou ze společnosti ABL na ministerstvech, z tohoto hlediska si řekněme, že je to naprosto marginální, bavíme se o třech lidech. A já vám rovnou řeknu, co dělá pan Martin Sýkora. Pan Martin Sýkora jako můj obchodní a ekonomický náměstek na ministerstvu je právě odpovědný za to, že se snížily ceny stavebních společností o 5 %. On vede jednání se stavebními společnostmi a snížení o 5 % je především jeho práce. Je to moje pravá ruka a já mu věřím. Ptám se, jestli nemám právo si vybrat za své nejbližší spolupracovníky lidi, které léta znám a o které se můžu opřít, pokud mám zastávat nějakou zodpovědnou funkci.

Každý, kdo jenom trošku zná podnikatelské, jakékoliv manažerské prostředí, ví, že pokud má jeho tým být výkonný, musí se obklopit lidmi, kterým věří, které zná a které může jasně a jednoduše úkolovat, obzvláště v tak složité době, v jaké se nacházíme.

Během dvou měsíců zlevnit silniční infrastrukturu v České republice o 5 %, během dvou měsíců rozhodnout o tom, jakým způsobem zajistit výstavbu většiny dopravní infrastruktury v České republice odsunutím plateb stavebních společností na rok příští, během dvou měsíců se vyrovnat s tím, že jsme seškrtali rozpočet Ministerstva dopravy o 10 mld. korun a jenom pro tento rok zjijeme s minusem 5 mld. korun, to si myslím, že jsou konkrétní čísla a konkrétní výsledky, za které se ani já, ani pan Sýkora nemusíme stydět. Naopak. Na naší práci je vidět a každé uhnutí o milimetr je pod tlakem veřejného mínění vás všech, tak jak tady sedíte, naprosto pod kontrolou.

To, co je mnohem horší a mnohem smutnější, je, a ptám se tady z tohoto hlediska na paralelu, když pan Sobotka pracuje v advokátní kanceláři pana Pokorného, jeho spolužák už ze střední školy, z vedlejší dědiny, a ad-

vokátní kancelář pana Pokorného shodou okolností je advokátní kancelář společnosti ČEZ, shodou okolností tato advokátní kancelář se podílela na smlouvě mezi ČSOB a Českou poštou, kterou teď tak někteří konkrétní kritizují za to, že to je špatná smlouva, že je to nevýhodná smlouva, tak já se ptám, jestli tyto věci tak trošku spolu nesouvisí a jestli naopak toto není, pane Sobotko prostřednictvím předsedající, přesně onen konflikt zájmů, který je bez kontroly a se kterým je zapotřebí něco dělat.

Společnost ABL má 7 % z veřejných zakázek. Porovnejte to s obratem společnosti advokátní kanceláře pana Pokorného.

Děkuji za pozornost. (Bouřlivý potlesk poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Hlásí se pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, já mám také rád Járu Cimrmana, hry pana Smoljaka a Svěráka, a souhlasím a také se mi líbí výrok, který kdysi pronesl údajně Jára Cimrman: „Musím se pochválit sám, protože nikdo jiný to za mě neudělá.“ To je věc, kterou jsem si také zapamatoval, a jsem rád, že pan ministr Bárta je také fanoušek Cimrmana. Aspoň v tomhle si snad budeme rozumět. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Já myslím, že v tom, co říkal pan ministr Bárta na konci, je klíč. Já myslím, že bychom to mohli vyřešit úplně jednoduše. Skutečně, pokud by se pan Bárta jako bývalý majitel firmy ABL přimluvil u svého bratra, který je současným majitelem firmy ABL, aby se firma ABL neucházela v příštích čtyřech letech o žádné veřejné zakázky, tak si myslím, že by to bylo slovo hodné chlapa. To si myslím skutečně, že by ten problém mohlo vyřešit, protože jestliže se firma ABL vlastněná bratrem pana ministra nebude hlásit v příštích čtyřech letech do žádných veřejných zakázek, bude to znamenat, že vyloučíme část rizika střetu zájmu. Pokud pouze 7 % zakázek firmy ABL pochází z veřejného sektoru, tak by to přece nemuselo být nic těžkého, aby takovýto závazek byl veřejně deklarován.

Já jsem si totiž všiml, že když se po volbách rozvířila veřejná diskuse poté, kdy se začali jednotliví zaměstnanci firmy ABL umísťovat ve státní správě na vysokých postech, tak jsem si všiml, že se pan Bárta vyjádřil v tom smyslu, že firma ABL se nebude ucházet o veřejné zakázky v resortech, které vedou příslušníci strany Věci veřejné. To je určitě dobře, ale podle mého názoru je to příliš úzké vymezení. Skutečně důležité a podstatné vymezení by bylo, kdyby se firma ABL a pan Matěj Bárta jako její majitel, teď hovořím o panu bratrovi, vyjádřil v tom smyslu, že firma ABL se nebude ucházet o žádné veřejné zakázky, nejenom u resortů ministrů Věci veřejných. Protože strana Věci veřejné samozřejmě jako vládní strana má

své náměstky, má své důležité osoby i na jiných ministerstvech, než jsou ministerstva, jejichž členem je právě ministr za stranu Věci veřejné.

Pokud zde pan Bárta hovořil o té časové ose tendru společnosti ČEZ, tak já myslím, že je strašně důležité, abychom si připomenuli dopis, který byl také zveřejněn a který pan Bárta – tentokrát pan ministr Bárta – v době, kdy byl ještě majitelem firmy ABL, adresoval svým zaměstnancům. A v tomto dopise, který byl zveřejněn, se jasně píše, že on se přece musí starat o zakázky pro firmu a že to je jeden z důvodů, proč se také pustil do politiky. To bylo ještě v době, než byl pan Bárta ministrem, napsal tento dopis svým zaměstnancům a v té době používal takovéto argumenty.

Myslím si, že je důležité, abychom udělali všechno pro to, aby se neopakovala kauza předchůdce pana Bárty na Ministerstvu dopravy, pana Řebíčka. Od samého počátku musíme velmi pečlivě hlídat a kritizovat střet zájmů. V tom minulém volebním období se to bohužel nepodařilo a ve veřejnosti potom zůstala velmi silná negativní pachuč. Myslím si, že také to riziko privatizace veřejného sektoru je, o tom tady hovořil kolega Klučka.

Pan premiér zde ve své odpovědi zdůraznil, že on osobně je proti privatizaci veřejného sektoru. A jestliže pan premiér je osobně proti privatizaci veřejného sektoru, respektive bezpečnostního sektoru, a současně schvaluje rozpočty, které objektivně povedou k tomu, že bezpečnostní sektor a i jiné části veřejného sektoru budou finančně podvyživené, v prvním roce, ve druhém roce zkolabují, pak je jasné, že místo veřejných služeb to uvolněné místo budou muset obsadit soukromé služby. Jestliže tato vláda krátí rozpočty pro policii, tak logicky vytváří prostor pro to, aby policie se začala stahovat, aby začala rušit služebny, aby vyklízela veřejný prostor, soustředila se jenom na tu nejvíce závažnou kriminalitu – a kdo zaujme místo po policii? U obcí to bude obecní policie, ale také to mohou být samozřejmě soukromé bezpečnostní agentury. To znamená vláda objektivně tím, že dramaticky krátí rozpočet Ministerstva vnitra, snižuje provozní a mzdové prostředky Policie České republiky, to povede k tomu, že Policie České republiky zeštíhlí, zmenší rozsah svých činností, vyklidí některé stávající služebny a uvolní prostor pro buď obecní policie, nebo soukromé bezpečnostní agentury.

Takto, pane premiére, bude vypadat privatizace bezpečnostního sektoru za vaší vlády, pokud, pane premiére, nezměníte vaši rozpočtovou politiku. A jenom jeden příklad pro ilustraci, abyste také věděl, co se za vaší vlády děje.

Já jsem byl nedávno v jednom severočeském městě. Tam mají několik ubytoven, na jedné z těchto ubytoven se začali soustřeďovat cizinci, u kterých nebylo jisté, zdali skutečně mají právo, aby pobývali na území České republiky. Starosta tohoto města se obrátil na cizineckou policii a požádal ji o provedení kontroly. Cizinecká policie starostovi města sdělila, že nemá

prostředky na pohonné hmoty, aby do uvedeného severočeského města dorazila. Pan starosta použil finanční prostředky obce, zaplatili benzin, zorganizovali automobily, naložili skupinu cizinecké policie a na obecní útraty ji do daného města dovezli a umožnili jí provést kontrolu na příslušné ubytovně. To je dnes situace v resortu Ministerstva vnitra. Říkám dnes, v tomto roce. Jak bude vypadat příští rok po škrtech, které vaše vláda prosadila? Tohle prostě je ve skutečnosti napomáhání privatizaci bezpečnostního sektoru.

A poslední poznámka. Musím říci, že od roku 2002, kdy jsem se stal poprvé předsedou poslaneckého klubu sociální demokracie, nepůsobím v žádné soukromé ani jiné advokátní společnosti. Od roku 2002, teď je rok 2010.

Děkuji. (Potlesk poslanců opozice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má pan místopředseda Zaozálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaozálek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych jenom si dovolil upozornit – chtěl bych reagovat na vystoupení pana ministra Bárty a chtěl bych upozornit, že vidím úplně zásadní rozdíl mezi pozicí opozičního poslance Bohuslava Sobotky a pozicí ministra, který je součástí vlády. Já jsem přesvědčen, že pan ministr, když tady srovnával, že firma ABL má pouze 7 % z veřejných zakázek, zatímco pan Sobotka je v kanceláři – ten základní problém je v tom, že pan ministr Bárta je součástí vlády a jako ministr má přímou možnost ovlivnit, jak a komu jsou zakázky postupovány. Tuto možnost podle mě principiálně opoziční politik nemá, nebo opoziční poslanec. Ten rozdíl je dle mého naprosto zásadní.

A já bych se chtěl zeptat pana ministra na jednu věc. Já se pamatuju, že jsem v médiích zaregistroval výroky textu, který on zaslal zaměstnancům své firmy. Ty výroky byly ze začátku tohoto roku. A vy jste tam, pane ministře, zaměstnancům sděloval, že v žádném případě firmu, kterou jste 18 let budoval, neopustíte, že váš odchod do politiky je dán tím, že přece každý z nás se s politikou setkává, jste tam psal, i naše firma, která se uchází o veřejné zakázky. Takto jste zdůvodňoval to, že vlastně vy z té firmy nikdy neodejdete, a upozorňoval jste na veřejné zakázky jako něco, co je důvodem, proč do té politiky jdete.

Takže já se ptám, jak jste tady toto oslovení minil. To podezření prostě, že ten podíl veřejných zakázek ve vaší firmě je něco, čeho se nevzdáváte, podle mě tím ještě více roste.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dalším přihlášeným je pan ministr Vít Bárta.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Ano, v lednu jsem napsal: „Vážení, milí, zaměstnanci, vstupujeme do nového roku a já tady budu s vámi.“ Ano. Stejně jako jsem v únoru tohoto roku řekl, že jsem přijal nabídku jít na kandidátku Věcí veřejných, podotýkám, v té době ještě jako nečlen politické strany Věci veřejné, s tím, že jedním na základě momentálního rozhodnutí a že tím posledním pošťouchnutím z tohoto hlediska byla úvaha mimochodem v Mladé frontě Dnes konkrétního redaktora, můžete si najít ten konkrétní rozhovor, kdy říkám, týden ještě předtím, opět v Mladé frontě, že do politiky nevím, jestli vstoupím, že nad tím přemýšlím, ale že nevím, zda to učiním. A když o týden později v Mladé frontě vyšla úvaha a rozhovor se mnou na téma toho, že existuje klub angažovaných podnikatelů, kteří se nebojí sponzorovat politické strany, a že to, že Kamil Jankovský je na kandidátce, a to, že Bárta není na kandidátce, znamená, kdo ví co vlastně ten Bárta, proč tu politiku vlastně chce sponzorovat, když do té politiky sám nejde, tak následně na základě této polemiky já jsem teprve definitivně dospěl k tomu, že do politiky vstoupím. Můžete si to týden po týdnu přesně změřit, že to, co říkám, je pravda.

Ano, já jsem v lednu ještě zdaleka nevěděl, že budu kandidovat, a nestydím se za to. Já proti mnohým, o kterých je tady dneska řeč, na politice nejsem závislý, v životě jsem dělal i jiné věci, umím sám sebe uživit a to, jestli budu, nebo nebudu v politice, je mi úplně jedno. To, že jsem se rozhodl jít do politiky po osmnácti letech úspěšného podnikání, byla pomalá úvaha o tom, jestli to chci, nebo nechci, jestli mi to zato stojí, nebo nestojí, a jestli můžu, nebo nemůžu něco pro Českou republiku udělat. Dospěl jsem k tomu, že můžu. A myslím, že za první dva měsíce jsem předvedl, že seškrtat cenu dopravní infrastruktury v ČR o 5 % je věc, kterou se mohu pochlubit, a je to věc, kterou dělám ve prospěch České republiky.

Jaký je rozdíl mezi mnou a panem Sobotkou z hlediska toho, že on je opoziční politik a já jsem koaliční politik. Řekněme si upřímně, že ta slavná smlouva s ČSOB, že spojení s ČEZem je z dob, kdy pan Sobotka byl ministrem financí. Jinými slovy řečeno, ministr dopravy, v porovnání s panem Řebíčkem a se společností Viamont, jasně řekl, že společnost ABL nikdy nebude mít žádnou zakázku nejenom na Ministerstvu dopravy, ale ani žádném jiném ministerstvu Věcí veřejných.

A proč říct, jak mě tady někdo vyzývá, abych prosil svého bratra o to, že se nebude hlásit do žádné veřejné zakázky. Já vám upřímně říkám, že ho o to žádat nebudu. Přesně z toho důvodu, že je správné, aby se podnikatelé přestali bát sponzorovat politiku. Přesně z toho důvodu, aby si podnikatelé řekli: ano, je tu společnost ABL, ano, je tu několik podnikatelů, kteří transparentně sponzorují politické strany a nemusí se za to stydět, nic se jim za to neděje a je to prospěšné České republice. Je to prospěšné České republice, protože transparentní sponzoring znamená, že je na nás

na všechny vidět. To, co je problémem české politiky, je ona šedá zóna, kdy vlastně není jasno, jak peníze běhají a neběhají a kde vlastně tady se pohybuji ekonomické zájmy v šedé zóně.

A základní logika je, že nejdřív se řekne, že ABL nebude na resortech, kde jsou Věci veřejné. Tam je to jasné. Proč to neposuneme dál? Neposuneme to z toho důvodu, že ono to jde posouvat takto donekonečna, protože když si řekneme, že to nebude platit jenom na resorty věcí veřejných a bude to platit na všechny resorty, tak si potom ještě musíme říct, že by to také mělo platit na komunál, na všechna hejtmanství, a pro jistotu je pravdou, a to je přesně příklad firmy Securitas, ono se to netýká jenom veřejných zakázek, ale ono se to dotýká vlastně všech společností, které pracují pro veřejný sektor. To, že ABL bude, nebo nebude mít, a já znovu opakují, nic není rozhodnuto, nic na toto téma není rozhodnuto, a my tady s ČEZem z tohoto hlediska pouze spekulujeme, jestli můj bratr uzavře, nebo neuzavře smlouvu se společností Securitas na subdodávku pro společnost ČEZ. Jinými slovy řečeno, nejdřív ustoupí ABL z toho, že nebude pracovat pro žádný resort vlády. Potom se tedy ustoupí z toho, že nebude pracovat ani pro žádný státní podnik, ale to, co predikují tady na straně sociální demokracie někteří mí předřečníci, znamená, že ABL nebude smět pracovat rovnou ani pro jakoukoliv společnost, která pracuje pro veřejný sektor. Jinými slovy řečeno, v tu chvíli už se nebavíme o tom, že můj bratr by měl podnikat, ale podle sociální demokracie jediný bezpečný způsob, jak se vyrovnat s tímto problémem je, aby společnost ABL přestala v ČR podnikat vůbec! Zavřeme to, je to zbytečné, protože my přece tady rezignujeme na to, co funguje v celém civilizovaném světě, že podnikatelské subjekty mohou, ba přímo by měly, pokud jsou seriózní a pokud jsou dostatečně významné na trhu, transparentně sponzorovat politiku! USA je nedemokratický a špatně fungující stát? To, co udělal Kennedy, to, co udělal každý bohatý člověk v USA, je prostě podle sociální demokracie principiálně špatně a je to cesta do pekel z hlediska toho, jak bychom tady v Čechách měli fungovat! Ne, nenechám se zastrašovat, nebudu o to žádat svého bratra a pevně doufám, že vám ukážeme, že společnost ABL tady bude prosperovat bez ohledu na to, že by měla jakékoliv zakázky, které byste tímto způsobem mohli zpochybňovat. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Hlásí se místopředseda pan Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tedy strašně děkuji panu ministrovi, že nám popsal systém, do kterého by chtěli dostat Českou republiku. A rád bych ho ujistil, že jak jsem to pochopil, tak rozhodně podnikatelé se nebudou bát sponzorovat politické strany. Určitě se naopak

pohrnou do tohoto systému! Rozumíte, když si to takhle představujete, že oni budou přispívat před zraky všech, pak budou čerpat z veřejných zakázek, nadšeně tento systém budou užívat! Jenom si myslím, že něco podobného bychom v civilizované Evropě těžko hledali!

Nechápu, jak je možné, pane ministře, že pro vás je nepochopitelné, že firma ABL by neměla vstupovat nikam do veřejných peněz, že firma ABL by se neměla ucházet o zakázku, ve kterých na konci někde jsou veřejné peníze! Tohle je totiž úplně základní předpoklad civilizovaného fungování státu. Uvědomte si, že problém předražení je základní problém, který má vláda vyřešit, a mně připadá, že vy ho vůbec nechápete! Vy jste řekl, že už teď jste slavný tým, že jste snížil o 5 % dopravní zakázky. Ono se šušká, že jsou předraženy o dvacet třicet procent! Rozumíte, ekologická zakázka, která tady byla na sto procent vypsána, tak se dozvíte z NKÚ, že by měla být zhruba na úrovni 30 mld. Problém předražených zakázek je v tom, že v této zemi pokud zjistíte, že je zakázka předražená, nebo si to myslíte, tak to de facto není trestný čin. Mluvil jsem se státním zástupcem, který mi řekl: Mám tady skandál předražené zakázky a řekněte mi, jak to mám žalovat! Kde je tady spáchaný trestný čin? Chápete, to je problém, který máte řešit! Tady je systém, že zakázka je vypsána na 100 mil., ona má ve skutečnosti hodnotu 60. Dotyčný to vysoutěží za 100 mil., a potom zkoumejte způsoby, kterými se 40 mil. rozdalo těm, kteří zakázku dostali. Rozumíte, oni to dostali a pak to vyplatí – třeba zastupitelé. A jak státní zástupce, když zastupitelstvo rozhodne o této zakázce, která je předražená, jak on to má žalovat? Kde byl spáchaný trestný čin? To je problém, který má vyřešit tato vláda! Já vás ujišťuji, že pan John ho ve svém manuálu nevyřešil, ani se ho nedotkl! Jako by o něm nevěděl! A vy tady popisujete systém, jak tento způsob předražování zakázek a utíkání veřejných peněz, parazitování na veřejných penězích, dovedete k dokonalosti tím, že ještě do toho podnikatele pozvete. Prostě nám tady teď přispívejte, a pak si budete veřejné peníze čerpat. To si říkáte vláda rozpočtové odpovědnosti? Vždyť vy rozpočet zruinujete tímto systémem! A vy tady ještě říkáte, že my uvidíme, jak tento systém slavně vytvoříte! Přece nejste tak naivní, abyste nevěděli, jak ten systém funguje! A vy nám tady klidně podíváte, že ho dokonce ještě přivedete k dokonalosti! Vy do toho všechny pozvete. A kdo nejmíc zaplatí, tak ten dostane nejmíc veřejných zakázek! A ABL půjde vzorem! To je takový český Halliburton! Já vám přeji hodně štěstí. Ale řekl bych, v takovéto zemi, jakou vy chcete budovat, já bych tedy žít nechtěl!!! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se další dvě osoby s přednostním právem, a to předseda poslaneckého klubu ČSSD a pan ministr Bárta. Pan Sobotka má slovo. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsdkyně, kolegyně, kolegové, já myslím, že je dobře, že kolega Ohlídal vyjádřil nespokojenost s odpovědí pana premiéra na svou interpelaci, protože jinak bychom zde neslyšeli to, co jsme slyšeli. A já myslím, že je dobře, že jsme to slyšeli, protože se tady ukázala jakási nová filozofická koncepce ve vystoupení pana ministra Bárty a to stojí za to, abychom si to ještě znovu přečetli potom ze stena a hodně nad tím přemýšleli. Je to vlastně taková první filozofická koncepce vůbec této vlády jako takové. Vláda zatím nepředstavila žádnou vizi České republiky. Žijeme z roku na rok. Teď se škrťá. Nevíme, co bude za rok, za dva, jak rozpočty budou vypadat. Ale myslím si, že pan ministr Bárta je vlastně první vizionář v této vládě, na rozdíl od pana premiéra, který je v tomto směru trochu při zemi, ale pan Bárta je vizionář, který nám popsal svoji představu toho, jak to v naší zemi v příštích letech bude vypadat. Je to dobře, já mu za to děkuji.

Pokud jde o transparentní sponzoring firmami. Měli jsme tady jeden příklad sponzoringu kolem těchto voleb do Poslanecké sněmovny, který je následně vydáván za transparentní. A já vám popíšu, jak to bylo. Před volbami – před volbami poskytl pan Bakala či firmy s ním spojené sponzorský příspěvek třem politickým stranám: ODS, TOP 09 a straně Věci veřejné. Poskytl tento příspěvek před volbami. Voliči o poskytnutí tohoto příspěvku byli informováni ovšem až po volbách. Cítíte jistě tu nuanci. Před volbami byly poskytnuty peníze, proběhly volby, lidé nějak volili, a po volbách se dozvěděli, že pan Bakala poskytl poměrně štědré sponzorské příspěvky těmto třem politickým stranám.

Proč ta informace nebyla transparentně zveřejněna před volbami? No pravděpodobně by řada voličů strany Věci veřejné v Ostravě této straně nikdy hlas nedala, protože sponzorský dar od pana Bakaly je prostě v tomto regionu polibkem smrti. Takže záměrně ta informace byla zatajena a byla poskytnuta ze strany pana Bakaly až po volbách. A toto je panem Bakalou a dalšími lidmi vydáváno za transparentní sponzoring. No to já myslím, že je něco jiného. To je prostě podvod na lidi.

A chtěl bych vás také ujistit a ujistit i pana ministra, že existují v civilizovaném světě země, kde je úplně zakázáno, aby firmy platily politické strany. Existují civilizované země, kde platit a sponzorovat politické strany mohou jenom fyzické osoby, ale existuje roční maximální limit, do kterého tyto dary politickým stranám mohou poskytovat. A existují země, kde existují i limity volebních výdajů jednotlivých politických stran. Já si myslím, že to je prostředí, kam by Česká republika měla mířit.

A jestliže tady pan Bárta představil svoji vizi džungle, kde si podnikatelé skrze politické strany platí politické elity, obstarávají si veřejné zakázky, tak já si myslím, že proti tomu lze velmi snadno postavit alternativu civilizované, slušné, transparentní společnosti, kde bude firmám zakázáno

platit si politické strany, kde budou limity, zákonné limity na příspěvky fyzických osob a kde budou také limity pro celkové výdaje politických stran.

Myslím si, že takovýto způsob fungování naší společnosti bude mnohem lepší než džungle – podnikatelsko-korupční džungle, kterou zde představil ve své vizi pan ministr Bárta.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Před panem ministrem Bártou je ještě přihlášena faktická poznámka pana Miroslava Opálky. Faktická má přednost.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych využil tuto faktickou poznámku k tomu, abych vám oznámil, že jsem v minulém volebním období vyzval pana dnešního ministra Kalouska k tomu, aby místopředsedně prohlásil, že TOP 09 od pana Bakaly žádné peníze nedostala a nedostane. Můžete se podívat do stěny. Bylo potvrzeno, že žádné peníze nebude brát. To je první lež.

Druhou poznámku, kterou jsem chtěl využít k této faktické poznámce, je, že se podíváme nejenom na stenoáznam vystoupení pana ministra, ale mě zajímá, co přinesou třeba zrovna zítra Hospodářské noviny, které se Sněmovně věnují docela standardně hodně. Zajímá mě, jak vyhodnotí tady tuto situaci nové politiky.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní má slovo pan ministr Vít Bárta. Prosím.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dámy a pánové, já se politiku učím. Jsem tady pár týdnů a je pro mě inspirující vnímat to, jak se ta realita tak jako pomaličku zobecňuje, zobecňuje, až jsme vlastně skončili u toho, co jsme se tady dozvěděli, že firmy jsou zlé. Každá firma, která existuje, která má veřejnou zakázku, tak prostě podniká neférově, korupčně. A vlastně každá firma, která pracuje pro veřejnou správu, to je to nejhorší, co může být. Hmm. A stejně tak je a priori špatně, aby podnikatelské subjekty nenesly zodpovědnost za to, co se děje ve společnosti, a nesponzorovaly politické strany. To je také špatně.

Mnohem lepší bude, když to všechno bude platit stát. Mnohem lepší bude, když politické strany dostanou jenom peníze od státu z našich daní, kdy nebude zapotřebí z tohoto hlediska se zabývat tím, že – a na tom se jedině shodneme – že limity na výdaje politických stran jsou určitě správně. Ale upřímně si řekněme, že jestliže někdo tady za poslední rok měl nejdražší volební kampaně, tak to byla právě sociální demokracie.

Není tady politická strana, která by za poslední rok, a myslím, že to nezpochybňuje vůbec nikdo, utratila tolik peněz za volební kampaně jako právě sociální demokracie.

Nicméně zásadní je, když se podíváme na strukturu těch darů politickým stranám, tak je dobré se podívat, že naopak málokde vidíme, že by politická strana dostala větší dar než nějakých sto, dvě stě tisíc od jakési fyzické osoby. Velmi často babička s průměrným příjmem se z ničeho nic probudí a dá politické straně dvě stě tisíc korun, všechny svoje úspory. To je velmi transparentní a to je něco, co jednoznačně podporuje politickou kulturu v České republice. To je mnohem lépe pod kontrolou vědět, proč ta babička dala dvě stě tisíc konkrétní politické straně. Dlouhatánské seznamy osob, které dávají po sto tisících korun a obvykle ještě schválně, tak aby to moc nekoukalo, tak všichni ti dárci plus minus korunu stejně, tak aby to moc neřvalo, malé částky, velké množství korun.

A já myslím, že ten fenomén, který tady z druhé strany tak jaksi lítá ve vzduchu, zrovna u sociální demokracie, jako jsou černé duše a hromadné náborové a silné pohyby velkého množství osob při malých částkách, to je přesně ta šedá zóna, kterou já tady kritizuji a o které já říkám, že to je ta hlavní nemravnost, to je to, co je nejméně pod kontrolou. Proti tomu na pana Bakalu vidí úplně všichni. A tato vláda uhně o milimetr, o milimetr z toho, jak by se měla chovat, a na preferencích těchto politických stran se to jasně podepíše.

Takže když kupříkladu pan Bárta jako volební manažer Věcí veřejných z jedné strany poděkoval panu Bakalovi za to, že strana Věcí veřejných dostala od pana Bakaly dar, tak potom přišel o týden nebo o čtrnáct dní na Ministerstvo dopravy a první, co udělal, bylo, že začal dělat pořádek v ČD Cargo, kde se bohužel určité slevy dotýkají jednoznačně i společností, které patří do portfolia společností pana Bakaly. A to je to kultivační. To je to důležité, na co já jsem pyšný. To je to důležité, že když se mě společnost Respekt zeptá, jak to je s OKD a z druhé strany s ČD Cargo, tak já můžu jednoznačně říct: Ano, tady se konají konkrétní a jasné kroky k tomu, jak budeme zvyšovat efektivitu ČD Cargo i za cenu škrtání určitých bonusů ve prospěch konkrétních společností. To je pro českou politiku – a za tím si stojím – velmi, velmi kultivační.

A naopak v tom samém prostředí, znova připomínám – ČSOB – pan Pokorný, smlouva s Českou poštou – pan Pokorný, právník ČEZu. A já se ptám, zda pan Sobotka se po dobu toho, co byl ministrem financí, anebo když je teď v opozici, zasadil o to, aby společnost ČEZ vypověděla smlouvu panu Pokornému nebo aby pan Pokorný z tohoto hlediska prospěl České republice v tom, jak nevýhodný ten kontrakt mezi Českou poštou a ČSOB je.

Já si myslím, že my konáme konkrétní kroky. My tady činíme to, aby se

stavělo levněji, aby se šetřilo transparentně a viditelně. A o to více pro českou kotlinu je kultivační to, aby tam, kde se šetří, bylo jasné vidět, že to nemá vliv na to, jestli tyto subjekty podporují, nebo nepodporují konkrétní politickou stranu. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se pan místopředseda Zaorálek s přednostním právem a potom pan poslanec Ohlídál.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přátelé, mám vizi. Mám takovou představu vlády, vlády, ve které pan ministr Bárta má bratra, jehož firma čerpá prostředky ze státního rozpočtu, kde pan ministr Heger – ať mi odpustí – má sestru, která má taky firmu, jež čerpá těch pár milionů ze státního rozpočtu, kde pan ministr Dobeš má babičku, která má firmu, a ta shodou okolností také čerpá pár milionů z veřejného rozpočtu, pan premiér – ať se nezlobí – má také někde syna nebo dceru, která čerpá pár milionů ze státního rozpočtu. A tato vláda předstoupí před národ a řekne: Přátelé, je třeba si táhnout opasky!, snížit mzdy! Je třeba šetřit!

A pro pana Bárta ještě: To je riziko, víte, ty peníze pana Bakaly, protože já dnes budu interpelovat pana ministra Kalouska a budu se ptát, jestli už vláda společnosti RPG udělila pokutu 30 milionů, kterou má udělit, protože se prokazatelně porušila první podmínka smlouvy, změna vlastníka bytů OKD. To je dnes potvrzeno i právním stanoviskem pana Fuksy, který se mezitím stal ministrem, takže máme doloženo, že stát má těch 30 milionů uložit. Já jsem zvědavý, jestli je uložil. Já se obávám, že ne. Ta suma 30 milionů se pozoruhodně podobá té sumě, která byla rozdělena mezi současné koaliční strany. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou pan ministr Dobeš, poté pan poslanec Ohlídál.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji, paní předsedající. Pane Zaorálku, mně obě babičky umřely.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Ohlídál má slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Pan ministr Bárta ve svém prvním dnešním vystoupení předvedl, jak to vypadá, když si člověk vymyslí výraz nebo větu jiného člověka a pak s ní diskutuje. Stalo se přesně v jeho případě toto. Já jsem nikdy neřekl, že firma ABL má smlouvu s firmou Securitas. Já jsem jenom řekl, že šéf firmy Securitas v České republice předpokládá, že firma

ABL bude subdodavatelem na jejich zakázce. Nic víc, nic méně. Možná, kdyby pan ministr Bárta nečetl noviny, když hovoří ostatní, pak by možná přesněji diskutoval a neobviňoval by někoho ze lži, které se ten dotyčný nedopustil. Dokonce teď ostenativně odešel, takže to je opravdu krásný příklad nové politické kultury, pěstované stranou Věci veřejné.

Ještě jeden dovětek. Vystoupení pana ministra Bárty bylo opravdu kouzelné. Ta jeho představa české společnosti v budoucnosti, jeho představa, o které hovořil v rámci jeho názoru na českou politiku, to je právě ten krásný příklad privatizace české politiky, privatizace české státní moci. Takže já jsem přesvědčen, že moje interpelace byla správná, byla na místě, a že opoziční strany, opoziční poslanci musí neustále a bedlivě sledovat tuto vládu, pokud v ní budou takoví ministři, jako je ministr Bárta.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pokud se již nikdo nehlásí do rozpravy – hlásí se ještě pan poslanec Škromach. Prosím. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Škromach: Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, paní poslankyně, páni poslanci, musím říci, že jsem poslouchal diskusi a přemýšlel jsem, protože v politice působím dost dlouho a myslím, že je docela zajímavé konečně cítit, že přestože v sociální demokracii máme různé názory, že jsou různé skupiny, že jdeme různým směrem, tak máme svobodu v tom, že vyjadřujeme své názory a nejsme nikým placeni za to, ani nemáme žádné milionové sankce za to, pokud máme vlastní názor, pokud ho uplatníme.

A já myslím, že to, co tady bylo předvedeno, je perfektní ukázka toho, jak je možné víceméně si zprivatizovat politickou stranu, jak je možné, aby to vypadalo do budoucna. Je pravda, že potom politici nemusí být vůbec placeni, ale pak se budou občané ptát, kdo je vlastně platí.

Já myslím, že cesta, která tady byla nastíněna panem Bárťou, má jednu zásadní chybu. Ano, je legitimní a je dobře, když privátní sektor podporuje demokracii formou podpory politických stran. To je základ demokracie. Základem demokracie je volná soutěž politických stran, ale také je nezbytné zajistit, aby politici, poslanci, zastupitelé byli nezávislí, tedy aby nebyli vázáni podobně jako například kdysi poslanci za republikány, za sládkovce, různými úpisy apod., že pokud zklamou vůdce strany, tak je to holt bude něco stát. Takovýto způsob politických stran je nepřijatelný.

A já jsem rád, že jsem sociální demokrat, a věřím, že i jiné politické strany, které jsou postaveny na demokratickém principu svobodné vůle a svobodného rozhodování, nikdy nepřistoupí na princip, že soukromé firmy, silné finanční skupiny si budou financovat, stejně jako je tomu třeba ve Formuli 1, ve fotbale, v hokeji, své hráče tím, že je budou platit za to, jak

budou zastupovat jejich zájmy v zákonodárných sborech. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Pokud se již nikdo nehlásí, tak rozpravu končím.

Ptám se pana poslance Ohlídala, jaké navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážená paní místopředsedkyně, nemohu být spokojen zvláště s tou částí odpovědi, kterou suploval pan ministr Bárta, a proto jako usnesení navrhuji, aby Sněmovna vyslovila nesouhlas s odpovědí pana premiéra na moji interpelaci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Já zavolám poslance z předsálí, kteří si přejí zúčastnit se hlasování. Vyčkám, až se stav u vchodových dveří uklidní. Poté vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

V tuto chvíli zahájím hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 65, z přihlášených 138 poslanců pro 65, proti 69. Návrh byl zamítnut. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Ministr školství, mládeže a tělovýchovy Josef Dobeš odpověděl na interpelaci poslance Ivana Ohlídala ve věci využití výsledků Rady pro reformu vysokoškolského vzdělávání současnou vládou České republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 92.

Dávám prostor panu poslanci Ohlídalovi k jeho vystoupení v této věci.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, ve své písemné interpelaci jsem ministra školství Dobeše interpeloval v záležitosti, která se týká připravované reformy terciárního vzdělávání v České republice. Konkrétně jsem se nejvíce ve své písemné interpelaci zaměřil na to, zda ministr školství počítá s tím, že takzvaná rada pro reformu terciárního vzdělávání, kterou zřídila ministryně Kopicová v minulém volebním období, bude ve své činnosti pokračovat dále, a zda Ministerstvo školství a hlavně pan ministr budou respektovat závěry, ke kterým doposud tato rada přišla.

Z odpovědi pana ministra Dobeše jsem pochopil, že v podstatě rada zůstane dále fungovat a že pan ministr se shoduje s většinou závěrů, které tato rada doposud vyslovila. Pan ministr pouze z těch hlavních věcí, z těch hlavních závěrů, které vyslovila rada, nesouhlasí s tím, že tato rada doporučuje, aby se nestalo to, že by soukromé vysoké školy byly přímo

podporovány ze státního rozpočtu v rámci tzv. normativního financování. Co to znamená. To znamená to, že by soukromé vysoké školy dostávaly na studenta částku povinně, částku, finanční částku, která by byla brána ze státního rozpočtu, a navíc by samozřejmě mohly vybírat školné. On píše, že přemýšlí nebo uvažuje o tomto normativním financování pro soukromé vysoké školy v tom případě, pokud bude na veřejných vysokých školách také zavedeno školné.

Já s tímto názorem, s touto odpovědí hluboce nesouhlasím. Byla by to obrovská světová rarita v tom směru, že by soukromé vysoké školy byly financovány z veřejného rozpočtu tak jako školy státní nebo veřejné. To skutečně nikde jinde v civilizovaném světě není. Navíc si nedovedu představit, kde by pan ministr školství vzal finanční prostředky na realizaci tohoto záměru. Vždyť dochází k výraznému krácení finančních prostředků pro veřejné vysoké školy v současné době. Letos se musely veřejné vysoké školy uskrovnit o 300 milionů. V příštím roce pan ministr školství a celá vláda předpokládá, že dokonce ubude v kapitole rozpočtu pro vysoké školy na rok 2011 asi 2,4 miliardy korun. To už je skutečně likvidační záležitost pro veřejné vysoké školy, jak to vyjádřil i představitel vysokých škol, to znamená například předseda České konference rektorů prof. Fiala a rektor Masarykovy univerzity. Skutečně jestli tohle bude zrealizováno, tyto finanční škrty v oblasti vysokého školství, pak dojde k tomu, že některé vysoké školy budou muset přerušit výuku na určitou dobu. Dojde k úplné devastaci českého vysokého školství. A pan ministr školství Dobeš chce ještě ze státního rozpočtu financovat stejným způsobem jako veřejné vysoké školy i školy soukromé. Doslova šílenství. Omlouvám se, ale jinak se to nazvat nedá.

Další věc, se kterou nemohu souhlasit, je to, že pan ministr školství předpokládá, že bude zavedeno v tomto volebním období školné na veřejných vysokých školách, ať už to bude jakákoliv forma školného, třeba odložené. Je to prostě nepřijatelné. V současné době jakákoliv finanční zátěž musí studenty ze slabších sociálních rodin diskvalifikovat pro studium na veřejných vysokých školách, i když by třeba dostali půjčku a potom to školné s dalšími náklady na půjčku spláceli později.

Já v této souvislosti bych chtěl panu ministrovi říci: Vy můžete v současné době silou prosadit to, že školné bude, tak jak si ho vymyslíte. Ale my, ČSSD a doufám, že i komunisté, ostře s tímto krokem nesouhlasíme. A mohu vám říct, že pokud užijete své síly, své politické arogance, kterou doposud ukazujete, a prosadíte školné, tak pokud se dostaneme k vládě, budeme mít vládní odpovědnost v dalším období, tak vám tady toto školné na veřejných školách prostě zrušíme. To si buďte jisti!

Další věc. Reformu vysokého školství je možné provést jedině tehdy, po-

kud k tomu budou podmínky. Podmínky personální jednak v rámci ministerstva, ale také podmínky finanční. A nutným předpokladem pro to, aby reforma se uskutečnila, je čerpat peníze z operačních programů Evropské unie. A tady je teď obrovský aktuální zádrhel. To, co provádí pan ministr školství v souvislosti se zúřadováním projektu v rámci „vavky“, to je prostě neslýchané. Jistě víte, že to došlo tak daleko, že ty projekty, které byly akceptovány, a to jak v rámci první prioritní osy, tak i v rámci druhé prioritní osy, tak v podstatě by jejich tzv. negociační procesy, to znamená, to jsou procesy, které probíhají mezi Ministerstvem školství a vedoucími projektů, aby se všechno sladilo tak, jak vyžaduje Evropská unie, tak tyto negociační procesy byly zastaveny. I u projektů, které v podstatě už ten negociační proces měl být prakticky ukončen.

K čemu to povede. Povede to ke katastrofální situaci, k tomu, že ty projekty, které byly přijaty a v rámci nichž se mají uskutečnit např. stavby budov, vlastně nemohou postupovat dál a dlouhočasové záležitosti, které musí vyřídit stavební povolení atd., nemohou zahájit. Čili tady je nebezpečí, že dojde k nevratným škodám, a dokonce tady hrozí nebezpečí ještě další. Pan ministr Dobeš odvolal ředitele Vitulu, byl to ředitel sekce 4 na ministerstvu, která se zabývá právě těmi evropskými projekty, pak odešli další lidé z této sekce, což způsobilo, že tato sekce je v podstatě nefunkční. Takže hrozí, že snad ani ty negociační procesy nebudou v rozumné blízké době zahájeny. Toto se mi skoro jeví jako téměř sabotáž programu vavky ze strany Ministerstva školství.

Takže kroky, které provádí pan ministr Dobeš v oblasti vysokého školství, především v oblasti operačních programů, především v oblasti operačního programu vavky, jsou velmi škodlivé. Já bych byl rád, kdyby pan ministr zde na místě tyto své kroky vysvětlil a řekl, jak bude situace postupovat dál, jak bude řešit situaci v oblasti projektu vavky v nejbližší budoucnosti. Protože skutečně hrozí nebezpečí nejen ve zpoždění čerpání peněz, ale dokonce hrozí i nebezpečí, že Evropská unie prostě přeruší vůbec ten program vavky pro Českou republiku.

Takže pane ministře, situace se dostává do stejné fáze, jako byla za ministryně Kuchtové, která byla kvůli tomuto vyměněna. Pan vrchní ředitel Vitula byl podle mého názoru člověkem na svém místě. Já jsem sice měl k některým jeho projevům, k některým jeho výsledkům určité výhrady, ale obecně jsem musel uznat, že za jeho působení se dohnala časová ztráta, která vznikla v období ministrování ministryně Kuchtové. A vy jste tohoto kompetentního člověka vyměnil. A nejhorší je, že odešli další lidé, že vy jste v podstatě snížil počet lidí v této sekci, i když Evropská komise doporučovala, aby byl počet navýšen, protože i za dané situace vzájemné rozhovory, vzájemná procesní jednání se plnily v krajní míře z hlediska času, to znamená, plnily se tak tak.

Takže pane ministře, buďte tak laskav a prioritně odpovězte na tuto záležitost týkající se vavky. Kdybyste to přímo zde vysvětlil.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Ptám se, kdo si přeje vystoupit. Pan ministr Dobeš. Má slovo. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji. Paní předsedající, kolegové z vlády, dámy a pánové, já začnu tedy odzadu, třebaže to nebylo v písemné interpelaci a v té odpovědi, ale vidím jako velice dobré na toto odpovědět. Budu to brát odzadu, jak jsem si psal poznámky.

Ve svém zdůvodnění jsem nezpochybňoval odborné znalosti odvolaného vrchního ředitele. Já jsem ve svém zdůvodnění sděloval zásadní manažerské pochybení. A budu to dokumentovat na těch měkkých penězích, kde se to dokumentuje možná lépe než na tom vavky.

Jak jistě víte, moje předchůdkyně, a za to jí patří velký dík, vypsal na těch měkkých peněz evropských šablony pro základní školy. Velmi dobrá věc, nebyrokratická, rychlá, jak dostat účelně peníze z operačního programu konkurenceschopnost do škol. Když jsem nastoupil, zhruba za týden jsem měl na stole žádosti od základních škol za 1 miliardu 100 milionů. To znamená – jsme někdy v polovině července. Miliarda a sto milionů. Jsou to peníze rychlé, nebyrokratické. Já jsem si 20. září u nového vrchního ředitele udělal konečně audit. Dostal jsem skutečná čísla, ne ta, která jsem zhruba měsíc dostával.

A tady položím kvíz. Pane profesore, kolik myslíte, že školy z 1,1 mld. dostaly těch peněz na účet? To jenom tak. Já jsem tuto otázku položil novinářům. Skeptici říkali: 20 milionů, optimisté říkali 250 milionů. A já jsem 20. 9. zjistil skutečný stav, já jsem do té doby dostával čísla poměrně taková zajímavá. A 20. 9. od nového vrchního ředitele jsem dostal informaci, že z miliardy a sto milionů základní školy mají na účtu 900 tisíc. Jedna jediná šablona byla proplacena. A to shodou okolností ta, u které jsem to jel osobně předat jako šek, jako první základní škole. Byla to Základní škola Petříka v Kladně. Jenom díky tomu, že paní náměstkyně Bartoňová si řekla: Pro jistotu, aby ten ministr, když tam jede s šekem, aby tam ty peníze došly, a tak strašně dupala na čtvrtou sekci, aby tam peníze přišly.

Takže to je podstata problému čerpání evropských peněz. Je to dlouhé, je to byrokratické a věci se vůbec neposouvají.

Konkrétní čísla vám teď řeknu. Od nástupu nového vrchního ředitele se denně potvrzuje a proplácí 50 šablon denně. Rovná se to 50 milionům. Je to poměrně dobře dokladovatelné. To znamená každý den základním školám přiteká 50 milionů.

VaVpl je trošičku komplikovanější, to je náročnější projekt. Nicméně pokud se podíváte do všech operačních programů, vidíte, že dva „operační“ Ministerstva školství se choulí na dvou posledních místech. Ale to by nebylo tak špatné. Tam je potřeba vidět tu dynamiku a tu změnu. A já jsem za ty dva měsíce neviděl ani milimetr, ani desetinku procenta změny.

Kdyby bývalý vrchní ředitel tu miliardu poslal do škol tak, jak to jde, velmi rychle, 50 mil. denně, tak mu čerpání stoupl zhruba o 1,5 %. My tam máme 0,3 %. A to je od mého nástupu až do teď. Tolik ta věc.

Já jsem člověk, dovedu si představit, že dělám chyby. Bezpochyby jich dělám hodně. Ale jednu věc nedělám. Jestliže identifikuji problém, nedokážu říci: Nebudu ho řešit. Já jsem mohl velmi alibisticky, skutečně jsem mohl půl roku dělat, že nic nevidím, a nechat to být. Ono by to nějak plynulo, z 0,3 % by bylo 0,4 %. Pak by ale bylo zle. A já jsem vzal odpovědnost od svého začátku, co jsem nastoupil na ministerstvo, i za čtvrtou sekci. Teď jsem tu zodpovědnost podtrhl a udělal jsem tento krok. Jsem přesvědčen, že je správný. A věřím, pane profesore, že v těch číslech, jak budou procenta narůstat, vás přesvědčím. Rozumím ale tomu znepokojení.

Jenom pro vaši informaci. Ve středu, tedy včera, tady byla pravidelná půlroční kontrola z Bruselu, takže jsme o těchto věcech diskutovali. Nastavili jsme si čas dvou měsíců. Řekli jsme si, že do té doby to dokážeme změnit o x procent. Takže kontrola přijede v prosinci. Já vnímám, že Brusel je výrazně klidnější než Česká republika. Ale rozumím tomu.

Odložené školné. Když jste se zaštiťoval... Tu úplně první věc vezmu na závěr, ta je spíš vysvětlující, mezi námi. Když jste se zaštiťoval rektory a radou, tak v odloženém školném musím říci, že co se týče odloženého školného, mnohem radikálnější jsou přesně ti rektori a je ta rada. Oni říkají: Nedělejte odložené školné, dejte peníze napřímo. Studenti to ustojí, zvládnou to a pojďme do toho. Takže – naopak. Já tady hájím sociálně citlivé odložené školné proti České konferenci rektorů, ale i proti rozhodnutí té rady.

A to první – to je možná víceméně nedorozumění v mé odpovědi. A souhlasím s tím, že je to tak vnímáno. Když jsem ale nastoupil, zachoval jsem kontinuitu své předchůdkyně, to znamená mám poradní orgán, tu Radu pro reformu vysokoškolského vzdělávání. Je to ta R2V2, kterou řídí pan profesor Haňka. Toho si velmi vážím a jsem rád, že rada pokračuje. Jenom tak, shodou okolností, kdybyste měl zítra odpoledne čas, zvu vás ve dvě hodiny, jak skončí Poslanecká sněmovna, rád vás vezmu jako hosta na jednání rady. Tak tolik.

Vedle toho ještě moje předchůdkyně nastavila projektovou skupinu pro reformu terciárního školství, v jejímž čele stojí pan doktor Fischer, pan

profesor Matějů a pan doktor MÜNICH. A tam je možná to ne dobře napsané vyjádření odpovědi. Souhlasím s vámi. Přiznám se, když jsem nastoupil, den nato vy jste mně psal tu interpelaci. Berte to spíš jako nezkoušenost.

Já jsem v odpovědi chtěl říci, že rada s touto projektovou reformní skupinou se shoduje téměř ve všem až na ten bod normativního financování soukromých vysokých škol. A píšou tam: pokud by a takovéhle. V tomto duchu je to psané. Souhlasím s vámi, že kdyby byl teď ministrem školství David Copperfield, nedokázal by to. A v tom máte naprosto pravdu. Já jsem v situaci, kdy v rozpočtu napříč škrtám 10 %. To je realita.

Z druhé strany – nejčerstvější zpráva ze včerejší noci je, a za to patří dík spíše předsedovi Rady pro vědu a výzkum panu premiéru Nečasovi, že se rozpočet vysokých škol na vědu a výzkum posílil o 300 mil. To je nejčerstvější zpráva o podpoře vysokých škol.

Když jsem jednal s rektory a s Radou vysokých škol, říkám jednu věc. Ano, je tam minus 2,3 mld., minus 10 %. Já jsem připraven vám pomoci a připravuji na to mechanismy tak, abych školám, které přistoupí na pokračování – a já bych řekl mnohem dramatičtější pokračování – reformy, pomohl. Jsem připraven jim hodit lana. Rektori jsem to odkryl trošku více. Já se přiznám, že tady to budu mít v obecné podobě. Neříkám možné úplně ten projekt představit. Mimo jiné o něm jednáme. Jednali jsme se zástupci Bruselu, jak přesměrovat některé peníze. Jsem připraven těm školám, vysokým školám, včetně pražských vysokých škol, pomoci tak, aby kritický rok 2011 překlenuly. Ale podmínkou je zásadní reforma vysokých škol. Abychom mohli slušněji financovat rok 2012, musí dojít – a to si musíme říci poměrně jasně a já věřím, že tady mezi námi není, pane profesore, asi nesoulad – musí dojít k redukci sítě vysokých škol, a to k redukci na základě kvality. Já hodlám překlápět poměr mezi financováním kvantita–kvalita výrazněji ve prospěch kvality. A tam naprosto kopíruji radu pana profesora Haňky. Ne radu jako že mně radil, ale radu jako ten orgán. A současně je to v souladu s programovým prohlášením vlády.

V tuto chvíli tolik za mě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji pěkně. A je to přesně ta chvíle, kdy jsem vás v každém případě chtěla oslovit, jelikož je za dvě minuty 11 hodin. V 11 hodin podle našeho zákona, jednacího řádu, končí projednávání písemných interpelací a je svolána mimořádná schůze.

Já tedy v tuto chvíli musím přerušit rozpravu k tomuto bodu. Přerušuji tuto schůzi a vyhlašuji 10minutovou přestávku na technické zabezpečení toho, aby mohla začít schůze mimořádná.

Děkuji.

(Schůze přerušena v 10.59 hodin.)

(Schůze pokračovala ve 12.47 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednání přerušené 5. schůze Poslanecké sněmovny. Prosím, aby se všichni přihlásili identifikačními kartami.

Eviduji novou omluvu pana poslance Smutného, který se omlouvá z pracovních důvodů ze zasedání Poslanecké sněmovny od 13 hodin...

V tuto chvíli na žádost poslaneckého klubu ODS vyhledávám desetiminutovou přestávku. (Porada mimo mikrofon.)

Vážení kolegové, vzhledem k tomu, že za deset minut by bylo 12.58 a ve 13 hodin byla plánována polední přestávka, přerušuji v tuto chvíli jednání až do 14.30. Sejdeme se tedy ve 14.30.

(Jednání přerušeno ve 12.48 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.32 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní kolegyně, páni kolegové, dovoluji mi, abych vás přivítala na odpolední části našeho dnešního jednání. Na programu jsou ústní interpelace, které v úvodu odpoledne jsou věnovány nejprve premiérovi, předsedovi vlády České republiky, a poté ostatním členům vlády.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace, jak už jsem řekla, nejprve na předsedu vlády pana Petra Nečase či na vládu České republiky. V čase od 14.30 do 16 hodin tedy na pana premiéra, na ostatní členy od 16 hodin do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Já bych vás ještě v úvodu, než se začneme zabývat interpelacemi, seznámila se dvěma omluvami, které mi byly doručeny. Omlouvá se z neodkladných pracovních důvodů pan ministr Radek John a pan ministr Pavel Drobil, který se omlouvá z důvodu pracovního jednání se zahraniční delegací. Tyto dvě omluvy jsem měla sdělit.

Nyní se můžeme věnovat interpelacím podle vylosovaného pořadí.

89. Ústní interpelace

Dávám slovo panu poslanci Janu Látkovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Nečase ve věci ochrany ZPF. Připraví se pan poslanec Miroslav Opálka, který byl vylosován na druhém místě. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já jsem, ač ne nováček, trochu nervózní. První interpelace v tomto období na pana premiéra, možná proto budu hodný.

Vážený pane premiére, za poslední rok ubylo v České republice zhruba 19 hektarů zemědělské půdy denně, což je jistě velice alarmující. Jedním z důvodů úbytku zemědělské půdy jsou zábory, a to především pro stavební účely. Jsou většinou nevratným procesem, který podstatně omezuje nebo úplně odstraňuje plnění funkcí půdy. Ročně tak zmizí pod betonem v průměru 50 kilometrů čtverečních úrodných polí a zelených luk. V České republice toto číslo denně představuje 14 hektarů, z čehož dle čísel z roku 2007 15 % představuje bytová výstavba, 23,7 % průmyslová výstavba a dalších 25,5 % zabrala těžba nerostů, 11,8 % doprava a sítě, 3,5 % vodní hospodářství a 4,9 % sport a rekreace. Tato čísla však ještě nezahrnují v současnosti tolik moderní plantáže fotovoltaických solárních elektráren. Zhruba 5 hektarů denně pak mizí takzvanou přirozenou půdní erozí, větrem, splavením apod.

Ano, v evropském kontextu sice existuje silná legislativa na ochranu ovzduší a přírody, ale půda z toho vypadla. Přitom jde o vyčerpitelný, nenahraditelný a v časovém horizontu několika generací neobnovitelný zdroj, který plní řadu významných produkčních a ekologických funkcí.

Uvítal bych proto, kdyby vláda opět předložila připravenou novelu zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, která v minulém období skončila v Poslanecké sněmovně ve druhém čtení.

Nevadí mi, že Ministerstvo životního prostředí navrhuje, aby tam, kde je půda nejkvalitnější, se zvýšily odvody za zábor zhruba desetkrát. Je důležité, že se navýšení sazeb netýká investorů pro bydlení, tedy např. i rodinných domků, pokud jsou budovány na místech vymezených územním plánem obcí.

Novela zákona by měla také zaručit, že developři budou muset každý svůj záměr pečlivě zvažovat a hodnotit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, čas prosím. Děkuji vám za pochopení. Jenom připomenu všem ostatním, že na položení dotazu má poslanec nebo poslankyně dvě minuty. Pan premiér nyní

může vyčerpat pět minut na odpověď, poté je jedna minuta na doplňující dotaz a případně dvě minuty na doplňující odpověď.

Pane premiére, prosím o vaši první odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl panu poslanci Látkovi poděkovat za jeho interpelaci, protože se dotýká poměrně závažného problému, jehož závažnost je dobrá, že si uvědomujeme napříč politickým spektrem, a který podle mého názoru budeme muset opravdu řešit.

Nutnost připravit novelu zákona o zemědělském půdním fondu vyplynula z analýzy stavu a vývoje ochrany a hospodaření s půdou. Přesně tady platí to, co řekl pan poslanec, že je nezbytné zpomalit úbytek zemědělské půdy, že opravdu je tomu tak, že denní zábor v současné době, nebo ten úbytek, je 14 hektarů. To je opravdu velmi rychlá, rapidní cesta. Je to vlastně nevratná cesta, přesně, jak to pan poslanec řekl. To znamená, že jednou zastavěný nebo jednou zabetonovaný pozemek se již zemědělskou půdou se všemi jejími produkčními i neprodukčními vlastnostmi prostě nestane. Navíc tady působí přirozené degradační faktory poškozující půdu, zejména eroze a znečišťování půdy.

Novela by měla posílit v zákoně již obsažené nástroje, např. povinnosti vlastníků a nájemců zemědělské půdy, opatření k nápravě, a také obsahovat sankce a měla by zavést nové nástroje, např. registr informací o půdách, protierozní ochranu, ekonomické nástroje apod.

Stanovení nových limitů rizikových prvků a látek v půdách by vlastně vedlo k tomu, že by se snížilo znečištění půdy.

Zásadně by se také měl změnit způsob stanovení odvodů za odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, a to přesně v té nejbolavější části, což je fotovoltaika. Je opravdu strašný pohled, když vidíme úrodnou zemědělskou půdu pokrytou poli fotovoltaických elektráren. Myslím si, že to nedělá dobře nikomu z nás. Musíme na to reagovat i v novele zákona o zemědělském půdním fondu.

Musí se také v rámci této novely změnit kompetence správních úřadů. Budou tady nově uloženy povinnosti České inspekci životního prostředí v této oblasti.

Tady bych chtěl zopakovat to, co řekl pan poslanec, že tento návrh byl již v podstatě napsán, byl předložen do Poslanecké sněmovny minulou vládou, ale ve druhém čtení skončil vlastně neprojednaný kvůli konci volebního období.

Jaký bude další postup? Podle mého názoru přece jenom uběhl nějaký čas, objevily se nové fenomény typu fotovoltaika apod., takže je nezbytné aktualizovat návrh této novely tak, aby byl v souladu s dalšími souvisejícími právními předpisy a zohlednil změny za poslední období, to znamená po-

dívat se i na soulad s evropskými normami a dalšími zákony, které zatím vstoupily v platnost.

Musí se také znovu posoudit připravované úpravy ekonomických nástrojů ochrany půdy, to znamená především sazebníků, odvodů za zábor zemědělské půdy, a opět si myslím, že bychom se neměli bát razantnějšího kroku v oblasti fotovoltaiky v případě, že je stavěna na zemědělské půdě.

Ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství bude nezbytné nastavit právní nástroje ochrany kvality půdy, protože se jedná především také o to, že musíme ochránit zemědělskou půdu, zemědělský půdní fond, proti erozi a kontaminaci, a to při vysokém průmyslovém a dopravním zatížení České republiky není úplnou samozřejmostí. Tady bych chtěl připomenout, že sekundární sektor, to znamená průmysl a stavebnictví se všemi navazujícími dopady, to znamená nejenom průmyslové a stavební provozy, ale například i doprava, tvoří 40 % hrubého domácího produktu a to má samozřejmě vliv například i na úroveň kontaminace zemědělského půdního fondu.

Bude také nezbytné spolupracovat s Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem životního prostředí na souladu povinností vyplývajících ze zákona o zemědělském půdním fondu, z nastavení takzvané správné zemědělské praxe, protože opět některé z těchto jevů typu eroze se dají velmi výrazným způsobem, především tam, kde to je blízko vodních toků, ale také v horských a podhorských oblastech, redukovat správným a vhodným způsobem hospodaření. A naopak. Ty erozivní jevy – čili úbytek zemědělského půdního fondu – se dají akcelarovat v tomto případě nežádoucím způsobem tím, že není náležitý správný způsob u obhospodařování půdy.

Poté by tedy měl být tento návrh, poté, co bude takto aktualizován, by měl být samozřejmě projednán v meziresortním připomínkovém řízení a v průběhu prvního pololetí příštího roku předložen ke schválení vládě České republiky, takže by potom bylo reálné, a protože nepředpokládám tady nějaký politický nebo stranický konflikt, že by mohla platit tato novela zřejmě od 1. ledna 2012, protože ten legislativní proces by mohl proběhnout v průběhu příštího roku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane premiére, děkuji vám. Zeptám se pana kolegy. Má samozřejmě čas na doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Já děkuji za vyčerpávající odpověď a jsem rád, že v tomto problému, otázce ochrany zemědělského půdního fondu, se možná najde i taková určitá páka na situaci s fotovoltaickými články. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Rozumím tomu tak, že už pan premiér na tento... Ještě přece jenom máte samozřejmě dvě minuty na tuto závěrečnou odpověď. Mezitím oznámím, že se omlouvá z dnešního odpoledního jednání pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Já bych chtěl navázat na pana poslance, že je to skutečně jedna z aktuálních, nesmírně bolavých věcí, to znamená používání zemědělské půdy k budování fotovoltaických elektřáren, a s vysokou pravděpodobností vláda s dílčím řešením tohoto dílčího problému přijde výrazně dříve, to znamená v následujících týdnech, maximálně měsících, a nebudeme čekat až na tu komplexní novelu zákona o zemědělském půdním fondu, protože tady se celá řada věcí musí řešit poměrně velmi rychle. Čili toto by zřejmě šlo zvlášť a pracujeme na tom.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dostáváme se k druhé interpelaci. Tu vznáší pan poslanec Miroslav Opálka na předsedu vlády ve věci dorovnávatí platu z nadtarifní složky. Prosím, pane kolego.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane premiére, na úterní demonstraci v Praze mě vyhledaly zdravotní sestry z oddělení ARO Slezské nemocnice v Opavě a jedna mi předala svůj dopis. V něm se na mě obrací jako na poslance z Opavy a vyjadřuje svůj nesouhlas s plánovanými změnami týkajícími se odměňování pracovníků ve zdravotnictví a sociálních službách. Vloni byla iniciátorkou petiční akce, kterou podepsalo v České republice téměř 10 tisíc zdravotníků. Poté se stav nelékařů začal řešit, ale dnešní návrhy vládní koalice v oblasti tarifů a nadtarifů či snižování mzdových prostředků vše zase vrací nesystémově zpět či dokonce bude ještě hůř. Na osobní ohodnocení již dlouhodobě nemocnice nemají. Smlouvy se zdravotními pojišťovnami nezabezpečují zdaleka všechny potřeby. Přitom se vyžaduje, aby se i zdravotní sestry dále vzdělávaly, a já konstatuji, že kvalita jejich práce roste i jejich praxí. Sestry nevěří pohádkám o dorovnání jejich platu osobním ohodnocením a upozorňují, že snížení tarifu pak bude mít vliv na výši příplatku za noční služby, svátky, ale i na výši náhrady mzdy za dovolenou, případně nemocenskou. Nechtějí pochopitelně doplácet za situaci, kterou nezpůsobili. Doplácet za různé státní tunely, korupci, dluhy a podobně a žádají zastání a nápravu. Jinak zvažují, jako lékaři, odchod z oboru a tím pádem přejí i ministrům hodně zdraví.

Pane premiére, sdělte mi, jak to vše vláda zamýšlí a co mám pisatelce odpovědět já jako opoziční poslanec. Jak to tedy bude. Děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Prosím nyní o odpověď na tuto interpelaci pana předsedu vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych v prvé řadě chtěl říci, že ten problém považuji za poměrně závažný a určitě vláda mu věnuje a bude věnovat velkou pozornost.

Úprava platových záležitostí a příslušné legislativy, protože to se netýká pouze zákona, ale celé řady podzákoných norem v podobě nařízení vlády, je předmětem dlouhodobého sociálního dialogu a vyjednávání s odbory a já jsem si plně vědom obrovské emocionální, psychické, odborné náročnosti, kterou představuje práce zdravotní sestry a zvláště na tak exponovaném oddělení, jako je ARO, kde to navíc vyžaduje vysoké odborné znalosti, ale například i schopnost a nutnost pracovat ve směnách. Čili já si této práce obrovským způsobem vážím a vím, jaké vyžaduje nejenom pracovní nasazení, ale i vysoké odborné znalosti.

Musím říci, že vláda České republiky, tak jak koncipuje rozpočet na příští rok, opravdu vychází z konvergenčního programu schváleného ještě předchozí vládou, to znamená z programu, který říká, že deficit veřejných financí nesmí překročit 4,6 % hrubého domácího produktu. K tomu samozřejmě vede i jeden z klíčových kroků z hlediska snižování deficitu a to je snížení objemu mezd vyplácených ve veřejném sektoru o 10 %. To určitě není krok, který vláda dělá ráda, dělá ho s nadšením. Na druhou stranu je to krok nutný ze dvou důvodů. Tím prvním důvodem je, že i veřejný sektor musí být podroben tlaku efektivit a tlaku racionalizace. Takovému tlaku, kterému je podnikatelský sektor vystaven dnes a denně. A ten druhý důvod je důvod poměrně racionální, plynoucí z aktuální ekonomické situace. V této zemi v loňském roce došlo k poklesu hrubého domácího produktu, tak jako koneckonců téměř v celé Evropské unii, o 4,1 %. Průmyslová výroba v loňském roce poklesla téměř o 16 %. Export poklesl téměř o 11 %. Produktivita práce poklesla o 2,5 %. Všechny tyto ukazatele jsou v letošním roce nižší, než byly v roce 2008, jako důsledek globální ekonomické krize, která dolehla i na malou otevřenou českou ekonomiku.

Představa, že veřejný sektor je jakýsi izolovaný ostrov, kterého se tento výkyv ekonomického cyklu nemůže a nesmí nijak dotknout – a to chci tady zdůraznit, že v roce 2009 bylo propuštěno v podnikatelském sektoru 130 tisíc lidí a ve veřejném sektoru pouze 8 tisíc lidí, a to za situace, kdy podnikatelský sektor zabrzdil vlastně pád produktivity práce tím, že velmi efektivně řešil tento problém, za situace, kdy v loňském roce došlo k nominálnímu průměrnému nárůstu mezd ve veřejném sektoru téměř o 1100 korun měsíčně, což znamená čistý reálný růst ve veřejném sektoru

3,7 %, kdy se rozevřely nůžky mezi průměrnou mzdou v podnikatelském a nepodnikatelském sektoru v neprospěch podnikatelského sektoru, no tak to přece evidentně ukazuje, že i veřejný sektor musí dýchat s ekonomikou.

Co se konkrétně týká zdravotnictví, zdravotnictví má samozřejmě tu specifickou situaci, že jenom ve velmi omezené míře je financováno ze státního rozpočtu. Je financováno ve zdrcující míře z prostředků zdravotního pojištění, kteréžto nicméně je součástí bilance veřejných rozpočtů.

My o konkrétní podobě redukce ve všech sektorech včetně zdravotnictví jednáme. Všichni víme, že i v současné době je tarifní tabulka ve zdravotnictví specifickou, že není součástí nějaké univerzální tabulky. Na druhé straně je nezbytné říci, že i ve zdravotnictví, pokud se nepletu, zhruba polovina zaměstnanců v lůžkových zdravotnických zařízeních nemocničního typu není zařazena v organizačních složkách státu nebo příspěvkových organizací, ale formálně je zařazena do sektoru, kde nejsou ze zákona zavedeny tabulkové platy. To je nezbytné také zdůraznit. Čili najít tu vhodnou podobu úpravy tarifů a stupňů, to je předmětem stávajícího jednání. A nezakrývám, že vláda je odhodlána neustoupit z požadavků na 10% snížení objemu mezd ve veřejném sektoru. (Upozornění na čas.) Na druhé straně jsme připraveni jednat o konkrétní formě, jak to provést, včetně diskuse o tarifech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi. Pan kolega Opálka má možnost položit doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Pane premiére, nevím, jestli jste uspokojil nebo uspokojíte svou odpovědí i tu pisatelku.

Chtěl bych jen říci, že nedostatek finančních prostředků šlo řešit také řešením příjmové stránky státního a veřejných rozpočtů.

Upozorním vás ale ještě na jednu věc, která v kontextu s tím, co jste říkal, ve veřejnosti dřímá. Po internetu již dlouho koluje příloha pod názvem Petr „pokrytec Nečas“ káže vodu a pije víno. Jde o horentní sumy k oceňování vyvolených státních zaměstnanců. Nevím, do jaké míry jsou tato uvedená čísla a informace relevantní, máte možnost je popřít. Proto se jimi nebudu konkrétně zabývat. Chci ale upozornit, že to jsou přesně ty informace, které rozladí každého, kdo stojí před tím, když se mu vykládá, jak má nakládat on s tím, co vláda chystá. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl doplňující dotaz. Pan předseda vlády může ve dvou minutách na tento dotaz ještě odpovědět.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Chtěl bych velmi poprosit, abychom tam, kde se bavíme o tzv. příjmové stránce, si byli vědomi toho, že to poslední, co česká ekonomika potřebuje, je zvyšovat daně. Zvyšovat daně znamená začít dusit zárodky rodícího se ekonomického růstu. Vždyť samotný fakt, že jsou škrtnuty výdaje, samozřejmě vede k poklesu tempa ekonomického růstu, nicméně však nárazově, pouze z roku na rok, kdežto zvýšení daní znamená začít dusit ekonomický růst natrvalo na několik let.

Co se týče dalších poznámek, které tady řekl pan poslanec Opálka. Já si také myslím, že leccos by mohlo jít do platů například ve veřejném sektoru, kdybychom byli například střídmější ve využívání letů do Ostravy. To nás bezesporu stojí také pěkné prostředky, které by šly využít účelněji. Nad tímto se musí každý zamyslet především sám u sebe.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu premiérovi. Jsme u interpelace, která byla vylosována na třetím místě. Interpelujícím je pan kolega Ladislav Šinčl. Interpeluje předsedu vlády Petra Nečase ve věci etiky politiky. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ladislav Šinčl: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, ve středu 4. 8. 2010 jste se osobně zúčastnil pohřbu vraha Milana Paumera. Jako premiér této země jste ve svém projevu a poté v několika médiích řekl, že pan Paumer byl odvážný a rovný člověk, který vykonal hrdinský čin. Zkusím vám připomenout, co byl tento hrdinský čin.

Tento člověk s bratry Mašínů v září 1951 přepadl služebnu Sboru národní bezpečnosti v Chlumci nad Cidlinou, kde si chtěli opatřit zbraně pro své akce. Během přepadení zabili příslušníka SNB Oldřicha Kasíka. Totéž se opakovalo o pár týdnů později na služebně v Čelákovících, kde nejprve omámili a poté podřízli spoutaného strážmistra Jaromíra Honzáka. Opakují: podřízli spoutaného. Členové Mašínovy skupiny, do níž Paumer patřil, spáchali činy, které jsou trestné na celém světě: vražda, pokus o vraždu, ublížení na zdraví, žhářství, peněžní loupež, krádež, omezování osobní svobody, únos atd. Je varující pro jakoukoliv demokracii, že čelní představitelé státu veřejně podporují násilí a schvalují loupení a vraždění nevinných obětí.

A nyní moje otázka: Myslel jste vážně svoje slova, že schvalujete vraždu nevinného spoutaného člověka? Že schvalujete loupení, krádeže a další trestné činy?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla interpelace. Děkuji panu kolegovi, že se vešel do vyměřeného času dvou minut. Prosím pana předsedu vlády o odpověď na vnesený dotaz.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nemám důvod na svých názorech, které jsem veřejně řekl, cokoli měnit a já si za těmi názory stojím. Musím jednoznačně říci, že považuji režim, který tady byl zaveden únorem roku 1948, za zločinný režim, za režim, který vedl skrytou občanskou válku proti svým vlastním občanům, především v průběhu konce 40. let a v průběhu 50. let. Byla to skutečná občanská válka vedená proti vlastním občanům, která stála životy tisíce lidí, životní osudy, zmrzačené osudy statisíců rodin v této zemi. Takže z tohoto pohledu legitimita odporu je úplně něco jiného.

Kdybych byl stejně demagogický jako vy, pane poslanče, a vypočítal, co z hlediska trestního zákona všechno takzvaně provedli vojáci, kteří zlikvidovali říšského protektora Heydricha, tam byste také našel celou řadu věcí a mohl byste demagogicky tvrdit, že to byla vražda, že to bylo dalších asi deset trestných činů prováděných vlastně v civilním prostředí.

Ano, já jsem přesvědčen, že komunistický režim vedl válku proti svým vlastním občanům a že člověk v určité situaci má právo hájit svoji svobodu za použití i násilných prostředků. Já považuji za podstatně strašnější, jestliže někdo hájí těch neuvěřitelných 40 let, která byla mezi roky 1948 a 1989. To považuji za skutečný problém etiky v politice, že se někdo nadále může hlásit k politické straně, která nese ve svém názvu slovo komunistická. Poté co víme, jaké obrovské útrapy komunismus způsobil nejen v této zemi, ale v desítkách dalších zemích, kolik desítek milionů lidských životů stál. Takže když chce někdo probírat problém etiky v politice, tak by se měl zabývat tím, zda náhodou on sám nemá vlastní osobní problém s působením např. ve straně, která nějakým způsobem je spjata s tou minulostí.

A za druhé, ano, já jsem si vědom, že ten problém je na druhé straně podstatně složitější, a otevřeně říkám, že respektuji to, že má někdo odlišný názor na problém, ke kterému i já jsem se vyslovil. Já to respektuji, máte jiný názor, já mám jiný názor, zaplať pámbůh máme demokracii, nejsme před rokem 1989 a můžeme z této tribuny tyto své názory, byť dramaticky odlišné, svobodně hlásat. To považuji za důležité. (Potlesk v pravé části jednacího sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo vlády. Pan kolega Ladislav Šincl má možnost položit doplňující dotaz.

Poslanec Ladislav Šincl: Paní předsedající, děkuji. Pane premiére, trochu jste mi utekl z mé otázky, já vám ji opět zopakuji. Já jsem se ptal na to, jestli vaše slova, že opravdu schvalujete zavraždění nevinného, spoutaného člověka za hrdinský čin. Jestli to má být návod pro občany této země, aby se chovali třeba stejně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl doplňující dotaz. Chce pan předseda vlády využít možnosti k odpovědi? Ne. Tím pádem končím interpelace s pořadovým číslem 3.

Můžeme se věnovat čtvrté interpelaci, ve které oslovuje paní poslankyně Jaroslava Wenigerová pana předsedu vlády ve věci penzijní reformy. Prosim, paní kolegyně, o váš dotaz. Upozorňuji, že je vyměřena lhůta dvou minut.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, téma mé interpelace je velmi široké a hluboce svou šíří přesahuje. Proto mi dovoluji jen tři krátké otázky. Týká se tématu penzijní reforma. V jaké fázi je její příprava, kdy bude předložena a jak bude či má být financována. (Reakce na hlasitý hovor několika poslanců ODS:) A děkuji, pánové, že mě nerušíte. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní kolegyně, to byl můj úkol, zjednat vám tady adekvátní prostředí. Omlouvám se vám za ty, kteří vám nevěnovali pozornost. Děkuji vám za vaši interpelaci. Prosim pana předsedu vlády o odpověď na ni.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, důchodová reforma je jeden z klíčových úkolů, před kterými stojí česká politická reprezentace – a úmyslně používám tento termín, nikoli pouze termín vláda či vládní koalice. Já jsem přesvědčen, že jakákoli vláda v jakémkoli stranickém zbarvení a v jakémkoli personálním složení by musela řešit velmi aktivně tento problém.

Ano, můžeme se tvářit, že demografický vývoj, který je v naší zemi, je věcí, před kterou strčíme hlavu do písku, protože, pravda, ještě pár let tento problém není akutní, jakkoli vývoj v důchodovém systému vzhledem k poklesu ekonomiky a především k poklesu zaměstnanosti, k poklesu tempa růstu průměrných nominálních mezd vede k deficitu důchodového systému již teď. Ale zavírat oči před nutností důchodové reformy nadále není možné.

Demografický vývoj je neúprosný, v následujících desetiletích ho nepůjde změnit. Je to stejná věc jako předpokládat, že voda by mohla téci do kopce. Prostě nepoteče do kopce. A zrovna tak demografický vývoj, kde v současné době v České republice je zhruba 22 % našich občanů starších 60 let, aby v roce 2030 jich byla více než jedna třetina. Kdy v současné době máme v České republice zhruba 380 000 našich spoluobčanů starších 80 let a v roce 2050 jich bude jeden milion. A to za situace, kdy nám naopak ubývá ekonomicky aktivních lidí ve věkové kate-

gorii 25 až 64 let, kterých jenom do roku 2030 v této zemi ubude tři čtvrtě milionu. To vede naprosto nezvratně k faktu, kdy v současné době na jednoho penzistu připadají dva ekonomicky aktivní lidé, aby za pouhých – a z hlediska důchodového systému je to pouhých – 40 let na jednoho penzistu připadal pouze jeden jediný ekonomicky aktivní člověk. Již tato dvě jednoduchá čísla jednoznačně říkají, že musíme provést důchodovou reformu, jinak ohrožujeme stávající generaci čtyřicátníků, třicátníků a mladších v tom, že v době, kdy oni dosáhnou důchodového věku, buďto v podstatě na důchodový systém vůbec nedosáhnou, nebo budou odsouzeni k živení na hranici chudoby.

Musíme samozřejmě dále pokračovat v některých parametrických změnách průběžného důchodového systému. To znamená znovu se podívat na některé otázky, které nastolila takzvaná druhá Bezděková komise. Patří mezi ně například i znovuotevření diskuse, zda je správné, aby věk odchodu do důchodu u mužů a žen byl rozdílný, což v České republice je naprostá rarita v rámci Evropské unie. Málo se to ví, protože to všichni považujeme za samozřejmost. Podobný systém ze známějších zemí má pouze castrovská Kuba. A potom se to velmi těžko ve vyspělých zemích najde. Takže toto je určitě věc, která by se měla řešit v rámci parametrických úprav.

Určitě se budeme muset zabývat otázkou valorizace penzí, protože to je nesmírně důležitá věc. V návaznosti na zavádění doplňkových nástrojů samozřejmě je nutné podle mého názoru zmenšit prostor pro řekněme svévolné nebo populistické rozhodování vlády nebo politické reprezentace ve věci valorizačních mechanismů a nahradit je automaticky valorizačním mechanismem, který nedává možnost vládě například v období před volbami zvyšovat penze výše, než říká tento automatický valorizační mechanismus. Protože ne vždy se vlády chovají ve vztahu k valorizacím tak zodpovědně, jako se chovaly vlády v uplynulých čtyřech letech, kdy skutečně důsledně respektovaly literu zákona z hlediska velikosti valorizace.

Důchodový systém, pokud se podíváme i na výdaje státního rozpočtu, hraje naprosto klíčovou roli z hlediska dlouhodobé stabilizace veřejných financí. Jestliže například na příští rok jsou výdaje státního rozpočtu předpokládány někde pod úrovní 1 180 miliard Kč a výdaje na důchodový systém se pohybují někde okolo 360 miliard, tak z toho je již vidět obrovská váha důchodového systému v rámci státního rozpočtu a veřejných financí. Řečeno jinými slovy, pokud nezreformujeme důchodový systém jako jednu ze základních strukturálních reforem na výdajové straně státního rozpočtu, tak je v podstatě vyloučena dlouhodobá stabilizace veřejných financí a dlouhodobá udržitelnost českých veřejných rozpočtů. To musí být náš základní motiv k pokračování v dalších etapách důchodové reformy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane premiére, za tuto odpověď. Paní kolegyně chce vznést doplňující dotaz? Nechce. Můžeme se tedy věnovat páté interpelaci. Je to pan kolega Jiří Petrů, který ji vznáší, a to ve věci čerpání fondů Evropské unie. Prosim, pane kolego.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní předsedající, pane premiére, pane ministře, vážení kolegové, kolegyně. Z poslední měsíční monitorovací zprávy Ministerstva pro místní rozvoj jako národního orgánu pro koordinaci vyplývá, že čerpání strukturálních fondů, Fondu soudržnosti a národních zdrojů není zdaleka optimální. Z celkové alokace pro léta 2007–2013 ve výši 770 miliard jsou podepsány smlouvy na projekty za 385 miliard Kč, to je 50 %. Propláceny prostředky příjemcům jsou ve výši 155 miliard, to je pouze 20 %. Certifikovány jsou projekty ve výši 63 miliard, což představuje 8 %.

Pokud vezmeme jako měřítko úspěšnosti proplácení prostředků příjemcům, tedy investorům, splňuje toto kritérium pouze operační program Doprava, tam je to 46 %, regionální operační program Jihovýchod, Střední Morava, Severovýchod a operační program Adaptabilita a Konkurenceschopnost – proplácení vyšší než 30 %. Na druhé straně vyniká operační program Výzkum a vývoj pro inovace s 1,6 % proplácených prostředků.

V tomto kontextu je celkem těžce pochopitelné, že vláda přijala některá opatření. Podobně je tomu i na ministerstvech. Vláda svým usnesením z 11. srpna t. r. schválila spolufinancování státního rozpočtu České republiky na regionálních operačních programech od roku 2011 ve výši 0 %. Přitom spolufinancování ostatních operačních programů zůstává nezměněno.

Vážený pane premiére, mám na vás několik otázek. Za prvé – skutečně vláda nepovažuje čerpání strukturálních fondů a Fondu soudržnosti za významné protikrizové opatření? Za druhé – domníváte se, že čerpání prostředků na projekty z fondů Evropské unie je v takovém stavu, že je možné bez projednání s kraji měnit podmínky financování těchto projektů? A za třetí – nebylo by naopak prozíravé podpořit čerpání prostředků v regionálních operačních programech a v operačních programech a jednat s Evropskou unií o převedení alokovaných prostředků z operačních programů, které nejsou schopny zajistit jejich vyčerpání?

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Poprosím předsedu vlády o odpověď, ale ještě než dostane slovo, dovolte, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, abych vás upozornila na to, že na galerii pro hosty nyní můžeme společně přivítat delegaci Vietnamského národního shromáždění v čele s panem Dinh Xuan Thao.

Vítejte, prosím, v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky. (Potlesk.)

A nyní dovoluje, pane předsedo, abych vás požádala o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl panu poslanci poděkovat za tento dotaz, protože považuji věc, na kterou se ptal, za velmi naléhavou. Je to skutečně dlouhodobější závažný problém a je skutečností, že právě v době, kdy je nedostatek rozpočtových zdrojů a kdy je ekonomická krize, efektivní čerpání evropských prostředků je velmi důležité a řekl bych důležitější než za časů, kdy je relativní ekonomická pohoda.

Musím říci, že by tady mělo být zmíněno ještě jedno číslo. Čísla, která uvedl pan poslanec, byla korektní, byla naprosto správná. To znamená – především ta celková alokace ve výši 770 mld. korun s tím, že schválené projekty jsou za 385 mld. korun. Čili jsme v podstatě na 50procentní úrovni a jsme také v podstatě v polovině programovacího období.

Na druhé straně je tady obrovský zásobník. Ještě za výzev, které byly již vypsány, vlastně předložené projekty, které jsou k dispozici, celkově zahrnují částku, která převyšuje 900 mld. korun. Já samozřejmě vím, že jsou to soutěžené projekty, že jenom některé z nich uspějí. Nicméně jsem přesvědčen, že i toto číslo na druhou stranu ukazuje, že čerpání těchto prostředků je naprosto v pořádku.

Navíc musím říci, že tady došlo k jevu, že toto čerpání je nastartováno a probíhá s jistým časovým zpožděním. Mimo jiné i proto, že většina operačních programů byla spouštěna teprve v průběhu roku 2007 a některé dokonce až poté. Bylo to dáno tím, že se nepodařilo zvládnout start nového programovacího období, kdy správný přístup by měl být ten, aby již v roce 2006 byly schváleny všechny operační programy, aby se od roku 2007 mohlo čerpat. To se bohužel v České republice nepodařilo. V roce 2006 nebyl schválen a certifikován ani jeden operační program. Budiž to pro nás pro všechny velkým poučením. Mimo jiné, budiž to pro nás i poučením v tom slova smyslu, že bychom neměli připustit nadále takové rozbujele schéma počtu operačních programů, že bychom se měli koncentrovat na menší počet snáze administrovaných a jednodušších programů.

V mnoha ohledech i při čerpání se Česká republika, resp. administrativní struktury, které jsou k tomu určeny, chovají podle hesla, že jsou papežštější než papež. To znamená, že v mnoha ohledech komplikují toto čerpání tím, že naše požadavky jsou přísnější než ty, které jsou vyžadovány ze strany Evropské unie. Velmi často do toho vstupuje i například

Nejvyšší kontrolní úřad, který velmi často potom zpochybňuje uznání finančních prostředků, které byly čerpány na základě pravidel, která byla konzultována a dokonce schválena Evropskou komisí. Tak vzniká poměrně bizarní situace, že evropskými strukturami schválené postupy jsou zpochybňovány českou autoritou, a tím je ohroženo zpětné proplácení těchto finančních prostředků. Bohužel, i takové případy se dají zdokumentovat. A ty mimo jiné působí, že toto čerpání prostředků je správné.

Já tedy naprosto souhlasím s tím, že čerpání má být použito i jako jistý protikrizový krok. U řady operačních programů se to podařilo. Například z Evropského sociálního fondu byly financovány některé speciální programy, které pomohly situaci na trhu práce, například v oblasti zvyšování kvalifikace, školení apod. Určitě svůj velký význam mají operační programy, které představují investice do infrastruktury, a to nejen dopravní, ale například i vědecké, školské apod.

Co se týče financování regionálních operačních programů, vláda včera přijala usnesení, na základě kterého budou vlastně financovány 7,5 procenta všechny projekty, které již byly podepsány nebo jsou součástí již vypsáných výzev a jsou nekrajského charakteru, to znamená projekty, které jsou předkládány obcemi, městy, neziskovými organizacemi a podnikatelskými subjekty. A na příští rok bude pro tyto účely alokována i ve státním rozpočtu částka ve výši zhruba 1,1 mld. Čili i na základě jednání s představiteli Asociace krajů došlo v tomto ke změně původního návrhu vlády České republiky ve vztahu k rozpočtu na příští rok.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo. Zeptám se pana poslance Jiřího Petrů, zda chce ještě položit doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jiří Petrů: Pane premiére, abych tomu dobře rozuměl. Já jsem obdržel zprávu, že pro letošní rok vláda uvolňuje 650 mil. na regionální operační programy, na programy Praha – Adaptabilita, Konkurenceschopnost, a v roce 2011 1,1 mld., jak jste o tom hovořil. V roce 2012 400 mil. korun. Tak se ptám, jestli mi můžete potvrdit tyto údaje. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl doplňující dotaz. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Musím říci, že doufám, že potvrzují správná čísla. Ano, ano. Člověk si nemůže úplně detailně pamatovat tu záplavu čísel, která souvisí s projednáváním státního rozpočtu. Mám ale sil-

ný pocit, že jsou to přesně ta čísla, která byla v této věci schválena, s tím, že bych ještě chtěl doplnit, že myšlenka pokusit se renegociovat převedení prostředků z některých operačních programů, kde je neefektivní nebo pomalé čerpání, do těch, kde je větší poptávka a které naopak jsou velmi efektivně čerpány, je dobrá myšlenka. A určitě půjdeme touto cestou, především ve druhé polovině programovacího období.

Nicméně z vlastní zkušenosti chci upozornit na to, že renegociace není tak jednoduchá, že Evropská komise vidí strašně nerada, aby schválená alokace byla měněna. Nicméně je to myšlenka správná a určitě touto cestou ve druhé polovině programovacího období vláda má jít.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi vlády. Dostáváme se k šesté interpelaci. S tou se obrací na předsedu vlády pan kolega František Dědič, a to ve věci financování vědy a výzkumu. Prosím, pane kolego.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne. Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, jsem rád, že se zatím vládě podařilo v rozumné míře zajistit finanční prostředky na vědu a výzkum. Mám však obavy, aby tomu tak bylo i v následujících letech. Chtěl jsem se proto zeptat, zda mi můžete říci, jaký vývoj ve financování vědy a výzkumu v následujících letech očekáváte.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Dotaz byl vznesen. Odpověď náleží předsedovi vlády. Já vás, pane předsedo, poprosím o vaše slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je skutečností, že v návrhu státního rozpočtu pro příští rok je alokována výše prostředků na vědu a výzkum, která je v podstatě jedinou položkou ve státním rozpočtu, která v porovnání se státním rozpočtem na letošní rok není žádným způsobem redukována. To znamená je to stejně vysoká částka, je to jediná nekrácená částka, která je v návrhu státního rozpočtu.

My jsme samozřejmě provedli jisté změny při hlasování ve vládě o výdajích na vědu a výzkum na příští rok spočívající především v tom, že o 300 mil. korun byly posíleny výdaje na vědu a výzkum, které jsou prováděny vysokými školami, tedy ve prospěch vysokých škol, protože již dnes platí, že vlastně 70 procent impaktovaných výsledků v oblasti základního výzkumu je produkováno vysokými školami a pouze zhruba 30 procent Akademií věd. To znamená, že těžiště výzkumu nejenom jako takového, ale i toho základního výzkumu se postupně za poslední léta

přesunulo k vysokým školám a musíme to reflektovat i z hlediska rozdělování těchto prostředků.

Je také evidentní, že v oblasti financování vědy a výzkumu, které musí být velmi úzce spjata i s reformou terciárního školství, musí dojít také k některým reformním krokům spočívajícím především v tom, že musíme nadále oslabovat financování takzvaného institucionálního typu, tzn. tam, kde peníze jdou automaticky za konkrétní výzkumnou nebo vědeckou institucí, ve prospěch vysoutěžených peněz z různých grantových programů.

Jsem přesvědčen, že to je nesmírně důležité. Česká republika i z hlediska dalšího rozvoje a alokace těchto finančních zdrojů – a já patřím mezi ty, kteří budou hledat cestu, jak prostředky na vědu a výzkum v dalších rozpočtových letech posílit oproti stávajícímu stavu, to znamená nejenom nekrátit, ale hledat i prostředky k posílení – tak si musíme být vědomi toho, že financování vědy a výzkumu, která má průměrný a podprůměrný charakter, při těch omezených zdrojích, které máme, by nebylo tou správnou cestou. Čili určitě větší důraz na excelenci, to znamená na pracoviště, kde jsou dosahovány vynikající vědecké výsledky, bude podle mého názoru jednou z nutných změn, které v budoucnosti budeme muset provést. Mimo jiné i proto, že jsem hluboce přesvědčen o tom, že mít kvalitní vědu a výzkum v celé té široké škále oborů od společenskovedných, humanitních, ekonomických, biomedicinských, přírodovědných až po technické v zemi, která má 10,5 milionu obyvatel, čili 10,5 milionu potenciálních mozků, je představa, která není příliš naivní. Čili i vývoj demografie a lidského potenciálu v této zemi podle mého názoru nutně vedle realokace finančních zdrojů musí vést k tomu, že se budeme muset soustředit pouze na několik vynikajících oborů a na ty skutečně vrhnout prostředky z hlediska rozvoje vědecké infrastruktury, výzkumné infrastruktury, ale i nasazení vědeckých kapacit a podobně.

Já jsem také přesvědčen, že na druhou stranu bychom měli být velmi opatrní v tom, aby jakákoli veřejná instituce nebo veřejná struktura byla tím, kdo ukazuje prstem na to, který ten obor je právě vynikajícím oborem, a kam tedy mají přednostně směřovat tyto finanční prostředky. Myslím si, že nalezení vyváženého mechanismu, který umožní určit tato centra excelence, bude klíčovým úkolem následujících let, protože to nemohou být nejenom politici nebo úředníci, ale ani různá podpůrná poradenská tělesa, byť složená třeba z renomovaných osobností, která se nám bohužel velmi často zvrtnou v jakési kolbiště partikulárních skupinových zájmů, které jsou i ve vědě a výzkumu, naprosto logicky. A které potom vlastně do značné míry dokáží paralyzovat objektivnost rozhodování podobných orgánů.

Čili reforma i toho rozhodovacího mechanismu, reforma finančních toků, reforma způsobů, jak podporovat vynikající výsledky a nefinancovat průměrné nebo podprůměrné, bude klíčovou výzvou následujících let.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi vlády. Zeptám se pana kolegy, zda má doplňující dotaz. Protože tomu tak není, můžeme otevřít sedmou interpelaci a s ní se na předsedu vlády Petra Nečase obrací pan poslanec Václav Votava ve věci slibů brdským obcím I. Prosim, pane kolego.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Pane premiére, bývalá Topolánkova vláda, ve které jste byl i vy jako ministr, naslibovala brdským obcím v zanedbávaném území kolem vojenského výcvikového prostoru miliardu 250 milionů korun na jejich rozvoj. Měla jít do výstavby vodovodů, kanalizací, čističek odpadních vod, ale i rekonstrukcí základních škol či obecních bytů. Bylo vždy zdůrazňováno, že tyto obce si zaslouží pozornost vlády, že jsou zanedbány a je jim třeba pomoci. Bez ohledu, zda radar stát bude, či nebude. Když však nová americká administrativa na radar rezignovala, všechny sliby rázem splaskly jako mýdlová bublina a obce na tom zůstaly stejně jako dříve. Některé na tom byly dokonce ještě hůře než dříve. Nadělaly si totiž dluhy za přípravu projektů, na které měly slíbené peníze. V dobré víře, že také peníze dorazí.

Interpeloval jsem proto spolu se středočeským kolegou Dolejšem předsedu vlády Fischera i ministra financí Janotu, aby nenechali toto území na holičkách a splnili sliby dané jejich předchůdci. Tyto snahy nakonec vyústily v dohodu ministra financí Janoty s Plzeňským a Středočeským krajem na uvolnění částky 200 milionů korun na financování spoluúčasti obcí u již připravených projektů. Na další čerpání zhruba jedné miliardy korun měl být vytvořen speciální integrovaný dotační program, v němž budou peníze z národních a evropských zdrojů a který bude určen výhradně pro brdské obce. Měla se také obnovit komise pro rozvoj Brdská.

Dnes je konec září 2010, vládu Fischera vystřídala vláda vaše a je ticho. Nic z toho není splněno. Moje otázka tedy zní: Přihlásí se vaše vláda ke splnění slibu, byť ho dali vaši předchůdci, nebo dá najevo, že je osud brdských obcí nezajímá? Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla interpelace pana poslance Václava Votavy. Požádám o odpověď na ni předsedu vlády Petra Nečase. Prosim, pane premiére o vaši odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážený paní poslankyně, vážení páni poslanci, je skutečností, že pomoc tzv. brdským obcím byla programem, který celé řadě obcí, které jsou v tomto regionu, mohl pomoci z hlediska rozvoje jejich infrastruktury. Já tady musím konstatovat, že na tomto programu se v letech 2008 a 2009 velmi intenzivně pracovalo, a musím také říci, že v rozpočtovém roce 2009 bylo

podle informací, které jsou z Ministerstva financí, připraveno postupné uvolňování finančních částek v řádech několika stovek milionů, kde limitní částka by bývala byla dosáhla více než jedné miliardy korun.

To, že se nově přichozí vláda od května roku 2009 necítila vázána tímto politickým příslibem, samozřejmě byla věc, která nemohla být ovlivněna vládou, která jí předcházela. K tomu prostě došlo. Že se i svým způsobem utlumila komunikace, která v této věci probíhala, to je také skutečností. Já musím pouze konstatovat, že od té doby došlo také k několika věcem, které by měly být vzaty v potaz. V roce v roce 2009 došlo na střední a východní Moravě k poměrně razantnímu výskytu povodní, jejichž celkové škody byly v řádech miliard korun. V letošním roce byly dokonce tyto vlny povodní dvoje. Na jaře letošního roku a v létě letošního roku. Tady bych chtěl připomenout, že jenom výdaje státního rozpočtu na odstranění jarních povodní dosáhnou 3 miliard korun a odhad škod srpnových povodní jenom v Libereckém kraji přesahuje 8 miliard korun. To znamená, že již v roce 2009 byla dána přednost před financováním jakýchkoli jiných programů financování odstraňování povodňových škod. Stejně je tomu i v roce letošním, kde navíc tyto škody jsou dramaticky vyšší.

Já musím pouze konstatovat, že s vysokou pravděpodobností by vláda, která byla ve svých pozicích do 8. května roku 2009, tento příslib splnila, protože by se jí cítila velmi silně politicky vázaná. Vláda, která přišla po ní, tento silný politický závazek, který mimochodem vůbec nesouvisel ve svých důsledcích s tím, zda bude uskutečněn, nebo nebude uskutečněn projekt protiraketové obrany, tak se jí prostě tato nová vláda již vázána necítila. Takže možná ti poslanci, kteří kritizují, že tento finanční program nebyl realizován, by se možná měli zamyslet, zda v kontextu těchto finančních prostředků a pomoci obcím Brdská náhodou nebyla chyba v březnu roku 2009 hlasovat pro nedůvěru, a tím pádem odchod vlády, která se velmi silně cítila politicky vázána k tomu, aby tento slib brdským obcím splnila, a v důsledku toho došlo k nahrazení vládou, která tento silný politický závazek vůči tomuto příslibu necítila.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo. Pan kolega Votava má příležitost k uložení doplňujícího dotazu. Prosim vás tedy, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Pane premiére, tak já myslím, že si pozorně přečtou vaše vystoupení občané z těch obcí. Nemluvil jste pravdu. Vláda Mirka Topolánka, ta naprosto odpískala jakoukoliv pomoc brdským obcím, poté co došlo v podstatě ke zrušení toho záměru postavit radar v Brdech. Takže vy jste se necítili vůbec vázáni svým slibem. Naopak musím říci, že otázku pomoci brdským obcím otevřela právě na

základě našich interpelací vláda Fischera, respektive pan premiér Fischer a pan ministr Janota. Byla učiněna určitá dohoda. Myslím, že by měla existovat určitá kontinuita. A vy jste seděl ve vládě Mirka Topolánka, tak byste měl sám osobně cítit trošinku, že je třeba takový nějaký příslib, který byl dán. I jste možná pro něj hlasoval, ne možná, ale určitě v Topolánkově vládě. Takže byste také měl převzít na sebe plnění slibů. Sliby se plnit mají.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl doplňující dotaz. Zeptám se pana premiéra, zda považuje za potřebné na něj reagovat. Není tomu tak.

Budeme se věnovat osmé interpelaci. Paní poslankyně Ivana Weberová se táže předsedy vlády na zákoník práce, tedy tu část, která by se měla týkat propouštění bez udání důvodu. Prosim, paní kolegyně.

Poslankyně Ivana Weberová: Dobré odpoledne. Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, můj dotaz směřuje do oblasti zákoníku práce. Vzhledem k tomu, že se domnívám, že je to zásadní norma ovlivňující flexibilitu trhu práce, a vzhledem k tomu, že vím, že mezi vámi a ministrem práce panem Jaromírem Drábkem existovaly neshody ohledně chystaných změn – mohla bych se tedy v této souvislosti zeptat, v jakém stadiu se nachází projednávání změn novely zákoníku práce, a případně tedy, zda bude součástí těch chystaných změn rovněž diskutovaná novela spočívající v možnosti podat výpověď bez udání důvodu a jaké případně další zásadní změny se v zákoníku práce chystají? Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, paní poslankyni, prosím o odpověď předsedu vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je skutečností, že v současné době je zpracováváno několik předloh, které chtějí novelizovat zákoník práce. Těch důvodů je vícero.

První základní důvod spočívá v tom, že zákoník práce musí být v některých ustanoveních upraven, protože má závažné rozpočtové dopady, to znamená ve vazbě na přípravu státního rozpočtu musí být upraveny především části, které se týkají náhrady mzdy v době nemoci, to znamená systému nemocenského. Tato varianta malé novely zákoníku práce byla schválena včera vládou ve vazbě na legislativu, která souvisí s rozpočtem na příští rok, tedy na rok 2011.

Dalším důvodem, kterým je motivována snaha změnit zákoník práce, je samozřejmě koaliční smlouva a především vládní programové pro-

hlášení, které výslovně uvádí některé typy změn vedoucích k větší flexibilitě pracovního trhu a které by měly být upraveny zákoníkem práce.

Třetím a velmi zásadním důvodem pro změnu zákoníku práce je rozhodnutí Ústavního soudu, které prohlásilo celou řadu ustanovení stávajícího zákoníku práce za neústavní, mimo jiné i ve vazbě na změnu principu vazby mezi občanským zákoníkem a zákoníkem práce, protože Ústavní soud konstatoval, že vztah mezi těmito dvěma zákoníky je dělán na základě subsidiárního principu, nikoliv na základě principu delegačního. (Nesrozumitelné) delegačního principu vycházela koncepce zákoníku práce a Ústavní soud tento princip zrušil a řekl jednoznačně, že mezi těmito dvěma zákony platí princip subsidiarity. To vyžaduje přepracování celé řady koncepčních ustanovení zákoníku práce, a dokonce za určitých okolností v případě schválení nového občanského zákoníku by to zřejmě mělo vést i k vypracování úplně nového zákoníku práce.

Co se týče konkrétních otázek, které se týkají takzvané výpovědi bez udání důvodu, tady musím říci, že z tohoto problému se stal jeden velký gigantický politický mýtus, nebo spíše předmět obrovské politické a propagandistické demagogie, protože tady musím říci velmi otevřeně, že přestože v odborných kruzích je tato věc diskutována a je diskutována účelnost, neúčelnost, vhodnost, nevhodnost tohoto kroku, tak na politické úrovni nikdy ani na okamžik nebyla diskutována možnost zavedení tohoto institutu. Mimo jiné i proto, že by až tolik pozitivních efektů z hlediska pružnosti práce nepřinesl, protože každý takový případ by nade vši pochybnost vedl k soudnímu řízení. Čili ta flexibilita by ve skutečnosti tímto byla výrazným způsobem oslabena. Tady v podstatě prakticky jsem si jist, a sdílím to i mnozí odborníci, ve sto procentech případů by docházelo k soudnímu řízení, a tím by se ta flexibilita pracovního trhu v podstatě narušila. Čili nebyl žádný důvod toto zahrnovat do úvah o koncepčních změnách zákoníku práce a nikdy to navrhováno nebylo.

V současné době, v platné úpravě, tedy samozřejmě tato možnost výpovědi bez udání důvodu není obsažena a dosud předložené návrhy novel zákoníku práce, které jsou v současné době v legislativním procesu, rovněž neobsahují návrh možnosti výpovědi bez udání důvodu. V roce 2009 byla připravena novela zákoníku práce, která zahrnovala návrh nového druhu výpovědního důvodu, jehož věcný základ spočíval v osobě zaměstnance, mělo se však jednat o jiné případy než ty, o kterých se mluvilo v souvislosti s výpovědí bez udání důvodu. To znamená, že toto vlastně v podstatě nikdy nebylo součástí připravovaných koncepčních změn v zákoníku práce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za odpověď. Paní kolegyně se ptám, zda má zájem položit doplňující dotaz, ale protože tomu

tak není, můžeme se věnovat interpelaci, která byla vylosována na devátém pořadí. Tuto interpelaci vznáší pan poslanec Václav Klučka a je to ve věci jednání vlády a Poslanecké sněmovny. Prosím, pane kolego.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedkyně, pane premiére, členové vlády, ten počítač je pěkná potvůrka, ten který losuje interpelace, protože na tu důležitější, kterou jsem měl nachystánu na pana premiéra, ta vnitřní energetická bezpečnost, která se bohužel nějak neobjevila v programovém prohlášení, je tam jenom vnější, na tu se nedostane.

Poslanecká sněmovna a zasedání vlády. Dalo by se říci, že žijeme v nové době Poslanecké sněmovny, nová Poslanecká sněmovna, máme novou vládu, řekněme tedy novou dobu a nový život. Pane premiére, já si moc nepamatuji to, že by někdy jednání vlády bylo důvodem k přerušení jednání Poslanecké sněmovny. To se stalo včera. I když můžu chápat velmi vážné důvody obsahové, které byly nutné k tomu, aby jednání vlády prostě proběhlo v tom čase, ve kterém proběhlo. Já jenom chci říci, že my jsme dostatečně ustoupili na začátku tohoto funkčního období tím, že jsme změnili usnesení Poslanecké sněmovny, ve kterém říkáme, že tady nemusí sedět premiér, nemusí taky sedět místopředseda vlády, může tady být pověřený ministr a Sněmovna může dále jednat.

Pane premiére, má otázka zní: Bylo to skutečně výjimkou, nebo lze předpokládat, že takovéto kolize budou i v budoucnu častější?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl dotaz od pana poslance Václava Klučky. Prosím pana předsedu vlády o odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, já řeknu velmi otevřeně, že to nebylo ojedinělé. My jsme skutečně velmi pečlivě uvažovali nad způsobem rytmu práce vlády v době, kdy zasedá Sněmovna. Pan poslanec Klučka určitě jako zkušený poslanec ví, že ve standardním režimu, v době, kdy už je rozběhlý standardní sněmovní cyklus, v období šesti týdnů Sněmovna v podstatě tři týdny zasedá. Takže vázání členů vlády po tři týdny tady ve Sněmovně – což není pouze otázkou toho, že většina členů vlády je současně poslanci zákonodárského sboru, to s tím až tak nesouvisí, souvisí s tím konkrétní agenda, která vyžaduje přítomnost při projednávání jednotlivých bodů, elementární politická korektnost, která vede k tomu, že by opravdu Sněmovna neměla jednat úplně bez přítomnosti členů vlády – v podstatě narušuje možnost vlády v plnohodnotném obsazení pracovat v době, kdy se koná zasedání pléna Poslanecké sněmovny.

Já řeknu velmi otevřeně, že velmi přivítáme úvahu o tom, i pro budoucnost, pro jakoukoliv vládu a jakoukoliv Poslaneckou sněmovnu, nastavit

tento rytmus, protože tento rytmus byl řekl bych zvykově nastaven tak, že vláda České republiky již téměř asi 20 let zasedá ve středu. V době, kdy se koná plénum Poslanecké sněmovny, se zavedl zvyk, že zasedá v pondělí. Jenomže se jednoznačně ukázalo, že je tam velmi negativní vliv na přípravu těch materiálů, které mají jít na vládu, které mají také přesně stanovené časové harmonogramy podobně jako materiály, které jdou k nám na pořad Poslanecké sněmovny, a vede to mimo jiné k tomu, že desítky, ne-li stovky zaměstnanců jednotlivých ministerstev musí zpracovávat materiály například o víkendech, což pro vás jako levicového poslance by mělo rozblíkat oranžovou kontrolku. Ale i u nelevicových nebo pravicových politiků toto začne blikat, protože by nemělo být standardní součástí, že někteří úředníci bohužel při pondělním zasedání vlády v podstatě pravidelně tráví část své pracovní doby o víkendu.

Takže nalezení správného rytmu bylo to, co jsme velice pracně hledali. Jak jsem již řekl, politické vlády měly zavedený rytmus neshňmovní týden – středa, sněmovní týden – pondělí. Moc to nefungovalo. Ještě horší z hlediska fungování materiálů, a to je jednoznačná odezva z ministerstev, nepolitická odezva, byla z rytmu, který byl nastaven v době úřednické vlády, kdy vlády začaly zasedat stabilně v pondělí. Takže my jsme hledali vhodný způsob, kdy by se například šlo dohodnout, že ve středu by se projednávaly body, na kterých by nebyla vyžadována účast členů vlády, a tato by dohoda umožnila naprosto nekonfliktní průběh. Vláda by začala zasedat v pozdních odpoledních hodinách, a protože standardní jednání vlády s větším množstvím bodů trvá pět nebo šest hodin, tak není zase možné říkat, že ve středu má vláda začínat v 19 hodin. To je zase poměrně komplikované z hlediska kvality výkonu vlády. Ve vládě sedí také lidé a představa, že budou od 9 hodin ráno do 19 hodin večer sedět ve Sněmovně a pak ještě dalších pět až sedm hodin na jednání vlády vlastně tři týdny takto za sebou, tak také bychom si neměli myslet, že vládnutí je jenom tak.

Čili my jsme to opravdu řešili velmi dlouho, velmi pečlivě. Jsme tady přístupni nějaké debatě. Já si dovedu například představit opravdu dohodu, že by počínaje dejme tomu 17. hodinou ve středu byly probírány body, které by nevyžadovaly účast členů vlády a kde by i tady v této lavici nebyla prostě vyžadována účast jakéhokoliv člena vlády, protože člen vlády má právo se zúčastnit jednání. Není dobré, když je suplován náměstkem, aby tady formálně jeden z nich seděl.

Teď bych si dovolil prostřednictvím paní předsedající vás oslovit jako místopředsedu nejsilnější poslanecké frakce, že pokud bychom se dohodli na tomto dohodnout a zavedli to jako úzus, znovu opakuji, i na další volební období bez ohledu na to, jak je vláda momentálně politicky složena, tak nalezení vhodného rytmu tak, aby současně nebyli dejme tomu z

hlediska zákoníku práce znásilňování pracovníci některých ministerstev a úřadů, protože opravdu pravidelný pondělní rytmus vyžaduje nezbytně částečně víkendovou práci, pokud by se tady podařilo dosáhnout normální lidské dohody, tak by to bylo určitě pozitivní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo vlády. Pan kolega Klučka má možnost položit doplňující dotaz. Prosím tedy.

Poslanec Václav Klučka: Pane premiére, faktem je, že v minulosti byly některé vlády, které jednaly i v noci, a ono to asi není dobře. Ono to asi není dobře, protože pak i rozhodování nemusí být zrovna kvalitní. Podívejte, já myslím, že je možno věc dále diskutovat. Začne fungovat komise pro jednací řád Poslanecké sněmovny, která se může touto tematikou zabývat, jestli navrhuje ve středu, že od páté hodiny by šly body, kde není nutná, nebo respektive nedůležité věci, kde není až tak nutná účast ministra. Já si na druhé straně myslím, že vláda také může projednávat po dobu dvou hodin ve středu body, které nebudou až tak důležité, a může jednoho ministra zastupovat jeho náměstek po dobu dvou hodin. Pak se vrátí ministr na jednání vlády. Abychom dostali usnesení, které jsme už tady přijali. Určitě dohoda je možná, ale prosím, dělejme ji co nejrychleji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Pan předseda vlády chce reagovat. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Já musím jenom konstatovat prostřednictvím paní předsedající, vážený pane místopředsedo klubu ČSSD, že bohužel je to tak, že vláda prostě nemá nedůležité body. Účast členů vlády – je právem člena vlády u projednávání bodů být. Mimochodem, jako Sněmovna nemá nedůležité body. Já jsem se úmyslně vyhnul použití tohoto termínu. Měl jsem na mysli body, které by prostě nevyžadovaly účast členů vlády, například poslanecké návrhy. Šlo by se prostě dohodnout, jaké typy bodů by to mohly být – senátní, poslanecké návrhy, které nezbytně ze zákona nevyžadují, aby to tady například obhájoval člen vlády. Vždyť i ten princip přítomnosti členů vlády, dokonce v minulosti nutnosti přítomnosti předsedy nebo místopředsedů vlády, nebyl nic jiného než usnesení. To není dokonce ani obsahem zákonné normy, ale pouze vždy na začátku volebního období recipovaného usnesení Poslanecké sněmovny pocházejícího z konce roku 1996 a předneseného mimochodem tehdejšími předsedou poslaneckého klubu ČSSD Stanislavem Grossem. Toto usnesení bylo vždycky recipováno vlastně až do změny, kterou jsme provedli teď.

Opravdu, pokud bychom se o tom pobavili, jedná se i o rytmus kvality práce administrativního aparátu vlády a jednotlivých ministerstev. Jedná se vlastně o desítky a stovky lidí, kteří jsou za samotným vrcholem v podobě zasedání vlády, v podobě práce jednotlivých odborných aparátů. A znovu opakují, toto by neměla být stranická nebo politická záležitost. Zvykově nastavené doby jednání vlády a Sněmovny jsou něco, co přežívá jednotlivé volby a změny politického složení. Koneckonců i Sněmovna svůj šesti-týdenní rytmus nemění bez ohledu na to, jak vypadají volby, že je tady poslanecké pondělí, je přesně daný rytmus variabilního týdne, dvou sněmovních týdnů, dvou výborových týdnů a jednoho poslaneckého týdne. Taky to neměníme a všichni to automaticky tímto způsobem respektujeme. Zkusme se takto dohodnout i ve vazbě Sněmovna a vláda v době, kdy jedná Poslanecká sněmovna, aby mohla efektivně pracovat i vláda bez toho, aby efektivita byla ohrožena tím, že administrativní aparát ministerstev a vládních úřadů je vlastně nucený pracovat nestandardním způsobem v nestandardní dobu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu premiérovi. Zahajují ještě projednávání desáté interpelace, se kterou se pan poslanec Ivan Ohlídal obrací na předsedu vlády. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, jistě jste dnes dopoledne zaznamenal, že jsem vedl diskusi s ministrem školství Dobešem na téma neutěšeného stavu v operačním programu VaVpl – Výzkum a vývoj pro inovace. Tam je situace velmi špatná, protože došlo vlastně k přerušení procesů, pomocí kterých může dojít k čerpání peněz. Situace je taková, že nejenže hrozí zpoždění čerpání peněz, ale hrozí i skutečnost, že by mohlo dojít k úplnému zastavení tohoto programu ze strany EU. Důvodů, proč tento stav vznikl, je několik, například personální změny na Ministerstvu školství.

Ministr Dobeš zvlášť v naší kuloární debatě slíbil rychlou nápravu, kroky, které povedou k rychlé nápravě. Tento nepříjemný stav v tomto operačním programu se ale týká také přímo vás – nejen jako předsedy vlády, tedy nadřízeného člena vlády, ministra Dobeše, ale také jako předsedy Rady vlády pro výzkum, vývoj a inovace, protože projekty VaVpl se netýkají jenom vysokých škol, ale týkají se samozřejmě také ústavů Akademie věd.

Chtěl jsem vás, pane premiére, požádat, abyste si tuto svoji odpovědnost uvědomil a ve spolupráci s ministrem Dobešem se věnoval změně situace v tomto programu k lepšímu a abyste nás pravidelně o tomto vývoji informoval. Jste ochoten slíbit tyto kroky ke zlepšení?

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Ohlídalovi. Prosím o odpověď předsedu vlády Petra Nečase.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, já v mnoha ohledech sdílím názor pana poslance Ohlídala, že program VaVpl je nesmírně důležitý, má velké pozitivní efekty v případě úspěšného plnění a naopak. A také se přiznám, že sdílím některé jeho obavy, které jsou spojeny s fungováním tohoto konkrétního operačního programu a které mimochodem až tak nesouvisí s tím, že teď je tam pan ministr Dobeš a provedl konkrétní personální výměnu, které jsou podstatně složitější. A pan poslanec Ohlídal určitě jako odborník v této oblasti a také člověk, který pamatuje rozběh financování vědy a výzkumu v ČR z evropských fondů, ví, že to byl v podstatě nejkomplicovanější z operačních programů, že ve své podstatě byl posledním, který byl schválen a certifikován a spuštěn. Dokonce personální výměny spočívaly až v tom, že to byl jeden z důvodů výměny tehdejší ministryně školství, mládeže a tělovýchovy za jiného ministra. Takže i to ukazuje na složitost tohoto problému.

Já mohu jednoznačně slíbit jako předseda vlády i předseda Rady pro výzkum, vývoj a inovace, že považuji tuto situaci za velmi naléhavou, že samozřejmě v této věci budu jednat s panem ministrem školství, mládeže a tělovýchovy. Nepochybuji o jeho vůli tento problém řešit a mít velice efektivní čerpání tohoto operačního programu. A mohu jednoznačně slíbit, že se této věci budu věnovat, že to není pro mě tuctový problém někde zasunutý do položky 386 na pracovním stole, ale že skutečně to je věc, o kterou se velmi zajímám a mám zájem na tom, aby fungovala, protože budoucnost této země musí být založena na moderních oborech s vysokou přidanou hodnotou a tu založíme jenom na dvou pilířích: na kvalifikovaných, vzdělaných lidech a na podpoře výzkumu, vývoje a inovací, prostě na tom, že v této zemi budou vznikat kvalitní vědecké a výzkumné výsledky. A program VaVpl k tomu přispívá velmi výrazně, resp. pokud bude nefunkční, tak bude tuto věc nesmírně komplikovat a mně záleží na tom, aby tato věc fungovala.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. Pan kolega Ohlídal chce doplňující dotaz? Ne, není tomu tak.

Dámy a pánové, dostali jsme se do času, ve kterém už končí interpelace na předsedu vlády, a sejdeme se za šest minut v 16 hodin, kdy začnou interpelace na jednotlivé ministry. Takže v 16 hodin. Pane předsedo, všichni interpelující, děkuji vám za účast na první části dnešních ústních interpelací.

(Jednání přerušeno v 15.55 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 16 hodin, tedy podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny nastává čas pro interpelace, které jsou vneseny na jednotlivé členy vlády. Já bych vás seznámila s tím, že bylo vneseno 30 interpelací a budeme se řídit vylosovaným pořadím. První interpelaci v tomto bloku vznáší paní poslankyně Zdeňka Horníková na pana ministra Víta Bárta ve věci obchvatu města Náchoda.

Prosím paní kolegyni Horníkovou, která je v tomto bloku první interpelující. Myslím si, že pan ministr Bárta tu je, alespoň před chvilinkou jsem ho viděla. Už přichází, takže je všechno v pořádku a paní poslankyně Horníková má slovo.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, já jsem ráda, že mám tu možnost před vámi promluvit a promluvit o problému, který zřejmě znáte vy všichni. Je to problém dopravy ve vašich městech.

Pocházím z Náchoda a musím říci, že to je krásné město, historická brána vstupu do České republiky a výstupu do Polska, ale také zároveň je to obrovský problém, protože šestnáct let se potýkáme se situací, kterou v Náchodě řešíme, a myslím si, že město do této chvíle udělalo absolutní maximum, protože jsme před nabytím právní moci územního rozhodnutí k zásadní stavbě, která by mohla vyřešit celý problém města Náchoda, a to je obchvat města Náchoda.

Já si dovoluji teď jenom konstatovat, že město Náchod a komunikace první třídy, která prochází městem, je nejhorší úsek v Královéhradeckém kraji. Všechna šetření, která proběhla, ať je to hluk, prach nebo vibrace, svědčí o tom, že situace je neudržitelná. Proto vzniklo také občanské sdružení v Náchodě, které se tímto problémem zabývá, proběhla v září blokáda. Musím říci, že to byla blokáda náchodských občanů nesmírně seriózní, která chtěla pouze upozornit na problém řešení této situace.

Teď stojím před vámi a především před panem ministrem dopravy, kterého bych chtěla poprosit, aby si uvědomil vážnost situace nejenom v otázce řešení dopravy ve městě Náchodě, ale v městech podobných, a chtěla bych mu říci, že komunikace mezi městy a ministerstvem probíhá. Mohu mu říci, že náš pan starosta Ing. Oldřich Čtvrtečka oslovil pana ministra, pan ministr odpověděl prostřednictvím pana náměstka, že si je

vědom problematiky, ale že bohužel nejsou finanční prostředky. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Moje otázka položená panu ministrovi je, zda obchvat města Náchoda a vyřešení problematiky dopravy v Náchodě je v tuto chvíli prioritou pana ministra a Ministerstva dopravy.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Horníkové. Prosím pana ministra Víta Bárta o odpověď.

Upřesňuji a upozorňuji ještě pro všechny účastníky, že interpelující má pro vznesení dotazu dvě minuty, pan ministr na odpověď pět minut, poté minuta na doplňkový dotaz a dvě minuty na doplňující odpověď.

Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dámy a pánové, kolegové a kolegyně, je jednoznačné, že Náchod – potvrzují – je závažný problém. Ne nadarmo jsem minulý pátek byl v hradeckém kraji, následně v Pardubickém kraji, hovořil jsem s reprezentací kraje a sdělil jsem, že vytvoříme pracovní skupinu pod vedením pana dr. Štětiny, za účasti hejtmana, a budeme jednoznačně, podobně jako v jiných krajích, se chovat velmi, velmi uvážene, kam dáme peníze na dopravní infrastrukturu v České republice a kam nikoliv. Příznávám, že ta diskuse nás čeká. Já nechci tu diskusi vést na úrovni excelovských tabulek u stolu na Ministerstvu dopravy, ale každý pátek jezdím do jednotlivých krajů a v zásadě v každém kraji aktivuji diskusi k tomuto tématu.

Je jednoznačné, že co se týče této konkrétní stavby, tak podobně jako u všech ostatních staveb musíme zvážit, zda budeme investovat tu či onde. Pro nás nicméně dnes je zásadní především obhájit dostatečný rámec pro fond dopravní infrastruktury tak, aby se v následné době dalo stavět.

U Náchoda mimo to, že já bych byl optimistou v tom, že v celém hradeckém kraji zaznívá, že je to velká priorita, i když samozřejmě je zde diskuse o R35, i když je zde diskuse i o D11, i když je zde diskuse obecně o dalších takovýchto konkrétních položkách, tak já jsem přesto přesvědčen, že postupně dospíváme k tomu, že při omezeném množství prostředků, které máme k dispozici, obecně budeme řekneme pozitivněji diskriminovat právě obchvaty měst před komplexní výstavbou větších dálničních úseků, protože je jednoznačné, že lidé v těch konkrétních místech velmi trpí, a nejenom v Náchodě. Trpí v obcích kolem R6, trpí v obcích kolem I/11 v Moravskoslezském kraji, trpí ve Znojmě, trpí ve spoustě – nebál bych se říci ve všech krajích České republiky, kde problémy jsou v zásadě velmi obdobné.

Nicméně si myslím, že u Náchoda je zapotřebí ještě připomenout jednu

věc. Tam sice dnes existuje varianta, kudy vést obchvat, ale přesto ještě nemáme vyhráno. Máme dvanáct odvolání ke konkrétnímu projektu, a já jsem přesvědčen, že v tomto směru aktivita mezi Ministerstvem životního prostředí, Ministerstvem místního rozvoje a Ministerstvem dopravy v tomto případě nemusí být neefektivním anachronismem, ale naopak výhodnou chronologií, kdy obecně zefektivnit celé stavební řízení, možná v tomto duchu i trochu umravnit investice do dopravní infrastruktury z hlediska velkorysosti a dodatečných požadavků na konkrétní výstavby jest východisko, jak mít celkově peněz více na obchvaty než pouze na menší množství.

Jinými slovy řečeno, vážená paní poslankyně, uznávám, že dnes nejsme ve stavu, kdy mohu dávat konkrétní odpověď, s výjimkou toho, že potvrzují, že na Ministerstvu dopravy je na tento projekt vyčleněn koordinátor pan Čermák, pan doktor Štětina po dohodě s panem hejtmanem Královéhradeckého kraje se tomuto projektu z hlediska prioritizace obchvatů v

Královéhradeckém kraji má věnovat. Já bych doporučoval, abyste v tomto směru byla v kontaktu s panem dr. Štětinou, abychom postupovali rychle ve prospěch toho, abychom celkově stanovili priority v rámci jednotlivých krajů a podle celkového ekonomického rámce, který budeme mít k dispozici, budeme postupovat.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Paní poslankyně Horníkové se ptám, zda chce využít své možnosti položit doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Děkuji, paní předsedající. Pane ministře, já jsem velice ráda, že vnímáte v obecné rovině obchvaty měst jako prioritu. Myslím, že to je určitý posun. Za to velice děkuji. Mohu vám slíbit, že jak občanské sdružení, tak poslanec, tak starosta města Ing. Oldřich Čtvrtečka jsme maximálně připraveni s vámi dále spolupracovat a komunikovat.

Prosím pěkně, můj doplňující dotaz zní. Slyšela jsem, že obchvat a obchvaty obecně jsou prioritou, nicméně máme stále na papíře jako město, že v letech 2010 až 2012 nebudou uvolněny žádné finanční prostředky. Já bych poprosila, jestli byste nám teď dal naději, že toto už je minulostí, že ty prostředky skutečně budete hledat.

Já jsem tady zmínila, že jsme před nabytím právní moci o územním rozhodnutí, čekají nás prostředky na další administrativu a vyrovnávání se s občany, např. výkupy pozemků, a to je ta částka, o které bych teď chtěla hovořit a požádat vás, jestli (pro) rok 2010 až 2012 (už nula? – nesrozumitelné) neplatí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím, pane ministře, o doplňující odpověď.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Omlouvám se, že jsem nedostatečně svižný, příště počkám pod pultíkem.

Já se omlouvám, ale v tuto chvíli nemůžeme uvolnit prostředky na výkupy pozemků, protože máme zatím zpochybněno to stavební rozhodnutí. Je zapotřebí si říci, že výkupy nelze realizovat z důvodu neexistence územního rozhodnutí a do doby, než to územní rozhodnutí máme, nemůžeme pozemky vykupovat. A to, co jsem řekl, promiňte, příliš obecně. Já pevně doufám, že velmi rychle vznikne nový stavební zákon, a jsem velmi rád, že zatím, když jezdím po jednotlivých krajích, tak v tomto směru bez ohledu na politickou příslušnost slyším zleva stejně jako zprava, že je shoda v tom, že je zapotřebí zefektivnit stavební řízení, a v rámci toho pevně doufám, že podobně jako v Mikulově, kde jsme z tříapůlmiliardového obchvatu udělali za 30 minut jedenapůlmiliardový obchvat, tak ve stejné logice stavebního řízení, to je to zefektivnění legislativy, a z druhé strany v rámci managementu na místě budeme postupovat i v tomto směru. Protože – omlouvám se, ale pro vaši představu – současná předpokládaná cena toho obchvatu je 2,6 miliardy korun, což si řekněme, že když to porovnáme s tím, že na dostavbu 16 kilometrů na D8 v Ústeckém kraji potřebujeme 6,5 miliardy korun, tak si srovnáme, že výstavba dálnice 16,5 kilometru v porovnání s 2,6 miliardami na jeden obchvat jednoho konkrétního města je něco, kde bychom se ještě měli zamyslet nad tím, jak seškrtat tuto jinak bezesporu potřebnou investici.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi a nyní jsme u druhé interpelace. Prosím o slovo pana poslance Petra Hulinského, který vznáší svou interpelaci na ministra Alexandra Vondru ve věci zakázky na Ministerstvu obrany. Jenom musím dodat, pane kolego, že pan ministr Alexandr Vondra je řádně omluven z důvodu zahraniční cesty. Odpověď na vaši interpelaci vám bude v souladu s jednacím řádem dodána do 30 dnů. Prosím.

Poslanec Petr Hulinský: Ano, děkuji, vážená paní předsedající. Byl jsem informován panem ministrem Vondrou, že je služebně mimo, a domluvili jsme se tak, že odpoví poté písemně.

Případ bývalého náměstka ministra obrany Jaroslava Kopřivy, který nezákonně domlouval armádní zakázku na nákup minometů od finské firmy Patria, ukázal na systémové chyby v řízení akvizičních procesů na Ministerstvu obrany. V souvislosti s uvedeným případem pan ministr prohlásil, že udělá v oblasti zakázek na Ministerstvu obrany pořádek. Z mé-

ho pohledu je důležité, aby daňoví poplatníci, a to i v rámci standardního procesu civilní a demokratické kontroly ozbrojených sil, věděli o vašich konkrétních krocích v této věci.

Dovoluji si vám proto položit několik konkrétních otázek. Za prvé: jaká personální opatření jste vyvodil proti dalším osobám z managementu Ministerstva obrany, které byly odpovědné za systémové chyby v akvizičním procesu? Za další: Hodláte zvýšit účinnost systémových specializovaných prvků vnitřní kontroly a vytvořit podmínky pro efektivní potírání korupce a jiných forem kriminálního jednání se zvláštním zaměřením na povolování aktivit ovlivňujících realizaci nevýhodných majetkových a finančních transakcí v resortu Ministerstva obrany? Pokud ano, jaké konkrétní opatření chcete přijmout? Chystáte přijmout systémová opatření k tomu, aby velmi citlivou oblast akvizic monitorovalo Vojenské zpravodajství a Vojenská policie?

To je několik otázek, které bych chtěl položit ministrovi obrany, a těším se na písemnou odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane kolego. Vyjasnili jsme si, že odpověď dostanete písemně do 20 dnů. Já všem oznamuji, že interpelace s pořadovým číslem 3 se dnes neuskuteční. Pan poslanec Jan Látko mi oznámil, že ví, že je omluven pan ministr Drobil, a že tedy svou interpelaci stahuje.

Budeme se věnovat interpelaci s číslem 4. Tu vznáší pan poslanec František Dědič na pana ministra Ivana Fuku ve věci jednání ministrů zemědělství Evropské unie. Ale pan kolega Dědič tu není, jeho interpelace v tom případě propadá. Vteřinu počkám, jestli není někde za dveřmi, abych mu neodepřela právo svou interpelaci vznést, ale není tady. Čili tato interpelace propadá.

Jsmo u interpelace páté. Paní kolegyně Vlasta Bohdalová interpeluje pana ministra Josefa Dobeše ve věci mezd a odměňování ve školství. Teď jsme v situaci mírně modifikované, paní poslankyně i pan ministr jsou zde. Vše se může odehrát. Paní poslankyně má slovo. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, pane ministře, od předvolební kampaně se neustále hovoří o navýšování mezd pedagogických pracovníků vysokoškolsky vzdělaných, mluví se o tom ve volebním programu Věci veřejné, mluví se o tom v programovém prohlášení vlády. Dokonce došlo k tomu, že jsme se dozvěděli z úst pana ministra, že vyjednal – a já jsem na vlastní oči tu tabulku, velice krásnou, viděla – pro kantory začínající a vlastně i navýšení tarifů pro lidi s 30letou praxí, ale stále se hovoří o tom, že bude platit pouze jeden tarifní řádek pana ministra Drábka. V pondělí se na tuto situaci při de-

monstraci chtěli zeptat odboráři pana ministra osobně. On chtěl mluvit jenom s pěti nebo s šesti zástupci a nenašel sílu vystoupit před odboráře pod Ministerstvem školství. Ale já si myslím, že sbíral sílu k tomu, aby včera na vládě mohl vyjednat tu úžasnou tabulku pro školství. Ale dneska, možná že jsem se dívala nepozorně, jsem se nikde nesečkala s tím, jak to dopadlo.

Takže moje otázka je. Bude platit ta tabulka s 20 tisíci začínajícím učitelům, nebo to bude všechno úplně jinak?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni a prosím pana ministra školství o odpověď na tuto interpelaci.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Dobry den. Děkuji, paní předsedající. Paní poslankyně, dámy a pánové, já začnu odzadu a dostanu se k té tabulce.

Musím reagovat na ty odboráře. Já jsem byl domluvený dopředu s šéfem odborových svazů pedagogických pracovníků panem Dobšíkem, že se Dobeš s Dobšíkem plus čtyřmi dalšími odboráři potká na ministerstvu. Měli jsme to domluvené. Já jsem přerušil poradu vedení v úterý a byl jsem připravený odboráře přijmout. Taková byla dopředu dohoda. Pak to pan Dobšík zrušil. Já rozumím tomu, že když má za sebou asi sto lidí s písťalkami, že mu zazářila očička a říkal, abych šel ven, protože pan Liška vždycky chodil ven. Na to jsem reagoval, že jsem o něco plašší než Liška. Ale vážně. Já s odboráři se pravidelně scházím a ty věci s nimi diskutuji. Důkazem je ta tabulka, kterou pan Dobšík dostal, a pro mě nepřipadala nějaká diskusní platforma ulice, kde se píská. Já se s nimi potkám a potkávám. Včera jsem hovořil s panem Dobšíkem. Takže tolik k odborářům a tolik k dohodnuté schůzce, která se nekonala.

Včera v noci jsme se shodli, že půjdeme a vyjdeme vstříc, ale to by vám řekl více pan ministr práce a sociálních věcí pan Drábek, trochu vstříc odborářům a uděláme novelu zákoníku práce tak, abychom mohli hýbat s pásmo, což je důležité, a na tom jsme se dohodli. Pan ministr Drábek toto připraví a to je ten základ pro to, abychom mohli nařízením vlády přijmout tarifní tabulku, kterou jste viděla. Podstata té tarifní tabulky pro pedagogické pracovníky s vysokoškolským vzděláním je, že původních, a vy víte, jenom pro ostatní kolegy, původních 12 stupňů se zploští do 5 stupňů. To znamená, že už to je svým způsobem reformní, a učitelé s tím souhlasí. Začne se od 20 tisíc, to znamená tarifem, to znamená nárokem, a máme 5 stupňů dle věku.

Jde to i v trendu a ve smyslu této vlády, že skutečně, a to je třeba říci, zužujeme tu výsluhu za roky. Já mezi tím dvacetitisícovým a čtyřiadvacetitisícovým a něco mám rozdíl čtyři tisíce. Ale každý z těch

stávajících učitelů dostane přidáno i v tom posledním stupni ten učitel před důchodem dostane přidáno v řádu stovek. To viděli odboráři, viděla to i paní poslankyně a je to dáno.

Vychází to z toho, jak jste říkala, že programové prohlášení vlády je jasné – přidáme učitelům, a já to mám v rozpočtu od pana ministra Kalouska, 2,1 miliardy. Já jsem jenom byl ve velkém napětí, abych to nemusel poslat liškovným, což by byla pro mne nejhorší možná varianta.

To, co se včera odehrálo na vládě, a ta shoda na té novele mně dává základ pro to, abych nařízením vlády dokázal přijmout tuto tabulku a aby platila od 1. 1. 2011. Na to jsem dal slib učitelům, dal jsem ho odborářům i vám a na tom si trvám a jsem přesvědčen, že to dotáhnu, další se balvan z té cesty odkutálel. Takže tolik má odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla odpověď pana ministra. Paní kolegyně má možnost položit doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já se jen ujistím: od ledna tedy bude platit ta pětistupňová tabulka. A jen taková poznámka: pane ministře, pod těmi vašimi okny bylo těch lidí dva tisíce. Ne sto.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se pana ministra, zda chce využít možnosti pro odpověď. Prosím, máte nyní dvě minuty k dispozici.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Slíbil jsem to, a od 1. 1. 2011. A přiznám se, že jsem neskládal státní maturitu z matematiky, takže jsem se možná mírně mýlil. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla odpověď na pátou interpelaci. Tím jsme pátou interpelaci ukončili.

Šestou interpelaci by měla vznést paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová... není tady přítomna... a to na pana ministra Radka Johna, který se omlouval z dnešního odpoledního jednání... Paní poslankyně právě dorazila. Doufám, že jste zachytila, že jsem oznámila, že se pan ministr omlouval z dnešního jednání, čili odpověď vám bude do 30 dnů zaslána písemně.

Prosím, slovo má poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji. Vážený pane ministře, zákon č. 119 z roku 2002 o střelných zbraních a střelivu ukládá majitelům zbrojních průkazů řadu povinností, které vyžadují návštěvy příslušných oddělení pro zbraně a bezpečnostní materiál. Policie České republiky k

jejich splnění ukládá krátké lhůty, často jsou spojeny s přepravou zbraní. Kontakt občanů a orgánů policie při plnění povinností držitelů zbrojního průkazu je poměrně častý, v převážně většině musí jednání s pracovníky okresních oddělení pro zbraně a bezpečnostní materiál absolvovat i se zbraní nebo zbraněmi. Přitom do působnosti jednoho průměrného okresního oddělení patří několik tisíc držitelů zbrojního průkazu a dvojnásobek zbraní. Podle mých informací uvažuje Ředitelství služby pro zbraně centralizaci služby pod krajská ředitelství. Možná by to přineslo nepatrné úspory na straně provozních nákladů policie, zcela jistě ale komplikace a náklady pro občany. Ne každý má auto, do krajského města je to mnohdy mnoho desítek kilometrů a asi by se ani širší veřejnosti nelíbilo, kdyby třeba myslivci přepravovali zbraně ke kontrole vlaky a autobusy.

Vážený pane ministře, žádám vás o odpověď na následující otázky: Jsou informace o uvažované centralizaci této agendy pravdivé? Kolika občanů, resp. držitelů zbrojního průkazu v naší republice se připravované opatření dotkne? Jaké budou náklady na realizaci tohoto opatření v porovnání s tím, jaké budou úspory? Dojde k propuštění pracovníků, nebo je pouze přemístíte jinam?

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Jak už jsme si vyjasnili, odpověď dostanete písemně ve stanovené lhůtě.

Můžeme věnovat sedmé interpelaci. Tu vznáší paní poslankyně Jana Suchá na pana ministra Víta Bárta ve věci R6, financování obchvatu Lubence. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, všichni poslanci karlovarského regionu si za svoji prioritu stanovili dostavbu rychlostní komunikace R6. Bohužel úsek Lubenec–Bošov jste nám zastavil, nicméně jste na jednání přislíbil, že vaší prioritou, resp. prioritou Ministerstva dopravy jsou obchvaty. Konkrétně v našem případě se jedná o obchvat Lubence. Vzhledem k tomu, že se ke mně donesla informace, že v rozpočtu SFDI nejsou žádné finance na tento obchvat, ptám se: Budou peníze v roce 2011 na obchvat Lubence, případně v jaké výši? Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně, za tento dotaz. Pana ministra poprosím o odpověď.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážená paní poslankyně, proti situaci v Náchodě jsme tady výrazně dále. Je zapotřebí říci, že obchvat Lubence je otázkou v zásadě ne stavěné rychlostní komunikace R6. Tím myslím je řečeno, z jakéhosi zvláštního důvodu historicky, místo toho, aby se nejdříve

stavěl obchvat města, tak se raději v poli stavěla čistá silnice. Takže samozřejmě my nyní měníme ty priority ve prospěch nejdříve obchvatu a následně té čisté silnice. Sdělují, že v roce 2011 bude pokračovat výkup pozemků a na toto je vyčleněna částka 40 milionů Kč.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla první část odpovědi. Pokud bude mít paní poslankyně o doplňující dotaz – nemá – takže to je v podstatě celá odpověď na tuto interpelaci.

Další interpelaci vznese pan poslanec Václav Votava, a to na pana ministra Kamila Jankovského ve věci regionů se soustředěnou podporou státu I. Také vás upozorním, pane kolego, že pan ministr je řádně omluven ze zdravotních důvodů z dnešního jednání. Odpověď dostanete písemně. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Jsem o tom informován a přeji panu ministrovi brzké uzdravení.

Pane ministře, vláda České republiky svým usnesením č. 141 ze dne 22. 2. 2010 stanovila nový seznam regionů s tzv. soustředěnou podporou státu zahrnující 24 okresů a 8 obcí s rozšířenou působností. Mimo jiné je v seznamu zařazen i okres Tachov. Říkám to proto, že jsem poslancem za Plzeňský kraj. Jedná se o regiony strukturálně postižené, regiony hospodářsky slabé a regiony s vysoce nadprůměrnou nezaměstnaností. Na tyto regiony, okresy a obce s rozšířenou působností mají být soustředěny pobídky operačních a resortních dotačních programů, a to především na přípravu ploch a objektů do podnikání, rozšíření či rekonstrukce obecní infrastruktury či podporu rozvoje cestovního ruchu.

Ministerstvo pro místní rozvoj ze svého rozpočtu pro rok 2010 vyčlenilo do programu pro podporu těchto regionů částku bohužel jen 50 milionů korun. Bohužel ani při projednávání státního rozpočtu na rok 2010 se nepodařilo navýšit tento program o dalších 200 milionů korun. Připomínám, že až do roku 2007 to bylo ročně více než 0,5 miliardy. V letech 2007 až 2010 byl program potom pozastaven.

Pane ministře, moje otázka tedy zní, zda bude MMR pokračovat v podpoře hospodářsky slabých a strukturálně postižených okresů, jaká je představa o této podpoře pro rok 2011 a roky následující a jaké prostředky v programu podpory budou vyčleněny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Jak už jsme si řekli, odpověď dostanete písemně.

Můžeme pokračovat další interpelací. V ní se obrací pan poslanec Václav Klučka na pana ministra Víta Bárta ve věci silnice 1/11 Ostrava–Opava.

Než přijde pan ministr do sálu, ráda bych uvedla, že mi byla doručena další omluva z dnešního odpoledního jednání, a to od pana ministra Jiřího Pospíšila z neodkladných pracovních důvodů.

Pan ministr už je tady, takže prosím, pane poslanče, teď je ta správná chvíle.

Poslanec Václav Klučka: Paní předsedkyně, kolegové, kolegyně, pane ministře, v pořadí třetí stavba silniční 1/11 Opava. Trošku je tady rozdíl proti těm, které jste už slyšel. Tady je už rozestavěno. Tady jsou povolení. Tady se má dále stavět. Myslím si, pane ministře, že není dobré, že při dvou návštěvách v Moravskoslezském kraji jste se nepodíval na tuto stavbu zcela konkrétně. Asi byste zjistil, že dojet z Ostravy jenom k tomuto místu také není tak jednoduché. Že tam jezdí už dneska více než 15 tisíc vozidel za 24 hodin. Že v roce 2009 na této silnici zemřeli čtyři lidé a bylo sedm těžce zraněných, bylo tam 64 dopravních nehod. Že v letošním roce je tam 25 nehod s dvěma smrtelnými zraněními a 12 lehce.

Já se chci zeptat, zda už máte jasnější představu o tom, kdy se bude v této stavbě pokračovat. Je mi jedno, jestli se domluvíte na možných úsporách, jestli se domluvíte třeba ještě na nějakých drobnějších změnách projektu, ale já vám říkám, že každý další smrtelný úraz do ukončení stavby tady budu interpelovat, každé těžké zranění vám budu jenom informativně písemně sdělovat, včetně toho, jak rostou nehody v tomto úseku. Do Opavy z Ostravy, což je z centra do centra 33 až 35 km, jedete více než tři čtvrtě hodiny, skoro hodinu. Do Olomouce dneska – po krásné silnici, která byla postavena – která je vzdálena daleko více kilometrů než Opava, jedete 40 minut. To je přece rozdíl!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu kolegovi. Pana ministra poprosím o odpověď.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážený pane poslanče, dvakrát jsem navštívil Moravskoslezský kraj, a já se omlouvám mnoha krajům, které jsem nenavštívil vůbec. Jinými slovy řečeno, už počtem svých návštěv bohužel, a já schválně podtrhuji slovo bohužel, Moravskoslezský kraj zvýhodňuji vůči krajům ostatním. A slibuji, že nebudu ostatní kraje zvýhodňovat ve svých rozhodnutích, ale že se budu chovat maximálně zodpovědně v tom, jak se bude investovat, ne v poměru k Moravskoslezskému kraji, ale ke všem krajům ostatním. Ať se to někomu líbí nebo nelíbí.

Počet mrtvých na silnicích vám můžu na každou vaši interpelaci – a já jsem ministr spravedlivý nejenom z hlediska toho, jak se bude stavět, ale i pracovitý, takže vám slibuji, že na každou vaši interpelaci vám budu zasílat počty smrtelných úrazů na všech ostatních silnicích, které nejsou, a budu

vám trpělivě ukazovat to, že problém jedné této komunikace je bezesporu závažný problém, ale odmítám ho předřazovat před problém Náchoda, před problém E6 nebo jiné komunikace.

Když mi řeknete, jak dlouho se někam jede z Opavy, já vám budu vyprávět o tom, jak dlouho se jede z Českých Budějovic do Prahy po neexistující dálnici. Budu vám vyprávět o tom, že je několik krajů, které nemají své krajské město spojeno s hlavním městem Prahou. Budu vám vyprávět o tom, jak je řada obchvatů měst, které já z tohoto hlediska považuji za principiálně důležitější právě kvůli těm lidským životům než výstavbu vlastních – jiných dopravních tepen.

Nicméně abych byl konkrétní. Už jsem to tady řekl dvakrát, vůči Moravskoslezskému kraji to bude platit prioritně. O tom, kam budeme a nebudeme investovat, nebude rozhodovat ministr dopravy v excelovské tabulce, ale bude se o tom rozhodovat na základě pracovních skupin v jednotlivých krajích, tak jak vznikají a tak jak v případě pana Rusnoka v Moravskoslezském kraji podobná skupina funguje.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z koaličních řad.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já požádám ještě pana poslance Klučku, který doplní svou interpelaci.

Poslanec Václav Klučka: Mám štěstí, pane ministře, že toto jsem neslyšel jenom já ani jenom tato Poslanecká sněmovna, ale i vaši voliči, kteří jsou u nás v Moravskoslezském kraji. Vy jste tam dvakrát byl. (S důrazem:) Ale ani jednou na této rozestavěné stavbě. Vy jste odmítal komunikaci se starosty. Vy jste odmítal komunikaci s krajem nad tímto problémem, nad touto tematikou. Neodmítal jste Bohumín, neodmítal jste prodlouženou místeckou. Dokonce jste byl ve Frýdku-Místku se podívat na to, co by tam v budoucnu mohlo být stavěno. Ale na tuto stavbu, rozestavěnou, devastovanou krajinu, která tam je, zúžené vozovky, které v souvislosti s touto stavbou tam vznikly, jste nepřijel. Nezlobte, to já považuji za chybu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou požádám ministra Bárta, aby reagoval na doplněk pana poslance.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážený pane poslanče, na 1/11 jsem byl při své první návštěvě. To, že 1/11 má východní část a západní část a já jsem navštívil tu východní, nikoli západní, je o tom, že kdybych navštívil tu druhou část, tak je pravdou, že zase jsem nenavštívil celý úsek celé 1/11, a já slibuji, že při svých návštěvách postupně tu 1/11 objedu celou. Budu aktivní a pracovitý, slíbil jsem to. A můžeme ji projet i spolu. Nicméně – jednoznačně není pravdou to, že jsem odmítl jakékoli jednání, obzvláště

ne na úrovni kraje. Na úrovni kraje o 1/11 jsme opakovaně s náměstkem hejtmána mluvili tady na hospodářském výboru a dvakrát – podotýkám dvakrát – na mé návštěvě Moravskoslezského kraje. A jednou jsem pana náměstkra pana hejtmána Moravskoslezského kraje přijal u sebe na úřadu. Jinými slovy řečeno – čtyřikrát.

Znovu opakuji: jsou kraje – Olomouc, Vysočina, Středočeský kraj – které jsem ještě nenavštívil ani jednou. A opovažuji se tvrdit, že se ptám, kdo za dva měsíce ve svém úřadu stihl strávit, setkat se a má zápisy, jednat ve více než polovičce krajů z hlediska toho, co je v jeho resortu úkolem. Jinými slovy řečeno, každý pátek jezdím, každý týden se rozšiřuje moje aktivita z hlediska toho, jakým způsobem se povede polemika o tom, kde se stavět bude a nebude. Jinými slovy řečeno – čtyři návštěvy, čtyři komunikace, čtyři jednání v porovnání s tím, že jsou kraje, které jsem ještě nenavštívil vůbec.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z koaličních lavic.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Končím tuto interpelaci. V další interpelaci jsem měl já interpelovat pana ministra Kalouska, nicméně pan ministr se mi omluvil, já jsem se dohodl, že mu interpelaci pošlu písemně. Takže tuto interpelaci překročíme.

Další je paní poslankyně Kateřina Konečná – na pana ministra Drobila. Zjistil jsem, že tady má uvedenu omluvu, ale paní poslankyně bude i tak interpelovat. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Budu. Děkuji. Pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, nedá mi se jenom zmínit o tom, že jsem dnes dopoledne o této interpelaci s panem ministrem mluvila a ještě dnes dopoledne netušil s největší pravděpodobností, že bude mít nějaké přijetí delegace, protože mi sděloval, že se na této interpelaci sejdeme. Možná je to ale také proto, že jsme oba dva tuto věc slibovali ve svém volebním programu v Moravskoslezském kraji a pan ministr nyní couvá. Ale pevně věřím, že na ni budeme umět najít shodu.

Na jaře letošního roku hledali odborníci i někteří politici nástroje, které by pomohly co nejrychleji zlepšit stav ovzduší v Ostravě a které by pomohly předcházet smogovým situacím. Jako nejrychleji prosaditelný a skutečně účinný nástroj bylo navrhováno zrušení zpoplatnění dálnice D1 procházející Ostravou. Byl by tak nejen učiněn krok ke zlepšení stavu ovzduší v Ostravě, bylo by to také zrovnoprávněné postavení Ostravy ve vztahu k Praze, Brnu, Mladé Boleslavi a dalším městům, kterými procházejí dálnice, jejichž městské úseky nebyly nikdy zpoplatněny.

Byť se to jeví jako krok jednoduchý, který může během několika dní učinit Ministerstvo dopravy, odmítl jej realizovat předcházející ministr do-

pravy a odmítá jej realizovat i současný ministr dopravy Vít Bárta. Argument, kterým svůj odmítavý postoj zdůvodňuje, je údajný záměr zpoplatnit všechny úseky dálnic v České republice, tedy i úseky přes Prahu, Brno, Mladou Boleslav, Plzeň a další města.

Ministr životního prostředí, který zná situaci v ostravské aglomeraci, určitě velice dobře ví, že v posledních týdnech ustoupil od snahy přimět Ministerstvo dopravy ke zrušení zpoplatnění dálnice přes Ostravu. Místo toho navrhuje v novele zákona o ochraně ovzduší řešení, které by mělo zpoplatnění zrušit pouze v případě vyhlášení smogových situací.

Takové řešení, vážený pane ministře životního prostředí, se vší úctou k vašim odborným znalostem ale vůbec nic neřeší. V případě vámi navrhovaného řešení zcela rezignujete na účinky opatření, kterými bude smogovým situacím předcházeno.

Vážený pane ministře, opravdu souhlasíte se zachováním současného stavu, kdy město Ostrava bude nadále znevýhodňováno ve vztahu k Praze, Brnu a dalším městům a kdy občané Ostravy budou na rozdíl od občanů Prahy, Brna a dalších měst platit dálniční poplatky, budou-li chtít využít několik kilometrů dlouhý úsek dálnice vedoucí přes jejich město, na kterou tak dlouho navíc čekali? A pokud s takovým stavem nesouhlasíte, prosím, abyste mi sdělil, jaké kroky jste podnikl a jaké kroky podniknete v nejbližších týdnech vzhledem k Ministerstvu dopravy, aby došlo k nápravě současného stavu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Doufám, že pan ministr vám to sdělí.

A můžeme přejít k další interpelaci, kterou by chtěla podat paní poslankyně Marta Semelová na ministra Josefa Dobeše ve věci Výchovního ústavu Chvalčov. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane ministře, chtěla bych se zeptat na osud zmíněného Výchovního ústavu Chvalčov. Jedná se o zařízení pro děti, u nichž byla ze závažných důvodů soudem nařízena ústavní nebo ochranná výchova. Důvody zrušení, které Ministerstvo školství uvádí, konkrétně vysoké náklady na rekonstrukci, malá nabídka učebních oborů a špatná perspektiva uplatnění na trhu práce, jsou mimo realitu.

Výchovný ústav Chvalčov je plně funkční areál, jehož součástí je internát, sportoviště, které je v zimě využíváno jako velké kluziště s mantinely, v létě potom je zde antukový kurt na volejbal, nohejbal, tenis a basketbal s osvětlením, travnaté hřiště na kopanou, atletická sportoviště jako běžecká dráha, skok daleký, skok vysoký, vrh koulí apod. V areálu se nachází také rybník, který je využíván pro sportovní rybolov a jízdu na člunech. Ústav je

mimo obec, v přírodě, kde jsou naprosto vyhovující podmínky pro výchovu pod nezbytnou kontrolou a dohledem speciálních pedagogů. Žáci zde studují učební obor mechanizátor lesní výroby, přičemž praxi vykonávají přímo v lesích kolem areálu. Kromě výučního listu pro odborné práce v lesním hospodářství získávají i řadu specializovaných osvědčení, jako je práce s motorovou pilou, řidičský průkaz na traktor apod., což jim umožňuje uplatnit se v řadě dalších odvětví, jako je ve stavebnictví, zemědělství, pilařských provozech, dopravě dřeva, zahradní architektuře apod.

Chtěla bych se vás proto zeptat: Za prvé. Považujete za nezbytné zrušit kvůli 17milionové úspoře to, co funguje? Za druhé. Uvědomujete si dopady na žáky, pedagogy, kteří poté, co ztratí práci, těžko v tomto regionu najdou nějakou jinou, ale také dopady na Olešnici, kam mají být žáci převedeni? Za třetí. Považujete za korektní, že se ředitel a ostatní zaměstnanci tohoto ústavu o plánovaném rušení dozvěděli z médií? A konečně za čtvrté. Co se má stát se zmíněným velice atraktivním areálem?

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Pan ministr slyšel interpelaci, takže ho prosím, aby na ni odpověděl.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, dámy a pánové, začnu jinak. Protože paní poslankyně mně tam vymezila ty mantinely, řeknu to tak, jak to teď vidím.

Výchovné ústavy musí projít stejnou procedurou jako střední školy, jako vysoké školy, to znamená nepochybně redukcí. To je první věc.

Druhá věc je, že prioritou vlády, a tady řeknu za mě, za ministra školství, prioritou ministra školství je mít v ústavech jen ty děti, pro které není možná alternativa. Přiznám se, že to je nějaké moje krédo. To nás vede k tomu, že síť musí být redukována. Já vycházím z optimalizace z roku 2008/2009, kde byly vytipovány některé tyto výchovné ústavy. A Chvalčov je mezi nimi.

Udělám malinký můstek k jisté naději. Ta je v tom, že jsem přijal nového ředitele odboru pro speciální školství a rovné příležitosti, pana dr. Viktora Hartoše. Pro vaši informaci, je to pediatr, psycholog, který pracoval s těmito problémovými dětmi léta ve Skotsku. Mně se ho podařilo přitáhnout na Ministerstvo školství. A chtěl bych dlouhodobě nastavit koncepci, protože ve speciálním školství byla koncepce, kdy se šlo ode zdi ke zdi. Tam dneska se dělí lidi na pilařovce a na laurenčíkovce. Za bývalého vrchního ředitele pana dr. Pilaře byl velký akcent na podporu výchovných ústavů, speciálního školství. Vrchní ředitelka, náměstkyně paní Laurenčíková naopak měla velkou tendenci tohle zeštíhlovat.

Můj přístup je nějaká střední cesta. Já si na jednu stranu velmi vážím lidí, kteří pracují ve speciálním školství, a jsem přesvědčen, že jistá podpora, síť, ve speciálním školství je nutná a stejně tak i ocenění těchto lidí, protože pracují v poměrně těžkých podmínkách. Na druhou stranu tam by měly být děti, pro které není jiná alternativa.

No a teď k tomu Chvalčovu. Znovu říkám, že bych byl rád, kdyby pan dr. Hartoš se podíval na restrukturalizaci ústavů a teprve on definitivně na to řekl svůj názor. To znamená jinými slovy, situace není ještě úplně rozhodnuta a nemusí se jednat o Králíky, Chvalčov, tak jak to bylo nasměrováno.

Na druhou stranu k tomu, co jste řekla, je potřeba říci, že jestli mám informace přesné... Já tedy nemám o tom hřišti a o tom vrhu koulí, skoku do výšky, ale mám informaci, že to je zařízení pro 32 dětí a využitá kapacita je 50 procent. Je pravda, že je to v lesích, což je výhoda i nevýhoda, protože je tam obtížná dostupnost rodin, které by popřípadě s těmito dětmi chtěly být v kontaktu. A mám tedy informaci, že je tam jenom ten jeden učební obor, mechanizátor lesní výroby, i když ty různé aplikace, práce s pilou apod., to nevyklučují.

Možná varianta děti přemístit do Olešnice dává dvě věci, které jsou ke zvážení. Jednak je tam mnohem větší možnost uplatnění dětí, je tam více učebních oborů. Je sice hezké, že ony mají praxi v těch lesích, ale potom s vyučením mechanizátor je velmi obtížné se uplatnit. A já mám pocit, že cílem výchovného ústavu není jenom ho dotáhnout k nějakému vzdělání. Pak se zavřou dveře a dítě odejde z ústavu, ale měla by tam být vidět nějaká návaznost. A v tomhle mně připadá ta úvaha, že v Olešnici mají děti nebo ti chlápci lepší start do života tím, že mají větší škálu učebních oborů, jako důležitá.

Úspory jsou. Vy jste je říkala. Já mám dokonce ještě menší. Je tam 14 milionů. To by byla ta úspora.

Pokud bychom přistoupili k tomuto modelu, že bychom Chvalčov postupně utlumovali, tak by to bylo do roku 2014, šlo by to postupně. Samozřejmě klíčová úvaha je, co s tím areálem. To je otázka, co je potřeba vyřešit. Nemám v tuhle chvíli řešení. Já jsem ten areál neviděl, což připustím. Viděl jsem Králíky, ale Chvalčov ne. Určitě je potřeba, pokud se pro to rozhodneme, zvažovat, jak děti budou přemisťovány do Olešnice, jak bude moci být zachována práce s menšími skupinami –

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Pane ministře, už jste překročil limit.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Já jsem se tak zabral do těch dětí, tak se omlouvám

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Marta Semelová: Za prvé, pane ministře, že není zcela rozhodnuto. Já bych chtěla říci, že rozhodnutí panu řediteli už přišlo, a to v písemné podobě s tím, že má být útlum do prvních ročníků a za tři roky má být tento areál zrušen. Co se týká vůbec toho areálu, já bych nerada, aby se někdy v budoucnu zjistilo, že skutečným důvodem byl právě tento velmi lukrativní areál pro například turistický ruch pro některé soukromé subjekty.

Co se týká rušení vůbec, já si myslím, že se nejedná o koncepci, naopak je to nekoncepční, nesystémový krok. Nakonec toho jsme byli svědkem i v době, kdy se rušily jesle, rušily mateřské školy, a teď chybějí tyto kapacity.

Že by to mělo být jenom pro děti, pro které není jiná alternativa, s tím se dá souhlasit, nicméně zde jsou šestnácti- až osmnáctiletí chlapci, kteří sem skutečně byli umístěni ze závažných důvodů z rozhodnutí soudu. A co se týká areálu, profese, lesa a podobně, já si myslím, že tady je to právě velice výhodné a podle zkušeností absolventi opravdu nacházejí vzhledem ke všem možným osvědčením, která dostávají, v nejrůznějších oborech své uplatnění a uplatnění i v životě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr ještě zareaguje. Teď má ještě dvě minuty.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Jenom rychlá reakce. Oni mají možnost se proti tomu odvolat, což v tuto chvíli využil ředitel Králík, a to je ta moje poznámka, že není definitivně rozhodnuto. A já jsem připraven to popřípadě přehodnotit, pokud pan doktor Hartoš mi řekne, že rozumnější je jiná restrukturalizace. Nicméně zeštíhlit tu síť je nezbytně nutné. Je nákladná a nevyužitá.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a to je už vše k této interpelaci. Takže další je pan poslanec Vladimír Koníček, který by chtěl interpelovat pana ministra Jiřího Pospíšila ve věci věznice v Uherském Hradišti. Ovšem pana ministra Pospíšila mám také mezi omluvenými. Ale pan poslanec přesto bude interpelovat. Tak prosím, aspoň takto.

Poslanec Vladimír Koníček: Ano, vážený pane místopředsedo, budu interpelovat, protože pan ministr mluvil i se mnou a omlouval se a domluvili jsme se na písemné odpovědi kratší než 30 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nějak moc je nás tady do-

mluvených s těmi ministry. Připadá mi, že pak budeme moci interpelace zrušit a s ministry si to vyřešit. Uvidíme, jak to půjde dál.

Poslanec Vladimír Koníček: Pan ministr se jenom ozval, že opravdu nemůže, tak říkal, že to mám přednést a odpoví mi.

Takže: Vážený pane ministře, začátkem září proběhla tiskem zpráva, že jste se se starostou města Uherské Hradiště dohodl na převedení věznice do majetku města za částku odpovídající polovině odhadu, zejména s ohledem na vybudování památníku.

Chci se vás, pane ministře, zeptat, když převedete věznici nyní určenou pro budoucí sídlo okresního soudu do majetku města, jak budete řešit situaci okresního soudu, který teď sídlí v nevyhovujících prostorech. Jak budete řešit problém se skladovacími a archivními prostory? Nyní soud vynakládá nemalé prostředky na pronájmy pro tyto prostory. Jak budete řešit nedostatečné prostory pro jednací síň a kanceláře?

Chci se vás, pane ministře, zeptat, jak budete vysvětlovat hospodárnost a efektivnost již vynaložených nákladů na přípravu rekonstrukce věznice pro potřeby soudu, a ty nejsou malé. Už teď v desítkách milionů korun.

Domníváte se, pane ministře, že pietě místa bude odpovídat budoucí, byť částečné, komerční využití věznice, že na místě utrpení se budou protáčet peníze v kasinu či herně v případě, že se převod na město uskuteční?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já předpokládám, že ji dostanete. A teď pan poslanec Jiří Petřů bude interpelovat pana ministra Radka Johna ve věci datových schránek a pravděpodobně ví, že pan ministr John se také omluvil.

Poslanec Jiří Petřů: Ano, nejsem s ním domluven, pane předsedající, ale přesto přednesu svůj příspěvek.

Vážený nepřítomný pane ministře, nejen na konferenci o eGovernmentu v Mikulově, ale i z jiných zdrojů víme, že vláda připravuje novelu zákona číslo 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, kterou chce zavést zpoplatnění odesílání všech datových zpráv prostřednictvím datových schránek. V této souvislosti se hovoří o částce 16 korun za jednu zprávu. Jednou z výhod zejména pro menší úřady a občany bylo, že pro ně jsou takové zprávy zadarmo. I tak musely být vynaloženy náklady na přizpůsobení aplikací a systémů, aby mohly s informačním systémem datových schránek pracovat.

Ministerstvo vnitra na dotazy ohledně zpoplatnění datových zpráv odpovídá vyhýbavě a neurčitě, že snad v listopadu, možná až v prosinci.

Přítom připravovat zákon tak, aby byl projednán těsně před Novým rokem, je velmi nezodpovědné vůči všem, kteří si již nyní musí připravovat svůj rozpočet. To se především týká obcí, krajů a mnohých státních institucí.

Pane ministře, mám na vás tři otázky. Za prvé, jaké jsou skutečné důvody zpoplatnění datových zpráv zejména pro podnikatelský sektor a občany? Jste si vědom, že tímto opatřením způsobujete demotivaci těch, kteří s datovými stránkami pracují? Za druhé, od kdy, kdo, proč, komu a hlavně kolik budeme za odesílání datových zpráv skutečně platit? A za třetí, uvědomujete si nesnáze, které to způsobí obcím, krajům a státním institucím, pokud zákon předložíte na poslední chvíli, na konci roku, a jak se v poslední době stalo folklórem, ve zrychleném projednání?

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To znamená, že odpověď bude doručena písemně. Dalším interpelujícím je pan poslanec Antonín Sedla, který má větší štěstí, protože ministr Dobeš tu přítomen je a on ho chce interpelovat ve věci personálních změn a čerpání dotací. Prosím, můžete se do toho pustit.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, podle sdělovacích prostředků jste opětovně zaměstnal Michala Pilina, který musel odejít z Ministerstva školství před třemi lety kvůli ne-transparentnímu řízení odboru investic. Ptám se, pane ministře: kdo vám doporučil tohoto člověka a nevidíte v něm potenciální riziko? Pro vaši informaci uvádím, že sdělovací prostředky spekulují o jeho vazbě na bývalého náměstka Jaromíra Soukupa, který poskytl Věcem veřejným milionové slevy na předvolební kampaň.

Vážený pane ministře, už tady bylo o tom hovořeno ráno: Podle expertů je kvůli vašim personálním čistkám ohroženo čerpání 50 miliard korun z Evropské unie. Vážně je ohrožen operační program Výzkum a vývoj pro inovace, dokonce hrozí zastavení tohoto programu. Podle odborníků je ohrožena výstavba 15 špičkových výzkumných center při vysokých školách. Přítom tato centra již mají slíbeny dotace ve výši přes 8 miliard korun.

Pane ministře, jste si vědom toho, že vaše personální změny na Ministerstvu školství mohou zmařit kvalitativní posun vysokých škol ke globální konkurenceschopnosti a prosperitě? Pane ministře, v jakém stavu je současné čerpání dotací z Evropské unie na výše uvedený operační program? Opravdu vám z ministerstva dobrovolně odešly desítky špičkových úředníků na protest proti odvolání šéfa resortního odboru evropských fondů? Jste si vědom, pane ministře, že příjemci dotací se dostávají vaši vi-

nou do potíží, protože jste personálně podcenil sekci strukturálních fondů? Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové, já už jsem dneska odpovídal, ale dám vám některé exkluzivní informace. Já jsem si přečetl v Lidových novinách ten článek a pojďme k těm číslům. Nebylo pozastaveno 15 projektů, ale bylo jich pozastaveno 18. Nebylo to za 8 miliard, ale bylo to za 10 miliard. Já poskytnu pravděpodobně redakci Lidových novin dopis, který jsem našel, který za sebou zanechal bývalý vrchní ředitel, který den před svým odchodem toto svévolně udělal, aniž to řekl ministroví. Ještě dnes byly všechny projekty a všichni ti, kteří je podávali, informováni, že se v projektech pokračuje. Tolik k těm uzavřeným věcem.

A teď pozitivněji. Já jsem dneska podepsal tři projekty VaVpl v hodnotě jedné miliardy. Dnes jsem je podepsal, peníze by do tří týdnů měly odejít. Týká se to projektů pro vysoké školy, je to energetický projekt v Ostravě za 316 milionů, je to centrum excelence v Telči za 238 milionů, to je projekt Akademie věd – teď tady není Jiří Šlégr, ale tak mu to řekněte – je to Výzkumné vzdělávací centrum Unipetrol v Litvínově v hodnotě 592 milionů, to je soukromý projekt. To znamená dnes byly projednány tři projekty VaVpl v hodnotě jedné miliardy.

Jak jsou čerpány? Velmi bídne – 0,3 procenta. Tím, že se tam započítá takhle jedna miliarda, to výrazně poskočí. Za včerejšek byly podepsány šablony za 50 milionů, jak jsem slíbil, zítra má být podepsáno 43 projektů v hodnotě 33 milionů. To znamená, já bych teď se už nechtěl dívat dozadu, ale chci tady garantovat a jsem kdykoliv připraven skládat účty, jak se ty věci pohnuly.

Poslední věc, co chci říci: Já si vážím bývalého vrchního ředitele jako odborníka na evropské fondy. Já nedosahuji zdaleka jeho znalostí. Já mu vytýkám špatné řízení. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou pan poslanec Sedla.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji. Vážený pane ministře, já vám děkuji za pozitivní informace. Nicméně, vy jste mi neodpověděl na žádnou z mých vznesených otázek. Takže já se je pokusím zopakovat.

První otázka se týkala Michala Pilina: Kdo vám doporučil tohoto člověka a nevidíte v něm potenciální riziko?

Další otázka: Opravdu vám z ministerstva dobrovolně odešly desítky

špičkových úředníků? Třetí otázka: Jste si vědom, pane ministře, že příjemci dotací se dostávají vaší vinou do potíží? A dám si doplňující otázku: Pane ministře, propustil jste 16 lidí ze sekce operačních programů Evropské unie přesto, že vám Evropská komise doporučila tuto sekci rozšířit. Proč, pane ministře, svými kroky ohrožujete čerpání 50 miliard dotací z Bruselu? Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, ale pan ministr má ještě časový prostor, aby ty otázky zodpověděl. Takže prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Začnu panem inženýrem Pilinem. Říkám, že se mám za člověka, který má nějaké zdatnosti v řízení firem, tak já jsem primárně loajální ke svým podřízeným. Takže já si za rozhodnutím přijmout pana inženýra Pilina stojím. Dočetl jsem se, a přiznám se, že jsem to nevěděl, že byl odvolán panem ministrem Liškou. Já znám pana Pilina jako člověka pravcově uvažujícího. Nemýlím-li se, je to člen ODS, takže je to člověk z mého pohledu do nepohody, který mně dovede pomoci v této těžké situaci, kdy je potřeba dělat škrty. Je to ředitel investic. Na druhou stranu jsem připravený se podívat do nějakých auditů, jak jsem slyšel, a do minulosti a nebráním se z toho vyvodit nějaké personální závěry. Nicméně jsem loajální ke svým podřízeným a ctím presumpci nevinu. Tolik pan inženýr Pilin.

A teď už se přiznám, že nevím, co bylo dál, jak jsem se do toho zabral. Fondy jsem vám snad zhruba odpověděl. (Nápověda z pléna.)

Úředníci, ano. Tak to vezmeme od podlahy. Je 230 úředníků evropských fondů, 87 podepsalo petici, to je třeba říci. Na tu jsem odpověděl, se všemi jsem se potkal, snažil jsem se jim své kroky vysvětlit. Dvanáct úředníků podalo výpověď. Jsou to manažerská místa. Já jsem ty výpovědi akceptoval a na jejich místa nastoupili lidé, kteří mají zkušenost s řízením evropských fondů a kteří v té práci teď nastoupili. Věřím, že i ty výsledky, které jsem vám teď řekl, ukazují vcelku správný směr. Já z toho úplně nemám radost, se přiznám. Když jsem tam byl, tak jsem viděl spoustu mladých lidí plných energie a řekl bych elánu, a já věřím, že ten nový krizový manažerský tým dovede tu situaci zvládnout a ten elán využít.

Co se týče těch, co odešli. Ano, tam bylo asi 16 výpovědí. Já bych se tady obrátil na zprávu MMR, která hodnotila jednotlivé operační programy a srovnávala je mezi sebou. Bylo to nejvíce srovnatelné s operačními programy Ministerstva práce a sociálních věcí. Ten závěr je, že to je mírně naddimenzovaný stav.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Čas. (Na stolku stenografů spuštěn alarm). Co to je za strašný zvuk, tady v té sněmovně? (Hlasy z pléna, bomba, schovejte se všichni pod stůl!) Tak to prosím vás nějak zadus-

te. (Dva poslanci pomohli stenografům zastavit alarm na budíku.) Ano, je to zlikvidováno, dobře. (Slabý potlesk.)

Pan poslanec Martin Pecina – já ho tady nevidím. Takže jak plyne z jednacího řádu, pokud pan Martin Pecina tady není, tak jeho interpelace propadá, zaniká.

Další interpelující je poslankyně Marie Rusová, ta by měla interpelovat Alexandra Vondru, který – mám dojem, že odcestoval do zahraničí, že zřejmě, protože to bylo nějak tak avizováno, že odjede. On je zřejmě také omluvený, protože tady byla uváděna ta zahraniční cesta. Vy budete přesto interpelovat? V tom případě prosím.

Poslankyně Marie Rusová: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, moje právo v tomto případě interpelovat ministra je sice okleštěné jeho nepřítomností, ale přesto tohoto práva, tedy okleštěného, využiji a položím panu ministru v jeho nepřítomnosti tento dotaz:

Vážený pane nepřítomný ministře, znepokojil mě váš výrok otištěný 31. července 2010 v MF Dnes. Cituji: „Je zde dost nedobry obraz armady jako takové, armady, kde se za těch posledních deset, patnáct let krade, loupi, dojí.“ Žádám vás o sdělení, jaké konkrétní kroky jste dosud učinil a zejména zda byla podána trestní oznámení, popřípadě zdali se již na některých kauzách v tomto smyslu pracuje. Pokud by tady pan ministr byl, tak bych se ho také určitě zeptala, zdali zná právníckou terminologii a dokáže rozlišit skutkovou podstatu trestného činu krádež a loupež. Pokud by mně odpověděl, že ano, tak by mě velice zajímalo přesně, v jakém smyslu ta loupež v armádě spočívala. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ale na to vám odpoví jedině pan ministr písemně, doufejme. A můžeme uzavřít.

Pak je tady pan Ladislav Skopal. Já tedy nevím teď, jak je to s panem ministrem Fuksou. Nemáte o tom nějakou informaci, pane poslanče? (Hlasy z pléna upozorňují předsedajícího, že pan ministr je přítomen). Je tady. Možná že přišel, ale nebyl.

Poslanec Ladislav Skopal: Pane předsedající, pan ministr je zde a jsem rád, jako jeden z mála ministrů se účastní. Máme svého ministra.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec má svého ministra, takže prosím, aby ho interpeloval. Prosím, pusťte se do toho.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, já si uvědomuji obtížnou situaci financí v tomto státě a vstřícný krok Ministerstva zemědělství k řešení této situace.

Jedná se o úspory správních výdajů. Trošku mě ale mrzí, že úspory jdou na úkor našich zemědělců a může dojít k tomu, že v dohledné době bude-
me bez naší produkce nejenom rostlinné, ale i živočišné výroby.

Je pravdou, že ke snížení dotací přímých plateb, takzvaných top-upů, došlo z 3,18 mld. na 2,32 mld., což by se zdálo, že není moc. Je to 900 mil., ale skutečná možnost čerpání bylo 7,2 mld. Pan ministr a vláda to zdůvodňuje tím... (Opět zvoní budík na stolku stenografů.) Já když tak počkám. Děkuji. (Poslankyně Kočí budík vypíná.) Děkuji paní poslankyni Kočí, že zvládla tento technický problém.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Běží vám čas, mluvte, mluvte. (Veselost v sále.)

Poslanec Ladislav Skopal: Vráťím se k problematice. Zdůvodnění je, že původně v rozpočtu bylo na tyto přímé platby 1,5 mld. Minulý parlament v minulém volebním období to zvýšil na 3,18, ale dalšími finančními toky zhruba na 5 mld., ale tyto finanční toky se neuskutečnily. I tak naši zemědělci oproti zemědělcům jiných států Evropské unie mohou čerpat dotace ve výši necelé dvě třetiny, někdy až 50 %.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ale vy už nemáte co čerpat. (Veselost v sále.)

Poslanec Ladislav Skopal: Já myslím, že vláda asi nemá co čerpat. Já si myslím, že rezervy by se našly někde jinde. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji, pane předsedající. Já se samozřejmě potom zeptám dále a akceptuji jednací řád. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Děkuji za pochopení. Prosím pana ministra, aby odpověděl na to, co stihl poslanec interpelovat. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové, Ministerstvo zemědělství dostalo tak jako každý resort za úkol udělat úsporná opatření. Já jsem o těch úsporných opatřeních zcela na rovinu mluvil se zemědělci na všech úrovních, ať to bylo s Agrární komorou, případně s Asociací soukromých zemědělců. Ale podstatné je to, že jsem na rovinu tato opatření prezentoval i na zahájení Země živitelky. Škoda, že v médiích tato informace byla zastíněna zákazem používání slova ryba, jinak by se to asi přečetlo všude na titulních stranách. Nicméně stalo se.

Jaké jsme měli zadání? Stejně jako všichni. A jednoznačně z toho vze-

šel úkol snížit zmiňované top-upy zhruba o 1 mld. korun. My jsme dělali poměrně přísná opatření právě ve prospěch zemědělců a ve prospěch top-upů, že jsme ještě na úkor jiných vnitřních úřednických rozpočtů to změkčili a nakonec jsme top-upy ořezali pouze o 880 mil. korun. Říkám v uvozovkách pouze. Nicméně budeme-li toto hodnotit z hlediska absolutního čísla – top-upy, jestli 3 mld., 4 mld., 6 mld. v minulých letech, tak samozřejmě to může vyznívat poněkud pesimisticky.

Nicméně je férové zcela sdělit, že pokud v tomto roce, a v příštím roce musí šetřit každá česká rodina, tak musí šetřit i český zemědělec a to jsme všude prezentovali. Co je asi podstatné, že zemědělství nemůže existovat bez venkova a to samé obráceně.

Velmi výraznou položku dotačních titulů tvoří Program rozvoje venkova a to, co tady v minulosti poměrně výrazně nezaznívalo, jsou celkové dotace do zemědělství a do resortu venkova. Co je podstatné říci, že v rámci těchto sice bolestivých, nicméně potřebných úsporných opatření celkové dotace, které jdou z resortu zemědělství, ale tím pádem i prostřednictvím Evropské unie, je necelých 40 mld. korun na letošní rok. My jsme letos udělali úsporu na konci roku ve zmiňovaném objemu 880 mil. korun, to znamená zmiňované úspory, u kterých bychom mohli v plné výši realizovat dopad do celkových rozpočtů v úrovni 10 %, jsme udělali jenom v úrovni 2,5 %.

Myslím si, že to není nikterak bolestivé. Je to nepříjemné, je to možná nespravedlivé. Ne možná, v každém případě nespravedlivé v souvislosti s dotační politikou sousedních zemí, jako je Rakousko, jako je Německo, což jsou nejvýraznější s nejužnějším rozpočty, nicméně myslím si, že jsme udělali velmi korektně tato úsporná opatření, řekl bych i velmi citlivě. Ale co já jsem považoval za velmi důležité – všechna tato nepříjemná opatření předem projednat se všemi asociacemi a s Agrární komorou a předem oznámit. Myslím si, že výsledek úsporných opatření na letošní rok není nikterak dramatický. Řekl bych, že je dokonce i uspokojivý.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou poprosím Ládu Skopala, kdyby dokončil svou interpelaci. Prosím.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, pane předsedající. Budu taky teď rychlejší. Já samozřejmě beru v úvahu to, co říká pan ministr, ale zemědělci se nebojí úspor, ale kdyby úspory byly ve stejné míře jako v ostatních resortech. Zemědělcům také v loňském roce 40 mld. rezerv, které tehdy Ministerstvo financí vyčerpalo z ministerstev, dalo 13 mld., což byl největší balík. A já si myslím, že zemědělci jsou ochotni jít rovněž do úspor. Ale co je problém. My všichni říkáme, jak se zvýšily v letošním roce ceny potravin,

myslím potravinářské pšenice, ale zapomněli jsme na to, že to je až po těchto žních. Předtím ceny byly pod úroveň ostatních let. Takže celkově to bude propad, a to se neřídím na to, kde nesklidili, kde byly povodně a ti, kteří se dostanou do značných problémů.

Já bych chtěl říct panu ministrovi, že je potřeba to brát v kompletním kontextu. Není možné vytrhávat jenom některá čísla, je potřeba se dívat na čísla jako komplex. A věřím(?) tomu, co tady zemědělcům odpověděl pan premiér Nečas v dopise, že zemědělci jsou na tom dobře a budou mít zisky. Já si myslím, že zisk z letošního roku nebude, protože propady a ztráty jsou větší než příjmy, protože i kvalita produktů je úplně někde jinde. (Předsedající upozorňuje na čas.) Takže samozřejmě v příští interpelaci. (Předsedající: Kratší. – Ohlas v sále.) Ne kratší, ale jenom věnované jednomu bodu si to s panem ministrem ještě – nevyříkáme, ale vydiskutujeme. Vyříkáme je špatné slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Omlouvám se poslanci Skopalovi za své nevhodné poznámky během jeho interpelace. Pan ministr bude ještě reagovat.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Jenom krátká reakce. Celkový zemědělský účet i s tímto ořezáním v tuto chvíli je predikován jako plusový. To, že na konci roku poměrně sympaticky a velmi výrazně vylezly ceny komodit, je dobrá zpráva, nicméně v tuto chvíli to nedokáže nikdo kvantifikovat, jakým způsobem se to promítne. Navíc deštivé období, které bylo v měsíci srpnu, úrodu velmi výrazně opozdilo. Kvalita sklizně se samozřejmě zhoršuje, takže ten argument, že zemědělci si budou moci pomoci velmi výraznou zvýšenou výkupní cenou, do určité míry je pravda, nicméně klimatické podmínky toto zkomplikovaly.

Takže příští rok samozřejmě bude věc stejně složitá. Já jsem byl připraven tady reagovat i na první interpelaci, protože ta s tím trošku souvisí. Já jsem byl teď – neděle, pondělí, úterý – na neformálním setkání zemědělců v Bruselu. Trošku nám situaci komplikuje dohoda Francouzů a Němců, protože ti si pravděpodobně přejí status quo i po roce 2013. Velmi silně ze všech členských zemí tam zaznělo, že je zapotřebí po roce 2013 přijmout spravedlivé podmínky, to znamená, že budeme diskutovat o pravidlech prvního a druhého pilíře. Jednoznačně v tuto chvíli pro první pilíř platí pravidlo, že stále by to mělo být spravedlivé pro všechny. Mělo by to být možností národního dorovnání, což je celkem velká naděje, že ostatní ekonomicky silné země nebudou moci výrazně zvýhodňovat své zemědělce jako v minulosti. Diskutujeme samozřejmě o druhém pilíři. 17. listopadu by Evropská komise a zemědělský výbor měl v České republice představit výstup veřejné diskuse, která probíhala po celé Evropě. Já

věřím, že pravidla, která byla nastavena v minulém období do roku 2013, teď budou lepší.

Nicméně všude zdůrazňuji, že jak pro letošní rok, tak pro příští rok pro nás jednoznačně je prioritou ze státního rozpočtu kofinancovat Program rozvoje venkova. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Takže to bylo dokončeno, tato interpelace pana poslance Skopala. Můžeme další. To je pan poslanec Miroslav Opálka, který chce interpelovat ministra Leoše Hegera ve věci limitů zdravotních pojišťoven na počty operací. Prosim, pane poslanče, můžete začít.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, obrátil se na mě jako na opozičního poslance, což je nezvyklé, jeden odborný lékař z Opavy s interpelací, což je také nezvyklé. Dovolte, a bych ji ve stručnosti přednesl.

Lékaři musí vždy, za všech okolností poskytnout nejkvalitnější dostupnou péči. Nemají proto rozhodovat o pořadích. Přesto Mladá fronta Dnes nedávno zveřejnila informaci, kterou jistě znáte, že zdravotní pojišťovny nařizují nemocnicím, kolik operací mohou provést i kolik pacientů mohou léčit s konkrétní nemocí, a že v tuto chvíli už jsou ve většině pražských nemocnic limity překročeny. Problém je zejména se zařazením do pořadníků nových vážných akutních případů. Rozhodovat tak o tom, kdo má dostat v léčbě přednost, je – jak najít to správné slovo – prostě těžké. Tento problém se prý nejvíce dotýká menších pojišťoven. A nejde jen o léčbu rakoviny. Například smlouvy s rehabilitačními ústavami, které řídí ministerstvo, používají zdravotní pojišťovny limity již dlouhodobě.

Moje otázky tedy zní: Nebylo by lepší, kdyby menší zdravotní pojišťovny konečně sfúzovaly? A druhá otázka: Nejde o zbavování se zodpovědnosti ze strany vlády, Ministerstva zdravotnictví a zdravotních pojišťoven? O zbavování se zodpovědnosti vyplývající jednak z Ústavy ČR, ale i ze zákona o veřejném zdravotním pojištění a dalších zákonů? Děkuji předem za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď požádám pana ministra Hegera. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, dovolte mi, abych rozdělil vaši otázku nebo celou problematiku na dvě sféry: sféru formální a sféru zásadního jakéhosi makropohledu na náš zdravotnický systém.

V konkrétní úpravě, která je řešena legislativou, platí vyhláška č.

471/2009 Sb., která stanovuje hodnoty bodu, výši úhrad a regulační omezení. Tato vyhláška obsahuje pro ústavní zdravotní péči čtyři možné způsoby úhrady, a to individuálně smluvně sjednanou úhradu, paušální způsob úhrady; výše paušální úhrady se odvíjí od úhrady za stejnou péči ve referenčním období. Dále je to úhrada na základě případového paušálu, tzv. DRG, a úhrada za ambulantní péči v ústavním zařízení. Takto jsou tedy regulovány nemocnice a navíc jsou stanovena regulační omezení, která se týkají celkové výše úhrady. Vyhláška současně stanovuje, že poskytovatel zdravotní péče se může se zdravotní pojišťovnou dohodnout i na jiném způsobu úhrady, pokud to je v souladu se zdravotně pojistným plánem příslušné zdravotní pojišťovny. Smlouva mezi zdravotnickými zařízeními a zdravotní pojišťovnou je tak vždy záležitostí dohody těchto dvou subjektů. Ministerstvo zdravotnictví do těchto smluvních vztahů nezasahuje.

Konkrétně bych ještě uvedl, že limity operací se mohou týkat úhradového bodu č. 1, tj. přímo nasmlouvaných počtů operací, které se dějí převážně v oblasti ortopedie a operací velkých kloubů. Jinak konkrétní počty operací nejsou nasmlouvány.

Z toho všeho formálního vyplývá, že v podstatě vždy na začátku roku se stanoví určité limity zdravotní péče, které jsou dány možností zdravotních pojišťoven platit příslušné úhrady, a dále jsou známy alespoň rámcově, i když musím uznat, že vyhláška je velmi komplikovaná a v posledních letech čím dál komplikovanější, tak přesto rozumně hospodařící nemocnice jsou schopny si udělat své odhady rozsahu léčby, kterou mohou poskytnout v souvislosti s minulým obdobím, a rozdělovat péči pacientům tak, jak jste to zmínil a jak jste to naznačil, že by se mohlo jednat o svým způsobem protiústavní záležitost.

Teď se dostávám do sféry globálního pohledu na celý náš zdravotnický systém. Domnívám se, a velmi se to snažíme nyní diskutovat se všemi subjekty a připravovat určité legislativní kroky k vyjasnění této záležitosti, protože u nás opravdu dlouhá léta existuje jasná diskrepance mezi Ústavou, která v podstatě říká, že lékař má vždy poskytnout tu nejlepší péči pacientovi, a mezi tím, co musí lékaři dělat v oblasti omezení zdrojů, péči svým způsobem omezovat, regulovat a pacientům přidělovat. Toto přidělování je známo ve všech zdravotnických systémech, popisuje se jako přidělování explicitní, kdy je definováno nějakým zákonným předpisem, a přidělování implicitní, kdy lékař rozhoduje sám dle svého uvážení, co který pacient potřebuje a do jakého rozsahu péči poskytnout.

Musím konstatovat, že kroky, které bychom rádi učinili, aby se celá záležitost legislativně vyjasnila, aby se rozsah poskytované péče zarámoval a v zákoně jasně stanovil, kde jsou limity a kde je možno Ústavu v tomto omezit. Prozatím tato záležitost je trošku neprůhledná, i když vše, co je

dáno zákonem, a řada regulačních opatření v zákoně je, Ústavu omezuje zcela legálně.

Tolik tedy jaksi široký pohled na celý problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zeptám se pana poslance Opálky – bude mít doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Ani ne tak doplňující, jako opakující, protože pan ministr sice hovořil fakta; nevím, jak je přijmou třeba zrovna pacienti, kteří se nemohou dočkat, ale první otázka zněla: Nebylo by lepší, kdyby menší zdravotní pojišťovny postupně sfúzovaly? Totiž situace u Všeobecné zdravotní pojišťovny není taková jako u menších pojišťoven, které nezajišťují péči tak jako všechny.

A druhá byla, zda se nezbavuje vláda, ministerstvo a zdravotní pojišťovny zodpovědnosti vyplývající ze zákona. Víte, já už jsem ve Sněmovně devátým rokem a před osmi lety se hovořilo o tom, že je čas změnit všechny regule, podle kterých to funguje, ale zatím k tomu nedošlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím ještě jednou pana ministra Hegera.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane předsedající. Pane poslanče, já se omlouvám, já jsem na vaši druhou otázku odpověděl asi velmi obecně a upřesním to. Na první otázku jsem opravdu neodpověděl.

Zdravotní pojišťovny podle vládního prohlášení, koaliční smlouvy se opravdu budou spojovat. Připravuje se fúze zdravotní pojišťovny Vojenské se Zdravotní pojišťovnou Ministerstva vnitra. Vyžaduje to určité legislativní kroky, které předložíme vládě v nejbližších týdnech. A představa je, že tento první krok ukáže, zda to po dalším vyhodnocení bude fungovat v tom smyslu, v jakém bychom si přáli a v jakém jste naznačoval.

Pokud jde o to, zda se zbavuje Ministerstvo zdravotnictví a zdravotní pojišťovny své zodpovědnosti, myslím si, že zodpovědnost je dána na stát a je rozprostřena na všechny jeho orgány, včetně na Parlament, a je tak trošku i na tom, jaké zákony zde máme. A zákony opravdu regulaci na úrovni Ústavy neomezují úplně přesně a byl bych rád, aby se tato věc upřesnila, protože, jak je známo, ve všech zdravotnických systémech se nůžky mezi možnostmi medicíny jako vědy a ekonomickými možnostmi každého státu rozevírají.

Zdravotnické systémy dnes nejsou podle názoru WHO posuzovány

podle toho, jestli jsou dobré, protože poskytují maximum, co je možné, ale jestli jsou dobré v tom, že poskytují maximum toho, co je možné v dané situaci, a zda to dělají průhledným způsobem.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to by byl konec této interpelace. Pan poslanec Látka svoji interpelaci stáhl, pan poslanec Votava také, paní poslankyně Bohdalová ji také stáhla.

Jako další je pan poslanec Klučka na ministra Jaromíra Drábka ve věci katalogu prací ve veřejných službách a správě. Prosím pana poslance, aby se ujal slova.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Já jsem mezi těmi šťastnými poslanci, kteří tu mají svého ministra. Já mu za to mockrát děkuji. Na druhé straně vyslovuji lítost, že první interpelace jsou s takovou malou účastí ministrů.

Pane ministře, na posledním jednání úřednické vlády byl schválen nový katalog prací, který vyšel ve Sbírce zákonů dne 23. 7. 2010 pod číslem 222/2010 Sb., tedy nařízení vlády o katalogu prací ve veřejných službách a správě s účinností dnem 1. října. Podle tohoto nařízení zhruba devět pracovních zařazení na obcích s přenesenou působností, s rozšířenou působností, tak u těchto devíti skupin budou 1. října zvedány platy. A potom řekněme od 1. ledna platy pochopitelně s největší pravděpodobností poklesnou. Nebudu teď mluvit o tom, že z těch devíti skupin šest skupin se týká výkonu státní správy. Nikdo těm obcím nepřidal pochopitelně na přenesený výkon ani desetník. – Mně nejde čas, pane předsedo.

Já se jenom chci zeptat na váš názor k této věci, jestli tento postup je dobrým postupem, nehledě na to, že příspěvek na ten výkon státní správy se také bude v příštím roce o něco snižovat. Prosím, zkuste mi vysvětlit, přestože za to nemůžete, že to bylo usnesení posledního zasedání úřednické vlády, jaký na to máte názor.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádal bych pana ministra Drábka, který má k dispozici pro svou odpověď maximálně pět minut. Prosím, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předsedající, pane poslanče, kolegyně a kolegové, je to skutečně tak, že na základě zákoníku práce, tedy zákona č. 262/2006 Sb. § 123 odst. 6 písm. b), vláda nařízením stanoví katalog prací ve veřejných službách a veřejné správě a tak, jak pan poslanec řekl; poslední změna v tomto kata-

logu prací je provedena nařízením vlády č. 222/2010, který nabude účinnosti od 1. října 2010.

Musím říci, že navržené změny v nové verzi katalogu reagují proti dosavadnímu znění na odlišný způsob provádění některých prací ve veřejném sektoru a také souvisejí se změnami uskutečňovanými ve veřejných službách a správě, např. v oblasti elektronizace veřejné správy, dopravně správních agend, systému kvality veřejných služeb, živnostenského podnikání, čerpání prostředků z evropských strukturálních fondů, projektového řízení, nebo které souvisejí se zvýšenou kvalifikační náročností práce, např. u zdravotnických pracovníků nebo zaměstnanců v oblasti sociálně-právní ochrany dětí, ve stavebním řádu atd.

V této souvislosti musím upozornit, že katalog prací musí respektovat změny, ke kterým došlo přijetím nových právních předpisů nebo nových okolností, které mají vliv na složitost, odpovědnost a namáhavost prací, a tím i na zařazení do jednotlivých tarifních tříd. Pokud se například pro sociálně-právní ochranu dětí jako specifickou sociální práci požaduje zákonem o sociálních službách vysokoškolské vzdělání nebo se navrhuje novelou stavebního zákona vysokoškolské vzdělání pro výkon stavebního úřadu, musí související platový předpis toto zvýšení kvalifikační náročnosti respektovat a promítnout dopady do zvýšeného zařazení uvedených prací, které vykonávají pověřené obce nebo obce s rozšířenou působností, do vyšší platové třídy. Neuplatněním těchto změn by vznikaly disproporce se zařazením jiných srovnatelných prací do platových tříd.

Chtěl bych zdůraznit, že zpracování katalogu prací ve veřejných službách a správě probíhá vždy za široké účasti zaměstnavatelů ze všech oblastí veřejných služeb a správy a je výsledkem pracně dosahovaných kompromisů mezi často protichůdnými požadavky na zařazení prací do platových tříd. Přesto musím konstatovat, že změny, které se dotýkají obcí, byly buď jimi přímo požadovány, nebo z převážné většiny uznávány a v průběhu zpracovávání ani během připomínkového řízení nebyly z jejich strany avizovány žádné problémy s jejich uplatněním.

Pokud se mám vyjádřit k nastíněnému případnému zvyšování a snižování tarifní třídy, tak k tomu zařazení do tarifní třídy tam samozřejmě to nové nařízení vlády předpokládá v některých oblastech změnu nařízení vlády, ale tak jak vy jste uvedl, to je rozhodnutí minulé vlády, které mi nezbývá než respektovat.

Myslím si, že financování – a to je spíše otázka na ministra financí či ministra vnitra – financování přenesené působnosti ve státní správě je speciální oblastí, kterou je když tak potřeba pojednat zvlášť. To není záležitost, která by spadala do mého resortu, nicméně určitě je to záležitost, kterou je potřeba zohlednit v celkovém nastavení financování přenesené působnosti státní správy.

Co se týká zařazení do jednotlivých tarifních tabulek v příštím roce, tak já bych se v tuto chvíli nepřihlásil k tomu, že by měly nějak plošně klesat úrovně platů ve státní správě, tedy v jednotlivých tarifních třídách. Pokud mohu říci aktuální situaci, tak včera vláda schválila návrh novely zákoníku práce v rámci úsporného balíku, kde předpokládá, že Poslanecké sněmovně bude předložen návrh – a já ten návrh na základě zmocnění vlády tady budu obhajovat – aby bylo umožněno ve větší míře než dosud využít § 6 příslušného nařízení vlády o platových poměrech ve veřejné správě tak, aby bylo možné pružněji zařazovat zaměstnance do jednotlivých stupňů v tarifních třídách, a tím také lépe zohlednit přímo parametry jejich kvalifikace.

Takže ten problém, na který vy jste upozorňoval, že při případném plošném snížení by se vlastně zvedl plat od 1. října a potom od 1. ledna zase snížil, tak ten odpadá právě tím návrhem, který já jsem předložil včerejšímu zasedání vlády, tak aby chom nemuseli přistupovat k nějakému plošnému krácení, ale aby to bylo skutečně vždycky kompetentní individuální rozhodnutí na základě konkrétního zařazení, zkušeností a kvalifikace toho pracovníka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme pokračovat. Další interpelující je paní poslankyně Kateřina Konečná. Opět se pokusí interpelovat tady zřejmě nepřítomného ministra Bárta.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Já pevně věřím, že pan ministr tu ještě je. Aspoň podle mých informací je v zákulisí, takže mě uslyší a vzhledem k tomu, že jsem –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To už je trochu zoufalé, jestli budeme doufat, že nás ministři slyší někde v kuloárech.

Poslankyně Kateřina Konečná: Vzhledem k tomu, že jsem jeho lidem předala tu otázku, tak pevně věřím, že dostanu odpověď.

Ulice Rudná je jednou z nejdůležitějších dopravních os ostravsko-karvinské aglomerace. Její zásadní význam pro dopravní obslužnost významných částí této aglomerace je nezpochybnitelný. V širším kontextu hraje Rudná zásadní význam také při propojení východních a západních částí Moravskoslezského kraje. Dopravní připojení Opavska navrhovanou variantou prodloužená Rudná je nutné nejenom z hlediska rozvoje západní části Moravskoslezského kraje. Realizace této stavby je důležitá také z hlediska zlepšení stavu životního prostředí ve značné části městského obvodu Ostrava-Poruba. Konkrétně ulice 17. listopadu a Opavská jsou dlouhodobě zatěžovány kamionovou dopravou.

Vážený pane ministře, nevím, zda si uvědomujete všechny konsekvence svého rozhodnutí zastavit stavbu prodloužené Rudné. Tím mám na mysli nejenom už zmíněné životní prostředí, mám na mysli také a hlavně majetkoprávní vztahy připravené stavby, kdy došlo k vyvlastnění pozemků nutných pro realizaci stavby. Nebude-li stavba realizována, bude podle zákona nutné vyvlastněné pozemky vrátit původním majitelům a tím dojde k nevratnému kroku, který ve svém důsledku znemožní v následujících desetiletích realizovat dopravní propojení Opavska na ostatní části Moravskoslezského kraje.

Žádám vás proto, vážený pane ministře, abyste sdělil vaši představu řešení choullostivých majetkoprávních vztahů v souvislosti se záměrem prodloužená Rudná. Současně vás žádám o informaci, kolik bude stát zastavení stavby, a to včetně majetkového vypořádání uzavřených smluv o dílo. A protože se tady zmiňujete o pracovní skupině, tak mi dovoluji otázku na závěr: O jaké pracovní skupině mluvíte v souvislosti s jednotlivými kraji, kdo ji jmenoval, co bude její náplní práce a kdo jsou jejími členy?

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan ministr nám zřejmě řekne svou reakci na tuto interpelaci. Prosím.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dámy a pánové, slibuji, že choullostivé záležitosti budu řešit ve prospěch. Já mám potřebu říci to, že jedna jedenáctka, jak východní, tak západní, chápu jako choullostivý problém, který je zapotřebí řešit citlivě, zodpovědně. Nicméně z druhé strany znovu připomínám, že takových problémů tady máme celou řadu. Celou řadu. Není to jediná komunikace a já mám potřebu tady připomenout jenom to, že toto je na mne dneska čtvrtá interpelace a dvě přišly z různých krajů a dvě z jednoho kraje. Z Moravskoslezského jedna jedenáctka. A já znova říkám: Já nebudu, a třikrát to podtrhuji, nebudu žádný kraj z tohoto hlediska pod tlakem jakýchkoliv politických interpelací a jiných vystoupení k němu přistupovat jinak než ke všem krajům ostatním.

Co se týče tématu, které říkáte. Jedna jedenáctka byla vykomunikována, že stejně jako všechny ostatní obvody v tomto kraji má řešit pracovní skupina, o které jsem hovořil s panem hejtmanem Palasem při své první návštěvě v tomto kraji s tím, že mezi ŘSD a panem hejtmanem Palasem má tuto komunikaci kaučovat pan poslanec Rusnok. Je zapotřebí zdůraznit to, že kupříkladu v případě Frýdku-Místku si paní starostka požádala o to, aby se stala ještě samostatnou zmocněnkyní Ministerstva dopravy pro řešení obvodu Frýdku-Místku, a já se žádné pozitivní komunikaci s jakýmkoliv politikem k tématu ať už jedné jedenáctky nebo jakékoliv jiné stavby v Moravskoslezském kraji nebráním. Na druhou

stranu připomínám, že prostě nemohu a nechci řešit všechny stavby jednotlivě, ale jedině v kontextu. A ten kontext se netýká jenom staveb v Moravskoslezském kraji, ale i všech ostatních staveb v rámci celé České republiky.

Jestli se mě ptáte, co bude stát zastavování staveb, tak říkám, a říkám to zodpovědně: Všechny náklady, které činíme s tím, že zastavujeme stavby, se každým dnem mění v souladu s tím, jak jednáme s jednotlivými stavebními společnostmi, uzavíráme smluvní vztahy, a až všechny tyto smluvní vztahy budou uzavřeny a vypořádány, budu o tom informovat v komplexním balíčku. Neumím a ani nechci takovéto položky oddělovat, dokud náš krizový management není ukončen.

Podotýkám, že úřad Státního fondu dopravní infrastruktury jsme zdělili s minusem 5 miliard korun, a paní poslankyně, tam, kde nejsou peníze, tak tam prostě nemám možnost jinak nakládat než zastavovat stavby. Já jsem si to nevymyslel.

Poslední vaše připomínka. Jenom mám potřebu upozornit, majetkoprávní problémy jsou na katastru obce Vřesina. Majitelé nesouhlasí s výší výkupní ceny. Vedou se dále jednání. Pokud by byla neúspěšná, muselo by dojít k vyvlastnění – ale teprve dojít k vyvlastnění. Při výkupu pozemků nabízí pomoc rovněž město Ostrava. Potvrzuji. Je možno souhlasit s tím, že se jedná o velký problém regionu, neboť nyní projíždí tranzitní doprava po silnici jedna jedenáct zastavěným územím městské části Ostrava-Poruba. Pro úplnost uvádím, že celkové náklady na tuto stavbu jsou 3,7 miliardy korun.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně bude chtít doplnit určitě, takže... Paní ministryně ne vlastně, ale paní poslankyně. Co jsem to provedl zase. Omlouvám se, promiňte.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Nicméně vážně. Tam už došlo k několika vyvlastněním a tam hrozí právě to, to je to, na co se ptám, že pokud nebude zahájena stavba, tak ty vyvlastňovací akty vlastně propadnou a už nebudou moci nikdy být znovu realizovány. Na to se ptám. Jestli si uvědomujete tu váhu toho, co se stane, když se něco takového zastaví, zda to máte zanalyzováno. Protože já bych se nerada dočkala toho, že tím, že teď zrovna nejsou peníze, tak na 30 let zablokuje Ostravu, protože už to nikde nikdy nedostane. To je jedna věc.

A druhá věc. Takže vy chcete říct, že pracovní skupina je pan kolega Rusnok ze strany Věcí veřejných, dvojka na kandidátce v Moravskoslezském kraji, který má za úkol řešit komunikaci mezi ŘSD a panem hejtmánem Palasem?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak prosím ještě k těm dvěma věcem.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Nejdříve vyvlastnění. Já mám potřebu připomenout to, že Místecká se původně stavět neměla. Zastavil jsem ji, a to, že se staví, tak se staví jenom díky tomu, že jsem našli úspory všude jinde a přesměrovali jsme je. Ty úspory, které děláme, těch 5 % minus v rámci celé České republiky, jde prioritně do dvou staveb v Moravskoslezském kraji. Takže omlouvám se všem ostatním krajům. Ano, všude, kde se ušetří, tak dneska do konce roku jdou ty peníze jenom primárně do Moravskoslezského kraje na dvě stavby. Za 290 milionů most v Bohumíně a v řádu více než 100 milionů investice do ulice Místecká v Ostravě. 400 milionů pro Moravskoslezský kraj v rámci toho projektu teď navíc, co škrtneme. Ano, každou korunu potřebujeme. Ano, ve všech těch místech docházelo k tomu, že v minulých letech se prostě neuváženě nad rámec toho, jaké bylo jasné, že budou prostředky do dopravní infrastruktury, investovalo, vykupovalo, projektovalo. Ano, všude je to problém. Je to problém v Mikulově, je to problém na R6, je to problém v Ostravě. Ano, máte pravdu, paní poslankyně.

A co se týče komunikace, pan poslanec Rusnok tady není od toho, aby si hrál na stavebního inženýra. Pan poslanec Rusnok je tady proto, že přitom jednání, a mimochodem byli tam i zástupci, byl tam mladý poslanec sociální demokracie, který mimochodem sliboval, že mě bude pravidelně ohledně jedna jedenáctky interpelovat, já si ale jeho jméno nepamatuji, ale – výborně, jste tu – já jsem rád, že jste mi svědkem, že už tehdy tam jsme řekli, že pan poslanec Rusnok bude koordinovat mezi všemi politiky komunikaci na toto téma.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je konec této interpelace, protože uplynul její čas. Dále nyní pan poslanec Klučka bude interpelovat pana ministra Leoše Hegera ve věci odvodu pojistného.

Poslanec Václav Klučka: Pane předsedo, pane ministře, i vám děkuji za přítomnost. Do 31. 12. 2007 se zdravotní pojištění z odměn členů okrskových volebních komisí neodvádělo, a to na základě § 5a zákona 48/1997 o veřejném zdravotním pojištění. Od 1. 1. 2008 platí nové znění § 5 zákona o veřejném pojištění, které na rozdíl od původního neurčuje, kdo je plátcem pojištění, ale naopak vyjmenovává výjimky, kterých se odvod na zdravotní pojištění netýká. A v těchto výjimkách člen okrskové volební komise není. Co to znamená? Znamená to obrovskou administrativní agendu.

Já jenom řeknu příklad svého města: 58 okrskových komisí, pronásob-

te si to zhruba 7 – 8 – 10 lidmi, kolik je to lidí. Zjistit u každého člena příslušnost ke zdravotní pojišťovně, od každého si vyžádat potvrzení zaměstnavatele, že je za něj odváděno pojistné alespoň v minimální výši, nebo čestné prohlášení, že je za něj placeno státem, nebo čestné prohlášení, že je OSVČ a platí si minimálně sám. Pokud nic výše uvedeného nedodá, musí město coby zaměstnavatel odvést z jeho odměny pojistné v minimální výši za celou dobu, kdy je členem OVK. Ne pouze za dva dny voleb, ale od prvního zasedání okrskových volebních komisí do uplynutí 15 dnů od vyhlášení výsledků voleb. Všechny členy OVK musí správně do osmi dnů od prvního zasedání přihlásit na zdravotní pojišťovnu, provést výpočet zdravotního pojištění z jednotlivých odměn a odvést tuto částku, následně ještě na základě upozornění zdravotních pojišťoven provede opravu u pojištěnců, kteří nahlásili jiné zdravotní pojišťovny.

Pane ministře, nezaslouží si to úpravu zákona?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane ministře, o reakci. Slovo má ministr Heger. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane předsedající. Doufám, že mě dobře vidíte a slyšíte – abych vylepšil trošku skóre svých kolegů.

Vážený pane poslanče, dámy a pánové, já mám tady připraven právní rozbor, proč se to pojistné platí, na základě kterých ustanovení, ale to myslím, že není asi potřeba, tak jak jsem vycítil vaši otázku, abych to tady formuloval. Myslím, že nebyla kladena v tom směru, jestli je to legální. Já jsem rád, protože jsem chtěl říci, že rozbor ukazuje, jak jsou naše zákony složité a zapleveledé. Opravdu to vyžaduje odborníka, vyvodit to z řady věcí, které to ovlivňují, že se to tak musí dělat.

Myslím, že na váš dotaz mohu odpovědět celkem snadno. Já jsem samozřejmě pro, aby se tyto věci zjednodušovaly. Snahou ministerstva financí je sjednotit veškeré odvody a vázat je na společný daňový základ, a tím tu věc zjednodušit. Jednotné inkasní místo by v tom dále mělo pokračovat a budu se snažit, aby tento detail, o kterém já jsem nevěděl, a uznávám, že jistě je velmi nepříjemný, byl zakomponován do těchto snah o zjednodušení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan poslanec Klučka bude ještě doplňovat interpelaci. Prosím, má slovo.

Poslanec Václav Klučka: Pane předsedající, to nebude otázka. To je poděkování panu ministrovi za jeho odpověď. A nečiním tak často.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Skončili jsme tuto interpelaci poměrně brzo, takže je možné zahájit nějakou další. Ale jediný, kdo by mohl interpelovat, je pan poslanec Klučka, ještě ministra Johna – nepřítomného. Takže jestli má zájem, může začít.

Poslanec Václav Klučka: Nepřítomný pan ministr John. On byl nepřítomný i na výboru pro obranu a bezpečnost. Nevím, možná se nás bojí.

Víte, v současné době je přemýšlena otázka reorganizací Služby cizinecké policie. Proč tedy v době, kdy v zemích Evropské unie začíná být palčivým problémem nelegální migrace, byla právě k reorganizaci vybrána fungující složka cizinecké policie, která již byla reorganizována v České republice po vstupu do schengenského prostoru? Proč byla vedením Policejního prezidia navržena pouze jedna varianta reformy a žádná jiná alternativa? V čem je navrhovaná varianta 14 odborů cizinecké policie na krajských ředitelstvích policie ekonomicky nebo jinak výhodnější proti sedmi liniově řízeným expoziturám cizinecké policie?

To jsou zásadní otázky, které jsem chtěl panu ministrovi položit, a také jsem chtěl vědět o rychlosti, respektive jeho názor na rychlost celé reorganizace a toho, co chystá. Musím říci – my na výboru pro obranu a bezpečnost o tom nevíme v této chvíli vůbec nic.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo asi poslední. Pan poslanec Klučka má ještě poslední interpelaci na energetickou bezpečnost, to už skládá. Znamená to, že to je úplně vyčerpaný program interpelací na ministry. V 18 hodin má skončit tento bod. Dovolte mi, abych na 5 minut přerušil jednání Sněmovny. Za 5 minut 18 budeme pokračovat balíkem smluv, které bude předkládat tuším ministr Drábek. Takže prosím, doufám, že se tady sejdeme v dostatečném počtu, za 4 minuty budeme pokračovat smlouvami.

(Jednání přerušeno v 17.56 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.03 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, dovolte mi tedy, abych zahájil přerušené jednání Sněmovny. Máme tu sérii bodů, smluv, před sebou. Přítomen je také pan ministr Drábek, takže můžeme zahájit projednávání prvního bodu, který máme na programu, a to je tuším bod

28.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací
Smlouva mezi Českou republikou a Austrálií
o sociálním zabezpečení, podepsaná v Canbeře 16. září 2009
/sněmovní tisk 18/ - první čtení

Je to smlouva o sociálním zabezpečení. Prosím pana ministra Jaromíra Drábka, aby nám tu smlouvu v prvním čtení uvedl.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobrý podvečer. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, máte před sebou návrh na ratifikaci smlouvy o sociálním zabezpečení s Austrálií, kterým se zabýval Parlament České republiky již v uplynulém období. Senát vyslovil s ratifikací souhlas v březnu tohoto roku a v prvním čtení jej počátkem roku projednala i předchozí Poslanecká sněmovna, jejíž zahraniční výbor v únoru tohoto roku doporučil její schválení. Protože však do konce svého volebního období nestačila Sněmovna projednávání dokončit, je opětovně předkládán této nově zvolené Sněmovně.

Dovolte mi proto, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, uvést několik stručných slov k předloženému návrhu.

Sjednání smlouvy o sociálním zabezpečení s Austrálií je výrazem snahy České republiky vytvořit síť moderních smluvních vztahů, které by podpořily především ekonomickou spolupráci. Předložený návrh sleduje dva hlavní cíle. Za prvé vyloučit, aby pracovník migrující mezi oběma státy platil sociální pojištění z téže činnosti jak v Austrálii, tak v České republice. V tomto směru se přijatá úprava podobá smlouvám o zamezení dvojímu zdanění, které nyní Sněmovna bude také projednávat. A za druhé umožnit osobám, které určitou dobu bydlely a pracovaly v Austrálii, získat a zachovat si nárok na australský starobní důchod i v případě, že natrvalo opustí Austrálii. Na tomto místě je možno zmínit výraznou českou komunitu v Austrálii, z níž řada uvažuje nebo se již rozhodla pro návrat do vlasti. Všem těm by nároky na australské dávky zanikly.

Po nedávno sjednaných smlouvách o sociálním zabezpečení s Korejskou republikou, Spojenými státy americkými a Japonskem jde o další smlouvu, která se v současnosti sjednává s významným zámořským partnerem.

Bližší informace o smlouvě jsou podrobně obsaženy v předkládací zprávě. Na tomto místě bych chtěl proto pouze podtrhnout, že přes dílčí zvláštnosti, například v oblasti pojištění, řeší smlouva pouze případy kolize, pokud by osoba měla být podle národních zákonů pojištěna v obou

státech, nebo že se nevztahuje na invalidní a z nich odvozené pozůstalostní dávky, pokud osoba bydlí ve druhém smluvním státě.

Jde o standardní mezinárodní smlouvu zaměřenou na oblast důchodů. Sjednání smlouvy bude bezpochyby znamenat zvýšení výdajů na výplatu důchodů. Nebude to však hned, nárůst bude postupný po roce 2011, kdy by smlouva měla vstoupit v platnost, a z hlediska celkového objemu prostředků vynakládaných na důchody nepůjde o částku zásadní. Navrhují proto Poslanecké sněmovně vyslovit s předloženým návrhem souhlas a propustit smlouvu do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova jako zpravodajka pro první čtení ujala poslankyně Renáta Witoszová a také nám řekla úvodní slovo. Prosím.

Poslankyně Renáta Witoszová: Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, jak už bylo řečeno, tato smlouva pojednává o sociálním zabezpečení. Byla již podepsána naší vládou. V podstatě jsem neshledala žádný důvod, proč by neměla být postoupena k projednání do zahraničního výboru. Jedná se v podstatě o nekonfliktní situaci.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Dobrá. Takže můžeme otevřít obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se k tomuto bodu hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, takže rozpravu můžeme poměrně rychle skončit.

A můžeme hlasovat. My bychom se měli zabývat příkázáním výborům k projednání. Tady se jedná především o příkázání k projednání zahraničního výboru. Já se jenom zeptám, jestli má někdo ještě jiný návrh dát tuhle Austrálii nějakému jinému výboru. Pokud ne, budeme hlasovat. Prosím, abyste se přihlásili. Je nás tady dost.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 68. Přihlášeno 122, pro hlasovalo 104, proti žádný. Příkázání bylo přijato.

A to je všechno, o čem můžeme v prvním čtení hlasovat. Děkuji předkladatelce nebo zpravodajce a končím projednávání prvního bodu.

Máme tu druhý bod. Druhým bodem je

39.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 81, o inspekci práce v průmyslu a v obchodě, a Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 129, o inspekci práce v zemědělství /sněmovní tisk 44/ - první čtení

Zase prosím pana ministra Drábka, jestli by nám tu smlouvu uvedl.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předseda-
jící, dámy a pánové, vláda předkládá Parlamentu České republiky k vyslo-
vení souhlasu návrh na ratifikaci dvou mezinárodních úmluv přijatých v
rámci Mezinárodní organizace práce – Úmluvy číslo 81 o inspekci práce v
průmyslu a obchodě a Úmluvy číslo 129 o inspekci práce v zemědělství.
Úkol připravit návrh na ratifikaci úmluv byl stanoven v rámci Národního
akčního programu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na léta 2009 až
2010 schváleného Radou vlády pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci
dne 17. prosince 2008, v návaznosti na dokument Národní politika
bezpečnosti a ochrany zdraví při práci schválený usnesením vlády České
republiky číslo 920 ze dne 23. července 2008.

V rámci systému norem Mezinárodní organizace práce patří tyto úmlu-
vy mezi prioritní úmluvy a Mezinárodní organizace práce soustavně pod-
poruje jejich ratifikaci a provádění. Naposledy v červnu letošního roku na
99. Mezinárodní konferenci práce byly rezolucí o strategickém cíli
zaměstnanosti vyzvány všechny členské země Mezinárodní organizace
práce k ratifikaci několika nejvýznamnějších úmluv Mezinárodní organiza-
ce práce vztahujících se k výkonu správy. Mezi ně patří s ohledem na je-
jich zásadní význam pro oblast inspekce práce i tyto dvě úmluvy právě
předkládané Parlamentu. Úmluvu číslo 81 ratifikovalo již 141 členských ze-
mí Mezinárodní organizace práce a všechny státy Evropské unie kromě
České republiky. V případě úmluvy číslo 129 se Česká republika zařadí
mezi většinu členských států Evropské unie, konkrétně 19 států, které tuto
úmluvu již ratifikovaly. Celkem ji ratifikovalo 49 členských zemí Mezinárodní
organizace práce.

Úmluvy jsou svým obsahem primárně zaměřeny na pracovní podmínky
v oblasti průmyslu, obchodu a zemědělství. Jejich základem je povinnost
členských států udržovat pro tato hospodářská odvětví soustavu inspekce
práce, která by se vztahovala na všechna pracoviště a která by kontrolo-
vala dodržování předpisů o pracovních podmínkách a ochraně
bezpečnosti a zdraví pracovníků při práci. Ratifikací těchto úmluv tedy dá
Česká republika mezinárodnímu Společenství najevo, že usiluje o řádné

dodržování a vynucování standardů ochrany pracovních práv
zaměstnanců. V oblasti mezinárodních vztahů tak dojde k prohloubení po-
zitivního vnímání České republiky a posílení pozice Evropské unie vůči
třetím státům v oblasti ochrany a vynucování práv pracovníků na úrovni
standardů Mezinárodní organizace práce.

Návrhu na ratifikaci těchto smluv předcházela důkladná analýza
právních předpisů a praxe České republiky, která vyústila v závěr, že
legislativa České republiky již nyní plně vyhovuje požadavkům úmluv a v
souvislosti s ratifikací úmluv nebudou potřeba žádné legislativní změny ne-
bo úpravy. Ratifikací úmluv nebudou subjektům soukromého sektoru ani
subjektům veřejné správy stanoveny žádné nové povinnosti, které by vnit-
rostátní právní úprava již neobsahovala.

V této souvislosti vláda také navrhuje učinit prohlášení podle článku 5
odst. 1 úmluvy číslo 129, kterým se potvrzuje vnitrostátní dopad předpisů
o inspekci práce i na ty specifické skupiny osob pracujících v zemědělských
podnicích, jako jsou například členové družstev.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane ministře, za uve-
dení a požádám poslance Miroslava Opálku, který je zpravodajem. (Není
přítomen)

Je tady návrh, se kterým předseda výboru souhlasí, že by to prezento-
vala paní poslankyně Marta Semelová. To by ale znamenalo, že by to mu-
sela odhlasovat Sněmovna. Takže pokud to Sněmovna odhlasuje, tak by to
tak šlo.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, aby se paní poslankyně Semelová u-
jala této zpravodajky v prvním čtení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je
proti?

Hlasování má pořadové číslo 69. Přihlášeno je 121, pro 102, proti žád-
ný, takže to bylo odhlasováno.

Prosím paní poslankyni, může se ujmout slova.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, vážení kolegové, vážené
kolegyně, já souhlasím s tím, co tady přednesl ministr, a doporučuji za
předkladatele propustit do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, otevírám obecnou roz-
pravu k téhle úmluvě. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím a budeme
hlasovat o přikázání samozřejmě výboru pro sociální politiku. Má někdo
nějaký jiný výbor? Nemá.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přikázat sociálnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 70. Přihlášeno 123, pro hlasovalo 105, proti nula. Bylo to přijato všemi hlasy, abychom to přikázali sociálnímu výboru. Takže prvé čtení skončilo.

Ale máme tu další prvé čtení. Je to bod

55.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Indickou republikou, podepsaná v Praze 8. června 2010 /sněmovní tisk 72/ - prvé čtení

Opět prosím pana ministra Jaromíra Drábka.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předsedající, dámy a pánové, stejně jako všechny podobné dokumenty v sociální oblasti sjednané či připravované ke sjednání se vzdálenějšími státy předkládaná smlouva nekoordinuje všechna odvětví sociálního zabezpečení, ale pouze pravidla pro příslušnost pracovníků k pojištění a oblast důchodů odvozených z takového pojištění.

Stěžejní částí navrhované smlouvy je kapitola upravující oblast důchodů. Vychází z obecného principu smluvních úprav, podle něhož každý ze smluvních států poskytuje důchod odpovídající době pojištění získaný podle jeho právních předpisů. Nad rámec národních předpisů přináší smlouva přiznání dílčích důchodů v určitých případech.

Po věcné i formální stránce se jedná o smluvní dokument odpovídající mezinárodně uznávaným požadavkům na koordinaci sociálního zabezpečení. Navrhují proto Poslanecké sněmovně vyslovit s předloženým návrhem souhlas a propustit smlouvu do druhého čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, děkuji a požádám paní poslankyni Peckovou, jestli by nám uvedla tento materiál.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěla bych obrátit vaši pozornost k sněmovnímu tisku číslo 72, který jste všichni obdrželi. Jedná se o souhlas s ratifikací smlouvy mezi Českou republikou a Indickou republikou o sociálním zabezpečení. Jedná se skutečně jenom o to, vyloučit případy, kdy migrace by mohla způsobit

nižší výpočet dávek. V současné době se to týká minimálního počtu občanů, i když zřejmě do budoucna význam Indické republiky jako strategického partnera pro Evropskou unii poroste. V současné chvíli u nás je asi 700 indických občanů, ale jedná se o vyslané pracovníky indických firem působících v České republice, kteří zůstávají v indickém sociálním systému a nárok na české dávky jim nevznikne.

Doporučuji postoupit dál.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže máme doporučení zpravodaje. Organizační výbor navrhl přikázat tento tisk k projednání výboru zahraničnímu. (Připomínky z pléna.) Pardon, já jsem zlikvidoval rozpravu. To jsem trochu přehnal, pardon, omlouvám se. Nebudu takto omezovat debatu ve sněmovně.

Takže ještě jednou se omlouvám a otevírám obecnou rozpravu k této záležitosti indické... Ale nikdo se opravdu nehlásí k sociálnímu zabezpečení Indie – Česká republika, takže rozpravu můžeme ukončit.

Teď teprve vám sděluji, že organizační výbor navrhl přikázat k projednání výboru zahraničnímu. Teď jestli náhodou nenavrhne někdo další výbor, což si dovedu představit. Ale nikdo to nečiní. Takže necháme to pouze zahraničnímu výboru a budeme hlasovat pouze zahraniční výbor.

Zahajují hlasování. Kdo je pro výbor zahraniční, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 71, přihlášeno 126, pro hlasovalo 106, proti nula. Takže jsem to poslali do výboru zahraničního.

A máme tu další bod, to je bod 56, pan ministr Drábek se už chystá.

56.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Syrskou arabskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 25. března 2010 /sněmovní tisk 73/ - prvé čtení

Takže po úspěšných smlouvách investičních, přichází i smlouva o sociálním zabezpečení se Sýrií. Poprosím, aby v prvé čtení tento materiál uvedl pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předseda-jící, dámy a pánové, smlouva o sociálním zabezpečení se Sýrií byla podepsána v Praze 25. března letošního roku. Návrh na její sjednání je dalším krokem plnění koncepce sjednávání mezinárodních smluv v oblasti sociálního zabezpečení. Stejně jako předchozí smlouva s Indií i smlouva se Sýrií respektuje mezinárodně uznané principy, smluvní úpravy obsažené v nařízeních Evropské unie, v mnohostranných konvencích a bilaterálních smlouvách vyspělých zemí. Smlouva zahrnuje oblasti pracovních úrazů a nemocí z povolání, důchodového pojištění, tedy starobních, invalidních a pozůstalostních důchodů, a stanoví povinnost pro všechny výdělečně činné osoby platit příspěvky na sociální pojištění, včetně zdravotního pojištění, podle právních předpisů pouze jednoho ze smluvních států.

Vzhledem k uvedenému navrhuji Poslanecké sněmovně vyslovit z předloženým návrhem souhlas a propustit smlouvu do druhého čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Poprosím paní poslankyni Renátu Witoszovou, jestli by nám řekla názor k tomu, jak dál. Prosím.

Poslankyně Renáta Witoszová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, byť by zájmem České republiky bylo vytvořit komplexní smlouvu, která by zahrnovala všechna odvětví sociálního zabezpečení, je třeba respektovat, že syrská strana není k takovému přístupu není připravena, a proto navrhuji postoupit toto zahraničnímu výboru k dalšímu projednání.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře. Otevírám obecnou rozpravu. Nehlásí se nikdo, rozpravu ukončím. Tak podobně, jako to říkala paní zpravodajka, i organizační výbor to navrhl projednat výboru zahraničnímu. Takže jestli někdo chce ještě další výbor – nikdo. Budeme hlasovat příkázání výboru zahraničnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, poslat smlouvu do zahraničního výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 72, přihlášeno je 128, pro hlasovalo 111, proti žádný. Takže příkázání bylo provedeno. Děkuji a tímto končím.

Máme tady bod

27.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 8. června 2010 v Praze /sněmovní tisk 14/ - první čtení

Pan ministr Kalousek se omlouval a vezme to za něj pan ministr Drábek, pokud jsem správně informován. Takže pan ministr Drábek by předložil také sněmovní tisk 14. Takže prosím, pane ministře, můžete začít.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předseda-jící, kolegyně, kolegové, předkládám Poslanecké sněmovně k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 8. června tohoto roku v Praze. Protokol harmonizuje dohodu o ochraně investic s Indií z roku 1996 vzhledem k závazkům vyplývajícím z členství České republiky v Evropské unii. Tato povinnost vyplývá z článku 351 Smlouvy o fungování Evropské unie. Česká republika proto zahájila v roce 2005 proces renegociace všech dohod o ochraně investic, které uzavřela před svým vstupem do Evropské unie se třetími státy. Předložený protokol obsahuje harmonizační klauzule odsouhlasené Evropskou komisí, které zajišťují plný soulad dohody o ochraně investic s Indií s právem Evropské unie.

Vzhledem k tomu, že uzavřením protokolu splní Česká republika svůj závazek vyplývajících z článku 351 Smlouvy o fungování Evropské unie, navrhuji, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s ratifikací předloženého protokolu souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane ministře. Prosím paní poslankyni Kateřinu Konečnou, která je určena zpravodajka pro první čtení.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předseda-jící. Vážené kolegyně a kolegové, jen mohu potvrdit slova pana ministra. Protokol je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky, nebude mít žádný dopad na státní rozpočet, a proto doporučuji, aby byl tento protokol příkázán zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha, takže otevírám obecnou rozpravu. Nikdo se nehlásí. Rozpravu končím. Příkázání se týká výboru

zahraničního, takže se musím zeptat, jestli ještě někdo chce projednat v jiném výboru. Ne, nechce. Takže budeme hlasovat pouze to jediné přikázání výboru zahraničnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zahraniční výbor, aby projednal smlouvu, dohodu o ochraně investic mezi Českou republikou a Indickou republikou? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 73, přihlášeno je 131, pro hlasovalo 116, proti žádný. Máme to hotovo.

Máme tu další bod.

29.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o změně Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 3. června 2010 v Podgorice /sněmovní tisk 19/ - první čtení

Tak to vezmeme přes Černou Horu. Pane ministře, prosím vás, měl byste nám předložit dohodu o vzájemné podpoře a ochraně investic s federální vládou o změně dohody původně s federální vládou Svazové republiky Jugoslávie, nyní dohody mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory. Prosím, pane ministře, můžete.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Jak již uvedl pan předsedající, předkládám Poslanecké sněmovně k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o změně Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic. Předložená dohoda stejně jako v předchozím případě harmonizuje dohodu o ochraně investic s Jugoslávií z roku 1997, do které po rozpadu tohoto federálního státu v roce 2006 Černá Hora sukcedovala s právem Evropské unie. Povinnost, jak již bylo řečeno u minulého bodu, harmonizovat mezinárodněprávní závazky vyplývají z článku 351 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Vzhledem k tomu, že předložená dohoda obsahuje vzorové harmonizační klauzule předem odsouhlasené Evropskou komisí, které zajišťují slučitelnost dohody s právem Evropské unie, navrhuji, aby

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovila s ratifikací dohody souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já bych poprosil pana poslance Davida Šeicha, aby nám řekl stanovisko.

Poslanec David Šeich: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, my jsme pro české investory v Černé Hoře, v různých oblastech je ta smlouva důležitá, nahrazuje starou smlouvu. Je to smlouva pro oba státy, jak Černou Horu, tak Českou republiku výhodná a myslím si, že pro náš podnikatelský sektor je také výhodné, aby taková smlouva existovala. Čili určitě navrhuji a doporučuji postoupit smlouvu do druhého čtení a přikázat ji zahraničnímu výboru k projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím. Otevírám obecnou rozpravu. Nehlásí se nikdo, končím rozpravu. Jak jste slyšeli, tak je tady návrh, který tentokrát dala předsedkyně Poslanecké sněmovny, navrhla přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Není nějaký jiný návrh? Není, budeme hlasovat tento.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat výboru zahraničnímu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 74 pro bylo 132 poslanců, promiňte, přihlášeno bylo 132 poslanců, pro hlasovalo 116, proti žádný, takže návrh byl přijat. Přikázáno. Končíme projednávání bodu 29.

Bod

30.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Libanonskou republikou pozměňující Dohodu mezi Českou republikou a Libanonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 20. března 2010 v Bejrútu /sněmovní tisk 20/ - první čtení

Prosím pana ministra, aby uvedl v prvním čtení.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, předkládám Poslanecké sněmovně

Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Libanonskou republikou pozměňující Dohodu mezi Českou republikou a Libanonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. 3. tohoto roku v Bejrútu.

Stejně jako v předchozích případech se protokol předkládá na základě článku 351 Smlouvy o fungování Evropské unie. Na základě předloženého protokolu se do dohody vkládají harmonizační klauzule předem odsouhlasené Evropskou komisí, které zajišťují slučitelnost dohody s právem Evropské unie. Vzhledem k tomu navrhuji, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovila s ratifikací protokolu souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím Robina Böhnische, aby se vyjádřil k této dohodě.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobrý den, dámy a pánové. Já jen potvrdím slova pana ministra. Tato dohoda je obdobná dohodě, lépe řečeno protokolu, který byl uzavřen s Indií, Guatemalou, Uzbekistánem, a prostě mění stávající dohodu o vzájemné ochraně investic tak, aby byla v souladu s právem Evropské unie. Tedy doporučuji propuštění do dalšího čtení a přikázání do zahraničního výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To jsem očekával. Teď vyhlásím obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Nikdo se nehlásí, takže končím.

Budeme hlasovat o přikázání předloženého návrhu k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 75 přihlášeno 134, pro 117, proti nula. Libanon má skvělou pozici v této Sněmovně. My jsme to jednohlasně schválili do zahraničního výboru.

Máme další bod.

31.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o změnách Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 4. června 2010 v Bělehradě /sněmovní tisk 34/ - první čtení

Prosím pana ministra, jestli by to uvedl. Je to podobná věc jako už tady byla v případě Černé Hory, že dohoda mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie se mění – ratifikace mezi Českou republikou a vládou Republiky Srbsko. Prosím, pane ministře, uveďte.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předsedající, dámy a pánové, předkládám Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohodu mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o změnách Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, která byla podepsána dne 4. června tohoto roku v Bělehradě. Stejně jako v dohodě s Černou Horou harmonizuje předložená dohoda dohodu o ochraně investic s Jugoslávií z roku 1997, do které po rozpadu tohoto státu v roce 2006 Srbsko sukcedovalo. Harmonizuje s právem Evropské unie podle článku 351 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Vzhledem k tomu, že předložená dohoda obsahuje vzorové harmonizační klauzule, navrhuji, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovila s ratifikací dohody souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji vám, pane ministře. Nicméně bohužel předpokládaný zpravodaj, přítel Srbů Jaroslav Foldyna, tady není. A to znamená, že musíme určit nového. Je tady tedy Jan Hamáček jako možný zpravodaj, ale o tom opět musíme hlasovat. Takže já vám tedy představuji Jana Hamáčka, který by chtěl být zpravodajem této smlouvy mezi Srbskem a Českou republikou, a vy nyní musíte rozhodnout, jestli se mu dostane této cti, nebo ne.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, aby Jan Hamáček se stal naším představitelem v prvním čtení, který bude hájit tuto smlouvu. Kdo je proti? (Dotazy z pléna.) Já myslel představitel Sněmovny.

Jak to dopadlo? (Veselost v sále.) Dopadlo to tak, že v hlasování

pořadové číslo 76 přihlášeno 134, 114 pro a pak je tady jeden, který byl proti Janu Hamáčkovi.

Prosím Jana Hamáčka, aby se tedy ujal role zpravodaje. Co k tomu prosím řeknete?

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, děkuji Sněmovně za důvěru a chci říci, že se rovněž pokládám za přítele Srbů, takže jsem snad kvalifikován pro roli zpravodaje této smlouvy.

Není mnoho co dodat. Je to další z celé řady smluv, které jsme projednávali i v minulém volebním období, kdy Česká republika musí harmonizovat své dohody s komunitárním právem a na základě článku 351 Smlouvy o fungování Evropské unie musíme uvést všechny své mezinárodněprávní závazky, do kterých jsme vstoupili ještě před našim vstupem do Evropské unie, do souladu s komunitárním právem.

Tato smlouva je bezproblémová, takže doporučuji, aby byla přikázána zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu k dohodě o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi Srbskem a Českou republikou. Do této rozpravy se nehlásí nikdo. Můžeme rozpravu ukončit. Organizační výbor navrhuje zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 77 přihlášeno 134, pro hlasovalo 120, proti žádný. Tak jsme přikázání schválili.

Jde nám to dobře. Už tady máme tisk 35. Je to opět Srbsko. Je to bod

32.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko ke Smlouvě mezi vládou České republiky a radou ministrů Srbska a Černé Hory o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 8. září 2009 /sněmovní tisk 35/ - první čtení

Prosím analogicky, pane ministře, uveďte i tuto smlouvu.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předsedající, dámy a pánové, předkládá se smluvní dokument, který souvisí s mezinárodním zdaňováním. V tomto případě se jedná o protokol se Srbskem k již existující smlouvě o zamezení dvojímu zdanění se Srbskem a Černou Horou. Tento protokol byl již v minulém období v Poslanecké sněmovně projednáván v prvním čtení, avšak druhé čtení již neproběhlo.

Ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Srbskem se v současnosti uplatňuje smlouva o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, která vstoupila v platnost v roce 2005. Hlavním smyslem tohoto protokolu je, že potvrzuje připravenost Srbska i České republiky vyměňovat si daňové informace o daních všeho druhu. Protokol současně potvrzuje, že Srbsko se stalo smluvní stranou smlouvy.

Je třeba zdůraznit, že text protokolu včetně tzv. rozšířené výměny informací plně odráží mezinárodní vývoj a trendy v mezinárodní daňové oblasti, a to zejména v rámci práce EU a OECD. Protokol bude tvořit nedílnou součást smlouvy. Doporučuji proto, aby Poslanecká sněmovna vzala zmíněné skutečnosti v úvahu a aby byl tento protokol v prvním čtení přikázán příslušným sněmovním výborům.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pane ministře, děkuji. Podívejte se, kolegové, já si myslím, že Jan Hamáček se osvědčil. Všichni jste měli možnost to sledovat. Jaroslav Foldyna tady bohužel není. Opět musíme rozhodnout o změně. Takže já bych vám znovu doporučil toho úspěšného Jana Hamáčka. Ještě musíme hlasovat, že svolíme, aby došlo ke změně a on se stal zpravodajem.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, opět odhlasovat Jana Hamáčka jako zpravodaje i pro tuto smlouvu nebo dohodu. Kdo je proti?

Jan Hamáček se stává oblíbencem Sněmovny, jak je vidět podle výsledku: hlasování číslo 78, přihlášeno 135, pro 118, proti žádný.

Prosím, můžete a rovnou tady řekněte, co si o tom myslíte.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, toto je velmi jednoduchá smlouva a pan ministr ji dostatečně odůvodnil. Jedná se o to, že Srbsko jako nástupnická země federace Srbska a Černé Hory oznámilo, že je připraveno k bilaterální výměně informací o všech daních, tudíž je potřeba tento protokol uzavřít. Již zde jednou ve Sněmovně tento tisk byl. Já doporučuji, abychom ho přikázali zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. (Nikdo se nehlásí.) Myslím, že ji mohu ukončit. Končím obecnou rozpravu. Návrh je zahraniční výbor. Má někdo jiný? Nemá.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby zahraniční výbor projednal tuto smlouvu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 79, přihlášeno 134, pro hlasovalo 122, proti nula. Takže přikázání bylo samozřejmě odhlasováno.

Pokračujeme v prvních čteních, tentokrát tu máme Čínu.

33.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Pekingu dne 28. srpna 2009 /sněmovní tisk 36/ - první čtení

Prosím, pane ministře, opět zamezení dvojímu zdanění, ale tentokrát s Čínou. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předseda, dámy a pánové, předkládám novou mezinárodní daňovou smlouvu o zamezení dvojímu zdanění s Čínou. V současnosti se ve vzájemných daňových vztazích uplatňuje smlouva o zamezení dvojího zdanění z roku 1987, publikovaná ve Sbírce zákonů pod číslem 41/1988 Sb. Tato smlouva však v současnosti již zcela neodpovídá hospodářské a politické situaci v obou zemích a potřebám ve vzájemných daňových vztazích. Proto byla

sjednána smlouva nová, a to tradičně na základě vzorových modelů OECD a OSN. Jedná se o standardní komplexní bilaterální smlouvu upravující nejen zdaňování, ale vyloučení nepochybně nežádoucího mezinárodního dvojího zdanění všech druhů příjmů. Obdobně jako v případě předchozího protokolu je třeba uvést, že i tato smlouva již byla v minulém volebním období v Poslanecké sněmovně v prvním čtení projednána.

Na základě výše zmíněného navrhuji, aby Poslanecká sněmovna PČR vyslovila s touto smlouvou souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, výborně, děkuji. Teď bych poprosil zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Květu Končickou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Květa Končická: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím, že vše podstatné pan ministr řekl. Já ještě dodám, že smlouva je v souladu s českým právním řádem a nebude mít přímý dopad na státní rozpočet. A navrhuji ji postoupit dále k projednání zahraničnímu výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně! Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemá nikdo nic k tomuto, co by dodal, takže obecnou rozpravu končím. Přikázání je zase zahraničnímu výboru. Žádný jiný výbor nikdo nenavrhuje.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku.

Hlasování číslo 80, přihlášeno 134, pro 118, proti žádný, takže to bylo přijato. Přikázání provedeno.

A máme tu Saúdskou Arábii – podpora a vzájemná ochrana investic.

34.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 18. listopadu 2009 v Rijádu /sněmovní tisk 39/ - první čtení

Prosím pana ministra, uveďte ji.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, předkládám Poslanecké sněmovně vládní návrh, kterým se Parlamentu ČR předkládá k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 18. listopadu 2009 v Rijádu. Dohoda o ochraně investic se ve většině ustanovení neodlišuje od české vzorové dohody. Části, které náležejí do kompetence EU, jsou plně v souladu s komunitárním právem, nicméně v několika ustanoveních přistoupila ČR v zájmu sjednání investiční dohody se Saúdskou Arábií na několik kompromisních řešení. Podrobný popis odchylek od české vzorové smlouvy naleznete v předkládací zprávě. Dohoda se sjednává na dobu 10 let a poté s automatickým prodloužením, pokud jedna ze smluvních stran nezašle druhé straně písemnou výpověď.

Sjednání dohody bude významným podnětem pro rozšíření investičních aktivit. Navrhují proto, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s ratifikací této dohody souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Děkuji. Pan poslanec Pavel Holík tu není. Není tady pan poslanec Pavel Holík? Není. V tom případě vím, že pan poslanec Hamáček má velmi rád Saúdskou Arábii. Já bych ho opět doporučil. Vypadá to, že bude mít polovinu smluv v zahraničním výboru. Takže pokud není námitek, budeme hlasovat. Myslím, že nikdo neprotestuje.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, aby pan poslanec Hamáček se stal zpravodajem pro Saúdskou Arábii? Kdo je proti?

Hlasování číslo 81, přihlášeno 134, pro hlasovalo 112, proti žádný. Prosím, nastupte!

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená vládo, dámy a pánové, toto je důležitá dohoda, která umožní rozvoj obchodu mezi ČR a Saúdskou Arábií. Jak pan ministr uvedl, není to úplně standardní dohoda, protože v některých aspektech se liší od české vzorové dohody nebo od vyjednávací pozice, kterou si ČR zafixovala předtím, než do jednání vstoupila, nicméně je zde politický zájem na tom mít tyto věci smluvně podvázány a myslím si, že i přesto, že to není úplně v souladu se vzorovou dohodou, je v zájmu ČR, abychom tento dokument schválili, a já doporučuji jeho přikázání zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. A otevírám rozpravu. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Hlasování je o zahraničním výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zahraniční výbor? Je-li tady někdo, kdo nesouhlasí, tak může také říct ne.

Hlasování má číslo 82, přihlášeno je 134, pro hlasovalo 121, proti nikdo. Takže přikázání bylo provedeno a můžeme jít dál.

Dál znamená ke smlouvě s Uzbekou republikou.

35.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 24. srpna 2009 v Taškentu /sněmovní tisk 40/ - první čtení

Prosím, pane ministře, Uzbeká republika, aby se to nespletlo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předseda-jící, kolegyně, kolegové, předkládám Poslanecké sněmovně k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic, který byl podepsán 24. srpna tohoto roku v Taškentu. Tak jako v několika minulých případech se tento protokol předkládá na základě článku 351 Smlouvy o fungování EU. Začleňuje harmonizační klauzule předem odsouhlasené Evropskou komisí, a tím zajišťuje slučitelnost dohody o ochraně investic s Uzbekistánem z roku 1997 s právem EU.

Vzhledem k tomu navrhují, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovila s ratifikací tohoto protokolu souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. Pan poslanec Václav Kubata tady není a já už Hamáčkově další smlouvu nedám. Navrhují tedy pana poslance Kostřicu, jestli budete souhlasit, protože budeme muset hlasovat. Takže pan poslanec Kostřica bude zpravodajem.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, aby se pan poslanec Kostřica ujal smlouvy s Uzbekou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 83, přihlášeno 133, pro hlasovalo 116, proti nikdo. Pane poslanče, můžete mluvit.

Poslanec Rom Kostřica: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, předkládaný návrh na ratifikaci Protokolu o změně Dohody mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic je plně v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a obecně uznávanými zásadami práva.

Vážené dámy a pánové, doporučuji Poslanecké sněmovně udělit souhlas s dalším jednáním v zahraničním výboru Sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Otevírám rozpravu. Končím rozpravu. Hlasování bude o příkázání výboru zahraničnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zahraniční výbor, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 84, přihlášeno 134, pro hlasovalo 116, proti nikdo. Bylo příkázáno zahraničnímu výboru.

36.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. srpna 2009 v Praze /sněmovní tisk 41/ - první čtení

Teď poprosím o Guatemalu, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předsedající, dámy a pánové, předkládám Poslanecké sněmovně k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. srpna 2009 v Praze. Tak jako v předchozích případech předložený protokol harmonizuje dohodu s právem Evropské unie. Tato povinnost vyplývá z článku 351 Smlouvy o fungování Evropské unie a předložený protokol obsahuje harmonizační klauzule odsouhlasené Evropskou komisí, které zajišťují plný soulad dohody s právem Evropské unie.

Z tohoto důvodu navrhuji, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s ratifikací předloženého protokolu souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Prosím vás, já tady nevidím Petra Gandaloviče. Zpravodajové mi prostě už došli. Nedá se nic dělat, jediný, kdo je ochoten, je zřejmě Jan Hamáček. (Smích v sále.) Já ho poprosím. Budeme hlasovat. Takhle by to nešlo, to není holubník tady! Budeme hlasovat, jestli souhlasíme s tím, aby pan Hamáček byl zpravodajem u tolika smluv.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, aby Jan Hamáček se stal zpravodajem. – Já to tedy dělám s těžkým srdcem. – Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 85, přihlášeno 134, pro 112, proti 3.

Pan premiér říká, že by rád toho člověka viděl. Prosím, tak se představte a můžete hovořit.

Poslanec Jan Hamáček: Tady stojím, pane premiére.

Děkuji za důvěru. Je to opět standardní harmonizační smlouva. Já bych jenom poznamenal, že Guatemala je známa svým vynikajícím rumem a určitě se vyplatí do něj investovat. Pokud naše investice budou zajištěny touto smlouvou, tak se není čeho bát, takže já ji doporučím zahraničnímu výboru k projednání.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, vidím, že jsme určili dobře, znalce. Otevírám rozpravu k tomu, co tady bylo naznačeno. Nikdo se nehlásí, takže rozpravu končím. Budeme hlasovat o příkázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro příkázání zahraničnímu výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 86, přihlášeno 134, pro 115, proti nikdo. Bylo příkázáno zahraničnímu výboru.

Uděláme ještě dvě smlouvy. Myslím si, že to ještě vydržíme. Estonsko a Gruzii, pak vás pustím domů.

37.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Estonskou republikou o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Estonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 24. října 1994 v Tallinnu, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 42/ - první čtení

Prosím, pane ministře, zkuste ještě Estonsko.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, rád, protože toto je specialita. Předkládám totiž k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohodu mezi Českou republikou a Estonskou republikou o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Estonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané 24. října 1994 v Tallinu, která byla sjednána formou výměny nót.

K sjednání dohody ukončující platnost původní dohody přistoupily obě strany na základě doporučení Evropské komise, jednoduše řečeno proto, že mezi státy Evropské unie je dohoda o ochraně investic zbytečná, protože takovou ochranu plně zajišťuje jak komunitární, tak vnitrostátní právo. Z toho důvodu doporučuji, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s předloženou dohodou souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. Zpravodajkou by měla být paní poslankyně Jana Fischerová. (Výkřik ze sálu: Hamáček! Poslankyně Fischerová přistupuje k řečnicku.) Rychle se toho ujměte, nebo Sněmovna určí Hamáčka. (Smích v sále.)

Poslankyně Jana Fischerová: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já chci říci, že budu ještě stručnější než pan poslanec Hamáček. Protože pan ministr výborně předložil podrobně tuto smlouvu, Dohodu mezi Českou a Estonskou republikou, nemám k tomu co dodat. Navrhuji a žádám o postoupení do druhého čtení a přikázání zahraničnímu výboru.

Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Výborně. Otevírám obecnou rozpravu. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Budeme hlasovat o přikázání výboru zahraničnímu.

Zahajuji hlasování o přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 87, přihlášeno 134, pro hlasovalo 117, proti 2, takže to bylo přikázáno.

Nyní bych požádal pana ministra, aby uvedl Gruzii, tisk 43.

38.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Gruzii o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 29. srpna 2009 v Tbilisi /sněmovní tisk 43/ - první čtení

Slovo má pan ministr.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předsedající, dámy a pánové, předkládám Poslanecké sněmovně k vyslovení souhlasu vládní návrh Dohody mezi Českou republikou a Gruzii o podpoře a vzájemné ochraně investic. Byla podepsána v Tbilisi 29. srpna 2009. Shoduje se s takzvanou vzorovou dohodou o podpoře a ochraně investic. Obsahuje všechny standardní zásady a záruky, které slouží k ochraně investorů na území druhého smluvního státu. Rovněž obsahuje takzvané harmonizační klauzule. Z uvedených důvodů doporučuji Poslanecké sněmovně, aby vyslovila s ratifikací této dohody souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. Teď je tady paní poslankyně Lenka Andrýsová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Andrýsová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já bych navázala na slova pana ministra. Souhlasím s tím, že tato smlouva patří mezi standardní smlouvy. Podporuji, aby se projednávala v zahraničním výboru ve druhém čtení.

Chtěla bych jenom dodat, že tato smlouva s Gruzii je velmi vhodná, protože s Gruzii máme dobré obchodní kontakty, dokonce v roce 2007 jsme do Gruzie investovali přes 220 mil. amerických dolarů, tudíž ji naprosto doporučuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Hlásí se pan poslanec Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já vím, že přicházím ne s úplně pozitivním a populárním návrhem, nicméně chci vás požádat, abychom hlasovali o tom, že o mezinárodních smlouvách budeme hlasovat i po 19. hodině. Mé vystoupení začalo před 19. hodinou a myslím, že pan předsedající vzhledem ke své dnešní formě je připraven a schopen dát hlasovat o návrhu, který zazněl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Byl tady návrh. To byl návrh, aby se hlasovalo po 19. hodině? Takže to je návrh, o kterém musíme hlasovat neprodleně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby se hlasovalo i po 19. hodině, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 88, přihlášeno 134, pro hlasovalo 98, proti 4. Takže návrh byl přijat.

Můžeme nyní pokračovat. Obecná rozprava. Zahajuji obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do obecné rozpravy? Nehlásí se nikdo, takže obecnou rozpravu končím a budeme hlasovat návrh příkázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 89, přihlášeno 134, pro hlasovalo 114, proti nikdo. Takže jsme poslali do zahraničního výboru.

Teď jak jsem původně říkal, že ministři nejsou, tak pan ministr Drábek je ochoten. To bude zajímavé. Máme tady bod

41.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bulharské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti a při ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti, podepsaná dne 30. listopadu 2009 v Bruselu /sněmovní tisk 49/ - první čtení

Takže prosím pana ministra Drábka, jestli si na to troufne. Poslancem je František Novosad. Ještě ne, ještě pan ministr. On si to přečte, tu smlouvu. (Smích v sále). Jak to vypadá? Šlo by to?

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předseda-

jící, dámy a pánové, účelem Dohody mezi vládou České republiky a vládou Bulharské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti a při ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti, podepsané 30. listopadu 2009 v Bruselu, je poskytnout policejním a celním orgánům obou států potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci proti nejzávažnějším formám trestné činnosti.

Dohoda obsahuje standardní ustanovení o rozsahu a formách spolupráce v orgánech příslušných k provádění dohody a náležitostech. Ve srovnání s v současné době platnou dohodou z roku 1999 aktualizuje okruh trestných činů a dalších jednání narušujících veřejný pořádek. Dohoda je na výslovnou žádost bulharské strany navenek sjednána jako mezivládní, z hlediska vnitrostátního právního řádu se jedná o smlouvu prezidentské kategorie. Návrh byl projednán zahraničním výborem, který doporučil Poslanecké sněmovně dát souhlas k ratifikaci této dohody.

Tak jako v řadě předchozích případů tato dohoda již byla projednána v prvním čtení v předchozím období, nicméně musíme ji znovu projednat v prvním čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance, který by uvedl jako zpravodaj tuto dohodu.

Poslanec František Novosad: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, já nemám k tomu, co bych dodal. Jak bylo řečeno, tato smlouva již byla projednávána a já bych doporučil, aby postoupila do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Kdo se hlásí do obecné rozpravy? Nikdo. Takže obecnou rozpravu končím a ukončíme to celé hlasováním o příkázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat výboru zahraničnímu tuto smlouvu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Ani jsem se nezeptal, jestli chce někdo jiný. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 90, přihlášeno 132, pro 110, proti žádný.

Vážení kolegové, rozhodli jsme se teď projednat bod, kterým je

42.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Švýcarskou konfederací o předávání a přebírání osob pobývajících neoprávněně na jejich území, podepsaná dne 17. září 2009 v Praze /sněmovní tisk 50/ - první čtení

Požádám pana ministra, ať něco k tomu řekne.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předsedající, dámy a pánové, vláda České republiky vám předkládá k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouvu mezi Českou republikou a Švýcarskou konfederací o předávání a přebírání osob pobývajících neoprávněně na jejich území. Takovouto smlouvu nazýváme readmisní smlouva. V případě Švýcarska nejde o tzv. zdrojovou zemi nelegální migrace. Cílem uvedeného dokumentu je tedy zejména stanovit přesná pravidla pro spolupráci obou států v této oblasti. Iniciativa vzešla ze švýcarské strany, která usiluje o uzavření obdobných smluv se všemi státy Evropské unie.

Z uvedených důvodů doporučuji vyslovit s ratifikací readmisní smlouvy souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže teď by měla být tady paní poslankyně Gabriela Pecková. Ta tady zřejmě není, takže pan poslanec Kostřica by se Švýcarska ujal. Je to tak. Ale musíme o tom hlasovat. Takže dávám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, aby pan poslanec Kostřica se stal zpravodajem pro smlouvu se Švýcarskou konfederací. Kdo je proti?

Hlasování číslo 91, přihlášeno 130, pro hlasovalo 109, proti žádný. Prosím pana poslance Kostřicu, aby nám k tomu sdělil svoje.

Poslanec Rom Kostřica: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych uvedl svůj názor k předávací zprávě pro Parlament České republiky. Já se domnívám, že všechno to, co bylo podstatné, tady zmínil pan ministr Drábek. Tato readmisní smlouva zakotvuje závazek přijmout na území vlastního občana, který nesplňuje nebo přestal splňovat platné podmínky pro vstup nebo pobyt na území druhého státu.

Domnívám se, že tato smlouva je plně v souladu s názorem a s činností naší vlády a republiky, a doporučuji potom z tohoto důvodu předat k dalšímu projednávání do zahraničního výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. V zásadě ano. Takže teď vyhlásíme obecnou rozpravu. Nikdo se nehlásí, obecnou rozpravu ukončíme. Budeme hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru. Jiný výbor nikdo už nechce.

Hlasujeme. Zahajuji hlasování. Kdo je pro zahraniční výbor, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 92, přihlášeno 130, pro hlasovalo 111, proti žádný. Takže to bylo odhlasováno. Švýcarská konfederace.

Máme tu další smlouvu. To je

44.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 54/ - první čtení

Prosím, pane ministře, úvodní slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, pokud jde o leteckou dopravu, nemají dosud Česká republika a Ázerbájdžánská republika smluvně upraveny vzájemné vztahy v oblasti civilního letectví, nicméně pravidelná letecká doprava mezi Českou republikou a Ázerbájdžánem je nově od 15. 7. 2010 zajišťována leteckým dopravcem Azerbaijan Airlines na lince Baku–Praha a zpět s jednou frekvencí týdně. Na sjednání dohody za účelem vytvoření smluvního rámce pro pravidelný provoz leteckých služeb mezi Českou republikou a Ázerbájdžánskou republikou mají zájem obě strany. Po dlouhém vyjednávání, které se uskutečnilo poprvé již ve dnech 1. až 3. prosince 1998, byla jednání obnovena v roce 2007 a 2008 a nakonec potvrzena na konferenci Mezinárodní organizace pro civilní letectví dne 30. září 2009 v Istanbulu.

Z uvedených důvodů doporučuji Poslanecké sněmovně, aby souhlasila se sjednáním dohody mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o leteckých službách.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tady je zpravodajem Jan Hamáček, původně určeným. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Ano, skutečně, tato smlouva mi patří úplně od začátku.

Já bych chtěl říci, že podporuji ratifikaci této smlouvy s Ázerbájdžánem, naším strategickým partnerem. Naše vzájemné styky jsou čím dál intenzivnější. Nedávno se otevírala ambasáda České republiky v Baku a tato dohoda v letecké dopravě je dalším důležitým krokem. V rámci této spolupráce ázerbájdžánské aerolinky již operují tuto linku. Nezbyvá, než doufat, že někdy v budoucnu se k nim přidají i České aerolinie.

Děkuji a doporučuji zahraničnímu výboru k přikázání.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Otevírám obecnou rozpravu k Ázerbájdžánu. (Nikdo se nehlásí.) Končím ji. Projednat to má výbor zahraniční.

Zahajuji hlasování o přikázání zahraničnímu výboru. Přihlaste se, kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 93, přihlášeno 130, pro 106, proti žádný. Takže je to přikázáno, můžeme to odložit.

(Reakce na okolnost, že ministr Drábek přichází k řečišti:) Všimněte si, jak to tady funguje. Pane ministře, toto je smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o údržbě a opravách silničních mostních objektů. Máte totéž co já? (Souhlas.) Máte. Prosím.

45.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o údržbě a opravách silničních mostních objektů a úseků silnic na česko-slovenských státních hranicích /sněmovní tisk 55/ - první čtení

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předseda-jící, kolegyně a kolegové, cílem předložené smlouvy je zabezpečení údržby a oprav hraničních mostů a úseků silnic a zlepšení péče o tyto objekty. Tím budou vytvořeny předpoklady pro plynulost a bezpečnost silničního provozu na státních hranicích mezi Českou republikou a Slovenskou republikou. Na údržbu hraničních mostů a úseků silnic zatím neexistují písemné smlouvy a dohody se slovenskou stranou. Česká strana nyní zabezpečuje údržbu 9 mostů, včetně dálničního mostu přes řeku Moravu, dálnici D 2, a 3 úseky silnic, slovenská strana zabezpečuje údržbu 3 mostů a 1 úsek místní komunikace. Uzavřením této smlouvy

bude tato vzájemná neformální dohoda kodifikována. Doporučuji tedy uzavření této smlouvy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Já bych poprosil pana poslance Robina Böhnische, který je řádně určeným zpravodajem pro tento tisk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo. Ještě jednou dobrý večer.

Já doplním pana ministra v tom, že nejenže dojde k potvrzení vzájemných, zatím neformálních dohod se slovenskou stranou, ale zároveň se větší část údržby hraničních mostů a úseků silnic přesune na slovenskou stranu a na české straně dojde k úspoře rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury i v rozpočtu našich krajů. Smlouva je pro Českou republiku výhodná. Doporučuji postoupit smlouvu k projednání do zahraničního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. (Nikdo se nehlásí.) Končím obecnou rozpravu.

Návrh je – zahraniční výbor. Jiný návrh neexistuje.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování 94, přihlášeno 130, pro hlasovalo 104, proti žádný. Pardon, 105 pro, proti žádný, takže takto bylo přikázání přijato.

Teď je tady

46.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 56/ - první čtení

Je to dohoda o letecké dopravě, tisk 56. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předseda-jící, dámy a pánové, v současné době je smluvní základna mezi oběma státy nepřilíh široká, neboť Arménie neuznává platnost žádné smlouvy či dohody z období Sovětského svazu a dává přednost vytvoření nové smluvní základny. Pokud jde o leteckou dopravu, nemají dosud Česká republika a Arménie smluvně upravený vzájemné vztahy v oblasti civilního letectví.

Pravidelná letecká doprava je v současné době zajišťována na lince Praha–Jerevan. Sjednání dohody mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o letecké dopravě představuje jednu z možností, jak dále rozvíjet vzájemné vztahy. Dohoda stanoví rámec pro pravidelný letecký provoz mezi oběma státy. Z tohoto důvodu lze považovat sjednání dohody pro rozvoj česko-arménské bilaterální relace za jednoznačně přínosné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Prosím, paní poslankyně Květa Končická. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Květa Končická: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dnes už podruhé a naposled. Myslím, že o tomto návrhu pan ministr řekl vše podstatné. Dohoda je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, se závazky plynoucími z členství v Evropské unii a se zásadami mezinárodního práva. Doporučuji přikázat k projednání zahraničnímu výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. (Nikdo se nehlásí.) Končím obecnou rozpravu. Organizačním výborem je doporučeno přikázání zahraničnímu výboru. Nikdo další nenavrhuje.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, odhlasovat zahraničnímu výboru přikázání, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Arménie vyřizena. (Hlasování pořadové číslo 95. Přítomno 128, pro 101, proti nula.)

Máme tu bod

47.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Návrh na přístup České republiky k Dodatkovému protokolu k Úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR) týkajícímu se elektronického nákladního listu /sněmovní tisk 57/ - první čtení

Pane ministře, prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předseda-

ující, kolegyně a kolegové, od roku 1956 platí sjednaná úmluva o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční dopravě. Československá socialistická republika k této úmluvě přistoupila v roce 1974. Na zasedání pracovní skupiny OSN pro silniční dopravu byl v roce 2007 sjednán další dodatkový protokol týkající se elektronického nákladního listu a ten je připraven k přístupu dalších členských států. Přístup k protokolu o elektronickém nákladním listu je možností, aby tento elektronický nákladní list využívali dopravci se sídlem na území České republiky. Nestanoví se však povinnost používat tuto elektronickou formu.

Návrh byl projednán v prvním čtení již v minulém funkčním období Poslanecké sněmovny, dle příslušných postupů je třeba ho v prvním čtení projednat znovu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Pan poslanec Novosad.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Zase velmi rychle. Jak už pan ministr tady řekl, že to bylo minule projednáno, já bych doporučil projednat v zahraničním výboru, poněvadž se tím zjednoduší a usnadní nákladní doprava. Děkuji. (Pohyb v lavicích ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Je tam nějaký zvrát? Ne. Je to úplně v pohodě. Já jsem se lekl. Je to v pořádku.

Obecná rozprava. Má-li někdo něco proti, ať to řekne. Je obecná rozprava. A vidíte, nikdo nic. Takže já to skončím. Obecná rozprava skončila. Viděli jste sami, jak vypadala. Budeme nyní hlasovat o přikázání výboru zahraničnímu, protože tady skoro žádný jiný výbor neexistuje, v té Sněmovně.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zahraniční výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku.

Hlasování 96. Přihlášeno 129, pro 105, proti není nikdo.

To jsme také přikázali. Já si myslím, že to není fér, že jeden ministr tady má všechny smlouvy a ten druhý žádnou. Já jsem se rozhodl, že panu ministru Besserovi dám možnost uvést jeho smlouvu.

48.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy II
Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu
/sněmovní tisk 58/ - první čtení**

Pane ministře, máte smlouvu o dopingu, ta patří vám. Prosím.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Dobrý večer, pane předsedající, dámy a pánové. Předkládám vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu. Mezinárodní úmluva proti dopingu ve sportu je mnohostrannou smlouvou. Pro Českou republiku vstoupila v platnost 1. června 2007. Patří do kategorie smluv, u nichž přijetí změn je podmíněno souhlasem Parlamentu České republiky a ratifikací prezidentem republiky. Vzhledem k tomu, že příloha II Mezinárodní standard pro terapeutické výjimky je její nedílnou součástí, její změna vyžaduje dodržet stejný ústavněprávní postup.

Změna přílohy II byla projednána s národními antidopingovými organizacemi a schválena v lednu 2010 na konferenci smluvních stran konané v Paříži. Zjednodušuje pro sportovce i lékaře použití některých nejméně závažných dopingových látek k lékařským účelům.

Vláda České republiky vyslovila souhlas s přijetím změny přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu dne 21. června 2010 usnesením č. 488. Její přijetí nemá žádné dopady na státní rozpočet ani na státní správu a podnikatelský sektor.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je výborné. Děkuji, pane ministře. Já bych poprosil pana poslance Roma Kostřicu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rom Kostřica: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, Mezinárodní úmluva proti dopingu ve sportu je opravdu mnohostrannou smlouvou, která má nesmírnou důležitost a vytváří také smluvní rámec pro společný boj těch vládních i nevládních organizací proti užívání zakázaných látek ve sportu. Smluvní strany, jak tady podotkl pan ministr Besser, se na konferenci v Paříži 29. ledna letošního roku dohodly na změně přílohy II, která definuje mezinárodní standard pro terapeutické výjimky.

Změna zjednodušuje a umožňuje v podstatě použití některých zakázaných dopingových látek pro léčebné účely. Já se domnívám, že je to nesmírně důležitá věc, protože si musíme uvědomit, že i když sportovec je

fyzicky zdatná osoba, může být také samozřejmě nemocen. Tato úmluva umožňuje v podstatě použití některých zakázaných látek pro toho, jehož zdravotní stav tyto látky potřebuje. Samozřejmě tyto látky mohou být lékařem použity pouze na základě výjimky udělené právě tou antidopingovou organizací.

V průběhu připomínkového řízení ke změně neuplatnila Česká republika žádné připomínky. Protože úmluva patří do kategorie smluv, jejichž přijetí je vyhrazeno Parlamentu České republiky a ratifikace potom prezidentu republiky, také přijetí změny přílohy II úmluvy podléhá stejně ústavněprávnímu postupu.

Vzhledem k tomu, že vláda České republiky vyslovila s přijetím změny přílohy II souhlas dne 21. června a její přijetí, jak říkal pan ministr, nemá žádné dopady na státní rozpočet ani na státní správu a podnikatelský sektor, vážené dámy a pánové, doporučuji Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s dalším projednáváním ve výborech Sněmovny.

Jsem trošku na rozpacích, kterému výboru. Já se domnívám, že i zdravotní výbor by se měl zabývat. Ne?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Chcete navrhnout?

Poslanec Rom Kostřica: Mě tady přesvědčil pan poslanec Hamáček, že zahraniční výbor by k tomu asi byl ještě více schopný nebo (z prvních lavic se ozývá „vhodný“) vhodný. Ano, děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Děkuji za úvodní slovo a otevírám obecnou rozpravu, která se nerozproutí, takže obecnou rozpravu ukončíme a můžeme hlasovat o zahraničním výboru. Nenamítá zpravodaj nic? (Ne, nenamítá.) Dobře. Můžeme tedy hlasovat o zahraničním výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zahraniční výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování č. 97. Přihlášeno 127, pro 104, proti nula. Odhlasováno.

Tak to máme a opět se vrátíme k panu ministru Drábkovi. Ale čím? To kdybych tak věděl. Ano, tady to máme. Je to

49.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, kterou se mění a doplňuje Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o společných státních hranicích ze dne 4. ledna 1996, podepsaná dne 13. května 2010 v Bratislavě /sněmovní tisk 59/ - první čtení

Prosím, abyste uvedl tento tisk, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, účelem smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou je především změna charakteru státních hranic na hraničních vodních tocích z dosavadního pohyblivého na nepohyblivý. Předkládaná smlouva stanoví státní hranice téměř po celé délce jako nepohyblivé. Výjimkou je prozatím cca 60metrový úsek přiléhající k pohyblivému bodu styku státních hranic České republiky, Slovenské republiky a Rakouské republiky. Tento úsek bude až do dosažení dohody s rakouskou stranou pohyblivý.

Důvodem je zejména zintenzivnění ochrany životního prostředí a snaha o stabilizaci majetkoprávních vztahů. Je třeba zdůraznit, že na základě smlouvy nedojde ke změně průběhu státních hranic se Slovenskou republikou. Průběh státních hranic bude fixován ve stavu k 25. červenci 1997.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Děkuji. Já bych poprosil paní poslankyni Lenku Andrášovou. Už dnes podruhé. Prosím.

Poslankyně Lenka Andrášová: Já bych jen krátce doplnila slova pana ministra o pár čísel a chtěla bych vám říci jenom pro zajímavost, že od roku 1996 Česká republika díky zatím takovému nastavení hranic, jaké bylo, přišla o 54 metrů čtverečních. Ve prospěch Slovenska, samozřejmě. A jinak bych ještě dodala další číslo, a to že pokud tuto smlouvu pošleme dál a schválíme ji, ratifikujeme ji, pak snížíme naše náklady o zhruba 1,7 mil. až 3 mil. ročně.

Takže doporučuji tuto smlouvu opět k projednání v zahraničním výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: No, to vypadá slibně. Ano, děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nikdo se nehlásí. Končím. Ani toto vás nepřinutilo. Takže budeme hlasovat, zřejmě, co jiného taky.

Budeme hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 98. Přihlášeno 127, pro hlasovalo 101, proti žádný. Přijali jsme to, tedy poslali.

A teď. Pane ministře, máte tu Makedonii. Bod

50.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Makedonie o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 9. února 2010 v Praze /sněmovní tisk 60/ - první čtení

Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ano. Pane předsedající, účelem Dohody mezi vládou České republiky a vládou republiky Makedonie o spolupráci v boji proti trestné činnosti, která byla podepsána 9. února tohoto roku v Praze, je poskytnout policejním a celním orgánům obou států potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci v boji proti nejzávažnějším formám trestné činnosti a stanovit základní pravidla pro jejich přímé kontakty a zásady nakládání s předávanými informacemi. V současné době není spolupráce českých a makedonských policejních orgánů na bilaterální úrovni upravena. Dohoda standardně obsahuje demonstrativní vymezení rozsahu a forem spolupráce, přičemž základem je výměna informací. Dohoda reflektuje skutečnost, že Česká republika je součástí schengenského prostoru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je pravda. Děkuji. Bohužel víme, že Petr Gandalovič tu není. Mohl by si to rozdat pan Kostřica s panem Hamáčkem, nebo jak to provedeme? Mám tady hlasy pro Hamáčka. (Smích.) Byl stručný, uznejme to. Já, jestli nemáte nic, bych zkusil hlasovat Hamáčka. Uvidíme, co to udělá. Když neprojde, vezmeme dalšího.

Zahajují hlasování. Kdo je pro Hamáčka? Kdo je proti?

Hlasování 99, přihlášeno 126, pro 96, proti 3. Prosím pana poslance Hamáčka. Může nám říci něco k Makedonii.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, konstatuji, že důvěra ve mě soustavně klesá, ale já se pokusím ty, co mě nevolili, přesvědčit o tom, aby podpořili příkázání tohoto tisku zahraničnímu výboru, protože spolupráce s Makedonií je důležitá, ale i vzhledem k tomu, že region západního Balkánu je prioritní oblastí pro Českou republiku a s celou řadou zemí v okolí máme obdobné smlouvy sjednány. Takže já doporučím příkázání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám rozpravu, nikoho nevidím, končím. Hlasovat tedy budeme o příkázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro příkázání zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko, zvedne ruku.

Hlasování číslo 100. Přihlášeno 127, pro 104, proti nula. Tak a to je vše.

Další bod je

51.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Arménskou republikou o předávání a přebírání protiprávně pobývajících osob, podepsaná dne 17. května 2010 v Jerevanu /sněmovní tisk 61/ - první čtení

Prosím, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předseda-jící, dámy a pánové, materiál, který vám předkládám, obsahuje návrh na ratifikaci tzv. readmisní smlouvy s Arménskou republikou. Cílem předkládané smlouvy je poskytnout základní právní rámec pro spolupráci České republiky a Arménské republiky při předávání a přebírání nelegálně pobývajících občanů těchto států, občanů třetích států a osob bez státní příslušnosti. Iniciativa ke sjednání smlouvy vzešla z české strany, a to s ohledem na počet nelegálně pobývajících občanů Arménské republiky na území České republiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Prosím Františka Novosada.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, jak už tady pan ministr řekl, já bych

rovněž doporučil projednat tento návrh v zahraničním výboru a postoupit do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Skvělé. Otevírám obecnou rozpravu, nikdo se nehlásí. Končím a budeme hlasovat o příkázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro příkázání zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování 101, přihlášeno 129, pro hlasovalo 106, proti žádný. Příkázáno.

A teď tady máme

52.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Statut Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie /sněmovní tisk 62/ - první čtení

Poprosím pana ministra.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předseda-jící, dámy a pánové, tentokrát zaskočím za ministra Kocourka, takže to pro mne bude trochu obtížnější. Dovolte mi, abych vám přiblížil materiál, který se týká návrhu na ratifikaci statutu Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie, zkráceně IRENA. Agentura vznikla z iniciativy Německa, v současné době má 149 signatářů a bylo ukončeno 34 ratifikací. Statut této agentury již ratifikovalo deset států Evropské unie včetně všech našich sousedů.

Díky tomuto rychlému zakládacímu postupu, který nemá v historii mezinárodních agentur obdoby, tato agentura oficiálně vznikla v červenci tohoto roku. Česká republika podepsala statut v lednu 2010 a členství v agentuře nám může přinést mnoho pozitivního. Předpokládá se výstavba technologického a inovačního centra agentury, které bude pro nás přínosem z hlediska přístupu k technologiím.

Není pochyb o tom, že se Česká republika má stát členem této agentury, a věřím, že hladký průběh ratifikačního procesu napomůže tomu, abychom se co nejdříve mohli zapojit do fungování agentury jako její plnoprávní členové.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádal bych Robina Böhnische o komentář v prvním čtení. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo. Panu ministrovi se povedlo takřka nemožné, vtělit i tuto mezinárodní smlouvu velmi stručně do série těch dnes probíraných smluv. Nicméně je třeba říci, že tento bod se poněkud vymyká. Nejde o tradiční smlouvu napsanou podle nějakého vzoru, ale ratifikací statutu Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie Česká republika vlastně vstoupí do nové mezinárodní organizace s tím, že samozřejmě bude mít i nějaké náklady a povinnosti v této mezinárodní organizaci.

Přes složitost toho problému se v rámci ušetření času pokusím zkrátit i svou zpravodajskou zprávu a pana ministra pouze doplním v tom, že Mezinárodní agentura pro obnovitelné zdroje energie, zkráceně IRENA, bude pokrývat celou škálu činností, především to bude vývoj rozsáhlé informační databáze o obnovitelných zdrojích, poskytování poradenství, podpora výzkumu, spolupráce s dalšími organizacemi a stimulování mezinárodní diskuse o obnovitelných zdrojích.

Dodám, že celkový rozpočet agentury na letošní rok byl stanoven na 17 milionů amerických dolarů, přičemž příspěvek České republiky pro letošní rok je stanoven na 60 tisíc amerických dolarů. Dá se předpokládat, že výše příspěvku bude v různých letech různá pro jednotlivé zapojené státy. Dodávám, že hlavním garantem a bezprostředním realizátorem potenciálního členství České republiky v agentuře bude Ministerstvo průmyslu a obchodu, které bude spolupracovat s Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem životního prostředí.

Osobně doporučuji ratifikovat statut Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie a postoupit tento dokument k dalšímu projednávání v zahraničním výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Otevírám rozpravu k přednesenému. Václav Klučka se hlásí do rozpravy.

Poslanec Václav Klučka: Zkusme to rozvinout. Já si myslím, že tento dokument měl projednat i hospodářský výbor.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Budeme hlasovat. Kdo dál se hlásí do rozpravy? Nikdo. Můžeme rozpravu ukončit. Budeme tedy hlasovat, pokud nejsou další návrhy, ty dva výbory – zahraniční a pak hospodářský.

Takže zahajují hlasování. Kdo je pro zahraniční výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 102. Přihlášeno je 128, pro je 104, proti jeden. Takže to bylo přikázáno.

A teď druhý návrh byl hospodářský výbor. Zahajují hlasování. Kdo je pro hospodářský výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 103. Přihlášeno je 128, pro hlasovalo 87, proti 5. Takže to bylo přikázáno i výboru hospodářskému. Tím je to hotovo.

Poslední smlouva, kterou tady mám, je

54.
**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací
Dodatkový protokol mezi Českou republikou a Marockým královstvím
o změně Dohody mezi Českou republikou a Marockým královstvím
o podpoře a vzájemné ochraně investic,
podepsaný dne 19. března 2010 v Rabatu
/sněmovní tisk 71/ - první čtení**

Prosím, pane ministře, naposledy.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, předkládám Poslanecké sněmovně k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol mezi Českou republikou a Marockým královstvím o změně Dohody mezi Českou republikou a Marockým královstvím o podpoře a vzájemné ochraně investic. Byl podepsán dne 19. března tohoto roku v Rabatu.

Tak jako v řadě minulých případů, dodatkový protokol harmonizuje dohodu o ochraně investic s Marokem z roku 2001 s právem Evropské unie. Tato povinnost vyplývá z článku 351 Smlouvy o fungování Evropské unie. Protože předložený dodatkový protokol obsahuje harmonizační klauzule odsouhlasené Evropskou komisí, zajišťuje text plný soulad dohody o ochraně investic s Marokem s právem Evropské unie, z uvedených důvodů doporučuji, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s ratifikací předloženého dodatkového protokolu souhlas, a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Také děkuji. Požádám paní poslankyni Janu Fischerovou.

Poslankyně Jana Fischerová: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, takže na závěr ještě k této dohodě mezi Marockým královstvím a Českou republikou řeknu, že chci poděkovat panu ministru, který tento návrh perfektně uvedl. Jenom dodatek k tomu řeknu, že mě i zajímalo, jaká je situace zahraničního obchodu mezi Marokem a Českou republikou. Tendence je opravdu vzestupná, takže dobře, že je tady ten návrh, a já dávám žádost, aby to postoupilo dále příkazání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Otevírám obecnou rozpravu k Maroku. Nikdo se nehlásí, takže rozpravu končím. Budeme hlasovat o návrhu příkazání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, příkazat zahraniční výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 104, přihlášeno 128, pro hlasovalo 105, proti nula. Takže jsme to příkazali.

Dřív než poslanec Tluchoř zase přijde s nějakými smlouvami, sděluji, že končím jednání Sněmovny. Ne definitivně, zítra se bude ještě pokračovat. V 9 hodin se bude pokračovat pevně zařazenými body. Prozatím vám přeji krátký, příjemný večer. (Slabý potlesk).

(Jednání skončilo v 19.42 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
24. září 2010 v 9.00 hodin
Přítomno: 157 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, je 9 hodin, začíná čtvrtý jednací den 5. schůze Poslanecké sněmovny. Dovolte mi, abych vás všechny na této schůzi přivítala.

Prosím, abyste se nejprve všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Prosím zároveň, abyste mi případně nahlásili ti, kdo z vás mají kartu náhradní. Zatím o náhradní kartu požádal pan poslanec Vojtěch Adam, má náhradní kartu č. 2, pan poslanec Adam Rykala – náhradní karta č. 6.

Nyní se dostáváme k omluvám. Dnes žádají omluvit z neúčasti tyto kolegyně a kolegové: Jan Bureš – pracovní důvody, Jan Farský – zdravotní důvody, Michal Hašek – pracovní důvody, Pavel Holík – pracovní důvody, Gabriela Hubáčková – zdravotní důvody, Jitka Chalánková – pracovní důvody, Radim Jirout – pracovní důvody, Kádner David, Krátký Jiří – osobní důvody, Jan Látka – pracovní důvody, Vladimíra Lesenská – pracovní důvody, Josef Novotný ml. – pracovní důvody, Jiří Paroubek se omlouvá též, Aleš Roztočil – rodinné důvody, Jiří Rusnok – osobní důvody, omlouvá se od 10.30 hodin, Jiří Skalický – rodinné důvody, Josef Smýkal – osobní, Bohuslav Sobotka – pracovní, Zdeněk Škromach se omlouvá, Jiří Štětina – osobní důvody, Milan Šťovíček – rodinné důvody, Ladislav Velebný – zdravotní, Vladislav Vilímeček – pracovní, totéž Jiří Zemánek – pracovní důvody, Miroslava Němcová se omlouvá na dnešek od 12 hodin.

Dále bych vás měla seznámit s omluvami členů vlády. Omlouvá se pan ministr Leoš Heger od 13.30 hodin, Kamil Jankovský – zdravotní důvody, Karel Schwarzenberg – zahraniční cesta, totéž Alexandr Vondra.

To byly omluvy, které mi byly doručeny do této chvíle. Pardon, ještě dvě – dovolte. Paní poslankyně Bubeníková se omlouvá z dnešního odpoledního zasedání a pan poslanec Škárka se omlouvá od 11 hodin dnešního dne. Tolik omluvy. Pan kolega Chlad se omlouvá, nebude zde od 13.30 hodin.

Ráda bych vás informovala také o tom, že na dnešní dopolední jednání máme pevně zařazené návrhy zákonů, které předkládá Senát a zastupitelstva krajů, to je body 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 a 26, poté budeme pokračovat dalšími body ve schváleném pořadí, pokud nedojde ke změnám.

Nyní se o slovo hlásí předseda volební komise Jan Vidím. Prosím. (Hluk v sále.)

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, Poslanecká sněmovna rozhodla o tom –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, promiňte, pane kolego. Dámy a pánové, schůze začala. Všechny vás důrazně žádám, abyste usedli do svých lavic a věnovali se tomu, co je na programu schůze. Ostatní prosím, aby odešli řešit nezbytné věci do kuloárů. Děkuji.

Poslanec Jan Vidím: Poslanecká sněmovna rozhodla o tom, že včera ve 12.30 hodin měly proběhnout pevně zařazené volební body – volba členů stálých delegací, předsedů stálých komisí a delegací a člena, respektive členky Nejvyššího kontrolního úřadu. Všichni jsme si dobře vědomi toho, že k tomu nedošlo. Protože se dá očekávat, že tato volba by mohla být i dvoukolová, dovolím si Poslaneckou sněmovnu požádat o to, aby tyto body, tedy konkrétně body 58, 59, 60, 61 a 65, byly zařazeny teď hned jako první body dnešního jednání. Opět – opakuji – důvodem je to, že se dá očekávat druhé kolo, tak abychom jej byli schopni absolvovat ještě během dnešního dne.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: V podstatně pan předseda zahájil tu část dnešního jednání, která se věnuje změnám pořadu schůze. Pane předsedo, byly to body 58, 59, 60, 61 „až“ 65? Ne. „A“ 65. Děkuji. Dále prosím paní poslankyni Karolinu Peake, která se hlásí též k pořadu schůze.

Poslankyně Karolína Peake: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, na minulé schůzi jsme si schválili zkrácení lhůty mezi 2. a 3. čtením tisku č. 45, návrhu novely zákona o veřejných zakázkách. Proto bych prosila o jeho pevné zařazení na dnešní pořad, a to na 13.10 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní kolegyně. Někdo další, prosím, se hlásí k pořadu schůze? Pan poslanec Suchánek. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych chtěl požádat Sněmovnu o pevné zařazení bodu 68, což je Návrh časového harmonogramu k projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech, a to jako první bod po volebních bodech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, já jsem vám teď nerozuměla. První bod dnes odpoledne? (Informace pana poslance z místa.) První bod po volebních bodech. Děkuji za tento návrh.

Jenom bych chtěla upozornit všechny, že jsme se domluvili, a to i na politickém grémiu, samozřejmě o tom budeme hlasovat, Sněmovna rozhodne, a určitě to má svou logiku, přednést tento návrh, ale hledali jsme také schůdné řešení pro to, abychom projednávali v nějakém rozumném čase senátní body, protože jsou sem zváni senátoři a také zástupci krajů, a proto jsme se i na politickém grémiu domlouvali o tom bloku, kterým dnes zahájíme. Rozumím tomu, že budou předrženy možná volby, ale prosím, abychom respektovali napříště to, že je zde takováto domluva, že jsou předem zváni senátoři, předem zváni zástupci krajů na určitou hodinu, na určitý den, tak abychom nemíchali tím programem takovým způsobem, který potom znemožní projednávání bodu, kvůli kterému sem vážili dlouhou cestu. Jenom si to dovoluji teď říci jako upozornění pro všechny návrhy, které budete chtít vznášet nyní, ale i v budoucnosti.

Ještě někdo k programu schůze? Nikdo se nehlásí.

Nejprve zde máme návrh pana poslance Jana Vidíma, předsedy volební komise. Ten zní takto: body 58, 59, 60, 61 a 66(?) zařadit jako první body našeho dnešního ranního, dopoledního jednání.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 105. Táhá se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 105, přítomno 137, pro 128, proti nikdo. Tuto změnu jsme schválili.

Paní poslankyně Karolína Peake navrhuje, abychom projednali tisk č. 45, což je novela zákona o veřejných zakázkách, dnes ve 13.10 hodin, tedy pevné zařazení tohoto tisku.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 106. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 106, přítomno 138, pro 104, proti nikdo. Tuto změnu jsme též schválili, nebo toto pevné zařazení.

Dále pan kolega Pavel Suchánek navrhuje zařadit – je to bod 68? Bod 68 jako první bod po volebních bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 107. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 107, přítomno 141, pro 84, proti 5. Tento návrh byl přijat.

Tolik všechny změny, které se týkají pořadu schůze. Můžeme se tedy

věnovat tomu, co jsme si právě nyní schválili, to je bodům, které navrhuje předseda volební komise.

Prvním z nich je bod

58.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Prosím pana předsedu o slovo.

Ještě oznamuji, že pan kolega Tluchoř má náhradní kartu číslo 7.

Prosím pana předsedu volební komise.

Poslanec Jan Vidím: Paní a pánové, paní předsedkyně, především vám děkuji, že jste vyhověli mé žádosti a zařadili jste volební body na tento okamžik.

Nejprve tedy přistoupíme k bodu 58, kterým jsou návrhy na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Ve stanovené lhůtě jsme od poslaneckých klubů obdrželi následující návrhy. Byly to dvě rezignace, a to rezignace poslance Viktora Paggia na členství ve stálé komisi Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby, a rezignace poslance Václava Kubaty na členství ve stálé delegaci Parlamentu do Meziparlamentní unie.

Dále jsme obdrželi návrhy na volbu, a to poslance Davida Kádnera za člena stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti BIS za rezignovavšího Viktora Paggia a poslance Jaroslava Lobkowicze za člena stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie za poslance Kubatu.

Zákon o jednacím řádu stanoví, že změny v ustanovených orgánech a komisích lze provádět jen se souhlasem Poslanecké sněmovny a volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád nestanoví způsob hlasování, ale protože jsme volili komise i stálé delegace veřejně, tak volební komise doporučuje hlasování veřejně prostřednictvím hlasovacího zařízení.

Nyní bych vás tedy poprosil, paní předsedkyně, abyste zahájila rozpravu ke kandidátům a ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu. Prosím, hlásí se do ní někdo? Nemám žádnou písemnou přihlášku. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přistoupíme k vlastní volbě. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nebyly tedy v rozpravě podány žádné návrhy, o veřejném hlasování se nehlasuje, čili můžeme nyní jedním

hlasováním zvolit pana poslance Davida Kádnera za člena stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti BIS a pana poslance Jaroslava Lobkowicze za člena stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlasujeme o tomto návrhu. Zahajuji hlasování pořadové číslo 108. Kdo je pro? Kdo je proti? Hlasování pořadové číslo 108, přítomno 148, pro 131, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Ještě bychom samozřejmě z formálních důvodů měli vzít na vědomí rezignaci poslanců Paggia a Kádnera, opět jedním hlasováním. Poslanecká sněmovna bere na vědomí rezignaci poslanců Viktora Paggia a Davida Kádnera.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 109. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 109, přítomno 148, pro 129, proti nikdo. Rezignaci jsme vzali na vědomí.

To je, myslím, vše, co bylo možno projednat k bodu 58. Končím tedy projednávání tohoto bodu.

Zahajuji bod

59.

Návrh na volbu poslanců do stálých delegací Parlamentu do meziparlamentních organizací

Na lavice byl rozdan seznam navržených poslanců. Připomínám, že na druhé schůzi Poslanecké sněmovny jsme usnesením číslo 31 z 9. července již zvolili členy do stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie a členy stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě. Zbývá nám tedy zvolit poslance se statutem člena poslance, se statutem náhradníka do stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění NATO, stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy, stálé delegace Parlamentu do shromáždění Západoevropské unie a stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy.

Pana předsedu volební komise prosím o slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, paní předsedkyně velmi detailně uvedla tento rozsáhlý volební

bod 59. Vzhledem k tomu, že volba jako taková bude probíhat veřejně prostřednictvím hlasovacího zařízení, chtěl bych vás, paní předsedkyně, požádat, abyste se pokusila trochu zklidnit a zaujmout poslance v sále. (V sále je neustále velký hluk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to strašně těžké. Nevím, co bychom museli vymyslet, abychom je zaujali. Společně si potom na to sedneme a třeba na něco přijdeme.

Poslanec Jan Vidím: Možná nějaký taneček. (Potlesk.)

Volební komise v předložené lhůtě obdržela návrhy, které posléze postoupila všem poslaneckým klubům. Jak již uvedla paní předsedkyně, máte před sebou tyto návrhy, tyto přehledy kandidujících poslanců do jednotlivých meziparlamentních orgánů. Máte je před sebou na svých stolech.

Měli bychom nejprve rozhodnout o navržených poslancích do stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Severoatlantické aliance. Upozorňuji, že máme šest kandidátů na pět obsazovaných míst. Budeme tedy hlasovat o každém z navržených kandidátů zvlášť a ti, kteří získají nadpoloviční většinu a v pořadí prvních pěti, budou zvoleni.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ale ještě předtím otevřeme rozpravu.

Poslanec Jan Vidím: Pochopitelně. Požádám vás o otevření rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nikdo se do ní dosud nepřihlásil. Hlásí se nyní? Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím. Pan předseda volební komise bude předkládat jednotlivé návrhy a podle jeho návrhu budeme dále postupovat.

Ještě dodávám, že pan kolega Babák má náhradní kartu číslo 8.

Poslanec Jan Vidím: Můžeme přistoupit k hlasování. Budeme postupovat podle abecedního pořadí navržených kandidátů. Nejprve budeme hlasovat o poslanci Janu Farském. Za člena této delegace je navržen pan poslanec Jan Farský.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování. Táží se, kdo souhlasí s tím, aby se stal tento náš kolega členem stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění NATO. Kdo je pro? (Výkřiky ze sálu: Nejde hlasovací zařízení.)

Ještě to zkusíme jednou. Zahajují nyní hlasování. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 110, přítomno 152, pro 121, proti nikdo. Můžeme pokračovat, pane předsedo.

Poslanec Jan Vidím: Za člena této delegace je navržen pan poslanec Jan Hamáček.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 111. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 111, přítomno 152, pro 141, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Za člena této delegace je navržen pan poslanec Václav Klučka.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 112. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 112, přítomno 153, pro 141, proti nikdo. Můžeme pokračovat, pane předsedo.

Poslanec Jan Vidím: Za člena této delegace je navržen pan poslanec Josef Nekl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 113. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 113, přítomno 152, pro 44, proti 31.

Poslanec Jan Vidím: Za člena této delegace je navržen pan poslanec Viktor Paggio.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 114. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 114, přítomno 152, pro 123, proti 7.

Poslanec Jan Vidím: Za člena této delegace je navržen pan poslanec David Šeich.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další hlasování nese číslo 115. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování s číslem 115 přítomno 153, pro 121, proti 1.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní přistoupíme k volbě náhradníků této stálé delegace. Upozorňuji, že pro Poslaneckou sněmovnu je zde vyhrazeno pět míst náhradníků delegace Parlamentu do

Parlamentního shromáždění Severoatlantické aliance a v tuto chvíli máme na pět obsazovaných míst pět kandidátů. Navrhl bych tedy, abychom hlasovali o všech kandidátech současně.

Za náhradníka této delegace jsou navrženi poslanci: Daniel Korte, Josef Nekl, Antonín Seďa, Pavel Staněk a Martin Vacek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Není-li námitka proti tomuto postupu, zahajují hlasování pořadové číslo 116. Táží se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 116 přítomno 153, pro 150, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně a konstatuji, že členy stálé delegace parlamentu do Parlamentního shromáždění Severoatlantické aliance byli zvoleni páni poslanci Jan Farský, Jan Hamáček, Václav Klučka, Viktor Paggio a David Šeich a náhradníky této stálé delegace byli zvoleni poslanci Daniel Korte, Josef Nekl, Antonín Seďa, Pavel Staněk a Martin Vacek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji.

Poslanec Jan Vidím: Také děkuji. Nyní můžeme přistoupit k hlasování o navržených poslancích do stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy. I zde bylo navrženo šest kandidátů na členy a šest kandidátů na náhradníky. Upozorňuji, že můžeme zvolit pouze pět členů a pět náhradníků, musíme tedy provést volbu jednotlivých kandidátů zvlášť.

Za člena této delegace je navržen pan poslanec Michal Babák

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 117. Ptám se, kdo souhlasí. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 117 přítomno 153, pro 121, proti 4.

Poslanec Jan Vidím: Za členku této delegace je navržena paní poslankyně Jana Fischerová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 118. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 118 přítomno 153, pro 123, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Za členku této delegace je navržena paní poslankyně Kateřina Konečná.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 119. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 119 přítomno 154, pro 44, proti 37.

Poslanec Jan Vidím: Za člena této delegace je navržen pan poslanec Václav Kubata.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 120. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 120 přítomno 154, pro 120, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Za člena této delegace je navržen pan poslanec Ladislav Skopal.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 121. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 121 přítomno 154, pro 124, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Za člena této delegace je navržen pan poslanec Tomáš Úlehla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 122. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 122 přítomno 154, pro 120, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. Tím jsme skončili hlasování o členech stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy a nyní můžeme zahájit hlasování o náhradnících této delegace.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Staněk se hlásí. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Dobré dopoledne. Dámy a pánové, vážená paní předsedkyně, já se té nominace vzdávám, takže bude asi jednodušší hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Pan předseda volební komise bude mít jednodušší úkol.

Poslanec Jan Vidím: Ono to není tak úplně pravda, protože se hlasuje o kandidátce předložené volební komisí, ale já samozřejmě znám, jak se z této situace dostat elegantně. Doporučuji Poslanecké

sněmovně, aby vzala na vědomí rezignaci na nominaci na náhradníka této stálé delegace a poté bychom hlasovali o těch zbývajících pěti najednou. Čili Poslanecká sněmovna bere na vědomí rezignaci na nominaci.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nejprve rezignace. Zahajují hlasování pořadové číslo 123. Kdo souhlasí s touto rezignací? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 123 přítomno 154, pro 140, proti nikdo. Rezignaci jsme tedy přijali.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Tím, že jsme vzali na vědomí rezignaci pana kolegy poslance Pavla Staňka, máme na pět míst, která můžeme obsazovat, pět kandidátů. Proto Poslanecké sněmovně navrhuji, abychom jedním hlasováním zvolili právě těchto pět kandidátů, čili za náhradnici této delegace je navržena paní poslankyně Lenka Andryšová, paní poslankyně Kateřina Konečná, pan poslanec Walter Bartoš, pan poslanec Kostřica a paní poslankyně Dana Váhalová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 124. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 124 přítomno 154, pro 150, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Konstatuji, že jsme zvolili členy delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy ve složení Michal Babák, Jana Fischerová, Václav Kubata, Ladislav Skopal a Tomáš Úlehla a náhradníky této delegace paní poslankyni Lenku Andryšovou, Waltera Bartoše, Kateřinu Konečnou, pana poslance Kostřicu, paní poslankyni Danu Váhalovou a to je vše.

Můžeme přistoupit k dalšímu volebnímu bloku, co se stálých delegací týče, a to je volba našich zástupců do stálé delegace Parlamentu do Shromáždění Západoevropské unie. Tady si dovolím upozornit na skutečnost, že se Poslanecká sněmovna napříč poslaneckými kluby shodla na tom, že dojde ke sloučení dvou stálých delegací, dvou delegací Parlamentu, a to právě stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy, kterou jsme právě zvolili, a delegace Parlamentu do Shromáždění Západoevropské unie.

Proto také jednotlivé poslanecké kluby navrhovaly stejná jména do této delegace. Přesto musíme přistoupit k hlasování o jednotlivých členech, neboť dosud Sněmovna nerozhodla o sloučení těchto delegací. Čili budeme hlasovat o členech. Opět máme šest kandidátů na pět míst. Musíme tedy hlasovat o každém zvlášť.

Za člena této delegace, tedy delegace Parlamentu do Shromáždění Západoevropské unie, je navržen pan poslanec Michal Babák.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 125. Kdo je pro? Proti?

V hlasování pořadové číslo 125 přítomno 155, pro 123, proti 5.

Poslanec Jan Vidím: Za členku této delegace je navržena paní poslankyně Jana Fischerová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 126. Ptám se, kdo je pro. Proti?

V hlasování pořadové číslo 126 přítomno 155, pro 101, proti 3.

Poslanec Jan Vidím: Za členku této delegace je navržena paní poslankyně Kateřina Konečná.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 127. Kdo je pro? Proti?

V hlasování pořadové číslo 127 přítomno 156, pro 57, proti 33.

Poslanec Jan Vidím: Za člena této delegace je navržen pan poslanec Ladislav Skopal.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 128. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 128 přítomno 156, pro 125, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Za člena této delegace je navržen pan poslanec Tomáš Úlehla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 129. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 129 přítomno 156, pro 126, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Konečně za člena této delegace je navržen pan Rom Kostřica.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 130. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 130 přítomno 156, pro 125, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní můžeme přistoupit k hlasování o náhradnících této delegace. Já bych se jenom zeptal pana kolegy Staňka, jestli můžu chápat jeho rezignaci na náhradnictví v delegaci Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy stejně tak jako rezignaci do této delegace Parlamentu do Shromáždění Západoevropské unie. (Ano.) Děkuji velmi pěkně. Protože jsme tuto rezignaci na nominaci již vzali na vědomí, není třeba o tomto hlasovat, a můžeme jedním hlasováním, pokud Sněmovna nebude namítat, zvolit náhradníky této delegace – paní poslankyni Lenku Andryšovou, pana poslance Waltera Bartoše, paní poslankyni Kateřinu Konečnou, paní poslankyni Gabrielu Peckovou a paní poslankyni Danu Váhalovou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 131. Táží se, kdo je pro tento návrh. Proti?

V hlasování pořadové číslo 131 přítomno 156, pro 151, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Konstatuji, že jsme zvolili členy stálé delegace Parlamentu do Shromáždění Západoevropské unie ve složení: Michal Babák, Jana Fischerová, Rom Kostřica, Ladislav Skopal a Tomáš Úlehla a náhradníky této delegace: paní poslankyni Lenku Andryšovou, Kateřinu Konečnou, Gabrielu Peckovou, Danu Váhalovou a poslance Waltera Bartoše. Tím tato část tohoto bloku končí.

Můžeme přistoupit k poslední delegaci, a to je stálá delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy. Zde byli navrženi čtyři kandidáti na členy a čtyři kandidáti na náhradníky. Upozorňuji, že můžeme zvolit pouze tři členy a pouze dva náhradníky, takže tohle hlasování bude trochu pestřejší.

Za člena této delegace je navržen pan poslanec Stanislav Grospič.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 132. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 132 přítomno 156, pro 38, proti 42.

Poslanec Jan Vidím: Za člena této delegace je navržen pan poslanec Václav Mencl. (Poslanec Kováčik se hlásí o vystoupení.) Domnívám se, že v průběhu hlasování není možné...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsme v průběhu hlasování, pane předsedo, poprosím vás po jeho skončení. Samozřejmě dostanete slovo. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Ještě jednou tedy. Za člena této delegace je navržen pan poslanec Václav Mencl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 133. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 133 přítomno 157, pro 125, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Za členku této delegace je navržena paní poslankyně Dagmar Navrátilová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 134. Kdo je pro tento návrh? Proti?

V hlasování pořadové číslo 134 přítomno 157, pro 125, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Za člena této delegace je navržen pan poslanec Ladislav Velebný.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 135. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 135 přítomno 157, pro 128, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Tím jsme zvolili členy Stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy. Můžeme přistoupit k volbě náhradníků. Ale v tuto chvíli už je možné samozřejmě udělit slovo, pokud uznáte za vhodné, paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím. Pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, přeji hezký den. Já jsem se samozřejmě přihlásil s vědomím, že budu za mikrofon puštěn až v okamžiku, kdy hlasování probíhat nebude. Natolik mladým vojákem zase nejsem. A natolik mladým vojákem také nejsem proto, a bych si neuvědomil, že do Rady Evropy by se mělo volit ne na základě toho, co se tady dohodne, ale na základě toho, že podle jejich podmínek, nikoliv našich podmínek, by delegace měla být složena ze všech parlamentních politických stran na základě principu poměrného zastoupení.

Vzhledem k tomu, že nás čekají ještě další volby, poslanecký klub KSČM si potřebuje v této nově nastalé situaci ujasnit další postup, a proto žádám o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání jedna hodina.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhláшуji přestávku do 10.40 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.39 hodin.)

(Jednáno pokračovalo v 10.41 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, prosím, abyste se dostavili všichni z kuloárů do jednacího sálu, abychom mohli pokračovat ve schůzi, kterou jsme pro přestávku poslaneckého klubu KSČM přerušili, a já poprosím pana předsedu volební komise, aby pokračoval ve své dnešní úloze, abychom tedy některé body alespoň dokončili.

Prosím tedy, pane předsedo, i za této situace, kdy ještě někteří docházejí, myslím, že můžeme zahájit pokračování schůze.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedkyně, paní a pánové, před přestávkou pro jednání poslaneckého klubu KSČM jsme ukončili volbu členů stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy a nyní můžeme přistoupit k volbě náhradníků této stálé delegace.

Všiml jsem si, že se k tomuto tématu náhradnictví stálé delegace Středoevropské iniciativy hlásí paní poslankyně Kočí a stejně tak pan kolega Šeich a já bych prosil, samozřejmě s vaším souhlasem, paní předsedkyně, abyste jim umožnila vystoupit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Samozřejmě. Hlásí se paní poslankyně Kristýna Kočí.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, rezignuji ze své nominace. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Tak, to je první sdělení. A je ještě nějaké další, které by v tuto chvíli mělo zaznít?

Poslanec Jan Vidím: Vážená paní předsedkyně, pan kolega Šeich mě informoval, že... (Poslanec Šeich vchází do jednacího sálu.) Ano, pan kolega Šeich už to asi řekne sám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, kolega David Šeich má slovo.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, vítám snahu poslance Vidíma, vzal to za mne, ale řeknu to sám. Pro zjednodušení volby prosím Poslaneckou sněmovnu, aby přijala mou rezignaci na kandidaturu náhradníka této stálé delegace. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pan předseda.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, dovoluji si Poslanecké sněmovně navrhnout usnesení: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí rezignaci na nominaci náhradníka stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy paní Kristýny Kočí a Davida Šeicha.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 136. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na rezignaci. Kdo je proti?

V hlasování číslo 136 přítomno 152, pro 114, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. V tuto chvíli máme tedy na dvě pozice náhradníků stálé delegace do Středoevropské iniciativy dva kandidáty. Doporučuji Poslanecké sněmovně, abychom o obou hlasovali současně. Jako náhradník této delegace je navržena paní poslankyně Jana Kaslová a pan poslanec Stanislav Grospič.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 137. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na náhradníky? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 137 přítomno 152, pro 117, proti nikdo.

Poslanec Jan Vidím: Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, zvolili jsme členy stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy, paní poslankyni Dagmar Navrátilovou, pana poslance Václava Mencla a Ladislava Velebného, a zvolili jsme taktéž náhradníky této delegace, paní poslankyni Janu Kaslovou a pana kolegu Stanislava Grospiče. Tím jsme vyčerpali program bodu č. 59.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám, pane předsedo, končím tedy bod č. 59, a je před námi bod číslo

60.

Návrh na volbu předsedů stálých komisí Poslanecké sněmovny

Slovo patří předsedovi volební komise panu poslanci Janu Vidímovi.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, volební komise projednala na své 6. schůzi návrhy poslaneckých

klubů na volbu předsedů stálých komisí Poslanecké sněmovny a přijala usnesení č. 14, které máte před sebou na stolech. Seznámím vás s návrhy.

Na předsedu stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny je navržen pan poslanec Zdeněk Škromach.

Do pozice předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro rodinu a rovné příležitosti jsou navrženy dvě kandidátky – paní Helena Langšádlová a paní Soňa Marková.

Na předsedu stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby je navržen pan poslanec Martin Pecina.

Na předsedu stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu použití odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí, rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti Inspekce Policie je navržen pan poslanec Daniel Korte.

Na předsedu stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství je navržen pan Antonín Seďa, a konečně

na předsedu stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Národního bezpečnostního úřadu je navržen pan poslanec Zdeněk Boháč.

Jedná se o volbu tajnou, podle zákona o jednacím řádu tam nemůžeme zvolit jinou metodu.

Já bych vás chtěl, paní předsedkyně, požádat, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Otevírám rozpravu. Hlásí se prosím do ní někdo? Nehlásí, rozpravu končím.

Poslanec Jan Vidím: S ohledem na to, že nedošel žádný další návrh, poprosil bych paní předsedkyni, aby v tuto chvíli přerušila projednávání bodu č. 60 a zahájila projednávání bodu č. 61.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přerušuji projednávání bodu č. 60 a zahajuji projednávání bodu číslo

61.

Návrh na volbu vedoucích stálých delegací Parlamentu do meziparlamentních organizací

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji, paní předsedkyně. Paní a pánové, volební komise projednala na své 6. schůzi návrhy poslaneckých klubů na

pozice vedoucích stálých delegací Parlamentu a přijala usnesení č. 15, které máte v tuto chvíli před sebou. Seznámím vás s nominacemi.

Na vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie je navržen pan Tomáš Chalupa,

na vedoucího stálé delegace Parlamentu do OBSE, Parlamentního shromáždění Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, je navržen pan Pavel Hojda,

jako vedoucí stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění NATO je navržen pan Jan Hamáček, a konečně

do pozice vedoucího stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy je navržen pan Václav Kubata.

Volební komise konstatuje, že neobdržela žádný návrh na vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy. Důvod je nasnadě – opět opakují shodu politických frakcí v této Sněmovně, neboť bude zřejmě tuto delegaci obsazovat Senát nebo dojde ke sloučení se stálou delegací do Rady Evropy.

Volební komise konstatuje, že vedoucího stálé komise Parlamentu do Shromáždění Západoevropské unie volí druhá komora, tedy Senát.

Pokud se jedná o způsob volby, zákon o jednacím řádu stanovuje způsob volby, a to volbu tajnou, nemůžeme tedy rozhodnout o těchto kandidátech jinak než ve volbě tajné.

Poprosím vás, paní předsedkyně, abyste zahájila rozpravu k uvedeným kandidátům.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji tuto rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo chce přihlásit, ale nikoho nevidím, tedy rozpravu končím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. I nyní bych vás, paní předsedkyně, poprosil, zda byste přerušila projednávání tohoto bodu a zahájila projednávání bodu č. 66.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, přerušuji projednávání bodu 61 a zahajuji bod číslo

66.

Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Pan předseda volební komise pan poslanec Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. K dnešnímu dni je neobsa-

zeno jedno místo člena Nejvyššího kontrolního úřadu, protože 3. června letošního roku dosáhl mezního věku pro členství v NKÚ člen Nejvyššího kontrolního úřadu pan Petr Skála.

V zákonné lhůtě, 12. července, předložil prezident Nejvyššího kontrolního úřadu František Dohnal návrh kandidátky pro volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu. Je to nám všem dobře známá paní Jana Halamková, kterou jsme zde již dvakrát volbě podrobili. Návrh byl postoupen všem poslaneckým klubům.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví, volební komise však, jak je v této věci při volbě členů NKÚ tradicí, navrhuje volbu tajnou. Zvolený, respektive zvolená členka, pokud tomu tak bude, se ujme funkce složením slibu do rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny.

Poprosil bych vás, paní předsedkyně, kdybyste zahájila rozpravu jak k navržené kandidátce, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji tuto rozpravu. Hlásí se někdo? Nehlásí. Končím rozpravu. Pan předseda Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní bychom prosím rozhodli hlasováním o způsobu volby člena – členky Nejvyššího kontrolního úřadu. Volební komise navrhuje volbu tajnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 138. Kdo souhlasí s tímto návrhem volební komise na tajnou volbu? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 138, přítomno 154, pro 135, proti nikdo. Volbu tajnou jsme schválili.

Poslanec Jan Vidím: V tuto chvíli Poslanecká sněmovna může k tajné volbě přistoupit. Vzhledem k tomu, že budeme vydávat každému poslanci 11 hlasovacích lístků, je to poměrně rozsáhlá volba, požádal bych o poněkud delší dobu na vydávání hlasovacích lístků, tedy do 11.15 hodin. Pak je teoreticky možné, že by Poslanecká sněmovna mohla pokračovat ve svém jednání. Volební komise je sestavena poměrně, je tedy možné, aby zasedala a sčítala hlasy, a až bude mít hotovo, tak přijdu vyhlásit výsledek.

Čili volby budou, pokud paní předsedkyně s tím bude souhlasit a vyhlásí to takto, zahájeny ihned, vydávání hlasovacích lístků bude ukončeno v 11.15, tím také volba skončí. S výsledkem vás seznámím poté, co budou hlasy sečteny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento návrh, pane

předsedo. Nevidím, že by byla proti tomu nějaká námitka. Proto považuji za racionální vyhlásit teď přestávku na volby do 11.20 hodin s tím, že Sněmovna bude pokračovat ve svém jednání, mezitím volební komise bude sčítat. Bylo to tak myšleno, pane předsedo? (Poznámka pana poslance Vidíma mimo mikrofon, že v 11.15 hodin.) V 11.15 hodin končí vydávání lístků, čímž jsem myslela, aby měli čas zvolit a do 11.20 hodin přijít zpátky do sněmovny. (Poslanec Vidím sděluje, že vydáváním lístků se myslí konec volby.) Do 11.20 hodin.

Ještě sdělím omluvu, která mi teď byla doručena. Paní místopředsedkyně Klasnová se omlouvá dnes od 13 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.54 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.20 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, než nás předseda volební komise pan poslanec Vidím seznámí s výsledky volby, budeme pokračovat dále v programu. Nyní je na řadě

68.

Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech

K tomuto bodu nám bylo rozdáno usnesení rozpočtového výboru číslo 9 z jeho 2. schůze ze dne 11. srpna 2010. Předložený návrh uvede předseda výboru Pavel Suchánek, kterého prosím, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji, paní předsedající. Chtěl bych požádat Sněmovnu o schválení návrhu časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech.

Jak říkala paní předsedající, dostali jste usnesení rozpočtového výboru ze dne 11. srpna, kde se říká, že po úvodním slově předsedy výboru poslance Pavla Suchánka a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně, aby schválila časový harmonogram projednávání vládního návrhu zákona o

státním rozpočtu na rok 2011 a střednědobého výdajového rámce dle přílohy 1 tohoto usnesení; za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Žádám o podporu tohoto usnesení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Prosím předsedu výboru Pavla Suchánka, aby spolu se mnou sledoval od stolku zpravodajů všeobecnou rozpravu, kterou tímto otevírám. V tuto chvíli neregistruji nikoho přihlášeného. Chce se někdo zúčastnit rozpravy? Zdá se, že tomu tak není. Končím všeobecnou rozpravu.

Prosím, jestli se ještě chcete ujmout slova.

Poslanec Pavel Suchánek: V tom případě můžeme přistoupit k hlasování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Přistoupíme k rozpravě podrobné. Neregistruji v tuto chvíli nikoho, že by se hlásil. Hlásí se, prosím, někdo do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu.

V tuto chvíli ještě jednou prosím pana poslance Suchánka, aby nám zopakoval, o čem budeme hlasovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Budeme hlasovat o usnesení rozpočtového výboru ze dne 11. srpna 2010 k časovému harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Doufám, že se všichni dostaví do sálu. Budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 139, ze 152 přihlášených pro 118, proti nikdo, zdržel se jeden. Tento návrh byl přijat.

V tuto chvíli pokračujeme dále pevně zařazenými tisky. Jsou to tisky senátní.

19.
**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb.,
o urychlení výstavby dopravní infrastruktury
/sněmovní tisk 24/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 24/1.

Předložený návrh odůvodní senátor Jiří Nedoma, kterého v tuto chvíli nevidím. Chvilinku vydržíme, pan Nedoma už určitě přichází. Ano, vidím, že pan senátor přichází. Vítám mezi námi pana senátora Nedomu a prosím, aby se ujal slova k tomuto návrhu. Prosím, máte slovo, pane senátore.

Senátor Jiří Nedoma: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přicházím po téměř roční pauze s tímto zákonem před Poslaneckou sněmovnu, abych vám předložil návrh novely tohoto zákona. Při mé minulé návštěvě schvalovala Poslanecká sněmovna pozměňující návrhy k tehdy poslaneckému návrhu zákona. Tehdy Poslanecká sněmovna senátní návrhy k tomu vznesené přijala.

Jedním z pozměňovacích návrhů tehdy bylo vypuštění takzvané technické infrastruktury z předmětu tohoto zákona. My jsme se tehdy snažili co nejvíce sjednotit takzvané řešení liniových staveb, které ve svém majetkovém vypořádání i ve svém správním řízení ten návrh zákona tehdy řešil. Protože výraz technické infrastruktury byl příliš širokým pojmem, proto tehdy Poslanecká sněmovna na návrh Senátu tento výraz z vypustila.

K dnešnímu senátnímu návrhu zákona bych chtěl uvést, že článek I. body 1, 2 a 7 rozšiřují věcné působení tohoto zákona na vodní a energetickou infrastrukturu.

V bodě 3 je potom záměrem, aby byl vztažen zjednodušený režim povolování vybraných dopravních staveb i na stavby vodní a energetické, avšak – chtěl bych zdůraznit – jen na ty, které jsou považovány z celospolečenského hlediska za nejvýznamnější. Obecný postup při povolování staveb tak bude prolomen jen v případech, kdy bude v souladu s politikou územního rozvoje, nebo stavba bude zahrnuta do územně plánovací dokumentace vyššího stupně, to je do zásad územního rozvoje kraje. Tím by měla být dodržena přiměřenost zásahů do práv účastníků povolovacích správních řízení.

K bodům 4, 5 a 6 tohoto návrhu potom uvádím, že návrh umožňuje, aby si speciální stavební úřad nebo jiný stavební úřad atrahoval na sebe působnost vést spojené řízení, které by jinak příslušelo obecnému stavebnímu úřadu. V takovém případě bude obecný stavební úřad v postavení dotčeného orgánu s právem vydat závazné stanovisko. Obdobné postavení bude náležet i speciálnímu nebo jinému stavebnímu

úřadu, pokud spojené řízení povede obecný stavební úřad. Proti dosavadní právní úpravě se rovněž uvážení obecného stavebního úřadu, zda na žádost stavebníka povede ve věci spojené řízení, nahrazuje novou působností vést spojené řízení na žádost obligatorně.

Navrhovaná integrace procesu posuzování vlivu uvedených staveb na životní prostředí do spojeného územního stavebního řízení urychlí přípravu infrastrukturních staveb v řádu let.

Směrnice Rady 85/337/EHS z června 1985 o posuzování vlivu některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Evropského parlamentu ze dne 26. května 2003, v článku 2 odst. 2 výslovně konstatuje, že posuzování vlivu na životní prostředí, tzv. EIA, může být zahrnuto do povolovacích řízení již existujících v členských státech, což je i v souladu s principy správního práva co nejméně zatěžovat dotčené osoby.

Stanovisko EIA podle platného právního stavu není rozhodnutím podle správního řádu, nelze se proti němu odvolat a nenahrazuje vyjádření dotčených orgánů státní správy ani příslušná povolení podle zvláštních předpisů, tudíž dochází jednak k nerovnosti právního postavení oznamovatele záměru a jednak ke zbytečné duplicitě posuzování vlivu záměru na životní prostředí a veřejné zdraví v procesu EIA a opakovaně v navazujícím správním řízení. Navrhovaná změna proto umožní na žádost stavebníka, tedy když to dle stadia přípravy daného projektu bude efektivní, koncentrovat toto posouzení do územního a stavebního řízení a za plného respektování legislativy Evropské unie výrazně zkrátit a zjednodušit přípravu investičních projektů.

V bodě 8 se výslovně uvádí, že se jedná o správní řízení vedená podle tohoto zákona, a v bodě 9 se možnost doručovat návrhy dohody k získání práv k pozemkům nebo stavbě na adresu vlastníka uvedenou v katastru nemovitostí rozšiřuje na všechny vlastníky, a nikoli jen na ty, kteří nemají trvalý pobyt na území České republiky.

V čl. II navržené přechodné ustanovení zajišťuje, aby nedokončená správní řízení ve věcech vodní a energetické infrastruktury se dokončila v režimu obecné právní úpravy. A konečně v čl. III se navrhuje minimálně dvouměsíční legisvakance pro seznámení se všech zainteresovaných subjektů, především správních orgánů, s předloženými změnami v procesu povolování staveb dopravní, vodní a energetické infrastruktury.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, jsem si vědom, že vláda se na svém jednání nevyjádřila kladně k tomuto návrhu, že k tomu jsou připomínky a že jsou to především připomínky k některým pozměňovacím návrhům, které v průběhu legislativního procesu v Senátu byly předloženy. Jedná se především o to, že ten můj původní návrh, který mluvil o nutnosti zapracování těchto staveb v územní plánovací dokumentaci obce, byl

nahrazen zásadou územního rozvoje kraje. To je první změna, která tam do toho byla vložena. A potom to, že je tam navrhována integrace procesu posuzování vlivu EIA současně s územním a stavebním řízením. Dále jsou to některé formální kroky, které jen zpřesňovaly výklad těchto pojmů.

Já bych vás velmi prosil, abyste propustili tento návrh do výborů, kde myslím, že případné výtky, které byly třeba ze strany vlády k tomuto materiálu předloženy, by se daly řešit formou pozměňovacích návrhů.

Děkuji vám zatím za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane senátore. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec František Sivera. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, navážu na předkladatele, protože ten ve své předkládající zprávě popsal v podstatě veškeré změny, které tato legislativní změna Senátu navrhuje. Já bych jen chtěl upřesnit, že pojem vodní a energetická infrastruktura má dnes oporu ve stavebním i energetickém zákoně a je potřeba pohlížet na tuto novelu tak, že vodní a energetická infrastruktura svým charakterem a těžkostmi při přípravě staveb si zaslouží mít stejné podmínky jako dopravní infrastruktura. Jsou to liniové stavby a jsou velice důležité pro rozvoj České republiky. Proto chápu návrh Senátu na cestu zjednodušení té legislativy tak, aby se zjednodušily a urychlily přípravy těchto staveb.

Rovněž musím upozornit na stanovisko vlády v tisku 24/1, které jste všichni obdrželi a které není souhlasné. Přesto si myslím, že nedostatky tohoto návrhu se dají odstranit v rámci diskusí ve výborech. Mám na mysli hlavně obligatorní ustanovení o sloučení územního a stavebního řízení na základě žádosti investora, což dnes naráží na stavební zákon, ale i vodní zákon, který byl přijat v letošním roce, a dále pak úplnou novinku, a to je sloučení územního řízení s posuzováním dopadů na životní prostředí, což trochu mění filozofii zákona 100/2001. Je potřeba i toto dát do nějakého legislativního pořádku.

Přesto si myslím, že je třeba, aby tento zákon byl dál prodiskutován a v podobě takové, aby to neohrožovalo naši legislativu, přijat. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu. Mám tady jednu písemnou přihlášku pana poslance Bendy a hlásil se dále pan poslanec Křeček.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené

dámy, vážení pánové, já nebudu vystupovat s tím, že budu navrhovat cokoli s tímto návrhem zákona dělat, ale chtěl jsem spíše obecně, pokud už takový návrh v tomto volebním období přišel, mít obecnou poznámku.

Stává se špatným zvykem, který k nám směřuje zejména z Evropy, ale osvojujeme si ho vesele tady, že se připraví neuvěřitelně složité předpisy, které znemožňují komukoli cokoli rozumného udělat, a pak si z toho ty jednotlivé velké společnosti, velcí provozovatelé, vyzobávají rozinky a říkají: ale my to musíme mít jinak, protože my pak nejsme schopni nic postavit. Je to typický příklad tohoto návrhu zákona. Místo toho, abychom začali uvažovat – a myslím, že bychom měli, a velmi o to prosím vládu, ministra životního prostředí, ministra pro místní rozvoj, kteří to mají na starosti – o tom, jak obecně zjednodušit stavební řízení a EIA, jak umožnit, aby stavby bylo možné povolovat, aby různé organizace, některé v dobré víře, některé vysloveně ve zlé víře – a to všichni víme, že vysloveně ve zlé víře – nemohly blokovat donekonečna proces jakékoli výstavby, tak místo toho se dělá, že se přinášejí jednotlivé návrhy zákonů, které se snaží nějaký segment z toho vytrhnout a říct: pro tento segment, který je dostatečně silný a dostatečně jakoby mocný na to, aby nás tady o tom přesvědčil, to řízení zjednoduší.

Já si myslím, že tohle je zoufale nesprávný postup, protože jeho výsledek je ten, že ti menší, chudší, ti, kteří nemají takové zastání, jsou na tom špatně a dobře jsou na tom zase jenom ti větší a silnější.

Velmi prosím, abychom v souvislosti s tímto návrhem zákona vedli tuto zásadní fundamentální debatu, jestli prostě není na čase přezkoumat celý stavební zákon a zejména EIA a posuzování vlivu na životní prostředí a jestli není na čase se pokusit nějakým způsobem celý ten proces zjednodušit pro všechny stavebníky, a ne z toho vytrhávat jednotlivé skupiny.

To je moje obecná poznámka. Nenavrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona, naprosto rozumím, kam má vést, ale myslím si, že cesta, kterou se vydáváme, není šťastná a měla by být obecná pro všechny. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Křeček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Křeček: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, kolega Benda upozornil na jeden nešvar, já upozorním na druhý. Navrhovatel předloží zjevně protiústavní zákon, zjevně v rozporu s evropským právem, zákon, proti kterému má vláda negativní stanovisko, a to už je co říct, a teď nám tady řekne: no tak to pusťte a nějak si to v těch výbo-rech opravte. Proč, prosím vás? Tak předložte pořádný zákon, který bude v souladu s evropským právem, který nebude slučovat EIA se stavebním

řízením, což je vyloučeno naprosto, který nebude vylučovat kraje, nebude vylučovat občany ze řízení. Já chápu, že je třeba všechno urychlit, ale ne způsobem, který hrubě zasahuje do právního řádu! K tomu bychom přistupovat neměli.

Já podávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, hlásí se někdo další do rozpravy? Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Pavel Drobil: Vážená paní předsedající, pane ministře, dámy a pánové, kolegové, to, co tady řekl Marek Benda, musím podepsat. A jestli vás to uklidní nebo jestli to pomůže v rámci této rozpravy, byla založena pracovní komise na úrovni Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva životního prostředí a Ministerstva dopravy, která všechno toto, o čem pan kolega Benda hovořil, má upravit a má napravit. Tolik moje stanovisko.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Nyní je přihlášena v rozpravě paní místopředsedkyně Klasnová.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobrý den. Dámy a pánové, já tady chci tlumočit především stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj, protože pan ministr Jankovský je z dnešní schůze omluven. Abych neunavovala, nebudu číst celé stanovisko. Začnu závěrem.

Závěr je takový, že Ministerstvo pro místní rozvoj je toho názoru, že předkládaný senátní návrh zákona ve svých důsledcích současný stav rozřístěnosti a nepřehlednosti výkonu státní správy ještě zhorší a naopak řízení v řadě případů ještě prodlouží. Toto je stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj.

K jednotlivým bodům krátce. K bodu číslo 1 a bodu číslo 2. Ministerstvo pro místní rozvoj nesouhlasí s rozšířením věcné působnosti návrhu zákona o energetické stavby. V odůvodnění uvádí, že problematika realizace staveb veřejné a technické infrastruktury je systémově a v potřebných souvislostech řešena v návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, tedy stavební zákon. Tyto stavby nebudou pro svoji realizaci vyžadovat stavební povolení ani ohlášení stavebního úřadu.

K bodu číslo 3. Nesouhlasí, je to spíše technická záležitost. V odstavci číslo 4 se hovoří o stavbách zařízení elektrizační soustavy a plynárenské soustavy. Toto jsou výrazy, které terminologie stavebního zákona nezná.

K dalšímu bodu, bodu číslo 4. Nesouhlasí se spojením územního řízení a stavebního řízení, tak jak o něm tady bylo hovořeno, protože si myslí, že

ve správním řízení nemůže být tím hlavním kritériem pouze posouzení nebo žádost stavebníka. Těch důvodů je tady více.

Dále nesouhlasí s bodem číslo 5.

Já tady slyším šum a vidím, že asi unavuji vaši pozornost.

Pan poslanec Benda tady hovořil ještě o nebezpečí, kdy veřejný zájem na jedné straně a snaha urychlit některé stavby ve veřejném zájmu stojí proti tomu, že je tady legitimní právo místních samospráv a legitimní právo občanů bránit se. A některým investorům by se tato úprava velice hodila a velice by uspíšila celý proces. Je to především... Zahnutí procesu EIA do dalších povolenacích řízení by byl popřen smysl posuzování vlivů na životní prostředí. Takže těch výhrad je tady vícero.

Já bych v tuto chvíli asi navrhla, aby se tímto návrhem kromě hospodářského výboru zabýval ještě výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj a aby lhůta pro projednávání ve výboru byla prodloužena o 20 dní.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Já bych vám nyní oznámila, že od 12 hodin 15 minut se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny pan předseda vlády Petr Nečas.

A nyní zvu k řečníšti pana poslance Václava Mencla, který se hlásil do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji. Dámy a pánové, pan ministr tady řekl tu první část, kterou jsem chtěl říci, to znamená, že se skutečně pracuje na novele stavebního zákona, což já považuji za jednu ze základních věcí. Jestli se má pohnout nejen naše infrastruktura, ale vůbec rozvoj měst, obcí, infrastruktury mohou pokračovat dopředu.

Skutečně, stav stavebního zákona je neutěšený a je potřeba s ním pohnout. A protože podle mého názoru je potřeba s ním pohnout také rychle, pak toto je jeden z impulsů, abychom to rychle učinili. A já si nemyslím, že zákon máme přijmout ve stavu, v jakém tady byl předložen. To si opravdu nemyslím. Námitky, které zde zaznívají od vážených kolegů-právníků, jsou relevantní. Ale myslím si, že je potřeba ty impulsy, které v něm jsou, ty věcné impulsy, spojit do novely stavebního zákona.

Chtěl bych vás tedy požádat, abyste propustili tento zákon do druhého čtení v této dobré víře, že je to impuls pro urychlení práce na stavebním zákoně. To za prvé. Za druhé bych chtěl navrhnout, aby se tímto zákonem také zabýval výbor pro životní prostředí, čímž chci říci, že se tím budeme zabývat samozřejmě i z té druhé strany, o které se tady diskutovalo.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášená je paní poslankyně Parkanová, místopředsedkyně Poslanecké sněmovny. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, my k tomuto tisku máme dvoustránkové stanovisko vlády, kde je výčet pochyb, které vedly vládu k odmítnutí tohoto návrhu. Je poměrně obsáhlé. Nechci zaskočit žádného z přítomných členů vlády, ale kdyby někdo byl z nich připraven a ochoten se k tomuto stanovisku vyjádřit, mně by to velmi pomohlo při rozhodování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Paní poslankyně Kočí.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, já bych chtěla požádat o desetiminutovou přestávku na jednání klubu Věcí veřejných. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano. Vyhlášu desetiminutovou přestávku do 11 hodin 56 minut.

(Jednání přerušeno v 11.46 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.57 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, prosím, abyste se vrátili do svých lavic. Než začneme dál projednávat načatý senátní bod, tak prosím pana poslance Vidíma, aby nás seznámil s volebními výsledky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, vážená paní místopředsedkyně. Paní a pánové, nejprve vás seznámím s výsledky voleb předsedů stálých komisí Poslanecké sněmovny.

60.

Návrh na volbu předsedů stálých komisí Poslanecké sněmovny

Při volbě předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny bylo vydáno 152 hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta pana Zdeňka Škromacha bylo odevzdáno 125

hlasů. Konstatuji, že pan poslanec Zdeněk Škromach se stal předsedou této komise. Blahopřeji.

Při volbě předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby bylo vydáno 152 hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta pana Martina Pecinu bylo odevzdáno 117 hlasů. Pan poslanec byl zvolen.

Při volbě předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství bylo vydáno taktéž 152 hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta pana Antonína Seďu byly odevzdány 123 hlasy. Pan kolega Seďa byl zvolen předsedou této komise.

Při volbě předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu použití odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí, rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu Inspekce Policie bylo vydáno 152 hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta pana Daniela Korteého bylo odevzdáno 106 hlasů. Pan poslanec Korte byl zvolen.

Při volbě předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Národního bezpečnostního úřadu bylo vydáno 152 hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta poslance Zdeňka Boháče bylo odevzdáno 124 hlasů. Pan kolega Boháč byl zvolen.

Při volbě předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro rodinu a rovné příležitosti bylo vydáno 152 hlasovacích lístků. Pro navržené kandidátky byly hlasy odevzdány takto: pro Soňu Markovou byly rozdány 44 hlasy, pro Helenu Langšádlovou bylo odevzdáno 88 hlasů. Paní Helena Langšádlová byla zvolena předsedkyní této komise.

Zvoleným blahopřeji.

Nyní vás seznámím s další volbou.

61.

Návrh na volbu vedoucích stálých delegací Parlamentu do meziparlamentních organizací

Při volbě vedoucího stálé delegace Parlamentu do parlamentního shromáždění Severoatlantické aliance bylo vydáno 152 hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta pana Jana Hamáčka byly rozdány 134 hlasy. Pan poslanec Hamáček byl zvolen.

Při volbě vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie bylo vydáno 153 hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta Tomáše Chalupu bylo odevzdáno 117 hlasů. Kolega Tomáš Chalupa byl zvolen předsedou této komise, této stálé delegace.

Při volbě vedoucího stálé delegace do Parlamentního shromáždění

Rady Evropy bylo vydáno 152 hlasů. Pro navrženého kandidáta Václava Kubatu bylo odevzdáno 117 hlasů. Navržený kandidát Václav Kubata se stal vedoucím této stálé delegace.

Konečně při volbě vedoucího stálé delegace Parlamentu do OBSE, Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, bylo vydáno 152 hlasů. Pro navrženého kandidáta Pavla Hojdu bylo odevzdáno 66 hlasů. V prvním kole nebyl zvolen nikdo, do druhého kola postupuje pan Pavel Hojda.

Poslední volbou byla volba člena, respektive členky Nejvyššího kontrolního úřadu. Bylo vydáno 152 hlasovacích lístků a pro navrženou kandidátku Janu Halamkovou byly odevzdány 22 hlasy. V prvním kole nebyl nikdo zvolen, do druhého kola postupuje paní Jana Halamková.

Současně vás chci požádat, vážená Sněmovno, aby druhé kolo volby proběhlo dnes ve 13.45 hodin.

Zvoleným blahopřeji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu poslanci Vidímovi a v tuto chvíli můžeme pokračovat v projednávání bodu

19.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury /sněmovní tisk 24/ - první čtení

Než byla vyhlášena přestávka, skončili jsme obecnou rozpravou, takže pokračujeme dále obecnou rozpravou. Prosím, kdo se dále hlásí do rozpravy? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já bych chtěl jenom velmi krátce podpořit předložený návrh na urychlení, protože jako bývalý primátor jsem se touto problematikou zabýval velmi komplexně a myslím, že to přivítají i naše municipality a že to má své opodstatnění. Přimlouvám se, abychom se projednáváním odbornějších záležitostí zabývali v dalším procesním řízení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče Úlehlo. Prosím, hlásí se někdo další do rozpravy? Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. V tuto chvíli udělují závěrečné slovo návrhovateli Nedomovi, pokud chce.

Senátor Jiří Nedoma: Děkuji. Já bych to jenom velmi krátce využil k tomu, abych ještě jednou požádal o podporu pro propuštění do výborů, kde

se některé drobné nedostatky, které by se tam mohly jevit jako negativní, daly lehce vyřešit. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní má právo na závěrečné slovo pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Je vidět, že diskuse byla celkem obsáhlá. Chtěl bych jenom upozornit, že liniové stavby nejsou vytrženy z nějakého kontextu. Je potřeba, aby se u liniových staveb zjednodušil proces přípravy, protože všichni vidíme, že narážíme na problémy v rámci příprav těchto staveb. A myslím si, že pro Českou republiku jsou liniové stavby velice důležité.

Jenom bych konstatoval, že tady padl návrh na zamítnutí, dále tady padl návrh na prodloužení o 20 dnů a dále tady padly návrhy na přikázání některým výborům – tuším pro veřejnou správu a pro životní prostředí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Eviduji návrh na přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Nevím, jestli tady padl ještě návrh na výbor pro životní prostředí. Nejsm si tím jista.

Nechám tedy teď hlasovat o návrhu, který předložil pan poslanec Křeček, a to o návrhu na zamítnutí. Prosím, připravte se k hlasování.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 140, z přihlášených 152 pro 36, proti 59, zdrželo se 11. Tento návrh byl zamítnut.

Vidím faktickou – pan Bém. To asi je omyl. (Omyl.) Dobře, odmažu si vás. (Hlásí se poslanec Krupka.) Ano, prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, nezpochybňuji hlasování, pouze pro zápis: hlasoval jsem ne, a na sjetině budu mít ano. Tímto pouze pro zápis. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. V tuto chvíli se ještě táži, protože další návrh je výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, jestli má ještě někdo jiný návrh. Prosím.

Poslanec Václav Menci: Já jsem si dovolil navrhnout přidělení výboru pro životní prostředí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. V tuto chvíli nechám ale hlasovat o prvním návrhu, a to je návrh organizačního výboru – projednání v hospodářském výboru.

Zahajují hlasování. Prosím, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 141, z přihlášených 152 pro 130, proti 1, nikdo se nezdržel. Tento návrh byl přijat.

Dalším návrhem je přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Nechám o tomto návrhu hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 142, z přítomných 152 pro 124, proti 6, zdržel se 1. Tento návrh byl přijat.

Konečně třetím návrhem je návrh na projednání ve výboru pro životní prostředí.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 143, z přihlášených 152 pro 120, proti 11, zdrželi se 3, nehlasovalo 18. Tento návrh byl přijat. Také tomuto výboru bude zákon předložen.

Dalším návrhem tady je prodloužení lhůty k projednávání ve výborech o 20 dní. Takže o tomto návrhu v tuto chvíli také nechám hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 144, z přihlášených 152 pro 132, proti žádný, zdrželi se 3. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán – znovu, aby to bylo všem jasné – k projednání hospodářskému výboru, výboru pro regionální rozvoj a veřejnou správu a výboru pro životní prostředí.

Nyní můžeme přistoupit k dalšímu projednávanému návrhu zákona. Jedná se o

20.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s tímto návrhem vyslovili souhlas již v prvním čtení. Byla jsem však upozorněna, že tady je veto dvou klubů, klubu KSČM a ČSSD, aby toto zrychlené čtení nebylo umožněno. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 25/1.

Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl pan senátor Nedoma. Prosím, máte slovo, pane senátore.

Senátor Jiří Nedoma: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, současné platné znění zákona č. 347/2009 Sb. mění zákon o pozemních komunikacích č. 13/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s účinností od 1. ledna 2011 ve smyslu změny zpoplatnění užívání pozemních komunikací tištěným kuponem na elektronický kupon. Vedle výhody částečné sledovatelnosti hustoty provozu umožňuje systém uživateli komunikace zaměnitelnost kuponu na jiná vozidla a individuální termín roční obnovy kuponu. Nový způsob však přináší taková negativa, která jeho pozitiva výrazně převažují.

1. Zavedení elektronických dálničních kuponů pro přechodné období mezi současným mikrovlnným a doufám budoucím satelitním systémem je finančně neúnosné. Ztráta čistých výnosů dosáhne za užívanou dobu minimálně 8,2 mld. korun.

2. Zavedení elektronického kuponu neřeší záměr Evropské komise k přechodu od časového k výkonovému zpoplatnění osobních vozidel.

3. Měření dopravních parametrů, které návrh řeší jen částečně, lze realizovat řádově velmi levnější technologií dopravních senzorů.

4. Elektronické kupony – viněty jako výrazná změna pro současné i budoucí systémy výběru mýtného byly zavedeny do našeho právního řádu bez meziresortního řízení a bez bezpečnostního auditu.

5. Současný právní stav je neslučitelný s vývojem ostatních systémů na dálničních sítích Evropské unie.

6. Ve shodě s doporučením Evropské komise je nutné zajistit otevřené konkurenční prostředí volného trhu pro mýtné systémy, což tento stav prostřednictvím svého technického řešení pomocí mýtných bran obsluhovaných u nás jedním provozovatelem naprosto neumožňuje.

Konečně za sedmé, momentálně platné řešení zvyšuje nároky na policii při silniční kontrole oprávnění jízdy po zpoplatněném úseku dálnice tím, že to nelze prokázat jinak než elektronickou čtečkou na zastaveném vozidle.

Princip navrhované změny zákona spočívá pouze v posunutí účinnosti zákona č. 347/2009 Sb. za hranici předpokládaného přechodného období mezi současným mikrovlnným na budoucí satelitní systém výběru mýtného u osobních automobilů na dálnicích a rychlostních komunikacích. Zároveň tím změna zachovává v tomto období možnost legislativně jednoduchou úpravou kdykoliv zavést elektronické kupony pro satelitní systém splňující požadavky jak výkonového zpoplatnění, otevřeného konkurenčního prostředí, ale také slučitelnosti s ostatními evropskými systémy a i využití již zde citovaných výhod těchto elektrovinět. Navrhované řešení je nezbytné pro oprávněnost zastavení příprav zavedení těchto elektronických kuponů, které by jinak jen zvyšovaly výdaje ze státního rozpočtu.

Návrh novely je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a mezinárodněprávními závazky České republiky. Předpokládaný dopad novely zákona na veřejné rozpočty roku 2011 až 2016 je minimální roční úspora na výdajové stránce státního rozpočtu ve výši minimálně 1,4 mld. korun.

Přijetí této novely podníká zahájení prací na zavedení satelitního systému mýtného, což povede k zahájení diskuse o zavedení mýtného i na silnicích první třídy, eventuálně na pozemních komunikacích v majetku krajů a místních samospráv. Zároveň je možné urychlit rozvahu o zavedení výkonového zpoplatnění. To by zavedlo jistě spravedlivější systém jak z pohledu rovnosti jakékoliv skupiny uživatelů, tak z hlediska dopadů silničního provozu na životní prostředí.

Navrhovanou novelou se tedy posouvá zavedení elektronického kuponu o pět let, to znamená k 1. lednu 2016, s ohledem na nutnost nabytí účinnosti navrženého zákona nejpozději k datu 1. ledna 2011. Proto navrhujeme a prosíme, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvním čtení podle ustanovení § 90 jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Velmi bych se chtěl za to přimluvit, tak aby bylo jasno, co bude na našich silnicích platit od 1. ledna a abychom docílili zjevnou úsporu v našich státních rozpočtech pro následujících šest let.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu senátorovi Nedomovi. Prosim, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Aleš Rádl. Prosim.

Poslanec Aleš Rádl: Vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedající, vážení poslanci, přání pana Nedomy zjevně už nelze vyhovět, protože jsou zde dvě veta na projednání v devadesátce, takže musíme nějakým způsobem tuto věc uchopit vzhledem k tomu, že hrozí velmi vážné riziko, že pokud bychom to nestačili dostatečně rychle projednat, tak vznikne jakési právní vakuum od 1. ledna, kdy nebudou k dispozici a nebudou platit ani kupony, ani elektronické viněty.

Musím říci, že jsem pozorně poslouchal pana senátora, když tady předčítal výhrady k návrhu, který v současné době existuje v zákoně. Nicméně musím konstatovat, že to jsou výhrady, které v této Sněmovně zaznívaly už dvakrát a pokaždé vedly většinu poslaneckého sboru k tomu, že umožnil existenci tohoto zákona a umožnil existenci elektronických vinět.

Domnívám se, že i to je důvod, abychom se o výhradách, které tady pan senátor znovu přednesl, pobavili ještě ve výborech, a proto budu v podrobné rozpravě navrhopvat propuštění do druhého čtení a zkrácení doby pro projednání na dobu 15 dnů, tak abychom stihli celý legislativní proces, aby byla zřetelná právní jistota, co a jak platí od 1. ledna, kdy budou muset lidé začít kupovat dálniční známky, budou muset být pro ně připraveny a bude muset platit nějaký zákon, podle kterého se to bude celé realizovat.

Já osobně se domnívám, že není možné tady operovat s mýtem vybíraným pomocí satelitu, protože to ještě zdaleka není ani ve fázi přípravy, a zároveň se domnívám, že vzhledem k tomu, že budeme muset v nadcházejícím období hledat nějaké dodatečné zdroje pro výstavbu dálnic, tak bychom se neměli uzavírat všem možnostem, které nám dává současná technika, a i v tom vidím jaksi důvod k tomu, abychom se tímto zákonem velmi podrobně zabývali a velmi seriózně hledali nějaké řešení do budoucna. Protože přechod na výkonové mýto je samozřejmě spravedlivý, říkal to tady pan senátor, a je to jedna z cest, ke kterým bychom měli směřovat, takže i z toho důvodu budu navrhopvat, abychom se tím zabývali ve výborech, a budu navrhopvat projednání v hospodářském výboru.

Tolik mé úvodní slovo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní otevírám obojnou rozpravu. Neeviduji žádnou písemnou přihlášku, proto se nyní můžete přihlásit. Pokud tomu tak není a nikdo se nehlásí... Pardon, pardon, omlouvám se, pane poslanče Hojdo, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedající. Je zapotřebí se někdy také podívat doleva na kraj, protože jsem se hlásil poměrně dlouho. (Předsedající: Já se dívám většinou do středu.) Děkuji.

Dámy a pánové, já samozřejmě nemám výhrady proti tomu, aby se řešila tato otázka, a je nutné řešení, protože bohužel nebyl sjednán konsensus v otázce využívání vinět. Viněty samozřejmě v prvopočátku v každém případě by byly pouze na to časové zpoplatnění, v žádném případě na výkonové zpoplatnění.

Bylo tady řečeno i zpravodajem, že výkonové zpoplatnění i u osobních automobilů je spravedlivé. Je také zapotřebí si ale uvědomit, že pokud hovoříme o spravedlnosti, tak u nás u pohonných hmot a maziv se platí spotřební daň, ta spotřební daň je poměrně vysoká; do státního rozpočtu v těch lepších letech chodilo téměř 100 miliard korun z té spotřební daně, zpátky do dopravní infrastruktury se vrací pouze 20 %, čili když to bylo 100 miliard, tak se vracelo 20 miliard. A právě tato spotřební daň jaksi spravedlivě ukazuje, kdo hodně jezdí, tak také samozřejmě daleko více platí. Čili to už je ta jedna spravedlnost.

Pokud se jedná o využívání vozidel k podnikatelským účelům, tak tam bych to celkem chápal, je to spravedlivé, s tím, že by se neplatila silniční daň, ale platilo by se tzv. výkonové zpoplatnění, ale už to moc nechápu u těch, kdo to používají zejména na cestu do práce, na cestu do školy, na cestu k jiným aktivitám. Tam už je to trochu složitější. Vysvětlujte těmto lidem, že je spravedlivé, že jim budeme ještě zvyšovat další náklady na provoz.

Kdyby u nás existovala tak dobrá a dobře organizovaná veřejná hromadná doprava jako např. ve Švýcarsku, tak asi by nikdo příliš nediskutoval, protože ve Švýcarsku je dokonce výhodnější jezdit hromadnou dopravou než osobními auty do práce i na jiné aktivity. U nás tomu tak bohužel není a zřejmě hodně dlouho ani nebude.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, prosím, kdo další se hlásí do rozpravy? Nikoho nevidím, a proto dávám slovo panu poslanci Rádlovi, protože vy jste hovořil o nějakých návrzích, prosím, abyste je znovu zopakoval nyní. (V reakci na námitky z pléna.) Je to jenom rozprava zatím, máme pouze první čtení a podrobná rozprava není.

Poslanec Aleš Rádl: Dobře. Vzhledem k existenci dvou poslaneckých klubů navrhopuji propustit návrh zákona a zkrátit dobu projednání na dobu 15 dnů. Navrhopuji přidělit návrh zákona hospodářskému výboru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře, děkuji. Hlásí se ještě někdo další do rozpravy? Pokud tomu tak není, končím rozpravu. Nyní se ještě může ujmout závěrečného slova navrhovatel pan senátor Nedoma. Nechce.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru stejně, jak o tom hovořil pan poslanec. V tuto chvíli tedy nechám hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 145, přihlášených 152, pro 126, proti 1, tento návrh byl přijat.

Organizační výbor navrhuje předložit návrh hospodářskému výboru.

Dále tady padl návrh na zkrácení lhůty projednání na 15 dnů k projednání ve výborech. O tomto návrhu nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 146, ze 152 přihlášených pro 125, proti nikdo, zdržel se 1. Tento návrh byl přijat.

Teď přistoupíme k projednávání bodu č. 21... (Senátor Nedoma se hlásil o slovo.) Pardon pan senátor Nedoma si přeje slovo, prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Nedoma: Děkuji ještě jednou za slovo. Já bych chtěl vám všem poděkovat za propuštění do dalšího jednání obou dvou materiálů, se kterými jsem před vás dneska předstoupil, a vzhledem k tomu, že už neobhajují svůj senátní mandát a 13. listopadu končím v Senátu, tak bych chtěl touto cestou také poděkovat za spolupráci všem, se kterými jsem delší čas tu mohl spolupracovat, především tedy hospodářskému výboru, podvýboru pro dopravu, ale také podvýboru pro letectví a kosmonautiku, zkráceně řečeno.

Děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Takže pokračujeme projednáváním bodem číslo

21.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb.,
o provozu na pozemních komunikacích
a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 26/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk č. 26/1.

Předložený návrh nám odůvodní pan senátor Jiří Žák, kterého tu mezi námi vítám, a prosím, pane senátore, můžete se ujmout slova.

Senátor Jiří Žák: Hezké poledne, dobrý den, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, poslankyně, poslanci.

Já jsem přišel předkládat novelu zákona č. 361, což je zákon o provozu na pozemních komunikacích. Tento zákon byl velmi dlouze diskutován, resp. jeho novela, existovala verze, která už byla tady ve Sněmovně takřka schválena, připravena ke schválení, potom došlo k situaci voleb, a protože existoval nosič u nás v Senátu, což byla naše senátní novela, dali jsme se dohromady společně s poslanci a Ministerstvem dopravy a připravili jsme materiál, který teď k vám doputoval na stůl.

Ten materiál je poměrně rozsáhlý, já se s ohledem na čas, který máme, pokusím být v mezích možností stručný. Já se domnívám, že to bude ještě otázka dalšího dlouhého projednávání, přesto bych si ale dovolil upozornit na některé body, které jsou tam zajímavé nebo nové.

Jednoznačně tématem toho, proč jsme na tomto zákoně pracovali, bylo zvýšení bezpečnosti v silničním provozu, což jistě víte, jak strašné jsou statistiky, a ten zákon vykazoval některé drobné vady, které se možná daří napravit.

Když to vezmu velmi stručně, jeden z bodů na začátku, pominu-li velmi marginální záležitosti, je nutnost použití reflexních vest mimo zastavěné oblasti pro řidiče. To nestojí v zásadě za komentář.

Co je důležité a co je tam nové, je zavedení nových mobilních technických kontrol, které mohou být používány Policií České republiky a mohou být ve vzdálenosti až osmi kilometrů od místa, kde provádí kontrolu policie. Tam se jedná o bod, který je směřován speciálně na kamiony a autobusy, zatímco se neuvažuje o tom, že by měl být používán pro osobní vozidla. Jedná se o to, že přes naši republiku vede velmi intenzivní tranzitní doprava, a tam mnohdy ta vozidla mohou být ve špatném stavu, takže aby měla policie zákonný prostředek, jak tato vozidla kontrolovat.

Další bod, který je a který byl dlouhodobě diskutován, byla otázka plynulosti na dálnici. Mnohokrát jsme tady zažili debatu o tom, jestli zakázat předjíždění kamionů vždy, nebo jak to udělat. Domnívám se, že se nám

podařilo najít kompromisní řešení, které omezuje jízdu kamionů v krajním pruhu, toho, který je u svodidel na dálnicích, v omezeném období, a to od 6 do 9 ráno a od 15 do 18 hodin odpoledne. Čili tam, kde je tříproudová dálnice a rychlostní silnice, žádné omezení neplatí, tam, kde je dvouproudová v daném období, jestli tento zákon vstoupí v platnost, by kamiony neměly vjíždět.

Další bod, který je spíš mediálně zajímavý než velmi důležitý, je otázka řešení tzv. tajných závodů. Dává se Policii České republiky do ruky nástroj, kterým mohou účastníky tajných závodů lépe omezovat a v případě velmi nebezpečné jízdy až zabavit auto na dobu 48 hodin.

Jeden z podstatných momentů, který v této novele zákona je, je řešení otázky parkovacích průkazů pro osoby tělesně a mentálně postižené. Všichni dobře víte, že dnes v České republice vlastní průkazku každý pátý člověk, většina z nich žádné postižení nemá, a navíc náš stávající průkaz neodpovídá legislativě Evropské unie, čili není mezinárodně platný. Tato úprava, tak jak je zde navržena, vyhovuje parametrům evropským, čili nová průkazka by měla být platná po celé Evropě a současně by byl snížen okruh osob, kterým by byla tato průkazka vydávána, bylo by to podmíněno vyšetřením lékaře odborníka – jednalo by se o neurologa, psychiatra atd., je to taxativně vyjmenováno.

Co je v tomto zákoně poměrně nové, je to, že je zde přesunut přestupkový zákon, čili část přestupkového zákona 200 se dostává do zákona 361. Je to trend, který by se měl do budoucna uplatňovat i u dalších zákonů tak, aby přestupkový zákon č. 200 nakonec zanikl a aby bylo velmi přehlednější, aby každý se dokázal zorientovat a nemusel hledat v jiném zákoně, jaký je postih za ten který přešátek, kterého se dopustí, tak aby to bylo v jednom zákoně. Čili zde je to již aplikováno.

Další možnost, nebo další bod, který je zde řešen, je rozšíření možnosti Policie České republiky, a to ve dvou případech. Jedna možnost je omezení vjezdu vozidel do míst, která jsou postižena nějakou živelní katastrofou, ať se jedná o povodně, sněhové kalamity atd., zde je to explicitně vypsáno, a další bod, který se zde řeší, je v mimořádných případech zmocnění policisty k tomu, aby dokázal usměrnit provoz i tam, kde je to normálně dopravní značkou zakázáno. Když uvedu příklad – jestli v Praze vznikne nehoda, která nám zablokuje některou z hlavních tepen, policista na místě může dovolit průjezd vozidlům v protisměru třeba v jednosměrce nebo odklonit přes chodníky tak, aby byla zajištěna plynulost silničního provozu.

To, co nás prapůvodně vedlo k té novele senátní, na které vlastně jsme stavěli, bylo to, že náš bodový systém, tak jak je koncipovaný, je jiný, než je v jiných západoevropských zemích. Rakousko, Německo mají systém, kde je určitá forma varování. Je tam výchovný prvek pro řidiče. Jestliže

řidič dosáhne určitého počtu bodů, je mu dána určitá výstraha a on by se měl začít chovat zodpovědněji. A posléze, jestli toho neuposlechne, je mu za překročení, dosažení daného množství bodů odebrán řidičský průkaz.

Naše původní varianta byla, že rozšíříme náš systém na 18bodový z 12bodového. Pak jsme po velké debatě jak s Ministerstvem dopravy, tak s vámi, kolegy poslanci od toho odstoupili a přiklonili jsme se k názoru, že asi řešením by bylo to, aby byl stejný režim projednávání bodů, jako je tomu u přestupků, čili aby mohlo být společné řízení.

Koukám tady na pana kolegu poslance Humla, který se na to tváří nějakým způsobem, ale já se domnívám, že jestli této novele dáte šanci, aby byla projednávána u vás ve výborech, dojde určitě k celé řadě pozitivních změn v tomto zákoně.

Když jsem hovořil předtím o přestupkovém zákonu, vůbec jsme se nezabývali tím, jakým způsobem jsou dnes odstupňovány pokuty, protože to by bylo na velmi širokou debatu. Já si myslím, že ta debata již byla nastartována. Je to, jestli mají být pokuty placeny, podle jakých kritérií, jestli některé pokuty v určitých případech jsou likvidační, nebo nejsou likvidační. Ale o tom teď nechci příliš hovořit a nechci tím zdržovat.

Dostávám se k závěru, to je příloha zákona 361. Příloha zákona 361 je takzvaný bodový systém. Tady si myslím, že je velmi zapotřebí zdůraznit, a hlavně média to nevnímají, média vnímají body jako trest. V našem právním systému body samozřejmě nemohou být trestem, protože trestem je udělená pokuta za přešátek, který řidič spáchá na silnici. Body jsou evidencí chování řekl bych defektního, nebo chování nebezpečného, a jestliže někdo dlouhodobě porušuje předpisy, systémem bodů je zaznamenáno, že nakonec na určité období může přijít o řidičský průkaz.

Tak jak byl postaven bodový systém, nebo platí do dnešního dne, je to poměrně nepřehledné, těch bodů tam je hodně. Skutkových podstat, kdy lze přidělovat body, je teď někde kolem padesáti. Naší snahou bylo to, aby bylo postihováno záznamem, tedy ne postihováno jako postihem, ale bylo zaznamenáváno chování, které reálně ohrožuje bezpečnost na silničním provozu. Některé body, jako třeba neoprávněné použití oranžového majáčku, skutečně nemají s bezpečností na silnicích mnoho co společného. Čili tyto body jsme vyřadili. Některé body jsme seskupili dohromady. U některých bodů, a to se týká speciálně alkoholu a dalších velmi nebezpečných chování, jsme udělali určité zpřísnění. Navíc tam přibyl i jeden bod, který se nevztahuje vůbec k zákonu 361, ale vztahuje se k trestnímu zákonu. To je neposkytnutí pomoci osobě, která je v ohrožení života a zdraví na silnici.

Jedna z věcí, která je relativně nová, nicméně vychází z úpravy, která vzešla odsud, z Poslanecké sněmovny, a s kterou i my v Senátu jsme velmi souhlasili, bylo to, že netřeba zaznamenávat body u drobných

překročení rychlosti, protože z mého pohledu a z pohledu i ostatních kolegů je kontraproduktivní, jestli někde mám nastavenou padesátku a řidič jede s tachometrem a kouká se na tachometr, aby přesně nepřekročil 50, tak zůstává, jestliže překročí padesátku, dostane postih formou pokuty, nicméně až při překročení o 5 km by měl dostat body. Totéž platí pro jízdu mimo obec. Čili tam je ta hranice větší, je to 10 km, jestliže pojede 98, dostane pokutu, jestliže pojede 103, budou mu současně přiděleny body.

Asi vůbec nejkontroverznějším bodem, a ten byl i mediálně nejvíce sledovaný, byla otázka řešení alkoholu, kdy v našem návrhu je uvedeno, že při zastavení řidiče, který při dechové zkoušce orientační, nebo dneska ne orientační, ale závazně nadýchá do přístroje do 0,3 – prapůvodně byl trestán sankcí peněžitou, eventuálním zákazem činnosti, když se to opakovalo, a současně mu byly uděleny trestné body.

Všichni dobře znáte mediální kauzu, nebo kauzu toho, kdy existuje jakási šance vůbec změřit množství alkoholu, pokud se jedná o hladinu do 0,2 promile, a potom jsou tam nějaké čtyři setiny, které připadají na nepřesnost při měření. Naší snahou bylo odstranit, nebo zjednodušit celý ten systém tak, aby nedošlo k administrativní zátěži pro správní úřady, protože ty ve většině případů tyto případy vůbec neprojednávají, takže vlastně policista na místě jenom zaznamenal, odeslal správnímu orgánu a ten to do míry 0,24 odložil. Šlo nám o to, aby policie takovéto přestupky dokázala řešit samostatně na silnici pokutou, která nebyla úplně marginální a aby to při překročení hranice 0,3 bylo řešeno ve správním řízení.

Znovu a znovu a znovu chci zopakovat, že nikdy snahou nikoho z nás nebylo prolomit jakýkoli limit u alkoholu za volantem, protože se všichni domníváme, že alkohol za volantem je jeden z nejrizikovějších faktorů. Musím ale říci, že mezitím došlo k situaci, kdy Ministerstvo zdravotnictví dodalo Ministerstvu dopravy a potažmo policii jakýsi metodický materiál, který již tuto situaci řeší, a z tohoto pohledu se jeví být tato úprava jakoby nadbytečná. Možná bude rozumné tady u vás to vrátit do původní polohy. Čili to, co jsme navrhovali my v Senátu, tam neuvádět, a problém asi bude vyřešen.

Ještě bych se rád zmínil o jedné věci, která tam není, ale která by tu určitě měla padnout. To je to, čemu říkáme velmi zjednodušeně osoba blízka. Samozřejmě problém vymáhání práva je velmi zásadní a myslím si, že pro bezpečnost silničního provozu je to jedna z věcí limitujících. Nicméně v minulých obdobích neexistovala, musím říci, podle mého názoru hlavně politická vůle tento problém řešit. Na půdě Senátu tato snaha byla. Na Ministerstvu dopravy podle mého názoru to bylo s otazníkem, v Poslanecké sněmovně spíše nikoli. Naráželi jsme na problémy toho, jest-

li to je ústavní, nebo není ústavní. Přesto je ale všeobecně známo, že země jako Francie, Holandsko a další se s tím dokázaly vypořádat nějakým systémem.

S ohledem na běžící čas se nechci pouštět do žádných přednášek. Zpravodajuji tady pouze tisk, který mám před sebou, a proto skončím. Poděkuji vám za mimořádnou pozornost a poprosím vás o to, abyste k této novele byli vlídní, vstřícní a propustili ji do dalšího projednávání.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu senátorovi a chtěla bych poprosit o trošku zklidnění v jednacím sále. Špatně je tady slyšet, když někdo hovoří. A teď prosím pana zpravodaje pro první čtení pana poslance Šidla, aby se ujal slova.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, už v pátém volebním období jsem byl zpravodajem poslanecké novely silničního zákona, který byl veden a procházel legislativním procesem jako tisk 679. Bohužel se nepodařilo za celé páté volební období ho dovést do úspěšného konce, aby mohl být legislativní proces ukončen a tyto novely a změny, které byly projednány průřezem politického spektra, byly uplatněny v praktické podobě zákona.

Jsem přesvědčen, že by bylo velkou chybou, kdybychom neprojednávali tento senátní návrh a vše to, co se podařilo úspěšně projednat, a ty zbytky, které zůstaly z expertní komise, která pracovala s exministrem Řebíčkem a připravila vlastně poslaneckou novelu, tak by bylo chybou je neuplatňovat. Myslím si, že tady patří z určité části i díky kolegům ze Senátu, že se chopili iniciativy a tyto návrhy udrželi. Dnes se nám dostávají na stůl v podobě tisku 26.

Mohu říci, že to, co se nám dostává v tisku 26, z velké části, jak už jsem řekl, je převzato z tisku 679, resp. z komplexního pozměňovacího návrhu hospodářského výboru, který byl v minulém volebním období vypracován, ale to byly vybrány ty parametry, které byly nekonfliktní, to bylo to, co bylo už dopředu garantováno všemi poslaneckými kluby i Senátem, že je průchodné. (Silný hluk v jednacím sále.)

Bohužel, během legislativního procesu, který nastal v Senátu, se ale objevily problematické novelizační body – a tady mi dovoluji, byť budu malinko delší, se o některých zmínit.

Je pravda, že senátor Žák tady zmínil –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pardon, pane poslanče, já vás na chvíli přeruším. Prosím vás, dámy a pánové, o klid, abychom mohli slyšet zprávu, kterou nám tady přednáší pan poslanec.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji. Pan senátor Žák už tady některé věci řekl, které jsou případně k úvaze, že by nemusely být obsahem novely. Proto je určitě žádoucí, abychom tuto novelu projednávali na hospodářském výboru, který už je vlastně předurčen k tomu, aby mu byl tento tisk přikázán.

Já bych se nyní zmínil jenom o těch věcech, které považuji za velice důležité zde říci ve zpravodajské zprávě, protože patří do té kategorie, kde se objevilo něco nového vůči původně projednávanému.

Myslím si, že první problém, který můžeme hledat, je novelizační bod 3, kde v § 2 se definují pojmy a je zde nově definován pojem kolona vozidel. Já si myslím, že technicky je to tam špatně, protože při sjezdu dvou nákladních vozidel za sebou už v podstatě by se měly uplatňovat všechny parametry zákona vztahující se ke koloně. Já si myslím, že tam je souvislá kolona nebo souvislý pás vozidel, který by měl být o více vozidlech. To je technikálie, která se dá samozřejmě vyřešit.

Další novelizační bod 6 a 7, § 5 odst. 1 písm. l) se doplňuje o definici, kdo z účastníků silničního provozu je povinen nosit oděvní doplňky z retroreflexního materiálu. Já si myslím, že tady se zapomělo na jednu důležitou věc, která byla diskutována. Já bych se moc přimlouval z hlediska zvýšení bezpečnosti provozu, aby se tam doplnila, a to je i ošetření chodců za snížené viditelnosti, protože tyto věci jsou připraveny. V podstatě není ani problém zajistit výrobu, ale potřebujeme mít zákonný podklad k tomu, aby za snížené viditelnosti chodci při pohybu mimo obce byli ošetřeni retroreflexním materiálem. Jde o jejich vlastní bezpečnost a myslím, že by to přispělo celkově i ke snížení nehodovosti v České republice.

Je tam potom v § 5 odst. 2 ještě jeden problém a to je to, že se vlastně povinnosti řidiče ve vztahu k přechodům pro chodce a přejezdům pro cyklisty dostávají do pozice absolutní přednosti vůči chodcům a cyklistům. Kromě ohrožení se tam objevil pojem omezit. To je skutečně ta absolutní přednost. Já si myslím, že toto není dobré, protože my se dostáváme do situace, že to omezení je v podstatě každá drobná reakce, každý drobný pohyb, který může signalizovat účastník silničního provozu v podobě chodce nebo cyklisty, a vytváří to problém, nejen že můžeme sankcionovat řidiče zbytečně, dokonce až k šikanóznímu jednání, které by mohlo nastat. Já si myslím, že to „omezit“ by mělo v podstatě v této podobě odejít, nebo ne být schváleno v rámci té novely.

Novelizační bod 9, vkládá se tam nový § 6a, který zavádí již zmíněné mobilní technické kontroly. Jsem přesvědčen, že ano, je to krok správným směrem, protože potřebujeme zvýšit technickou úroveň u vozidel, která se pohybují po komunikacích České republiky. Pohybuje se nám jich tu velmi mnoho a víme, v jakém technickém stavu dost často jsou, a dokonce i jakým

způsobem jsou přetěžována zcela účelově, takže si myslím, že to k sobě patří, a vlastní kopírujeme zde legislativní proces Evropské unie a opatření v jednotlivých členských státech. To také není na škodu.

Jsem ale přesvědčen, že právě je tam jeden problematický moment, a to je, že není vůbec zmiňováno, jakým způsobem se bude prokazovat tato mobilní technická kontrola nebo případně vážení, a protože tam je dáno, že můžeme vyvézt to vozidlo až do 8 km mimo komunikaci a trasu, kudy jede, tak by se klidně také mohlo stát, že pak se nedá prokazovat, kolikrát toto vozidlo bylo v podstatě kontrolováno během jedné jízdy přes Českou republiku, a může docházet k tomu, že budou časté spory, které je třeba také ještě doprecizovat z hlediska znění tohoto ustanovení. Jinak si myslím, že tato zajišťka může být zcela přirozenou a normální, že vozidlo je vyvedeno kamkoliv na odpočívku nebo na místo, kde toto zařízení je umístěno, ale nemusí se uvádět přesně kilometry.

Co tady vidím v tom bodu a co neprošlo z minulé novely, a to vidím jako velký problém, je to, že se nám tady dostává zase na pořad dne takový trošku pro mě těžko vstřebatelný moment, a to je, kdo hradí mobilní technickou kontrolu v případě, že zjistí nebezpečnou nebo vážnou závadu, tzn. vozidlo se bude odstavovat, a ono je tady dáno, že je to povinností řidiče. Já si myslím, že toto řidiči nepřináležejí. Řidič může být sankcionován pokutou, může být sankcionován bodovým systémem, pokud se ho podaří provázat v Evropě, ale na druhé straně toto patří provozovateli vozidla. Já jsem přesvědčen, že to tam musíme opět změnit do té podoby, která původně byla v návrhu tisku 679.

Novelizační bod 12 § 36 odst. 5 uvádí, že je povinností řidiče nákladního vozidla nad 3,5 t nebo délece soupravy nad 7 m dodržet zákaz jízdy v levém jízdním pruhu v pracovní dny. Toto opatření mohu považovat za pozitivní, pokud technické podmínky komunikace tomu samozřejmě odpovídají. Tím se vracíme trošičku k něčemu, co bylo omezení jízd nejen na dny, ale v podstatě i z hlediska původně plánovaného navýšení rychlosti. Já si ale myslím, že v každém případě, když mluvíme o dálnicích, musíme také zde do zákona dostat, že jsou zde rychlostní komunikace a silnice pro motorová vozidla.

V novelizačním bodu 15 se vkládá do zákona nový § 47a, zákaz účasti na některých akcích. Je to velmi pozitivní. Já to vítám, ale na druhé straně říkám – máme zde už letitý problém, kdo je oprávněn na povolených akcích řídit provoz. Dopravní správní úřad vydá povolení, logicky, ale nikde tam není určeno, co je oprávněná osoba, protože zákon jasně říká, které osoby jsou oprávněny řídit provoz. Takže při cyklistických závodech, které jsou povoleny, nám provoz řídí libovolní brigádníci, kteří jdou, oblečou si vestu, mávají tam rukama. Co se bude dít, pokud tímto svým chováním způsobí dopravní nehodu, ne-li přímo ohrožení účastníků konkrétního závodu nebo

akce? Já si myslím, že na toto bychom měli v zákoně pamatovat, protože to tam od samého počátku snahy o veškeré novely od roku 2000 zcela schází.

Novelizační bod 16, § 57, upravuje na konci odst. 1 možnost při souběhu silniční komunikace a stezky pro cyklisty možnost, že si cyklisté mohou vybrat. Oni to tam sice předkladatelé zdůvodňují rychlou sportovní jízdou a já nevím jakou, ale já si myslím, že tím prolamujeme něco, co by náš zákon o provozu na pozemních komunikacích zejména z hlediska bezpečnosti, prokazatelnosti a jednoznačnosti neměl umožňovat. Jestliže cyklostezka je souběžnou, tak musí cyklista zásadně jet po cyklostezce, nemůže užívat pozemní komunikaci, protože cyklostezka se budovala za státní peníze jenom proto, aby se zvýšila bezpečnost cyklistů a případně chodců, kteří ji mohou v určitých úsecích použít, a ne proto, abychom si opět cyklisty zavedli zpátky na komunikace v České republice.

Novelizační bod 18, který se týká § 67, ohledně speciálního označování vozidel je tam zdůvodňováno, že zavádíme toto pojmosloví a tyto změny v rámci akceptace evropského práva, ale původní znění novely zákona bylo přesnější, stačilo skutečně udělat jenom prostou aplikaci.

Novelizační bod 21. § 77 odst. 6 umožňuje policistovi na místě povolit okamžitou výjimku. Opět s tím souhlasím, ale není dotažen do konce legislativní proces v tom, co když výjimky, které nejsou přesně specifikovány, jaké to jsou, momentálně v návrhu, budou využívat policisté ve vztahu k plnění vlastních povinností.

Nejzávažnější připomínku mám k tomu, z čeho mám radost, že už tady zaznělo, a to je otázka novelizačního bodu 34, kde skutečně v části 125c, která hovoří o přestupcích, bylo uvedeno, že se jedná o – my jsme to tak skutečně nazývali, oni to používali novináři – prolomení nulové tolerance k alkoholu v České republice. Pan kolega senátor Žák to tady zdůvodňoval, co bylo na mysli, ale já chci upozornit na jednu věc. Když si přečtete návrh novely, tak se tam nemluví o žádné dechové zkoušce ani o žádných zaručených přístrojích, ale je tam „v žilní krvi“. A to je velice důležitý moment, kdy vlastně to nelze provést na komunikaci. Já jsem přesvědčen, že všichni, kteří mají zdravotní problémy a chtějí prokázat, že použili vozidlo oprávněně, že nejsou pod vlivem alkoholu, že to je důsledek jejich fyziologického stavu, vlivem nemoci, tak ti to samozřejmě mohou prokázat, pokud neodmítnou krevní zkoušku a jejich diagnóza je zaznamenána v jejich dokladech, tak si myslím, že to nečiní žádný problém. A jsem přesvědčen, že ani Ministerstvu zdravotnictví.

Proto já jsem zásadně proti tomu, aby tato část přestupkového posuzování byla vůbec zahrnuta, jsem pro její úplné vypuštění, aby to nezavádělo v podstatě jenom dojem toho, že chceme nějakým způsobem tolerovat alkohol na našich silnicích při počtu dopravních nehod, které máme.

Novelizační bod 38, což je příloha k zákonu, stanovuje bodová hodnocení. Já tady nechci podrobně pitvat, co kam patří, protože pro nás to bylo asi tři čtvrtě roku snahy spolu se senátory dostat to do nějaké té podoby, která zde byla zmíněna, méně bodové věci, které nemají vlastně logiku, vyházet a zase přitvrdit v některých věcech, které považujeme za zcela zásadní z hlediska bezpečnosti silničního provozu. Mám tam jeden jediný problém a to bych chtěl potom velice vydiskutovat i s předkladateli, protože rozdíl mezi čtyřbodovým a třibodovým ohodnocením z hlediska chování řidiče ve vztahu právě k ohrožení chodců, cyklistů, a potom v tom třibodovém je nezastavení vozidla před přechodem a ohrožení, já myslím, že jsou to takové pojmy, které je třeba buď sloučit, anebo jim dát jednoznačnější výklad.

No a já si myslím, že z toho, co je důležité ještě říci, že v novele bych považoval za dobré, kdyby byla otázka řešena např. u § 17 odst. 2, to jsou otázky předjíždění a omezení řidiče jedoucího za předjíždějícím a dávání znamení o změně směru jízdy při předjíždění cyklisty. Původní snaha byla udělat absolutní zákaz předjíždění na křižovatkách. Nepodařilo se to v minulé novele, protože tam byla celá řada připomínek k tomu, co když dojeďdu cyklistu, co když dojeďdu mopedistu atd., ale já si přesto myslím, že absolutní zákaz předjíždění na křižovatkách by zvýšil bezpečnost silničního provozu a zjednodušil by chování řidičů a předcházel by takovým kalamiťám, jako je to, že dneska samozřejmě celá řada účastníků silničního provozu nedává znamení o změně směru jízdy, když předjíždí cyklisty, ale když se bude striktně držet zákona, tak musí. Musí dokonce i na těch křižovatkách, kde je určena přednost jízdy, a on vlastně tím svým znamením o změně směru jízdy může přivést v omyl i ostatního účastníka z vedlejší ulice, který mu tam klidně před vozidlo vjede. A ty karamboly nemusí mít zrovna malé následky. Takže já si myslím, že to spolu souvisí a zákazem předjíždění bychom řešili i znamení o dávání směru jízdy.

No a ve stejném paragrafu, o kterém jsem hovořil, je to předjíždění, a právě že my jsme vlastně ještě udělali to, že v písmenu f) v bodě 2 jsme zrušili – ještě jsme to trošku zhoršili – zrušili jsme a dali jsme neplatnost zákazu předjíždění pro jízdní kola, mopedy a motocyklisty bez postranního vozíku, a to si myslím, že je ještě zvýraznění toho, co jsem říkal předtím.

A v § 36 odst. 2 vidím také problém. Technická závada na vozidle, která snižuje jeho rychlost na 80, vede samozřejmě k tomu, že musí vyjet z komunikace – ale kde máte napsáno, kolikrát vjede a kolikrát vyjede? On tu dálnici může používat klidně dál, akorát že vyjede a zase se na dalším anebo na tom samém přivaděči vrátí. Myslím, že to je také velmi složité prokazovat, a hlavně když to bude v zákoně, bude to obtížně vymahatelné.

V § 57 odst. 2 z hlediska povinnosti cyklistů při přejíždění silniční ko-

munikace – tady chci upozornit na důležitou věc. Novela zákona samozřejmě, co se týká cyklistů, přešla z tisku 679, ale má to obrovský problém v jedné věci, že bohužel se to dostalo do přímé kontradikce a velkého rozporu s novelizačním bodem 10, a to je právě ten § 57, kde se hovoří o tom, že řidič má neomezit, neohrozit, a přitom v § 57 je, že chodec a cyklista má dát přednost, když se blíží k přechodu a přejezdu. Tak si myslím, že to také není dořešeno.

Co se týká již zmíněného stanoviska vlády, které zmiňovala paní předsedající, je tam jeden problém, že v tisku 26/1 je stanovena vládou podpora, ale když to vezmu – a už to nechci příliš prodlužovat – jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest novelizačních bodů je zpochybňováno. Já si myslím, že z celkového počtu čtyřiceti je zpochybněno poměrně dost, protože některé novelizační body mají provázanost a návaznost na další, takže jsem přesvědčen, že tady je obrovský prostor k tomu, abychom o této novele nejen diskutovali, ale pokusili se některá ta ustanovení upravit, upravit je takovým způsobem, aby byla přijatelná pro běžnou denní praxi provozu na pozemních komunikacích. Já si myslím, že pokud se podaří dneska tuto novelu provést do druhého čtení a přikázat hospodářskému výboru, tak bych za svoji osobu chtěl slíbit, po zkušenostech, které už se mnou mají starší kolegové, že my určitě uděláme všechno pro to, aby ta novela, která bude projednávána a bude úspěšně projednána, v sobě obsahovala jenom ta ustanovení, která budou vytvářet dostatečný prostor ke zvýšení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu v České republice.

Já to tedy doporučuji postoupit do druhého čtení a zatím děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní otevírám obecnou rozpravu. Eviduji v tuto chvíli dvě písemné přihlášky, pan poslanec Bendl, kterému uděluji slovo, a poté pan poslanec Tejc.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den. Paní předsedající, dámy a pánové, já vás zdaleka nebudu zdržovat tak dlouho jako pan kolega poslanec. Myslím si, že kdo chtěl, tak si návrh novely zákona 361 přečetl a ví o něm své. Věřím, že si ještě užijeme mnoho diskusí v hospodářském výboru, případně v podvýboru pro dopravu.

Já bych se snad omezil jenom na to, že ta norma opravdu vznikala velmi dlouho a patří velké poděkování všem, kteří se na ní podíleli, byť jde neřeknu standardní cestou, není to vládní návrh, ale senátní a podíleli se na něm odborníci, kteří pracovali při Ministerstvu dopravy, ve spolupráci se senátory, ale i některými poslanci v minulosti. V materiálu je řada věcí, které jsou pozitivní, a bylo by velmi škoda, kdyby se materiál nedostal do

druhého čtení. Je tady řada i kontroverzních návrhů, některé zmiňoval můj předřečník, tak se o nich já zmiňovat nebudu. (Silný hluk v sále.)

Co se mi nelíbí nebo na co bychom se myslím měli podívat, když bych měl vytáhnout aspoň jednu věc –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pardon, pane poslanče. Dámy a pánové, já vás znovu prosím o klid. Teď se dívám vlevo a doprostřed i vpravo a všude vidím, že se bavíte. Prosím, nechte pana poslance mluvit, abychom se slyšeli. Děkuji.

Poslanec Petr Bendl: Když nebudete poslouchat, pak se budete divit, co projde touto Poslaneckou sněmovnou, ti z vás, kteří vlastní řidičské oprávnění.

Nejsem si úplně jistý, jestli mají mít úředníci či policisté přímo na silnici velkou pravomoc v tom vysokém rozptylu rozhodování o pokutě – 25 až 50 tisíc nebo nula až 100 tisíc mi přijde jako něco, čím bychom se zabývat měli. To v tom návrhu zákona je. Možná by bylo lépe specifikovat přesně nebo více omezit takovouto pravomoc.

Co považuji určitě za pozitivní, to je omezení jízdy nákladních automobilů a jejich směřování do pravého pruhu v dobách špičky, tak abychom zprůchodnili komunikace a řešili bezpečnější silnice jako takové.

Zákaz nepovolených závodů, to je určitě jedna z věcí, na kterou reagovat musíme. Jde o velké a významné nebezpečí.

Zavedení evropských parkovacích průkazů, které tady byly zmiňovány, pro lidi s hendikepem, určitě důležitá věc, stejně jako ty mobilní kontroly vážení nákladních automobilů. Víme, že nejde jen o investice do dopravní infrastruktury, kterým bychom se měli věnovat, ale i o prevenci a ničení silnic, které byly opraveny, zejména přetíženými kamiony. A to je věc, na kterou tato novela reaguje.

Stejně tak jako postih alkoholu. Ten návrh přináší vážnou věc k debatě, ne toleranci k alkoholu, ale nepostihování body do těch 0,03 promile s odvoláním na odborné stanovisko lidí, kteří doporučují nebo tvrdí, že není možné prokázat do těch 0,22 nebo 0,24 promile, jestli je to opravdu z alkoholu, či něčeho jiného. Mohli bychom se dostat do nepříjemných soudních sporů se státem. Je to myslím především reakce na stanoviska odborníků, nikoliv že by tady někdo chtěl tolerovat alkohol. Myslím, že to by dobře rozhodně nebylo.

Vláda má neutrální stanovisko k této novele. Já bych stejně tak jako můj předřečník podpořil, aby se materiál dostal do druhého čtení, aby byla příležitost o něm diskutovat v hospodářském výboru. Proto podporuji stanovisko dostat do druhého čtení. A navrhuji stejně tak jako předřečník, aby byl materiál puštěn do hospodářského výboru k projednání.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec Tejc. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já jsem znám tím, že jsem poměrně skeptický k senátním návrhům zákona, a to nikoliv proto, že pokud obhajují v Senátu poslanecký návrh schválený tady a předkládaný mimo jiné i mou osobou, jsem většinou vyprovozen velmi rychle poměrně velkým počtem negativních hlasů. To by ale určitě nemělo mít vliv na to dnešní rozhodování a já vám slibuji, že mít nebude.

Myslím, že tento senátní návrh na rozdíl právě od mnoha jiných, které jsem v minulosti kritizoval, jde správnou cestou. A i jeho filozofie, tedy snaha o to, aby byly více trestány přestupky, které ohrožují život a zdraví, a naopak méně trestány ty, které řekněme nemají takto zásadní význam, je cesta správná.

Domnívám se také, že doba od zavedení bodového systému je poměrně dlouhá a mohla by být už dobou, kdy bychom mohli přistoupit k nějakému objektivnějšímu hodnocení. Určitě ještě můžeme dva, tři, možná pět let čekat na to, jaké bude mít dopady, ale jsem přesvědčen, že dnes se skutečně blížíme k té době, kdy bude objektivní posouzení možné. A velice bych se přimlouval, pokud tento návrh bude postoupen do druhého čtení, aby na úrovni výborů, příp. i výboru pro bezpečnost – ale tam nechávám skutečně spíše na zvážení výboru, zda se bude chtít tím návrhem zabývat – aby tento návrh byl projednáván na základě analýz Ministerstva dopravy a Ministerstva vnitra k této věci.

Souhlasím s tím, co je v návrhu uvedeno, tedy s tím, aby se řešila otázka udělování bodů, otázka, zda zvolit ono společné řízení nebo nutnost informovat ještě předtím, než ten člověk získá 12 bodů, protože cílem bodového systému by měla být prevence, ne to, aby někdo nasbíral 24 bodů během třičtvrtě roku, celou dobu se o tom nedozvěděl a pak mu přišla informace o tom, že nesmí dalšího půl roku nebo rok řídit.

Myslím, že diskuse nad tím bude samozřejmě dlouhá. Stejně tak, jako by byla dlouhá nad způsobem, jak zamezit zneužívání institutu osoby blízké. Proto bych se přimlouval za to, abychom skutečně teď neřešili institut osoby blízké a řešili pouze otázku onoho společného posuzování. Ale jestli nás k tomu povede diskuse ve výborech a najdeme shodu, tak se tomu nebráním.

Dopředu říkám, a tak jsem komunikoval toto i s kolegy v klubu sociální demokracie, že bychom měli velký problém, pokud by v tomto návrhu zůstala ona tolerance–netolerance alkoholu do 0,3 promile. Hovořil o tom již pan senátor Žák, že to ani není klíčovým bodem, na kterém by Senát nebo on jako předkladatel trvali. Já jsem tomu rád. Myslím, že jsou jiné

způsoby a že právě technická tolerance a metodický pokyn, který byl zvolen ze strany jednotlivých ministerstev, je tou lepší cestou, protože v tomto případě bych se obával, že 0,3 promile by nakonec bylo přičítáno ještě k té technické toleranci a vedli bychom dlouhé spory, jestli tomu tak je, či není.

Pokud se týká dalších bodů, jako je povinné zavádění vest apod., asi se v této věci blížíme jiným zemím, vyspělejšími, co do bezpečnosti silničního provozu.

Já tedy doporučuji, aby tento návrh byl postoupen do druhého čtení. A skoro přemýšlím, jestli navrhnout prodloužení lhůty k projednávání o 30 dní. Ale dívám se na pana senátora Žáka – to bych mu nemohl udělat, takže nechám ten návrh tak, jak je, a nebudu navrhopat prodloužení lhůty k projednávání ve výborech a věřím, že to výbory zvládnou v 60denní lhůtě.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Kohoutová, potom pan poslanec Huml. Jenom upozorňuji, že ve 13 hodin 10 minut máme pevně stanovený bod, takže pokud se do té doby rozprava neukončí, nenechám hlasovat, budu muset tento bod přerušit a vrátíme se k němu po hlasování o bodu ve třetím čtení.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, budu stručná. Žádám, abychom hlasovali o příkázání do sociálního výboru vzhledem k tomu, že se bude měnit speciální označení vozidel, které se týká osob se zdravotním postižením, a je zapotřebí tento bod široce diskutovat. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře. Já vám děkuji za stručnost, váš požadavek jsem si poznamenala. Prosím, pane poslanče Humle, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den. Paní předsedající, dámy a pánové, budu velmi stručný, čas tlačí, potřebujeme se pohnout domů. Já jsem chtěl každopádně poděkovat senátorům za tento návrh. Myslím si, že je opravdu věcný.

Podpoříme všechny ty návrhy, které souvisí s bezpečností silničního provozu. A protože bych se opakoval po svých předřečnicích, řeknu jednu jedinou novou věc. Já se pokusím, pokud návrh do druhého čtení projde, předložit návrh na vyřešení osoby blízké. To je vše. (Při odchodu od mikrofonu: Tak, jak jsme byli vyzváni Senátem.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče.

Hlásí se, prosím, někdo další do rozpravy? Pokud tomu tak není, končím obecnou rozpravu. A nyní může mít závěrečné slovo navrhovatel.

Senátor Jiří Žák: Já bych chtěl jenom poděkovat za konstruktivní debatu. Doufám, že se nám to podaří posunout někam kousek dál. Díky a hezký víkend.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vidím, že pan zpravodaj se závěrečného slova vzdává, takže v tuto chvíli se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Nechám tedy hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 147, z přihlášených 145, pro 127, proti nula, zdrželo se nula. Tento návrh byl přijat.

Další návrh, který jsem si tady zaznamenala, byl návrh paní poslankyně Kohoutové na přikázání k projednání sociálnímu výboru. Nechám o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 148, z přihlášených 147, pro 94, proti 12, zdrželo se 7. Tento návrh byl přijat.

V tuto chvíli budeme pokračovat pevně zařazeným bodem. Dobře. Dám tři minuty pauzu. Začneme přesně ve 13.10 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.10 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat. Dříve než přistoupíme k následujícímu bodu, chtěla bych vás seznámit s tím, že pan poslanec Jan Bauer se omlouvá z dnešní této už konečné části jednání. A pro stenozáznam pro jistotu ještě jednou eventuálně zopakují, pokud to již takto nebylo učiněno, že pan poslanec Igor Svoják se taktéž omlouval, a to od 11 hodin.

Nyní přistoupíme k pevně zařazenému bodu, kterým je

91.

**Návrh poslankyň Kristýny Kočí a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 76/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 110/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., a zákona č. 179/2010 Sb.
/sněmovní tisk 45/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatelky paní poslankyně Karolína Peake a zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Jaroslav Krupka. Pozměňovací návrhy máte uvedeny ve sněmovním tisku číslo 45/3.

V tuto chvíli otevírám rozpravu. Chci upozornit, že v tomto třetím čtení se koná rozprava pouze k opravám legislativně technických a gramatických chyb, eventuálně chyb písemných a tiskových, a k žádným dalším úpravám v tomto čtení nemůže v rozpravě již docházet.

Rozprava je tedy otevřena, dívám se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím. Rozpravu ukončuji a ptám se paní navrhovatelky a pana zpravodaje, zda si přejí vystoupit se závěrečným slovem. Ano, paní navrhovatelka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karolína Peake: Děkuji. Myslím, že opravdu už není potřeba k zákonu nic dodávat. Já jsem chtěla ještě jednou všem poslaneckým klubům poděkovat za to, že připustily tento zákon do zkrácené lhůty mezi druhým a třetím čtením, pochopily potřebnost této novely, a za to jim ještě jednou děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan zpravodaj si nepřeje vystoupit se závěrečným slovem? Poté ho tedy poprosím, aby nám oznámil, jaký způsob hlasování navrhuje a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi možná v této sváteční chvíli, protože je to první hlasování ve třetím čtení v tomto volebním období, vás upozornit na to, že jsme dostali celkem dva pozměňovací návrhy, jsou označeny v materiálu 45/3, a to tak, že pod písmenem A je první, který jsem nenazval pozměňovacím, ale je to pozměňovací návrh, který vzešel ze samotného výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který svým usnesením tuto úpravu provedl. Pak následně ve druhém čtení byl načten pod bodem B návrh od poslance pana kolegy Peciny a pod bodem C je načten soubor

změn, čili pozměňovací návrh předložený předkladatelkami, v tuto chvíli to bylo paní kolegyně Karolínou Peake.

S ohledem na to, že tak jak bylo uvedeno předkladatelkou, že došlo k určitému jednání a dohodě, se domnívám, že právě ten poslední bod, který je označen písmenem C, má relativně nejvyšší pravděpodobnost na schválení, a proto bych si dovolil navrhnout následující hlasovací proceduru. Nejprve bychom hlasovali o souboru pozměňovacích návrhů označených písmenem C1 až C11. Pro všechny případy, kdo to má v rukách, ten tisk, tak C11 je na poslední, závěrečné straně. Pokud by byly odhlasovány všechny tyto body najednou v jednom hlasování, tak jak navrhuji, současně se stává nehlasovatelný soubor pozměňovacích návrhů označených bodem A1 až A4. Tím bychom měli vyřešenu kapitolu bodu A. Jako druhé hlasování bych si dovolil navrhnout pozměňovací návrh, který předložil pan kolega Pecina pod písmenem B.

Tady dovolím si možná drobnou poznámku: V prvé řadě chci poděkovat všem, kteří nevznesli pozměňovací návrhy, na straně druhé s panem kolegou Pecinou jsem o tomto hovořil v dobrém. A jenom bych taktně upozornil, že tento pozměňovací návrh může nést znaky tzv. přílepku, a tím už dopředu trošku indikují, že jako zpravodaj nebudu doporučovat přijetí tohoto pozměňovacího návrhu, protože je zájem, věřím, celé Sněmovny včetně těch, kteří se spolupodíleli na přípravě varianty C, a věřím, že ji aktivně podpoří, takže věřím, že je zájem, aby to prošlo bez problémů a nedostali jsme se do diskuse například až u Ústavního soudu.

Takže paní předsedající, navrhuji tuto hlasovací proceduru. A protože se domnívám, že je relativně jednoduchá, nebude-li proti ní námitek, možná bych si dovolil říci, že nebylo by nutné ani o ní hlasovat a přistoupit rovnou k hlasování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zeptám se, zda má někdo námitku, přeje si vystoupit k tomuto navrženému postupu. Pokud vidím obecný souhlas, tak dám hlasovat o těch návrzích v pořadí, jak o nich pan zpravodaj mluvil. Tedy hlasovali bychom jako první o pozměňovacím návrhu C1 až C11.

Zahajují hlasování. (Zpravodaj doporučuje.) Stanoviska, ano, prosím. (Poslankyně Peake za navrhovatele je pro.) Zpravodaj znovu doporučuje. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 149. Z přihlášených 148 poslanců pro bylo 85, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Tímto se stal nehlasovatelný pozměňovací návrh uvedený pod bodem A.

Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod bodem B. V tuto chvíli zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro.

Stanoviska: zpravodaj nedoporučuje, navrhovatelka je proti. V tuto chvíli musím prohlásit předchozí hlasování za zmatečné.

Poslanec Jaroslav Krupka: Ne předchozí, toto.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Stanoviska byla řečena. Znovu zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Z přihlášených 148 poslanců pro 16, proti 81 (v hlasování číslo 151). Tento pozměňovací návrh byl zamítnut.

Pane zpravodaji, vyčerpali jsme hlasování o všech pozměňovacích návrzích, je to tak?

Poslanec Jaroslav Krupka: Je tomu přesně tak a můžete, paní předsedající, dát hlasovat o samotném návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s návrhem poslankyň Kristýny Kočí a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 76/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 110/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., a zákona č. 179/2010 Sb. podle sněmovního tisku 45, a to ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Nyní zahajují hlasování pořadové číslo 152 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Z přihlášených 149 pro 87, proti 5. Tento návrh zákona byl přijat. Konstatuji, že s ním byl vysloven souhlas, a končím projednání tohoto bodu. Děkuji panu zpravodaji i paní navrhovatelce.

Nyní přistoupíme k dalšímu návrhu z pevně zařazených tisků a tímto je

22.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 27/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk pod číslem 27/1. Předložený návrh odůvodní pan senátor Jiří Oberfalzer, kterého zde mezi námi vítám a prosím, aby se ujal slova.

Senátor Jiří Oberfalzer: Paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji vám stručně představit návrh novely již zmíněných zákonů, kterou vám předkládá Senát. Smyslem této novely je zajistit financování fondu kinematografie a Státního fondu kultury. Digitalizační novelou, která upravovala některé zákony v souvislosti s přechodem na digitální vysílání, byla prodloužena existence reklamy na České televizi, a to na čistě vázaný účel, tj. podporu a rozvoj digitalizace. Toto prodloužení by mělo skončit v listopadu příštího roku. Vázaný účel těchto prostředků také částečně subvencoval státní fond kinematografie. Znamená to, že by po listopadu příštího roku tento fond byl nadále bez těchto prostředků. Vzhledem k tomu, že novela zákona o Státním fondu pro podporu kinematografie neexistuje a není zatím v dané chvíli ani v přípravách, byl by tento fond zkrátka bez prostředků. Prodloužit existenci reklamy a vázat její výnosy na tyto dva účely se nám proto zdá být elegantní řešení, které nebude vyžadovat žádné státní prostředky, tedy žádné prostředky z veřejné kasy, a přitom umožní rozvoj činnosti těchto dvou fondů. Jenom pro úplnost připomínám, že Státní fond kultury nemá v současné době prostředky na svém kontě vůbec žádné.

Tato novela tedy upravuje zákon o České televizi, dále zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Úpravy jsou ve dvou krocích: jeden se týká prosince příštího roku, kdy fakticky nastane měsíční období, než by bylo možno přejít na čtvrtletní financování fondu. Od 1. ledna 2012 by se na nastoupil režim čtvrtletních odvodů do těchto dvou fondů. Navrhujeme dělení těchto prostředků v poměru 40 % do Státního fondu pro podporu kinematografie, 40 % do fondu kultury a 20 % na digitalizaci archivů České televize.

Při projednávání této novely jsme ještě zahrnuli do tohoto návrhu také novelu zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, kdy jsme reagovali operativně na situaci, která nastala na trhu, a sice že jsou vymáhány te-

levizní a rozhlasové poplatky od majitelů takových zařízení, která již dávno neslouží k přijímání televizního nebo rozhlasového vysílání, neboť zákon říká, že poplatky je třeba odvádět i ze zařízení, která kdy v minulosti sloužila k tomuto účelu, bez ohledu na to, zda aktuálně to je vůbec technicky možné. Z toho důvodu naleznete v novele část třetí, která je změnou zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, a zde se navrhuje, aby bod c) příslušného paragrafu zněl tak, že poplatkům nepodléhají rozhlasové nebo televizní přijímače, které jsou užívány výlučně – a prosím, to slovíčko zdůrazňuji – pro jiné účely než pro individuálně volitelnou reprodukci rozhlasového nebo televizního vysílání. Je to tedy u takových zařízení, která skutečně slouží výlučně jiným účelům.

Myslím si, že bych nemusel být podrobnější. Možná věcná poznámka. Navrhovaná porce reklamy, kterou chceme touto novelou zajistit na České televizi pro tyto, stručně řečeno, veřejné účely, je na té úrovni, kde se má nacházet na konci analogového vysílání, čili nejde o žádné rozšíření této reklamy. V digitalizační novele bylo také změkčeno prostředí pro reklamu komerčních televizí, čili domníváme se, že i ty byly do určité míry saturovány, nebudou tak škodné, a mj. mezitím jsme schválili evropskou směrnici v podobě, která v naší národní implikaci umožňuje využívání tzv. product placementu, čili dalšího zdroje pro financování produkce televizních pořadů prostřednictvím této specifické reklamní formy. Čili myslíme si, že je možno na nějaký čas ještě oželeť úplné zrušení reklamy na České televizi a využít těchto prostředků k již zmíněným účelům.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také, pane senátore. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pan poslanec Walter Bartoš. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji přednesl zpravodajskou zprávu k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a konečně zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Navrhovatel, tedy Senát Parlamentu ČR, zdůvodňuje motivy změn mediální legislativy takto: Navrhovaná úprava vychází z potřeby naplnit jak Státní fond ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie, tak Státní fond kultury ČR trvalým příjmem z reklamy v ČR, která by měla být v současném rozsahu zachována. Oddělený účet v České televizi by pak sloužil k digi-

talizaci archivu České televize. V podstatě principem této novely je rozdělení výnosů z reklamy z České televize tak, aby 40 % bylo příjmem Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie, dalších 40 % by naplňovalo rozpočet Státního fondu kultury ČR. Zbylých 20 % pak kolegové senátoři navrhuji tak, aby sloužilo k digitalizaci archivů České televize.

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, což je druhá část, jde ve smyslu nahrazení přechodného opatření trvalou úpravou. Jedná se o § 50 odst. 1 a smyslem tohoto paragrafu je, že reklama na ČT 1 zůstane zachována, a to v rozsahu do 0,75 %, zatímco u ostatních programů to bude do 0,5 %. Dále provozovatel může využít zvýšení podílu vysílacího času až na 5 %, a to prostřednictvím teleshoppingu.

Další část novely je pak změna zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, pan senátor Oberfalzer už to zdůvodnil, kde se podle navrhovatelů reaguje na praxi vyskytující se výlučně užívání rozhlasových nebo televizních přijímačů k jiným účelům, než je reprodukce rozhlasového nebo televizního vysílání.

Jako zpravodaj bych rád zmínil, že navrhovaná novela obsahuje po formální stránce všechno, co je stanoveno jednacím řádem, to znamená, že i zhodnocení souladu navrhované úpravy s ústavním pořádkem České republiky, samozřejmě navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, tak zhodnocení souladu navrhované úpravy s právem Evropské unie a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Návrh není v rozporu ani s mezinárodními smlouvami, ani s předpisy Evropské unie. (V sále je obrovský hluk.)

A konečně návrh zákona obsahuje v důvodové zprávě také předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované úpravy na veřejné rozpočty, podnikatelské prostředí, sociální dopady a dopady na životní prostředí. Rád bych sdělil této ctěné Sněmovně, že navrhovaná úprava nemá dopad do státního rozpočtu České republiky, samozřejmě ani do ostatních veřejných rozpočtů. Podle předkladatele novely návrh vytváří a podporuje zaměstnanost především pro velmi specifické umělecko-technické profese. Podporou kulturních akcí prostřednictvím Státního fondu kultury České republiky by se mohla vytvořit další velice pestrá řada pracovních příležitostí, oživit kulturní dění v regionech a podpořit tak jejich ekonomiku. Zde je také možnost spatřovat pozitivní dopady sociální, jak se píše v důvodové zprávě.

Já bych se rád ještě zastavil u stanoviska vlády České republiky, která na svém zasedání tento návrh zákona nezamítla, nikde v tomto stanovisku vlády se nevyskytuje nesouhlas, jenom vláda České republiky na schůzi 11. srpna 2010 projednala a posoudila tento návrh a má za to, že by bylo vhodné k tomuto návrhu zákona provést některé dílčí změny.

Za prvé je to dílčí změna v části první novely zákona o České televizi – rozšířit o změnu § 3 odst. 1, v němž je vymezeno naplňování veřejné služby Českou televizí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane zpravodaji, já se vám omlouvám. Poprosím všechny kolegy a kolegyně opravdu ze všech částí sálu, aby byli tak laskaví a trošku více ohleduplnosti poskytli zpravodaji pro jeho vystoupení. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Walter Bartoš: Já vám děkuji, paní předsedající. Zkusím zopakovat. V části první novely o České televizi rozšířit tuto změnu § 3 odst. 1, v němž je vymežováno naplňování veřejné služby Českou televizí, tak, že se na konec písmena g) doplní slova „a rozvoj kultury“. Tato změna by přispěla podle vlády k většímu souladu zákona s právem Evropské unie, zejména se sdělením Evropské komise 2009/C257/1 o použití pravidel státní podpory na veřejné vysílání.

V části b), to je druhá připomínka, by vláda chtěla tuto novelu nějakým způsobem pozměnit, a to v části třetí text navrženého usnesení v odst. 2 odst. 4 písmeno c) zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, které se týká věcí, jež poplatníkům nepodléhají, upravit tak, že se slovo „užívány“ nahradí slovy „upraveny k trvalému užívání“. Touto změnou by se pak podle vlády zamezilo možnosti ve větším rozsahu zákon obcházet. Tedy jak jsem řekl, vláda nevyslovila s tímto zákonem nesouhlas, takže bych potom v obecné rozpravě navrhl, abychom tento zákon pustili do dalšího čtení.

Paní předsedající, tolik moje zpravodajská zpráva. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní otevírá obecnou rozpravu a mám do ní v tuto chvíli jednu písemnou přihlášku, a to paní poslankyně Marty Semelové a dávám jí slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Dobrý den, paní předsedající, dobrý den, vážení kolegové, vážené kolegyně. Já bych navázala na svého předřečníka v tom smyslu, že nám zde bylo sděleno, že návrh, který je předložen, nemá dopad do státního rozpočtu. Nicméně chtěla bych při té souvislosti říci, že v médiích se objevila zpráva, že Česká televize vypsala obří zakázku, kdy za výběr poplatků zaplatí soukromé firmě 1 mld. korun. Na mě se obracejí od tohoto zveřejnění voliči a občané, kteří jsou tímto velice znepokojeni, protože sice to není dopad do státního rozpočtu, nicméně tímto krokem, kdy přestanou platit prostřednictvím pošty, prostřednictvím složenek SIPO, to bude mít dopad na občany. To je jedna věc. Dosud to tedy bylo placeno tímto způsobem. Teď se budou muset přehlašovat, budou muset lítat od jednoho k druhému a určitě jim to komplikace způsobí.

Druhá věc, která s tím souvisí. Myslím si, že našimi médii protéká velké množství peněz, a my bychom asi neměli mávnout rukou nad tím, že vedení České televize svěřuje výběr koncesionářských poplatků soukromé firmě. Za šest a půl roku správy vybírání a kontroly zaplatí 1,06 mld. korun. To si myslím, že jsou dost velké peníze. Chtěla bych říci, že na to upozorňují nakonec i odbory, například asi člověk, který o tom dost ví, Adam Komers, je tam dost dlouho v této firmě, tak upozorňuje i na to, že se může jednat o velký tunel ve veřejnoprávním médiu, a ptají se, proč se televize zbavuje kontroly nad základním zdrojem příjmů.

Já si myslím, že bychom se měli tímto zabývat také my a že bychom do budoucna měli vůbec uvažovat o tom, jakým způsobem změnit vybírání poplatků ve veřejnoprávním médiu, to znamená prostřednictvím státního rozpočtu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Pan zpravodaj se hlásí do obecné rozpravy.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já bych jenom chtěl reagovat na svou předřečníci. Ustanovení v jednacím řádu, kde se stanoví nárok na nově předkládaný zákon, nebo popřípadě novelu dopadů do veřejných rozpočtů, je napsáno z toho důvodu, jestli se nezvýší celkový objem. Ten se samozřejmě nezvýší, takže paní kolegyně říkala, že to nemá dopad, respektive, že to má dopad do veřejných rozpočtů. Ono to samozřejmě nemá žádný takový dopad, protože on se nezvyšuje objem veřejných rozpočtů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Pan předseda poslaneckého klubu KSČM Kováčik. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající, paní a pánové, aby bylo úplně jasno, pan zpravodaj asi dobře nepochopil sdělení. Jenom velmi krátce. Je tady někdo v Poslanecké sněmovně navzdory tomu, že už je pátek odpoledne a že naše pozornost nebo pozornost mnohých může být snížena, je tady někdo, kdo pochybuje o tom, že koncesionářské peníze, veřejné koncesionářské poplatky, jsou veřejné peníze, které si veřejnost platí na základě zákona, a platí velmi tvrdě? Zákon neumožňuje příliš mnoho úniků. Člověk, občan, koncesionář, divák si platí v tomto případě u České televize a u Českého rozhlasu, čili u veřejnoprávních médií, to, co mají tato média poskytovat ze zákona.

Ponechme stranou kvalitu poskytování ze zákona, jestli je to doopravdy vždycky podle zákona. Dost často máme pocit, že není. Ale jestliže

koncesionářské poplatky jsou veřejné peníze, tak podle našeho soudu je skutečně velmi absurdní, když se jejich vybírání a zacházení s těmito veřejnými penězi má svěřovat soukromé firmě. To je, jako by se zprivatizovaly finanční úřady.

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Kdo se další hlásí do obecné rozpravy? Ještě se hlásí pan poslanec Mencl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Mencl: Dámy a pánové, dovolte mi, abych za předsednictvo volebního výboru, který tento tisk dostane, jak předpokládám, vaší laskavostí, požádal o prodloužení pro jednání na výbo-rech o 20 dní, protože materie sice vypadá jednoduše, ale ve všech vzta-zích, ve kterých se pohybuje, je poměrně komplikovaná a rádi bychom vám z výboru předložili nějaký konzistentní návrh. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy? Pokud nikdo, tak tuto rozpravu končím. Ptám se pana navrhovatele a pana zpravodaje, zda si přejí vystoupit se závěrečným slovem.

Senátor Jiří Oberfalzer: Děkuji. Já bych opravdu jenom připomněl, že prosíme, abyste se nad tou novelou skutečně zamysleli v průběhu dalšího projednávání, a tedy propustili ji do výborů. Náзор, který tady zazněl od poslanců KSČM, je určitě zajímavý. Do jisté míry ho sdílím, ale s touto předlohou nemá vůbec žádnou souvislost. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan zpravodaj ještě chce vystoupit.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, v rozpravě vystoupili tři poslanci. Chci doporučit, aby-chom navrhli, pustit tento návrh zákona do druhého čtení. Tolik moje závěrečné slovo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání volebnímu výboru a já se ptám, zda má někdo ještě další návrh. Není tomu tak. Prosím, já vás na žádost z pléna odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasova-cími kartami. Chvilí ještě počkám...

Přistoupíme k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl

příkázán k projednání volebnímu výboru, prosím, stiskněte tlačítko ano. (Hlasy zprava: Nefunguje.) Prohlašuji toto hlasování za zmatečné.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Z přihlášených 112 poslanců pro 111, proti žádný (v hlasování 153). Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Mencla na prodloužení lhůty k projednání o 20 dní.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Z přihlášených 113 poslanců 113 pro, proti žádný (v hlasování 154). Také tento návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že tento návrh byl příkázán k projednání volebnímu výboru a lhůta k jeho projednání byla prodloužena o 20 dní.

Nyní přišel čas a prostor pro pana poslance Vidíma. Prosím, máte slovo.

Dříve, pane poslanče, než vám to slovo udělím, tak bych se velmi ráda s celou Sněmovnou zde přítomnou shodla na tom, že je zde vůle po volebních bodech pana poslance Vidíma ukončit jednání této schůze, což ovšem předpokládá jednu věc. Abychom vyhověli našemu jednacímu řádu, musíme hlasovat o tom, že Sněmovna vyřazuje všechny zbývající neprojednané body ze schváleného pořadu 5. schůze, to znamená kromě bodů 61 a 66, které následujícím druhým kolem voleb dokončíme.

V tuto chvíli zahájím o tomto návrhu hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Z přihlášených 112 poslanců pro 80, proti 22 (v hlasování 155). Návrh byl přijat.

66.

Návrh na člena nejvyššího kontrolního úřadu

61.

Návrh na volbu vedoucích stálých delegací Parlamentu do meziparlamentních organizací

Nyní má slovo pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní místopředsedkyně, paní a pánové, čeká nás druhé kolo volby člena Nejvyššího kontrolního úřadu

a druhé kolo volby vedoucího stálé delegace Parlamentu do OBSE. Obojí volby jsou volby tajné, jak Sněmovna rozhodla a jak vyplývá ze zákona o jednacím řádu.

Volební místnost je připravena. Na vydávání hlasovacích lístků postačí v tuto chvíli 15 minut. Čili vydávání hlasovacích lístků, pokud budete souhlasit, paní předsedající, bychom ukončili ve 14 hodin a s výsledky bych seznámil Poslaneckou sněmovnu ve 14.15 hodin. Chápu, že vás už tady mnoho nebude, ale takto by to asi vypadalo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. V každém případě my dva se tady, pane poslanče, ve 14.15 hodin sejdeme. Já jen podotýkám, že body, o kterých jsme rozhodli, že jsou body vyřazenými, budou automaticky zařazeny do návrhu pořadu příští schůze. Tím, poté co uskutečníme tento volební bod, jsme projednali stanovený pořad 5. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto ukončuji.

(Předsedající je upozorněna mimo mikrofon.)

Pro naprostou přesnost stenozáznamu chci doplnit: V tuto chvíli probíhá hlasování v tajných volbách, ve 14.15 hodin se zde sejdeme minimálně já a pan poslanec Vidím, budou vyhlášeny výsledky voleb, a tím tato schůze končí.

(Jednání přerušeno ve 13.46 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.15 hodin)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené kolegyně a kolegové, kteří jste tu s námi zůstali, dám slovo panu poslanci Vidímovi, aby nás seznámil s výsledky druhého kola voleb.

61.

Návrh na volbu vedoucích stálých delegací Parlamentu do meziparlamentních organizací

Poslanec Jan Vidím: Paní místopředsedkyně, paní a pánové, při druhém kole volby vedoucího stálé delegace Parlamentu do OBSE bylo vydáno 129 hlasovacích lístků, pro navrženého kandidáta pana Pavla Hojdu bylo odevzdáno 40 hlasů. Ve druhém kole nebyl zvolen nikdo. Tím volba končí.

66.

Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Ve druhém kole volby člena Nejvyššího kontrolního úřadu bylo vydáno 129 hlasovacích lístků. Pro navrženou kandidátku paní Janu Halámkovou bylo odevzdáno 5 hlasů. Ve druhém kole nebyl zvolen nikdo. Tím volba končí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. A tím je i definitivně skončena 5. schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji vám všem a na shledanou.

(Schůze skončila ve 14.16 hodin.)